

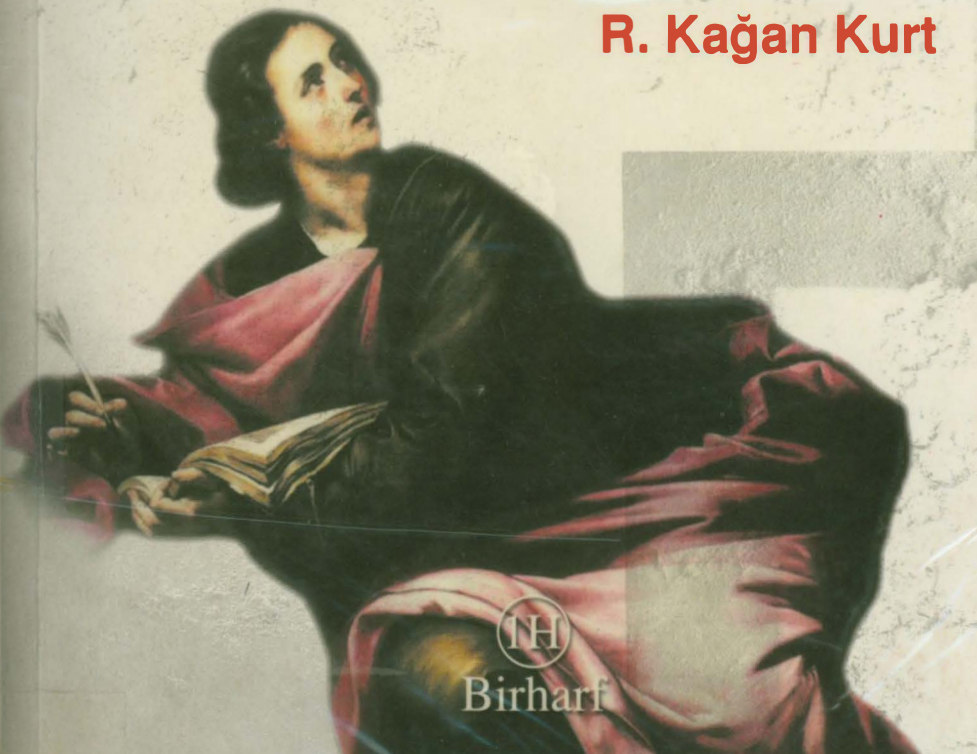

HOLLYWOOD ve KABALA'nın 13. HAVARİSİ

EVANJELİZM

DÜNYA İMPARATORLUĞU ve TÜRKİYE

R. Kağan Kurt

TH
Birharf

Birharf Yayınları

Yayın No: 56

Hollywood ve Kabala'nın 13. Havarisi
Evanjelizm
Dünya İmparatorluğu ve Türkiye

Ramazan Kağan Kurt

İMTİYAZ SAHİBİ / Mehmet Kocabaş

GENEL MÜDÜR / Attila Akdemir

YAYIN YÖNETMENİ / Ece Özbaş

EDİTÖR / Deniz Negiş

İÇ TASARIM / Müge Tezcanbatırlar

KAPAK / Yunus Karaaslan

BASKI / Kilim Matbaacılık

İstanbul Ocak 2006

ISBN 975-9198-25-8

© Birharf Yayıncılık Sanayi Ltd.Şti., 2004

Kilim Matbaası Ltd. Şti.
Litros Yolu Fatih Sanayi Sit. No. 12/204
Tel: (0212) 612 95 59 Topkapı-İstanbul

Genel Dağıtım
YENİ ÇİZGİ YAYIN DAĞITIM LTD. ŞTİ.
Gürsel Mah. Alaybey Sok. No.7 34400 Kağıthane / İstanbul
Tel: 0212 220 57 70 Faks: 0212 222 61 55

BİR HARF YAYINLARI
Alemdar Mah. Çatalçeşme Sokak. No: 15/1
Cağaloğlu / İSTANBUL
Tel. 0212. 511 99 55 - Fax: 0212 511 99 06
www.birharfyayinlari.com

HOLLYWOOD VE KABALA'NIN 13. HAVARİSİ

EVANJELİZM

DÜNYA İMPARATORLUĞU VE TÜRKİYE

RAMAZAN KAĞAN KURT

1H
Birharf
YAYINLARI

Yazar Hakkında

Türkiye'nin köklü Türkmen boyu Fettahlı Yörüklerinden olan Ramazan Kağan Kurt, Antalya-Serik 1956 doğumlu. Antalya Aksu Öğretmen Lisesi'ni bitirdi. Atatürk Üniversitesi'nde lisans öğrenimini tamamladı.

İstanbul Üniversitesi, The University of British Columbia-Vancouver- Kanada, University of California San Diego, University of Pennsylvania, Philadelphia, University of California, Irvine-ABD'de genel İngilizce, iş İngilizce'si, akademik İngilizce eğitimi gördü. Master ve doktora çalışması yaptı.

Uzmanlık alanı Davranış Bilimleri, Global Operations Management, Finansman ve uluslar arası finans olan Kurt'un çok sayıda yayımlanmış makalesi var.

İÇİNDEKİLER

Takdim 13
Önsöz Yerine 15
Giriş 19

EVANJELİZM VE ARMAGEDON SAVAŞI
Hıristiyanlıkta Kıyâmete Gidiş ve
Yedi Dispensasyon (Dönem) 27
Evanjelist Teolojinin Ortaya Çıkışı 32
İsa Mesih'in Dünyaya İkinci ve
Üçüncü Gelişi Nasıl Olacak? 36
Yahudileştirme ve Hıristiyanlaştırma
Temayülü Nedir? 40
Katolik Hıristiyan Yahudi Savaşında
Da Vinci Şifresi ve İsa'nın Çilesi Filmi 41
Protestan Hıristiyanlık ve Yahudiler 49
İnâyet Dönemi: Kilisenin Yedi Farklı Evreden
Geçmesi ve Yahudilere Benzerlik 57
Günümüzde Evanjelizmi Besleyen Bazı İktisadî
ve Sosyal Unsurlar 61
Amerika'nın Yumuşak Karnı:
Babasızlık Travması 65
Hz. Musa'nın Yılanı ve Nabukadnezar'ın
Heykelinin Altın Başı 68
Kıyâmetin Taşeronu Evanjelistler 73
Tanrı'nın Milletlerle İlgili Tasarısı 77
Yedi Melek Tarafından Dünyaya Dökülecek Belâ 80
Türbülasyon Dönemi ve Evanjelistler 82
Deccalin Belirtileri ve Özellikleri 88

Barkot-Visa-www-666 Sayısı ve Evanjelizm 92
Türbülasyon Dönemi Sahte Peygamber Ve 666
Sayısının Günümüzdeki Mânâsı 97
Büyük Babil Nedir? 102
Ekümenizm ve Türbülasyon
Döneminin Büyük Babil'i 109
Yeniden Doğuş ve Evanjelizm 115
Kimler Semâya Yükselecek-Rapture 118
İlâhi ve Ezoterik İnançların Başşehri Kudüs 121
İsrail Devleti'nin Kuruluşu ve Evanjelistler 125
Süleyman Tapınağı - İsrail ve Mescid-i Aksa 129
Şifresi Çözülmüş Tevrat ve Kıyâmet 138
Yahudilikte Kıyâmet ve Tevrat'ta Bahsedilen
Kıyâmet Alâmetleri 140
Tarihte Megiddo 143
Gog ve Mogog / Yecüc ve Mecüc Nedir? 145
Yahudilikte ve Hıristiyanlıkta Kutsal Savaş
ve Evanjelistler 148
Armagedon savaşı ve Kıyâmet 151
Türkiye'de Evanjelist Kiliseler, GAP
ve Armagedon savaşı 154

HOLLYWOOD VE AMERİKAN EDEBİYATINDA EVANJELİST - KABALİSTİK KIYÂMETÇİLİK

Amerikan Edebiyatı Evanjelizmin Hizmetinde ..165
Gözlerinizden Beyinlerinize Hollywood Sizi
Üç Kere Öper 171
Son Savaş ve Armagedon Filmi 176
Blade Runner veya Androidler Elektrikli
Koyun Düşler mi? 178
Uzay Yolu-Star Trek ve Tek Devletli Dünya 180
Minority Report ve 11 Eylül Sonrası
ABD Uygulamaları 182

Hollywood Filmlerinde 11 Eylül 2001 Felâketini Nasıl Görürsünüz? 184
Matrix – Sanal Gerçeğin Mesih'e Göbek Bağı 186
Matrix, Din ve Teknoloji 191
Terminatör-2 / Judgement Day 197
Existenz / Varoluş 198
Fifth Element / Beşinci Element 200
Bir İlluminati Filmi veya Lara Croft: Tomb Raider 202
12 Monkeys / 12 Maymun 203
Batman veya Haç İle Yarasa 207
Hollywood Filmlerinde İsim ve Karakterler 210
Alice Harikalar Diyarı ve Yüzbaşı Amerika'nın Beyin Yıkama Görevi 212
Kabala Felsefesi ve Yeni Dünya Dini 213
Hollywood Felsefesi veya Kabala Nedir? 218
Hollywood Yıldızları Kabala Felsefesinin Hizmetinde 222
Türkiye'de de Merkezi Olan "Ligtworker" Ve Osho Tarikatı 226

Şİİ İSLÂM'DA MEHDİ VE KIYÂMET
Şiilere Göre Mehdi İnancı 229
Şiilere Göre Kıyâmet Hadisleri 247
İran, Evanjelizm ve Hz. Musa'nın Yılanı 253

YENİ DÜNYA DÜZENİ VE BÜYÜK ORTADOĞU PROJESİ
Ezoterik Örgütlerin, Evanjelistlerin ve İsrail'in Ortak Rüyası: BOP 259
Evanjelizm ve BOP'un Mistik Temeli 265
Büyük Ortadoğu Projesi Nedir? 269
Evanjelistler-Irak'ın İşgali ve BOP 285

Neo-con'lar ve Kalle'nin Listesi 287
Irak'ı ABD Askerlerine Teslim Eden
Kesnizani Tarikatı 289
Türkiye ve Büyük Ortadoğu Projesi 294
Bahailik ve İsa Mesih 307

ABD, AMERİKAN YAHUDİLERİ VE İSRAİL

Yahudi Kimdir? 313
Evanjelist-İsrail Beraberliğini Manipüle
Eden Teşkilâtlar 316
Musa'nın Yankileri 320
Birliğin Sihirli Sembolü: DOLAR 323
Cumhuriyetçiler'e ve Demokratlar'a
Farklı Yöntem Ancak Her Devirde Lobi 325
ABD'de Ordu ve Yahudi Savaşı 328
Medya ve Medya 329
Evanjelist-Kabalistik Formatlı Kıyâmet
Senaryolarının ABD Dış Politikasına Etkileri 334
ABD Eğitim Sistemi, Toplum ve Birey 340
ABD'de Hıristiyanlık ve CIA'ya Öldürme İzni ..342
İsrail ve Yesh Gvul 346
İsrail Devletine Düşman Yahudiler 348

EZOTERİK ÖRGÜTLER VE KEMİKÇİLER

Ezoterik Örgütler ve Yeni Dünya Düzeni 354
Amerikan Seçkinler Kulübü
"Skull And Bones" 373
2004 ABD Başkanlık Seçimlerinin Esas
Kazananı Kemikçiler 376
Kurukafa ve Kemikleri Ortaya Çıkaran
Antony C. Sutton Ne Diyor? 378
Kurukafa ve Kemikler Cemiyeti'nin
Bazı Ritüelleri 380

Hollywood ve The Skulls Filmi 381
Dededen Toruna Bush Âilesi ve Kemikçiler 383
"Kurukafa ve Kemikler" Daha Çok Araştırılıyor .385

TÜRKİYE VE YAKLAŞAN KAOS

Türkiye ve Japonya 389
Türkiye'de Masonluk ve Tarikatlar aynı
Merkezden mi Yönetiliyor? 393
Türkiye'nin Millî Güvenliği ve
"Derin Devlet" İhtiyacı 400
Hollywood, Türkiye'ye Karşı Küresel
Operasyon Başlattı 404
Pentagon'un Yirmi Birinci Yüzyılın
Başındaki Haritası 407
Irak'ta Embedded Seçim, Türkiye ve ABD 410
İsrail ve İran'ın Nükleer Gücü ve
Türk-Amerikan Savaşı Olur Mu? 412
Kabala'nın Simgesi Işık ve AKP'nin Ampulu 418
9 Şubat 1998'de Papa'ya Yazılan İlginç Mektup ..423
Ilımlı İslâm, Dinler Arası Diyalog ve
İbrahimi Dinler Afyonu 425

EVAJELİSTLER, NUH'UN GEMİSİ - AĞRI DAĞI VE ERMENİLER

Nuh'un Gemisi Ağrı Dağı'nda mı? 430
Nuh, Bütün Hayvanları Gemiye Toplamayı
Nasıl Başardı? 435
Manastır ve Deprem 437
Ağrı Dağı'nda Lawrence ve Kürtler 439
Evanjelistlerin Düşmanı Küresel Güç 441
CIA'dan Ağrı Dağı Anomalisi 446
Sunay Akın,
"Uzay Gemisinden Nuh'un Gemisine" 448

"Vahşi Batı"nın Elindeki Ölüm İksiri: Petrol 450
Evanjelistlerin Plânı "İlâhi" mi Yoksa Siyasi
ve Ekonomik mi? 452
Yeni Dünya Düzeni, Yenilenebilir Enerji İçin Bor
ve Türkiye 455
Kur'an'da Nuh'un Gemisi ve Türkiye 456
Ağrı Dağı ve Ermeniler 459
Büyük Ermenistan'ın Başşehri Ağrı İlimiz 467

SONUÇ: TÜRKİYE'NİN MİLLÎ GÜVENLİĞİ ...471
SONSÖZ 479

FAYDALANILAN KAYNAKLAR
Kitaplar 487
Gazete, Dergi ve Filmler 493
İnternet Adresleri 494

"Efendiler!

Avrupa'nın bütün ilerlemesine, yükselmesine ve medenileşmesine karşılık Türkiye tam tersine gerilemiş ve düşüş vâdisine yuvarlanadurmuştur. Artık vaziyeti düzeltmek için mutlaka Avrupa'dan nasihat almak, bütün işleri Avrupa'nın emellerine göre yapmak, bütün dersleri Avrupa'dan almak gibi bir takım zihniyetler belirdi.

Halbuki hangi istiklâl vardır ki, yabancıların nasihatlarıyla, yabancıların plânlarıyla yükselebilsin?

Tarih böyle bir olayı kaydetmemiştir."

Gâzi Mustafa Kemal Atatürk
(6 Mart 1922 TBMM)

•••

"Eğer Tanrı varsa, bence o, Afrika haritasının mümkün olduğu kadar çok yerini İngiliz renkleriyle boyamamı ve İngilizce konuşan ırkın etkinliğini mümkün olan her yere yaymamı istiyordur."

Cecil Rhodes
İngiliz Sömürge Yöneticisi

•••

"Ülke dışındaki çıkarlarımız... Bu tâbirin hududu yoktur. Bu tâbirin içine ABD'nin ihtiyacı olan veya olabilecek her şey girer."

Casper Weinberger
Reagan dönemi'nde ABD Savunma Bakanı

"Haçlılar bu toprakları ellerinden kaçırdılar, çünkü zaten onların değildi; en baştan yabancısıydılar buraların. Bugün ise bizim en yüce ve en temel gâyemiz, bölgeyi demografik, stratejik ve ekonomik bakımdan yeni bir dengeye oturtmaktır."

Oded Yimon
1980'lerde İsrail için Strateji Raporu

•••

"Biz bir ülkeyi / medeniyeti mahvetmek istediğimizde, onun servet ve nimetle şımarmış elebaşılarına emirler yöneltiriz de onlar, orada bozuk gidişler sergilerler. Böylece o ülke aleyhine hüküm hak olur, biz de oranın altını üstüne getiririz."

İsra suresi 16. âyet

•••

Atatürk, 17 Mart 1923'te Mersin sahillerinde gezerken kıyıdaki birbirinden güzel yalılar ve köşklerin Rum, Ermeni ve Yahudi vatandaşlara ait olduğunu öğrenince o sırada yanından geçen ak sakallı bir Mersinliye yaklaşarak "Baba! Bu adamlar şehrinizin en değerli yerlerine bu güzel binaları yaparken sen neredeydin?" diye sorar;

Yaşlı Mersinli: "Yemen'de, Sarıkamış'ta, Çanakkale'de çarpışıyordum paşam" diye cevap verir.

Takdim

Böyle bir metnin takdimi için akla gelen ilk söz bunun içinden: "Yangın vaaar! feryâdı geliyor" demek olmalı.

İlk cümleden son cümleye kadar bu derece can acıtan, bu derece gerçekleri doğrulanabilir bir eser.

Ancak yüreği sağlam, sinirleri harab olmamış okuyuculara göre bir kitap bu.

Gerekçeler sağlam; ancak yorumlarda okuyucuya bir yerlerden bir menfez bulup derin bir nefes alma zarureti dayatıyor.

Hiç mi ümit verici bir gelişme olmuyor?

Bu devletin ve milletin doğru işleyen hiçbir kurumu kalmadı mı?

Hani kriz, öteki tarafıyla fırsattı?..

Madalyonun öteki yüzünü keşfetmek okuyucuya bırakılmış.

Bu tavrı da okuyucuya saygı anlayışına vermeli.

Yrd. Doç. Dr. Emin Sezer
Sakarya Üniversitesi
Atatürk İlkeleri ve
İnkılâp Tarihi Bölümü
Başkanı

ÖNSÖZ YERİNE

Elinizdeki kitap bir akademik çalışma olmadığı gibi mükemmellik iddiasında da değildir. Kitabımızın yegâne amacı : "*Yeni Dünya Düzeni*"nin bir uygulaması olan Büyük Ortadoğu Projesi (BOP)'un perde arkasındaki unsurların ve onların esas gâyeleri hakkında bilgi veren bir kapı aralamaktır.

Türk Milleti, Atatürk ve arkadaşlarının düşmanlarımızdan kurtararak bizlere bıraktığı bu aziz vatan, büyük tehditler altındadır.

Tek cümleyle; vatan, Türklük ve İslâm "*Yeni Dünya Düzeni*"nin tam on ikisindeki hedeftir.

Şahsımın eğitim, mesleki ve akademik formasyonu, finansman, davranış bilimleri ve "global operation management" olmasına rağmen, yurtdışında karşılaştığım ve uzun uzun tartışma imkânı bulduğum Evanjelist üniversite öğretim üyeleri ve üniversite mensupları benim bu sahada bilgi sahibi olmamı âdeta teşvik ederken, öte yandan vatanım, milletim ve dinim adına da endişeye sevk etti.

Yaklaşık bir yıllık emeğin sonunda ortaya çıkan bu çalışmayı:

Ben solcuyum, ben sağcıyım, ben Türkçüyüm, ben İslâmcıyım diyen, bir vakit, beş vakit, hiç vakit namaz kılan, dedelerinin kim olduğu ve nereden geldiğine kafayı takmayan, bu vatan benim, ben Türk'üm diyenler için yaptım.

Kitabımızdaki farklı bölümlerde Evanjelizm ile ilgili temel inançların tekrarlanması özellikle tercih edilmiştir. Bundan maksadımız ele aldığımız yeni husus ile Evanjelist teoloji ara-

sındaki bağı vurgulamaktır. Ayrıca kitabın kolay okunabilir olması için çok sayıda ara başlıklar tercih edildi.

21. yüzyılda millet olarak varlığımızı sürdürmek ve vatanımızı korumak için:

1 Evanjelist teolojiyi

2 Yahudi şeriatını

3 Ezoterik cemiyetler zirvesinin "*Yeni Dünya Düzeni*"nin gizli, açık bütün kodlarını iyi okuyup, şartlara uygun politikalar geliştirmek mecburiyetindeyiz.

Mutlaka kısa, orta ve uzun vâdeli alınması gereken tedbirler vardır. Ancak bu husus kitabımızın çerçevesi dışındadır.

Buna rağmen bazı önerileri burada zikretmeden geçemeyeceğim.

1 Eğitim sistemi anaokulundan doktora derecesine kadar millî formatlarla yeniden yapılandırılmalı.

2 Millî İktisat, Millî Savunma ve Millî Siyaset Araştırma ve Geliştirme Kurumu (MİSSAK), cumhurbaşkanlığına bağlı bir teşkilât olarak faaliyete geçirilmelidir.

3 Çocuklarımıza ve gençlerimize Türk tarih ve kültürü ile, Arap gelenek ve Kabalistik sapmalara meydan vermeden, İslâm, devlet eliyle "adam gibi" öğretilmelidir.

4 Kuva-yı Millîye, İstiklâl Harbi, Atatürk ve şehidlerimiz hakkında doyurucu bilgiler örgün ve yaygın eğitim seviyesinin her döneminde, medya, sinema ve tiyatro kullanılarak toplumun her kesimine yeni bir millî-ulusal bakış açısıyla enjekte edilmelidir.

Bir başka elzem konu, psikolojik savaş ve karşı psikolojik savaş kurum ve konusudur ki, maalesef cumhuriyet Türkiye'sinin en zayıf noktalarından biridir. Kaldı ki 3 Kasım 2002 seçimlerinden sonra hükümet AB'nin isteği ile MGK'nın ilgili birimlerini lağvetti.

ABD'de "*Başkanlık-Küresel İletişim Dairesi*" Amerika içi ve yeryüzündeki bütün psikolojik operasyonların bağlı olduğu te-

pedeki merkezdir. Ana maksadı da, Amerikan politikası ve savunma faaliyetleri konusunda hem Amerika içinde, hem de dünya kamuoyunda olumlu izlenimler doğuracak çalışmaları gerçekleştirmektir.

a- ABD Millî Güvenlik Konseyi Politika grubu.

b- Dışişleri Bakanlığı Kamuoyu oluşturma Diplomasisi Dairesi.

c- Pentagon tarafından geliştirilen politika ve Mesajları Koordinasyonu.

Yukarıda zikrettiğimiz merkez tarafından yönlendirilir ve koordine edilir.

Bu hususta Türkiye âcil tedbirler almak ve kurumlar oluşturmak mecburiyeti içindedir.

Kitabın yazılmasında Sayın Zeki SARAÇOĞLU ve Sayın Melih BERK'in manevî teşvikleri var.

Çalışmamızın her safhasında Marmara Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi'nden birçok akademisyenin değerli katkılarını belirtmeliyim. Kitabı bilgisayarda baştan sona eşim NİSA Hanım yazdı.

Maddî ve manevî emeği geçen herkese, sabırlarından dolayı kızım FATMA ve eşime teşekkür ederim.

Ve ve mutlaka zikretmem gereken bir isim; Dr.Emin SEZER. Elinizde tuttuğunuz bu kitapda onun emeği sâyesinde harfler, kelimeler, virgüller yerlerine oturup; maksadımıza hizmet ederek, meramımızı ifade etmeye itaat etmişlerdir. Türk dili bakımından bir örnek olacak, bu gönüllü emeğe Türkçemiz ve sizler adına özel teşekkürler.

Önsözün son sözü yerine Âkif'ten bir yüce dilek: "*Allah Türk milletine yeni bir İstiklâl Marşı yazdırtmasın.*"

GİRİŞ

Geçmişten bugüne kadar vatan toprağımızda muhtelif dinlerin, inancın en azından 1071'den beri Türk Milletinin ulvi hoşgörüsü altında bir arada yaşadıklarını biliyoruz.

Dinlerin buluştuğu Mardin, peygamberler şehri Urfa, Hıristiyanlık havarilerinin gezdiği Hatay, Efes ve daha niceleri tarihi gerçeklerdir.

Osmanlı-Türk İmparatorluğu Türkiye'sinden Mustafa Kemal Atatürk'ün cumhuriyet Türkiye'sine, birçok ilimizde ezan, çan ve hazzanın mistik sesleri yüzyıllardır saygıyla yankılanıyor.

Türk Milletinin çocukları sevince yüreği ile sever, sayar.

Dünden bugüne Türkiye, yaşadığı stratejik çalkantılı bir coğrafyanın ve muhteşem bir tarihi zenginliğin sorumluluğunu taşımaktadır.

Bu sorumluluğu Türk Milleti "*büyük oğlu*" Atatürk'ün "*Yurtta sulh, cihanda sulh*" sözleriyle yerkürenin dört bir yanına haykırmıştır.

Millî kültürümüzde din, dil, mezhep, ırk farkı yerine birlik bütünlük kavramları hoşgörüyle yer almaktadır.

1453 Fâtih Sultan Mehmed'ten bugüne kadar Türk Milletinin ve devletinin sevgi ve hoşgörüsü ile yaşayan Ortodoks Fener Rum Patriği'nin "*ekümeniklik*" diye tutturması, ABD ve AB ülkelerinin kışkırtıcı davranışlara yönelmesi, en hafifi ile Türk'ün hoşgörüsünü görmezlikten gelmektir.

Avrupa Birliği'nin Türkiye'yi kabul etmek için "*ekümeniklik*" isteğini şart koşması, Heybeliada Ruhban Okulu'nun açılmasının dayatılması... Milletlerarası evrensel hukuk kurallarına aykırı olan bu istekler manidardır.

Bu tutum ve davranışlarla Türk Milleti olarak içimizdeki sevgi, hoşgörü ve yakınlaşma gölgelenmektedir.

"*Ekümene*" kelimesi Hıristiyan din ve uygarlığının egemen olduğu coğrafi alanın tarifidir.

Evrensellik kavramı Türkiye Cumhuriyeti'nin ulus devlet bütünlüğüne aykırıdır.

1924'te Lozan Antlaşması'yla Misâk-ı Millî hudutları içinde azınlıkların hakları tespit edilmiştir.

ABD Büyükelçisi Eric Edelman'ın "*Politikamızda hiçbir değişiklik yok, olmayacaktır. Tepki duyan gelmesin*" sözleri Türk-Amerikan ilişkilerini musalla taşına koyan son sözdür.

Subaylarımızın başına çuval geçirilmesi, Kıbrıs, Telafer, ABD'nin Kürt politikası, Türkmenlerin yok sayılmaları, Irak'ta seçim, Evanjelist-Kabalistik-Ezoterik formatlı ABD dış politikası... sanki Kennedy'nin Amerikası buharlaşmış, yerine mahşerin atlısı gelmiş.

Tabiî ki, Türkiye'deki Amerikan aleyhtarlığı kendiliğinden gelişmedi. Dün Türk Milletinin kâhir çoğunluğu için Sovyetler ne ise bugün ABD onun yerini almıştır. Ve partiler üstüdür, sol, sağ üstüdür.

Hâlâ Pentagon'da ve Amerikan siyaset mekanizması içinde namuslu vatansever "*Kennedy*"ler mevcut. Temenni edelim ki onlar ABD içindeki mücâdeleden gâlip çıksınlar. Aksi takdirde bu gözü dönmüş "*Ezoterikler*" hem ABD'yi, hem bölge ülkeleriyle birlikte Türkiye'yi, hem de dünyayı ateşin içine atacaklar.

Amerikancılık Ronald Reagan'ın sözleriyle: "*Tepedeki ışıltılı şehre eriştiklerine inanan sayısız insanın paylaştığı radikal dinsel bir kavramdır.*"

Tabiî günümüzde bu insanlardan kaçının, Başkan George W. Bush'un, eski ABD Başkanlarından Theodore Roosevelt'in dediği gibi; Amerika'nın kaderi ve görevinin insanlığı kurtarmak olduğuna inandıklarını ancak Tanrı bilir.

Bilindiği gibi, ABD 295 milyon nüfusu, kişi başına yıllık 30.271 dolar geliri ve dünyanın en güçlü ordusuyla bir süper güç. Ülkenin 2007 yılı savunma bütçesi 700 milyar dolar. Küresel kapitalizmin lideri olan ABD'nin temel felsefelerinden biri, "*F-16 olmadan Mc Donald olmaz*" şeklinde ifade edilmiştir.

Bu süper gücün nüfusunun yüzde beşi hiç okuma yazma bilmemektedir. Bir diğer tespit ise Alman Goethe Enstitüsü tarafından yapılmış. Araştırmaya göre Amerikan toplumunun 20 milyonluk bir bölümü zorlukla da olsa fiyat etiketlerini sökebilecek düzeyde okuma yazma bilmesine rağmen, okuduğu çok basit bir sayfalık metni anlayamıyor.

ABD'de yıllara göre yüzde 4 ile 6.5 arasında değişen oranlarda müzmin bir işsizlik söz konusu.

ABD Adâlet Bakanlığı verilerine göre 2003 yılında cezaevlerindeki hükümlü sayısı 2 milyon 19 bin 234 kişi. "*Cezai ehliyeti olan nüfus* " dikkate alındığında ABD'deki hükümlülük oranı, mesela Polonya'dan 4, İran'dan 3, Tanzanya'dan 5 kat fazla.

Yine aynı bakanlığın verilerine göre 2002 yılında 20-30 yaş grubu arasındaki her 8 zenci erkekten biri demir parmaklıklar ardında gün sayıyor.

Princeton Üniversitesi'nden Sosyolog Bruce Western'in bir araştırmasına göre; liseyi terk etmiş zenci gençlerin yüzde 41'i 22-30 yaşları arasında hapishâneye düşüyor. Western bu sonucu ırkçılıkla ilişkilendiriyor ve şöyle söylüyor: "*Bu son otuz yılda ABD'deki ırksal ilişkiler açısından en önemli gelişme.*"

Son yıllarda ülke içinde Hispanik-Zenci dayanışması artmaktadır.

WASP (Anglo Sakson Beyaz, Protestan Amerikalı)'lar bir taraftan bu iki ırka karşı düşmanlık beslerken, Zenci ve Hispanikleri el altından Yahudi Amerikalılara karşı kışkırtmaktan geri durmuyorlar. ABD mikro milliyetçiliğin ve potansiyel anti-semitizmin dünyadaki en büyük merkezlerinden biridir.

FBI'ın resmî suç istatistiklerinin yer aldığı rapora, (Uniform Crime Report) göre her yüz bin kişiye yılda 10 cinâyet düşüyor. Bu öldürme vakalarının üçte ikisi ateşli silahlarla gerçekleştiriliyor.

ABD'de meskenlerde bulunan -resmî- silah sayısı 200 milyonun üzerinde.

Amerika'da hayat ise, bizim televizyonlarda "bol kepçe" yayınlanan Hollywood film ve dizilerindeki gibi değil. Mesela, 35 milyondan fazla ABD vatandaşı, yoksulluk sınırının altında yaşamaya çalışıyor. 30 milyondan fazla insanın ise hiçbir sosyal güvenliği yok. New York Times gazetesine göre her yüz New York'lunun onsekizi yoksulluk sınırının altında. Şehirdeki evsiz sayısı 40 binden fazla. Manhattan'da yeraltı mazgal ve metro tünellerinde yatanların sayısı ise 19 binin üzerinde.

Amerikalı vatansever entelektüeller ABD eğitim sistemi ve adâlet sistemini her fırsatta yerden yere vuruyorlar.

İşte bu ABD yeryüzünde "*Yeni Dünya Düzeni*" kurma iddiasında.

Kurabilir mi?

Hayat insanlar için tesadüflerle dolu olsa da devletlerin mevcudiyetinde tesadüfün yeri pek yoktur.

Ben devletim diyen devletlerin, derin devleti "*plânlar*" yapar. Devlet büyüdükçe ve şartlar değiştikçe plânlar büyür ve revize edilir. Devlet soyut bir kavram olduğu için neticede "*plânlar*" insanların elinden çıkar.

Mesela, ABD'nin BOP ile Ortadoğu'yu yeniden şekillendirirken Türkiye'ye "*ılımlı İslâm*" modeli kostümü giydirmeye çalışması, Ecevit-Bahçeli-Yılmaz hükümetinin 2001'de çıkartılan suni ekonomik kriz ile iyice hırpalandıktan sonra Bay Kemal Derviş'in DSP'yi karpuz gibi ikiye bölmesi, İsmail Cem'e çalım attıktan sonra CHP'ye girmesi, derken Deniz Baykal'a karşı Mustafa Sarıgül'ün çıkarılması, AKP iktidarının ılımlı İslâm kostümünü giymesi tesadüf değildir.

Diğer yandan, Genç Parti, Cem Uzan olayı ile Avustralya'da bir trafik kazasına (!) kurban giden Nakşibendi Şeyhi Esat Coşan'ın kuracağı partinin akamete uğratılması da tesadüf değildir. DYP ve MHP nasıl 3 Kasım 2002 seçimlerinde barajın altına çekildi dersiniz?

Siz, sahiden 27 Ocak 1973'te Amerika'nın Kaliforniya Eyâleti'nin Santa Barbara şehrinde katledilen diplomatlarımız, Bahadır Demir ve Mehmet Baydar ile başlayan, saldırı ve cinayetlerin ASALA tarafından gerçekleştirildiğine ve 1986'da şak diye ASALA'nın buharlaştığına inanan Türklerden misiniz?

Şimdi bir de, Kıbrıs, Kuzey Irak, AB, Fener Rum Patriği, Kürtçülük, azınlık tanımlamaları vs. konusunda Türkiye'de neler olduğunu ve olacakları düşününüz. Ve siyasi iktidar ne yapıyor?

23 Kasım 2002 tarihinde zamanın AKP'li Başbakanı Abdullah Gül, Alman Die Welt gazetesine Kopenhag Zirvesi'nden beklentileri sorulunca şunları söylemişti: *"Türkiye'nin hedefi çok açıktır. AB üyesi olmak. Bunun ülkemizde demokrasinin ve ekonominin güçlenmesini sağlayacağını ummaktayız. Buna karşılık biz AB'ye üye olarak kabul edilecek Türk devletinin saydam demokratik bir İslâm devleti olacağını taahhüt ediyoruz."*

AB'nin Türkiye'ye neler dayattığını ve 17 Aralık 2004'te AKP'li başbakanın hangi taahhütlerin altına imza attığını dağdaki çoban bile biliyor artık. Burada tekrarlamıyorum.

Türkiye'nin düşünen, plânlayan ve oyun kuran derin devleti maalesef 10 Kasım 1938'den beri ağır ağır ortadan kaldırılmıştır. Ülkemizin bu hâle gelmesinden sivil-asker herkes sorumludur. İki ihtilâl, iki askeri muhtıra millî bir formata dayanmadığı için maalesef ehvenişerlik bir fayda bile doğurmamış, ülkeye zarar vermiştir.

28 Şubat'ı yapanlar en hafifi ile oyuna gelmişlerdir. Başörtüsü bahane edilerek Türk Milleti ile onun ordusunun arası açılmak istenmiştir ve çok ciddî şekilde millet-ordu ilişkisi yara almıştır. Benzer oyunu, yani millet-ordu yabancılaşmasını İran'da tedavüle sürenler ve arkasından gelen gelişmeleri hepimiz biliyoruz.

"Yeni Dünya Düzeni"nin siyasî ve ekonomik çıkarlarına ideolojik kılıf ve stratejik gerekçe bulan savaş teorisine BOP adı veriliyor.

Bir kısım uzmanların görüşü; BOP'un siyasal ayağı dış ülkelerin iç dinamiklerinin istikrarsız hâle getirilmesine dayanır. Arkasından istikrar ve güvenliği sağlama fonksiyonu çok daha kolay devreye sokulur ve askerî müdahale seçeneğine meşruiyet kazandırılır.

Bu safhada statükoya alternatif değişim söylemleri devreye sokulur. Artık statüko, günah keçisinin postmodern çağdaki yeni adıdır.

Değişim ise psikolojik harp kurbanı kitlelerin, beklenen *"iyi hayata"* geçiş mesihi.

Hürriyet gelecek, baskıcı rejimler gidince iktisadî ve siyasî reformlar peşi sıra mucizeler yaratacak.

BOP dengelerinde Türkiye'ye yeni roller verilmek, Türkiye'nin siyasal rejimi ve geleceği de verilmek istenen bu rollerle biçimlendirilmek istenmektedir.

Kuzey Irak'tan sonra "Kıbrıs dosyası" şöyle veya böyle önümüze konacaktır. BM Güvenlik Konseyi, askerlerimizin Kıbrıs'tan çekilmesini isteyen bir karar alırsa, Türkiye ne yapacaktır?

Kıbrıs meselesi nasıl çözülürse çözülsün, arkasından Türkiye ve Yunanistan arasında *"kıta sahanlığı meselesi"* çıkacaktır. Buna ilâve olarak Güneydoğu'ya federatif yapı, Pontus Rumlarının Karadeniz'e dönmesi, Ermenistan'a Doğu Anadolu'dan toprak tavizi ve Ermenilere milyarlarca dolarlık tazminat vs. Hiç şüpheniz olmasın, ABD ve AB ülkeleri bütün bunlarla ilgili olarak Türkiye'ye karşı tavır alacaklardır.

Kuzey Irak'ta kurdurulacak bir Kürt devleti, daha onuncu yılını doldurmadan mâlum devletlerce kışkırtılarak *"Kuzey Kürdistan"* ile birleşme ve GAP'taki barajlardan istifâde etme talebinde bulunacaktır.

BOP kapsamındaki ülkelerin bir kısmına karşı uygulanan-uygulanacak olan psikolojik ve elektronik savaş, arkasından yeni tarz ve metod kullanan terörizmi getirecektir.

Türkiye "*Batı ve Ortadoğu*" kaynaklı biyolojik ve kimyasal terör saldırısına kuvvetle muhtemel hedef olacaktır. Devlet ve millet olarak gereken tedbirleri bugünden almak, uğrayacağımız zararı mutlaka azaltacaktır.

ABD ve AB birçok konuda farklı düşünmelerine rağmen Türkiye hakkında her nedense paralel ve benzer düşüncelere sahipler.

Türk Milleti olarak "her opsiyonu" hesaba katan plânlama yapmak ve hazırlıklı olmak mecburiyetindeyiz.

Ziya Paşa (1829 İstanbul- 1880 Adana) "*Endülüs Tarihi*" adlı kitabında : "*Gemileri yakarak ardına bakmayan yiğitlerin kurduğu bir devlet, gözleri yaşlarla dolu olarak terk ettiği Gırnata'ya bakarken, annesinden "Erkekler gibi savaşmadın, şimdi sana kadınlar gibi ağlamak yakışır*" sözlerini işiten YÖNETİCİLERİN elinde yok olmuştur.

O Endülüs ki, bilim ve felsefe gibi medeniyetin bütün unsurlarını karanlık Ortaçağ Avrupa'sına taşımıştı. Hıristiyanların, İngiltere ve Kıta Avrupa'sından sürdüğü Yahudilere kucak açmıştı (1290). Endülüs'ü yıkan Hıristiyanlar hemen sonra Yahudileri de İspanya ve Portekiz'den sürdüler. Bir başka Müslüman millet, Osmanlı-Türk İmparatorluğu, Yahudilere kucak açarak onları Hıristiyanların yapacağı katliâmdan ve zorla dinlerini değiştirmekten kurtardı. (1492). Avrupalılar bu harekâta "rekonkista / *yeniden ele geçirme*" adını vermişlerdir.

Ayrıca şunu da belirtmeliyim. Fatih Sultan Mehmed 1453 yılında İstanbul'u fethinden sonra Bizans yönetiminde ezilen Yahudi azınlığa hak ve hürriyetlerini geri vermişti.

Bir başka misal, daha yakın tarihten: İkinci Dünya Savaşı sırasında pek çok Musevi'yi Nazi soykırımından Türkler kurtarmıştır. Şubat 2005'te New York'ta seyirci karşısına çıkan bir belgesel film, "*Umutsuz Saatler*" de Yönetmen Victoria Barret, Türklerin, Musevileri Nazi soykırımından kurtarışını konu almıştır. İkinci Dünya Savaşı'nda, Rodos'ta görevli Türk Konsolosu Selahattin Ülkümen Alman kuşatması altındaki adadan 1944 yılın-

da 42 Yahudi'nin Türkiye'ye kaçmasına yardım etmiştir. Bunun üzerine Almanlar, Türkiye'nin Rodos Konsolosluğu'nu bombalamıştır. Benzer yardımları Paris ve Marsilya'da görevli Türk diplomatları da yapmıştır.

İşte O Yahudilerin çocukları tarafından kurulan İsrail bugün ne yapıyor? İsrail'in yaptıklarını Türk Milleti zihinlerine sabit mürekkepli kalemle yazıyor.

Ken Livingstone, Londra belediye başkanı. İngiliz Guardian gazetesinde 4 Mart 2005 tarihinde yazdığı makalenin başlığı "*About İsrael, not anti-semitism*", Yahudi düşmanlığı değil İsrail hakkında şeklinde Türkçe'ye çevirebileceğimiz bu makalenin başlığı bizim de samimi düşüncelerimiz. Bay Şaron ve ABD'deki Yahudi diasporası aklını başını almak mecburiyetindedir. Amerikan medyasındaki "*Pan İsraelism*" ile ne Türk-İsrail, ne Türk-Amerikan ilişkileri düzelir, ne de bölgeye barış gelir.

Ve Gırnata Üniversitesi'nin kapısında şöyle yazar:

"Dünya dört temel üzerine yükselir:

1 Faziletli kişilerin ilmi

2 Büyüklerin adâleti

3 Sâlihlerin duası

4 Yiğitlerin cesareti..."

EVANJELİZM VE ARMAGEDON SAVAŞI

Bana öyle geliyor ki, bir ya da iki nesil sonra insanların esareti sevmelerini sağlayan ilaçlara dayalı bir sistem geliştirilmiş olacak. Böylece bütün toplum acı vermeyen bir toplama kampına dönüştürülecek ve insanlar hürriyetlerinin ellerinden alınmasından mutlu olacaklar; çünkü propaganda ya da ilaç kullanarak beyin yıkama sonucu insanlar isyan etmeye dair bütün arzularından arındırılmış hâle gelecekler.

Aldous Huxley, 1959

Propagandanın ustaca ve sürekli uygulanması sonucunda insanların cenneti cehennem veya tam tersi bir şekilde sefil bir hayatı da cennet olarak görmeleri sağlanabilir.

Adolf Hitler, 1935

HIRİSTİYANLIKTA KIYÂMETE GİDİŞ VE YEDİ DİSPENSASYON (DÖNEM)

İnsanın dini anlama faaliyeti, devam eden bir süreçtir. Dinin özünde zaman içinde herhangi bir değişiklik meydana gelmemesine rağmen, sosyal hayat mütemadiyen değişir. Sosyal hayatta ortaya çıkan bu değişiklik insanın anlama kodlarına tesir eder ve dini anlama düzeyinde paralel bir değişikliğin ortaya çıkmasına yol açar.

Başlangıcı ilâhi olmakla birlikte dinde, "*beşeri*" olan ile "*ilâhi*" olanın sınırları kolayca çizilemez. Vahiy ve vahiyle bildirilmiş olan esaslar ilâhi olan dinî sabiteleri temsil ederler. Bu sabi-

teleri anlayıp davranışa dönüştürecek olan insandır. İnsanın zamana ve mekâna olan bağımlılığından kaynaklanan sınırlılıkları vardır. Bu sınırlılığından dolayı insan dinde ulaştığı anlamanın "*ilâhi hakikat*" ile örtüşüp örtüşmediğinden tam olarak emin olamaz. (*Prof. Dr. Recep Kılıç, Dini Anlamak Üzerine, s. 9-10*)

Neil Postman, Yeni Dünya Düzeni Teknopoli'de şöyle söyler:

Martin Luther'in, Kopernik için, kutsal emirlere karşı gelen bir ahmak dediği doğrudur... Kilisenin hayret verici bir şekilde kendi inançlarını Galileo'nun gözlemlerine ve iddialarına uydurmak için gayret sarfettiğini konunun uzmanları bilir. Elbette Galileo yargılandı, mahkûm oldu ama o hapishânede bir gün bile geçirmedi. Kilisenin istediği de olmuş, mahkûmiyet almıştı. Galileo 1642'de kendi evinde öldü.

Kopernik, Kepler ve Galileo Ortaçağ Hıristiyan teolojisine ve metafiziğine dinamit yerleştirmişti. Newton da fitili ateşledi. Meydana gelen patlamada Aristo'nun "Physıcs" adlı eserindeki hemen herşeyle birlikte animizmi de zarar gördü. Kutsal Kitap, otoritesinin çoğunu kaybetti. Bir zamanlar bilimlerin kralı olan teoloji tahtından indirildi. Matbaa edebiyatta, barut savaşta, mıknatıs da gemicilikte birçok değişikliğe sebep oldu. O kadar ki hiçbir imparatorluk, hiçbir mezhep, hiçbir yıldız insanî meselelerde bu değişimlerden daha fazla güç kullanmış ve etki yapmış gibi görünmüyor.

Bacon 1626 yılında ölmeden önce "*İnsanın zihni gelişimi ve şansının artması aynı şeydir*" demiş ve insanların algılamasını "put"ların engellediğinden şikâyet etmişti.

1. Geçmiş çağlar:

- Yaradılış ve inkâr
- Nuh tufanı
- Babil'in kargaşalı dönemi
- Hz. İbrahim'in çağrılışı
- Şeriatın Hz. Musa'ya verilişi
- İsrailoğullarının inkârları

2. İsa Peygamber'in gelişi:

- Hz. İsa'nın dünyaya gelişi
- Hz. İsa'nın peygamberliği
- Hz. İsa'nın çarmıha gerilmesi ve dirilişi
- Hz. İsa'nın göğe yükselmesi

3. Kilise inayet çağı:

- Bu dönem sır olan kilise dönemidir
- Kilisenin kurulması. Gerçek kilise bir bina ve yapı değil, İsa Mesih'e iman etmiş insanlar topluluğudur. Her fert kendi başına bir kilisedir.
- Yedi inâyet kilisesinin başlangıcı
- Yeryüzünde kilisenin hizmeti
- Kilise İsa'nın ruhsal bedeni ve gelinidir.
- Kilise hem Yahudiler hem de diğer milletler arasından Tanrı'nın adı şerefine seçilmiş özel bir topluluktur.

4. Kilisenin semâya yükselmesi: İsa Mesih'in ikinci defa gelişi

- Kilisenin göğe alınması. Kilisenin sadece Tanrı ve İsa tarafından bilinen belli bir sayısı vardır. Bu sayı tamamlanınca kilise göğe yükselecektir.
- Mesih'in kürsü yargısı-kilisenin yargılanışı. Mesih'in ödül töreni, mahkemesi.
- Kuzunun (damat Mesih) düğünü-Tasviri olarak Mesih ve kilisenin-düğünü, gökte gerçekleşecek.

5. yedi yıllık büyük kaos; Türbülasyon Dönemi.

- Vahiy'deki yedi mühür, yedi borazan, yedi tas
- Roma'nın yeniden canlanışı
- Şeytanın gökten atılışı
- Deccal'ın yönetimi
- İsrail'in işgâl edilmesi
- Babil'in yıkılışı

• Sahte peygamberlerin çıkması
• 144 bin Yahudi ve büyük kalabalığın mühürlenişi

İsa Mesih'in üçüncü defa yeryüzüne gelişi:
• Armagedon savaşı
• Mesih'in imanlıları, melekler ve kilise ordusuyla yeryüzüne gelişi

7. Milenyum-İsa Mesih'in bin yıllık kürsel krallığı:
• Deccalin ve adamlarının ateş denizine atılması.
• Bin yıllık altın çağ.

Bu noktada İncil ve İsa ile ilgili kısa bir bilgi turu yapmak faydalı olabilir.

Michael Baigent, Richard Leigh ve Henry Lincoln üçlüsünün yazdığı "*Savaşçı Keşişler Tarikatı-Tapınak Şövalyeleri* "nde, İsa hakkında hâlâ tartışılmakta olan birçok husus bir araya getirilmiş.

Mesela Luka'ya göre İsa, "*fakir bir marangoz*" iken Matta'nın İncil'ine göre de, İsa'nın âilesinin hali vakti "*kallavi*" durumdaydı. Demek ki her iki İncil'e de ihtiyatla bakmak gerekir.

Luka'da koyun gibi uysal, kurtarıcı Hz. İsa; Matta'da barış yanlısı değil ve kılıç kullanan güçlü ve haşmetli bir kral diye zikredilir.

Görülen o ki, İnciller Tanrı'nın sözünü temsil edemez veya eğer ederse, Tanrı'nın kelâmı insan eliyle sansüre uğramış, yorumlanmış ve yeniden yazılmıştır.

Bir başka husus, Lazarus'un yeniden dirilişi Markos İncil'inde yoktur. Günümüzün din âlimleri, İncillerin, İsa'nın hayatta olduğu zamanda yazılmadığı hususunda fikir birliği içerisindedirler.

Markos, Luka ve Matta, bu üç İncil'in hepsi de konuları aynı açıdan almışlar, aynı fikirdedirler ve bunlar "*Sinoptik İnciller*" olarak bilinirler.

Bu durum onları farklı kökenleri ortaya çıkaran Yuhanna İncili'nden ayırır. Yuhanna İncili en son yazılan olup, M.S. 100 yılı civarında Selçuk-Efes'te derlenmiştir.

İsa'nın evliliği de çok tartışılan bir konudur. Eğer söylendiği gibi İsa "*haham*" idiyse, bir evlilik muhtemel gözükmüyor. Mesela; Kana'daki nikâh İsa'nın kendi nikâhıydı. Çünkü bu olayda nikâh ve şarap doldurmak hakikaten İsa'nın sorumluluğundaydı.

Luka, Magdelana'dan söz etmeden önce, İsa'yı yağlayan bir kadından bahseder. Luka'ya göre bu kadın "düşük" ve günahkârdır. Sonraki yorumcular ise Magdalena'nın yedi cini altettiği için onun bir günahkâr yaptırıldığını kabul etmiştir. Bu durumda İsa'yı yağlayan kadınla, Magdalena'nın aynı kadın olduğu sanılmaktadır.

Bütün havarileri arasında, İsa'nın yeryüzüne geleceğini açıklamak için seçtiği kişi Magdalena'ydı. Magdalena'nın bir fahişe olarak tanımlanması, İsa ile kurduğu ilişkiden dolayı kadının adını kötüleyerek intikam almaya yönelikti.

Konstantin pek iyi Hıristiyan olmadığı halde, sonraki söylentiler ondan Ortodoks Hıristiyanlığının statüsünü oluşturan kişi diye söz eder.

M.S. 325'de Konstantin meşhur İznik konsülünü topladı. Burada Paskalya Yortusu'nun tarihi belirlendi. Binlerce İncil yakıldı. İsa'nın bir Tanrı olduğuna, oybirliğiyle karar verildi. Bugünkü İncil, dördüncü yüzyıl yazarlarının eseridir.

Anlaşılıyorki, İsa'ya anlatılanlardan Vaftizci Yahya Esene tarikatına mensup. İlâhiyat otoritelerinin çoğu bu hususta Kumran'da bulunan Ölü Deniz Rölelerine inanmaktadır.

Esene'ler beyaz elbiselerinden hemen tanınırlardı. Çarmıha germeden sonra İsa'nın cesedi en az bir beyaz elbisenin sarılı olduğu mezarda mucizevî bir şekilde ortadan kaybolur.

Matta 28:3'te görünüşün şimşek gibi, "*kar gibi beyaz*" olduğu ifade edilmektedir.

Dolayısıyla İsa ilk zaman *"sapkınlar"* tarafından incelenmiş görünmektedir. Zamanın üçüncü büyük sapkını âlim Basilides'ti.

Basilides hem İbrani yazmalarına hem de Hıristiyan İncillerine aşinaydı. İnciller'e 24'ten fazla yorum kattığı tahmin edilmektedir.

Basilides, İsa'nın çarmıha gerilmesinin yalan olduğunu, İsa'nın çarmıhta ölmediğini kendi yerine Sireneli Simon'un çarmıha gerildiğini iddia etmekteydi.

Kur'an-ı Kerîm'e göre de İsa çarmıha gerilmemiştir.

"Kıyâmet alâmeti olarak Hıristiyanlarca öne sürülen ve bir kısım İslâm tarikatlarınca da benimsenen hususlardan bir tanesi de, Hz. İsa'nın gökten ineceğine dair iddialardır. *"Hz. İsa'nın tekrar dünyaya geleceğine dair inanç bize Hıristiyanlardan yansımıştır. Ne Kur'an'da ne de kesin Hadislerde böyle bir şey yoktur. Hz. İsa'nın yeniden dünyaya gelişi ile ilgili ileri sürülen iddiaların tamamı ya zorlama yorumlardan ibarettir veya uydurma hadislerden ileri gelmektedir. Bunların dinde hiçbir değeri yoktur."* (Prof. Dr. Zekeriya Beyaz, İslâm Müjdesi, s.129)

EVANJELİST TEOLOJİNİN ORTAYA ÇIKIŞI

Kelime anlamı *"kutsal kitaba yönelmek"* olan Evanjelizm, Takdir-i ilâhi gereği yeniden doğuşçu Hıristiyanların semâya yükseltilerek büyük sevinç / vecd ile mükafatlandırılacakları İskoçyalı bir genç kıza, Margaret Macdonald'a dayandırılmaktadır.

Ondokuzuncu yüzyılda yaşayan Macdonald, 15 yaşında İsa Mesih'in dönüşüyle alâkalı vizyon sahibi olmuştur. Bu kız Katolik Havari Kilisesi'nin üyesidir.

İngiltere'deki muhtelif Hıristiyan liderlere yazdığı vizyon hakkındaki tarifleri bilâhare 1840 yılında yayınlanmıştır.

Macdonald'ın vizyonu *"gizli vecdi"* herkesin göremeyeceği fikrine dayanmaktadır. Bu da büyük kaos/türbülasyon öncesi

gerçek Hıristiyanların yeniden doğacağına inananlar tarafından kabul görmüştür.

*"Sadece içlerinde Tanrı'nın ışığına sahip olanlar onun varlığının işaretini göreceklerdir. Onun günü, içinde yaşayan İsa'yı barındıranlar için aydınlık sağlayacaktır... İçimizdeki İsa bizi yükseltecek o ışıktır. Sadece onun içinde yaşayanlar alınacak ve havada onunla (*İsa Mesih*) buluşacaklardır."*

"Vecid-vecd" teorisine karşı çıkanlar ise Margaret'in histerik ve tabiatüstü yetenekleri olan bir genç kız olduğunu iddia etmişlerdir.

Daha sonra İngiliz John Darby *"Zamanın Sonu"* ve *"Vecid"* ile ilgili takdiri ilâhi teorisini daha da geliştirmiştir. Teorilerini sürekli yazarak İngiltere'nin Plymouth şehrinde, sonra 1930'lu yıllarda İngiltere'de ve 1850'li yıllarda ABD'de çok popüler oldu.

Nihayet 1909 yılında basılan "Scofield Referans İncil"i takdir-i ilâhiciliğe, bir başka tanım ile yeniden doğuşçuluğa iyice zemin hazırladı.

Scofield, *"Tanrı'nın duasının Yahudi duası olduğunu ve Hıristiyanlar tarafından okunması gerektiğini"* söylüyordu.

1924 yılında ABD'de, Dallas'ta düzenlenen bir seminerde *"Takdir-i İlâhi Üzerine Doktrinsel Bildiri"*adlı teolojik doküman yayınlanmıştır.

Bu görüşe dayalı inanç ABD'deki *"Köktenci Protestan Hıristiyanlığın"* bir alt grubudur.

Köktencilik adı, Hıristiyanlığın temelinde bulunan beş temel öğeden geldiği şeklinde kabul görmektedir.

- Yazıların kelime mânâlarının doğruluğu,
- İsa'nın bâkir doğuşu ve ilâhiliği,
- İsa'nın ölümünün insanların günahlarının bir bedeli olması,
- İsa'nın fiziksel bedeninin yeniden doğacağı,
- İsa'nın bir an önce dönecek olması.

Evanjelistler zamanın sonu senaryolarını bir kısım antik dinî yazılara dayandırmaktadırlar. Bunlar Paul, Yakup, Petrus ve Yu-

hanna'nın bazı mektuplarıdır. (Kor. 15:23; 1 Sel. 2:19, 3:13, 4:15, 5:23; 2 Sel. 2:1, 2:2; Yakup 5:7; 2 Petrus 1:16, 3:4; 1 Yuhanna 2:28)

Yukarıda zikredilen mektupların tamamı İsa'nın yeryüzüne dönüşü ve ölmüş bedenlerin yeniden dirilmesi hakkındadır.

Fakat bu mektupların hiç birinde İsa Mesih'in iki kere yeryüzüne döneceğinden bahsedilmez.

İsa ikinci gelişinde ruhsal, yedi yıl sonra bedensel formda üçüncü defa yeryüzüne dönecektir. İkinci geliş yeniden doğuşçu Evanjelistleri kurtarmak, üçüncü gelişi milenyuma hükmedecek *"Altın Çağ"* krallığı içindir.

Diğer Hıristiyan gruplara mensup uzmanlar Evanjelistleri kutsal yazılarda olmayan hususları eklemekle suçlarlar.

Evanjelist Hıristiyanlar için değilde Yahudiler için ön görülen yedi yıllık kaos / Türbülasyon Dönemi Daniel 9: 24-27'ye dayandırılmakta olup Yahudilerle birlikte diğer dine mensup olan insanlar da büyük acılar çekecek ve çoğunluğu ölecek.

Mâlum, Daniel Kitabı Yahudilerin Babil esâreti dönemine aittir.

Bir kısım Hıristiyan teologlar Daniel kitabında sözü edilen kehânetlerin geçmişte gerçekleştiğini söyleseler de *"yeniden doğuşçular"* adı geçen kitaptaki kehânetlerin Yahudiler tarafından yerine getirilmesi gereken son yedi yıllık azap dönemi olduğunu savunmakta olup Yahudilerin bu *"kader"*lerinden asla kaçamayacaklarına inanmaktadırlar." Evanjelistlerin görüşlerini savunan web sitelerinde ifade şöyle: *"Daniel'in yetmişinci haftası kilise ile değil, İsrail'in temizlenmesi ile ilgilidir.*

Bunlar Daniel'e söylenen açık sözlerdir. Kilisenin günahlarından arınma ihtiyacı yoktur. O zaten temizdir."

Evanjelistler inandıkları takdir-i ilâhiyi üç ana döneme ayırırlar:

- İsa'dan önceki Yasa zamanı,
- İsa'dan sonra ve şu an dâhil fazilet zamanı,
- İsa Mesih'in dönüşüyle başlayacak milenyum dönemi.

Hıristiyanlık, Yahudiliğin yerini asla almamıştır. Tanrı, İsrail meselesini daha tamamlamamıştır. Kilise de, İsrail'in yerini almamıştır. Yahudiler geçici olarak bir kenara konmuş bulunmaktadır. Zamanın sonunda vaad edilen topraklara geri getirilecek, temizlenecek ve kendilerine yeni bir kalp verilecektir. (Eski *Ahid 12; Yasanın Tekrarı 30; 2 Samuel 7; Yeremya 31*)

Evanjelistler, İncil'in bazı kısımlarının sadece Yahudiler, bazı kısımlarının da sadece Hıristiyanlar için olduğunu düşünürler. Eski ve Yeni Ahid'i ayırmak kolay değildir. Zira Evanjelistlere göre İsa'nın bir kısım ifadeleri sadece Yahudiler için söylenmiş olup ve Rab'bın Duası, İsa tarafından verilse bile, sadece Yahudiler içindir. Çünkü daha gelmemiş bir krallıktan söz etmektedir.

Evanjelistler Matta 24: 1-30'a dayanarak ve İsa'nın Daniel'den bahsetmesini, Daniel'in kehânetinin "*zamanın sonunda*" gerçekleşeceği mânâsına geldiğine inanmaktadırlar.

Zulüm, ızdırap ve kaos uyarısı, öncelik Yahudiler olmak üzere Evanjelistler dışındaki herkes için geçerlidir.

Yedi yıllık kaos öncesinde, İsa Mesih'in dönüşünden önce Mescid-i Aksa yıkılacak ve Yahudiler için kutsal olan Musa Tapınağı yeniden inşa edilecektir.

Evanjelistler şu anda dünyayı Tanrı'nın değil Şeytan'ın idare ettiğini savunmaktadırlar. Bu şu demektir. Evanjelist Hıristiyanlığın dışındaki bütün inançların temelinde Şeytanî yapı vardır. Her şeye rağmen İsa Mesih'in dönüşü ile Şeytan "Hac"ta yargılanacaktır.

Evanjelistler, İncil'i metaforik veya sembolik şekillerle açıklamaya karşıdırlar.

Esinlenme kitabı iki canavarın ortaya çıkacağından, kaosa bağlı kıyâmetten,

Armagedon savaşı'ndan, çok sayıda insanın ruhsal uyanışından, Mesih'in yeryüzüne dönüşünden ve altınçağ krallığından bahsetmektedir.

Evanjelizmin dayandığı temel unsurlar ileriki bölümlerde detaylı bir şekilde incelenecektir.

İSA MESİH'İN DÜNYAYA İKİNCİ VE ÜÇÜNCÜ GELİŞİ NASIL OLACAK?

İsa Mesih'in yeryüzüne gelişinin toplamı gerçekte iki değil, üçtür.

Birincisi, Peygamber olarak gelişi, çarmıha gerilmesi ve semâya yükselmesi.

İkincisi, Türbülasyon -büyük kaos- döneminin hemen başında İsa Mesih insanların çoğunun göremeyeceği, sadece İsa Mesih'e imanlı yeniden doğuşçuların anlayıp görebileceği bir şekilde, adetâ bir şimşek gibi yeryüzüne gelecek.

Bakın Apostrol Paul'a göre bu nasıl olacak?

"Hıristiyanların ilk zamanlarında, inancı olanlar öldüklerinden geride kalanlar İsa Mesih'in geri döndüğünde neler olacağını bilmiyorlardı. Apostrol Paul, İsa Mesih'in cennetten döndüğü zaman gökten ineceğini... Bağıracağını... Ve ona inananların daha önce dirileceğini yazmış." Sonunda bizler, yaşayan ve geride kalmış olanlar, havada onunla buluşmak için bulutlara yükseleceğiz ve her zaman Efendimizle birlikte olacağız.'

Dirilme, Pentikost gününden bu yana ölmüş İsa Mesih imanlıları için geçerli olacak.

Tanrı'nın Hıristiyanlara verdiği söze göre, oğlunun, Hıristiyanların günahları için çarmıha gerilerek öldüğüne ve Tanrı'nın O'nu tekrar dirilttiğine inanmak her zaman İsa Mesih'le birlikte olmanın garantisidir.

İsa Mesih'in dönüşü, evren ve insanlığın geleceği konusunun incelenişine Hıristiyan ilâhiyat dilinde "ESKATALOGYA" denir. Türkçe karşılığı *"dünyanın sonu"*, *"son olaylar bilimi"* dir.

İsa Mesih'in üçüncü olarak gelişi yedi yıllık kaos döneminin sonunda olacak. Gelişini herkes görecek.

O, *"Gidiyorum ama geleceğim"* diye vaadde bulundu.

Kutsal Kitap Mesih'in şu sözleriyle kapanır. *"İşte tez geliyorum."* (Va. 22: 12,23)

Mesih, ikinci gelişinde gelini kilisesini - kendisine gerçek imanlı Evanjelist Hıristiyanları -yanına almak için diğer insanlara görünmeden gelmişti.

Bu son gelişi kiliseyle birlikte yargı uygulamak ve bin yıllık altınçağ hükümranlığı için olacak. Yeş. 2:4'den anlaşıldığına göre yargı uygulaması TAHKİM yoluyla olacak.

İsa'nın yeryüzüne dönüşü ile ilgili Hıristiyanlar arasında üç ana görüş vardır.

1. Postmilenyalizm: İsa dönmeden önce yeryüzünde bin yıllık bir barış çağı olacak ve bunun sonunda Mesih gelecek. Birinci ve İkinci Cihan harpleri bu görüşü yıkmıştır.

2. A-Milenyalizm: İsa'nın yeryüzünde bin yıllık bir hükümranlık süresi olacak. İsa'nın bin yıllık hükümranlığı çarmıha gerilişinden sonra dirilişiyle çoktan başlamıştır. Şeytan, İsa'nın yeryüzündeki kiliseleri ve haçtaki zaferiyle iki bin yıl önce çoktan bağlanmıştır. Bu süre kilise süresidir. Armagedon'a kadar devam edecek. Birçok Hıristiyan buna inanır.

3. Pre-Milenyalizm: Dünya giderek kötüleşecek. İsa kendine bağlıları çok sıkıntı çekmemeleri için yedi yıllık büyük sıkıntı (türbülasyon) döneminin başında yanına alacak. Armagedon ile beraber kilisesiyle birlikte 1000 yıllık hükümranlık için üçüncü defa gelecek.

Buna dispensasyonalist, pre-milenarist de deniyor. Bin yıllık hükümranlık başlayacak. Evanjelikler bunu savunuyor.

Yaşar Nuri Öztürk dâhil İslâm âlimlerinin çoğunun görüşü: Kur'an ve İslâm inancına göre İsa çarmığa gerilmemiştir. Mesih inancı da Kur'an'a uygun değildir.

İsa Mesih'in ikinci ve üçüncü defa gelişi yedi yıl arayla gerçekleşecektir ve ikisi arasındaki farklılıklar şu şekilde sıralanabilir.

İsa Mesih'in Evanjelistler için gelişi (2. geliş)

- İmanlıları için gelişi ve semâya yükselme bir sırdır.
- Herhangi bir ön işaret direkt olarak verilmiyor.

• Mesih'in bu gelişinde yere ayak basma olmuyor. Yeryüzüne yakın havada buluşma söz konusu.

• İsa Mesih tek başına ölü ve diri imanlıları için geliyor.

• Mesih imanlıların damadı olarak geliyor. İmanlıların hepsi gelin.

• Evanjelist imanlılar gökyüzündeki localarına, Mesih'in yanına alınıyor.

• Sadece Evanjelist gerçek imanlılar bu olayı görüyor.

• İmanlılar gökyüzünde yargılanıyor.

• Yedi yıllık Türbülasyon Dönemi başlıyor.

• Şeytan, Deccal ve Sahte Peygamber yeryüzünü saptırıyor. Az sayıdaki İsa Mesih'e imanlı mükâfatlandırılıyor.

İsa Mesih'in Armagedon savaşı ve bin yıllık krallığı için gelişi (3. geliş)

• Dünyaya gelişini herkes görecek, duyacak.

• Çok sayıda kehânet ve ön işaret var.

• Mesih yeryüzüne ayak basıyor.

• İsa Mesih imanlıları ile birlikte geliyor.

• Armagedon savaşı ve bin yıllık Tanrı'nın krallığı için geliyor.

• Mesih'e imanlılar onunla birlikte dünyaya dönüyorlar.

• Bütün insanoğlu Mesih'in dönüşünü görüyor.

• Milletler yeryüzünde yargılanıyor.

• Bin yıllık Altın Çağ başlıyor.

• Şeytan ve Deccal ateş çukuruna bağlanıp atılıyor ve dünyaya yargı dönemi başlıyor.

"Bugün İncil'i çok az kişi iyi bilmektedir ve İncil'in gerçekte söylediğini saptırmaya yönelik bir takım popüler fikirler de vardır. Sonuçta gerçek kehânetin birçok özelliğini karıştıran, Armagedon savaşı ve Şeytan'la son dövüş, Kıyâmet ve karmakarışık hâle getirilen bazı kurgusal "Zamanın Sonu" *senaryoları, ortaya çıkmıştır."* (Peter Lorie, Dünyanın Sonu 2009, s. 21)

Evanjelist teolojinin temeli *"Takdir-i İlâhi"* (Dispensationalizm-Tertipçilik; insanlık tarihini ilâhi müdahalelerle belli dönemlere bölünmüş olarak kabul eden anlayış) ye dayanır.

Takdir-i İlâhicilere göre *"zamanın sonu"* öncesinde *"Kilisenin Vecdi"* (büyük sevinç) ortaya çıkacaktır. Diğerleri için ise tam tersi *"Büyük Azap"* zamanı başlayacaktır.

İsa Mesih ruhsal olarak Evanjelist Hıristiyanları semâya götürmek üzere gelecektir, ama Yahudileri kesinlikle almayacaktır. Diğer Hıristiyanlık mezhep ve dinlerin de şansı yoktur.

"Geride Kalanlar / Left Behind" romanında yazdığı gibi sadace *"Yeniden Doğan"* Evanjelist Hıristiyanlar büyük sevinç (vecit =vecd) içerisinde olacaklardır.

Takdir-i İlâhiciler, Hıristiyanlık karşıtlarının dünyanın kontrolünü ele geçireceklerine inanmakta olup, bu sürenin yedi yıllık bir süreyi kapsayacağına ve bu zaman süresince insanların pek çoğunun çok acı çekerek öleceğine inanmaktadırlar.

Takdir-i İlâhi inancının ilk teorisyenlerinden John Darby'ye göre; sadece ve sadece Yahudiler *"keder"*e mahkûm biçimde yaşayacaktır.

Yedi yıllık büyük kaos süresinin sonunda İsa Mesih yeryüzüne bu kez üçüncü ve son kez olmak üzere fiziki hâliyle dönecek. Armagedon savaşı'nda Şeytan, Deccal ve Sahte Peygamber'i yenecek, Yahudiler İsa Mesih'e iman edecekler ve dünya üzerinde Mesih'in krallığı ile bin yıllık altın çağ başlayacak.

Takdir-i İlâhi inancını savunanların bu teorisine *"Keder-Azap Öncesi / Pretribulation"* teorisi de denilmektedir.

Ayrıca Evanjelist Hıristiyanlar, yedi yıllık *"Büyük Azap"* öncesi dünyadan kaldırılacaklarına olan inançlarından dolayı kendilerini *"pretribciler"* olarak adlandırırlar.

YAHUDİLEŞTİRME VE HIRİSTİYANLAŞTIRMA TEMAYÜLÜ NEDİR?

Bu çalışmamız sırasında mümkün olduğunca çok farklı kaynaktan yararlandık.

Bu kaynaklardan birisi de Mustafa İslâmoğlu'nun *"Üç Muhammed, İki Tasavvur Bir Gerçek"* adlı kitabıdır.

İslâmoğlu'na göre peygamberlik kurumu, insanlık tarihi boyunca iki türlü tehditle karşılaşmıştır.

Birincisi, görmezden gelme, onu tahkir etme, tehdit ve tacizle yıldırma ve nihayet hayatına kastetme şeklinde gerçekleşen fiziki varlığına yönelik tehditlerdir.

İkincisi ise, getirdiği mesajın özünü bozma, eksiltme ve artırma yoluyla onu tahrif etme şeklinde gerçekleşen ve peygamberin fiziki varlığından çok onun tebliğ ettiği vahye yönelik tehditlerdir. Bu sapmanın adına *"Yahudileşme temayülü"* deniyor. Yine İslâmoğlu'na göre, ilâhi mesajı saptırmaya yönelik en tehlikeli gayretler, onu anlaşılır ve yaşanır olmaktan uzaklaştıran çabalardır.

"Yahudileşme temayülü" adını verdiğimiz tehdit, ilâhi mesajın özünü bozmaya, onu tahrif ve tahrip etmeye yönelik açık tehdittir.

Bir de, görünürde ilâhi mesaja ve onunla bizi buluşturan peygamberlik kurumuna saygı ve sevgiye dayalıymış gibi duran, fakat sonucu itibariyle Yahudileşmeden daha vahim olan gizli ve zor fark edilir türü vardır bu tehdidin. Buna da *"Hıristiyanlaşma temayülü"* deniyor.

Yahudileşme *"açık düşmanlık"* şeklinde tezahür ederken, Hıristiyanlaşma, bunun tam tersine peygamberleri *"sevme ve yüceltme"* şeklinde ortaya çıkmaktadır.

Bütün peygamberler şu mesajı vermişlerdir.

Kendileri birer insandır.

Görevlerine karşılık bir ücret talep etmezler.

"Allah'ın kulu ve elçisi Hz. İsa'nın önce aşırı yüceltme, sonra olağanüstüleştirme, daha sonra insanüstüleştirme ve en sonunda da ilâh-

laştırma süreci adım adım nasıl gerçekleştirildi?" (Mustafa İslâmoğlu, Üç Muhammed, İki Tasavvur Bir Gerçek, on üçüncü baskı, 2004, Denge Yayınları, İstanbul, s. 44)

Hz. İsa'yı tanrılaştıran Pavlus Hıristiyanlığı, Grek mantığı, Helen paganizmi ve Yahudi kurnazlığını birleştirerek "*İnsanoğlu İsa*"yı, "*Tanrı'nın oğlu İsa*"ya dönüştürmüştür. Kur'an'ın bakışı ise "*Meryem oğlu İsa*"dır.

Günümüzde Meryem oğlu İsa "*Tanrı İsa*"ya dönüştürülmüş, "*İsa'nın İncili*"nin yerini de "*İnciller*" almıştır.

Mecâzi baba-oğul hakikate dönüşerek Tanrı'nın oğlu İsa'ya gelmiştir. Pavlus "*Allah'ın kulu ve elçisi*" İsa'yı öldürüp, onun yerine muhayyel ve düzmece bir "*Tanrı-İsa*"yı kurgulayan kişidir.

Hıristiyanlığın en görünür simgesi "*haç*"tır. Haç aslında bir güneş kültü simgesi olan ve firavunların Mısır'ından, putperest Roma'ya, Hind'e, Çin'e kadar farklı pagan toplumların kültü olan bir semboldür. İsa'nın haça gerilerek öldürüldüğü iddiası, haçın Hz. İsa ile irtibatlanmasına sebep olarak kullanılmıştır. Hz. İsa'nın haça gerilmesinin bir tek açıklaması vardır: "*İlk günah.*" Pavlus'un bu teorisi Hıristiyanlığı "*günah*" üzerine oturtmuştur.

Günümüzde de Evanjelikler "*imanlarını*" "*zulüm*" üzerine inşa etmektedirler. Kendilerinin dışındakiler Hıristiyan bile olsalar imansızdır. Diğer dinlerin adı bile yok.

Müslüman ve Yahudiliğin bir Allah'ına karşılık Hıristiyanlığın adetâ üçlü, baba Tanrı, Oğul Tanrı İsa ve Kutsal Ruh'tan oluşan tanrıları söz konusudur.

KATOLİK HIRİSTİYAN YAHUDİ SAVAŞINDA DA VİNCİ ŞİFRESİ VE İSA'NIN ÇİLESİ FİLMİ

Aslında Hollywood filmlerinde "çaktırmadan" Yahudi ve Hıristiyanlık arasındaki "ılımlı" savaş çok uzun yıllardır devam eder.

Hatırlayınız oğlancı, sübyancı, dolandırıcı, iş bitirici papazlar. Derken homoseksüel papazlar ve lezbiyen rahibeler.

Allah var, bir kısım Amerikalı papazların marifetleri de Amerikan medyasında zaman zaman aylarca yer aldı.

Sanki Hollywood filmlerini doğrulamak istiyorlardı.

Derken Hollywood filmlerindeki iyi ve irşad eden Hıristiyan papazların yanında birden Yahudi takkeli tipler ve hahamlar da beliriverdi.

Özellikle son 10 yıldaki filmlere dikkatinizi çekerim.

Ne oldu ise Dan Brown'ın "Da Vinci Şifresi" adlı kitabı ile oldu.

Savaş birden Katolik Hıristiyan-Yahudi savaşına dönüşüverdi.

Dan Brown cin gibi bir Yahudi asıllı İngiliz ve de Amerikalı yazar. Brown eşiyle birlikte ABD'de, New England'da yaşamaktadır.

"Da Vinci Şifresi" dışında "Melekler ve Şeytanlar" ve "Dijital Kale" de adı geçen yazara ait Türkçe'ye çevrilmiş kitaplar.

"Da Vinci Şifresi" ndeki iddialar, Katolik Hıristiyanlar, yani Vatikan'daki Papalık için yenilir yutulur cinsten değildi.

Da Vinci Şifresi, temel olarak 1947 yılında Mısır'ın Nag Hammadi kentindeki çölün kayalıklarında Mısırlı çoban Muhammed Ali'in bulduğu 13 adet papirüs tomarına dayanmakta.

Ölü Deniz Parşömenleri, Kumran Yazıtları olarak da anılan bu deriye sarılı papirüs el yazmaları 2000 yıl sonra Hıristiyanlık âleminde büyük tartışmaların başlamasına sebep oldu.

Bu belgelere göre, havarilerden biri Magdalalı Meryem diye anılan bir fahişeydi. İsa Meryem'le evlenmişti. Bu evlilikten bir çocukları dünyaya gelmişti.

Kumran Yazıtları, Kahire'de karaborsaya düştükten sonra Mısır hükümeti bunların büyük bir bölümüne el koydu. 13 kitabın bir kısmı ABD'ye kaçırıldı. 30 yıl sonra ortaya çıkan Muhammed Ali, belgelerin bir kısmının yandığını, bir kısmının da kaybolduğunu söyledi. Ancak geriye Hıristiyanlığın başlangıç dönemiyle ilgili 52 ayrı kutsal metin kalmıştı.

El yazmalarının Yunanca olduğu ve bunların yaklaşık 1500 yıllık Kıpti çevirileri olduğu anlaşıldı. Tahminlere göre milâddan sonra 120-150 yılları arasında Yunanca olarak yazılmış, Filippos sureleri ve diğer yazıtlar M.S. 350-400 yılları arasında Kıptice'ye çevrilmişti.

1970'li yıllarda yazılan kitaplarda, Hıristiyan dünyasında Magdalalı Meryem ve İsa'nın kan bağının devam edip etmediği tartışılmaya başlandı.

Henry Lincoln, Richard Leigh ve Michael Baigent imzasıyla piyasaya çıkan "Kutsal Kan, Kutsal Kâse" isimli kitapta Hıristiyanlığın "Kutsal Kâse" sırrının magdalalı Meryem olabileceği öne sürülmüştü. İşte bu kitap Dan Brown'ın "Da Vinci Şifresi" romanının esin kaynağı oldu.

Leonardo Da Vinci, devrinin en meşhur sanatçı ve bilim adamlarından.

Da Vinci 1510-1519 yılları arasında Sion Tarikatı'nın başkanlığını yapmış.

Sir Isaac Newton, Victor Hugo, Boticelli aynı tarikatın üyelerinden bazıları.

Sion Tarikatı kendilerinin Hıristiyanlığın en önemli sembollerinden olan Kutsal Kâsenin koruyucusu olduğunu iddia eden gizli bir cemiyet. Kutsal Kâse günümüzde de sırrını hâlâ korumaktadır.

Magdalalı Meryem'e tanrıça olarak tapan Sion Tarikatı'na göre, Hz. İsa çarmıha gerildiğinde karısı Meryem hamileydi. Mesih'in soylu kanını taşıyan Kutsal Kâse'ydi Meryem.

Bu cemiyet Magdalalı Meryem'in (Maria Magdelena) hakkında gerçek bilgilere sahip ve hâlâ devam eden, İsa'nın kanını taşıyan soyu da koruyor. Vatikan, dördüncü yüzyılda bu sırrı yok etmeye çalışmıştı. Hatta Haçlı Seferleri'nin bir sebebi de buydu.

Kutsal soy, Merovenj hanedanı, bu da bir sır.

Sion Tarikatı'nın elinde olduğu varsayılan belgelere SANGREAL belgeleri deniyor.

Bu kelime San Greal şeklinde okunursa Kutsal Kâse, Sang Real şeklinde bölünerek okunursa Asil Kan mânâsına geliyor.

Sion tarikatının gerçekte bir Yahudi gizli cemiyeti olduğu iddiası Katolik dünyasında oldukça yaygındır.

Sion tarikatı Sion manastırına dayandırılmaktadır. Yine bu tarikatın liderlerinin protokollerinden bahsedilmektedir.

Sion tarikatı ile ilgili geniş bilgiyi Michael Baigent, Richard Leigh ve Henry Lincoln'ün yazmış olduğu "Savaşçı Keşişler Tarikatı, Tapınak Şövalyeleri" adıyla Türkçe'ye çevrilip, Nokta yayınlarınca yayınlanmış kitapta bulabilirsiniz.

Sion liderlerinin (ulularının) protokolleri olduğu söylenen protokollerden birisi 1905 yılında Rusya'da ortaya çıkmıştır.

Sergius Nilus'un Nokta Yayıncılık tarafından "Sion Liderlerinin Protokolleri" adıyla yayınlanan kitabı konu ile ilgili bir kaynaktır.

Söz konusu protokoller anti-semitik olmakla suçlanmaktadır.

Tekrar biz Da Vinci Şifresi'ne dönelim.

İsa'nın çarmıha gerilmeden önce 12 havarisi ile yediği son akşam yemeğini canlandıran fresk, kilise tarafından Leonardo Da Vinci'ye siparişle yaptırılmıştır.

Leonardo da Vinci'nin yaptığı "Son Akşam Yemeği" freski Milano yakınlarındaki Santa Maria Delle Grazie Kilisesi'nin duvarındadır.

Sion Tarikatı'na göre Kutsal Kâse bu freskte gösteriliyordu. Ancak masada görülen kadehlerden birisi değildi.

Katolik Hıristiyanlık son akşam yemeğinde İsa'nın yanındakileri "12 erkek" olarak kabul eder.

Sion Tarikatı'na göre ise İsa'nın sağ yanında Magdalalı Meryem oturmaktadır.

Peki, İsa'nın son akşam yemeğinde şarap içtiği Kutsal Kâse nerede? Kâse freskte görünmüyor. Ama aslında görünüyor. Magdalalı Meryem, Kutsal Kâse'nin ta kendisidir. Son akşam yemeğinde İsa ile Magdalalı Meryem bir çiftti. İkisinin evli ol-

ması, bekâr İsa'dan çok daha mantıklıydı. Çünkü İsa bir Yahudi'ydi ve Yahudilerin sosyal kültürü yetişkin bir erkeğin bekâr olmasını yasaklıyordu.

Bu sebeple İsa Mesih evli olmasaydı İncil âyetleri bundan bahsederdi. Nag Hammadi veya diğer ismiyle Kumran yazıtlarında da (Ölüdeniz parşömenleri) "Ve kurtarıcının yoldaşı Magdalalı Meryem"dir diye geçiyor. Aramice'de "yoldaş" kelimesi eş mânâsında kullanılıyor.

Bu kadın karnında İsa'nın çocuğunu taşımaktadır. İsa bu kadınla evlidir.

Bu iddia İsa'yı ölümlü yapar ki bu da Katolik Hıristiyanlığı bitirir.

Zira Hıristiyanlığın temel doktrinine göre İsa, asla evlenmedi, çarmıha gerildi, dirildi ve semâya yükseldi.

Kilise ise Magdalalı Meryem'i fahişe olarak lanse etmektedir.

Da Vinci Şifresi'ne göre İncil'in günümüzdeki hâli Allah tarafından gönderilmediği gibi İsa'dan dört yüz yıl sonra onun insani boyutu yok edilerek İsa'ya Tanrısal bir misyon yükleyerek yazılıyor.

Bütün bu işler, Roma İmparatoru Constantin ve kilise işbirliği ile yapılıyor.

Gelelim Kutsal Kâse'ye... Kutsal Kâse aslında Magdalalı Meryem'in rahmidir.Yani kadın rahmi Kutsal Kâse'dir.

Da Vinci'nin yaptığı resme bakıldığında İsa ve Magdalalı Meryem kalçaları birbirine değer şekilde geriye yaslanmış olarak oturmaktadırlar.

Bu pozisyonda oturmaları aralarında ters bir boşluk oluşturmaktadır. Yani oturuş pozisyonları "M" harfi şeklindedir. Bu boşluk yani "M"'nin ortası Kutsal Kâse'yi yani kadın rahmini simgeliyor (V şeklinde). Bu sembolün tam tersi (Λ şeklinde) ise erkeklik simgesi.

Katolik Hıristiyanlığa göre ise resme karşıdan bakıldığında İsa'nın sol tarafında oturan kişi Yuhanna.

Katoliklerin iddiasına göre, Da Vinci o dönemde papaya ve kiliseye çok kızgındır.

Kilisenin ısmarladığı resimlere şifreli mesajlar koyarak Papalık'ın yok etmeye çalıştığı TANRIÇA (kadın) imgesini hem ölümsüzleştirmiş hem de papalık ve kiliseden intikam almıştır. Dan Brown'a göre, İsa kilisenin magdalalı Meryem'e emanet edilmesini istemişti. Meryem, kilise erkekleri karşısında yıkıcı bir güçtü. O, kilisenin yeni ilân ettiği ilâhın ölümlü nesiller dünyaya getirdiğinin fiziksel bir kanıtını taşıyordu. Kilise bu yüzden Meryem'i bir fahişe olarak ilân etti ve İsa ile evlendiğine dair bütün delilleri sakladı.

Sonuç olarak Papalık Da Vinci Şifresi kitabını Katolik Hıristiyanlığa atılmış bir "kazık" olarak telakki etti ve boş durmadı.

Mel Gibson kendisine havale edilen görevi layıkıyla yerine getirdi doğrusu.

"İsa'nın Çilesi" filminden bahsediyorum. 2004'ün Mart ayında ABD ve Kanada'da film sinemalarda gösterime girdiğinde, Yahudiler tarafından kıyâmet koparıldı. Çünkü İsa'yı çarmıha Yahudiler geriyordu.

ABD'deki üniversitelerde el ilânları ve broşürleri haftalarca dağıttılar Yahudi kuruluş temsilcileri.

Benim payıma düşenleri Türkiye'ye "hâtıra" olarak getirdim.

"İsa'nın Çilesi" Yahudiler tarafından çok ağır şekilde hırpalandı ve Gibson yerden yere vuruldu.

Sonuçta Yahudilere, Katolik Hıristiyanlık cevabını vermiş ve karşı bir "kazık" atmış oldu.

İlginçtir, "İsa'nın Çilesi" ABD'de Evanjelistler tarafından hararetle desteklendi. Film Amerika ve Kanada'da 370 milyon dolar gişe hâsılatı elde etmiş ve bu rakamla rekor kırmıştı.

Derken Dan Brown'ın daha önce yazmış olduğu Melekler ve Şeytanlar gündeme geldi.

Melekler ve Şeytanlar tam anlamıyla VATİKAN entrikalarına dayanmaktadır.

Yahudilerden, Katolik Hıristiyanlığa ikinci gol olarak değerlendirebilirsiniz bu kitabı.

Ve bir kitap daha... Bu sefer İtalya'dan. Rita Monaldi ve Francesco Sorti adlı karı kocanın yazdığı "IMPRIMATUR". Literatür yayıncılık Türkçe olarak yayınlamış.

Imprimatur Secretum Veritas Mysterium,"Sırları istediğiniz kadar yayınlayın, gerçek esrarını korur" felsefesini esas alan kitap ilginçtir.

Kitapta Papa XI. Innocentius ve Papa XII. Pius ciddi şekilde hırpalanıyor.

İkisinin ortak özelliği ise Yahudilere karşı sergilemiş oldukları tavırlardır. Tabiî bu arada Katolik Hıristiyanlığı da kollamayı ihmal ermiyorlar. Unutmayın İtalyanlar Katoliktir.

Papa XI. Innocentius Eylül 1683'te Türklerin Viyana'yı ikinci defa kuşatmasına karşı Papalık mâli kaynaklarını kullanarak Hıristiyan dünyasını Türklere karşı organize etmiştir.

Bu organizasyona sadece Fransa Kralı XIV. Louis "kapitülasyonlar" sebebiyle katılmamıştır.

11 Eylül 2001 saldırılarının ardından Papa XI. Innocentius AZİZ ilân edilmeye çalışılmıştır.

Çünkü XI. Innocentius 17. yüzyılda Avrupa'yı İslâm'a (Türklere) karşı kışkırtan papadır.

Tam "savaş" durakladı mı derken "Da Vinci Şifresi'nin Kırılması" kitabı gündeme geldi.

Kitabın yazarı Dallas Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi profesörlerinden Darrel L. Bock.

Prof. Bock Yeni Ahid incelemelerinde uzman.

Kitabı okudum. Ancak "Da Vinci Şifresi'ni" kırdığı iddiasındaki Prof. Bock beni hayal kırıklığına uğrattı.

Kitabın 221. sayfasında Magdalalı Meryem şu şekilde anlatılıyor.

İsa tarafından günahlarından (veya Şeytanlardan) arındırılmış bir öğrencidir.

İsa'nın ölümüne, gömülüşüne ve dirilişine tanık olmuştur. İsa'nın dirilişini ilk duyan ve gören kişiler arasındadır. Bazılarının iddia ettiği gibi fahişe değildir.

Yine kitabın 40. sayfasından itibaren "İsa ve Meryem'in öpüşmesi hakkında bir "Gnostik Metin" başlığı altında İsa ve Meryem öpüşmesi işleniyor.

Philip İncili'ni yorumlayan Prof. Bock, İsa'nın Meryem'e öpücüğünün dostluk öpücüğü ve yanaktan olduğunu iddia ediyor.

Da Vinci Şifresi'ne göre ise, öpücük pek tabiii dudaktan. Çünkü Meryem, İsa'nın karısı.

Kafanız karıştı değil mi? Diyeceksiniz ki milyonlarca Yahudi ve Katolik Hıristiyan kafayı neye takmışlar.

İş, Hıristiyanlık gibi 2 milyar inananı olan (yaklaşık bir milyarı Protestan) bir dinin temelleri iki noktaya gelip çakılıyor.

"Kutsal Kâse" ve "öpücük".

Katoliklere göre ortalarda olmayan ve hâlâ esrarını koruyan bu Kutsal Kâse bir şarap tası ve İsa'nın çarmıha gerildikten sonra kanı bu tas ile içildi.

Da Vinci Şifresi'ne göre de Kutsal Kâse, Magdalalı Meryem'in rahmi.

Katoliklere göre İsa-Meryem öpüşmesi yanaktan. Da Vinci Şifresi'ne göre dudaktan.

Dan Brown New Hampshire kırlarındaki evinde Da Vinci Şifresi'nin devamı niteliğindeki yeni romanını yazmakla meşgul. Yeni kitabının adı "Süleyman Anahtarı." Hikâye Washington'da geçiyor ve Hür Masonlar'ın gizli dünyasına bir yolculuk yapıyor. Kahramanımız yine Harvardlı simge bilimci Robert Langdon.

Katolik dünyasının merkezi Vatikan 15 Mart 2005'te 44 ülkede 25 milyon adet satan Dan Brown'ın kitabını yaylım ateşine tuttu.

Cenova Başpiskopos'u Kardinal Tarcisio Bertone, Vatikan radyosunda yaptığı konuşmada; "*Bu çuvalla yalan ve iftirayla dolu Da Vinci Şifresi kitabını okumayın*" dedi. Bertone, Papa İkinci

Jean Paul'ün (Nisan 2005'te öldü) en yakınlarından biriydi. Hiç şüphe yokki bu sözlerini Vatikan'ın, yani Papa'nın temsilcisi sıfatıyla dile getiriyordu.

Böylelikle Dan Brown'a göre Magdalalı Meryem'in elinden kiliseyi çalan Aziz Petrus'un Vatikan'daki bugünkü temsilcisi Papa, Da Vinci Şifresine aleni savaş açmış durumda.

Bu savaşın daha da kızışarak devam edeceği aşikârdır artık.

İyisi mi siz önce kitabımız Kur'an'ın Türkçe meâlini bir okuyunuz, sonra da yazıda anlattığım savaş silahı olarak kullanılan kitapları.

Kur'an-ı Kerîm'e göre İsa hiçbir zaman çarmıha gerilmemiştir. Hz.İsa da fânidir.Yani bir insandır ve Hıristiyanlarca öne sürülen Allah'ın oğlu olduğu iddiası "*Allah'ın tekliğine*" aykırıdır.

Ancak şurası yüzde bin beş yüz kesindir.Yukarıdaki hikâye hem Yahudiler hem de Katolik Hıristiyanlar için DÜNYA SİYASETLERİNİ belirleyen temel çıkış noktalarından biridir.

PROTESTAN HIRİSTIYANLIK VE YAHUDİLER

Peki, Hıristiyanlığın Protestanlık mezhebi nasıl kurulmuştu?

Amerika'nın kurucuları fundamantalist Protestan mezhebi Püritenlerdir. Evanjelikler de onların biraz daha modernize olmuş devamıdır.

Kabalacı İtalyan denizci Kristof Kolomb (1492) ve daha sonra Amerigo Vespucci'nin kıtayı keşfetmesi ile önce İspanyollar, arkasından da Portekizliler kıtaya ilk yerleşmelerin temellerini atmışlardır. Hıristiyan Batı, Yahudileri önce 1290'da İngiltere'den İspanya ve Portekiz'e, 1492'de de İspanya ve Portekiz'den sürgün etmişlerdi.

İber Yarımadası'ndaki Müslüman ve Yahudileri kazıma harekâtına Avrupalılar "Rekonkista / Yeniden Ele Geçirme" adını vermişlerdir.

İspanya'daki Müslümanların son kalesi de düşünce Yahudilerin içinde bulunduğu durum çekilmez hâle geldi.

Yahudiler din değiştirmek ya da ülkeyi terk etme arasında bir seçime mecbur kaldılar. Hıristiyan olan Yahudiler Hıristiyanlıkta samimi olup olmadıkları konusunda takibe alınmışlardı.

Engizisyonun gölgesi altında Hıristiyanlığı kabul etmiş gözüktüğü halde gizlice Yahudiliğe bağlı kalanlara o devirde Marrano (*domuz mânâsında aşağılayıcı bir kelime*) veya Konverso (*dönme*) denilmiştir.

Dönmenin küçültücü, tahkir mânâsı yoktur.

İspanya sürgününün siyasi otoritesi Katolik kraliçe korkunç İzabella'dır. (Gershom Scholem, Sabatay Sevi)

O dönemde İspanya'da bulunan 170 bin Yahudi sürgün edilmiş. Yahudilere Osmanlı-Türk İmparatorluğu sahip çıkarak topraklarına yerleşme izni vermiştir.

Bu iki ülke o yüz yılda Tapınakçıların ve Yahudilerin en güçlü konumda oldukları ülkelerdir.

İspanyol ve Portekizlilerden sonra Hollandalılar ve İngilizler Amerika'ya yönelmişlerdir ki her ikisi de o devirde Tapınakçıların finans merkezidir.

Daha sonra Fransızlar, İtalyanlar ve Almanlar Amerika ve başka yerlerdeki sömürgeciler kervanına katılmışlardır.

1453'de İstanbul'un Türkler tarafından fethi, Katolik kilisesine ve Ortodokslara büyük darbe vurmuştur.

O zamanki Katolik kilisesinin muhtelif bilim dallarına karşı takındığı katı, dogmatik ve baskıcı tutum aydınlardan başlayarak halkta kiliseye karşı bir havanın doğmasına sebep olmuştur.

Halkın fakirliği ve feodal beyler arasındaki iktidar savaşları da Avrupalıları hayatlarından bezdirmişti.

Mahalli zanaatkârların kurduğu loncalar Tapınakçıların kontrolü altındaydı.

Tapınakçılar Almanya, İngiltere ve Belçika gibi ülkelerde kilise karşıtı hareketleri destekliyorlardı.

Rönesans gibi reformist hareketlerin patlak vermesi ile Hıristiyan inancı parçalandı. Tapınakçılar, Katolik kilisesinden intikam alıp kilisesinin siyasi gücünü yok etmek istiyorlardı.

Bu hercümerç içerisinde Martin Luther'in başını çektiği Protestanlık hızla bir mezhep hâline geldi.

Martin Luther, (10 Kasım 1483-18 Şubat 1546, Alman ilahiyatçı.) Luther, Augustinuscu Keşişler Tarikatı üyesidir.

Evanjelik, Evanjelizm söylemleri ilk defa Luther ve onun taraftarları için kullanılmıştır.

Evanjelizm, sözlük mânâsı olarak kutsal kitaba yönelmek, dönmek anlamındadır.

Katolik kilisesine isyan eden ALTERNATİF HIRİSTİYANLIK, yani Protestanlığın çıkış felsefesi ile Tapınakçıların felsefesi aynıdır.

Protestan Hıristiyanlık, Katolik Papalığının aksine faizin Hıristiyanlıkça serbest olduğunu, mal ve servet edinmenin Allah'ın emri gereği olduğunu ileri sürdüler.

Kadın-erkek ilişkilerinde de Katoliklere göre daha serbestliği savunuyorlardı.

Protestanlık özellikle Kalvenci yaklaşımda çok çalışmaya, tutumluluğa ve dünyevi çabalarda başarıya büyük önem veren ahlâk anlayışıyla Avrupa'da kapitalizmin ilk aşamalarına ivme kazandıran önemli etkenlerden biri sayılır. (Ana Britannica)

Başlangıçta Yahudilerin seçilmiş halk ve kutsal toprakların sahibi olduğu inancı Protestan Hıristiyanlığının içine sokuldu.

Protestanlığın Anglo- Sakson kültürü üzerindeki etkisiyle reformist kaynaklardan gelip büyüyen Püritenler, Protestan Hıristiyanlığın içine âdeta Tevrat'ın ve Kabala'nın temel felsefesini yerleştirdiler. Biliniyor ki çok sayıda Musevi reformist-Protestanlığın gelişmesine katkıda bulunmuştur.

İngilizce baskısında Britannica, ABD-Massachusetts kolonisi ile alâkalı şunu yazar: "*Dünya kolonilştirme tarihinde hiçbir koloni Massachusetts kolonisinin ulaştığı zenginlik seviyesine ulaşmadı.*

Koloniyi kuran Püritenlerin gâyesi Amerika'nın uçsuz bucaksız topraklarında yeni bir SİYON yaratmaktı. Bu İngiltere'de sağlanan reformasyonun bir benzerini oluşturmalarını sağlayacaktı... Püritenlerin mirası Amerikan ruhunun şekillenmesinde şüphesiz büyük bir faktör olarak yerini aldı."

Alman iktisatçı Werner Sombart'a göre, bugünkü ABD'yi kuranların büyük çoğunluğu, Avrupa'dan gelen dönme Yahudilerdir. ABD'nin hızla gelişmesinde, onların getirdiği büyük paralar iktisadi gelişmenin esas lokomatifidir. Sombart bizzat Kristof Kolomb'un gizli bir Yahudi olduğu tezini ortaya atmıştır. Sombart'a göre; "Amerikalılık dediğimiz şey, deyim yerindeyse damıtılmış Yahudi ruhundan başka bir şey değildir."

Weber'in kapitalizmle Püritenlik arasında kurduğu bağı, Sombart bir adım daha ileri götürüyor, Weber'in Püritenlerinin aslında gizli Yahudilerden başkası olmadığını ispatlıyor. Bir sonraki adım ise, Yahudi dininin incelenmesidir.

Museviliğin temel metinlerini inceleyen Sombart, burada Katolik Hıristiyanlıkta yasaklanan tefeciliğin Yahudilerde serbest olduğunu tespit ediyor. Teolojik ve mistik metinler, Yahudi milletine, "borç ver ama katiyetle borç alma" buyurmaktadır. Yahudilerin, tarihi de esasında bu değil midir?

Sombart'a göre, mesela gizli Hıristiyanlık yoktur, ama gizli Yahudilik vardır. Çünkü Yahudiler için dinleri gerekirse gizli sürdürülecek kadar bağlayıcıdır.

Hıristiyan dini, yoksulluğa, keşişliğe, çile çekmeye övgü yaparken Yahudi dini, zenginliğe, akılcılığa övgü yapmaktadır. Hıristiyanlıkta reklâm günah sayılırken, Yahudilerde serbesttir.

Kısaca kapitalizmi ortaya çıkaracak nitelikler Yahudi dininden Protestan Hıristiyanlığın içine transfer edilmiştir.

Yahudiler zâviyesinden başka din ve ırkla evlilik yasaklanmıştır. Böylece Yahudi soyu temiz kalacaktır. Cinsellik çok sıkı denetim altındadır. Sombart buradan da kapitalizm için iki motivasyon unsuru çıktığını ifade eder.

Birincisi, dizginlenen cinselliğin iktisadi girişimciliğe kanalize olduğudur. İkincisi ise, ırk evliliğinin Yahudilere bir aşiret yapısı kazandırdığıdır. Bu aşiret yapısı bir müddet sonra, her ülkede serpiştirilmiş Yahudilerin, milletlerarası bir ekonomik şebekenin temsilcileri olmasına yol açacaktır. Bu durum, Yahudiler açısından, dünya ticaret ve finans piyasasına hâkimiyet için önemli bir avantaj olacaktır.

Yahudiler gayrımenkule değil, menkul değerlere yatırım yaparlar. Bu bir bakıma sürgün korkusu sebebiyledir. Elde hazır tutulan menkul değerler, onlara herkese hükmetme, uygun olan insanları satın alma gücü verir.

Sombart'ın son sözü: "Homo Judeus = Homo Capitalisticus" şeklindedir.

Püritenler kendilerini Eski Ahid'e öylesine bağlı hâle getirmişlerdi ki, Amerika'ya geldikleri topraklardan esinlenerek New England / Yeni İngiltere ismi vermek yerine New İsrael / Yeni İsrail adını vermeyi tercih ettiler.

"Holly War" isimli kitabında İngiliz yazar Karen Armstrong, Püritenlerin taşıdığı Yahudi ruhuna vurgu yapıyor. Armstrong'a göre Püritenler kendilerini "Pilgrims / Hacılar olarak adlandırmışlar ve bu tanımlama daha sonra Filistin'e giden Siyonistler tarafından da kullanılmıştır. "Püritenler Yeni Dünya'daki mücâdelelerinin aynı Tevrat'ta anlatılan Yahudilerin mücâdelesine benzediğine inanıyorlardı. Bu sebeple Amerika'daki kolonilerine İngiliz Kenan'ı adını da vermişlerdir."

Yahudilerin Mesih'in gelişi ile birlikte bir dünya egemenliğine ulaşacakları gibi hüküm ve kehânetlere Evanjelik Protestanlar iman etmişlerdir.

Reform döneminde İncil'e inanan Yahudiler reformist dindaşlarıyla beraber olmuşlardı.

Bu dönemde Hz. İsa'nın tekrar gelişini hızlandırmak maksadıyla, dünyanın dört bir yanına dağılmış olan Yahudilerin Filistin'de yeniden bir araya getirilebileceği, Protestan Hıristiyanlar arasında çok kabul gören bir inanç hâline gelmişti.

Sıradan Protestanlar için Tevrat en makbul eser olmakla kalmamış, aynı zamanda genel tarih bilgisi için de ana kaynak kitap hâline gelmişti.

İşte bu tarih, tarihsel MANİPÜLASYONUN başladığı andır. Yahudi olmayan Siyonistlerden Rejina Sharif böyle diyordu.

Bugün ABD'deki Protestan Evanjeliklerin inanç felsefesi ile Tapınakçıların felsefesi önemli ölçüde örtüşür. Tıpkı Kudüs merkezli "tek dünya" devleti hedefi gibi.

Ancak burada bir bilgi notuna ihtiyaç var. Bu örtüşmeye rağmen tarafların beklentisi bir noktadan sonra farklılaşmaktadır. Her iki tarafın da birbirine bakışı, köprüyü geçene kadar ayıya dayı demek mantalitesine dayanıyor.

Tapınakçılar-İsrail ekseninin beklentisi tamamen SİYASİ olup, önce Büyük İsrail sonra dünya hâkimiyetini güder.

Evanjeliklerin beklentisi ise, DİNİ'dir. İlk defa 1909'da piyasaya çıkan Scofield İncili'ni referans kabul eden günümüzdeki Protestan Evanjelikler kıyâmet öncesi İsa'nın yeryüzüne geleceğine inanır. Bütün önemli olaylar İsrail'in yeniden kurulması merkezlidir.

Hz. İsa gelecek, kendisini kurtarıcı kabul eden az sayıdaki Yeniden Doğuşçu Hıristiyanların ruhları gökyüzüne yükselecek. Yeniden doğan Hıristiyanlar cennete gidecek.

Cyrus Scofield, 1(843-1921, Tennessee'li Scofield İncili'nin yazarı) Amerikan iç savaşına katılmış, Kansas'ta avukatlık yapmış ve aşırı içki içmesi ile tanınmıştır.

1877'de ortağı eski senatör John Ingalls'ın bağış paralarını çalmakla suçlanınca iki çocuğunu ve karısını bırakarak eyâletten kaçmıştır.

1879'da St. Luis'de kalpazanlıktan tutuklanmış ve hapishânede dini bir dönüşüm yaşamıştır. İlk kilisesini 1882'de Dallas'ta açarak papaz olmuştur.

1909'da Referans İncil kitabını yayınlamıştır. Bunun üzerine Senatör İngalls "*Hiç kimse Hıristiyan kurtuluş projesinin faydasını inkâr edemez*" demiştir, geçmişini bildiği eski ortağı için.

Bazı Protestan toplulukları arasındaki öğreti ayrılıkları, Protestanlık ile Katoliklik ve Ortodoksluk arasındaki ayrılıklardan çok daha derindir. (Ana Britannica)

Nedir yeniden doğuş? Armagedon öncesindeki yedi yılda ruhsal olarak yeniden doğan Hıristiyanlardır. Bu doğum inanışı Rupture (semâya yükselmek) denen bir fenomene dayanmaktadır.

Birkaç yeniden doğuşçu: Amerikan eski başkanlarından Jimmy Carter, Ronald Reagan, George Bush, şimdiki başkan George W. Bush.

Hustler adlı porno dergisinin yayıncısı Larry Flynt, meşhur Oliver North, bir kısım senatörler, savcılar, işadamları vs.

Evanjelizmin ABD yönetiminde, Demokrat Başkan Jimmy Carter döneminde kendini hissettirmeye başladığını görüyoruz. Ardından Başkan Ronald Reagan zamanında Beyaz Saray'da artan Evanjelizmin etkisi günümüzde zirveye çıkmıştır.

Gallup'un 1989'daki anketine göre "Amerika'da eğitim düzeyinin yüksekliği ile yüksek düzeyde dinî inanç paralellik göstermektedir. Bu husus Amerika'yı diğer Batılı ülkelerden ayırmaktadır.

Amerikan üniversite mezunlarının yüzde 50'den fazlası İsa'nın tekrar yeryüzüne dönmesini bekliyorlar.

Yine 1976 yılında Amerika'da Gallup'un yaptığı ankette kendini Evanjelik olarak tanımlayan Amerikalıların oranı yüzde 34'tü. Bu oran 1998'de yüzde 46'ya, 11 Eylül 2001'den sonra Irak işgaliyle yüzde 50'lere tırmanmıştır.

İyilerin başında İsa, kötülerin başında Deccal, ikisinin arasında Armagedon kıyâmet savaşını Evanjelikler yukarıdan seyredecekler. İsa kazanacak ve kısa bir huzur çağından veya bin yıllık bir Altın Çağ'dan sonra kıyâmet kopacak.

Yahudi inancında kıyâmet ise, dünya tarihi ile Yahudi tarihinin sonudur, yani bu ikisi aynı şeydir. Zira Yahuda doktrinine göre, Yahudi tarihi olmayan bir dünya tarihi yoktur. Yahudilerin

sonunu simgeleyen hiçbir olay olamaz ki, dünyanın da aynı anda sonunu haber vermiş olmasın.

Kendilerinin cennete gitmesi için, önce büyük bir kaosun çıkması ve İsa'nın gelmesi gerekir. Bunu da inançlarına göre Yahudiler-İsrail yapacak. Beklenen son kehânetlerden biri ise Mescid-i Aksa'nın yıkılıp yerine Süleyman Tapınağı'nın yapılmasıdır.

Bugün fanatik fundamantalist Yahudiler ve Evanjelik Protestanlar Mescid-i Aksa'yı ve Kubbetül Hadra'yı yıkıp Süleyman Tapınağı'nı inşa etmek istiyorlar. Kubbetül-Hadra, Hz. Muhammed'in Mi'râc'a çıktığına inanılan taşın bulunduğu cami. Mescid-i Aksa ise hemen yanında.

Günümüzde, ABD'de iki bin Hıristiyan radyo istasyonu, yüz yirmi Hıristiyan televizyon istasyonu ve binlerce kilisede bu görüşleri sürekli işleyen 300 bin papaz vardır.

35 yıldır Yahudi militanların Mescid-i Aksa'ya yaptığı saldırılar hiçbir zaman hahamlar tarafından kınanmamıştır.

Hâsılı her ikisinin de nihai maksatları farklı olsa da ihtiyaca binaen birinin diğerini kullandığına inanmaktadırlar.

Yahudilikle Hıristiyanlık arasındaki en büyük fark, yani iki dinin asla uzlaşmamasına sebep olan husus, İsa'nın sadece Tanrı'nın habercisi değil, aynı zamanda insan şeklini alan Tanrı'nın kendisi olduğu Hıristiyan inancıdır.

Hıristiyanlık bu noktada İslâm'la da çatışma hâlindedir.

Yahudilerin en büyük itirazlarından birisi İsa'nın öldürülmesi/çarmıha gerilmesi olayıdır. Yahudilere göre İsa'yı öldürenler Romalılardır.

13 Nisan 1986 tarihinde Katolik Papa II. John Paul, Roma merkez sinagogunda şu konuşmayı yapmıştı:

"İsa'nın ızdırabı konusunda bir halk olarak Yahudilere atfedilebilecek, atalarından gelen veya toplu bir suç yoktur; ne o zamanın Yahudilerine, ne sonradan gelenlere, ne bugün yaşayanlara... Dolayısıyla ayrımcılık yapmak ve daha kötüsü, zulmetmek üzere kaynak gösterilecek hiçbir teolojik mazeret yoktur. Tanrı herkesi "edimlerine göre" yargılayacaktır. Yahudileri de Hıristiyanları da."

Yahudilere göre İsa, Tora'nın etik fikirlerinin yanı sıra Esenler ile yakınlığı sâyesinde öğrendiği veya kendi girişimi ile geliştirdiği yorumları vaaz eden bir Yahudi idi.

İsa, bir mesih'in yapması gerekenleri gerçekleştiremediği için Yahudiler tarafından mesih kabul edilmez.

İNÂYET DÖNEMİ: KİLİSENİN YEDİ FARKLI EVREDEN GEÇMESİ VE YAHUDİLERE BENZERLİK

Öncelikle belirtelim ki yedi evrede adı geçen, yedi kilisenin tamamı bugünkü Cumhuriyet Türkiyesi'nin sınırları içerisindedir.

Yuhanna'nın Esinlenme kitabı yedi kiliseye yazılan yedi mektupla başlar. Yedi, Esinlenme kitabında en fazla kullanılan rakamdır.

Vahiy ikinci ve üçüncü bölümlerinde yedi mahallî kiliseden söz edilmekte: Efes, İzmir, Bergama, Tiyatira, Sart, Filadelfiya ve Laodikya kiliseleri. Rabbimiz İsa Mesih Patmos Adası'nda bütün görkemiyle öğrencisi Yuhanna'ya açıklayarak yedi kiliseye yedi mektup göndermesini buyurdu: *"Gördüğünü kitaba yaz ve yedi topluluğa, yani Efes, İzmir, Bergama, Tiyatira, Sart, Filadelfiya ve Laodikya'ya gönder."* (1:11)

"Söz konusu yedi kilise Vahiy'in yazılışında bildirildiği gibi Anadolu'nun Asya ilinde kurulmuş yedi topluluktu... Sözü edilen kiliseler Rab tarafından melekler olarak görülmekte. Betimsel kullanımla her melek her kilisenin bütününü temsil ediyor." (Sarkis Paşaoğlu ve Haramlambos Bostancıoğlu, Mesih'in Dönüşü ve Dünyanın Sonu, GDK Yayın, Num:24, s. 79 ve devamı)

1. EFES KİLİSESİ: İlk sevgisini yitiren kilise, (birinci ve ikinci yüzyıl). Efes M.Ö. 1000 yıllarında kurulmuş namlı bir şehir. Efes kelimesi Yunanca bakıyorum anlamındadır. Diğer mânâları da seven-arzu edilendir.

2. İZMİR KİLİSESİ: Baskı gören kilise,(ikinci-dördüncü yüzyıllar). İzmir M.Ö. 1000 yıllarında kurulmuş. Lidyalılar şeh-

ri yıktı. 4. yüzyılda Büyük İskender yeniden kurdu. Efes'ten sonra İzmir, Patmos'a en yakın kentti. İzmir sözünün Yunancası "Smyrna / Müryağı, acılık" mânâsındadır.

3. BERGAMA KİLİSESİ: Dünya ile uzlaşan ruhban kilise, (4-6. yüzyıl). Pirgos ve Gamos Yunanca karşılığıdır ve mânâsı kule ve düğün demektir.

4. TİYATİRA KİLİSESİ: Örfe bağlı karanlık çağ kilisesi, (6. ile15. yüzyıl arası). "Tiyatira" Bergama'nın 60 kilometre güney doğusundadır. Günümüzdeki Türkçe adı Akhisar'dır.

"Tiyatira" Yunanca "tyyo"dan gelir ve mânâsı daimi kurbandır.

5. SART KİLİSESİ: Uyanıp da yeniden uykuya dalan reform kilisesi (1517-1648 arası)

Burası Akhisar'ın elli kilometre güneyindeki dağın eteğindedir. Sart birkaç mânâya gelmektedir. Sıyrılanlar, tazelenmiş ve ölçü ipi gibi. Sart kilisesinin Protestanlığın belirlediği zamana işaret ettiğine inanılıyor. Yezbel'in Papalığın... etkisi kırılmıştır.

Luther, Zwingli, Kavlin, Farel, Knox gibi reformcular Hıristiyanlığa farklı bir bakış açısı getirdiler.

Protestan reformunun ana çizgisi başlangıçta üç noktada özetlenebilir.

a) Hayat ve iman için gerekli tek kılavuz, tek kural Kutsal Kitaptır.

b) Kurtuluş iman yoluyla inâyettedir. Kurtuluş için lüzumlu tek adım imanla kurtarıcıya verilmektedir.

c) Kilisenin tek efendisi ve rabbi göklere yükselen Rab İsa Mesih'tir.

"Protestanlık belirdikten kısa bir süre sonra kiliselerin çoğunluğu "yaşayan kilise" olarak belirdiyse de "ölü" duruma düştü. Akılcılık, modernistlik, hümanizm ön sıraya getirildi. Kutsal Kitap yerine insan aklı öne geçmeye başladı. Evrim teorisi, hümanist felsefe bütün kiliseleri virüs gibi sardı. Protestanlık dünya ruhuyla karışarak İncil'in temel gerçeklerinden uzaklaş-

maya başladı. (*Paşaoğlu, Bostancıoğlu, Mesih'in Dönüşü ve Dünyanın Sonu, s.95*)

6. FİLADELFİYA KİLİSESİ: Azınlık misyon kilisesi (1700-1900 arası). Burası Sart kilisesinin kırk kilometre güney doğusunda bir yerdir. Filadelfiya, kardeşlik sevgisi mânâsındadır. Bu kilisenin tarihte temsil ettiği dönem, söz konusu Protestanlar arasında gerçekleşen ruhsal uyanış ve intibah dönemidir. Metodist, Pietist, Kalvinist, Moravlılar, Püritenler, Baptistler vs. Hıristiyan akımları bu kilise merkezlidir. Bu kilisenin özelliği Mesih'in sözüne sarılmak, Mesih'i yadsımadan her durumda ona sadık kalmaktı.

Burada *"kendilerini gerçek Yahudi yerine koyup da Yahudi olmayan, ama Şeytanın sinagogundan"* olanlara değiniliyor... Mormonlar, Yehova Şahitleri, British İsrailliler, Adventistler vb.

Bu kümeleşmeler kendilerini Vahiy'deki 144.bin Yahudi ya da İsrail'in kaybolmuş on kuşağı olarak tanıtırlar. Filadelfiya kilisesi, yani sadık azınlık bu tür sapmalara sürekli karşı durdu ve durmaktadır. (a.g.e, s.95)

7. LAODİKYA KİLİSESİ: İmandan dönen, ılıklaşan kilise (1900'den günümüze kadar)

Bu kilise Filadelfiya kilisesinin yetmiş kilometre güneydoğusunda. Kaplıcaları ile meşhurdu.

Laodikya, Laos (halk), diki (hüküm veya karar), yani halkın kararı mânâsındadır.

"Bizler şimdi Laodikya kilisesi döneminde yaşıyoruz... Laodikya kilisesi Vahiy'deki yedi topluluğun sonuncusudur. İsa Mesih tek övgüde bile bulunmadan kiliseyi tenkit eder. Kilise "ne soğuk, ne de sıcak"... Ne iman ediyor, ne de inkâr. Mesih inancıyla dünya bir arada yürüyor. İmanlılar İsa Mesih'e önem veriyor, ama mahalli çıkara da sarılmış durumda. Zamanımızda da her mesele halkın onayına, seçimine bırakılmış. Genel isteğe uygun ne varsa o uygulanır. Halkı memnun eden vaazlar yapılır, halkın onayladığı çalışmalar düzenlenir. Kilise Kutsal Ruh'un yöntemi, Kutsal

Kitab'ın buyruğu doğrultusunda değil, halkın arzusu kapsamında yönetilir. Protestan kiliseleri Filadelfiya ve Laodikya olmak üzere ikiye ayrılır." (a.g.e, s. 96 ve devamı)

Yedi kilisede dikkati çeken yedi ayrı durumla İsrail'in tarihindeki durumu arasında çarpıcı benzerlikler vardır deniyor. İnâyet döneminde kilisenin geçtiği ruhsal evrelerin Eski Ahit'te İsraillilerin geçmiş olduğu evrelere paralel olduğuna inanılıyor.

1. İsrailliler Mısır'dan Tanrı'nın halkı olarak çıktıklarında tanrıları Yahweh'e sevgileriyle dikkati çekiyordu. Çıkışın başlangıcında Tanrı'ya yönelik ilk sevgileri soğudu: (İlk sevgisini yitiren Efes kilisesinin durumu gibi).

2. İsrailliler kırk yıl boyunca çölde çok ağır şartlar altında yaşadı: Tıpkı sıkıntı çeken İzmir kilisesinin durumu gibi.

3. Moab ovalarında İsrailliler putlara tapıcılığa, Balaam'ın yanlış öğretisine sürüklendi. -Dünya ile uzlaşma yoluna giden Bergama kilisesinin yaptığı gibi.

4. İsrailliler yerleştikleri Kenan topraklarındaki komşu kavimlerin örfüne ve putlarına yöneldiler, Yezebel'in baskısıyla imandan uzaklaştılar: Tıpkı kötü örf ve âdetlerin egemen olduğu Tiyatira kilisesinin durumunda olduğu gibi.

5. Yahudiler, Tanrıları Yahweh'yi ve onun buyruklarını göz ardı edip ikiye bölündüler. Sürgüne gönderildiler: Uyanıp yeniden uykuya dalan Sart kilisesinde olduğu gibi.

6. Yahudiler esâretten, sürgünden kurtulduklarında yeniden Tanrı'ya ve onun sözüne döndüler: İsa Mesih'in sözlerine sadık kalan Filadelfiya kilisesinin durumu gibi.

7. İsa Mesih yeryüzüne geldiğinde, Yahudilerin Tanrı'ya bağlılığı göstermelik durumdaydı. Sonra İsa Mesih'in çarmıha gerilmesine önayak oldular: İmandan ayrılan Laodikya kilisesinin durumu gibi.

GÜNÜMÜZDE EVANJELİZMİ BESLEYEN BAZI İKTİSADİ VE SOSYAL UNSURLAR

Öncelikle demokratik değerlere, görece zayıf geleneklere sahip ve teknolojik gelişmelere açık olan kültürlerde insanlar teknolojik değişimi coşkuyla karşılama eğilimindedirler.

"Amerika gibi yeni olan şeylerin şehvetle karşılandığı bir yerde bu çocukça inanca büyük ölçüde sahip olunduğunu görüyoruz. Doğrusu Amerikalılar sosyal değişim sonucunda kazanan ve kaybeden tarafların ortaya çıktığının nadiren farkına varırlar. Bu durum Amerikalıların iyimserliğinden kaynaklanmaktadır. Bu tabii iyimserlik de müteşebbisler tarafından istismar edilmektedir. Teknolojik değişim için ödenen bedeli ifşa etmenin ahmaklık olduğunu bilen bu müteşebbisler topluma gerçekleşmeyecek ümitler aşılamak için olanca güçleriyle çalışmaktadırlar." (Neil Postman, Yeni Dünya Düzeni, Teknopoli, s. 21)

ABD'de 2002 yılında 10-14 yaş arasında doğum yapan Amerikalı genç kızların, pardon çocukların sayısının 7315 olduğu, bu rakamın 1946 yılından bu yana en düşük seviyede bulunduğu bildirildi. Bu arada Amerika'dan Meksika'ya giderek kaç yüz bin kanunsuz kürtaj yapıldığını ancak Allah bilir.

İngiliz Sağlık Bakan Yardımcısı Margaret Hodge, genel olarak kızların ilk cinsel ilişkilerini 18 yaşından küçükken yaşadıklarını hatırlatarak, 18 yaşın altındaki kızların anne olmalarının önlenmesi gerektiğini söyledi.

Önerilen çözüm de, okullarda doğum kontrol iğnesi uygulanması.

Amerika'da resmî kaynaklara dayanan bilgilere göre cinsel ilişki konusunda sekse başlama yaşı dokuz yaşına kadar inmiş bulunmaktadır. 12 yaşındaki kızların yüzde 49'u, 16 yaşındaki kızların yüzde 80'i ilk cinsel ilişkilerini gerçekleştiriyorlar.

Evli kadınlarda, özellikle beyazlarda evlilik dışı cinsel ilişki yüzde 65, bu oran erkeklerde ise yüzde 85.

Lisede okuyan öğrencilerin yüzde 42'si, üniversitede okuyanların yüzde 85'i hayatlarında bir defadan fazla uyuşturucu / drug kullanıyorlar.

Ortalama Amerikalının bir dolarlık gelirine karşı 3 dolar borcu var.

Bizim medyanın Amerika'da 30-40 yıl vâde ile ev sahibi oluyorlar haberi Amerikalının çoğunluğunu kapsamaz. Mortgage / İpotekli ev kredisi sistemi ile ev almak ömür boyu kira vermek gibidir ve sürekli iş sahibi olmayı gerektirir. Bu, Amerikalının kâbusudur.

Amerikan ekonomisinin yüzde 60'ı yüzde ikilik bir grubun kontrolü altındadır. ABD'de yaklaşık 35 milyon kişinin hiçbir sosyal güvencesi yoktur ve bu rakamın 10 milyonu bir işte çalışıyor olmasına rağmen yoksulluk sınırının altında yaşıyor.

Birleşik devletlerde orduda belirli süre görev yapmak ileriki yıllarda veteran / eski asker hastahânelerinde bedava tedavi ve bakım imkânı sağlamaktadır.

Amerika'da beyaz ırkçılığı, Yahudilere, Zencilere, Hispaniklere, Çinlilere, Japonlara, Hintlilere ve diğer ırklara karşı patlamaya hazır bir bomba gibidir. Zaten mevcut düzende çok mükemmel işleyen bir discrimination / ayırımcılık vardır

Yukarıda saydığım hususlara başka faktörler de eklenebilir. Mevcut "reel" durum Amerika'da kiliseler, özellikle Evanjelik Protestan kiliseler tarafından çok iyi kullanılmaktadır. Başka bir ifade ile Evanjelizm Amerikan milliyetçiliği tarafından besleniyor.

Bugünkü Başkan Bush ve kamu görevlileri desteğinde Evanjelik papazlar sekse erken başlamayı ve evlilik dışı ilişkileri lanetliyorlar.

Başkan Bush'un şimdilik, kızların "*bâkire*" kalmasını sağlama programına desteği 200 milyon dolar.

Bu arada Huntington "*Amerika elden gidiyor*" diye ikaz ediyor ve istisnasız en liberalinden, ırkçısına kadar bu fikir örtülü açık destek buluyor.

Huntington'a karısının da bir göçmen çocuğu olduğu hatırlatıldığında "*Ama o Amerikan kültürünü özümsemiş ve kaynaşmış durumda*", yani başarıyla "*asimile*" oldu diyor. Tıpkı Almanların Türklere, Müslümanlığınız -şimdilik- mesele değil, ne olur Alman olun, dediği gibi. Tıpkı Yunanlıların Batı Trakya Türklerine Müslüman Yunanlı olun dediği gibi. ABD'de Latin ya da Hispanik diye adlandırılan Meksika, Güney ve Orta Amerika kökenli göçmenlerin sayısı 35.305.818. Tarihte ilk kez ülkedeki zenci nüfusu (34.658.190) geçti.

Hâlbuki 1980'de Birleşik Devletler'de yalnızca 10 milyon, 1990'daysa 27 milyon Hispanik vardı.

Samuel P. Huntington genelde Amerika'nın değişim dönemlerini anlatır.

1960'lı yıllarda, "*Değişen Toplumlarda Siyasal Düzen*."

1990'lı yıllarda "*Medeniyetler Çatışması*."

2004'te "*Biz Kimiz*", "*Amerika'nın Millî Kimlik Arayışı*" adlı kitaplarını yazdı. Her üç kitap da Amerika'nın muhafazakâr, sıradan insanların düşüncesini bir tür teori hâline getiriyor.

Huntington, beyaz Amerikalının "*ırkî*" ve "*dinî*" düşünce yapısını çok iyi okuyor.

Huntington, Pentagon'un sözcüsüdür.

Amerika'nın ana kültür omurgası WASP (Beyaz-Anglo-Sakson-Protestan) kültürü. Amerikan birliği Hispanikler dâhil Amerika'da yaşayan herkesin WASP Amerikan kültürünü benimsemesi ve rüyalarını dahi İngilizce olarak görmesiyle mümkündür.

Huntington, Amerikan kimliğinin muhtevasını; ırk, etnisiye, kültür (dil ve din) ve ideoloji olarak dört temel unsura oturtuyor.

Amerika kimi rakip görüyorsa ona ait değerleri öğrenmeye çalışır. Bir zamanlar bunlar Fransızca, Rusça'ydı şimdi Çince ve İspanyolca.

İngilizce konuşan beyazlar. Amerika'nın beyin takımını oluşturur. Huntington ve WASP'ların şikâyet ettiği ve asimile

olmalarını istediği İspanyolca konuşan Hispanikler de aslında İspanyol İmparatorluğu.

Demek ki *"devletin dili olmaz"* diyen vatandaşlar ile *"Türkiyelilik"* pis gazını çıkaranlar tam bir *"servis"* elemanları.

Günümüzde, İspanya'da başka bir dil bilmeye gerek olmadığını düşünür çoğunluk. Onların bu duruşu bütün Latin Amerika'ya hâkim bir dilin kültürüne sahip olmaktan gelir.

Peki, Türkiye, Türkçe ve Türk Dünyası?

Biraz daha Huntington'a kulak verelim. Huntington, Amerikan Kimliği'ni *"Amerikan ruhu"* diye tanımlıyor ve bunu *"Anglo-Protestan"* kökene dayandırıyor. Ona göre Amerikan ruhuna yönelik meydan okumalar şöyle sıralanabilir:

1. Sadece *"Amerikan ruhu"*nun ilkelerine gösterilen ortak bağlılıkla birleşmiş, tarihsel ve kültürel anlamda özünü yitirmiş bir Amerika.

2. İspanyolca ve İngilizce olmak üzere iki dile, Anglo-Protestan ve Latin-Amerika olmak üzere iki kültüre sahip, iki kola ayrılmış bir Amerika.

3. Yine ırk ve etnik kökenle tanımlanan ve beyaz ve Avrupalı olmayanları dışlayan ve / veya ikinci sınıf gören ayrımcı bir Amerika.

4. Tarihsel Anglo-Protestan kimliğini, dini bağlılıklarını ve değerlerini yeniden onaylayan ve kendisine düşman bir dünyanın karşı koymalarından güç alan yeniden canlanmış bir Amerika.

5. Amerikan rüyasının gerçekleşmesinin arkasında çok çeşitli etnik kökenden gelenlerin Anglo-Protestan kültüre ve kurucu göçmenlerin Amerikan ruhuna yaklaşımına bağlılıktır.

6. Yazara göre, bireyler arasında daha dindar olanlar aynı zamanda daha milliyetçi olmak eğiliminde. Ve bütün toplumlar tekrarlanan tehditlerle karşı karşıya kalır ve sonunda dirençlerini yitirirler. Ancak bazı toplumlar tehdit çok büyük olduğunda bile süreci tersine çevirebilirler.

Tarihte Türk Milleti bunu gerçekleştirmiş bir millettir.

AMERİKA'NIN YUMUŞAK KARNI : BABASIZLIK TRAVMASI

Amerikalıları anlamak ve Amerika üzerine strateji geliştirmek için her şeyden önce iki hususu çok iyi bilmek gerekir.

Birincisi Amerikan elitlerini ve Amerikan derin devletinin stratejilerini bilmek. Pentagon ne düşünüyor anlamak.

Bu husus size şaka gibi gelebilir ama Holywood filmlerinde gelecekle ilgili plânlara ait birçok ipucu bulabilirsiniz.

Mesela 11 Eylül felâketi hakkında bilgi sahibi olmak istiyorsanız, 1998 yapımı Arlington Road-Arlington Yolu- (Jeff Bridges-Tim Robbins), The Siege-Kuşatma- (Zenci aktör Denzel Washington-Bruce Willis-Annette Bening) ve 2001 yılında vizyona girdiği halde "11 Eylül saldırıları üzerine gösterimi yasaklanan Swordfish-Kılıç Balığı- (John Travolta-Halle Berry), filmlerini üst üste seyrediniz

İkincisi ise Amerikan içtimai (sosyal) dokusu, hakkında bilgi sahibi olmak.

Neler Amerikan dokusunu etkiler?

Mesela sosyal dokuyu etkileyen en önemli faktörlerden biri, belki de birincisi Amerika'da "BABA" özlemidir.

Birleşik Devletler'de baba problemi vardır. 1960'larda babasından ayrı yaşayan çocuk oranı yüzde 40'larda iken, 1980'lerde yüzde 60 ve 2020 yılında bu oranın yüzde 80 olacağı tahmin edilmektedir.

Yani her yüz çocuktan sekseni babadan ayrı olarak annesi veya annesinin sevgilisi veyahut da annesinin yeni eşi ile yaşamak mecburiyetinde kalacaktır.

Bu husus bu mevzulara kafa yoran Amerikalı uzmanları kara kara düşündürmektedir.

Niçin bu konuya girdim? Çünkü Amerika'yı yönetenlerin çoğu bu problemin sebep olduğu travmayı ömür boyu taşıyorlar ve karar alışlarında ve ilişkilerinde her daim etkili oluyor.

Bu görüş benim değil, konuyla ilgili Amerikalı uzmanlara ait.

Amerikan Değerleri Enstitüsü (Institute for American Values) kurucusu Davit Blankenhorn, Fatherless America (*Babasız Amerika*) adlı eserinde, " *Babasızlık bu neslin en zararlı demografik eğilimidir. Bu husus en âcil sosyal meselelerimizi yönlendiren lokomotiftir. Eğer babasızlık eğilimi devam ederse, muhtemelen Amerikan toplumunun şeklini değiştirecektir demektedir.*"

Bir başka uzman ise, Amerikalıların babasızlığının çığ gibi büyüyerek bir felâkete dönüşmekte olduğunu dile getiriyor.

Yapılan araştırmalarda, babasız âilelerde büyüyen bir çocuğun karar almada ve ilişki kurmada, ilişkiyi yürütmede iki kat daha fazla zorlandığı tespit edilmiş.

Amerika'da üç doğumdan birisi, evlenmeden anne olanlar tarafından gerçekleştiriliyor.

Amerika'nın orta ve iç bölgelerindeki şehirlerde çocukların yüzde 90'ı bekâr annelerin "baba" olduğu evlerde yetişmektedir.

Musevi asıllı Amerikalı Dr. Beth M. Erickson'un 1998 yılında yazmış olduğu "Longing for Dad" isimli kitapta konu enine boyuna incelenmektedir.

1960 yılında evlilik dışı doğanlar bütün doğumların yüzde 5'i iken, 1991 yılında bu oran yüzde 30'a çıkmıştır.

Sosyolog Davit Popenoe göre 2000 yılında evlilik dışı doğumların oranı, toplam doğumlar içinde yüzde 40'tır.

Daha çok beraber yaşayan çiftlerin olduğu Avrupa ülkelerinin aksine, Amerikalı çocukların baba ile ilişkileri giderek azalmakta veya hiç olmamaktadır.

Babalarının kim olduğu sorulan çocukların çoğu "*Benim babam yok*" cevabını vermektedirler.

Anneler çocuklarının babaları ile ilişkilerini sürdürmelerine yardımcı olmamaktadırlar. Bir kısım babalar da ortadan âniden kaybolmakta.

Babaları ile büyüyen çocuklara kıyasla, çocuk yaşta anne olma oranı üç kez, okulu terk etme durumlarının ise iki kez fazla olduğu tespit edilmiş, babasız büyüyen çocukların.

Uzmanlar, çocuklar için evlenmemiş bir babaya sahip olmanın, boşanmış bir babaya sahip olmaktan daha kötü sonuçlar verdiğini söylüyorlar.

Bir diğer husus sanayileşmenin ve sanayi ötesi kapitalist toplum olmanın getirdiği belâdır ki, bu da, tüketimin modern bir Amerikan dini hâline gelmiş olmasıdır. Anne ve babalar tüketebilmek için daha çok çalışmak zorunda kalıyorlar.

Birleşik Devletler'de son yılların modası, ki gittikçe yayılmaktadır, "doner baba veya sperm babası" diye adlandırılan test tüpünün içindeki babalardır.

İhtiyaca göre gazete ilânları ile sperm tedariki yoluna gidenler spermi verenin istenen şartlara uygunluğuna göre 40 dolardan 15.000 dolara kadar *"tüp baba"* bedeli ödüyorlar.

Özet olarak Amerika'nın baba durumu böyle. Amerikan toplumunun psikolojisini ve davranış saiklerini etkileyen en önemli faktör.

Duygu olarak uzakta olmak, ruhi olarak doldurulamayan boşluk.

Burada gazetelere intikâl eden bir haberden bilgi notu: ABD eski başkanı Bill Clinton'un yazmış olduğu My Life (*Hayatım*) adlı kitaptaki şu husus çok ilginç.

"Monika Lewinsky ile ilişkim korkunç bir ahlâki hataydı. Bu hatanın arkasındaki sorumlu kişi annemi ve kardeşimi her gün döven alkolik üvey babamdır."

Amerikan Devleti'ni idare edenlerin tahminen bugün yüzde 70'i, 2020 yılında yüzde 80'i bu gruba dâhil insanlardan olacak.

Sadece KENDİNİ DÜŞÜNME ve İNTİKÂM Amerikan sosyal dokusundan çıkan şimdilik iki belirgin ama KESKİN sonuç.

HZ. MUSA'NIN YILANI VE NABUKADNEZAR'IN HEYKELİNİN ALTIN BAŞI

Evanjelistler, "*Eğer İsa Mesih'in elinde küresel çapta 24 saat yayın yapan bir televizyon ağı olsaydı, yardımcı dindarlara hiç ihtiyacı olmazdı*" derler.

Bütün Hıristiyanlar için kurtuluş olan bir İncil âyetine, Yuhanna/John 3:16'ya Evanjelistler bir başka önem atfederler. Onlara göre Kutsal Kitap'ın en dikkat edilmesi gereken; "*Tanrı'nın oğluna, İsa Mesih'e iman edenler ebedi hayata kavuşacaktır*" âyetidir.

Ancak, ebedî cennet hayatına giderken, mutlaka yerine getirilmesi gereken bir kısım kehânetlere dayalı formaliteler vardır.

Şimdi 2500 yıl kadar geri gidelim.

Babil Kralı Nabukadnezar rüyasında bir heykel görür. Bu heykelin yorumunu Babil'deki Keldani kâhin ve büyücüler yapamaz. Bunun üzerine kralın karşısına İbrani esir Daniel'i çıkarırlar.

Daniel'e göre Nabukadnezar'ın rüyasında gördüğü heykelin başı altındı, ateş gibi yanıyordu. Mehtap gibi parıldayan göğsü ve kolları gümüştendi. Heykelin karnı ve kalçaları bronzdan, bacakları demirden, ayakları da kil ve demir karışımından yapılmıştı.

Heykelin dört parçası, büyüklüklerine göre dört imparatorluğu temsil etmekteydi.

Altın Babil'i, gümüş Pers'i, bronz Yunan'ı ve demir ise son imparatorluk Roma'yı simgeliyordu. Ama demir ve kil karışımından yapılmış ayaklar birbirinden ayrılacaklar. Nihayet kil en zayıf imparatorluğu temsil etmekteydi. Kil, Bizans İmparatorluğu ve Türkler tarafından tarihteki yerine gönderildi.

Evanjelistlerin Daniel'in kitabına dayandırdıkları inançlarına göre, Babil dâhil İsa Mesih'in krallığı öncesine kadar dünya da dört imparatorluk hüküm sürecek.

Bu hesabın içinde Osmanlı - Türk İmparatorluğu yok.

Daha sonra da Armagedon öncesinde dünya da on krallık kurulacak. Bunlar bir araya gelerek Babil'e benzer bir dünya imparatorluğu oluşturacaklar. Bilâhare kıyâmeti koparacak Armagedon savaşı.

Tanrı'nın krallığına, yani İsa Mesih'in yeryüzüne gelerek Deccali öldürdükten sonra kuracağı krallığa kadar, hiçbir krallık Nabukadnezar'ın Babil Krallığı'ndan daha büyük olamayacak.

Nabukadnezar ve Babil her şeyin ve herkesin padişahı olarak seçilmiştir. Dördüncü krallık olan Roma demir gibi güçlü olduğundan bütün karışıklıkları parçalayıp ezecek.

Sonra elleri olmayan bir taş ortaya çıkacak. Bu taş büyük bir güçle altın, gümüş, bronz, demir ve kilden yapılmış heykeli paramparça edecek. Rüzgâr esip onları her bir tarafa savuracak. Heykele vuran taş büyüyecek ve bütün dünyayı kaplayacak. Heykeldeki demir ve kil karışımından yapılmış ayaklar bölünmüş bir krallığı temsil ediyor. Bölünmüş krallık döneminde Tanrı kendi krallığını kuracak. Bu krallık asla yıkılmayacak. Ve bu krallık normal insanlar tarafından yönetilmeyecek. Bütün diğer krallıkları buyruğu altına alacak ve sonsuza kadar yaşayacak.

Daniel'in bu rüya yorumundan sonra Nabukadnezar, onun Tanrı'sının daha büyük ve farklı olduğuna inanır.

Evanjelistler, İncil'in daha önce gerçekleşmiş pek çok kehânet ve bundan sonra gerçekleşecek olanlara yer verdiğine inanırlar. Hatta kehânetler konusundaki bilgiler inanç konusunun dışındadır ve yüzde yüz doğrudur.

Daniel'in Babil Kralı Nabukadnezar'ın rüyasına dayanarak yaptığı kehânet de bunlardan biridir.

Büyük Babil İmparatorluğu'nun en büyük hükümdarı Nabukadnezar'dı ve karısı Pers-İran asıllı Amytis, Babil bahçelerinin çiçeklerine ayrı bir önem verirdi. Emrinde putperest dünyasının en büyük kâhinleri ve rahipleri vardı. Bunların hiçbiri onun rüyasında gördüğü bir heykeli yorumlayamadı. Fakat rüyayı İbrani esirlerinden biri olan Daniel yorumlama-

yı başardı ve Tanrı'nın Nabukadnezar'a gönderdiği bir vizyon olduğunu anlattı.

Daniel, Nabukadnezar'a, rüyasında gördüğü şeyin kendi heykeli olduğunu ve bunun dört bölümden meydana geldiğini anlattı

Altından olan baş kısmı Babil'di. Gümüş göğüs ve kolları Pers İmparatorluğu ki, bunlar Med ve Pers ülkesi olmak üzere iki ülkeydi, sonra Babil'i ele geçirdiler.

Kalça üçüncü bölüm ve bronzdandı, yani Yunan İmparatorluğu. Dördüncü bölüm demir ve kil karışımından yapılmış, bunlar Roma İmparatorluğunu temsil etmekteydi.

Heykeli meydana getiren malzeme baştan ayağa doğru zayıflıyordu. Buda saydığımız imparatorlukların günümüze doğru yaklaştıkça zayıfladıklarını gösteriyordu.

Kehânet, önceden yazılmış tarih demektir. Tanrının varlığını ispat etme yollarından biridir. Tanrı'nın 2500 yıl önce Nabukadnezar'a "SON"un zamanı gelene kadar sadece dört imparatorluk olacağını bildirmesi bile tek başına mucizedir.

Evanjelist teolojiye göre, Babil İmparatorluğu'ndan beri sadece dört imparatorluk yaşamıştır dünya da. Cengiz Han'ın, Napolyon'un, Hitler'in, Stalin ve diğerlerinin acımasızlığına karşı başarısız olmaları ilginçtir. Zira Tanrı son günlere kadar sadece ve sadece dört imparatorluk olacağını bildirmiştir. Bütün bunlar İsa Mesih'ten 500 yıl önce bildirilmiş ve yazılmıştır.

Günümüzde Evanjelist ve Yahudiler diyorlar ki, Daniel'in geçmişle ilgili söyledikleri, gelecekte olacakların da gerçekleşeceğine inancımıza yeterli bir delildir.

Yaşadığımız çağda, İsa Mesih'in dirilip Tanrı'nın imparatorluğunu kuracağına inanmak için İncil'de yeterli işaretler vardır.

Daniel'in kitabına göre, Nabukadnezar rüyasında gördüğü heykeli yaptırmış ve çıldırarak heykeline tapmaya başlamış. Yedi yıl sonra iyileşmiş ve kendi heykelini parçalayarak Tanrı'ya tövbe etmiş. Yani Hz. Musa'nın pirinç yılanını Yahudi kral He-

zekiah nasıl üç parçaya ayırdıysa Nabukadnezar da yaptırdığı heykelini parçalamış. Kral tekrar tahtına oturmuş. Babil'deki bütün heykelleri, bu arada Musa'nın pirinç yılanını kırdırtarak Tanrı'ya olan inancını tazelemiş.

Babil'in en büyük kâhinlerinden Keldani Dakkuri'ye göre, Musa'nın üç parça hâlindeki yılanını birleştiren kişi Nabukadnezar'ın altın başlı heykelinin başını da bulacak ve çok büyük bir güç hâline gelecek.

Gerçekleşmesi beklenen bir başka gelişme ise "SON"dan önce ilâhi ve pagan dinler ekümenikleşecek. Bütün dinler tek din hâline gelecek. Diğer tarafta ise sadece İsa Mesih'e imanlı Hıristiyanlar yani Evanjelikler olacak. Bu dinî gelişmeye paralel olarak tek dünya devleti ve hükümeti çalışmaları hızlanacak.

İsa Mesih yeryüzüne inip Tanrı'nın bin yıllık krallığını kurmadan dünya barış yüzü görmeyecek. Kutsal Kitap bu kehânetler konusunda gayet açık.

Daniel'in kitabındaki henüz gerçekleşmemiş kehânet, Nabukadnezar'ın heykelinden geriye kalan bir parça var: On tane ayak parmağı. Evanjelist kehânet uzmanları, kil ve demirden yapılmış olan bu parmakların; dengesiz, kaypak bir yönetimi temsil ettiğine ve bunun, çok yakın bir gelecekte bugünkü "ULUS DEVLET"lerin yönetimlerini devirerek başa geçeceğine inanıyorlar. Bunlar büyük bir ihtimalle bir nevi ON KRAL ya da ona benzer bir şey olacak ve DECCALin ortaya çıkmasına yol açacaklar.

"Dakkuri"nin sözünü ettiği "SIR"a gelince Vahiy kitabında bu BABİL mânâsına geliyor.

Dakkuri'ye göre sır dönecek. Yani BABİL GERİ DÖNECEK. Başka bir ifadeyle BABİL'in GÜCÜ. Deccal gelip tek-dünya yönetimini kurduğu zaman olacak bu.

Musa'nın pirinç yılanına tapanlar, yılanın hizmetkârları sırrı sakladılar. Bundan sonra onlara saygı ve güç var. Babil'in büyük kuleleri, toz, rüzgâr onları istediği yere savuruyor.

Yılanın başı bulununca gövde ondan sonra ayağa kalkacak ve gölgesini tekrar dünya üzerine düşürecek. Altın baş en güçlü kralı gösteriyor. Marduk'un evinde bulunacak o. Krallığın sadık hizmetkârları, Babil topraktan tekrar kalkacak ve yine hükmedecek. Eğer altın baş yanlış ellere geçerse Babil'in dirilmesi kesin. Ve kötü bir güç dünyayı yönetecek, dünyanın hâkimi olacak.

Evanjelistlerin aradığı Marduk Tapınağı Babil'deydi. Ve Marduk, Nabukadnezar'ın savaş tanrısıydı.

Keldani Dakkuri, kara melek İblis'e aitti ve onun hizmetindeydi.

Dakkuri Şeytan'a tapan üç müridine Nabukadnezar'ın altın başını "SON"un zamanı gelinceye kadar dünyadan gizlenmesi için Babil'de bir yere saklattı. Nerede olduğunu da Hz. Musa'nın yılanının başına yazdı.

Yılanın bir tek parçası diğer iki parça ile birleşmeden tek başına faydasız.

Ve Dakkuri'nin kehânetlerine göre; öyle bir zaman gelecek ki, dünyanın lideri Nabukadnezar'ın altın başının temsil ettiği Şeytan gücüne ihtiyaç duyacak. O zaman gelecektir. Kâhin Daniel'in kralın rüyasını yorumlarken sözünü ettiği zamandır bu... Babil'in yeniden canlanacağı ve bütün dünyaya hükmedeceği zamandır o zaman.

Altın baş mutlaka ele geçirilecek. Evanjelistlere göre o büyük bir gücün ve zaferin simgesi olacak.

Evanjelist teologlara göre Hz. Musa'nın yılanı ve Nabukadnezar'ın heykelinin altın başı birbirinin tamamlayıcısı.

Bir diğer husus: Kâhinler ve büyücüler İbranice telaffuzu "NACHASH" olan Musa'nın yılanı ile "MSHICH" / Mesih kelimeleri arasında ilişki kuruyorlar. Her iki kelimenin sayı değerlerinin aynı olması pirinç yılan ile Mesih arasında bir bağ kurulmasının temel sebebi. Tıpkı, Eski Ahid'teki yılanın çöldeki İsrailoğullarını iyileştirmek için bir çubuğa asılması gibi, İsa Mesih de dünyayı iyileştirmek için çarmıha gerilmişti.

N= 50	M= 40
CH= 8	SH= 300
SH= 300	I= 10
TOPLAM= 358	CH= 8
	TOPLAM= 358

Yılanın üç parçasının ve altın başın bulunabileceği ülkeler İran, Irak, Suudi Arabistan, Suriye, Mısır ve Türkiye.

Yeni Dünya Düzeni için Irak'ın işgali ve BOP'un arka plânında bu mistik kehânetlerin bir rolü var mıdır?

Türk Milleti, devletimizin bütün kurumları için ve solcu-sağcı her vatansevere; "mayday".

Bilmeyenler için, mayday çok âcil ve tehlikeli durumlarda hava ve denizden radyo sinyalleri ile yardım çağrısıdır.

KIYÂMETİN TAŞERONU EVANJELİSTLER

Hıristiyan Amentü'sünden birisi de kıyâmet gününe inanmaktır. İncil'de çok sık kıyâmetten bahsedilir. İncil'de bahsedilen kıyâmet kavramı ve *"sur üflemesi"* ile ilgili bilgiler Kur'an-ı Kerîm ile benzerlikler göstermektedir. Fakat kıyâmet alâmetleri hususunda farklılıklar vardır.

Ana başlıklar olarak İncil'deki kıyâmet alâmetleri şu şekilde özetlenebilir.

- Büyük bir insan soykırımının olması.
- Yedi mührün sırlarının tek tek ifşa edilmesi.
- Dört canlı bir varlığın ortaya çıkması.
- Demir çağının yaklaşması.
- Ruhi hastalıkların artması.
- Özürlü doğumların ve düşüklerin çokça meydana gelmesi ve olağan sayılması.

Daniel kitabı, Eski Ahid'in eçerisindeki Dört Peygamber kitabının sonuncusu, en kısasıdır ve ellisekiz ayrı kehâneti kapsa-

maktadır. Onun kehânetleri halen Evanjelistleri (takdiri ilâhiciler) etkilemekte kıyâmet edebiyatında önde gelen, Zekeriya ve Esinlenme gibi kitaplardan biri olma niteliğini korumaktadır. Daniel Kitabı, mevcut İncil kehânetlerinin bir çoğunun temelini oluşturur. (Peter Lorie, Dünyanın sonu 2009, s.75)

Protestan Hıristiyanlık mezhebinin kurucusu Martin Luther kendi kurduğu kiliseye "Evanjelik Kilise Hareketi" adını vermiştir.

Protestanlık inancı beş temel noktaya dayanmakta veya Katolik Hıristiyanlıktan ayrılmaktadır.

a) Güçlü Mesih inancı

b) Yahudilerin seçilmiş insan olmalarına inanmaları

c) Hür irade

d) Faizin serbest bırakılması

e) Kadın-erkek ilişkilerinde serbesti ve boşanmada kolaylık

Protestanlık âhiretten çok bu dünya ile ilgili düzenlemelere vurgu yapıyor.

Çalışmak, ticaret ve üretim Protestanlıkça âdeta kutsanmıştır.

Protestanlar, Katoliklerden farklı olarak ilk beş kitabını Tevrat'ın oluşturduğu 39 kitaptan meydana gelen Eski Ahid'e inanmaktadırlar.

Onların Eski Ahid'e inanmaları "Mesihçiliğe ve "Kıyâmete" ayrı bir önem atfetmelerine sebep olmaktadır.

"Ve daimi yakılan takdimenin kaldırıldığı ve harap edici mekruh şeyin dikildiği vakitten başlayarak 1290 gün olacak. Dayanıp 1335 güne yetişene ne mutlu! Fakat sen, son gelinceye kadar git; çünkü rahata varacaksın ve günlerin sonunda kendi nasibine kalkacaksın." (Daniel, 12: 11-13)

"*Daimi yakılan takdime*"nin kiliselerde yakılan mumlar olduğu söylenmektedir.

1290 ve 1335 rakamlarının sırrının da "*Ezoterik*" yani Batıni bilgi yoluyla çözülebilecek sembolik rakamlar olduğu ifade ediliyor.

Drosnin'in *"Tevrat'ın Şifresi"* 108-109'da şifrelenmiş bir ARMAGEDON, Üçüncü Dünya Savaşı'ndan söz ediyor. Böyle bir savaş atomik ve elbette kıyâmet savaşı olacak.

Budizm ve Hinduizm'de de "kıyâmet günü" öncesi bir kurtarıcı Mehdi-Mesih çıkacağı belirtilmektedir. Bu kurtarıcı Budizmde, "MAİTREYA", Hinduizmde ise "KALKİ-AVATARA" olarak adlandırılmıştır.

Kıyâmetin olması için bütün şartlar yerine geldiğinde, Yahudilerin Eski Ahid'te sözü edildiği gibi vaad edilmiş topraklara geri döndüğünde bir Armagedon savaşı olacak.

Armagedon savaşı 2000'li yıllarda ve Müslümanlarla Yahudiler arasında başlayacak. Tam bu noktada *"Mesih"* yani Hz. İsa gökyüzünden yeryüzüne inecek ve *"Deccal"*ı öldürecek.

Sonunda sadece İsa'ya inanan Hıristiyan ve Yahudiler hayatta kalacak. Mesih, yani İsa Davud'un tahtına oturacak ve bir barış dönemi hüküm sürdükten sonra kıyâmet kopacak.

Barış dönemi kimine göre 40 yıl, kimine göre bin yıl.

Bu görüş konunun uzmanı İslâm âlimlerince reddedilmektedir. Aksiyon Dergisi bu inancı destekler mahiyette yayın yapmıştır.

Hür iradenin, Tanrı tarafından çizilen kaderin dışına çıkamayacağına inanan Evanjelistler, bu kaderi hızlandırmak için Hıristiyanların ellerinden ne gelirse yapmaları gerektiğini savunuyorlar.

Bunun için de *"iyi"* ile *"kötü"* arasındaki Armagedon kıyâmet savaşını hızlandırmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Yani Tanrı'nın yapacağı yüzde 99'dur. Kalan yüzde bir de inançlı Hıristiyanlarca hızla tamamlanmalıdır.

Yahudilerin seçilmiş insanlar olduklarına inandıklarından dolayı ve *"kıyâmetin ön şartları"*ndan biri olarak, Yahudilerin desteklenmesi gerektiğine, inanmaları sebebiyle de tereddütsüz İsrail'i destekliyorlar.

1970'li yıllara kadar çok fazla bir varlık gösteremeyen Amerikan Evanjelikleri o tarihten itibaren çok hızlı bir gelişme içindedirler.

Acaba bunda 1967 ve 1973 Arap-İsrail savaşının bir payı var mıdır?

Nasıl olmuştu da, Hıristiyanlar *"Hz. İsa'nın kâtilleri"* olarak gördükleri Yahudileri gözü kapalı destekler hâle gelmişlerdi?

Bugün ABD'de 75 milyon ve dünya da 500 milyon Evanjelik kayıtsız şartsız İsrail'in her politikasını destekliyor.

Hâlbuki Yahudiler Hıristiyan Avrupa'da yüzyıllarca dışlanmış ve gettolaşmış bir toplum olarak yaşadılar. Tefecilik ve bankacılıktaki olağanüstü başarıları onlara büyük bir zenginlik kazandırdı. Fakat 1900'lü yıllara kadar hemen hiçbir Avrupa ülkesinde Hıristiyanlarla eşit haklara ve doğrudan siyasi güce sahip olamadılar. Hıristiyan Avrupa *"İsa'nın kâtilleri"* sıfatıyla tanımladığı Yahudilere hep mesafeli durdu.

Evanjelizm günümüzde Hıristiyanlığın en hızlı büyüyen mezhebidir. BOP projesi ve Ortadoğu'da yaşananlar öncelikle politik değil, *"ilâhi"* ve *"ezoterik"* formatlıdır.

Evanjelikler Yahudileri seçilmiş insan olarak gördükleri gibi, Eski Ahid'e bağlılıklarından dolayı kendilerini de seçilmiş insanlar olarak görüyorlar.

Yahudilere olan sevgileri Protestan mezhebinin "pragmatizm"ine dayanıyor.

Evanjelikler, arzulanan ve kendilerinin "cennet"e gitmesini sağlayacak kıyâmetin bir an önce olması için *"Tanrı'ya yardımcı"* oluyorlar.

Bunun için Yahudilerin Nil'den Fırat'a vaad edilmiş topraklara bir an önce dönmeleri, Mescid-i Aksa'yı yıkarak yerine Süleyman Tapınağı'nı yeniden inşa etmeleri gerekiyor.

Eski Ahid, Tevrat ve Kabalistik temele dayalı mistisizme inanıyor, İsrail'e dünyanın dört bir yanından göçü destekliyorlar.

Evanjelistler Armagedon savaşına, *"iyi bir Hıristiyan kadere karşı koyamaz, ancak hızlandırabilir"* zaviyesinden bakıyorlar ve bunu Tanrı tarafından belirlenen bir kader olarak görüyorlar.

Nede olsa dört krallıktan sonra Tanrı'nın krallığı kurulacak ve o asla sona ermeyecekti. (Daniel 2: 36-45)

TANRI'NIN MİLLETLERLE İLGİLİ TASARISI

ABD'nin İndiana Eyâleti'nden seçilen Protestan Senatör Albert J. Beveridge, 27 Nisan 1898'de Tanrı'nın tasarısını şöyle açıklamıştı: *"... Daha soylu ve daha erkek insanlardan doğan yüksek uygarlıklar önünde alçak uygarlıkların ve çürümekte olan ırkların ortadan kalkması Tanrı'nın sınırsız tasarımının bir parçasıdır... Amerikan Cumhuriyeti, tarihin en üstün ırkının kurduğu bir cumhuriyettir. Tanrı tarafından yönlendirilen bir devlettir... Bu cumhuriyetin liderleri de yalnızca devlet adamı değil, aynı zamanda Tanrı'nın peygamberleridir."*

Tanrının milletlerle ilgili tasarısının üç ayağı var: Kilise, Yahudiler-İsrail ve diğer milletler. Ve Tanrı'nın sadece iki tasarısı vardır.

Birincisi İLÂHİ, ikincisi DÜNYEVİ.

"*İlâhi tasarı*" öncelik Evanjelistler olmak üzere (Çünkü Evanjelikler şekli değil, yürekten imanlı) Hıristiyanları ilgilendirir.

"Dünyevi tasarı ise sadece Yahudiler içindir.

ABD'de Evanjelistler genellikle Metodist, Babtist ve Presbiteryan kilisesi etrafında toplanıyor.

Evanjelistlere göre, "*kilise bir monarşi, İsa ise kral.*"

ABD'deki 295 milyonluk nüfusun temel etnik yapısı olarak da bilinen beyaz-anglosakson-Protestan (WASP) Amerikalıların oluşturduğu Evanjelistler İncil ve Eski Ahid'e sıkı sıkıya bağlıdırlar. Birçok Evanjelist âilede her karar İncil'e göre verilmektedir. Haftada beş gün düzenli olarak yemek öncesi İncil'den pasajlar okunmakta olup, hayatlarında din ve inançlar hâkimiyeti söz konusudur.

Gerçekte Tanrı'nın plânları içerisinde Katoliklerin, Ortodoks Hıristiyanların, Müslümanların, Çinlilerin, Hintlilerin, Japonların vs. hiç şansı yok.

İnsanların soyu, kadının soyu, yılanın soyu olmak üzere ikiye ayrılır.

Kadının soyu; Habil, Nuh, İbrahim, İsrail, İsa Mesih ve kilisedir.

Yılanın soyu ise, ilk kâtil Kain, sonra tufan cezasına çarptırılan günahkâr soy, Nuh'un oğullarından Ham'ın torunu Nimrod'un kurduğu krallıklar zinciri. Babil, Mısır, Roma, Arap, Türk, Müslümanlar ve Çin İmparatorlukları, yeni Roma İmparatorluğu son olarak da Deccal egemenliği.

Yılanların soyu, kardeş kâtili Kain'e dayanır. Babil'e kadar bütün insanlık salt millet niteliğini taşıyordu. Babil kalesi olayından sonra Tanrı İbrahim'i ve onun soyu olan İsraillileri seçti. Diğerlerini kendi hâline bıraktı. Zamanla İsrailoğulları Tanrı'yı unuttu. Yahuda krallığı M.Ö. 586'da yıkıldı. Yahudiler Tanrı yönetimine isyanda diretince, üstelik Tanrı'nın seçilmiş kulları oldukları halde, Tanrı onları cezalandırdı. Babil Kralı Nabukadnezar Kudüs'ü ve Süleyman Tapınağı'nı yakıp yıktı. (M.Ö. 586)

Bu olaydan sonra Tanrı dünya yönetimini milletlere bıraktı.

İşte bu, İsa'nın sözünü ettiği "*milletlerin zamanı*" nın başlangıcıdır. Kudüs ve Süleyman Tapınağı'nın yıkılmasından (M.Ö. 586), İsa Mesih'in tekrar yeryüzüne gelişi arasındaki zaman, yani Armagedon savaşına kadar olan dönemi kapsıyor.

Yaklaşık iki bin yıllık bir dağınıklıktan sonra İsrailoğulları 1948 yılında İsrail Devleti'ni kurdular.

Evanjeliklere göre, Hz. İbrahim'in Tanrı sevgisi yüzünden İsrailliler diğer milletleri İsa Mesih'in yoluna çağırsın diye dünyanın dört bir tarafına yollandı. Öyle ki bu seçilmiş halk milletler arasında Tanrı'nın şahidi ve ışığı olsunlar.

Ayrıca Tanrı, İbrahim'e üç önemli vaadde bulunmuştu.

a) İsrailoğulları büyük bir millet olacak.

b) İsrailoğullarına ülke ve toprak verilecek (Filistin toprakları-Kenan ülkesi, Fırat ve Nil arası)

c) İsrailoğulları, İsa Mesih'e iman edecekler ve bütün Mesih yanlılarının kurtuluşuna vesile olacaklar.

Günümüzde, Eski ve Yeni Ahid'de zikredilen bir kısım vaadler hâlâ gerçekleşmemiştir. Tanrı'nın vaadlerinden vazgeçme-

si mümkün olmadığına göre, bereket ve vaadlerin yerine gelmesi için kesinlikle insanlar -imanlı Evanjelikler- tarafından yapılması gerekenler bir an önce yerine getirilmelidir.

İsrail halkı içerisinde itiraz edenler ikna edilerek, bu halk yeniden Tanrı'nın tasarısındaki öncelikli yerine oturtulmalı.

Kutsal Kitap'a göre, Tanrı'nın İbrahim'le, Davud'la yaptığı anlaşma kesin ve şartsızdır. Evanjeliklere göre bu İsraillilerin yeniden bina edilip Tanrı'nın halkı olarak Tanrı'nın milletlerle ve yeryüzüyle ilgili tasarısındaki "*özel*" yeri alacağını gösterir.

Eski Ahid peygamberleri de Süleyman Tapınağı'nın, Kudüs'ün yıkılıp İsrailoğullarının sürgüne gönderilmesinden sonra bile Yahudilerin ülkelerine dönüp, Süleyman Tapınağı'nı yeni baştan kuracağını bildirmektedir.

Elbette Yahudilerin İsa'yı çarmıha gerdirerek öldürmeleri Tanrı'yı kızdırmıştı. Bunun üzerine M.S. 70'de Kudüs yakıldı, Musa Tapınağı yerle bir edildi. Yahudiler kılıçtan geçirildi. Kalanlar dünyanın dört bir yanına sürgüne gönderildi.

Ve bu noktada Tanrı milletler arasından yeni bir halk seçti. Kilise artık İsa Mesih'in yeryüzündeki temsilcisiydi.

Ancak Yahudilerin İsa'nın çarmıha gerilerek öldürülmesine sebep olmaları onların ebediyen "*red*" edildiği mânâsına gelmesin. İncil'de bu açıkça belirtiliyor.

"*Ey Kudüs! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşlatan Kudüs...*"Rabbin adıyla gelene övgüler olsun" *diyeceğiniz zamana kadar beni bir daha göremeyeceksiniz.*" (Mat, 23:37-38)

İsrailliler "*Rabb'in adıyla gelene övgüler olsun*" diyerek İsa Mesih'i kurtarıcı olarak kabul ettiğinde Tanrı'nın senaryosundaki aslî yerine oturacaklar.

Madem Tanrı bu kadar kesin söylüyor, Evanjelikler bir an önce İsraillilere yardımcı olmalıdır ve "*Tanrı'nın tasarısı*"nın gerçekleşmesini hızlandırmalılar.

Bugünkü İsrail Devleti de "*milletlerin zamanı*" doluncaya, Armagedon savaşı başlayıncaya kadar, milletlerin ayağı altında

ezilecek. Armagedon'dan sonra yeniden Tanrı katındaki önceki yerlerini alacaklar.

İsrailliler, bulunduğumuz inâyet döneminde tanrısal tasarımın dışındadır. Yahudiler şimdi insan gayretiyle maksatlarına ulaşmaya çalışıyorlar. Bunda devam ederlerse topraklarından yine sürülecek, yapacakları tapınakları -Süleyman Tapınağı- yıkılacaktır.

Evanjelikler bunu mutlaka engellemelidirler ki *"cennet"* düşleri hızlansın.

Evanjelist teolojinin dışından bir değerlendirme ile konuyu tamamlayalım. *"Tanrı'nın tasarımı kavramı toplumsal kabulünün çoğunu yitirdi ve bu kayıpla birlikte ahlâki ve entelektüel değerlerin birlikte bulunduğu bir kültürün ortaya koyduğu hoşnutluk yok oldu."* (Neil Postman, Yeni Dünya Düzeni- Teknopoli, s. 47)

YEDİ MELEK TARAFINDAN DÜNYAYA DÖKÜLECEK BELÂ

Doğrudan Şeytanın egemenliğini hedef alan yargılar olduğuna inanılan yedi melek aracılığı ile dünyaya dökülecek yedi tas belâsı vardır. Konu edilen son yedi tas belâsı, Eski Ahid'de Yahudileri Mısır'dan çıkaran Tanrı'nın firavun ve Mısırlılara gönderdiği belâları hatırlatmakta.

Şeytan, Antikrist (Deccal) ve sahte peygamber üçlüsü büyük kaos dönemi boyunca Babil kökenli egemenliklerini milletler üzerinde sürdürecekler.

"Büyük sıkıntı zamanı Şeytan'ın değil, Tanrı'nın ve Kuzu'nun (İsa) öfke günüdür."

"Şeytan cinleri ve onları yeğleyen insanların cezalandırılışıdır. Tanrı söz dinlemez insanlığı yeğledikleri Şeytanın yönetimine teslim ederek cezalandırıyor.

İnsanlık Kuzu'nun damgasını alanlar bir yanda, Deccalin damgasını alanlar öte yanda olmak üzere ikiye ayrılacak.

Yedi yıllık büyük sıkıntının (*Türbülasyon Dönemi*) ilk üç buçuk yılında Tanrı'nın ve Kuzu'nun yanında yer alanlar mühürlenecek (Va:7:17; Hez: 9: 1-7) diğerleri Deccalin damgasını kabul ederek Şeytana uyacaklar.

Büyük sıkıntının ikinci yarısında, Deccal damgasını yiyip, Şeytana uyanlara, Tanrı melekleri aracılığıyla, tabiî âfetlerle, hastalıklarla, vahşi hayvanlarla, kötülük melekleriyle ceza verecek.

Bu dönemde Tanrı, pagan milletleri, Yahudi ve teşkilâtlanmış sahte dinleri (Müslümanlık gibi) korkunç yargıya getirecek.

Birinci melek, tası Deccalin işaretini taşıyan heykele tapanların üzerine bırakıyor. Acı çektirici yaralar oluşuyor.

İkinci melek, tasını denize boşaltıyor. Sular kana dönüşüyor. İçindeki bütün canlılar ölüyor.

Üçüncü melek, tası ırmaklara ve su pınarlarına boşaltıyor, sular kana dönüşüyor ve insanlar bunu içiyor. Tanrının adâletli olduğunu ilân eden su meleğinin ezgisi.

Dördüncü melek, tasını güneşe boşaltınca güneşin sıcaklığı aşırı oranda artıyor ve insanlar korkunç ısıyla kavruluyor.

Beşinci melek, tasını Deccalin (Antikrist'in) tahtına boşaltıyor. Deccalin egemenliği yıkılıyor. İnsanlar daha çok Deccal'in etrafında toplanıyor.

Altıncı melek, tasını Fırat Irmağı'na boşaltıyor ve sular kuruyor. Büyük bir yol açılıyor.

Ejderha, Deccal ve sahte peygamberlerin ağzından çıkan kötü ruhlar milletleri Armagedon savaşına topluyor.

Yedinci melek, tasını havaya boşaltıyor. Tanrı'nın katından uğultuyla birlikte şimşekler çakıyor, gök gürültüsü arasında büyük bir deprem oluyor. Bütün milletlerin şehirleri yerle bir oluyor. Dinsel Babil yıkılıyor. Siyasal Babil'in yıkılması, İsa Mesih'in yeryüzüne inmesi.

Büyük sıkıntı "*türbülasyon*" döneminde sadece 144 bin kişi tövbeye kavuşacak. Bunlar Yahudi halkından oluşacak.

"Mühürlenmiş olanların sayısını işittim. İsrailoğullarının bütün boylarından 144 bin kişi mühürlenmişti." (Vahiy, 7: 4-8)

144 bin Yahudi tövbe ettikten sonra Tanrı diğer milletlerden de büyük kalabalıkların kurtulmasını sağlayacak. Tabiî ancak Hıristiyanlardan.

Kutsal Kitab'ın ana konusu ne kilisenin göğe yükseltilmesi, ne ölülerin dirilişi, ne de tanrısal yargılardır. Ana konu Mesih'in yeryüzüne ikinci defa gelişidir. Bu durum kutsal kitabın özüdür.

Evanjeliklere göre bütün dünya inananlarının (Hıristiyanların) bekleyişi, Yahudi halkının imanlılarının özlemi İsa Mesih'in yeryüzüne dönüşüdür.

Mesih gökyüzünde belirince sıkıntı altında ezilen imanlı Hıristiyanlar ve Yahudiler hürriyetlerine kavuşacaklar.

Mesih, Deccalin kahredici egemenliğini ezecek. Dünya da bin yıllık hükümranlığını kuracak. Başlangıçtan bu yana Tanrı'nın insanlık için tasarladığı kurtarma tasarısını uygulamaya koyacak.

TÜRBÜLASYON DÖNEMİ VE EVANJELİSTLER

Türbülasyon öncesinde, gerçekleşmesi gereken bir yol haritası var.

İsrail'de, bütün Yahudiler bir araya gelmeli, getirilmeli. Getirilmesi için Evanjelikler var güçleriyle çalışıyorlar.

Yahudiler Kudüs'ü kontrol altında tutmalı.

Musa Tapınağı yeniden inşa edilmeli veya inşa hâlinde olmalı. (Mat: 24:15; Va:11:1)

İsrailliler 1948'de devletlerini kurup topraklarına yerleşmişlerdir. Kudüs 1967'den beri İsrail'in kontrolü altındadır.

Eski Musa Tapınağı'nın bulunduğu yerde şu anda Mescid-i Aksa Camisi vardır.

Bir başka yol haritası gelişmesi de sözde kiliselerin giderek *"ekümenikleşmesi"* ve dünya çapında olmasıdır.

Dünyanın yönetiminde köklü değişiklikler olacak. Yeni Roma İmparatorluğu yeni baştan kurulmalı ve bütün milletler bu krallığın yönetiminde birleşmeli.

Bunun arkasından Türbülasyon Dönemi ve daha sonra Deccal zuhur edecek.

Vahiy 17:8'e göre yeni Roma İmparatorluğu belirecek: *"Bir zamanlar vardı, yok oldu ve yeniden var olacaktır"*.

AB *"yeni Roma"* nın öncüsüdür. İlginçtir, birçok siyasetçi AB'yi *"Yeni Kutsal Roma İmparatorluğu"* diye adlandırmaktadır. 1957 yılında yapılan ilk kuruluş imzası da Roma'da *"Roma Antlaşması"* adıyla tarihteki yerini almıştır.

Şimdiden AB tek para, tek marş, tek başkan, tek anayasa, milletlerarası elçilik temsilciliği yönünde emin adımlarla ilerlemektedir.

Yeni Roma dünya egemenliğinin ona bölünerek on kral tarafından yönetilmesidir.

Avrupa Birliği'nin seçtiği simgeler ilginçtir.

AB, parası iki Euro'nun üzerinde bir kadını dana üzerinde oturmuş gösterir. Bu Vahiy 17'de ifade edilen Büyük Babil'deki fahişe kadının canavar üzerinde oturuşunu çağrıştırmakta. Bu simge sadece paralarda değil, pullarda da vardır.

Bir başka husus, AB'yi anlatmak için Babil Kulesi ve onu çevreleyen yıldızların seçilmesi ve hele hele AB binasının Babil Kulesi'ni andırır şekilde inşa edilmesi... Hepsi tesadüf mü yoksa?

Hıristiyan Avrupa yeni bir *"Babil Kulesi"* mi dikiyor?

Komünizm ve Berlin duvarının yıkılması ile başlayan *"Yeni Dünya Düzeni"* 11 Eylül 2001 İkiz Kuleler saldırısı ile ikinci dönemine girmiştir.

Yeni Roma İmparatorluğu ile ilgili yorumlar Dan:1:31-45; Dan: 7:23-24; Vah:17:12-13'e dayandırılmaktadır.

Ve sonra da şöyle yorumlanmakta: İsrail'deki gelişmeler, EKÜMENİKLEŞME, Eski Roma İmparatorluğu topraklarında birleşmeye yönelik adımlar, semâya yükselmeye (Rapture) yeniden doğuşa ve türbülansa hazırlayan işaretlerdir.

Acaba ABD ve AB'nin Fener Rum Patrikhânesi için "*Ekümeniklik*" baskısının Türbülasyon Dönemine geçişi "*hızlandırmaya*" yönelik mistik boyutu var mıdır?

Eski Roma'nın ruhunu taşıyan yeni Roma İmparatorluğu'nun kurulması ve Evanjeliklerin semâya yükselmesi yeryüzünde çok büyük değişikliklerin başlamasına vesile olacaktır.

Muhtemelen televizyon, radyo, gazete, internet, telefon gibi kitle iletişim araçları "*esrarengiz kayboluşlarla*" ilgili haberleri dünyanın dört bir tarafında duyulacak.

Her türlü kötülüğe engel olan, "*Kilise*" ve "*Kutsal Ruh*" yeryüzünden semâya kaldırılacak.

Yeryüzü tamamen Şeytan, cinler ve Deccal'a kalacak.

Uzayda Mesih'in mükafatlandırma kürsüsü önünde kilisenin mahkemesi ve "*Kuzu*"yla düğünü olurken yeryüzünde türbülans ortalığı kasıp kavuracak.

Türbülans dönemi, Mesih'in dünyaya gelişinden önce Evanjelikler dışındaki "*imansız*" Müslüman, Yahudi, Budist, Katolik Hıristiyan ve Ortodoks Hıristiyanların üzerine Tanrı tarafından gönderilecek kısa ama dehşetengiz mahkeme dönemidir.

Dünya da yakın bir gelecekte, hiçbir devirde tarihin kaydetmediği misli görülmemiş bir kaos dönemi başlayacak.

Teknolojik gelişmeler, bilimdeki hızlı ilerlemelere dünyanın ve insanlığın geleceğinin parlak olduğunu göstermez.

"*O zaman senin milletini koruyan büyük lider Mikail görünecek. Milletin meydana gelmesinden beri asla görülmemiş bir sıkıntı dönemi olacak*" (Daniel 12:1)

Evanjeliklere göre Vahiy 7:14; Vahiy 3:10; Luk 21:20-24 gibi, Kutsal Kitab'da bu durum açıkça belirtilmiş.

Türbülasyon Dönemi Tanrı ve İsa Mesih'in öfke zamanıdır. Kıtlık, felâket, deprem, vahşi hayvanlar, hastalıklar... akla gelmeyen daha nice belâlar.

Büyük kaos zamanının, Evanjelikler hariç imansız Yahudiler, Müslümanlar ve diğer milletler için olacağını Daniel Pey-

gamber de bildirmektedir. Tanrı ve oğlu Mesih için yedi yıllık dönem büyük öfke zamanı olacak. (Yeşaya 61:2; Vahiy 6:15-17) Türbülasyon bitiminde Kutsal Kitab'ın işaret ettiği Yahudilerin yeniden düzenlenişi tamamlanacaktır.

Türbülasyon Dönemimin üç gâyesi vardır.

1. Türbülasyon öncelikle Yahudilere yöneliktir. Onların tövbe etmesi şarttır. Bu dönemde dikkati çeken millet İsrailliler olacak. Eski Ahid'de bu açıkça belirtilmiştir. (Dan 12:5-7 gibi)

Türbülans döneminin son üç buçuk yılında İsrailliler çok büyük sıkıntı çekecekler. Mescid-i Aksa'yı yıkarak yerine yapacakları Musa Tapınağı Yahudilerin imansızlık döneminde inşa edileceği için bu tapınak da yıkılacak, katliâma uğrayacaklar, sürgün edilecekler ve türbülans döneminin sonunda Yahudilerin çoğu öldürülecek.

Mesih, Mat. 24:22'de şöyle sesleniyor: "*O günler kısaltılmamış olsaydı hiç kimse kurtulamazdı. Ama Tanrı'nın seçilmişleri Yahudiler için o günler kısaltılacaktır.*" Çok ağır sıkıntı ve katliâm yaşayan İsrailliler ruhsal yeniden doğuşa kavuşacaklar. Tövbe edip, Tanrı'ya ve Mesih'e dönecekler. (Zek 12:10)

2. Türbülasyon Döneminin ikinci gâyesi, pagan, imansız milletlerin (Müslüman Türkler, Araplar, Budistler vs.) yargılanmasıdır.

"*Yeryüzünde milletler denizlerin ve dalgaların uğultusundan şaşkına dönecek, dehşete kapılacaklardır.*" (Luk. 21:25-26)

Bu dönemde Evanjelikler hariç, Tanrı bütün insanları yargılayacak. Çünkü Evanjelikler hariç, insanlar çirkinliklerin anası büyük fahişeyi takip etti. "*Canavara*" tapınmak için İsa Mesih'in dışındaki sahte peygamberlere yöneldiler.

Tanrısal yargılamanın sonunda Evanjelikler hariç ve bir de imanlı 144 bin Yahudi ve onların yol göstericiliğinde Mesih'e iman edenler... diğer bütün insanlar öldürülecek. (Vahiy 6:8; Yşa 13: 9-12 gibi)

3. Türbülasyon Döneminin sonuncu gâyesi Tanrı bu dönemde Şeytan, Deccal ve sahte peygamberleri yargılayıp cezalandıracak.

Deccal ve sahte peygamberler ateş havuzuna atılacak, Şeytan da bin yıl süreyle çok derinlere kapatılacak.

Şeytan ve Deccal meselesi Ursula Le Guin'in ifade ettiği gibi *"beşinci derece bir aritmetik problemi gibi çözülebilir bir cevabı olan bir şey"* miş gibi çözülmeye çalışılıyor, Evanjelist teolojide.

Sürpriz de sayılmamalı, Batı'nın Şeytan geleneği çok köklüdür. Ancak her dönem isim ve şekil değiştirse de icra ettiği fonksiyon aynıdır: Kötülük.

Şeytan: Antikiteden ilkel Hıristiyanlığa kötülük.

İblis: Erken dönem Hıristiyan geleneği.

Lucifer: Ortaçağ'da Şeytan.

Mefistofeles: Modern Dünya da Şeytan.

Kısaca, Kaliforniya Üniversitesi Santa Barbara'da Tarih Profesörü olan Jeffrey Burton Russell'in Şeytan sınıflaması böyle.

Özetle Türbülasyon Dönemindeki mahkemenin gâyesi Mesih'e imanı reddeden Yahudiler, imansız milletler ve Şeytanın iğrenç egemenliğidir.

Türbülasyon zamanının tabiî olarak Evanjeliklerle ilgili herhangi bir maksadı ve yönü yoktur. Bu dönemde onlar semâda olacaklar.

Türbülasyon denen kaosun başlangıç dönemi İsrailliler ile Deccal arasında yapılacak yedi yıllık anlaşmanın imzalanmasıdır. Bu konuda Daniel 9:27 ve Yeşaya 28:15-18'de açık hükümler vardır.

Yedi yıllık kaos dönemi Eski Ahid ve İncil'de açıkça belirtilmektedir deniyor, birçok Mesih ve kıyâmet senaryosunu anlatan kitapta.

Kutsal Kitap'ta Türbülasyon Dönemini detaylı olarak anlatan bölüm 6'dan 19'a kadar olanlardır.

Aslında yedi yıllık kaos dönemi de ikiye ayrılıyor. Birinci üç buçuk yılın sonunda Deccal Yahudiler ile yaptığı anlaşmayı bozuyor.

Bu dönemde yedi mühür açılıyor.

Birinci mühür : Beyaz atlı, bu Deccaldir.

İkinci mühür : Kızıl at, insanlar birbirini öldürüyor.

Üçüncü mühür : Siyah at, kıtlık ve enflasyon dönemi.

Dördüncü mühür : Soluk renkli at, savaş ve yırtıcı hayvanlar pek çok insanı öldürecek.

Beşinci mühür : Sunağın altındaki canların dilediği.

Altıncı mühür : 144 bin Yahudi ve onların aracılığı ile Mesih'e iman edenlerin mühürlenmesi.

Yedinci mühür : Yedi borazanlı yedi meleğin yeryüzünde belirmesi.

Yedi borazanın çalınması:

Birinci borazan: Kanla karışmış dolu ve ateş yağıyor. Yeryüzünün üçte biri yanıyor.

İkinci borazan : Dağ gibi bir ateş denize atılıyor, denizdeki canlılar ve gemilerin üçte biri yok oluyor.

Üçüncü borazan: Pelin adlı yanan bir yıldız ırmak ve su kaynaklarına düşüyor. Zehirli sular insanları öldürüyor.

Dördüncü borazan : Güneş, ay ve yıldızların üçte biri kayboluyor.

Beşinci borazan : Beş ay boyunca çekirge biçiminde insanlara saldıran kötülük melek ve cinleri, insanları ısıracak, insanlar ölmeyecek fakat çok acı çekecekler.

Altıncı borazan : Görünmeyen 200 milyon kötülük meleği insanların üçte birini öldürecek. (Muhtemelen atom bombaları)

Yedinci borazan : Öncelikle 144 bin Yahudi ve sonra bunların önderliğinde birçok insanda Mesih'e dönerek tövbe edecek ve kurtuluşa erecek.

Ancak bu kurtulanlar asla Mesih'in gelini ya da kilisesi olmayacaklar. Bir yerde ikinci kategori imanlı oluyorlar. Yinede bin yıllık Mesih döneminde Tanrı'nın ihsanına mazhar olacaklar.

Bütün bunlara şâhidlik edecek iki tanık gönderilecek ve onlar ikaz görevinde bulunacaklar. Babil merkezli din ve Deccal dünyaya hâkim olacak.

İkinci üç buçuk yıllık dönemde tam felâket yaşanacak.

" *Işığa şekil veren ve karanlığı yaratan benim.*": Tanrı Yehova böyle övünmektedir. (İşaya 45:7). İbranilerde Şeytan kavramı, Yehova kavramında var olan bir takım gerginliklerden ortaya çıkmış ve aşamalı bir biçimde gelişmiştir. Musevilik ve Hıristiyanlık bugün çoğumuz için canlı seçenekler olduğuna göre, metafizikle tarihselin birbirin karışmasının önlenebilmesi, burada başka yerlerden daha zor olacaktır. (Jeffrey Burton Russell, Şeytan, s.200)

Jim Jones Kültü hakkında yazan Meg Greenfield'de kötülük meselesini basitleştirmenin tehlikelerine işaret etmektedir.

1530'da Protestanlığın kurucusu Martin Luther, Roma'daki Katolik Papa'ya Deccal demişti ve Hıristiyanlar birbirine girmişti.

Deccal diktatördür ve bütün milletleri kendisine bağımlı hâle getirecek. Ve o Şeytanın temsilcisidir.

Matta 24 : 15-16'ya göre "*Daniel Peygamber'in ifade ettiği yıkıcı ve iğrenç şeyin kutsal yerde dikildiğini gördüğünüzde İsrail'de olanlar dağlara kaçsınlar.*"

Yine Hıristiyan inancına göre, "*İsa'yı kabul etmeyen hiçbir ruh Tanrı'dan değildir.*" İsa'ya iman etmeyenler, Mesih karşıtının, Şeytan'ın ruhu, Deccal'ın temsilcisidir. Kaldı ki Deccalin temsilcileri şimdiden dünyadadır. Fakat esas Deccal daha sonra ortaya çıkacak.

Şimdiden zuhur edecek Deccal'ı andıran 'Rabbimiz İsa'yı, oğul ya da Tanrı özelliğinde olduğunu kabul etmeyen, İsa Mesih'in bedene büründüğünü kabul etmeyen yüz milyonlarca insan ve tarikatlar vardır."

15 Ocak 1999'da Jerry Falwell yaklaşık iki bin yıldır beklenen Deccal'ın mutlaka bir Yahudi olacağını söylüyordu. Madem İsa Yahudi'dir ve Deccal da İsa'nın sahtesi olacağına göre onun da erkek bir Yahudi olması normaldir.

Yahudiler bu yoruma çok bozuldular.

Jeffrey Burton Russell'ın Şeytan adlı kitabında yazdığına göre, Almanya Bavyera Devlet Kütüphânesi, Münih'te bulunan el yazması tezhipte Musa Yahudilere kanunları sunuyor. On dördüncü yüzyıl Fransa'sına ait bu tezhipte Musa'nın boynuzları özünde gücü simgeliyordu. Ancak daha sonra Hıristiyan geleneği boynuzları, Yahudiler ile boynuzlu İblis (Şeytan) arasında var olduğuna inandığı İTTİFAKIN bir simgesi hâline getirdi.

Deccal, Hıristiyan inancında "antichrist" ve "canavar / beast" olarak da tanımlanır.

Deccal karizmatik bir lider ve iyi bir hatip olacak. Book of Revalation'un 13. bölümünde, Daniel 7'de Deccal'la ilgili açık hükümler vardır. Deccal önce on Avrupa ülkesini ele geçirecek.

Nitekim 1948'de Batı Avrupa Birliği, 1949'da NATO, 1957'de AB (AET) kuruldu. Bu, modern Roma İmparatorluğu'nun yeni çağda (new age) ortaya çıkan formudur.

Bütün bunlar Kitab-ı Mukaddes'in kehânetlerinin şaşırtıcı derecede doğru çıktığını gösteren işaretlerdir.

Deccal, muhtemelen Romanya kökenli olacak. O ruhsal bir kuvvet, Şeytan'ın emrinde tamamen ölü bir insan. Dünya liderlerinin politik-stratejik hedeflerini kullanarak onların ruhlarını ele geçirecek, kötü ruhlar vasıtasıyla dünya liderlerini kendine bağladıktan sonra dünyadaki bütün orduların kontrolü Deccal'ın kontrolüne girecek. Onlar bunu fark etmeyecekler bile.

Sonra Deccal, küresel kaderi uydular vasıtası ile televizyondan bütün dünya milletlerine duyuracak.

En sonunda da, yedi yıllık türbülasyonun nihayetinde, Tanrı'nın oğlu İsa Mesih yeryüzüne gelecek, Armagedon savaşında Deccalı yenecek. Böylelikle Tanrı kötülüğe karşı "Oğlu" vasıtasıyla zafer kazanacak.

Geçmişte Neron, Timurlenk -buraya Fatih Sultan Mehmed'i de, Atatürk'ü de ilâve edebilirsiniz- Hitler, Stalin, Mao gibi acımasız liderler ortaya çıkmıştır. Bunlar Deccal'ın öncüleridir.

Nitekim ülkemizde de Sabatayist orijinli gayrı Türk unsurların liderliğindeki ve Müslümanlığı istismar eden bir kısım dinî tarikatlar Atatürk'ü "*Deccal*" veya onun temsilcisi olmakla suçlamaktadırlar.

Böylelikle bunların kimlere ve nerelere hizmet ettikleri konusunda da bir ipucu yakalamış oluyoruz.

Burada herkesin düşünmesini sağlamak maksadıyla bir soru: Acaba Türk yurduna matbaa niçin 275 yıl geç geldi? İlk emri "*OKU*" olan İslâm'ın 1453'den sonraki şeyhülislâmlarının çoğunun kimliğine bakın, bulacaksınız.

Deccal'ın şu ana kadar ortaya çıkmasına "*engel olan*", yeryüzünde ve kilisede hâlâ etkisini gösteren "*Kutsal Ruh*"tur. Kilise, Kutsal Ruh vasıtasıyla "*dünyanın ışığı*" ve "*tuzu*" olarak Şeytan'ın etkisini ve kötülükleri bir bakıma frenlemektedir.

İnâyet döneminin sonunda kilisenin sayısı, ki bu sayıyı Tanrı ve oğlu İsa bilmektedir, tamamlanacak ve kilise ile Kutsal Ruh semâya yükseltilecektir. Burada kiliseden kasıt Evanjelist olan Hıristiyanlardır. Bilâhare Deccal belirecek. O "*beyaz atın binicisi*"dir.

Eski Ahid'e göre Deccal, Yahudilerle anlaşma yapacak ama sonra bozacak, kurbanı ve sunuyu kaldıracak, Musa Tapınağı'nın üst bölümüne yıkıcı iğrençlikler yerleştiren lider, her istediğini yapan kral ve yılanın zürriyeti olarak tanımlanmaktadır.

Evanjeliklere göre Deccal, Yahudi milletinden çıkacak. Çünkü Yahudiler onu Mesih olarak kabul edecekler. Yahudiler Yahudi olmayan birini Mesih olarak kabul etmezler.

Hıristiyanlığın bir kısım mezhep ve kilisesi de Deccal'ın belki Yahudi olmayabileceğini ama mutlaka onların güvenini kazanacak biri olacağını ifade ediyor.

Yine, Deccal Mesih olduğunu iddia edeceğine göre ve Mesih'de Kutsal Ruh'la olağanüstü bir yolla doğduğundan Deccal da İsa'yı taklit edecek. Yani Deccal Şeytan ile bir kadının cinsi ilişkisinden peydahlanabilir.

Yedi yıllık Türbülasyon Döneminin ortasında yeryüzündeki on kraldan üçü Deccal'a baş kaldıracak. Vahiy 6'ya göre Deccal yeryüzünde oluşacak kaos ve kargaşadan istifade ile Filistin-İsrail meselesine ve dünya milletlerinin ekonomik ve siyasi sıkıntılarına - geçici de olsa- çözümler bulacak ve onların takdirini kazanacak. Bu arada dünyaya yönelik sır dolu bir tehlike de bütün insanlığın Deccal'ın etrafında birleşmesine vesile olacak.

Kaos döneminin tam ortasında gökyüzünde Mikael (Mikail) ile Şeytanın orduları arasında büyük bir savaş olacak. Sonunda Şeytan ve cinleri yenik düşecek.

Havadaki yerlerini kaybeden Şeytan yeryüzüne atılacak. (Vahiy 12)

Şeytan öncelikle İsraillileri ve diğer insanları yetki ve güçle donattığı Deccal vasıtasıyla yok etmeye yönelecek. Bu konu Vahiy 13:1-10'da detaylı bir şekilde anlatılmaktadır.

Deccal, Şeytan sâyesinde tabiat üstü güçlere sahip olacak. Daha önce de Şeytan dünya imparatorluğunu İsa'ya teklif etmiş ancak o bunu sert bir şekilde geri çevirmişti. (Luka 4:5-8)

"Baba Tanrı oğlu İsa Mesih'i bütün yetkileriyle donatıp yeryüzünde egemen kıldığı gibi, Şeytan da oğlu Deccal'ı yetkisiyle donatıp dünya üzerinde hâkim kılacak." Hıristiyan ilâhiyatçıları böyle yorumluyor.

Deccal türbülasyon - büyük kaos - döneminde yaşayan kutsalları yenmek için yetkilidir. İnâyet döneminin kutsalları - Evanjelistler – Deccal'ın eline düşmeyeceklerdir. Onun eline büyük kaos döneminde Mesih'e iman eden Yahudiler ve diğer milletlerden olan kutsallar düşecektir. (Daniel 7:22,25)

Deccal'ın Şeytani yetki ve güçle dünya üzerinde söz sahibi olacağı zaman üç buçuk yıldır. Hıristiyanlar İsa'nın da yeryüzündeki tanrısal hizmetinin üç buçuk yıl olduğuna dikkat çekiyorlar.

Bu hercümerc içerisinde Evanjelikler, yeniden doğuşçular göklerdedir. Onlar Tanrı'nın şanslı kullarıdır ve semâdan aşağısını güvenlik içerisinde seyretmektedirler.

Kutsal Kitab'a göre: İsa Mesih ile canavar Deccal şu şekilde mukayese edilebilir:

İsa görünmez Tanrı'nın öz niteliğidir, Deccal ise görünmez Şeytan'ın görünüşü.

İsa, semâvi üçlüğün ikinci kişiliği; Deccal, Şeytani üçlüğün ikinci kişiliği.

İsa'ya bütün yetkiler Baba Tanrı tarafından veriliyor, Deccal bütün gücünü Şeytandan alıyor.

İsa gerçek bir dirilişle, Tanrı'nın oğlu olduğunu ilân ediyor, Deccal sahte bir dirilişle insanlığı kendine çekiyor.

İsa gönüllü imanı kabul ediyor, Deccal herkesi kendisine tapmaya mecbur ediyor.

İsa özde Tanrı'dır, Deccal kendini Tanrı ilân ediyor.

İsa'nın yeryüzündeki tebliğ hizmeti üç buçuk yıl sürdü, Deccal'ın küresel egemenliği de üç buçuk yıl sürüyor.

İsa günahsız ve kutsal insan, Deccal günah ve isyan insanı.

İsa'nın gelini kutsal kilise imanlıları - Evanjelikler- , Deccal'ın eşi orospu Büyük Babil'dir.

BARKOT – VİSA - WWW – 666 SAYISI VE EVANJELİZM

George Joseph Laurer, Maryland Üniversitesi'ni bitirir ve 1951 yılında IBM'de mühendis olarak çalışmaya başlar. 1970'li yıllarda, IBM Laurer'e, barkot sistemini geliştirme görevini verir.

Sonuçta o, detaylı bir semboller bütünü oluşturur. 1973'de UPC özelliğinin kabul edilmesinden sonra, 12 basamaklı sisteme bir basamak eklemek icap etti. Böylelikle UPC dünya çapında kullanılabilecekti.

Laurer, bu isteğe EAN (European Article Numbering System) ile cevap verdi. Artık her ülkenin bir kod numarası vardı ve mühendis George Joseph Laurer mükemmel işleyen bir sistem kurmuştu.

Bir gün röportaj yapmak için ziyarete gelen bir gazeteci Laurer'e, barkot sistemiyle "aslında" neyi gâye edindiğini sordu.

"Barkotların baştaki, ortadaki ve sondaki uzunca çizgileri sayı olarak değeri 666'ya denk geliyordu. Bu sayı aynı zamanda milletlerarası para kodu olarak lanse ediliyordu. Hepsi bir tesadüf müydü?

Üstüne üstlük mühendisin üç kelimeden oluşan adı ve kelimelerin altı harften oluşması, 666'ya tekabül etmesi kafaları iyice karıştırmıştı.

Gazeteci ısrarla, "*666 sayısının ve İncil'deki mânâsının barkotla bir alâkası yok diyorsunuz ama her nedense bu sayıya nasıl ulaştığınızı ve niçin gizlendiğini açıklamıyorsunuz*" diyordu. Laurer'in cevabı kısa ve netti: "Yaptığım bütün kısaltmalar rastgele seçilmiştir."

Bunların üzerine bir de IBM'in patronunun Yahudi olduğu dedikodusu eklenince 666 rakamı muhafazakâr Hıristiyanlar için iyice ilgi odağı hâline geldi.

İncil'de defalarca zikredilen 666 sayısı ile insanoğlu damgalanıyordu. Bu İsa Mesih'in karşıtlarının dünyayı ele geçirmeleri plânının bir parçasıydı. Barkot sistemiyle bütün alışverişler kontrol altına alındıktan sonra insanlara yerleştirilecek pirinç tanesinden yirmi kat daha küçük mikroçiplerle bütün insanlık 666'nın patronunun, yani Deccal'ın kölesi olacak.

"Küçük, büyük, zengin, fakir, hür, köle herkesin sağ eli ya da alnı üzerine bir işaret vuruluyordu. Öyle ki, bu işareti, yani canavarın adını ya da adını simgeleyen sayıyı taşıyanların dışında hiç kimse, herhangi bir şey satın alamıyor ve satamıyordu. Onun sayısı 666'dır.

Onları seyreden üçüncü bir melek yüksek sesle şöyle diyordu: "Bir kimse canavara ve onun benzeri puta taparsa, alnı üzerine ya da eli üzerine onun işaretini kabul ederse, Tanrı gazabının kâsesinde saf olarak hazırlanmış Tanrı öfkesinin şarabından içecektir. Bu gibilerine, kutsal meleklerin ve Kuzu'nun (İsa) önünde ateş ve kükürtle işkence edilecek." (Kutsal Kitap 13: 16–18)

Barkot ve 666 rakamı tartışması giderek büyüyor. Ortaya yeni atılan bir iddiaya göre, "VISA" kredi kartı da 666 rakamına denk geliyor.

VISA'nın ilk iki harfi "VI" Romen rakamında altıyı temsil ediyor. "S" Yunan kültüründe Stigma, yani altı mânâsına geliyor. "A" harfi ise Babylon kültüründe altıya eşit. Kısaca, VISA eşittir 666.

Bir başka iddia da internetin anahtarı olan "www" harflerinde. Bunlar İbranice numerolojik sisteme dönüştürüldüğünde 666 oluyordu.

Böylelikle internette, dünyayı ele geçirmeye çalışan İsa Mesih karşıtı (Anti Christ-Deccal) bir sistemin parçasıydı. Bilgisayarlarınızdaki kişiye özel, size ait bilgiler usta bir bilgisayar uzmanınca internet yoluyla kolaylıkla okunabilir.

Esas tehlike, insan vücuduna yerleştirilecek "nanoçip"lerle insanların Şeytan ve Deccal'ın kölesi hâline getirilebilecek olması.

Günümüzde, Avrupa Birliği ülkelerindeki bütün çiftlik hayvanlarına mikroçip yerleştirme izni verilmiş durumda.

Sayılara ve harflere özel anlamlar yükleyerek geçmişi, şimdiki zamanı ve geleceği öğrenme arzusu Antik Mısır'a dayanır. Oradan Babil, İbrani ve Grek toplumlarında sayılar ve harfler arasındaki sır dolu ilişkiler ilim dalı hâline gelmiştir. Yaklaşık 3000 yıldır hayatiyetini devam ettiren sayı ve harflerin sırrı en çok Kabala'da kendini göstermektedir.

Aytunç Altındal'a göre eski devirlerde sayı üstadları vardı. Mesela; Pisagor, adı İncil'de de geçen Simon Magus (büyücü) ve Niğde'nin bugünkü Kemerhisar beldesinin adıyla tanınan Pagan ermişi Apollonius gibi.

Okültizmde (gizli ilimler), yan yana üç hâmile kadın simgesiyle gösterilen ve gizlenen 666 sayısına ilk kez İncil'in son kitabı olan "Revelation"daki 13. Bab'da rastlanır.

İncil'in bu son kitabı 22 Bab'dan oluşmaktadır. Aziz John tarafından M.S. 90–93 yılları arasında yazılmış olan "Revelation" M.S. 325 yılında değiştirilmemek şartıyla İncil'e dâhil edilmiştir.

Aziz John, İsa'ya en yakın Havari olarak kabul edilir ve İsa'nın kendisine sırlar verdiğine inanılır.

"Revalation" tamamen sayılar, semboller ve şifrelerle kodlanmıştır. İlâhiyatçılara göre Tevrat'ta yer alan ve Babil tutsaklığı döneminde yaşamış olan Daniel Peygamber'in kitabına (Daniel Kitabı) benzerlikler göstermektedir.

Her iki kitap da, "düş görme" üzerine kurgulanmıştır. En önemli rolü sayılar ve kodlar oynamaktadır.

Revalation kitabını yazan Aziz John'un rüyalarla, okült, gizli yöntemlere ait bilgilere sahip olduğuna kesinkes iman edilir. Kitaptaki semboller, sayılar, şifreler ve kodlar Aziz John'a hep rüyasında gösterilmiştir.

Kitaptaki sır ve şifre aynen Daniel Kitabı'nda olduğu gibi kıyâmet fikriyle, zamanın sonuyla bağlantılıdır.

666 sayısı, Revalation kitabında, yeryüzü ve insanlığı tehdit eden bir "canavar (beast)"ı temsil eder.

Canavarın dört başı, dört imparatorluğu, on boynuzu ise on krallığı ifade de kullanılmıştır.

Kitabın yorumuna göre, insanlık ve dünya son boynuzun kırılarak 666'da şifrelenmiş olan canavarın Armagedon'da (Suriye veya İsrail) ortaya çıkmasıyla büyük bir kaos yaşayacaktır.

Protestanlar 666'yı Katolik Papalık olarak yorumlarken, Katolikler, İslâm ve Muhammed peygamberi simgelediğini ileri sürmüşlerdir. Onlara göre Muhammed adının Grekçe yazılımı ve harflerdeki sayısal toplam canavarın simgesi 666'dır.

"Gül ve Haç Kardeşliği" gizli örgütünün Leonardo Da Vinci'den sonraki en şöhretli mensubu olan Newton, Daniel Kitabı'yla Revelation kitabını karşılaştırmış ve 666 sayısının sadece Muhammed peygamberi değil, Fatih Sultan Mehmed'i de simgelediğini yazmıştı. Newton fizik ve matematiğin yanında okült ilimlerle de haşır neşir olmuştu.

Günümüzde, 666 sayısı Katolik Papalık tarafından satanizmin (Şeytan) simgesi olarak görülmektedir. Ancak yine Mu-

hammed ile bağlantılıdır. Zira Muhammed'in ilk eşi Hatice gerçekte gizli bir Hıristiyan'dı.

Muhammed'i Yahudi ve Hıristiyan geleneğine göre yönlendirmiş ama o başka bir din yaratmıştı.

Evanjelistlere göre 666 sayısı Vatikan'ı olduğu kadar İslâm âlemini de simgeliyor. Başkan Bush'un mensubu olduğu Evanjelist "Skull and Bones" adlı Yale Üniversitesi merkezli gizli cemiyet için 666 sayısı canavarın sembolüdür ve o Şeytan'ın suretidir. Bulunduğu yer ise Ortadoğu'dur, İslâm dünyasıdır.

Yahudiler ise Revelation kitabından ziyade Yahudi peygamber Daniel'in kitabındaki sayısal şifrelere itibar ederler. 666 sayısı Yahudilere göre İsa'yı işaret eder.

666 sayısı ile ilgili bir başka iddia, onun sır dolu gezegen Marduk'u temsil ettiği şeklindedir.

İncil'in en son bölümünde yer alan Yuhanna Vahyi'ne göre, Babil'in simgesi olan ve bütün kötülüklerin anası olan bir göksel güç vardır. Bu Mesih karşıtı Deccal'dır ve onu simgeleyen sayı da 666'dır.

Yuhanna, Eski Ahid'te yer alan, "Rabbin günü" "göklerin değişimi" olgusunu yoğun simgelerle anlatmış ve başlangıç noktası olarak ta "kırmızı ejder"in ortaya çıkışını almıştır.

Mardukçulara göre doğru şifre 666 değil, 3661'dir. Babil kültüründen yanlış aktarıldığı için bu şekilde algılanmaktadır. Altmışlı sistem içinde, "yan yana üç çentik" olarak gösterilen Marduk'a ait özel sayı, İbrani kültüründe yan yana üç "vav" harfi olarak algılanmıştır.

İbrani dilindeki "v" sesini veren "vav" harfinin simgesi, çivi yazısındaki tek çentiğe ziyadesiyle benzemektedir.

İbrani alfabesindeki "vav" harfinin sayısal değeri 6'ya eşittir.

Mezopotamya kültüründe göklerde parlak kırmızı renkleriyle beliren Marduk, Yuhannna'nın İncil'inde "kırmızı ejdere" dönüşmüştür.

Böylelikle Babil'in kötü tanrısına duyulan nefret sonucu geliştirilen "göklerdeki ejder" teması Marduk ile özdeşleştirilmiştir.

Yuhanna'ya göre ejder yedi başlıdır. Başlarında küfür niteliği taşıyan adı yazılıdır. İbrani dilinde Marduk "Merodak"tır ve Yuhanna'nın İncil'i kaleme aldığı Yunan dilinde yedi harfle yazılır. Yine Yuhanna ejderin on boynuzu olduğundan söz etmektedir. On Mezopotamya tanrı listelerinde Marduk'un kutsal sayısıdır.

Yuhanna'nın Vahiy'inde zikredilen "ejderin denizden çıkması" ise tercüme hatasıdır. Zira doğru kelime Sümer dilinde "AB.ZU"dur ve yaratılış öncesi birinci deniz mânâsına gelir. Yani tamı tamına "dış uzay".

TÜRBÜLASYON DÖNEMİ, SAHTE PEYGAMBER VE 666 SAYISININ GÜNÜMÜZDEKİ MÂNÂSI

Esinlenme kitabı "*zamanın sonu* "olayları hakkındaki en belirgin tarihleri vermiş olduğundan yazarı Yuhanna'nın sayıları kullanışı ilginçlikler göstermektedir.

Mesela; tasları olan yedi melekten "bir" tanesi konuşmaya gelir (17:1),. Anti Hıristiyanların bir düşüncesi vardır. (17:13) ve bu sebeple belâlar "bir" günde gelecek (18:8). Güçlü bir melek, Babil'i yenilgiye uğratacaktır (18:1). Babil düştüğü zaman üç parçaya ayrılacaktır (16:9). Yeni Kudüs'ün her duvarında üç kapı olacaktır (21:13). Yeryüzünün her bir köşesinde dört melek bulunmaktadır (7:1), dört melek insanların üçte birini öldürmek üzere serbest bırakmışlardır (9:15) ve Şeytan dünyanın dört bir yanındaki ülkeleri dolduruşa getirecektir.

Rakamsal misalleri çoğaltmak mümkün. Bunlardan en önemlisi, 666 canavarın sayısıdır.

Evanjelistler, Papa'yı Anti-Hıristiyan olarak görürken, eski bir papada Mohamet (Muhammed) isminin 666 sayısına eşitliğini iddia etmiştir.

Nostradamus, Mabus'un (canavar) Ortadoğu ile bağlantılı olacağını söylerken yirminci yüzyıl kâhini Jeane Dixon, Anti-Hıristiyanın yaşadığını ve 1990'lı yıllarda Otadoğu'da iş gördüğünü iddia etmiştir.

Şeytan yeryüzünde Deccal vasıtası ile sadece siyasi değil, dinî olarak da bir egemenlik kuracak.

Bütün insanlığı tapınmaya zorlayacağı yeni dinin ilâhı Şeytan'ın kendisi ve oğlu Deccal olacak.

Sahte peygamber pek tabiî satanist dininin temsilcisi ve yayıcısı olacak.

Türbülasyon Döneminde, ta başlangıçta gerçek İsa Mesih'in yolunda olan Evanjelikler semâya yükseleceğinden yeryüzünde Hıristiyan olduğunu söyleyen ama gerçekte imansızlar kalacak. Ayrıca Müslümanlar, Yahudiler, Budistler ve diğerleri.

Kitab-ı Mukaddes kilisesine göre karışıklık, Holokost'tan (Yahudi soykırımı) daha kıyıcı olacak. İsrail uğruna olacak türbülasyon Tanrı'nın inkârcı insanlardan alacağı öç olacak.

Deccal, kaosun ilk üç buçuk yılında dünya çapında söz sahibi Babil'i destekleyecek, beraber egemenlik sürecekler. Ama yedi yıllık Türbülasyon Döneminin ortasında Şeytan ve Deccal Babil'i yıkacak ve yerine Şeytanın, Tanrı olarak tanındığı satanist dinini yürürlüğe koyacak.

Şeytan, Deccalı peydahladıktan sonra sahte peygamberleri de devreye sokarak üçlü birliğini tamamlıyor.

Sahte peygamber (ikinci canavar, malum birinci canavar Deccal'dır.) İsrail'den çıkacak. Yahudi olacak sahte peygamber, kuzu gibi yumuşak huylu ama ejderha gibi ses çıkaracak. (Va. 16:13; 19:20)

Sahte peygamber gökten ateş indirebilecek, Mısır firavunlarının sarayındaki büyücülerin yapabildiği gibi birçok şeytanî mucizeler gerçekleştirebilecek.

Babil Kralı Nabukadnezar'ın kendi şerefine dev bir altın heykel yaptırıp ona tapınılmasını emrettiği gibi "*yeni Roma*"nın

önderi Deccal da her yere kendi heykellerinin konulup tapınılmasını mecbur kılacak.

Türbülasyon Döneminin tam ortasında Deccal insanlara gerçek yüzünü gösterecek. İsraillilerle yaptığı yedi yıllık anlaşmayı bozarak Musa Tapınağı'na oturacak, oraya kendi heykelini koyduracak. Kudüs'te iğrenç ve yıkıcı şey Deccal'ın ta kendisidir. (Mat. 24:15)

Sahte peygamber, Deccal'in heykeline hayat nefesi vererek onun konuşmasını sağlıyor. Gerçekte bunlar cinlerdir ve heykele tapmayanları öldürecekler.

Sahte peygamber herkesin sağ avucunun içine veya alnına bir işaret mührü vurduracak.

Deccal'ın gâyesi Vahiy ve Daniel'de ifade edildiğine göre:

a) Bir küresel hükümet

b) Bir küresel ekonomik sistem

c) Bir tek küresel din ile dünyayı ve insanlığı kontrol altına almaktır.

Mührü kabul etmeyenler açlık ve ölüme mahkum edilecekler.

Mührün vurulmasını kabul edenler bir daha geri dönemeyecekler. Mührü kabul veya ret şuurlu bir şekilde olacak. Kabul etmeyenler bunun sonucuna katlanacaklar.

Peki günümüzde Illuminati başta olmak üzere Ezoterik-Kabalistik temele dayalı kurumların bir tek, Kudüs merkezli dünya devleti ve küresel sistemin kurulmasını istemelerinin yukarıdaki anlattıklarımızla bir benzerliği var mıdır?

Eğer içinde bulunduğumuz dönemde veya geçmiş yüzyıllarda veyahut da gelecekte dünyayı ve insanlığı hedef alan büyük çaplı, bir komplo gerçekten varsa bunun beynini paranın oluşturduğunu sanırım hiç kimse inkâr etmeyecektir.

Küresel bir komplonun dört unsuru olabilir. Para, seks, iktidar ve kan. Ancak günümüz dünyasının görünen gerçeği paranın diğer üçünü satın alabildiğidir.

Yeri gelmişken Fransız ihtilâlinden bir misal:

Tapınakçılar, durmadan işledikleri eşitlik, hürriyet ve kardeşlikten oluşan üçgen sloganlarla beş milyondan fazla insanı giyotine yollamışlardı. Tapınakçılara da hiçbir şey olmamıştı.

Sahte peygamberin zorla kabul ettirmeye çalıştırdığı 666 sayısı bir nevi kredi kartı numarası, sosyal güvenlik numarası veya barkot tarzı bir numaralama olacak.

Yehova Şahitleri tarikatı canavar-sahte peygamber ve sayısının zamanımızın siyasi, dini ve iktisadi-ticari yöntemlerle ilgili olduğunu, bunlarla bağdaşık yaşamayı da mührün-damganın kabulü olarak yorumluyorlar.

Evanjeliklerin içinde bulunduğu Protestanlık mezhebinin kurucusu reformcu Martin Luther de bunun Vatikan'daki Katolik Papalık olduğunu söylüyor.

666 yani canavarın-sahte peygamberin sayısı tam olarak Türbülasyon Döneminde ortaya çıkacak. Altı sayısı insandır. Tanrı insanı altıncı günde yarattı. 666 sayısı Eski Ahid'de iki kez yer almaktadır.

666 ayrıca Deccal'ın taşıyacağı adın değer sayısıdır. İbranice'de alfabenin sayısal değeri vardır. Deccal'ın ismini oluşturan harflerin İbranice sayısal toplamı 666'dır.

Günümüzde ABD'de geliştirilen bilgi "*chip*"i insanların eline yerleştiriliyor. Bu insanla ilgili her türlü bilgiye anında ulaşılabiliyor ve bu kişinin nerede olduğu takip edilebiliyor.

İngiliz yayın kuruluşu BBC'nin internetteki sitesinde yayınlanan bir habere göre, kısa adı RFID (*radyo frekanslı ürün kimliği*) olan elektronik etiketler de tüketiciyi "TAKİP EDİLME" endişesine düşürüyor. Avrupa'da bazı süpermarket ve mağazalarda kullanılmaya başlanan bu etiketler bir mikroçip içeriyor, tarayıcı tarafından kasada okunabiliyor ve ürünün ayrı bir kimlik numarası bulunuyor.

Bu etiketlerle cep telefonlarına yerleştirilecek bir çip aracılığıyla bağlantı kurulabiliyor. Mesela bir paket çorba alırken o ürüne yönelip cep telefonunuzun bir tuşuna bastığınızda mamulün detayları veya çorba tarifleri telefonunuza geliyor.

RFID teknolojisini kullanmak isteyen 30 firma adına İngiltere, Fransa, Almanya ve Hollanda'da iki bin kişinin katılımıyla bir kamuoyu araştırması yapan Capgemini şirketinin anket sonuçları şöyle:

Tüketicilerin yüzde 55'i aldıkları ürün aracılığıyla özellikle imalâtçı şirketler tarafından takip edilebilecekleri hususunda endişeli.

Yüzde 59'u bu etiketlerin üçüncü şahıslar tarafından veri toplamak gâyesiyle kullanılacağından çekiniyor.

Yüzde 52'si ise etiketlerin çok uzaktan okunabildiğine inanıyor.

İngiltere'de bu etiketler sayesinde tüketicilerin istendiği takdirde kimliklerinin belirlenip takip edilebileceklerini iddia eden ve kısa adı CASPIAN olan bir tüketici derneği bile var.

Şeytan, baba Tanrı "Yahweh"i; Deccal, İsa'yı; yalancı peygamber de Kutsal Ruh'u taklit edecek.

Evanjeliklerin gökyüzünde olduğu bu kaos döneminde Şeytanın üç kişiden oluşan dini yönetimi dünyaya hâkim olacak.

Aslında Şeytan şu anda da dünyada çok güçlüdür. Kitleleri büyücülük, spiritüalizm, ruh çağırma, yoga, astroloji, medyumluk vs. gibi karanlık çabalarla kendi kontrolüne almıştır.

Film, tiyatro, TV serileri, çizgi filmler, internet, müzik, bilgisayar oyunları vb. gibi pek çok şey açıkça Şeytana hizmet etmektedir.

Bütün bunlardan kurtulmanın yolu, içinde bulunduğumuz inâyet, kilise çağında İsa Mesih'e iman edip Evanjelistlere katılmaktır.

Evanjelik vaiz Jack Van Impre'ye göre Eski Ahid ve İncil, nükleer bir savaş ve soykırım olacağı konusunda birleşirler.

"Hangi şehir benzer bu büyük şehre...

Al, mor atlas kaplı, altın mücevher, inci süslü...

Yeryzündeki kötülüklerin ve fahişelerin anası Büyük Babil." (Vahiy kitabı)

Böyle yazar Yeni Ahid peygamberlerinden biri. Bugün yerle bir olup görülemeycek hâle gelmesinden 2000 yıl sonra bile, Babil, Yeni Dünya Düzeni'nin tam merkezinde. İbrani dünyası ve Evanjelist teologlar ile yazarların atfettiği putperest yozluğun bir görkem ve zenginlik imgesiyle zihinlerde canlandırılan Babil'i anlaşılıyor ki daha çok işiteceğiz ve okuyacağız.

Babil kelimesinin İbranice kökü "BALAL"dır.ve karışıklık anlamındadır. Eski Akat diline göre ise "BABİLİ", Tanrı Kapısı, Tanrı Şehri demektir. Babil Kulesi, efsâneye göre Babil ülkesindeki insanların Tanrılar'ı bulmak için gökyüzüne çıkma iddiası içinde, bir nevi merdivendir. Bu küstahlığa kızan Tanrı, birlik hâlinde olan, tek dili konuşan bu insanların dil birliğini bozmuş, aralarına nifak ve bölücülüğü sokmuştur.

Yahudi inanışında ve Evanjeliklerde Irak ve özellikle Bağdat Babil krallığının temsilcisidir. Ve şu anda yeryüzünde Kudüs'ün ve Babil'in temsil ettiği güçlerin savaşı yaşanıyor.

Süleyman Tapınağı'nı yıkan ve İsrailoğullarını Babil'e süren Nabukadnezar, tarihte iki özelliği ile bilinir; Acımasız bir kumandan ve büyük bir mimar olması.

Nabukadnezar'ın yaptırdığı binaların tuğlalarının üzerine tek tek kendi adını yazdırdığı bilinmektedir.

Tevrat, kıyâmet öncesinde son zamanlarda Babil'in tekrar inşa edileceğini söylüyor.

"İşte Şimâlden (kuzey) bir millet geliyor ve büyük bir millet ve çok krallar yerin uçlarından uyanacaklar. Ellerinde yay ve kargı var. İnsafsızdırlar ve merhametleri yok. Sesleri deniz gibi gürlüyor ve atlara binmişler, elleri gevşedi. Onu sıkıntı, doğuran kadınlar gibi ağrılar tuttu." (Yeramya bölümü)

"... Babil (Bağdat) alındı. Bel utandı. Merodak yıldı. Onun dikili taşları utandılar, putları yıldılar deyin. Çünkü ona karşı kuzeyden bir millet çıkıyor. Onun diyarını viran edecek." (yeramya bölümü 50: 2-4)

Acaba bu millet kim? Türkler olabilir mi? Ruslar olabilir mi?

"İşte Babil'e karşı ve Leb-Komay'da oturanlara karşı helâk edici bir yel uyandıracağım. Ve Babil'e (Bağdat) harman savuranlar göndereceğim. Ve onu savuracaklar ve onun diyarını boş bırakacaklar. Çünkü kötü günde her taraftan onun üzerine gelecekler. Yay Kur'an'a karşı ve zırhı ile övünene karşı okçu yayını kursun ve onun gençlerini esirgemeyip hep onun ordusunu bütün bütün yok edin ve vurulanlar Kildaniler diyarında ve yaralılar onun diyarında düşecekler."(Yeramya bölümü 50: 35-37)

Amerika'nın Irak'a karşı yaptığı saldırı harekâtının adı ilginç bir benzerlikle *"Çöl Fırtınası"*dır. (Kaç kişi fark edebildi?)

"Babil'in yükü onu Amots'un oğlu İşeya gördü... Dağlarda kalabalığın gürültüsü büyük bir milletin gürültüsü gibi bir araya "Birikmiş Milletler" *ülkelerinin kargaşalık gürültüsü. Orduları. Rabbi cenk için orduyu yokluyor. Bütün memleketi viran etmek için Rab ve gazabının silahları uzak bir diyardan göklerin ucundan geliyorlar."*(İşaya bölümü 13: 1-6)

ABD'nin BM'den Irak'a müdâhaleyi geçirememesi ve çok farklı seslerin çıkması da *"Tevrat'a uygun bir ritüel"* düzenlemesi miydi acaba? Ya Amerika'nın uzak bir diyar olması ile silahların gökyüzünden gelmesine ne demeli?

Peki Büyük Babil nedir?

Büyük Babil her şeyden önce *"dünya orospuluğunun"* ve iğrençliklerin anasıdır.

Günümüzde gölge durumunda olan politik, ekonomik ve dinî yeni güçler Türbülasyon Döneminde Deccal'ın şahsında tam mânâsı ile teşekkül edecek.

Büyük Babil, günümüzdeki şeklî Hıristiyanlığın ve bütün insan buluşu dinlerin âhir zamanda alacağı durumdur.

Evanjeliklere göre kendilerinin dışındaki diğer Hıristiyan mezhepleri, Müslümanlık, Yahudilik ve Budizm insan buluşu dinler olup, İsa Mesih'in öğretisinin dışındadır.

Eski Roma'nın dini Babil'di. Yeni Roma'nın takip edeceği din de modern Babil olacak.

Siyasal imparatorluk olarak çoktan kaybolan Babil'in ruhu farklı görünüm ve şekillerle zamanımıza kadar süregelmiştir.

Babillilere göre Babil kelimesi, Tanrı kapısı demektir. Kutsal Kitab'a göre ise Babil, karışıklık ve karmaşa mânâsı taşır.

Babil'i kuran Nimrod'dur. Nimrod Nuh'un oğullarından âsi Ham'ın soyundan gelir.

Babil, Tanrı karşıtı cinciliğe, büyücülüğe, yıldız falcılığına dayalı imparatorluğu, Babil Kulesi'ni yükselterek sağlamlaştırma yoluna gidilmiştir. Ancak kule yarıda kalmıştır. Tanrı bu çılgınlığı insanların dillerini karıştırarak önledi. İnsanlar her yana dağıldılar.

Nimrod'un karısı Semiramis tanrıçalaştırıldı. "*Sürekli bâkire*" olarak tanımlanan Semiramis'in kucağındaki çocuk heykeli Babil'in, Keldaniler'in, Yunan mitolojisinin, Roma efsânelerinin, Katolik ve Ortodoks kiliselerinin sembolü olmuştur.

İkon veya heykele tapmak, falcılık, efsunculuk, cincilik ve kutsal fahişelik diye tanımlanan tapınak âyinleri Babil'e dayanır.

Şamanizm, Hindu, Budist, Şintoist gibi pagan dinlerin çıkış yeri Babil'dir.

Babil İmparatorluğu'nun sembolü sayılan Babil Kulesi, yapanların dillerinin Tanrı tarafından karıştırılması ile yarım kalmıştır. Yeryüzünün muhtelif yerlerine dağılan bu insanlar Babil'e ait bütün kötü alışkanlıkları ve ruhunu gittikleri yerlere taşımışlardır. Medeniyetler boyunca kuşaktan kuşağa bu örf ve âdetler günümüze kadar gelmiştir.

Babil dendiğinde İncil'in açıklamalarına göre dini, siyasi ve ekonomik açıdan yozlaşmış dünya yönetimi akla gelir.

Tıpkı Hollywood denince sinema dünyasının, Las Vegas dendiğinde kumar ve seks dünyasının, Wall Street dendiğinde finans ve borsa dünyasının akla geldiği gibi.

Kudüs gerçek Tanrı bilgisinin, Babil ise kötülüğün, Şeytanî bilgilerin merkezidir.

Küresel boyutta ortaya çıkacak EN SON; dini, siyasi ve sosyal (içtimai) düşüşü İncil özel bir tarif yoluyla *"Büyük Babil"* diye tanımlıyor.

Vahiy 17. bölüm dinî Babil'in yıkılışını, 18. bölüm ise, siyasî ve sosyal yapısının Tanrı tarafından nasıl yıkılacağını anlatır.

Eski Ahid'de İsrailoğulları Tanrı'ya seçilmiş *"kadın"* olarak tanımlanır. Tanrı'yı inkâr edip, putperestliğe yöneldiklerinde İsrail'in *"fahişeye"* dönüştüğünü ifade eder. (Yeşaya 1:21)

Bu noktada Hıristiyan yorumu şöyle: *"Kadın başlangıçta Tanrı'ya ve İsa Mesih'e bağlanma kararı almışken, bilâhare ruhsal sadakatsizliğe sapmış, yani Mesih'e sırt çevirmiş bir dini topluluktur."*

Tarif edilen Babil, İncil gerçeğinden ayrılmış, tutarsız öğretiler yayan çağdaş Hıristiyan kiliseleri ve tarikatlardır. İstisnası Evanjelistlerdir.

Tanımlanan fahişe kadının etkinliği dünya çapındadır. Kralla, devlet ve hükümet başkanlarıyla ruhi mânâda zina işlemesi, bağrında Hıristiyanlık dışı başka dinlerin de olduğuna işaret eder.

Türbülasyondan hemen önce Mesih'in gelini gerçek kilise, yeni doğmuş Hıristiyanların tamamı -Evanjelistler- semâya yükselecekler.

Dünya üzerinde, semâya alınmayıp bırakılacak sözde kiliseler derhal bir araya gelip güçlü bir federasyon kuracaklar. Bu kiliseler topluluğu Mesih'ten uzaklaşmış şekilde dünyevî tasarılarla, (siyasi, ekonomik ve sosyal) öyle haşır neşir olacaklar ki Vahiy 17:5'te sözü edilen *"Büyük Babil dünya orospularının ve iğrençliklerinin anası görünümünü alacaklar"* Tanrı'nın katında.

Dördüncü yüzyılda Konstantin, Hıristiyanlığı, Roma'nın millî dini hâline getirdi. Beraberinde Babil ve başka medeniyetlere has batıl öğretiler Hıristiyanlığın içine sokuldu. Derken kiliseye sokulan paganlıkla ilgili tanrılar ve tanrıçalar kilise takvimine girdi. Hıristiyanlık tarihi kitaplarında "İsis"in nasıl Meryem Ana'yla, Hıristiyanlığa ait kutsal değerlerin de nasıl putperest tanrılarıyla benzeştirildiği anlatılır.

"Ne yazık ki günümüzün oturmuş kiliselerince uygulanmakta olan birçok uygulamalar o eski putperestlerden mirâs alınmıştır. Papalara verilen isimlerden tutun da ölülerin ruhları için dua ve âyinler, tütsüler, mum yakmalar, bereketlenmiş sular, paskalya çöreği , azizler, azizlerin anıtları, paskalya yumurtası, Noel'in kutlama günü, Noel ağacı, relik veya kutsal kalıntılar vb. kaynağını hep putperest Babil'de bulur. Bu öğreti ve uygulamalar dördüncü yüzyıldan bu yana o denli yaygınlaşmıştır ki, uluslar bu öğretilerle sarhoş olmuş, Kutsal Kitab'ın saf gerçeklerini ayırt edemez duruma gelmiştir. Konu edilen Büyük Babil, İncil'in özünden kopmuş bütün kiliseleri, Roma Katolik, Ortodoks ve Protestan kiliseleriyle çok sayıda tarikatları kapsıyor. Hatta Budizm, Hinduizm ve İslâmiyet gibi dinler de bu "senkretik" *ve küresel dinin birer parçası olacak."* (Paşaoğlu ve Bostancıoğlu, Mesih'in Dönüşü ve Dünyanın Sonu, s.181)

Bundan şu sonuca gidebiliriz: Evanjeliklere göre kendilerinin dışındaki hiçbir Hıristiyan'ın Allah katında şansları yok. İslâmiyet, Yahudilik ve diğerlerinin adını bile anmamak gerekiyor.

Senkretik, birden fazla dinin birleşerek tek din hâline gelmesine verilen isimdir.

"Senkretik" din çalışmalarına bir örnek, ABD'deki Evanjelistler tarafından *Büyük Ortadoğu Projesi* (BOP) çerçevesinde hazırlanan *"Gerçek Furkan"* adıyla piyasaya sürülen kitap.

ABD'li Papaz Anis Shorrosh'ın yazdığı ve Hıristiyan Kur'an'ı olarak nitelenen *"Gerçek Furkan"* adlı kitaba Diyânet İşleri Başkanlığı çok sert tepki gösterdi.

Kitabın muhtevasının üç dini birleştiren yeni bir din olarak lanse edilmesi üzerine, Diyânet İşleri Başkanlığı açıklamasında, adı geçen kitabın insanların kafasını karıştırma ve onları en yüce değerlerinden koparma amacına yönelik olduğu ifade edildi.

İncil mesajını bütün milletlere duyurmayı hedefleyen Evanjelist tarikatın mensubu Papaz Anis Shorrosh'ın kitabı, bütün Müslümanları, Evanjelist tarikatına dahil etmeyi hedefliyor.

Ortadoğu ve Körfez ülkelerindeki misyoner okullarında ders kitabı olarak okutulmaya başlanan "*Gerçek Furkan*" bedava dağıtılıyor.

Kur'an'ın bir başka adı olan Furkan'ın kelime mânâsı da "*doğruyu yanlıştan ayırt eden*" demek.

Kitapta Kur'an'dan özellikle kadın ve insan haklarını ilgilendirecek 77 âyet ile İncil'den derlenmiş aşk, barış, cennet, zina gibi birçok konu üzerinde âyetler bulunuyor.

Shorrosh kitaba kendine göre Zina suresi, Mesih suresi gibi bölümler eklemiş.

Kitabın bir sütunu İngilizce, bir sütunu Arapça olarak hazırlanmış.

Shorrosh, ABD'de 41 yıl önce kurulmuş olan, Müslümanlık konusunda oldukça bilgili ve sadece Bush'a karşı sorumlu olan "*The Minaret/Minare*" adlı cemiyete hizmet ediyor.

Bu cemiyetin daha önceden meşhur bir sabıkası var. Hint asıllı İngiliz vatandaşı Salman Ruşdi'nin "*Şeytan Âyetleri*" kitabı bunlar tarafından bastırılıp finanse edilmişti. Adım adım operasyon yapıyorlar. Daha önceleri Ortadoğu'da sahte Mesih ve sahte peygamber manipülasyonları uygulamaya kondu. Şimdi ise Kur'an'a yönelik ajitasyon ve tahrifata yöneldiler.

Kitapta Müslümanların kadınları domuz gibi gördüğü, İslâm dünyasında işkenceler yapıldığı, insan haklarının ihlâl edildiği yazıyor.

Kısaca kitap tanrısal değil, Şeytanî. Dinî değil, siyasî maksatla yazılmış.

İsa'nın memleketi Nazaret'te doğan papaz Dr. Anis Shorrosh'un yazdığı kitap öz ve sitil olarak Kur'an'a benzetilmiş. Clarke ve Missisipi Üniversiteleri'nden mezun olan Dr. Anis Shorrosh, teoloji yüksek lisansı, rahiplik doktorası ve filozofi doktorası yapmış.

1959-1966 yılları arasında Ortadoğu'da 76 yerde vaaz veren Shorrosh, televizyon ve radyo yayınlarına katılıyor. Kendisi 1989 yılında fanatik Müslümanların saldırısına uğradığını ve saldıranların üçündende "*Allah'ın mucizevi müdahalesiyle*" kurtulduğunu iddia ediyor.

Shorrosh tarafından yazılan iki sure şu şekilde.

Kadın suresi: "*Baba, Söz, Kutsal Ruh ve Bir ve Tek olan Tanrının Adıyla,*

Ey siz inananlarımız arasındaki zalim ve kararsızlar, neden kadınları alıp satabileceğiniz bir eşya olarak görüp küçültüyorsunuz, neden onları hurma ağacının çekirdeği gibi bertaraf ediyorsunuz? Kanadı kırıldı ve hakları elinden alındı. Bu âdil insanların davranışı değil.

Kadınlara sığırmışlar gibi her istediğinizi yaptırmayı kabul ettirdiniz, evlerinizde köle gibi hapsettiniz.. Onlar istemese bile cinsel ilişkiye zorladınız. . Bu adâletsizlik ve ahlâksızlığın en yüksek boyutu."

Zina suresi: " *Baba, Söz, Kutsal Ruh ve Bir ve tek Olan Tanrı'nın Adıyla.*

Gerçek inananın hikâyesi, evini aşk, saflık ve doğruluk kayasının üzerine inşa eden adamın hikâyesine benzer. Bir fırtına geldiğinde tedbirli olur ve büyük bir zafer kazanır fırtınaya karşı. İnanmayanın hikâyesi ise, evini cinayet, zina ve ahlâksızlıktan kurumuş bir nehir yatağına inşa eden adamın hikâyesine benzer. Fırtınaya tutulduğunda cehennem ateşine düşer."

İstanbul Üniversitesi Dinler Tarihi Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Şinasi Gündüz'ün adı geçen kitapla ilgili yorumu şöyle:

"Tarihi incelediğimiz zaman özellikle 19. yüzyıl başında İran ve Hindistan'da İslâm, Hıristiyanlık ve Hinduizm inançlarının sentezlenerek yeni bir din yaratılmaya çalışıldığını görüyoruz. Ancak bu faaliyetlerin hiç biri günümüze ulaşmadı. Gerçek Furkan kitabıyla yeni bir din yaratılacağına ihtimal vermiyorum."

EKÜMENİZM VE TÜRBÜLASYON DÖNEMİNİN BÜYÜK BABİL'İ

1910 yılında Edinburg'da Protestan kiliselerini birleştirme maksadıyla ortaya atılan ekümenizm = küresel yetki ve temsil akımı zamanımızda olağanüstü bir güce dönüşmüştür. Evanjelist kehânetlerin gerçekleşmesi açısından ekümenizm oldukça önemlidir.

Günümüzde ekümenizm dinî temsilin siyasal gücünü ifade eder.

Başlangıçta sadece Protestan kiliselerini birleştirme maksadını taşıyan bu dinî akım zamanla bütün kiliseleri, Katolik, Ortodoks Hıristiyanlığı birleştirmeyi hedef almış, günümüzde ise bütün dinleri birleştirmeye odaklanmıştır.

Dinlerarası diyalog ve ılımlı İslâm'ı bu açıdan değerlendirmek gerekir.

Bu akım günümüzde sadece dinsel meselelerle ilgilenmemektedir. Ekümenizm, dinlerarası diyalog, artık *"Yeni Dünya Düzeni"*nin politik bir süper güç manivelâsıdır.

Türkiye dahil her ülkeden ve her dinden, her inançtan pek çok etkili insan bu akımın destekleyicisi ve mensubu durumuna gelmiş/getirilmiştir.

Başlangıçtaki Protestan ağırlıklı olan yapı, günümüzde Katolik ağırlıklı bir görünüm kazanmış olup, Papa II. Jean Paul ekümenizm doğrultusunda çok büyük gayret sarfetmektedir.

Katolik Papalık, ekümenizm yoluyla asırlar öncesi Roma Katolikliği'ne rest çeken Ortodoksluk ve daha sonra da Protestan kiliselerini yeniden kendi bünyesine çekmeyi gâye edinmiştir.

Papa II. Jean Paul işi daha da ileri götürerek Hıristiyan olmayan diğer dinlerle, İslâm, Musevi ve pagan dinlerle diyalog başlatmıştır.

Türkiye'den Fetullah Gülen ve taraftarları Papa'nın bu doğrultudaki gayretlerine destek vermekte ve bu akımın içerisinde yer almaktadır.

Papa II. Jeal Paul 1986 yılında on ikiden fazla ilâhi ve pagan dinin temsilcileriyle bir araya gelip *"dünya barışı"* için her dinin kendi *"tanrısına"* dua etmesi talebinde bulunmuştur.

İçinde bulunduğumuz günlerde de Fener Rum Patriği'nin ekümeniklik arzusu Türkiye'de en çok Gülen ve adamlarınca desteklenmektedir.

Aralık ayının ilk haftasında Brüksel'de, Abant Platformu adı altında Avrupa Parlamentosu binasında bir toplantı yapıldı. Fetullah Gülen'in şeref başkanlığını yaptığı Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı, Bahçeşehir Üniversitesi, Leuven Katolik Üniversitesi ve Avrupa Parlamentosu'nun ortaklaşa organize ettikleri toplantının konusu: *"Türkiye'nin AB Üyeliği Sürecinde, Kültür, Kimlik ve Din"*.

Fetullah Gülen'in Abant Platformu'nun Bilimsel Koordinasyon Başkanı Prof. Niyazi Öktem toplantının ilk oturumunun yöneticisi. Prof. Öktem mikrofona Fransa Metropoliti Adamakis'i davet ederken *"Ekümenik Fener Patrikhânesi'nin - Ekümenik Bartholomeos Hazretleri'nin Fransa Metropoliti'ni davet ediyorum"* dedi.

"Fransa Metropoliti Adamakis mikrofonu aldı ve bingo; *"Sayın Öktem beni ekümenik patrikhânenin-ekümenik Bartholomeos hazretlerinin temsilcisi olarak çağırdınız. Teşekkür ederim. Oysa ekümenik kelimesi bu günlerde Türkiye'de birilerine alerji yapıyor, biz bu gerçeği söyleyince dayanamıyorlar. Bilinmelidir ki Türkiye'de birileri kabul etse de etmese de Fener Patrikhânesi ekümeniktir."*

"Bitmedi. Bay Adamakis sözünü bitirdi. Prof. Öktem bir defa daha yükses sesle *"Ekümenik Fener Patrikhânesi'nin temsilcisine tekrar teşekkür ederim"* vurgusunu yaptı. Ve ne oldu biliyor mu-

sunuz, hemen ardından Avrupa Parlamentosu adına kürsüye gelen P. Thomas dedi ki *"Ekümenik konusunun din özgürlüğü ile hiçbir alâkası yoktur, bu bir politik konudur, Türk hükümetinin bileceği konudur, siyasi bir konudur bu."* (Güler Kömürcü, Akşam Gazetesi, 7 Aralık 2004)

Kömürcü'nün yazısında dile getirilen iki önemli konu daha var.

"Konu Osmanlı mirâsı, Galatasaray Üniversitesi'nden Prof. Ahmet İnsel söz aldı; *"Türkiye'de hâlâ İstanbul'un FETHİNİ - kurtuluşunu kutlayanlar var, böyle gariplik, tuhaf şey olur mu?!"*

Hürriyet Gazetesi'nin çıkardığı Referans Gazetesi'nde Mustafa Akyol ise şöyle yazıyor. *"Evet Türkiye, Kürtlere asimilasyon yaptığını kabul etmek zorundadır, mesela dil asimilasyonu. Bunu çözümlemesi şart artık."*

Tabii bütün bunlar ABD ve AB tarafından da desteklenmektedir.

İçinde bulunduğumuz küreselleşme çağında bir taraftan ekonomik ve siyasi küresel entegrasyonlar, diğer taraftan dünya dinlerinin barış için birleşmeleri, birlikte eylem yapmaları âdeta tek bir *"merkezden"* yönlendiriliyor.

Sanki ezoterik ve kabalistik temele dayalı kurumların istediği Kudüs başkentli, tek bayraklı, tek dilli bir tek dünya devleti gâyesine hizmet eden bir çağdaş fenomen.

Dikkat ediniz, medya, televizyon, radyo, Hollywood, çizgi film, dergi, kitap vs. mesajı aynı merkezli ve aynı doğrultuda.

Her din sanki küresel gerçeğin birer ifadesi olarak sunulmakta, kitlelerin düşünceleri âdeta manipüle edilmektedir.

Birleşmiş Milletler eski genel sekreter yardımcısı Robert Muller şöyle söylemişti: *"Sonunda dinler birleşecek, bütün inançlar ortak kozmik kurallar gereğince tanımlanacak."*

Acaba bütün bunlar *"Büyük Babil"*e giden yolun yapı taşlarını mı oluşturuyor?

Evanjelizmde gerçek kilisenin semâya yükseltilmesinden sonra dünya üzerindeki bütün din ve mezheplerin birleşerek bir tek din oluşturacağına inanılıyor.

Acaba bu durum *"Büyük Babil"*in dinini mi teşkil edecek?

Bilindiği gibi Katolik-Roma'daki Vatikan kilisesi-Papalık dünya üzerinde dinî ve siyasî yönden çok etkili. Birleşmiş Milletler'de tanınmış ve siyasi olaylarda mesele çıkaran veya çözüm bulan bir merkez durumunda.

Bir kısım Hıristiyan mezhebi, tabiî ki Evanjelikler başta, Vatikan'daki Papalığın Babil'in ruhunu temsil ettiğini ve Vatikan'ın öncülüğünde hedeflenen ekümenik birliğe ulaşılacağını söylüyorlar.

Babil'deki fahişenin, canavarın üzerinde oturması ile günümüzdeki AB'nin parası iki Euro'nun üzerindeki kadın ve hayvan figürü ne kadar da birbirine benziyor.

Ya Babil Kulesi ile AB'nin merkez binasının mimari benzerliği. Ne ilginç tesadüf değil mi?

Senkretik ekümenik dinin -Babil fahişesi- başlangıçta Deccal'ı destekleyeceği anlaşılıyor.

Bugün görülüyor ki dünya siyaset krallarıyla uzlaşıp, oynaşan kiliseler siyasi, dinî ve ekonomik güçlerinin zirvesine çıkacaklar.

Peki, ülkemizde durum nedir? Cevabını sizler zaten biliyorsunuz.

Evanjelikler semâya yükseldikten sonra yeryüzünde kalan birçok insanın ruhsal gözü açılacak, tövbe edecekler.

*"Babil fahişesi"*nin yıkımı, üstüne bindiği canavar ve yeryüzünde onu destekleyen on kraldan olacak.

Türbülasyonun başında Babil, Deccal'ı destekleyecek. Bir müddet sonra Deccal, Şeytan'ın desteği ile kendisini tanrı ilân edecek.

Yeryüzündeki on kralın desteği ile Babil'in dinî gücünü yıkacak. Dünya üzerinde insanlar, Şeytan, Deccal ve sahte peygamber üçlüsünün temsil ettiği *"Şeytan dini"*ne yönelecek. Bu "din"de Mesih'in yeryüzüne gelmesi ile yıkılacak.

Vahiy'in 18. bölümüne göre de Babil'in siyasî gücü Tanrı tarafından yıkılacak.

Yeşaya ve Yeremya'ya göre Babil'i Deccal, dinî, siyasî ve iktisadî yönetimin başşehri yapacak.

Babil dünyanın en güzel merkezi olacak.

Babil günümüzün Irak'ıdır. Irak, 2003'den beri ABD ve İngiltere tarafından işgâl altında tutuluyor. İsrail bu ikilinin en büyük destekçisi. Saddam'ın bütün heykelleri yıkıldı.

ABD, AB, BM, İngilizler, İsrailliler Irak'ı yeniden inşa etme gayretleri içinde.

Şimdiden Bağdat'ta dokuz Evanjelik kilise ve binlerce Evanjelist misyoner, faaliyet hâlinde.

Evanjelistlere göre günümüzün gelişmeleri gelecek son Babil yönetimine hazırlık niteliğinde.

Dinler ekümenikleşme yoluyla tek süper güç olma doğrultusunda.

Adı bilinen büyük Hıristiyanlık mezheplerinin yanı sıra İslâmiyet, Budizm ve Hinduizm gibi dinlerin de ekümenik yöntemde yer almaları Babil egemenliğinin yaklaşmakta olduğunu gösteriyor.

Alice Bailey, ezoterik bilgiler konusunda 19 kitap yazmış meşhur İngiliz medyum.

Bailey, kitaplarındaki bilgilerin kendisine ait olmadığını, Tibet-Shigatse'deki Lama Mâbedi'nin baş rahipliğini yapmış olan Djwal Khul ismindeki Agartalı bir bilgeden telepatik yolla edindiğini söylemektedir.

Bizde de Necla Çapan ve Atiye Keskin Kubanlı, Mevlana ve benzeri büyükler tarafından, kendilerine, trans hâlindeyken bir kısım bilgilerin yazdırıldığını söylüyorlar.

Tibetli Djwal Khul'un Alice Bailey'e telepatik yolla aktardığı kehânete göre, 1999 yılından itibaren dünya büyük bir değişime girecek.

Yani dünya 1999'dan itibaren "*Balık Çağı*"ndan çıkacak ve "*Kova Çağı*"na girecek.

Kova Çağı'nın en belirgin özelliği, DİNİ ANLAYIŞLAR üzerinde etkili olması.

Bailey'e göre, bütün dinlerin büyük spiritüel (ruhi) kaynaktan geldiği, fazla uzak olmayan bir zaman içinde anlaşılacak. Değişim, Kova Çağı'nın girmesi ile ASTRAL enerjinin insan bedenini harekete geçirmesiyle başlayacak.

"1999 yılından itibaren dünyadaki kötülük ve materyalizme ait güçlerde bir bütünleşme görülecek ve bu da "İLÂHİ PLÂNI", *gerçekleştirmeye çalışanlarda stres meydana getirecek. Ferdi bencilliğin yerini grup bencilliği alacak ve dolayısıyla küçük iyilik güçleri daha çok çalışmak zorunda kalacaklar."*

Bailey'in küreselleşme kehânetine gelince: 2000'li yılların başından itibaren yozlaşmış insan kurumlarının çökmesiyle, yirmi birinci yüzyılın başındaki süre insanlığın hayat şeklini yeniden düzenlemesi ile, düşünce biçimlerini programlamasıyla ve politik kurumların düzeltilme çabalarıyla geçecek. 2025 yılı civarında "DÜNYA DEVLETLER FEDERASYONU" kurulacak.

Bu ilginç yorumun yorumunu siz değerli okuyuculara bırakıyorum.

Çağımızda Evanjelist kiliseler hariç, diğer kiliseler İncil'in temel gerçeklerini ya bir yana itmişler, ya da onları saptırmışlar.

Kiliseler artık uhrevî değil, dünyevî faaliyetler içerisindedir, siyaset ve ekonomik ilişkilerin içerisinde boğulmuşlardır.

İnsanı tanrılaştırmışlar, pozitif düşünceyi, görselliği, psikoloji, zenginlik ve refah incili gibi senkretik görüşleri öne çıkarmışlardır.

Bunların hepsi Babil ruhundan esinlenmedir. Diğer dinler, İslâmiyet, Yahudilik vs. ise zaten kayıptadır.

YENİDEN DOĞUŞ VE EVANJELİZM

Yuhanna'nın Esinlenme kitabına göre ruhsal yenileme -ruhsal yeniden doğuş- İsa Mesih'in dönüşü öncesinde olacak. Öncelikle birçok insan ruhen yeniden doğacak ve onlar bir araya gelecekler.

Kudüs'teki Süleyman Tapınağı'nın yeniden inşa edilmesinin ardından (iki Müslüman mâbedin yıkılması gerekir) yedi yıllık bir kaos olacağına dair, takdir-i ilâhi düşüncesine dayanan inanç, Evanjelistler tarafından kabul görmektedir. Bu zaman esnasında, sır olan bir noktada yeryüzündeki yeniden doğuşçular semâya bir "vecit" dönemine alınacaklardır.

Ünlü Evanjelistler, Tim La Haye ve jerry B. Jenkins adlı yazarlar "Left Behind / *Arkada Kalanlar*" roman serisinde bu konuyu işlemişlerdir..

Bu inanç teorisinin dayanağı Eski Ahid ve yeni Ahid metinlerinin bir birleşimidir. "Vecit - vecd" kavramı Evanjelistlerin yeniden doğuş olarak algıladığı metinlere dayanmaktadır.

Takdir-i ilâhi (dispensationalism) teolojik görüşünde ruhsal yeniden doğuş temel taşlarından biridir.

Semâya yükselebilmek için ilk şart "*Yeniden Doğuşçu*" Hıristiyan olmaktır. Klâsik anlayışta Hıristiyanlar cennetin mücevherlerle donatılmış kapılarına ulaşabilmenin yolunun Hacı'nın tekâmülünün (Pilgrim's Progress) kahramanı gibi çile ve zorluklara katlanıp mücâdele etmeleri gerektiğine inanmışlardır.

Hâlbuki 1970'lerden itibaren çoğalan ve günümüzde ABD'de 75 milyon, Brezilya'da 30 milyon ve Çin'de de bir o kadar olduğu varsayılan ve sayıları yeryüzünde şimdilik 500 milyon olarak tahmin edilen dispensasyonalistlere göre durum farklı.

Bunlar kendilerinin bir an bile ızdırap çekmeyip, İsrail-Ortadoğu'da başlayıp bütün dünyaya yayılacak.Yedi yıllık Türbü-

lasyon Döneminin hemen başında İsa Mesih tarafından semâya yükseltileceklerine inanıyorlar.

Böylelikle kendileri dünyada olacak keşmekeşden, Armagedon savaşından etkilenmeyecekler. Kaldı ki yeryüzünde meydana gelecek Türbülasyon Dönemi felâketlerini de gökyüzünden koltuklarına oturmuş bir vaziyette seyredecekler.

Türbülasyon Döneminde Hz. İsa'ya inanmadıklarından dolayı en çok cezâlandırılacak olanlar Yahudilerdir.

Öte yandan tövbe eden, ruhen yeniden doğan ve eksikliklerini bilen, buna rağmen ruhsal hayatı sürdürmeyi gâye edinen her imanlı, İsa'nın yanına alınacak. Çünkü o yeniden doğmuştur. İsa Mesih'in bedenine aittir. Rabbin bir çocuğu olarak O'na uygun hayatı yaşamaya kendisini adamıştır.

Hiç kimse sadece vaizdir, imanlıdır, vaftizdir diye semâya yükselemeyecek.

Vaiz ya da imanlı olsun herkes "*yeniden doğmuş*" olmalı. Aksi durumda diğer günahkârlar gibi ebedî mahva gidecektir.

Evanjelistlere göre, ne yazık ki günümüzde kiliselerde yeniden doğuşun, ruhsal hayatın ne olduğunu bilmeyen vaizler, hizmet yapanlar, imanlıyım diyenler pek çok.

Bunlar ve her kim olursa olsun "*yeniden doğuş*"suz bir din biçimi yaşamayı devam ettirirlerse semâya ebedî yükselme değil, felâket çukuruna indirileceklerdir.

Tövbe etmemiş, "*yeniden doğuş*"u gerçekleştirmemiş hiçbir kilise mensubu dışarıdan uyguladığı hizmetlerle semâya yükselemeyecek, kurtulamayacak.

Kurtuluş kilise toplantılarına katılmak, kilisede ilâhi söylemek, vaftiz gibi dinî kuralları yerine getirmekle gerçekleşmez.

Kurtulmak, Rabbin yanına semâya yükselmek için tövbe etmek ve mutlaka yeniden doğmak gerekir. (Yu. 3:3-9)

Evanjelistler, Tanrı'nın insanlık tarihini açıkça belli olan zaman dilimlerine ayırdığına inanıyor. Bu zaman dilimlerine -evrelerine- dispensasyon adı veriliyor.

Tanrı her dispensasyon diliminde insanoğlunu farklı yöntemlerle *"itaat"* bakımından sınamaya tabiî tutuyor. Her evrede ilerleyen bir düzen olduğu apaçık ortada.

ABD'de bu akımın başını çekenlerden, en meşhur olanlarından birisi, vaiz Jerry Falwell.

Bu inanç, kaynağını Kitab-ı Mukaddes'in yorumunda buluyor.

İtaatten kasıt, İsa'nın emirlerine olan bağlılık değil.

"Bu sınamalar insanın bazı dispensasyonlara (dönemlere), Tanrı'nın irâdesinin bazı özel tecellilerine olan itaatine ilişkindir. Bunlar İsrail'le ilgilidir. İlk olarak biliyorsunuz, Tanrı Yahudilerin "yurda" *geri dönmesini bekliyordu. Bu ilk adım. İkinci olarak, bir Yahudi devletinin kurulması gerekiyordu. Üçüncü olarak da biz Hıristiyanlar, İsrail de dâhil olmak üzere bütün milletlere İncil'i tebliğ etmek zorundayız, dördüncü olayın da her an gerçekleşebilecek olan semâya yükselmek olmasını bekliyorum."* (Grace Hallsell, Tanrı'yı Kıyâmete Zorlamak, s.45-46)

Elbette beklenen semâya yükselmek *"türbülasyon"* öncesi olacak. Ve bunun gerçekleşmesi 2018 yılına kadar kuvvetle muhtemeldir.

Hâlbuki Evanjelistler hariç Hıristiyanlığın hemen her mezhep ve tarikatında semâya yükselmenin *"türbülasyon"*dan sonra gerçekleşeceğine inanılmakta.

Bir insan *"kurtulmuş"* olmak suretiyle âhir zamanların azabından kendini koruyabiliyorsa o zaman *"yeniden doğuşçu"* olmak büyük önem arz etmekte.

Eğer bir kişi bir başkasına ve / veya başkalarına ben Hıristiyan'ım, Müslüman'ım, Yahudi'yim derse bu, o kişiyi söylediği tanımda birisi yapar.

En azından karşısındakiler o insanı öyle kabul eder. Bu durumda yeniden doğuşçu *"o kişi"*yi kurtulmuş olarak kabul etmek gerekir.

Kurtuluşun üç ana boyutu vardır.

a) İnsan tövbe ettiğinde canı kurtulur.

b) Semâya yükseltiliş ve dirilişte bedeni kurtulur.

c) İsa Mesih'in dünya üzerine inmesiyle de evren kurtulur.

ABD eski Başkanlarından Jimmy Carter, Ronald Reagan, George Bush ve şimdiki Başkan George W. Bush kurtulmuş ve yeniden doğuşçu.

Meşhur porno dergisi Hustler'in yayıncısı, Kaliforniya vâliliğine aday olmuş Larry Flynt, yine meşhur simâlardan Oliver Nort gibi binlerce şöhretli, zengin ve güç sahibi insan bu inanç akımının müridi.

Castelli ve Gallup'un 1989'da yaptığı araştırmalara göre Amerika'da dindarlık, eğitim seviyesi yükseldikçe artmaktadır.

Avrupa için bunu söylemek pek mümkün değil. 1986'da ABD'nin güney eyâletlerinde yaşayanların yüzde 48'i kendisini *"Yeniden Doğuşçu Hıristiyan"* olarak tanımlamıştır.

Sonuç olarak dünyanın kaosa sürüklenmesinden, nükleer savaştan, yeryüzünün alt üst olmasından yeniden doğuşçu Evanjelistlerin herhangi bir endişeleri yok. Onlar *"cennet kokularını"* şimdiden almış görünüyorlar.

Carl Mc Intire, Christian Beacon'un, 24 Haziran 1965'teki şu sözü her şeyi anlatmaya yetiyor.

"Tanrı'ya şükrediyorum. Cennetteki kapalı salon localarındaki koltuğumdan yeryüzündeki "Armagedon savaşı"*nı seyredeceğim.* "Yeniden doğuşçu" *olan her Hıristiyan Armagedon savaşını benim gibi seyredecek. Bütün bunlar semâda olacak."*

KİMLER SEMÂYA YÜKSELECEK - RAPTURE

Semâya yükselme ansızın olacak. Hayat normal olarak devam ederken İsa Mesih şimşeğin çakması gibi gelecek.

Semâya yükselme olayında önce "İsa Mesih"te ölmüşler dirilecek. Hayatta olan milyonlarca imanlı da bir anda diriliş bedenine bürünecek.

Mevcut insan bedeni İsa Mesih'in huzurunda yaşayamayacağından çürümez olan diriliş bedenine bürünerek göğe yükseltilecek.

Armagedon öncesi yedi yıllık Türbülasyon Döneminde semâya yükselecek olanlar (rapture) yalnızca "MESİH"te ölmüş ya da "*yeniden doğmuş*" durumda yaşayan kilise imanlıları olacak.

Eski Ahid'e inananlar (Yahudiler) kiliseye, İsa'nın gelinine ait olmadıklarından bu zamanda, yani Ortadoğu'da hüküm sürecek yedi yıllık TÜRBÜLANS döneminde dirilmeyecekler.

Onların dirilişi Mesih'in bin yıllık küresel hükümranlığının başlangıcında, Armagedon savaşından sonra olacaktır. (Dan, 12:1-2)

Yalnızca "*Mesih*"te ölmüş olan kilise imanlıları bu olayda dirilecek, yaşayan kilise imanlıları da "*ölüm görmeden*" bir anda değişerek diriliş vücuduna bürünecek.

Burada zikredilen "*ölüm görmeden*" yorumu Kur'an'la çatışma durumundadır. Zira Kur'an'a göre "*Her canlı mutlaka ölümü tadacaktır*" (Enbiya suresi 21/35). İnsan ya kurtulmuş ya da kurtulmamıştır. Kişi ya yeniden doğmuş, ya da doğmamıştır. Temel şart yeniden doğmak ve semâya yükselerek İsa Mesih'in gelini-müridi olmaktır.

Sadece sayısını Allah'ın ve Mesih'in bildiği miktarda kilise (imanlı insan) tamamlandığında, semâya yükselme zamanı gelince, Mesih'in bedeni ve gelini-müridi olan yeniden doğmuşların hepsi göğe yükselecektir.

Evanjelikler bir yandan İsrail üzerinden Tanrı'nın senaryosuna yardımcı olmaya çalışırlarken diğer taraftan da semâya yükselmek için sayısını sadece Tanrı'nın ve Mesih'in bildiği yeniden doğmuşların sayısını hızla artırmak için dünyanın dört bir yanında misyonerlik faaliyetlerine milyar dolarlar harcıyorlar. Kiliseyi oluşturanların sayısı "*doldurulmak*", tamamlanmak isteniyor.

Anlayacağınız işi şansa bırakmak istemiyorlar. Her geçen gün "*cennetin kokusunu*" daha yakından hissediyorlar.

Sözde imanlıların, Mesih'i yüreğinde hissetmeyenlerin, ruhen yeniden doğmayanların tamamı Hıristiyan da olsalar düş kırıklığına uğrayacaklar.

Yedi yıllık büyük sıkıntı döneminde 144 bin Yahudi imana gelecek, yani Mesih'e iman edecek. Diğer Yahudilerin sonu Müslümanlar gibi hüsran.

Mesih yeryüzüne gözle görülmez bir şekilde geldiğinde, Evanjelikleri semâya yükselttiğinde (Ise:4:16-17) baş melek tarafından çalınacak boru sesini büyük ihtimalle herkes duyacak. Ölmüş olan yeniden doğuşçular dirilecek, yaşamakta olanlar da göz açıp kapayıncaya kadar değiştirilecek.

Bu esnada kaybolan insanlar sebebiyle yeryüzünde büyük kargaşa ve şaşkınlık yaşanacak.

Tövbe etmemiş, hayatlarını Mesih'e adamamış olan insanların tamamı dünya üzerinde kalacak, üzerlerine inanılmaz belâlar zinciri gelecek.

Korkunç sıkıntılar yeryüzünün her yerinde devam ederken, Evanjelikler Mesih'le birlikte havada olacaklar, âdeta aşağıyı, sinema perdesini localarından seyredecekler. Bolluk, rahatlık ve varlık içinde "*bir elleri yağda, diğer elleri balda*" yaşayacaklar.

Semâya yükselmek Hıristiyanlık tarihi içerisinde yaklaşık 200 yıllık bir geçmişe sahip öğretidir.

İki bin yıllık Hıristiyanlık tarihi boyunca bütün Hıristiyanlar İsa'nın tekrar yeryüzüne geleceğine inanıyorlar.

İngiliz kilisesi eski papazlarından John Darby dispensasyonalizm akımının önderi ve misyoneridir.

Darby 1875 ile 1920 yılları arasında Kuzey Amerika'daki (ABD-Kanada-Meksika) Evanjelik inancı şekillendiren "*Yeni Kitab-ı Mukaddes ve Kehânet Kongresi* / New Bible and Prophecy Conferance" akımının önderleriyle tanıştı ve onları etkiledi.

Darby, Evanjelist çizgideki birçok liderin yanında malum Scofield Referans İncili'nin yazarı Cyrus Scofield ile de bağlantı hâlindeydi.

1800'lerin ilk çeyreğine, Darby ve Scofield'in vaazlarına kadar Katolik, Ortodoks ya da Protestan hiçbir Hıristiyanın ahir zaman azabından ızdırap çekmeden kurtulabilmek gibi bir hayali yoktu.

Aslında Evanjelik inanca göre, İsa yeryüzüne üç defa gelecek.

Önce zaten gelip çarmıha gerildikten sonra semâya yükselmişti. İkinci defa Evanjelistleri semâya götürmek için, üçüncü defa da Armagedon savaşı için gelecek. İkinci gelişinde kimseye görünmeyecek, sadece Hz. İsa'nın bedenindeki ölüler dirilecek, sonra da hâlâ hayatta kalanları semâya yükseltecek ve bulutların üstünde çok yukarılarda Tanrı'yı karşılamak üzere yeryüzündeki kaostan uzaklaşacaklar.

Başkan George W. Bush'un akıl hocalarından Papaz Jack Van Impe, Jerry Falwell ve Pat Robertson gibi Evanjeliklerin başını çektiği *"kolaylaştırılmış cennet"* yolu vaazları, anlaşılıyor ki hıristiyanlara cazip geliyor.

İLÂHİ VE EZOTERİK İNANÇLARIN BAŞŞEHRİ KUDÜS

Kudüs! Ey Kudüs! Dünyanın başşehri Kudüs.Üç ilâhi dine, İslâm'a, Hıristiyanlığa ve Yahudiliğe göre kutsal Kudüs. Ezoterik temele dayalı kurumların, Tapınakçıların, İlluminati'nin başşehri Kudüs.

Kudüs hem ilâhi inançların, hem de batıni inanç ve kurumların, dünyanın merkezi olma konusunda fikir birliği içinde oldukları, tek noktadır.

İkincisi ise İstanbul.

Ancak Kudüs ile ilgili üç ilâhi dinden, İslâm ve Hıristiyanlığın hesabı bir tarafa, Musevilik ve Ezoterik kurumların hedefi örtüşmektedir.

Yahudilik Kudüs merkezli Büyük İsrail derken, Ezoterik kurumların zirvesi olan İlluminati de Kudüs merkezli, tek dilli, tek yeni dünya dinli (!), tek bayraklı, dünya devleti hedefini esas alıyor.

Enteresan bir gâye ve hedef birliği değil mi?

Yıl 1948 aylardan Mayıs. Gaydaların sesi Kudüs'ün, eski şehrini işgâl eden İngiliz askerlerinin gidişini bildiriyordu.

Hâlbuki Osmanlı Türkiye'sinin yerine, Filistin'de İngiltere'yi söz sahibi kılan manda yönetimi kadar hiçbir işgâl gücüne böylesine bir önem verilmemişti.

Birinci Dünya Savaşı'nda Osmanlı - Türk İmparatorluğu müttefik toplarına yenilmişti. Hatta Evanjelik ve Yahudi mesihçilerin bekledikleri "*Armagedon Savaşı*"nın olacağı Megido vâdisinde Türk birlikleri, İngiliz General Allenby komutasındaki birliklere yenilmişti.

Megido Kudüs'e yakın bir bölgededir.

1922 yılında Milletler Cemiyeti tarafından, İngilizlere Kudüs'te resmen manda yönetimi hakkı tanınmıştı.

Birinci Dünya Savaşı'nın sonrasında, Ortadoğu ve Asya politikaları için İngiltere'nin Filistin'e ihtiyacı vardı.

Bu politika gereğidir ki, Süveyş Kanalı Londra'nın göbeğindeki Times Nehri kadar İngiliz hâline getirilmişti.

Ortadoğu ve Asya İngiltere için o kadar önemliydi ki... Bu isteğini hızla gerçekleştirmek için, abartılı bir şekilde BEŞYÜZ YILLIK Türk hâkimiyetini Yahudilere eski vatanlarının kapılarını açmaya girişmişti.

Kudüs'ü yöneten İngilizler, sömürge yöneticilerinin en seçkinleriydi.

Ama işte gaydaların sesi, İngilizlerin yüzüne, âdeta başarısızlıklarını haykırıyordu. İngiltere Kudüs'ten çekiliyordu.

Nasıl yapmışlardı da bu Türkler; Musevi, Hıristiyan ve Müslümanları Filistin'de hiç kavga ettirmeden 500 yıl bir arada tutmuşlardı.

Sir Alan Cunningham, temsilcisi olduğu ülkenin uyguladığı politikanın, Kudüs ve Filistin'de kargaşa ve birden fazla savaş ihtimalinden başka bir şey bırakmadığını herkesten fazla bilecek kadar kurnaz ve tecrübeli bir sömürge idarecisiydi.

Arkada bıraktığı 160 bin Kudüslü birbirini boğazlamak için onun bir an önce "şehri" terk etmesini bekliyordu.

Otuz yıldan sonra geriye ne kalıyordu?

Daha dün Haham Mordehay Weingarten'e "Sujfolk" alayının bir subayı ile Kudüs'ün yedi kapısından biri olan Sion kapısının anahtarını göndermişti.

Hahama anahtarı İngiliz subay törenle teslim etmişti.

Sinagogun avlusunda:"*Biliyor musunuz*?" dedi Haham Mordehay Weingarten'a, İngiliz manda alayı subayı bilmiş bir tavırla.

"*M.Ö. 70 yılından günümüze kadar, Kudüs'ün hiçbir anahtarı Yahudilerin olmamıştı. 1900 yıldır ilk kez halkınız bu olağanüstü imtiyazı elde ediyor*."

Haham Weingarten'in elleri ve dizleri titriyordu. Biraz yaşlılıktan, biraz da heyecandan.Belli belirsiz bir sesle; "*İsrailoğullarının adına bu anahtarı kabul ediyorum*" diyebildi.

Efsâneye göre, Roma İmparatoru Titus, Yahudilerin "*Musa Tapınağı*"nı yaktığı gece, hahamlar Kudüs'ün anahtarını gökyüzüne fırlatıp var güçleriyle haykırmışlardı: "*Artık analıtarların koruyucusu Tanrı olsun*."

Cunningham, hüzünle etrafına baktı. Arap ve Yahudi cemaatinden hiç kimse kendisini uğurlamak için gelmemişti.

Kudüs, üç bin yıldır neler görmüştü neler. Asurluları, Babillileri, Persleri, Romalıları, Haçlıları, Arapları, Türkleri ve nihayet İngilizlerin gidişini görüyordu.

Ancak Türklerin 500 yıl dayandığı Kudüs'e, İngilizler 40 yıl dayanamamışlardı.

Gaydalar hüzünlü iniltileriyle Union Jack / İngiliz Bayrağı'nın gönderden ağır ağır inişine eşlik ediyordu.

Ne hayallerle gelmişlerdi. Ama şimdi dört tonluk zırhlı aracın içinde Kudüs'ten ayrılacaktı.

Çünkü 14 Mart 1948 günü Yahudilerin kurduğu İsrail devletinin ilânını görmüştü. Çünkü Yahudi-Arap savaşını görmüştü.

İngilizler bir daha sönmemek üzere Kudüs'te fitili ateşlemişlerdi.

İşte ateşlenen fitilin mağdurlarının lideri Yaser Arafat, Hakkın rahmetine kavuştu. Öldü mü öldürüldü mü belli değil. Allah rahmet eylesin.

Ancak Arafat'ın *"Benim bir Türkiyem yok"* diye Rauf Denktaş'a dert yanması ise, geç gelen akıl için zaman çok geçti.

Türkiye'yi 12 Eylül öncesinde kana bulayan bir kısım militanlar onun *"El-Fetih"* kamplarında yetiştirilmişlerdi. Ve bu militanların bir kısmı bugün medya da köşe başlarını tutmuşlar; BOP, AB ve ABD adına kalem sallıyorlardı. Türkiye'nin zaafa uğratılmasında şu veya bu oranda Arafat da pay sahibiydi.

Birlikte olduğu bir kısım militan artıkları da Arafat'ın düşmanlarıyla omuz omuzaydı bugün. Kıbrıs Türklerini, Rum EOKA militanları pırasa gibi doğrarken de Arafat'ın sesi hiç çıkmamıştı. Paraları da Kıbrıs Rum kesimi bankalarındaydı.

İşte o Arafat'ın naaşının Kudüs'e gömülmesine bile izin vermedi İsrail. Ne hazin değil mi?

Ortaokul sıralarındaki tarih hocam, Hakkı Baba *"Ortadoğu ve Balkanlar Türk'e ihânetin bedelini çok ağır ödeyecekler"* demişti.(*)

O gün çocuk aklımla anlayamamıştım. Ama bugün... Kudüs dünyanın kurtuluşunun da, kıyâmetin de başşehridir. Ve Kudüs Türkiye'ye o kadar yakın ki!

(*) [Banyo maksadıyla kandırılıp asitli su tanklarına sokulan ve gözleri kör olarak çöllerde heder olan on binlerce Türkün manevî faturasını da günü gelince İngilizler ödeyecekler. E.Sezer]

Evanjelistlerin "ilâhi" plânının merkezinde İsrail bulunmaktadır.

19. yüzyıl boyunca pek çok İngiliz ve Amerikalı Hıristiyan, Yahudilerin tekrar bir araya gelip devlet kurabileceklerine inanmıyorlardı. Tanrı, Yahudilerle olan hesabını kapatmıştı. Zira "*ikame teorisi*" mucibince Yahudiler İsa'yı reddedince Tanrı da onları defterinden silmiş, bütün teveccühünü kiliseye yönlendirmişti.

Kilise artık "*Yeni İsrail*" idi. O takdirde "*Eski İsrail*" e yapılan vaatlerin ve ilâhi taltiflerin mirâsçısı da kiliseydi.

Ancak Evanjelizmin önderleri olan tertipçiler bu fikre pek sıcak bakmadılar.

1880 ve 1890'larda Filistin'de bir dizi Yahudi tarım kolonilerinin kurulmasını teşvik ettiler. 1890'larda ortaya çıkan Siyonist hareket Yahudilerden ziyâde, Evanjelistleri heyecanlandırdı.

William E. Blackstone, Evanjelist heyecanı aksiyona döktü. 1878 yılında "*İsa Geliyor*" adlı çok satan kitabını yayınladı. Bu kitap 42 dile çevrilip milyonlarca basıldı.

1880'lerde Filistin'deki Yahudi yerleşim yerlerini ziyaret ettikten sonra, 1891 yılında Yahudilerin Filistin'e yerleşmesini sağlamak için bir dilekçe hazırlayan Blackstone, 413 siyasetçi, yüksek mahkeme hâkimi, dinî liderden imza topladı.

Zamanın Amerikan Başkanı Harrison bu girişimi ciddiye almadı. Ancak daha sonra göreve gelen ABD başkanları Teddy Roosevelt ve Woodrow Wilson, Blackstone'un sözlerini ciddiye aldılar.

Blackstone 1918'de Philadelphia'da düzenlenen Büyük Siyonist Konferansı'nda "*Siyonizmin Babası*" olmakla mükâfatlandırıldı. İsrail'de bir ormana onun adı verilerek şereflendirildi.

1841 doğumlu Blackstone, İsrail Devleti'nin kuruluşunu göremeden 1935'te öldü.

Dispensationalist Blackstone'un Chicago'dan arkadaşları olan Horatio ve Anna Spafford ve müridleri, Kudüs'te Müslüman mahallesinde bir koloni kurdular.

Birinci Dünya Savaşı en çok Evanjelistleri memnun etti. Zira Avrupa'nın yeniden şekillenmesi, kurguladıkları âhir zamanın başlaması için elzemdi.

Filistin'in, Yahudilerin eline gün geçtikçe daha fazla geçmesi onları mest ediyordu.

1916 yılına gelindiğinde, ABD basınında *"Türkler ezilirse Filistin'de bir Yahudi vatanının kurulabileceği"* aleni yazılmaya başlanmıştı. 1917'de Osmanlı - Türk ordusu geri çekilmiş, Kudüs'e İngiliz ordusu girmişti.

Bunun üzerine dönemin İngiliz Dışişleri Bakanı Lord Arthur Balfour, milletlerarası Siyonizm'in lideri Lord James Rothschild'e, yazdığı mektupta: *"Majestelerinin hükümetinin Filistin'in Yahudilerin* "millî yurdu" *olarak kurulmasını memnuniyetle karşılayacağını ve bu hedefe varılması için her türlü gayreti seferber edeceğini"* söylüyordu.

Rothschild âilesi, Osmanlı - Türk Devleti'nin trajik dış borçlanmasında borç aldığı İngiliz Yahudisidir. Günümüzde de İlluminati'nin on mensubundan biri olarak zikredilmektedir.

Balfour Deklarasyonu olarak adlandırılan bu mektuptan 40 gün sonra İngilizler, Kudüs'e girdiler.

Evanjelistler bundan pek hoşlanmadı. Ancak İngilizlerin bölgede bir Yahudi devletinin kurulacağı sözünü vermeleri onları rahatlattı.

Bu durum 1917'de "Our Hope / *Bizim Umudumuz*" adlı dergide Arno C. Gaebeleins tarafından *"bütün işaretlerin işareti"* olarak yorumlandı.

Evanjelistlere göre yüzlerce yıldır Filistin'de yaşayan insanların İsrail Devleti'nin kurulmasına karşı çıkmaları, Tanrı'nın emirlerine karşı gelmekti.

Eh! Tanrı'nın emirlerine karşı gelenler de her türlü belâyı hak ederdi.

1930 yılında beklenmedik bir durum ortaya çıktı: "*Siyon Büyüklerinin Protokolleri*". Bu kitap Naziler tarafından geniş kitlelere dağıtıldı.

Amerika'da Henry Ford bile Dearbond Independent adlı gazetesinde kitabı seri hâlinde yayınlattı.

Evanjelist Moody İncil Enstitüsü'nden James Gray, Siyon Protokolleri'ni pre-milenyal anlayışı perçinleyen bir ilâhi gelişme olarak Ianse etti. Arno Geabelein'e göre de Siyon Protokolleri gelişmesi İncil'e uygundu.

Evanjelistlerin Yahudiler hakkındaki görüşleri âdeta ayna gibidir. Birincisi aynanın ön yüzü. Yahudiler, Tanrı'nın ilâhi plânında yer alan seçilmiş bir millettir ve desteklenmelidir. Aynanın arka yüzü ise, "*Yahudiler Şeytan'ın hükmüne girmiş kâfirlerdir*" ve her musibete müstahaktırlar.

İsa Mesih'e iman etmemiş mânâ ve etmeyecek Yahudilerin ilâhi hiçbir şansı yoktur.

Evanjeliklere göre, Nazi zulmü ilâhi bir sebebe dayanmaktaydı. Yahudilere yapılanları kınamasına kınıyorlardı ama, işte o kadardı.

Nasıl Babilliler ve kralları Nabukadnezar Tanrı'nın adâletine aracılık etmişse, Naziler de aynı şeyi yapıyorlardı.

Hatta, Evanjelist Harry Rimmer, Nazi zulmünü şöyle yorumlayacaktı: "*Hitler korunmuş insanları kutsal topraklara sürerken, inanmasa da İncil'in emrini, onun en muhteşem kehânetini yerine getiriyordu.*"

Nasıl Tanrı Babillileri yargılayıp cezâlandırmışsa, Naziler de yargılanıp cezâlandırılmıştı.

Evanjelistlerin bu "*nekrofilik*" tutumları günümüzde de Filistinlileri hedef almış durumdadır. Onlara göre, Filistinliler Tanrı'nın vaadinin yerine getirilmesine asla engel olamazlar. Kısaca başlarına geleceklere razı olmaları gerekir. Tanrı'nın plânına karşı çıkmak bozgunculuktur ve cezâsı da ölümdür.

Evanjelistler, Nazi zulmünden sonra Yahudilerin büyük oranda Filistin'e göçeceklerinden emindiler.

Neticede İngilizler 1917'de geldikleri Kudüs'ten 14 Mayıs 1948'de boynu bükük çekilme kararı aldılar. Yahudi Millî Konseyi, bağımsızlığını ilân etti. Arap orduları İsrail'e saldırdı. Ancak ABD, İsrail'i hemen tanıdı. İsrail askerleri Arapları yendi. Mayıs 1949'da ateşkes ilân edildi ve BM, İsrail'i üyeliğe kabul etti.

Evanjelistlerden Louis Talbot bu gelişmeyi, "*İncil kehânetleri açısından, Milâd'tan sonra 70 yılında Kudüs'ün yıkılmasından beri, bu dünyada gerçekleşen en önemli olay*" olarak değerlendirdi.

1956, 1967 ve 1973 Arap-İsrail savaşlarında İsrail, topraklarını büyük oranda genişletti. Kudüs'ün tamamını ele geçirdi.

Evanjelistlerin kiliselerinde yer alan "*İlâhi İsrail*" haritaları artık gerçeğe dönüşmüştü.

Nelson Bell, Christianity Today'de şunları yazmıştı: "*2000 yıldır ilk defa, Kudüs'ün İsrailoğulları'nın elinde olması İncil öğrencilerini müteessir kılmakta ve onların İncil'in doğruluğu ve gerçekliğine olan inancını tazelemektedir.*"

Daha 1970'li yıllara kadar birçok gece kulübü ve işyerinin kapısında "*Köpekler, Zenciler ve Yahudiler giremez*" yazıyordu.1970'lerden itibaren Amerika'da Evanjelist - İsrail ilişkisi birden ivme kazanmaya başladı.

Daha önceleri pre-milenyalist Hıristiyan akımları alaya alan Siyonistler, liberal Protestanlar arasındaki itibar ve desteklerini kaybetmişlerdi. Evanjelistlerin pervasızlığı ve sahip oldukları güce İsraillilerin ihtiyacı vardı.

Evanjelistler de bekledikleri kehânetin gerçekleşmesi için İsrail'in her şartta desteklenmesi gerektiğine inanmışlardı.

Ve garip bir koalisyon çıktı ortaya. Gerçekte birbirlerinden pek hoşlanmayan ama birbirlerine mutlak ihtiyacı olan zıtların birlikte hareket etmesiydi bu.

Binlerce Evanjelist, İsrail'i ziyaret etmeye başladı. Carl Henry 1971'de Kudüs'te kehânetlerle ilgili bir konferans tertipledi.

32 ülkeden 1500'den fazla katılımcının bir araya geldiği misafirleri zamanın İsrail Başbakanı Ben-Gurion bizzat karşıladı.

Carl Henry'nin başlattığı tarzı Jerry Falwell, Oral Roberts ve Hal Lindsey gibi Evanjelist Fundamantalistler daha da ileri götürdüler.

SÜLEYMAN TAPINAĞI - İSRAİL VE MESCİD-İ AKSA

Yahudiler tapınaklarının her iki yıkılışının, yok oluşunun Av'ın dokuzu-İbranice Tişa ve Av-olduğuna inanırlar. Yani tapınak her iki seferinde de ilâhi bir takdirle aynı tarihte yok olmuştu ve arkasında mutlaka Tanrı olmalıydı. Midraş'a göre, "*Mabed'in yıkılmasının tek sebebi, Yahudiler arasında temelsiz, gereksiz nefrettir.*"

İsrail eski hahambaşısı Rabi Abraham İsaac Kook şöyle der: "*Mabed'in yıkılmasının bir tek sebebi vardır: Yahudiler arasındaki gereksiz ve haksız nefret. Yeniden inşa edilmesi de ancak gereksiz, haksız sevgi sâyesinde olacak. Yahudiler, fikirleri, değerleri ve dindarlık dereceleri kendilerininkinden farklı olsa da, kardeşlerine saygı gösterdiklerinde.*"

Hahambaşı "*gereksiz ve haksız sevgiden*" neyi kastediyor acaba? Evanjeliklerin Yahudi sevgisi (!) olabilir mi?

Mescid-i Aksa, Kudüs'te Eski Kent'teki Haremü'ş-Şerif'te, Kubbetü's- Sahra'nın hemen güneyinde yer alan ve İslâm'ın en kutsal yerlerinden biri sayılan cami. Adı (Mekke'den) "*en uzaktaki cami*" mânâsına gelir.

Kur'an'da (İsra 1) Allah'ın Hz. Muhammed'i bir gece Mescid-i Haram'dan (Kabe), Mescid-i Aksa'ya götürdüğü yazılıdır. (Ana Britannica)

Bu iki ünlü kutsal mabedin yan yana zikredilmesi, Kur'an'ın önceki peygamberler tarafından da tebliğ edilen tek ve aynı mesajın bir devamı ve nihai inkişâfı şeklinde bir işaret olduğu şeklinde yorumlanmaktadır. (*Muhammed Esed, Kur'an Mesajı, Meal-Tefsir, s. 464*).

Kubbetü's-Sahra, dünyanın en güzel mabedlerinden biri olarak sık-sık Hindistan'da ünlü Türk hükümdarı Babür Şah'ın çok sevdiği eşi Begüm Sultan adına yaptırdığı Tac Mahal ile karşılaştırılmaktadır.

Mescid-i Aksa'nın ilk biçiminin Bizans İmparatoru I. İustinianos'un (527-565) yaptırdığı bir bazilika olduğu kabul edilir. Hz. Ömer 638'de Kudüs'ü aldıktan sonra yapıyı değişiklik yaptırmadan camiye çevirtti.

Kubbetü's-Sahra'yı yaptıran Emevi Halifesi 1. Velid de (705-725) çok büyük bir onarımdan geçirerek baştan aşağı yeniletti. Cami daha sonra iki kez depremden büyük zarar gördü; Abbasiler ve Fatimiler tarafından onarıldı, iki yanına ikişer sahın eklendi.

Kudüs 1099'da haçlıların eline geçince Mescid-i Aksa da bir saray hâline getirildi. 1187'de Kudüs'ü geri alan Selahaddin Eyyubi yeniden camiye çevirtti. Bugünkü minberi o zaman yapıldı. Memlükler de bu camiye çok önem verdiler. Bugüne kadar da özgün yapı korunmuştur.

Kubbetü's-Sahra, Mescid-i Aksa'nın hemen kuzeyindedir. İslâm'ın bazı kutsal emânetlerinin saklandığı mescittir. Yanlış olarak Hz. Ömer Camisi diye de anılır. Şamlı Emevi Halifesi Abdül Melik bin Mervan'ın emriyle 691'de yapılmıştır.

Yalnız Müslümanların değil, Yahudilerle Hıristiyanların da kutsal saydıkları "Sahra" ya da

"Hacer-i Muallak" diye anılan bir kayanın üzerini örtecek biçimde yapılmıştır.

Hz. İbrahim'in burada kurban kestiği, Hz. Davud'un Allah'a burada dua ettiği rivayet edilir.

Sahranın cennet taşı olduğu, Tufan'dan sonra Nuh'un gemisinin onun üzerine oturduğu, İsrafil adlı meleğin "*sur*"unu son kez onun üzerinde üfleyeceği (kıyamet ve diriliş borazanı),

Hz. Muhammed'in göğe yükselmek (mi'rac) için Burak'a binerken ayağını onun üstüne bastığı gibi inançlar vardır.

Mescid 831'de Abbasi Halifesi Memnun tarafından onartıldı. 1099'da Haçlılar burasını kiliseye çevirdi. Sahranın üstüne mermer bir altar yapıldı, altındaki mahzen küçük bir şapel hâline getirildi. 1187'de Selahaddin Eyyubi yeniden camiye çevirdi ve mahzeninde ilk namazı kıldı.

Osmanlı-Türk İmparatorluğu da buraya çok önem verdi. Kanuni Sultan Süleyman (1520-66) zamanında ve 1920'lerin başında bütünüyle elden geçirildi. Elden geçiren zamanın ünlü mimarı Kemalettin Bey'di. Cami sekizgen bir şaheserdir.

Mahşer sabahı her şeyin burada adalet terazisine vurulacağına inanılır.

Dört ana yöne bakan kenarlarında birer giriş yer alır. Kuzeyde cennet kapısı, doğuda Peygamber Davud ya da Zincir Kapısı, güneyinde Kıble Kapısı, batısında da Batı Kapısı bulunur.

Kutsal Kaya "*Sahra*" orta mekânın hemen bütününü kaplar. Ahşap bir çerçeve içerisine alınmıştır.

Hz. Muhammed'le Hz. Ömer'in bayrakları ile Hz. Hamza'nın kalkanı buradaki bir sandığın içinde saklanmaktadır.

Bu kutsal emânetlerin saklandığı sandıkların mucizevî sağaltıcı gücü olduğuna inanılan tozu yılda bir kez toplanıp halka satılmaktadır.

Bu güzel mimari şaheserin en büyük gâyesi devasa kaya "*sahra*"yı korumak.

Hıristiyan öğretisinde 1600'lere kadar papazlar kilisenin İbrani dininin doğrudan mirâsçısı olduğunu öğretiyorlardı.

Yani bu tarihe kadar hiçbir Hıristiyan, Yahudileri seçilmiş bir millet olarak görmüyorlardı ve Hıristiyanların, Yahudilerin tekrar Filistin'e dönmeleri gerektiği gibi bir dertleri de yoktu.

1600'lü yıllardan sonra Eski Ahid'in çok sayıda insana basılarak ulaşmasının sağlanması ve Protestanlığın etkisiyle bir İbranileşme hareketi gelişmeye başladı.

Papazlar sadece İsa'yı değil, İbrahim'in, İshak'ın, Yakup'un Eski Ahid'de yer alan savaş menkıbelerini de anlatıyorlardı.

Eski Ahid, hızla tarihle ilgili tek başvuru kaynağı hâline geldi.

Burada ezoterik temele dayalı kurumların payı ne kadardır? Tek başına bir kitap konusu olacak kadar geniş ve derin bir konu.

Hızla iş, gündem, "*dünyanın sonu*"na, "*dünyanın geleceği*"ne odaklandı. Herhangi bir anda "STOP" edecek bir hayat tartışılmaya başlandı.

Derken Yahudi geleneğinin (Tevrat-Kabala Talmud) karakteristik özelliğini taşıyan Mesihçilik / messianizm ve bin yıllık huzur ve mutluluk devrine / millenarianizm inancın ana omurgası hâline geldi.

Günümüzde Evanjelistler ve Yahudiler için CENNET ve BÜYÜK İSRAİL'in olmazsa olmazlarından birisi Yahudi tapınağı, yani Musa Tapınağı'nın yeniden inşasıdır.

Ancak bu tapınağın yapılacağı yerde Mescid-i Aksa vardır. Yeni tapınak Mescid-i Aksa'nın tabiî bir felâket veya insan eliyle ortadan kaldırılması dışında yapılamayacaktır.

Mescid-i Aksa'nın bırakın ortadan kaldırılmasını, kaldırılmasına yönelik herhangi bir fiili girişim, dünya üzerinde barışın bir daha gelmemek üzere gitmesidir. Mescid-i Aksa'nın yıkılmadan durması üçüncü dünya savaşının çıkmama garantisidir.

Ancak Evanjelistler Mesih'in yeryüzüne gelmesi için Mescid-i Aksa'nın yıkılarak yerine Süleyman Tapınağı'nın yapılmasını şart görüyorlar.

Siyonist Yahudiler de aynı düşüncede.

İlk Süleyman Tapınağı M.Ö. 950 civarında başladı ve yedi yılda tamamlandı. Kudüs, Babil Kralı Nabukadnezar tarafından M.Ö. 597 tarihinde kuşatıldı ve tapınaktaki hazineler götürüldü. Nabukadnezar'ın ordusu M.Ö. 586'da tekrar gelerek Kudüs'ü yerle bir etti. Kutsal Ahid sandığı bir daha asla görülmedi.

Yahudi Talmud'unda sandığın saklandığını ve Mesih gelene kadar saklı kalacağı belirtiliyor.

Bir başka görüş sandığın Afrikalı Hıristiyanların elinde olduğu yönünde.

Babil M.Ö. 571'de Persler (İran) tarafından yıkıldı. İbrani halkının malları Kudüs'e geri verildi. Cyrus onlara tapınağı yeniden inşa etmelerini söyledi ve 515 yılında tapınak tekrar yapıldı.

İkinci tapınak da Yahudilerin Roma'ya isyan ettikleri M.S. 70 yılında Titus'un komutasındaki Roma ordusu tarafından yıkıldı. Sonra diaspora denilen şey oluştu ve Yahudiler dünyanın dört bir yanına dağıldılar.

Mescid-i Aksa'nın bulunduğu Kudüs, takriben 288 yıl, yani 638'de Hz. Ömer tarafından alınıncaya kadar Perslerin elinde bir Hıristiyan şehri olarak kaldı.

1967'deki altı gün savaşından beri Kudüs, Yahudilerin kontrolünde.1980 yılında da İsrail'in başşehri ilân edildi. İki Musa Tapınağı burada 956 yıl kalmıştır. Mescid-i Aksa ise 1366 yıldır orada. Kudüs toplam olarak 400 yıl kadar Hıristiyanların elinde kalmıştır.

Musevilerin fısıh bayramı bir kuzunun kesilmesini gerektirir. Bu da tapınağın bir parçası. Günümüzde, "*Talmud'un tapınağın tekrar yapılması durumunda kurban kesimine tekrar başlanması gerektiğine inanmaktadır.*" (Peter Lorie, Dünyanın Sonu 2009, s.145)

1984 yılında Mescid-i Aksa'yı yıkmaya çalışan bir terörist grup ortaya çıkarıldı. Tapınak Dağı ve Sadık İsrail Hareketi adlı bir grup açık bir şekilde Mescid-i Aksa'nın yıkılarak Süleyman Tapınağı'nın yapılması yönünde faaliyetteler. Bunlara göre Müslümanlar putperest ve tapınak kayası'nın da Tanrı'ya iade edilmesi gerektiğini söylüyorlar. İade de ancak tapınağın inşası ile mümkün.

www.templemountfaithful.org internet sitesinde savunulan görüşlere göre de Mescid-i Aksa parçalanarak Mekke'ye götürülüp orada inşa edilmelidir.

Kral Süleyman'ın Kutsal Ahid sandığını Tapınak Dağı'na ilk getirdiği gün olan Çadır Bayramı sırasında, 20 Ekim 1997'de Sa-

dık İsrail Hareketi grubu Tapınak tepesi'ne dökmek üzere Kudüs'e dört buçuk ton mermer temel taşı getirdi. Temel taşı İsrail'in çöl bölgesi olan Mitzpe Ramon'dan getirilmişti. Alafi adlı bir Yahudi âilenin arazisinden alındı. İnanışa göre bu âile daha önceki iki tapınağın yapılmasına yardımcı olmuştu. Eldeki belgelere göre bu âile üçüncü tapınak için diğer taşları hazırlamaktadır.

Yine yukarıda zikrettiğimiz internet sitesine göre temel taşı tapınağın yeniden inşa edilmeye başlanması için saklanmaktadır.

Clyde Lott, bir Pentacostal papaz. Canton, Missouri'de aynı zamanda sığır yetiştiricisi.

Yeni Süleyman Tapınağı'nın yapılmasına hazırlık olarak, Çölde Sayım kitabının 19. kısmında tarif edilen Red Heifer (Kızıl Düve) kutlaması hazırlıkları da bayağı bir mesafe kat etmiş durumda.

Bu kutlama İbranilerin ilk arınma âyinlerinin gerçekleşebilmesini sağlamak maksadıyla, bir başlangıç kutlaması. Arınma merâsimleri tapınağın yeniden kurulması adına yapılır.

İhtiyaç ise kızıl düveler.

İşte Papaz Clyde Lott, Yahudilere yardımını esirgemedi. Kızıl düvelerin çıkabileceği sığırlar yetiştirdi ve bunları İsrail'e yolladı. 8 Nisan 2002 tarihinde İsrail'de kızıl bir inek doğdu ve hahamlar tarafından Kaşer (Museviler için tamamıyla temiz olduğuna inanılan et) ilân edildi.

Bu gelişme Tanrı'nın tapınağın yeniden inşa edilmesini istediğine dair bir alâmet olarak görüldü.

The New York Times'ın 27 Aralık 1998 tarihindeki haberine göre; Papaz Clyde Lott gelecekte tapınakta yapılacak ayinler için, doğurmamış kızıl düveler yetiştiriyor. Tapınağın yapılması içinse Kubbetü's-Sahra ve Mescid-i Aksa'nın yıkılması gerekiyor. Papaz Lott, Tanrı'nın bunu gerçekleştireceğine inanıyor.

İsa Mesih'in yeryüzüne dönmesi için gerçekleşmesi gereken olaylardan birisi bu.

ABD, Kuzey Nebraska'da yaşayan Owen adındaki emekli binbaşıya göre: *"Kitab-ı Mukaddes, Musa Tapınağı'nın yeniden inşa edileceği kehânetinde bulunuyor. Bunu yapacak olanlar da Hıristiyanlar değil, Ortodoks Yahudilerdir."*

Tevrat'a göre Yahudiler tapınak olmadan hayvan kurban edemez. Zira M.S. 70 yılına kadar hayvan kurban etme geleneğini sürdürdüler. Amerikalı emekli Binbaşı Owen'e göre Kudüs'teki iki mabed eninde sonunda yıkılacak.

"Söylediğim gibi biz âhir zamanda yaşıyoruz. Ortodoks Yahudiler, iki İslâm mâbedini havaya uçuracaklar. İslâm dünyasının çileden çıkmasına sebep olacak bu durum İsrail'e karşı dünyayı yok edecek nitelikte bir ilâhi savaşa dönüşecek. Bu da Mesih'i duruma müdâhaleye zorlayacak." Owen bunları anlatırken, sanki yarın yağmur yağacağını söyler gibi soğukkanlı ve sâkindi. (Grace Hallsell, Tanrı'yı Kıyâmete Zorlamak, s.82)

Hıristiyanlar arasında on dokuzuncu yüzyılda zamanın sonunun geldiğine dair güçlü ve yaygın bir inanç akımı başladı.

Almanya'daki İngiliz büyükelçiliğinde papaz olan William Hechler II. Kaizer Wilhelm'i bu kehânetin gerçekleşebilmesi için, bir İsrail devletinin kurulmasının şart olduğu konusunda ikna etti. Neticede Kaizer siyonizmi destekledi. (*Haggith, End-Time Prophecies of the Bible, New York:G.P. Putham's Sons, 1989,s.100*)

Neticede 14 Mayıs 1948'de ABD Başkanı Truman, Clark Clifford'un özel konseyinden, ABD'nin Yahudi devletini tanıdığına dair kabineye bilgi vermesini istedi.

Clifford, kabineye yaptığı konuşma sırasında Yasanın Tekrarı kitabındaki, Tanrı'nın Filistin'i Yahudilere vermesi ile ilgili kısmı tekrarladı. Muhtemelen bu kısım 30:5 idi ve Tanrı vaad edilmiş topraklarda Yahudiler için bolluk ve bereket vereceğini söylüyordu.

Yasanın Tekrarı kitabı, Tora'nın ilk beş kitabından biridir. Diğer dört kitabı, Yaradılış, Mısır'dan Çıkış, Levililer ve Çölde Sayım'dır. Tora ilk Kutsal Kitap olup, Hz. Musa'ya indirilmiştir.

Grace Hallsell'in yazdığına göre 1998 yılının sonunda "Voice of the Temple Mount / *Zeytin Dağı'nın Sesi*" internet sitesinde, haftalık bir İsrail gazetesi, Müslüman mabedlerinden kurtulmanın tam zamanı olduğunu, tapınağın yapımı için putperest İslâm işgâline son verilmesi gerektiğini yazıyordu.

1967'den 2000 yılına kadar, iki kutsal İslâm mabedine karşı İsraillilerce yüz elliden fazla saldırı teşebbüsü gerçekleştirilmiştir. Bu saldırılar hiçbir hahambaşı ve İsrailli devlet yetkilisi tarafından bugüne kadar kınanmamıştır. Üstelik iki İslâm mâbedine yapılan silahlı saldırıların birçoğunda başı çekenler militan hahamlardır.

Evanjelist yazar Hal Lindsey, 1970 yılında yazdığı "*Rahmetli Koca Dünya*" adlı kitabında, "*İsrail'in Tanrı'nın tarihsel tasarısındaki en son ve en önemli rolünü oynaması için bir tek şeye ihtiyaç var: O da iki Müslüman mabedinin yıkılarak Musa Tapınağı'nın yıkılan yere üçüncü defa inşa edilmesidir" diye yazıyor. Bu kitap ABD'de* "best seller."

"Temsilciler önce bir plânlama toplantısı yaptı; ardından İsrail Büyükelçiliği'nde öğle yemeği yedi. Sonra ver elini Beyaz Saray. Başkan Bush'un dinî cemaatlerle irtibat sorumlusu Tim Goeglein'le buluşan heyet, açık bir mesaj verdi: Başkan, Filistinlilere karşı savaşta Şaron'a kesin "yeşil ışık" yakmadığı takdirde bu grup, Bush'un başkanlığını mahvedecektir. Aynen babasınınkini yaptıkları gibi. Özellikle Mescid-i Aksa'yı yıkıp yerine mabedi "*yeniden inşa etmek*"ten söz eden Elwood Mc Quaid idi. Dert yandığı konu, Bush yönetiminin baskısı altındaki İsrail polisinin 29 Temmuz'da yeni mabedin temel taşının konulmasına mani olmasıydı.

ABD'de Hıristiyan Siyonistler denen grubun dışında İslâm dünyasına karşı bir medeniyetler savaşına kendisini daha fazla adamış bir başka grup yoktur.

Bu, İngiliz rahip John Nelson Darby'nin 19. yüzyıldaki mileneryan mezhebini (*saadet döneminin mutlaka geleceği inancı*) takip eden tahminen 75 milyon Amerikalıdan oluşan bir topluluk.

Darbyizm esas olarak ABD'nin güney konfedere bölgesinde kök saldı; bugün de İngiltere bağlantılı, neo-konservatif istihbarat ağları tarafından finanse edilmeye devam ediyor.

Açıkça Kudüs'teki kutsal Harem-i Şerif mekânları (ki Yahudi ve Hıristiyanların çoğunca "Temple Mount" olarak bilinir) etrafında savaş kışkırtıcılığı yapıyor. Bunun da *"seçilmiş halkın"* yutulmasını sağlayacak, Armagedon'u, *"son savaş"*ı tetiklemesi hedefleniyor. Bu tehlikeli görüşün önde gelen savunucuları, ABD'de fundamantalist Hıristiyanlığı belirliyorlar. Pat Robert son, Jerry Falwell, Ed Mc Ateer, John Hagee ve Gary Bauer gibi mileneryanların popülaritesi de bunu gösteriyor.

Hıristiyan Siyonistler, Cumhuriyetçi Parti içinde de büyük bir grup oluşturuyor. Bu gurubun kendisini İsrail'in büyük dostları olarak lanse etmesindeki ironi de kimseyi yanıltmasın. Yahudileri *"İsa'nın kâtilleri"* diye çağırmayı yeğleyen Hıristiyan Siyonistler, sadece ABD'deki en açık Yahudi düşmanları arasında yer almıyorlar, aynı zamanda, onların Süleyman'ın *"Üçüncü Mâbedini"* inşa etmek üzere Müslümanların kutsal mekânlarını ele geçirmeyi teşvik eden *"programları"*, İsrail'i yok edecek bir büyük yangına sebep olma amacını taşıyorlar. Bu iddia odur ki, Hz. İsa'nın ikinci kez dünyaya gelişinin ön şartlarından biridir.

Demokrat Parti'den başkanlık aday adayı Lyndon La Rouche, daha 2000 yılı sonbaharında İsrail Başbakanı Ariel Şaron'un Harem-i Şerif'te Filistinlilere yönelik kışkırtmalarına başlamasından sonra bu tehlikeye işaret etmişti. Ne yazık ki pek dinleyen olmamıştı onu. Başkan Bush'un göreve gelmesiyle birlikte, Hıristiyan Siyonist güruh, Ortadoğu'da dinsel bir savaş yönündeki çılgın çabalarına Beyaz Saray desteğini almak için tam bir seferberlik başlattı (*Nancy Spannaus, Hıristiyan Siyonizmi, EIR'den çeviren Musa Ceylan, Türkiye'de ve Dünyada Yarın, Ağustos 2002*)

Şu kısa bilgiyi de ilâve edelim ki, hileli yönlendirmelerin boyutu daha iyi anlaşılsın. Illuminati ve ona bağlı örgütlerin en gizli sırrı, Kudüs'e Süleyman Tapınağı'nı yeniden inşa etmektir.

Sırrın içindeki sır *"Yeni Dünya Düzeni"*nin maksadında gizlidir. Yani Kral Davud soyundan gelen bir Mesih-Deccal'ın taç giymesidir.

Bu plân aynı zamanda Tapınak Şövalyeleri'nden bugüne Yeni Dünya Düzeni'nin ve Illuminati'nin değişmeyen hedefidir.

Her ne hikmetse bunların hedefi ile Evanjelistlerin hedefleri aynıdır. İncil kehânetlerinin gerçekleştirilmesi, iki kutsal Müslüman mâbedinin yıkılması... Mescid-i Aksa'nın yıkılmasıyla Ortadoğu'da üçüncü dünya savaşının çıkması... Yahudi fundamantalistlerin, Evanjelist Hıristiyanların ve ezoterik örgütlerin en çok arzu ettikleri *"soykırım histerisi"*.

Bir başka ilginçlik ise, Fransa kökenli RAEL tarikatına göre de; uzaylılar zamanı gelince Kudüs'e inecektir. Bu tarikatın kurucusu Fransız Claude Vorilhon hedeflerini şöyle ifade etmiştir: *"Tanrı yoktur, aynı cinsler de dâhil serbest seks ile fiziksel ve cinsel özgürleşme, yeni bir para sistemi ve yeni bir dünya devleti."*

ŞİFRESİ ÇÖZÜLMÜŞ TEVRAT VE KIYÂMET

"Tevrat'ın Şifresi" ve *"Tevrat'ın Şifresi II. Geri Sayım."* Birincisinin İngilizce baskısını okuma imkânı bulmuştum.

Bu kitabın film hakları Musevi bir patrona ait olan Warner Brothers tarafından satın alınmıştır.

İkincisini Filiz Denizlekin Türkçe'ye çevirmiş, Cep Kitapları da 2003 yılında basmış.

İsrailli matematikçi Eliyahu Rips, Tevrat'ın 3000 yıllık şifresini çözmüş.

Daha sonra Washington Post ve The Wall Street Journal Gazetesi'nin ABD'li ünlü muhabiri Michael Drosnin İbranice öğrenip Rips'le birlikte şifrelerin bilgisayar programını hazırlamış.

Şifreyi ABD üniversitelerinin önde gelen matematikçileri test etmişler ve onaylamışlar.

Kennedy suikastı, Hiroşima'ya atom bombası atılması, Watergate skandalı, İkiz Kulelere saldırı ve İsrail eski Başbakanı Izak Rabin'in öldürüleceğini şifrelerde bulmuşlar.

Aya ayak basılmasından, Körfez Savaşı'na kadar her şey Tevrat'ta 3000 yıldır gizli.

Mahşerin, yani kıyâmetin Tevrat'ta şifrelendiği, 2006'da dünya savaşının çıkacağı ve ATOMİK SOYKIRIM'ın gerçekleşeceği yazılı kitaplarda.

Michael Drosnin bir ateistmiş. Kendisi nedir bilmem ama Washington Post, Musevi bir âileye ait.

Tevrat'ın Şifresine göre New York'a yeni bir saldırı yapılacak. 11 Eylül saldırısının yılı İbrani takviminde 5761 yani 2001 ve 5764'de 2004'de bir füze saldırısını haber veriyor.

Drosnin'e göre, 1997'de yayınladığı *"Tevrat'ın Şifresi"* dünya tarihine yön verecek bütün olayları şifrelemektedir. Drosnin, 11 Eylül ile birlikte kıyâmetin geri sayımının başladığını iddia ediyor. İkinci Dünya Savaşı bir atom bombası ile sona erdi, Üçüncü Dünya Savaşı bir atom bombası ile başlayabilir diyor Drosnin.

Tevrat'ın Şifresi'nde Bush'un başkan olacağı da şifreliymiş ve Bush + Arafat + Şaron = kıyâmet şeklinde birlikte şifrelenmiş.

Tevrat'ın Şifresi'nde bir başka şöhret, her terör saldırısının faili ilân edilen *"terör eşeği"* Usame bin Ladin de var. Bitmedi, Muhammet Atta da şifreye dahil. Pentagon ise *"hasarlı"* durumda Tevrat'ın Şifresi'nde.

Kıyâmet engellenebilir mi? Biraz zor olmakla beraber mümkün. *"Kıyâmetten kurtulmak için Lisan'da gömülü duran* "şifre anahtarına" *ihtiyaç var. Şifre anahtarı dünya dışı bir zekâ tarafından gönderilmiş ve binlerce yıldır Ölü Deniz civarında gömülü. Eğer bulunabilirse geri sayımı tam zamanında durdurup dünyamızı kurtarabiliriz"* diyor Drosnin.

Lütfen Evanjelikleri, Tevrat'ın Şifresi'nden ortaya çıkanları, Hollywood filmlerinde işlenen temaları ve Yeni Dünya Düzeni ve de kurucularını hep birlikte düşününüz.

YAHUDİLİK'TE KIYÂMET VE TEVRAT'TA BAHSEDİLEN KIYÂMET ALÂMETLERİ

"Eski Ahid'in parçalarının bir araya getirilmesi, yaklaşık M.Ö. 900 ile M.Ö.100 arasında, oldukça uzun bir süre içinde gerçekleşmiştir. Kısımlarının büyük bir bölümü bugünkü biçimiyle, Babil sürgünlüğü dönemi esasında (568-538) ve sonrasında yazılmıştır ve Kenan, Babil, İran ve Helenistik etkiler taşımaktadır. Eski Ahid kitaplarının büyük bir kısmının ne tarihleri nede kaynakçaları açıkça belli değildir." (Jeffrey Burton Russell, Şeytan, s.200)

"Apokaliptik dönemin Yahudileri, Yehova'nın İsrail'i neden terk ettiğini anlayamamışlardır. Düşüncelerine göre, Eğer Yehova gerçekten İsrail'i terk ettiyse, kavimlerin arasında bir kavim olarak İsrail için hiçbir ümit kalmamıştır. Bu dönemde dünya kötülüğün egemenliği altına girmiştir, onlara göre Mesih bir an önce geri gelmelidir ve bu arada herkesin Tanrı'ya olan görevlerini yerine getirmeleri gerekmektedir." (J. B. Russell, Şeytan, s. 214)

Yaygın inanışa göre, kıyâmetten önce Yahudilerin tamamı öldürülecek ve yeryüzünde bir tek Yahudi bile kalmayacaktır.

Yahudiler arasında *"ARMAGEDON / büyük soykırım savaşı"* veya *"APOKALİPS / mahşer"* tabiriyle ifade edilen iki ana husus var.

"Tevrat'ın Şifresi" adlı kitabın "APOKALİPS" bölümünde kıyâmetin gizli tarihinden bahsedilerek "Gog ve Mogog" arasında çıkacak bir savaştan sonra kıyâmetin kopacağından söz edilmektedir.

Tevrat'ta *"Zamanların Sonu"*, *"Karar Günü"* ve *"Rabbin Günü"* olarak ifade edilen kıyâmet günü hakkında muhtelif âyetler yer almakta.

"Boru çalınacak ve o gün vaki olacak" (İşaya, 27:13), *"Ve yedinci ayda, ayın onuncu gününde yüksek sesli boruyu gezdireceksin; boruyu kefaret gününde bütün memleketinizde gezdireceksiniz."* (Levililer, 25:9)

Burada, Kur'an-ı Kerîm'de bahsedilen *"İsrafil'in sûru"*na benzerlik söz konusu.

"Bütün milletleri ve toplulukları bir araya toplayacağım, vakit geliyor ve gelip benim izzetimi görecekler ve aralarına bir alâmet koyacağım." (İşaya, 66:18-19)

a) Korkunç bir savaş.

"İşte Rabbin günü geliyor ve senin çapul malını senin içinde pay edecekler. Çünkü bütün milletleri Kudüs'e karşı cenge toplayacağım ve şehir alınacak ve evler yağma edilecek ve kadınlar kirletilecek ve şehrin yarısı sürgüne çıkacak. Kavmin arta kalanları şehirden kesilip atılmayacak." (Zekeriya, 14: 1-2)

Bundan sonraki iki âyette Rabbin Yahudilere yardım edeceği ifade ediliyor.(Zekeriya,14: 3-4)

"Ve belâ şu olacak, o belâ ki: Ayakları üzerinde dururken etleri eriyecek ve gözleri çukurları içinde eriyecek ve ağızlarında dilleri eriyecek." (Zekeriya, 14: 12)

Burada anlatılan vahşet, ancak nükleer, biyolojik ve kimyasal silahlarla mümkün olabilir.

b) Tabiî âfetler.

Tevrat'a göre 'Zeytin Dağı' bir deprem veya âfetle doğuya ve batıya doğru ikiye ayrılacak. *"Rabbin Günü"* denilen bu gün kıyâmete yakın meydana gelecek. *"Zeytin Dağı"* ortasından ikiye ayrılınca arasından bir ırmak çıkacak ve suların bir kısmı güneye bir kısmı kuzeye akacak. (Zekeriya, 14: 1-4)

"O gün Rab bir ve ismi de bir olacak." (Zekeriya 14: 9)

c) Yaygın yozlaşma.

."Ve çocukları onlara reis yapacağım ve küçük çocuklar onlara hükmedecekler / saltanat edecekler. Ve kavim karşılıklı birbirine ve herkes komşusuna zulmedecek; çocuk ihtiyarlara / yaşlılara karşı ve alçak adam, itibarlıya karşı hayâsızca davranacak... Ey kavmim sana yol gösterenler seni saptırıyorlar ve yürüyeceğin yolu bozuyorlar. (İşaya, 3: 4,5,12)

Zinanın artması, kadınların yönetime geçmesi bir başka yozlaşma unsuru.

d) İklim değişiklikleri.

Tevrat'a göre, ahlâksızlık, bozulma ve inkâr yüzünden helâk edilen milletler vardır. Bunlar Sodom, Gomore ve Keldani kavimleridir. Bir başka örnek asma bahçeleri ile süslü Babil'dir. Babil iklim değişiklikleri ile harabeye dönmüş. İşaya, 3: 19-22 bunları anlatıyor.

e) Beklenmedik bir felâket.

Tarihçi Herodot'a göre Tevrat'ta anlatılan hususlar Mezopotamya'nın en zengin ve en verimli olduğu zaman dilimine aittir. Sonra çölleşme ve çoraklaşma gelir. Babil'de olanlar gibi, Mısır'da da bir değişiklikten bahsediliyor. Nil nehri'nin tamamen kuruması, Mısır ve Kudüs'ün her yanını çalılık ve dikenlerin sarması.

İşte ansızın bir gün Tanrı, firavunların orada yaptıkları zulümleri sona erdireceğini, gururlarını kıracağını ve Mısır'dan Habeşistan'a kadar çölleştireceğini haber vermiştir. (Hezekiel, 29: 9-10); (İşaya, 7: 18-23)

Dünyanın bilim merkezi ve ilk büyük kütüphâneye sahip olmasına rağmen Mısır, gittikçe dejenere olduğu için Tevrat'ta bir bilgelik sembolü olan "*asasının elinden alınacağı*" ve "*Aşur'un kibrinin / gururunun kırılacağı*"ndan söz edilir. (Zekeriya, 10: 11)

f) Depremler ve sarsıntılar ile tabiî âfetler.

"*Ve büyük bir deprem oldu, insanoğlu yeryüzünde var oldu olalı benzeri görülmemiş bir sarsıntıydı bu. Ve bütün adalar kayıp gitti ve dağlar yok oldu.*" (Tevrat'ın Şifresi, 123)

Hezekiel'e göre; "Gog ve Mogog" ile yapılan son kıyâmet savaşı da depremle nihayete erecek.

"*O gün, İsrail ülkesinde büyük bir deprem olacak. Yeryüzündeki bütün insanlar benim varlığım karşısında titreyecekler. Dağlar alt üst olacak, sarp yamaçlar çökecek ve bütün duvarlar yerle bir olacak...*" (Hezekiel, 38: 18-21)

Diğer bölümde Gog ve Mogog mevzuunu detaylı olarak ele aldık. Hezekiel, 38: 16'ya göre, Rab, Gog'u İsrail halkının kendisine dönmesi için savaştıracağını zikrediliyor.

Tevrat'ın İşaya bölümünde Rab, *"Gökleri titreteceğim ve yeryüzü yerinden oynayacak..."* diye İsrail oğullarını uyarır. *"Tanrı yeryüzünü sallamaya başlayınca, onun dehşetinden insanlar mağaralardaki kayaların ve yerdeki deliklerin içine koşacaklar."*..."Üç yıl açıkça "büyük dehşetle" birlikte şifrelenmiş: 2000-2014 ve 2113". (Drosnin, Tevrat'ın Şifresi, 123-124)

Özetlersek, Yahudi ezoterik kayıtlarında kıyâmet her şeyin sonu değil, aksine hürriyetin başlangıcıdır. Tevrat'ın Levililer bölümü 25. babında kıyâmetin Cumartesi günü kopacağı ifade edilir. Yahudiler 2000 yılında kıyâmet kopacak diyorlardı, ancak yanıldılar.

Yine Yahudi inancına göre kıyâmet, Kova burcunda kopacaktır. Musevi asıllı kâhin Nostradamus da aynı fikirdedir. Onun kehânetine göre de kıyâmet kopma tarihi 3797 yılıdır.

Yahudi kültüründe güneş ve ay tutulmaları kıyâmet evrelerini tetikleyen alâmetlerdir.

Dünya savaşları da kıyâmet alâmetidir. Kıyâmet kopmadan önce üçüncü dünya savaşı olacak ve bu savaş Anadolu'da Yahudiler ve Müslümanlar arasında vuku bulacaktır. Sonuçta Yahudiler savaşı kazanacak, vaad edilen Kutsal Yurda yerleşilecek ve son hürriyetin sesi sur üflenip kıyâmet kopacaktır.

TARİHTE MEGİDDO

Megiddo, kuzeyden güneye veya tam tersi yönde seyahat eden insanların binlerce yıldır uğradığı bir kavşak, kesişme noktasıdır. Bölgede bütün yollar Megiddo'ya çıkar.

Bu bölge tarihte en çok kan dökülen yerlerden birisidir.

Günümüzdeki Kuzey İsrail'in büyük tepeleri üzerinde kurulmuş olan Megiddon kenti ile ilişkilidir. Carmel dağlarının üzerinde, stratejik bir bölgeye hâkim olan Megiddon, Mezopotamya, Levant ve Mısır arasındaki önemli ticaret yollarını kontrol etmekteydi.

Mısırlı III. Thutmose ve Kenanlar arasında M.Ö. 1479 yılında yapılan savaş Megiddo bölgesinde ilk kaydedilen savaş olarak tarihteki yerini almış.

Jezreel vâdisinde ve Megiddo kasabasının bulunduğu küçük bölgede en az 30 kanlı savaş tarih kaynaklarında zikrediliyor. Antik çağlarda ise burada başka savaşlar da olabilir.

Mısırlılar, Kenanlar, İsraeliteler, Midianiteler, Amelekiteler, Filistinliler, Hasmoneanlılar, Yunanlılar, Romalılar, Bizanslılar, Müslüman Araplar, Haçlılar, Memlükler, Moğollar, Türkler, Fransızlar, İngilizler, Avusturyalılar, Almanlar, Araplar ve Yahudiler burada savaşmışlar ve ölmüşlerdir. (*Eric H. Celine, the Battles of Armagedon: Megiddo and the Jezreel Valley from the Bronze Age to the Nuclear Age-Ann Arbor: University of Michigan, Pres, 2000*)

Bu bölgedeki savaşların on üçü Yuha'nın Esinlenme kitabından önce, on dördü ise kitabın yazılmasından sonra meydana gelmiştir.

Esinlenmeden önce oradaki en büyük savaş, Titus'un Kudüs'ü 70 yılında yakmasından kısa bir süre önce gerçekleşen Roma İmparatoru Vespasian ve Yahudi isyancılar arasında olan savaştır.

Yuhanna'nın görüşüne göre Vespasian'ın isyancıları yenmiş olması, Tanrı tarafından düzeltilecek olan bir başka yanlıştır.

Jezreel vâdisi onuncu yüzyılda Müslüman ve Bizans güçleri arasındaki savaşa şahid olmuştur.

On ikinci ve on üçüncü yüzyılda önce *Haçlılar* sonra *Hospitaller* ve *Tapınak Şövalyeleri* bölgedeki yerleşik Müslümanlarla savaştı.

Napolyon 18. yüzyılın sonlarında orada Türklerle savaştı. Birinci Dünya Savaşı'nda İngiliz birlikleri, Türk birliklerini Megiddo vâdisinde yendiler.

Böylelikle bölgenin, Filistin'in kontrolü İngilizlerin eline geçti. İsrail'in yeniden kurulmasından sonra Araplarla yapılan 1948 ve 1967'deki iki savaş ve 1973 İsrail-Suriye savaşı bu bölgedir. Şimdi de Evanjelik ve Yahudilerin muhtemel Armagedon savaşını bekliyor.

"Bin yıl tamam olunca, Şeytan zindanından çözülecektir. Ve yerin dört köşesinden olan milletleri, Yecüc ve Mecüc'ü saptırmak ve onları cenk için bir araya toplamak üzere çıkacaktır. Onların sayısı denizin kumları kadardır." (İncil, Vahiy, 20: 7-11)

Saidi Nursi ise *"Yecüc ve Mecüc, Çin-i Maçin'de bulunan Mançur ve Moğol ve her tarafta bulunan anarşistler ve sosyalistlerin müfridleri olan komünistlerdir"* diyor. (Siracü'n-Nur, s. 2302; Şualar, s. 498)

Ayrıca, Moğol ve Hunları da Yecüc ve Mecüc olarak görmektedir. (Şualar, 494; Muhakemat, s. 60)

Saidi Nursi'nin *"Batı"*yı *"es geçmesi"* ilginç.

İsrail'i işgal edecek ordu hangi ordudur?

İsrail'i işgal edecek güçler kuzeyden ve Fırat nehrinin doğusundan gelecekler. Tevrat'ta Hezekiel bölümünde İsrail'in işgalinin kuzeyden gelen büyük bir düşman ve diğerleri tarafından gerçekleştirileceği yazmakta.

"Rab bana şöyle seslendi: İnsanoğlu, yüzünü Mogog ülkesinden Roş'un, Meşek'in, Tuval'in önderi Gog'a çevir, ona karşı peygamberlik et. De ki; Egemen Rab şöyle diyor: Ey Roş'un, Meşek'in, Tuval'in önderi Gog, sana karşıyım. Roş'un, Meşek'in, Tuval'in önderi ya da Meşek'in, Tuval'in baş önderi. Seni geldiğin yoldan geri çevirecek, çenelerine çengel takacağım. Seni ve bütün ordunu atları, tam donanmış atlıları, küçük büyük kalkanlı, hepsi kılıç kullanan büyük kalabalığı dışarıya sürükleyeceğim. Onlarla birlikte hepsini kalkanlı, miğferli Perslileri, Küşluları, Pütluları, Gomer'in bütün ordusunu, uzak kuzeydeki Beyttogarma'nın bütün ordusunu ve yanındaki birçok milleti de sürükleyeceğim." (Hezekiel; 38: 1-6 yeni çeviri)

Yaratılış 10: 1-7'de zikredildiğine göre: Gomer, Mogog, Tuval ve Meşek Nuh'un oğlu, Yafes'in oğulları Küş ve Püt ise Kenanların da babası olan Ham'ın oğulları. Ham, Nuh'un lânetlenen oğlu.

Bu oğulların hepsi Ortadoğu veya civarındaki topraklarda yerleşmişler.

Acaba BOP'un, genişletilmiş Ortadoğu'yu yeniden düzenleme hedefi böyle bir ilâhi-mistik temelden hareket ediyor olabilir mi?

Hezekiel ve muhtelif Batılı yorumcular ile Kur'an'ın yorumcuları Gog ve Mogog'u Türkiye, Gürcistan, Ermenistan, Azerbaycan, Irak ve İran'ın kuzey bölgelerinde bir yerlere yerleştirmişlerdir. Yani Rusya. Püt, Libya dahil oradaki geniş bir bölge, Küş Mısır'ın güneyindeki Afrika bölgesidir. Bunlar öylesine yaygın anlamlardır ki, İncil'in Kral James çevirisi, Küş ve Püt yerine Etiyopya ve Libya kelimelerini kullanır. Yaratılış kitabı, Hezekiel'de bahsedilen diğer isimlerin, antik İbranilerin bildiği ve onlar için bütün dünya olan Ortadoğu'da yerleşmiş olan halklarla ilgili olduğu söylenir. (*Peter Lorie, Mesih ve Armagedon Kehânetleri, Din Âlimlerinin Göremediği Şifreler, Dünyanın Sonu 2009, Truva Yayınları, s. 137*)

Kur'an'da da Gog ve Mogog (Yecüc ve Mecüc) ile ilgili hükümler vardır.

El Kehf (mağara) suresinin 83. ile 101. âyetleri konuyla ilgili.

83. âyet: "*Sana Zülkarneyn'den sorarlar. De ki: size ondan bir hâtıra okuyacağım.*"

86. âyet: "*Nihayet, güneşin battığı yere varınca onu kara balçıklı bir gözede batar buldu. Onun yanında bir de kavim buldu. Dedik ki: Ey zülkarneyn, ya bunlara azap edersin ya da haklarında güzel bir tavrı esas alırsın.*"

92-93 ve 94. âyetler: "*Sonra yine bir sebebi izledi. Nihayet iki set arasına ulaştı. Setler arasında öyle bir topluluk buldu ki neredeyse söz anlamıyorlardı. Dediler: Ey Zülkarneyn, Yecüc ve Mecüc bu yerde bozgunculuk yapıyorlar. Onlarla bizim aramızda bir set yapman şartıyla sana vergi verelim mi?*"

96 ve 97. âyetler: "*Bana demir kütleleri getirin.*" İki ucu tam denkleştirince "*körükleyin*" dedi. Onu ateş hâline koyunca da

"getirin bana üzerine erimiş bakır / katran dökeyim" diye seslendi. Artık onu ne aşabildiler ne de delebildiler."

Enbiya (peygamber) suresinin 92 ve 105. âyetleri de konuyla ilgili.

95 ve 96. âyetler: *"Helâk ettiğimiz bir kente / medeniyete yaşamak haram edilmiştir. Onlar bir daha geri dönemezler. Yecüc ve Mecüc'ün önü açıldığı zaman onlar her tepeden akın ederler."*

104 ve 105. âyetler: *"Gün olur göğü, yazı tomarlarını dürer gibi düreriz. İlk yaradılışta başladığımız gibi onu baştan yaparız. Üzerimizde bir vaad olarak biz bunu mutlaka yapacağız. Andolsun, Zikir'den sonra Zebur'da şunu yazmıştık: Yeryüzünde benim barışsever kullarım vâris olacaktır."*

Arap İslâm yorumcularının Gog ve Mogog'un kimliği ile ilgili teorilerinde ilginç noktalar vardır. (Peter Lorie)

Ruh el-Mani'ye göre; onlar ayrıca Nuh'un oğlu Yafes'in soyundan gelen iki kavimdir. Ve bunlardan biri de, duvarın arkasında bırakılmış (Turiku) olan Türklerdir. Kur'an'daki tanımlamalar onların insanoğlu olduğunu ve onların istilâsını savuşturmak için duvarın inşa edildiğini açıkça gösterir. (*Mevlana Muhammed Ali, The Antichrist 6-Gog and Mogog, Lahore: Ahmadiyyah Anjumn Isha'at İslâm, 1976, s.7*)

"Arapça'daki Yecüc ve Mecüc tabirleri, Kitab-ı Mukaddes'de bunlarla ilgili belirsiz atıflara dayanarak (Tekvin 10, 2;1, Tarihler 1,5; Hezekiel 38, 2 ve 39, 6; Yuhanna'nın Vahyi 20, 8) *bütün Avrupa dillerinde Gog ve Mogog olarak geçmiştir. Klâsik dönem sonrası müfessirlerin çoğu bu kavimleri Moğollar ve Tatarlarla (Türkler) özdeşleştirmektedirler."*

"Klâsik müfessirlerden bazıları (mesela Taberi) bu ifadeyi belirli bir olay için bir ön haber olarak, yani sonraları Moğollar ve Tatarlarla özdeşleştirilen saldırgan *"Yecüc ve Mecüc"* topluluklarının gelecekteki saldırılarına dair gaybi bir haber olarak görmektedirler. Bu *"özdeşleştirme"* daha çok İbni Hanbel, Buhari ve Müslüm tarafından nakledilen oldukça güvenilir bulunan bir rivayete dayandırılmaktadır.

Bu rivayete göre, Allah'ın Resulu bir gün gelecekten işaretler taşıyan bir rüya görür ve uykudan uyandığında bu rüyasından bahisle eşef içinde: "*Allah'tan başka ilâh yok! Yaklaşan felâketten ötürü vah Araplara: Yecüc ve Mecüc seddinde bugün küçük bir gedik açıldı*" der... Kehf suresinin 99-101 âyetlerinde "Yecüc ve Mecüc'le bağlantılı olarak "o gün" den -yani hesap gününden- bahsediyor olması göstermektedir ki, "*Rabbinin belirlediği gün*" ifadesi aslında insanın bütün faaliyetlerinin son bulacağı "*son saatle*" ilgilidir. Fakat son saatin yaklaşmasına ya

da yakınlığına ilişkin Kur'anî atıfların hiç biri BEŞERÎ zaman kavramıyla BAĞDAŞMADIĞINA göre, yukarıdaki her iki açıklamayı da "*son saatin*" vukuunun insan için belirsiz -ve beşeri deyimlerle ifadeye çalıştığında belki çok uzun- bir süreyi kapsadığı ve inkârcı / bozguncu "*Yecüc ve Mecüc*" kuvvetlerinin zuhurunun "*son saat*"in yaklaşmasına delâlet eden belirtilerden biri olduğu anlamında geçerli saymak mümkündür."

"*Ve nihayet özellikle Enbiya suresinin 21: 96-97. âyetlerine dayanarak Yecüc ve Mecüc'ün belli kavimler ya da varlıklar anlamında değil, fakat son saatin gelip çatmasından önce insan uygarlığının yok olmasına yol açacak bir toplumsal felâketler serisi anlamında, bütünüyle temsili bir unsur olduğunu söylemek son derece mantıklı olacaktır.*" (Muhammed Esed, Kur'an Mesajı-Meal-Tefsir, İşaret Yayınları, Eylül 2002, s.505-506, Türkçe'ye çevirenler Cahit Koytak, Ahmet Ertürk)

YAHUDİLİK'TE VE HIRİSTİYANLIK'TA KUTSAL SAVAŞ VE EVANJELİSTLER

Gaston Bouthoul, Polemoloji İncelemesi adlı eserinde, "*Savaş, zaman ve ana niteliği sınırlı, yerlere ve dönemlere bağlı olarak çok değişken özel hukuki kurallara bağlı, teşkilâtlı ve yöntemleri olan bir şiddet biçimidir*" der.

Kutsal savaşın ise dinî bir gâyesi vardır, özel dinî düşüncelerin zafere ulaştırılması ve yayılması için yapılır. Kutsal savaş eylemle-

ri Tanrı'nın koruyuculuğunda gerçekleştirilir ve bu savaşa katılan askerler, dinlerinin vaad ettiği ruhani mükâfatları alırlar.

Savaşa her dinin vaz ettiği Tanrı'nın karışması veya karıştırılması ve ruhani ödüller (günahların bağışlanması, cennet, sonsuz hayat) savaşı kutsal savaş hâline getiren iki temel şarttır. (Jacques G. Ruelland, Kutsal Savaşlar Tarihi s. 9)

Joseph de Maistre'ye göre "*Savaş zaten kendiliğinden Tanrısaldır, çünkü dünyanın bir kanunudur.*"

Kutsal savaş kavramını ideolojileri arasına sokan ilk halk Yahudilerdir. Kutsal savaş kavramı Yahudilerin Babylonia'dan sürülmesinden sonra, Yehova'nın inanmayanları olan putperest İsraililer ile İsraillilerin düşmanlarını cezâlandırdığı intikâma yönelik kutsal savaşa dönüştü.

Joseph Joblin'in Kilise ve Savaş, Vicdan, Şiddet, Erk'te yazdığına göre: "*Pagan tanrılarından farklı olarak İsrail'in tanrısı asla kendisi savaşmaz. Tarihe yaptığı müdâhale, günah işleyenleri yok eden ve onların kurtuluş gayelerine karşı çıkan bir hâkimin müdâhalesi gibi görülmektedir.*"

Kitab-ı Mukaddes anlayışında savaş, seçilmiş halkın ülke ve tanrıları Yehova için dövüşmesidir. Musevilerle tanrıları Yehova arasında bir çeşit anlaşma vardır. Tanrısal koruma karşılığında Yehova'ya tapılır. Puta tapanlara karşı yapılan daima kutsal savaştır. Yehova bu savaşları düzenler, başarıyla sonuçlanmasını sağlar, şartlarını belirler. Yahudilere, düşmana karşı korkusuzca yürüme, yendikleri düşmanın putlarını yakma, onlara acımama, onlarla cinsel ilişkiye girmeme, kısacası onları öldürülmesi gereken iğrenç yaratıklar gibi kabul etme buyruğu verilmiştir. (Jacques G. Ruelland, a.g.e, s.16)

Burada sorulması ve cevaplanması gereken şudur. Yahudilere göre putperest kimdir?

Hıristiyanların kutsal savaş anlayışı ise "*yıkım savaşı*" olarak adlandırılır. Haçlı seferleri, Hıristiyanlar arasındaki mezhep savaşları, misyonerlik temelli fetih ve sömürge savaşları bu türdendir.

İslâm'daki cihad her ikisinden de farklılık gösterir. Ancak konumuzun dışında olduğu için İslâm'da cihad mevzuuna girmeyeceğiz.

J.G. Ruelland'ın yazdığına göre, Christian Mellon: *"Hıristiyanlar silahlı şiddet karşısında üç konumda olabilir"* der.

1 Başlangıçtaki Hıristiyanlığa göre, Hıristiyan kendini savunmak için bile, hiçbir şartta öldürme hakkına sahip değildir.

2 11. yüzyıldan itibaren Augustinus tarafından geliştirilmiş olan *"haklı savaş"* bazı durumlarda, belli şartlarda ve sınırlar içinde Hıristiyan'a öldürme hakkı verir

3 Kutsal savaş: Bazı durumlarda Tanrı kendisine iman edenlere, Tanrı düşmanları ile savaşmayı buyuruyor. Bu da kutsal savaş olarak adlandırılıyor ki tarihteki en bilinen örneği *Haçlı Seferleri*'dir.

İşte Evanjelistler, Başkan George W. Bush'un ağzından kaçırdığı (!) *"Yeni Haçlı Seferlerinin"*, kutsal savaşın mimarlarıdır.

Evanjelist Hıristiyanlara göre; Yahudiler, Müslümanlar, Evanjelist olmayan Katolikler ve Ortodokslar ile Pagan dinlere inananlar putperesttir. Kurtuluşları ancak İsa Mesih'e iman etmeleri ile mümkündür.

Günümüzdeki Evanjelist ve Kabalistik formatlı *"Büyük Ortadoğu Projesi"* nin ANA MOTİVASYON UNSURU "İLÂHİDİR" Ancak bunun da arkasındaki esas güç EZOTERİK örgütlerdir. Onların inandığı Tanrı Lucifer (Lusifer)dir. Hedefleri ise Yeni Dünya Düzeni'dir. Yeni Dünya Düzeni'nin siyasi hedefi Kudüs merkezli tek dünya devletidir.

Petrol, su, madenler, ABD'nin dünya imparatorluğunu pekiştirmesi, terör saldırıları, hepsi kitleleri ve askerleri ikna etmede kullanılan yan isteklendirme unsurlarıdır. İsrail'in güvenliği ise her şeyin üstündedir.

Haçlı Seferleri'nde de Katolik kilise, Tapınak Şövalyeleri'ni, Hıristiyan askerlerini ve toptan Hıristiyanları motive ederken *"KUDÜS"*ün kutsiyetinin yanında *"Doğu"*nun zenginliğini kullanmamış mıydı?

ARMAGEDON SAVAŞI VE KIYÂMET

Dan Brown, "*Melekler ve Şeytanlar*" adlı kitabında anlatıyor: "*Karşı madde serbest kaldığında, Robert Langdon ve Camerlengo, Roma'da Vatikan'ın üzerindedir. Aşağıda toplanmış kalabalık gözleri kör edici bir ışık huzmesi görür ve âdeta gök gürlemesini çağrıştıran bir patlama duyarlar. Ortaya çıkan şok dalgası, aşağıda, bu olayı seyretmekte olan kalabalığın ayaklarını yerden keser.*"

Dan Brown bu olayı Armagedon'a benzetmektedir.

"*Ve onlar dünyanın krallarını İbrani Armagedon'u olarak adlandırılan mekânda topladılar.*" (Vahiy Kitabı 16:16)

Armagedon, Tanrı ve dünyanın kralları arasında meydana gelecek olan savaşın büyük gününde inanılmaz güçlerin toplandığı yer olacaktır.

Esinlenme kitabı 16:16 dışında Armagedon adı İncil içerisinde hiçbir yerde geçmez. Ancak Megiddo, Zekeriya 12:10-11'de karşımıza çıkar. (Peter Lorie, Dünyanın Sonu 2009, s.125)

Armagedon İbranice Megiddo Tepesi mânâsına gelen "*Har-Megiddo*" kelimesinin Yunanca okunuşu.

Evanjelik-Yahudi inanışına göre iyilerle kötüler arasındaki kıyâmet savaşına, yani Armagedon'a sahne olacak yerin mekânı Megido.(Megiddo)

"*Megiddo*" İsrail'de Jezreel vadisinde bulunan bir kasaba. Bu vâdi Akdeniz kıyısındaki Hayfa ile Galilee Denizi'ndeki Tiberias arasında uzanmaktadır. Hayfa limanının 29 kilometre güneydoğusunda, Kudüs'ün 90 kilometre kadar kuzeyinde.

Tanrı'nın Mesih vasıtasıyla dünyanın kontrolünü eline alması öncesindeki iyi ve kötü (iyiyi temsil eden İsrail, kötüyü temsil eden onun düşmanlarıdır.) arasında olacak olan büyük savaşın teması Eski Ahid'deki kehânetlere dayandırılmaktadır.

Evanjelistler, Armagedon savaşı'nda Deccal'la, yani Müslümanlarla Yahudilerin savaşacaklarına inanıyorlar. Evanjeliklere göre inançsızlar da bu savaşta Müslümanların yanında yer alacak.

Hezekiel 38'de, Mogog Prensi Gog, Meşek ve Tuval ve onun müttefik grupları İsrail'i işgal edecek ve Tanrı tarafından yenileceklerdir.

Hezekiel ve Lindsey gibi yazarlar bu savaşın Armagedon savaşı olduğunu düşünmektedirler.

Esinlenme kitabı 16:12-16'da Armagedon savaşı, Şeytan'ın ruhları, Deccal, ülke ülke ve anti-Hıristiyan'ın dünyayı dolaşarak savaş için bir araya toplandıkları zaman gerçekleşecektir.

Zekeriya 12:3'te İsrail karşısındaki orduların dünya daki her ülkeden geldiğini yazmaktadır.

Vahiy yazısı tarihin son büyük savaşının "*Armagedon*"da başlayacağını bildirir. (*Paşaoğlu ve Bostancıoğlu, Mesih'in Dönüşü ve Dünyanın Sonu, s.203*)

Armagedon savaşı yedi yıllık büyük Türbülasyon Dönemi'ni, Deccal'in korkunç devrini noktalayacak.

Armagedon bölgesi İsrail'in Jezreel vâdisinde, Karmel Dağı yamaçlarındadır. Armagedon'un mânâsı "*Megiddo Tepesi*"dir. Armagedon iki kelimeden meydana geliyor. "Ar / tepe" ve "megedon / kıyım, toplanma, öldürme, kesme mânâsında.

Kısaca toplanma tepesi veya kıyım tepesi olarak Türkçeleştirebiliriz.

Armagedon savaşı'nda, son savaşta, burada dünyanın bütün kralları, devlet ve hükümet başkanları toplanacak ve hepsi öldürülecek.

Tarihte Filistin topraklarındaki önemli savaşların çoğu burada olmuştur.

Dünya milletlerinin ordularının temsilcileri burada buluşacaklar.

Büyük savaşın başlangıç yeri, Armagedon-Megiddo olsa da savaş, Vahiy 14:20'ye göre Kudüs ve çevresinde şiddetlenecek ve sonra bütün dünyaya yayılacaktır.

Tanrı kendisine baş kaldıran bütün milletleri cezalandıracak.

İsa Mesih, hem kendine, hem de İsrail'e karşı toplanan dünya milletlerine ve ordularına karşı bilinen silahların en korkuncu dâhil, bilinmeyen silahları da kullanacak ve "*Deccal*" taraftarlarını yok edecek.

Tam bu zamanda Yahudilerin ruhsal gözleri açılacak, 144 bin Yahudi tövbe edip İsa Mesih'e yönelecek. Armagedon'da Yahudiler İsa Mesih'in kurtarıcılığını anlayacaklar. Bu günler Yahudilerin millî yas ve tövbe günleri olacak. O sırada Yahudilerin (İsraillilerin) feryat ve figânı yeri sarsacak, gökleri inletecek.

İsrailliler (Yahudiler), İsa Mesih'in melekleriyle birlikte göklerden yeryüzüne gelişini ve onu canlı olarak gördüklerinde bu durum yüreklerine işleyecek. Onu ilk gelişinde öldürenler olmanın ızdırabıyla ağlayarak feryat içinde dövünecekler.

İsrailoğulları onun tarafından kabul olunacaklar. (Zekeriya 13:1-6,9)

Vahiy 19:11-21'de İsa Mesih'in kral olarak dönüşü ve Armagedon savaşı anlatılmaktadır.

Ortodoks ve Katolik Hıristiyanların da kabul ettiği inanca göre İsa Mesih gökyüzünden göğe yükseltilmiş olan "*kilise orduları*" ile birlikte gelecek.

Armagedon savaşını kazanan Mesih'in yanındaki meleklerden birisi, öldürülenlerin cesetlerini yemesi için gökyüzünün bütün kuşlarını çağırıyor ve "*Bütün kuşlar, bunların etiyle doyuyor.*" (Vahiy 19: 17,18,21)

Bundan sonra Vahiy 20:1-3'e göre Şeytan yakalanıp bin yıl süreyle karanlık bir zindana kapatılacak. İsa Mesih bin yıllık küresel yönetiminin başına geçecek.

Deccal ve taraftarları ateş denizinin içine atılacaklar. İmanlı Hıristiyanlardan ölenler dirilecek. İmanlı Hıristiyanlar-Evanjelikler bin yıl sefa sürecekler.

TÜRKİYE'DE EVANJELİST KİLİSELER, GAP VE ARMAGEDON SAVAŞI

Daniel Wickwire, Türkiye Cumhuriyeti'nin başşehri Ankara'da, Batıkent Protestan Kilisesi Pastörü.

Wickwire'e göre GAP, Armagedon için kuruldu. GAP tamamen bitince de ordular savaşacak.

19 yıl önce Türkiye'ye gelen Wickwire, "*GAP tamamlandığında doğudan gelecek milyonlarca asker GAP'ın kuruttuğu Fırat Nehri'nin yatağından geçecek. Ve kıyâmet savaşı olan Armagedon başlayacak*" diyor.

Wickwire ile gazeteci Okan Konuralp ve Bülent Ercan'ın yaptığı mülakat, 22 Aralık 2004 tarihli Tempo Dergisi'nde yer aldı.

Daniel Wickwire 19 yıldır Türkiye'de misyonerlik yapıyor. Hıristiyanlığı seçen Müslüman Türk vatandaşlarının bir kısmının Protestanlık mezhebinin Evanjelik tarikatını seçtikleri tespit edilmiş. Türkiye Protestan Kiliseler Birliği'nin resmî rakamlarına göre bu kiliselere bağlı üç bin Müslüman Türk, Evanjelist Hıristiyanlığı benimsemiş.

Bu rakama birlik üyesi olmayan kiliselerin cemaatlerini de eklediğimizde sayı beş bini geçmiş durumda.

Pastörler, misyoner olduklarını açıklıkla söylüyorlar.

ABD vatandaşı olan Wickwire Ankara Gaziosmanpaşa'da bir ev cemaati kurarak misyonerlik çalışmalarına başlamış. 19 yıl önce sadece beş Müslüman Türk Evanjelist Hıristiyanlığı seçmiş.

Ankara'yı seçme sebebi olarak da İncil'den bir alıntıyı okuyarak açıklıyor: "*Bir başkasının koyduğu temel üzerinde bina inşa etmemek için müjdeyi, Mesih'in adının duyulmadığı yerlerde yaymaya gayret edin.*"

Batıkent Kilisesi'nin Pastörü kendi hayatını bu emre göre şekillendirdiğini söylüyor.

Wickwire, Türkiye Evanjelist Kurulu (TEK) çatısı altında organize olduklarını ve devletle ilgili ilişkileri resmî düzeyde sürdürdüğünü söylüyor ve sözlerine şöyle devam ediyor.

"Ev kiliseleri hariç, 2004 sonu itibariyle Türkiye'de yüzden fazla Evanjelist kilise mevcut."

Wickwire'in ev kilisesi bir müddet sonra Türkiye'nin en büyük Evanjelist Protestan kilisesi olan Kurtuluş Kilisesi'ne dönüşüyor.

Bu kilise kurulduktan sonra Wickwire cemaatten ayrılıp Keçiören'e gidiyor. Burada ilk kilisenin temellerini atıp, 2002 yılından itibaren resmî olarak kurduğu Batıkent Kilisesi'nde görev yapıyor.

Dünyadaki 500 milyon Evanjelik gibi, Türkiye'deki tarikat mensupları da İsa Mesih'in mesajını yeryüzüne yaymak için çalışıyorlar.

Wickwire'e göre, Evanjelizmin temel dayanağı, geleceği görmeye dayanıyor. Peygamber kelimesi de Farsça kökenli olup, geleceği gören adam mânâsındadır.

Allah, ilham ve vahiyle peygamberlere geleceğin bilgisini veriyor.

Kutsal Kitap İncil'in bir kısmıda *"Eschatology"* yani gelecekte olan olaylarla ilgilidir.

Wickwire şöyle devam ediyor: *"Bizler İsa'nın tekrar dünyaya geleceğine ve bin yıl sürecek bir krallık kuracağına, krallık öncesinde de yedi yıllık büyük sıkıntıdan ve Armagedon savaşından kurtulmak için bizleri gökyüzüne alacağına inanıyoruz. Hz. İsa geri dönecek ve kendisine inananları yedi yıllık büyük sıkıntıdan kurtarmak için gökyüzüne alacak. Bu kesin, ancak Armagedon bu yedi yıllık sıkıntının sonunda mı, bin yıllık krallığın sonunda mı çıkacak? İşte burada farklı yorumlar bulunuyor. Benim inancım, İsa'nın geleceği, bizi gökyüzüne alacağı ve yedi yıllık sıkıntının sonunda Armagedon Savaşı'nın olacağı."*

"İsa Mesih, otuz üç sene kadar yaşadı. Öldü, gömüldü, dirildi ve ardından yukarıya alındı. İsa bu süreç sırasında Kudüs ve tapınak (Yahudi tapınağı) hakkında dedi ki;

"Taş üstünde taş kalmayacak, burası tamamen harap olacak." Bu, M.S. 70 senesinde, komutan Titus'un Kudüs'ü işgâli ile tapınağı

yerle bir etmesiyle gerçekleşti. İsrail devlet olarak tamamen yok oldu. Eski Ahid'deki (Tevrat) peygamberler de bu olaydan bahsetmişler. Ancak aynı peygamberler "*Dünyanın sonu gelmeden önce, İsrail Tanrı tarafından yeniden kendi topraklarına geri getirilecektir*" de diyor. Bu 1948 tarihinde gerçekleşti ve İsrail yeniden kuruldu.

Evanjeliklere göre, İsrail'in kuruluşunu gören kuşak ortadan kalkmadan İsa gelmeyecek. Dolayısıyla İsa, bir kuşak içinde geri dönebilir; zira İsrail'in 1948'de Ortadoğu'da bir devlet olarak kuruluşunu gören kuşak yavaş-yavaş tükeniyor. Şimdi 1948'i, yani İsrail'in kuruluşunu görenlere göre hesaplanırsa, ortalama bir insan ömrü 70 sene. 2018 yılına geliyoruz... Bu neslin İsa Mesih'in geri dönüşünü görme şansı büyük.

Yedi yıllık Türbülasyon Dönemi'nin üç buçuk yılı küçük, üç buçuk yılı büyük sıkıntı dönemi olacak diye devam eden Daniel Wickwire, bu yedi yıllık süre içerisinde 20 büyük felâketin olacağını, bunların da yakın zamanda gerçekleşeceğini, yedi yılın sonunda hiç kimsenin gâlip gelemeyeceği Armagedon savaşının olacağını söylüyor. Herkes yok olacak.

Wickwire'e göre, Tanrı Kutsal Kitap'ta Armagedon savaşının taraflarını söylüyor.

Bu savaş Ortadoğu bölgesinde Yahudiler ile Araplar arasında gerçekleşecek. Türbülasyonun üç buçuk yılı geçtikten sonra, Süleyman Tapınağı'nda bir olay meydana gelecek. İncil'e göre tapınak yeniden inşa edilecek.

Şu anda Yahudiler tapınağın bütün inşaat malzemelerini toplamış durumda. İsrailliler her an bu tapınağı yeniden inşa etmeye hazır.

Sevgili okuyucu, Bay Daniel Wickwire burada takıyye yapıyor. Süleyman Tapınağı'nın Kudüs'te yapılacağını söylüyor, her şeyin hazır olduğunu - ki doğrudur, İsrailliler malzemeleri kutsal dağdan getirmiş durumda - açıklıyor, ancak mabedin hangi noktaya yapılacağını söylemiyor.

Kim bilir Türkiye'de yaşadığı için Türklerin tepkisini çekerim diye korkuyor ve bundan sonra misyonerlik yapmam zorlaşır diye mi düşünüyor?

Tapınağın, Mescid-i Aksa olarak kısaca adlandırılan iki Müslüman mabedinin yıkılarak yerine yapılması öngörülüyor.

Wickwire'e göre, Kitab-ı Mukaddes, Süleyman Tapınağı'nın yeniden yapılacağını açıkça söylüyor.

Tapınak yapıldıktan sonra, Yahudi inancında mekruh olan domuz tapınakta kurban edilecek, bundan sonra Armagedon'a sürükleyen olaylar dizisi başlayacak.

Tapınaktaki olaydan sonra İsa Mesih'e inanmış 144 bin Yahudi de semâya yükselecek.

Evanjelikler arasında bu hususta da farklı yorumlar var. Diğer bölümlerdeki açıklamalarda bu farkı göreceksiniz.

Batıkent Evanjelik Kilisesi'nin Pastör'üne göre, Armagedon savaşının Tanrı açısından gâyesi, Davud'un krallığının yeniden kurulmasıdır. Davud krallığı, İsa Mesih'in bin yıl sürecek krallığıdır.

Evanjelik papaz açıklamalarına devam ediyor:

"Matta 24. bölümde; "İsa Zeytin Dağı'nda otururken öğrencileri yanına geldiler, "Söyle bize" dediler, "Bu dediklerin ne zaman olacak, senin gelişini ve çağın bitimini gösteren belirti ne olacak?" İsa onlara şu karşılığı verdi.

"*... Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyacaksınız. Korkmayın sakın! Bunların olması gerek, ama bu daha son demek değildir. Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak; yer yer kıtlıklar, depremler olacak. Bütün bunlar, doğum sancılarının başlangıcıdır*" diye yazıyor.

Wickwire "*Büyük bir ihtimalle benim neslim İsa'nın dönüşünü görecek*" diye sürdürdüğü açıklamalarına şöyle devam ediyor: "*İsa Mesih'e inanarak ölmüş olan kardeşlerimiz dirilecek. Dirilenler, yaşamakta olanlarla birlikte İsa Mesih tarafından yukarıya alınacak. Dünya bir anda boşalıyor. Bu nüfus azalmasıyla birlikte panik başlıyor, bu panik dönemi de kriz dönemini başlatıyor.*"

Yedi yıllık kaos döneminde Deccal ortaya çıkacak.

Bu dönemde, kıtlık, anarşi ve toplu ölümler artacak. Sıkıntılı dönemler ilk üç buçuk yılını tamamlayınca, gökyüzünde yarım saat sürecek bir sessizlik olacak ve ikinci ve çok ağır geçecek türbülasyon başlayacak.

"*İkinci üç buçuk yılda, kanla karışık ateş topları yeryüzüne yağacak. Denizlerin üçte biri kana dönecek, suların üçte biri acılaşacak, ışıkların üçte biri sönecek*" diyen Daniel Wickwire, cinlerin insanlara işkence yapacağını, ardından iki milyar cinin insanların üçte birini öldüreceğini ve son olarak da Şeytan'ın yeryüzüne atılacağını savunuyor.

Wickwire'in ifadesiyle, Deccal ortalığı karanlığa çevirecek ve Armagedon savaşı öncesi altıncı melek Fırat Nehri'ndeki suyun tamamını kesecek.

Bütün bunlar olurken Evanjelistler yukarıda, Cennet'te parti yapıyor olacaklar. Cennet'teki büyük şölen Evanjelistlere göre evrensel bir evlilik. Bütün İsa Mesih imanlıları, Tanrı tarafından İsa ile evlendirilecekler. Bu evlilik sırasında dünya üzerindeki yedi yıllık kaos devam edecek. Bu zamanda Tanrı dünyaya yirmi bir felâket gönderecek.

Yedi yılın sonunda İsa Mesih'in bin yıllık milenyum krallığı başlayacak.

Bin yıllık İsa krallığı döneminde Şeytan ve cinler kovulacak. İnsanlar beş yüz, altı yüz yıl yaşayabilecek. Bin yıllık sürenin sonunda âhiret günü patlayacak. Şeytan ve cinler insanlığı son bir kez denemek için geri dönecekler. Son bir savaş olacak ve sonra sonsuz âhiret ve cennet dönemi başlayacak.

Armagedon ile GAP ilişkisini, Evanjelist Papaz Daniel Wickwire şu şekilde izah ediyor: "*Türkiye, GAP tamamlandığında, suyu tamamen kesebilecek hâle gelecek. Su kesilince de, İncil'e göre nehir yataklarından, doğu tarafından gelen milyonlarca asker geçecek. Çin demeyelim, ama doğu tarafından milyonlarca asker Armagedon'da savaşmak için bölgeye gelecek. İşte Fırat'ın boşaltılmasının sebebi o.*"

Bizler bilmeden Tanrı'nın amaçlarını yerine getirmiş oluruz diyen Batıkent Evanjelik kilisesi papazı Wickwire'e göre Türkiye de bilmeden ilâhi bir projeye hizmet etmiş oluyor.

GAP, yedi yıllık kaos dönemine kadar tam olarak tamamlanmasa bile en azından askerlerin Fırat'ın yataklarından geçmesini sağlayacak kadar etkili olacak. Köprüler yetmeyeceği için milyonlarca askerin geçmesi için Fırat'ın kurutulması lâzım.

Diğer bölümlerde detaylı bir şekilde incelemeye çalıştığımız BARKOD sisteminden Ankara-Batıkent Evanjelist Kilisesi Pastörü Daniel Wickwire de bahsediyor.

Deccal tarafından yedi yıllık kaos döneminde alnı veya eli üzerine işaret vurulmayı kabul etmeyen 144 bin Yahudi ve onlar tarafından Mesih imanlı yapılanlar çok azap çekecekler. İşareti kabul edenler Deccal taraftarı olacaklar. Bu sayı muhtemelen, 666 olacak. Barkod sistemi de 666'ya dayanır. Barkodlarda üç uzun, altında rakam bulunmayan çubuk bulunur. İşte bu başta, ortada ve sonda bulunan, rakam olmayan çubuklar aslında altı rakamını temsil etmektedir.

ABD'de ve Avrupa'da lazer tabancaları diye bir teknoloji var. Bu tabancalar bir micro-chip içinde sizin kimlik bilgilerinizi barındırabilir ve alnınıza veya elinizin üzerine aktarabilir.

Bu durumda alışveriş yaparken, para taşımanıza gerek yok. Elinizi kasanın başındaki optik okuyucudan geçirdiğiniz zaman paranız hesabınızdan düşülüyor.

Wickwire'e göre bunun ilâhi dayanağı esinlenme bölümünde: "*Küçük büyük; zengin yoksul; hür köle; herkesin sağ eli ya da alnı üzerine bir işaret vuruluyordu.*"

666 sayısı bir insanı simgeler. Şeytan'ın sayısı da 666'dır. Bu dönemde Şeytan çok etkilidir.

Tanrı'nın kendilerini uyandırması sonucu 144 bin Yahudi İsa Mesih'e iman edecekler. Onlar da başka insanları Mesih'in imanlısı yapacaklar. Onlar Deccal, Şeytan ve sahte peygamberlere, çok zulüm görecek olmalarına rağmen direnecekler.

Bugün bile, Wickwire'in söylediğine göre, dünyanın birçok yerinde Yahudi Hıristiyan topluluklar görürsünüz.

İhsan Özbek, Türkiye Protestan Kiliseler Birliği Başkanı.

Özetle, Evanjelizmle ilgili görüşlerini şu şekilde açıklıyor:

"Herkesin İsa'nın sesini duymasını istiyoruz. İncil'den biliyoruz ki hepsi iman etmeyecek. Dünya batmakta olan bir gemi, ama bende can simidi var. Can simidi İncil'dir. Ve Evanjelist olanlar bunu paylaşmak istiyor."

"Tanrı'yı kıyâmete zorlama inancı Evanjelistlerin bir kolu olan Babtist teolojiden kaynaklanıyor" diyor İhsan Özbek. Her gruptan insanlar iman ederlerse o zaman Tanrı yargı gününü daha erken getirebilir. Babtistler bu görüşü savunuyorlar.

Özbek'e göre *"Türkiye'de misyonerlik kötü bir şey olarak kabul ediliyor. Ama Afrika'da bu, insanlar için ilaç, yoksullar için yaşama umudu."*

Özbek'e, Afrikalı bir liderin, 1963 yılında bağımsızlığına kavuşan Kenya'nın ilk Başbakanı Kamau KENYATTA'nın sözünü hatırlatmakla yetineceğim sadece:

"Misyonerler geldiklerinde bu topraklar bizim, İncil onlarındı. Elimize İncil'i verdiler, gözlerimizi yumup hep beraber dua edeceğiz dediler. Gözlerimizi açtığımızda İncil bizim, topraklarımız onlarındı."

Türkiye'de bugün binlerce misyoner cirit atıyor. Hiçbir misyonerlik faaliyetinin önceliği ilâhi değildir. Sırasıyla siyasi, iktisadi ve dinidir.

Türk Milleti televole kültürünün tecâvüzü altındadır. Bin kişinin hayat tarzı 75 milyona pazarlanıyor.

Günümüzde saldırı yöntemleri çok değişti. Filmler, TV dizileri, müzik, kitap, yazılı ve görsel medya, her biri öldürücü psikolojik harp silahı olarak kullanılıyor.

Sanayi ötesi toplum hayatının öne çıkardığı toplumsal değerler arasında EKONOMİK HEDEFLER çok önemli yer tutmakta. Bu hedeflerle ilgili olarak ahlâki olmayan metodlar âdeta meşrulaştırılıyor. Türk Milleti tarihinde hiçbir zaman kimya-

sal, biyolojik ve nükleer silah üretmemiştir. Tarihimizde Ermeni iftirası ve yalanı dâhil hiçbir katliâm yoktur. Bu şu demektir: Türk'ün genetik hafızasında kötülük yoktur.

Komşularımızın ve pek çok Avrupa ülkesi ile ABD'nin geçmişinde kullandıkları, ahlâki olmayan metodlar vardır.

Türk Milleti bu konularda da uyanık olmak ve "*zarar görmemek için*" tedbir almak zorundadır.

ABD bugün bir Kennedy tarafından yönetilmemektedir. Kennedy gibi yüksek insani idealleri öne çıkarmayı bırakınız, günümüz Amerikan yöneticileri âdeta Armagedon histerisi içerisindeler.

ABD'yi yönetenler ve onların arkasındaki asıl güç KAOS stratejisi izlemektedir. Afganistan, Irak, İran, Suriye, Suudi Arabistan ve nihai hedef ülke Türkiye.

Gâye kaostan düzen çıkarmak. Âdeta küllerinden yeniden doğan Anka kuşu misâli.

CIA öngörülerinde, önümüzdeki yirmi yılda iki teknoloji öne çıkacak.

Birincisi, Tıptan iletişime, ekonomiden sosyal hayata girecek olan kendisi küçük marifetleri büyük bu nano teknolojisi. Kelime mânâsı milyarda bir olan nano, metrenin milyarda biri kadar bir uzunluğa denk geliyor. Nano teknoloji, atomlara müdahale edilerek sıfır maliyetle teknolojinin yeniden üretilmesini sağlayacak.

Nanoteknoloji ile uğraşanların en büyük hedeflerinden biri, atomlardan başlayarak "*nano*" bir motor yapabilmek.

Günümüzün teknolojisi ile ancak moleküler seviyede mikro organizmaların genlerinde değişiklikler yapılabiliyor.

Kısaca nano teknolojinin hedefi gözle görülmeyecek kadar küçük robotlar üretmek.

İkincisi ise, biyoteknoloji. Tabiî olana antipatiyle yaklaşan "*öjenik uygarlık*" anlayışı, biyoteknolojinin insan dâhil bütün canlılara uygulanmasını savunmaktadır.

Gen transferleri ve kopyalama (klonlama) türler arasında alakasız yeni türlerin, yeni yaratıkların üretilmesini, kısaca, canlılar dünyasının laboratuarlarda yeniden düzenlenmesi, "*ikinci yaratılış*" hedefleniyor.

Bir başka anlatımıyla biyoteknoloji nükleer teknolojiden daha tehlikeli bir teknoloji çeşidi.

Nisa suresi 119. âyet şöyle: "*Allah'ın yarattıklarını kesinlikle değiştirecekler.*"

Türk Milleti olarak, gelecekte güçlü bir şekilde var olmak istiyorsak, geleceği çok iyi analiz etmemiz gerekiyor.

Türkiye, maalesef her türlü misyonerliğin açık arazisi hâline getirilmiştir.

11 Mart 2005 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde Deniz Som'un köşesinde yazdığından anlıyoruz ki, Türkiye sadece ABD kökenli Evanjelist misyonerlerin tasalludu altında değil.

Almanya'nın Wuppertal şehrinde bir kilisede 28 Şubat akşamı bir konferans düzenleniyor. "*Türkiye Avrupa'da*" başlıklı konferansı İstanbul Alman kilisesi rahibi ve Alman Evanjelistlerin İstanbul'daki pastörü Holger Nollmann veriyor.

Nollmann üstü kapalı bir şekilde Lozan Antlaşması'nı yeriyor. Türkiye'de 20. yüzyıl başındaki yüzde 20 olan Hıristiyan nüfusun yüzde 1'e düştüğünü söylüyor. Türkiye'nin AB'ye girmesini isteyenlerin başında Rum ve Ermeni kiliselerinin geldiğini belirterek böylece Hıristiyanların, Avrupa normlarında yaşama hakkına kavuşacağını da ifade ediyor.

Türkiye'de görevli Evanjelist pastör Nollmann, AKP hükümeti ile çok uyumlu çalıştıklarını; Hıristiyanlığın doğduğu topraklara Hıristiyanların yeniden kavuşacağını, bu amaçla Hıristiyanların Türkiye'nin AB'ye alınmasına destek vermeleri gerektiğini anlatıyor.

Nollmann, Recep Tayip Erdoğan'ı Türkiye'nin gelmiş geçmiş en çağdaş, en iyi başbakanı olarak tanımlıyor ve onun, bu-

güne kadar yönetimden dışlanan siyah Türkler'in temsilcisi olduğunu vurguluyor.

Bir kısım tarikatların da kullanıldığı ve küreselleşmenin medya vasıtasıyla takdim ettiği din, bazı entelektüellerce *"sivil din"* olarak isimlendirilmektedir.

"Ne isim verilirse verilsin bu dinin en temel özelliği Amerikan (veya Anglo-Sakson Protestan) değerleriyle uyumlu ya da, "ILIMLI" bir din olmasıdır. Böylece Amerika'nın Anglo-Sakson Protestan değerleri, küreselleşme sürecinde medya vasıtasıyla, küresel değerler olarak yerkürenin bütününe mal edilme yoluna gidilmektedir... Türkiye de dahil İslâm kültür coğrafyasında küreselleşme, dinler arası ilişkiyi "DİNİ ERİTİM" *ilişkisine dönüştürme eğilimindedir... Amerikan menfaatleriyle uyumlu dini değerler etrafında oluşmuş olan tek düzeleştirici bu yeni din anlayışı özellikle İslâm coğrafyasında, kitle iletişim vasıtalarıyla etkili kılınmaya çalışılmaktadır."* (Prof. Dr. Recep Kılıç, Dini Anlamak Üzerine, s.66-67, Ötüken Neşriyat A.Ş, İstanbul, 2004)

HOLLYWOOD VE AMERİKAN EDEBİYATINDA EVANJELİST KABALİSTİK KIYMETÇİLİK

Hollywood uzun bir süredir ordunun film arşivlerine girmekten, gerçek savaş gemileri ve ekipmanlarının kullanımına dek uzanan bir menzilde ordunun, işbirliğine bel bağlamış durumda. Ordunun bu işbirliğinden çıkarıysa, popüler kültürün en önemli araçlarından birini, filmleri, kullanarak kendi imajını konumlandırma fırsatı...

Büyük filmler, olumlu askeri imajlar sunmaları için taşıdıkları olumsuz unsurlar tarihi açıdan doğru olsa bile yeniden yazılırlar. Bu iş, Hollywood'da konuşlanmış askeri bir ekip tarafından yürütülür... Şaşırtıcı olan bu filmlerin yalnızca tarihsel ve sanatsal değil, hileli yönlendirme ve pazarlık sürecine maruz kalmış ürünler olduğudur. Bu pazarlıkların nihai hedefiyse filmler değil, biziz. Sorulması gereken soru, neyi, ne kadar görmemize izin verildiği ve belli görüntülerin ordu hakkındaki görüşlerimizi nasıl etkilediği

Jonathan Turley
Kamu Hukuku Profesörü
George Washington Üniversitesi
David L. Robb, Hollywood Operasyonları kitabından.

"... Avrupalı köken, dil ve şive gelenekler ve din. İnsanın bunları silmesi... Ve yeni bir tarz benimsemesi -Amerika için bir tarz- gerekiyordu. Amerika bir arındırma ve yenileme vaftizi idi. Bu kişiler, sadece yeni bir ülkeye asimile olmak isteyen göçmenler değildi, bu ülkeyi kendi düşlerine göre yeniden yaratmak istiyorlardı. Filmler onlara neredeyse Tanrısal bir güç verdi. Dünyayı yaratmak için çok geç kalmış olsalar da, en azından Amerika'yı yaratabilirdi: Değerlerini, mitlerini,

geleneklerini, ilk örneklerini, umutlarını ve düşlerini. Shtetl ve gettolardan gelen fakirlik ve zulümden kaçan Yahudi göçmenler böylece Amerikan rüyasını tasarladı, üretti ve geniş kitlelere pazarladı.

Neal Gabler,
An Empire of Their Own-Kendilerine Ait Bir İmparatorluk
(Yahudilerin Hollywood üzerindeki etkileri)

"Bir yalanın inandırıcılığı büyüklüğüyle doğru orantılıdır; Çünkü milleti oluşturan büyük kitleler, şuurlu ve kasıtlı olarak hazırlanan bir yalandansa, kalplerinin derinliğine işleyen bir yalanla çok daha rahat kandırılırlar."

Adolf Hitler, 1923

AMERİKAN EDEBİYATI EVANJELİZMİN HİZMETİNDE

"İşaretler gittikçe çoğalıyor. Gökteki ışıklar hızla kırmızı, mavi, yeşil görünecek. Birisi çok uzaklardan geliyor ve dünyanın halkıyla buluşmak istiyor. Buluşmalar zaten oldu. Fakat gerçekten görenler, sessiz kaldılar." Papa XXII. John, 1935.

Evanjelistlerin, fikirlerini yaymada radyo, televizyon, gazete, internet gibi iletişim ağlarını maharetle kullandıkları görülüyor.

Bir diğer propaganda metodu ise, İncil ve Eski Ahid kaynaklı kehânetlerin omurgasını oluşturduğu romanları kullanmak.

Türkiye'de bir kitap ne kadar satar?

Size şimdi Amerika'da 63 milyon adet satan 12 ciltlik bir romandan bahsedeceğim.

Romanın adı "Left Behind / *Geride Kalanlar*." Yazarları Tim F. La Haye ve Jerry B. Jenkins.

Serinin Mayıs 2003'te çıkan kitabının adı "*Armagedon*". Çizgi filmlere ve sinema filmlerine ilham kaynağı olmuş bu kitaplar, iki düzineden fazla dile çevrilmiş.

Romanın ana teması özetle şöyle.

Nicolae Carpathia, karizmatik, yakışıklı, zengin Romanyalı genç bir politikacıdır. Gerçekte Şeytanın ta kendisi olan Carpathia, muhtelif yöntemlerle Birleşmiş Milletlerin genel sekreterliğine seçilir.

BM'nin genel merkezini New York'tan Babil'e taşır. Babil'de ABD karşıtı bir dünya devleti kurar; ABD ve Avrupa'yı silahsızlandırır. Ancak Carpathia'ya karşı Amerikalı kahramanlar tarafından savaş bayrağı açılır.

Kanlı ve uzun bir mücâdele başlar. Hıristiyan âlemi dışındaki bütün kavimlerin, Müslümanların, Yahudilerin yok olacağı bir kıyâmetle sonuçlanacak olan bu savaştan "esas" Hıristiyanlar selâmetle çıkacaklardır.

Bu romandaki kıyâmet öngörüsü Evanjelik ve Yahudi Armagedon savaşında öngörülene uygundur.

Yine romanın ana karakteri Nicolae Carpathia'nın Romanyalı olması ve Evanjelik-Siyonist Yahudi ittifakının, Deccal'in muhtemelen Romanya'da doğmuş veya oradan gelecek biri olacağı fenomenine de uygundur.

Bir başka uygunluk ise Babil merkezli bir Şeytan imparatorluğunun kurulması. Zira Tevrat ve Kabalistik inanca göre Babil Şeytanın ta kendisidir. Babil Kralı Nabukadnezar, İbranileri sürmüştür. Babil düşmandır. İbranileri esir etmiştir.

La Haye ve Jenkins'in adı geçen dehşetengiz romanındaki kıyâmet öngörüsü Amerika'daki yetişkin nüfusun yüzde 40'ı tarafından doğru olarak kabul edilmektedir.

Tim La Haye ve Greg Dınallo'nun *"Babylon Rising / Babil'in Dirilişi"* bir başka Evanjelist formatlı roman örneği. Türkçe'ye de çevrilen bu roman *"Neden Kitap"* tarafından yayınlanmış.

Evanjeliklerin fikirlerini yaymada, televizyon, radyo, internet, gazete, dergi gibi iletişim araçlarını çok iyi kullandıkları açık bir gerçek.

Günümüzde iki bin'den fazla televizyon ve radyoya sahipler. Bunlarda her hafta canlı pazar âyinleri ile milyonlarca Amerikalıya ulaştıkları biliniyor.

Bir TV yayın istasyonu da ABD'nin Katar'daki askeri üssünün içerisinde ve otuzdan fazla dilde yayın yapıyor.

İncil ve Eski Ahid kaynaklı kehânetlerin omurgasını oluşturduğu romanlar Evanjeliklerin en kuvvetli propaganda silahlarından birisi.

Hall Lindsey'in 1970 yılında yayımlanan *"Rahmetli Koca Dünya"* adlı kitabı, bunun ilk örneği. Bu kitap Evanjelik formatlı dünya tasarımını milyonlarca okuyucuya ulaştırdı.

Lindsey kitabında, İncil kehânetleriyle modern dünya arasında ilginç bağlar kurdu. Elbette bunlardan bir kısmı uçuk şeylerdi ama, arada kaynayıp gidiyordu.

Avrupa Birliği'nin (o zaman Ortak Pazar) başına Deccal'i oturtuverdi.

Kuzey Konfederasyonu'na o zamanki Sovyetler Birliği'ni koydu.

Güney koalisyonunu ise Mısır'ın başını çektiği Arap ve Afrika ülkeleri oluşturuyordu.

Doğu'nun krallarının başında da Komünist Çin lideri vardı.

İncil'de geçen *"ateş ve kükürt"* dumanları ifadesinin yerine de nükleer patlamaları yerleştirdi.

İsa'nın ikinci gelişinden önce Amerika'nın sürpriz bir nükleer saldırı ile yok edilmesi Lindsey'in kitabının ana teması.

Tabiî bu arada Amerika'da fuhuş, uyuşturucu, lezbiyenlik, homoseksüellik, velhasıl ahlâksızlık adına ne ararsan var. Amerika, materyalizmin batağında kıvranıyor. Sahte dinler çok yaygın.

Lindsey 1980'de *"Armagedon'a Geri Sayım"* kitabını yayımladı. Bu kitapta Amerikalı Hıristiyanların elini çabuk tutmaları ve böylelikle Amerika'nın batışının önlenebileceği vurgulanıyor.

Önceki kitabında ABD'nin batışının İsa'nın gelişini hızlandıracağı görüşünde olan Lindsey, artık kurtuluş reçetesini ortaya koyuyordu.

Reçeteye göre Amerika'nın hastalıklı liberallerden tez vakitte kurtulması gerekiyordu.

Askerî harcamalar artırılmalıydı.

Büyük sermayeyi sınırlandırıcı girişimlere son verilmeliydi.

Washington temizlenmeli, Beyaz Saray'a kapitalizme kayıtsız şartsız inanan bir başkan seçilmeli ve çok güçlü bir ordu kurmalıydı.

Bundan sonra ABD, İsrail'e ihtiyacı olan desteği sağlayabilirdi.

Lindsey öyle bir şöhrete ulaştı ki, bu şöhret ona olağanüstü politik güç sağladı. Amerikan Harp Akademileri'nde konferanslar verdi.

Hall Lindsey'in bir başka kitabının adı ise, *Savaş İçin Hazır Ol* / Ready for War.

George W. Bush ve Amerikan halkı Irak'ın işgâlinin bu romanlar doğrultusunda ilâhi bir görev olduğuna inanmaktadır.

Evanjeliklerin *"bu nesli"* kendilerinin gideceğine inandıkları *"cennet"*e, Siyonistler ise Kudüs merkezli dünya hâkimiyetine yatırım yapıyorlar.

Gerçekte taraflar birbirinden pek hoşlanmıyorlar. İhtiyaca binaen beraberlik.

Amerikalı tarihçi Immanuel Wallerstein son ABD seçimlerinde Bush'un kazanmasında etkili olan üç hususdan birinin yukarıda anlattığım oldukça radikal Evanjelik Hıristiyanlık olduğunu söylüyor.

Peki aynı Bush, biz Türklere, Hoca Efendi'yle birlikte *"ılımlı İslâm"* olun demiyor mu?

Halbuki Kur'an-ı Kerîm ve tebliğ ettiği İslâm tektir.

Bush'un kazanmasındaki diğer iki faktör Amerikan milliyetçiliği ve WASP kontrolündeki sermaye ile kısmen Yahudi savaş sermayesidir. Yahudi sermayesinin büyük bölümü Kerry'yi desteklemiştir.

Amerikan milliyetçiliğinin merkez üssü Pentagon ve 13 adet uluslararası istihbarat kuruluşu ile WASP'ların elindeki sermaye gücüdür.

Bilişim ve iletişim teknolojileri bilgisizliği, ikiyüzlülüğü, yalanı meşrulaştırıyor. Neoliberalizm sosyal devleti yerlerde süründürüyor, post modernizm de insan aklına olan güveni. Bu üçünün manipülatörü ise ezoterik temele dayalı kurumlar. Bu kurumlar bir taraftan ilâhi dinler içerisinde radikal unsurların gelişmesini teşvik ederken diğer taraftan bu unsurları kullanarak açık-gizli ilâhi kaynaklı ahlâki değerlere saldırıyorlar.

Amerika'daki köktendinci kilise örgütleriyle, Hamas gibi köktendinci Müslüman örgütlerin dayanışma ağları arasındaki benzerlikler ne kadar fazla? Sanki her ikisi de aynı merkez tarafından kurulmuşlar. Zaten de öyledir.

Bush'a seçim kazandıran 4.5 milyon Evanjelik Protestan'ın harekete geçirilmesi ile Türkiye'deki ümmetçi organizasyonların harekete geçirilmesi arasındaki metod ve organizasyon benzerliklerini, Türkiye'de ümmetçi ve etnik çentikli tarikat unsurlarının devletin dolduramadığı boşluğu doldurduğu yöntem ile Evanjelik mezhep-tarikatının aynı yöntemleri kullandığını hiç merak ettiniz mi?

Halkın günlük hayatını organize etmeler, küçük iktisadi menfaatler, bizim partiye oy vermeyenler kâfirdir söylemleri, fısıltı gazetesi ile iftira kampanyaları... Size yabancı gelmedi değil mi?

Amerika'da iktidara gelmek için Hıristiyanlığın en radikal mezhebi-tarikatı öne çıkarılırken aynı ekip Ortadoğu'daki menfaatlerine uygun olduğu için Müslüman Türk'ün ve Arap'ın Müslümanlığı *"ılımlı İslâm"* ile sulandırılmak isteniyor.

Ya Türkiye'de seçimler öncesi din adına en radikal mesajları verenler iktidara gelince nasıl da başkaları istedi diye, mesela ABD ve AB, ılımlılaşıveriyorlar.

Nasıl bir duygu acaba? Evanjelikler, Iraklı direnişçilere "iblis" derken, Felluce'de oluk-oluk Müslüman kanı akarken, daha önceki Ecevit-Bahçeli-Yılmaz hükümetinde *"başörtüsü zulmü"*

her cuma Beyazıt Camisi'nin önünde telin edilirken, *"Genelkurmay eğitimden elini çek"* gibi dehşetengiz pankartlarla yürüyüşler yapılırken...

Hâlbuki telin ettikleri Genelkurmay, eğitimden ve ülkeden elini çekerse bırak baş örtmeyi, *"don"* bile giymenin mümkün olmadığını... Irak anlatamıyorsa başka ne anlatır ki?

Bütün bunlardan sonra da etnik bölücülüğe, Türkiyeliliğe işaret fişeği atıp, incir yaprağının arkasına saklanacaksınız. Nasıl bir duygu acaba?

Biliyorsunuz Hollanda'da uçuk bir film yönetmeni, Theo Van Gogh öldürüldü. Fail olarak da bir Faslı yakalandı. Aynı yönetmen Yahudi asıllı Leon de Winter'i de Yahudiliğini ticari meta olarak kullanmakla suçluyor ve Flemenk yazarı yerden yere vuruyordu.

Ama cinayet Faslı bir Müslüman'ın üstünde kaldı. Hollanda'daki Hollandalı-Faslı gençler arasındaki sokak kavgalarının içine Türkler de aktif olarak katılmış durumda. Kısaca Avrupa'da da felâketin ayak sesleri artık duyuluyor.

Müslüman kadınlarına bu yönetmenin hakaret ettiğini söyleyen ümmetçilerin Müslüman Türk kadınlarına bakışları nasıldır? Suudi Arabistan'da *"İslâm adına"* (!) kadınlara otomobil kullandırılmadığını nasıl izah edecekler?

Niçin İslâm denince, Almanya'da insanların yüzde 83'ü terörü, yüzde 92'si ezilen kadınları hatırlattığını söylüyor. Amerika'da da benzer oranlarda aynı yargılar hâkim.

Bence İslâm'a en büyük zararı yine Müslüman olduğunu söyleyenler veriyor. Sonra da Evanjelist ve siyonistin elinde oyuncak olan bir İslâm dünyası, ılımlı İslâm ile de Hz. Muhammed'siz bir Müslümanlık formatlanmak isteniyor. Tıpkı İsa'sız veya Kabalistik felsefeye uygun formatlanmış İsa'lı Protestanlık gibi.

Ne güzel söylemiş Necip Fazıl: *"Müslümanlardan Müslümanlığıma sığınırım."* Bir tane sözüm ona Müslüman, terör eşeği Bin Ladin, Evanjelik Hıristiyan Bush ve Siyonist Yahudi Şaron... Üçü de kıyâmete doğru yelken açıyor.

GÖZLERİNİZDEN BEYİNLERİNİZE HOLLYWOOD SİZİ ÜÇ KERE ÖPER

"*Hollywood, öpücüğünüze iki milyon dolar, ruhunuza iki dolar verilen bir yerdir*" diyor Marilyn Monroe. Monroe ölümü hâlâ tartışılan ve adı Başkan Kennedy ile aşk dedikodularına karışan meşhur film yıldızıdır.

Kabalacı şarkıcı Madonna'nın, "*Hollywood*" adlı şarkısında ise şu sözler yer alır:

"Hafızamı kaybettim Hollywood'da
Milyonlarca düşüm oldu iyisiyle kötüsüyle
Hollywood'un havasında bir şeyler var…
Kaçmayı denedim ama hiçbir zaman yapamadım…"

Hollywood kelimesi ikiye bölündüğünde kelime mânâsı; "holly" çoban püskülü, "wood" ise odun, ağaç, orman, tahta ve koru gibi anlamları ifade eder.

Hollywood'un bizdeki karşılığı ise "*Yeşilçam Sokağı*"dır.

Amerika'nın Kaliforniya Eyâleti'ndeki Los Angeles şehrinin bir semtinin adıdır. Hollywood ve ayrıca aynı isimle anılan büyük bir caddesi (bulvar) mevcuttur.

Her yıl milyonlarca turistin ziyaret ettiği ve tam Hollywood'un merkezi denilen yerde bir Çin tiyatrosu ve kaldırım taşlarına gelmiş geçmiş ve günümüzdeki Amerikan sineması şöhretlerinin isimleri yazılmış, bazılarının da ayak izlerini taşıyan büyük "*kaldırım parkeleri*" ile kaplı bir alan vardır.

Hemen beş altı kilometre yakınında da "Amerikan rüyasının" şatafatlı yüzünü anlatan Beverly Hills semti ve lüks alışveriş mağazaları yer alır.

Bizi gezdiren Amerikalı, birkaç milyon dolarla ifade edilen evlerden bahsetmeye bile gerek duymadan kendimizi 64 milyon dolar olduğunu söylediği evin önünde buluverdik.

Ancak bu semtte akşam dokuzdan sonra yaya olarak tek başınıza sokağa çıkamazsınız. Hollywood denen bölgede ve Los

Angeles şehrinin şehir merkezinde akşam sekizden sonra köşe başları Zenciler tarafından tutulur. Bırakınız yaya yürümeyi otomobil ile giderken duraksamanız başınıza iş açabilir.

Amerikan şehirlerinin şehir merkezlerinin tipik ama özellikle Los Angeles'in bir özelliği, bir sokak ara ile güvende olabileceğiniz veya soyulma, öldürülme tehlikesi altında kalabileceğinizdir. Bazı çizilmemiş sınırlar vardır. Bu sınırlar topografya ile ilgili değildir. Algılama ve verdiği psikolojik çizgilerle alâkalıdır. Psikolojik geçidin her iki yanında uzanan bölgeler arasında da iklim, dil ve kültür yönünden hissedilmeyecek kadar küçük farklar vardır, çoğunda da yoktur.

Buna karşılık bazıları hayatla ölüm arasındaki gibi gerçek sınır çizgilerini ifade ederler.

Alp Dağları üzerinde bulunan *"Brenner Geçidi"* Alpler'in üzerinde bulunan diğer geçitlere göre daha yumuşak ve alçaktır. Ama tarihin eski devirlerinden beri Akdeniz kültürü ile Nordik kültürü arasındaki sınırı belirler.

Los Angeles sokaklarının sınırları psikolojiktir ancak Brenner kadar belirleyicidir.

Bir diğer husus ise yanınızda 10-20 dolardan fazla taşımak tehlikeli olduğu gibi hiç para taşımamak da tehlikelidir. Çünkü hiç para taşımamayı soyguncu kendisine hakaret telâkki edip size zarar verebilir.

Amerikalılar âdeta güvenlik (security) manyağıdırlar. Şöyle ki; üç kişilik bir toplulukta dördüncü kişi koruyucu (guard), muhafızdır dersek abartı olmaz.

Diyeceksiniz ki, 11 Eylül 2001 saldırısı bu şartlarda nasıl oldu? İşte Amerikalıların çoğunun da aklını oynatacak derecede meşgul eden soru bu.

Üstelik ülkede on üç adet milletlerarası faaliyette bulunan istihbarat kurumu ve bir o kadar da "domestic" mahallî güvenlik ve istihbarat birimleri varken...

Ancak Amerikalıları kalbinden vuran saldırının iki temel sebebi olabilir. ***Birincisi*** aşırı derecede kendilerine güvenin ötesinde büyüklük kompleksi. ***İkincisi*** ise Amerikalıların "beyan"a güvenmeleri. Beyan kötü niyetlilerce istismar edilmiş olabilir, ayrıca 11 Eylül öncesinde Amerika'daki hava alanları âdeta yolgeçen hanı gibiydi. Ve beni hep rahatsız etmiştir.

Bizdeki ümmetçiler ile Araplar hemen her taşın altında Yahudi parmağı ararlar. 11 Eylül için de aynı şeyi yaptılar. Ancak 11 Eylül ne Yahudilerin ne de adı geçen zavallı Arapların işidir. 11 Eylül birkaç "iş" için yapıldı. Bunlardan birisi de Yahudi sermâyesine karşı bir WASP organizasyonudur.

Biz tekrar dönelim Hollywood'a.

Adı âdeta *"Amerikan rüyası"* ile özdeşleşen bu sihirli kelimenin kapağını açar, içine bakarsanız bir *"kıyma makinesi"* görürsünüz.

Her yıl yüz binlerce, evet yüz binlerce Amerikalı, Güney Amerikalı, Avrupalı velhasıl dünyanın dört bir köşesinden genç kızlar ve erkekler burada şanslarını dener.

Ancak çoğu, hatta yüzde doksan dokuz nokta dokuzu seks pazarı, uyuşturucu ve psikolojik travmalar arasında yok olup giderler. Kalan bakiye de kıyma makinesi arızalandığı, elektrik kesildiği veya kıyma makinesinin başındakiler öyle istediği için şöhret basamaklarını tırmanmaya başlar ve yeşil dolar havuzunun içine düşer / düşürülürler.

Hollywood, Yahudiler ve İtalyan asıllı Amerikalılar arasındaki korkunç savaşın arasındadır âdeta. Ancak herkes şimdilik birbiri ile anlaşmış görünüyor. Son yıllarda bu arenaya Japonlar ve Çinliler de kısmen girmiş durumdalar.

Hollywood filmlerinde mutlaka Amerikan bayrağına ve kiliseye yer vardır.

Bu filmler önce sizi gözlerinizden öper, sonra kalbinizden beyninize doğru bir seyahate çıkarak beyninizin bir kıvrımına yerleşir.

Bilâhare bir de bakmışsınız seyrettiğiniz filmin işlediği tema ile beyniniz aynı şeyleri söylemektedir.

Hollywood'un kendi içini en iyi anlatan filmlerden birisi Eiğht Millimeter (Sekiz Milimetre)dir. Nicolas Cage'in başrolünü oynadığı, Joel Schumacher'in yönettiği bu film Hollywoodun rüyasını değil, bataklığını gözler önüne serer. Ancak kusur yine de sistemde değil, kötü adamlardadır. Kahramanlarımız da ya onları irşad eder, ya da icaplarına bakar.

"İrşad" demişken hemen şunun altını çizelim. Günümüzden on-on beş yıl öncesine kadar irşad eden, kurtarıcı, esas oğlan ya da kızın akıl danıştığı âkil kişiler hep Hıristiyan papazlardı. Sonra papaz efendilerin yanına "Yahudi takkeli" âkil adamlar da monte ediliverdi.

I Dreamed of Afrika (*Rüyamdaki Afrika*) iyi bir örnektir Yahudi - Hıristiyan misyonerlik beraberliğine. Zaten filmin hikâyesi de Musevi asıllı yazar Kuki Gallmann'ın aynı adlı romanına dayandırılmış.

Meraklısı için, bu filmin başrol oyuncusu Kim Basinger ve Vincent Perez. Tabi oyuncuların Oscar'lı olduğunu hatırlatmaya gerek yok sanırım.

Tarih politik-büyü sanatını kullanan örneklerden bolca söz ediyor.

Günümüzde ise Hollywood filmleri politik, kültürel, iktisadi ve askerî büyü sanatının muhteşem örnekleridir.

Ancak bu büyü medyamızda sıkça yer alan "hacı-hoca - *medyum büyüleri*" gibi arızi ve sadece sınırlı sayıdaki fertlere yönelik değildir.

Hedefi toplumun bütün yaş grubundan bireylerdir. Güç, maddî çıkar ve de iktidar için uygulanıyor. En önemlisi de kesintisiz, yani sürekli bir büyü. Âdeta deniz dalgaları. Çocuğunuzu iki yaşında Tom ve Jerry'ye teslim edersiniz. Çocuğunuz Pembe Panter, 101 Dalmaçyalı ve Sindirella ile devam eder.

İlköğretim okuluna başlayınca da Özgür Willy (Free Willy), Beethoven, Aslan Kral... Nihayet çocuğunuz ve siz hep beraber Yüzüklerin Efendisi'ni seyredersiniz.

On-on beş yıl önce gelir grubu yüksek veya orta halli bir âilenin kızları ve oğulları bizim yeni yetme, Amerikalıların "*teenage*" dediği yaşta birbirini nasıl yatağa atmaları gerektiğini "*American Pie*" gibi filmlerden öğrenirlerdi. Şimdi bu tür filmler hiçbir kısıtlamaya tâbi olmadan toplumun her kesiminden gençlere sinemalarda açılmış durumda. Hâlbuki pek özendiğimiz Amerika'da bile filmler seyirciyi "*yaş sınırlamasına*" tâbi tutar. Bu bir federal devlet kuralıdır.

Sinema salonuna gider veya TV'nin karşısına geçersiniz; Hollywood sizi önce gözlerinizden, sonra kalbinizden ve en sonunda da beyninizden öper.

Hollywood'la ilgili en azından şunları bilmelisiniz.

Yahudi göçmenler, hemen bütün Hollywood stüdyolarının kurucu atalarıdır; kendi Amerikan rüyası vizyonlarını ekrana taşımaya devam ediyorlar.

Sinemadaki bütün ilklerin - ilk tek makaralı, ilk konulu, ilk sesli film- önemli bir Yahudi teması, ya da boyutu vardır.

Yahudiler, sinema tarihinin en önemli bazı filmlerinin yapımcısı ve yönetmeni olarak büyük rol oynamıştır ve oynamaya devam etmektedir.

Woody Allen, çok yönlü dehâsı ve mizahi yaratıcılığı ile sinema tarihinde benzersiz bir yere sahiptir.

Steven Spielberg, Yahudi değerlerini hiç kimsenin yapamadığı şekilde evrenselleştirmeyi başarmış olup, savaş ve holokost hakkında çekilen en güçlü filmleri de içeren, eşsiz bir miras bırakmaktadır.

Daha "Amerikalı" görünmek için isimlerini değiştirmeye zorlanan çok sayıda ünlü Yahudi aktör ve aktris vardır.

Bugün Hollywood'da Yahudilerin, geçmişlerini gizlemelerine gerek kalmadan başarılı olmaları çok kolaylaşmıştır."

(Rabi Benjamin, Geçmişten Günümüze Yahudi Tarihi ve Kültürü, Gözlem Gazetecilik Basın ve Yayın A.Ş. Eylül 2004, Çeviren Estreya Seval Vali, s.350)

SON SAVAŞ VE ARMAGEDON FİLMİ

Özellikle 1970'lerde piyasaya sürülen bir tür olan felâket filmlerinin başlangıcı ABD'de WASP'lar ile Yahudilerin arasındaki buzların eridiği döneme rastlar. Hollywood dünyanın sonu teorilerini ince ince işlemektedir artık.

Amerikan Hava Kuvvetleri mensupları Atom bombalarına Armagedon derler.

Film 1998 yılı yapımıdır. Armagedon'un ABD'deki DVD tanıtımında şöyle deniyordu: "Total complete fun from beginning to end / *Başlangıçtan sonuna kadar tamamı eğl*ence." Ve devamında da aşk için, şeref için, insanlık için vurgusu yapılıyordu.

Armagedon filmi felsefi olarak "*Yahudi şeriatı*", Evanjelik Protestan inancı ve Kabalistik öğelere dayanır. Bu felsefeye ve inanca göre:

Dünyanın sonu Ortadoğu'da yaşanacak olan "*Armagedon savaşında*" gelecekmiş.

Armagedon iyi ve kötünün arasında meydana gelecek olan nükleer savaştır.

Armagedon filminin yönetmeni Michael Bay. Oyuncuları Bruce Willis (Kabalacı), Ben Affleck, Billy Bob Thornton, Liv Tyler, Will Patton.

Armagedon öncesi "Deep Impact" (Derin Darbe) aynı türün adetâ kapısını aralamıştı.

Armagedon, yoğun ses efektleriyle seyirciyi kargaşaya düşürmek ve seyircinin ne olup bittiğini tam anlayamadan filmi bir hap gibi yutmasını sağlamak.

(...) Teksas eyâletinden daha büyük bir asteroit dünyaya doğru yaklaşmaktadır. Bu filmde kullanılan Teksas ölçüsü (Texas size) Amerikalıların "*çok büyük*" olarak tanımladıkları bir şeyler için kullandıkları bir deyim. Çünkü Teksas Amerika'nın en büyük eyâleti. Asteroit çarptığı an DÜNYA NÜFUSUNUN BÜYÜK ÇOĞUNLUĞU ÖLECEKTİR. (*Burak Göral, Hollywood, Plato Film ve Production Co. Yayınları, 2003, s.29)*

Şimdi buraya bir bilgi notu ekleyelim. Evanjelik Protestan ile Yahudi dayanışmasının kaynağı *"Kitab-ı Mukaddes"*in yorumuna dayanır.

Evanjeliklere göre Kitab-ı Mukaddes, Armagedon, yani büyük savaşı bildirmektedir. Bu savaş 2000'li yıllarda ve İsrail'deki Megiddo vâdisi'nde gerçekleşecektir. İbranice Armegeddon "Megiddo Tepesi" mânâsına gelmektedir.

Armagedon, Yahudilerin vaad edilmiş toprakları (Eretz İsrail) ele geçirip yerleşmelerinden sonra olacaktır. Armagedon öncesi diğer savaşlar patlak verecek ve yeryüzündeki İKİ KİŞİDEN BİRİ ÖLECEK, yani üç milyardan fazla insan.

Evanjeliklerin bir kehâneti de Kıbrıs ile ilgilidir. İsrail Yecüc ve Mecüc güçleri tarafından işgal edildiğinde ABD ve İngiltere İsrail'in yardımına gelecektir.

İncil'de bahsedilen "Chittim" ise Kıbrıs'tır. Burada konuşlanmış Amerikan ve İngiliz deniz filoları İsrail'in kolayca yardımına gelecektir.

Bilgi notumuzla ilgili olarak Grace Hallsell, *"Tanrı'yı Kıyâmete Zorlamak"* - Armagedon Hıristiyan Kıyâmetçiliği ve İsrail, (Kim Yayınları) kitabını okuyunuz.

"Katolik Hıristiyan Korkunç İzabella (1492'de Yahudileri İspanya'dan süren kraliçe) dan biraz önce son bulumcu perspektife bir büyük, pek dramatik bir hâdise daha eklenmişti. 1453, İstanbul'un Türk Sultan Mehmed tarafından fethi. İşte bu başka tesirleri yanında, Yecüc-Mecüc harplerini de başlatan bir hâdiseydi. Zira kıyâmet sadece gelenekçi tezahüratı ile, Don Isaac Abra Vanel'in yazılarında anlatıldığı şekilde kopmaz, aynı zamanda Kabalacı bir perde arkasında gizli surette de kopar, alâmetleri belirtir." (Gershom Scholem, Sabatay Sevi, Burak Yayınları, 2001, s. 29).

Yorum sizlere ait. Birileri bizleri bir şeylere ağır ağır alıştırmak mı istiyor? Tekrar Armagedon filmine dönelim:

NASA çözüm arayışı içindedir. İlk buldukları çözüm asteroiti (göktaşı) ikiye bölmektir. Ama bunun için birilerinin göktaşı-

nın yüzeyine inip 25 metre kadar bir çukur açması ve içine de NÜKLEER BOMBA yerleştirmesi gerekmektedir. Tıpkı petrol çıkarmak için yapılan kazılar gibi.

Neyse esas oğlan Bruce Willis dünyanın en iyi petrol çukuru kazıcısıdır. İstanbul'un da gösterildiği filmde "nükleer güç " İYİLER'in hizmetindedir.

"Armagedon" ve "Derin Darbe" filmlerine biraz daha farklı bir noktadan bakarsak: (...) Tehlike dünya dışından gelmektedir. Yani ilâhi bir anlam içermekte ve bariz bir "dünyanın sonu" "kıyâmet" muhabbeti yapılmaktadır. (...) Dünyaya yaklaşan büyük göktaşının patlatılmasıyla görevli "messenger" ekibinin kendisini feda edişi büyük bir kahramanlıktır. Her iki filmde de aşık olanlar sağ kalmışlardır. (...) Felâket krizlerinin çözümlerini Amerikalıların bulması da ABD'nin "süper güç" "dünya devleti" sıfatını pekiştirmesinden ibarettir tabiiki. (*Burak Güral, Burak'ın Kamerasından Hollywood, s.25*)

İsterseniz şimdi genişletilmiş Ortadoğu haritasını gözlerinizin önüne getirdikten sonra BOP'u bir daha düşününüz.

Armagedon 40 milyon dolarlık reklâm maliyetiyle birlikte 180 milyon dolara mal olmuş. ABD'de gösterime girdiğinde filmin ilk üç günlük hasılatı 35 milyon dolar.

BLADE RUNNER VEYA ANDROIDLER ELEKTRİKLİ KOYUN DÜŞLER Mİ?

Blade Runner / Bıçak Sırtı filmi 1982 yapımıdır. Nereden geldiğimiz, ne olduğumuz ve nereye gideceğimiz sorgularına, İncil-Eski Ahid ve Kabala kaynaklı cevaplar-mesajlar verir.

Makine ve insan ilişkisi ihtimaline, Deckard ve Rachel'in aşkıyla gönderme yapılırken, bütün klonların-kopyaların yaratıcılarından çok daha duygu yüklü olmasıyla da teknolojinin duygu yüklenebilme ihtimaline işaret edilir.

Film, "Do Androids Dream of Electric Sheep / Androidler Elektrikli Koyun Düşler mi?" isimli Philip K. Dick 'in kitabının, Ridley Scott tarafından sinemaya uyarlanmasıdır. Hikâye 2019 yılının Los Angeles'inde geçmektedir. Şehir Asya ağırlıklı, çok kültürlüdür. Şehir içinde gökdelenler arasında hava trafiği çok yoğundur.

Sokaklarda, dünya dışı kolonilerle ilgili gösteri yapan dev ekranlar (video-wall) mevcuttur. Kapitalist dünyanın çöp yığınlarının yanında Yahudi sermayesinin iki dev ürününün ışıklı reklâm panoları göze çarpar. Coca Cola ve Budweiser.

Filmdeki öngörüye göre, dünya hızla ilkelliğe doğru gitmektedir; bu durum insanoğlunun her maddî şeyi elde ettikten sonra HİÇLİĞE doğru gittiği son yolculuktur.

Görmek, görmenin inandırıcılığı, gözün hakikaten gerçekleri yansıtıp yansıtmadığı gibi mistik kurgularla film yoluna devam eder.

Filmde, Blade Runner bir taklit avcısıdır. Klonlanmış-kopyalanmış olan üç kadın ve üç erkeği bulmaya çalışır. Tespit işini de gözün - irisin verdiği duygusal tepkilerle yapmaktadır.

Taklit avcısı Deckard (Harrison Ford) istifa ettiği polisliğe geri döner. Altı adet kopya, Nexsus 6 gezegeninde isyan çıkarmışlar ve bir mekik ile dünyaya dönmüşlerdir. Ve genetik mühendisliğinin eseri biyomekanik kopyalardır.

Kopyaların lideri Roy, klonlama Tanrısı Dr. Eldon Tyrell'in karşısına dikilir ve ondan hızlı yaşlanma meselesine çözüm bulmasını ister. Kopyaların en büyük problemi ölümdür. Dr. Tyrell, Roy'a ölümü durdurmanın imkânsız olduğunu söyleyince, Roy onun gözlerini oyar. Bu yaratılmışın yaratıcısından aldığı intikâmdır.

Polis Deckard ile Roy'un kavgasının sonunda Roy şöyle seslenir: "Bir insan köle olmanın ne mânâya geldiğini asla anlayamayacaktır. Ve yağmurun gözyaşları gibi her şeyin kaybolma zamanı gelmiştir."

Roy eline bir çivi saplar. (Bu İsa'nın çarmıha gerilmesini çağrıştırır tarzdadır.) ve elindeki güvercini, iyiliği gökyüzüne doğru bıraktıktan sonra cennete gider. Tıpkı İsa'nın ruhunun güvercin olup semâya yükseldiği gibi.

Filmin temeli; "İnsanoğlunun gerçeği nedir?" sorusu üzerine kuruludur. Sürekli gerçeklik aranır. Göz ana çıkış noktasıdır.

Filmde, kültürel ve mistik paralellikler ince ince işlenir. Karakterlerin her biri bir hayvan ile benzerlik gösterir.

Kurt Roy, yılan Zhora, kaplumbağa Leon, örümcek Rachael, baykuş Tyrell, fare Sebastian, tek boynuzlu at Deckard, rakun Pris vb. gibi.

Filmin ana karakterlerinden Roy cennetten düşmüş bir melektir. Tanrısı bir piramitte yaşayan Tyrell'dir. (Burada ezoterik gönderme vardır.)

UZAY YOLU / STAR TREK VE TEK DEVLETLİ DÜNYA

Dünyadaki yüz milyonlarca insanın şuuraltının nasıl tarumar edildiğine en iyi misallerden birisidir Uzay Yolu / Star Trek filmleri.

İlk bölümü sekiz Eylül 1996'da gösterime giren, dört ayrı dizi serisi çekilen ve on ayrı sinema filmi yapılan Star Trek / Uzay Yolu'nun ABD'de milyonlarca hayranı var. Diğer ülkelerde olanlar ise cabası.

Uzay Yolu'nun işlediği temaları kısa başlıklar hâlinde sıralayalım.

- Din yoktur. Din insanın içindeki iyilik duygusudur.
- Dünyadaki kaynaklar sınırsızdır. Para dünya üzerinden silinmiştir.
- Dünya tek bir devlettir. Dünya galaksideki diğer bazı gezegenlerin de üye olduğu "United Federation of Planets"in bir azâsıdır

• Deep Space'in dokuzuncu bölümünde gerilla harbi teknikleri uygulayan düşman ırk "Jem Haddar / Cem Hadar" Müslüman, özellikle Arap Müslüman olabilir mi?

Ya "Jem Haddar" ırkını destekleyen "Cardessians" ırkı kimdir?

Bu seri filmde "ulus devlet" yoktur.

Acaba Hollywood Kabala felsefesine dayanan "şövalye cemiyetlerinin" ve "Skull and Bones" ın seçilmişlerinin taşeronu mu?

"Star Trek" hakkında biraz daha bilgi.

NBC'de üç sezon oynayan dizinin bölüm sayısı toplamı 79. Star Trek hiç kesintisiz 52 hafta oynayan tek dizi. 1969 yılında bazı kampanyalar sebebiyle dizi bitirildi.

1968'de Kaptan Kirk sinema ve televizyon tarihinin ilk ırklar arası dudaktan dudağa öpüşünü gerçekleştirdi. Tepkiler üzerine sansür heyeti *"kesinlikle zenci ve beyaz ilişkisi söz konusu değil, dizide onlar hipnotize edildikleri için birbirini öpüyorlar"* demek zorunda kaldı.

1972 yılında bilim kurgu yazarı İsaac Asimov'un da katıldığı ilk "uzay yolu" toplantısı yapıldı. 1976 yılında NASA ilk uzay mekiğine "Enterprise / Atılgan" adını verdi. Fırlatma anında dizinin oyuncuları hazır bulundu.

Dizinin ilk bölümü 2040 yılında geçiyordu. Yüzden fazla ülkede gösterilen dizinin kitapları 50 milyon satmış, "Star Trek" ürünlerinden de bir milyar dolar ciro elde edilmişti. ABD'de her ay bir tane "Star Trek" kitabı yayınlanmakta ve dakikada on beş adet kitabı satılmaktadır.

Star Trek: "The Next Generation / Yeni Nesil" televizyonlarda ilk kez 1987'de yayınlanmaya başladı.

Dizi şimdiye kadar 16 Emmy ödülü kazanmış durumda.

En çok 18-49 yaş arası kitlenin seyrettiği dizinin ilk serisinin maliyeti 180 bin dolarken, Yeni Nesil bölüm başına bir buçuk milyon dolara mal oluyor.

MINORITY REPORT VE 11 EYLÜL SONRASI ABD UYGULAMALARI

2002'de gösterime giren film, meşhur Yahudi yönetmen Steven Spielberg tarafından sinemaya aktarılmış. Philip K.Dick uyarlaması olan yapım, "FUTURE NOIR" sinema örneğidir. Başrol oyuncusu Tom Cruise olan filmde, hikâye 2054 yılında Washington D.C'de geçmektedir.

Geleceği bilerek suçları önleme sistemini, (Bush'un ve Neoconların önleyici vuruş tezini hatırlayınız) suç öncesi birimini anlatan filmde uçan arabalar, devasa gökdelenler, Amerikan kapitalizminin temsilcileri olan Yahudi patronajlı bildik markaların logolarını içeren hologram reklâmlar bol bol gözlerinizin önünde arzı endam ediyor.

Adâlet Bakanlığı'na bağlı "Pre-Cogs"lar muhtemel suç işleyecek olanları belirleyip, henüz daha cinayeti işlemeden yargılanmalarını sağlamaktadır.

Geleceği görebilen sistemin içinde suç önleme ünitesinin şefi Anderton (Tom Cruise) geçmişte benzer bir sebepten çocuğunu kaybetmiştir. Olağanüstü inançla bağlandığı bu sisteme bütün enerjisini harcamaktadır.

Pre-Cogs'lar; Dashiell, Arthur ve Agahta, isimlerini polisiye roman yazarlarından almışlar ve Temple adlı bir havuzun içinde hayatlarını sürdürürler.

Havuz biyolojik bir beslenme sıvısıyla doludur ve onları dünyadan ayırmaktadır. Bu havuz onların aynı zamanda cinayetleri görmelerini sağlayan bir filtre vazifesi görmektedir.

Spielberg'in ifadesiyle onlar sihirli bir suyun içindeki bitkilerdir.

Pre-Cogs'ların beyinlerinden cinayet ekrana yansıdığı anda, bunu ilk gören Anderton olur ve ekibini muhtemel suçluları yakalamakla görevlendirir.

Fakat bir gün, Anderton kendisinin 36 saat içinde bir yabancıyı öldüreceğini görür. Sistem artık kendisi için çalışmaya başlamıştır ve kaçma zamanı gelmiştir.

Spielberg, Azınlık Raporu'na başlamadan önce çeşitli sahalardaki futuristleri toplayıp, onlarla üç gün boyunca yarın ne olacak sorusunu tartışmıştır.

Sonuçta, gelecekte insanların bütün mahremiyetlerini kaybedeceği ortaya çıkar.

Ve 11 Eylül'den sonra Başkan Bush hükümeti özel hayatın güvenliğini didiklemeye başlar. Suç ve suçlularla ilgili daha derin paranoyalar tedavüle sürülür.

Başkan Bush hükümetinin uygulamaları ile Minority Report arasında inanılmaz benzerlikler Amerika'da herkesin kafasını karıştırmış durumda.

Bunun üzerine Spielberg, Amerika'nın uyguladığı millî politikalarla ilgili açıklama yapmak zorunda kalır.

Spielberg'e göre, kendileri 11 Eylül'den çok önceleri filmin hikâyesi etrafında düşünmeye başlamışlardı. Amerika'da veya Büyük Ortadoğu Projesi çerçevesinde yaşananlarla, film arasındaki konu benzerliği tamamen tesadüftü. Kaldı ki yönetmene göre Amerikan halkı gerektiğinde ferdi hürriyetlerinden vazgeçebilecek düzeyde erdemli ve inançlı bir halktı.

Sonuç olarak film, Evanjelist Kuru Kafa Cemiyeti mensubu Başkan Bush ve neo-conların, hem Amerikalılar için hem de dünya kamuoyu için, "suç önleyici ve önleyici vuruş" politikasının psikolojik operasyon ayağı görevini başarıyla yapmıştı.

Gözlerden beyinlere, bir Hollywood operasyonu daha başarıyla tamamlanmış, Yeni Dünya Düzeni'ne bir taş daha konmuştu.

HOLLYWOOD FİLMLERİNDE 11 EYLÜL 2001 FELÂKETİNİ NASIL GÖRÜRSÜNÜZ?

11 Eylül hâdisesiyle ilgili çok şeyler söylendi. Komplo teorileri gırla gitti.11 Eylül ile başlayan dördüncü Dünya Savaşı dışında hâlâ neyin doğru neyin komplo teorisi olduğu anlaşılmış değil.

Amerika'daki aykırı seslerden Musevi asıllı Noam Chomsky'nin "Medya Denetimi" kitabına göre ABD'de görünmez bir demokratik diktatörlük vardı. Chomsky'ye göre Amerika'yı yönetenler (başkan ve hükümet değil,esas devlet) bir konuda karar verdiklerinde, mesela bir dış müdahale istediklerinde, medyanın karşı konulmaz büyüsünü kullanarak önce halkı bu konuda muhtelif metodlarla hazırlamaktadılar.

Amerika'nın saldırmak istediği hedef (Saddam, İslâmcı teröristler, Sandinistalar, şimdi de İran, Suriye ve orta vâdeli hedefteki Türkiye) önce halkın gözünde birer "Şeytan"a dönüştürülür.

Bunu yapabilmek için medya aracılığıyla görünür propagandalar ya da psikolojik bilinçaltı telkinleri yapılır.

Sonuçta halka, yabancı bir ülkeyi işgal edip insanlarını öldüren Amerikan askerlerini alkışlamak kalır.

Peki psikolojik operasyonlarda Hollywood'un rolü nedir?

11 Eylül 2001 felâketi öncesi birçok filmde bunun ipuçlarını bulabilirsiniz. İşte birkaç misal:

1998 yılı yapımı Arlington Road-Arlington Yolu- (Jeff Bridges-Tim Robbins)

The Siege/Kuşatma. (Zenci aktör Denzel Washington-Bruce Willis-Anette Bening)

Bu iki film özet olarak Amerika'ya, FBI merkezine saldırı hazırlığı içindeki Müslüman Arap teröristlerin ve derin bağlantılarının habercisiydi âdeta. Sanki bir şeylere hazırlık yapılıyordu da Amerikan kamuoyu psikolojik olarak devşiriliyordu.

Gelelim en popüler olan "Swordfish / Kılıçbalığı" filmine.

2001 yılı yazında vizyona giren bu filmin başrol oyuncusu ünlü aktör John Travolta. Film eski bir İsrail ajanıyla CIA ajanının Amerika'yı korumak ve terör belâsını ABD'den uzaklaştırmak gayesiyle, finanslaştırdıkları derin terör teşkilâtlarına ve suni terör saldırılarına hangi yollarla para tedarik ettiklerini konu alıyor.

Uyuşturucu operasyonlarından sağladıkları kara parayı muhtelif ülkelerdeki banka hesaplarına yatıran CIA, 1986 yılında başlattığı bu operasyona ve hesapların kullanıcı adına şifre olarak Swordfish (Kılıçbalığı) ismini veriyor.

Hesapta 1986 yılından beri biriken para 1.1 milyar Amerikan Doları. Yeni yapılacak operasyonlar için hesaptaki paranın gizlice Monte Carlo'daki hesaba transferi gerekiyor. FBI kokuyu alıyor, olayın peşinde. Ancak MOSSAD ve CIA adına çalışan usta "hacker" işi kotarıyor.

FBI'ın iz üstünde olması sebebiyle, operasyonu durdurmak isteyen ABD kongresinin gizli operasyonlar masasından sorumlu senatörü de öldürüyorlar.

Birçok kere yüzünü ve kimliğini değiştirmiş eski MOSSAD ajanı Travolta son sahnede infilâk eden helikoptere kendi kopyasını koyuyor. CIA ajanı da sırra kadem basıyor.

Kahramanlarımız parayı Monte Carlo'dan çekiyor. Eski MOSSAD ajanının parayı İstanbul'da ABD Büyükelçiliği'ne bombalı terör saldırısı düzenlemek ve suçu, Akdeniz'de bir gemide kaçmak isterken kendini patlatan Halit Al Haazad adlı Arap Müslüman teröristin -ki muhtemelen El Kaide bağlantısı var- üstüne yıkmak için çaldığını radyo haberinden fark ediyoruz.

CIA ve MOSSAD, ABD menfaatlerini korumak için terör suçu işliyor, final sahnesinde intihar eylemi düzenleyen teröristin öldüğü söyleniyor. Halbuki gerçekleştirilen terör olayında Müslümanları -özellikle Arap Müslümanları- zan altında bırakan MOSSAD ajanımız yani Travolta gülümsüyor.

Filmin en ilginç sahnelerinden biri, bir helikopter bir otobüsü havaya kaldırarak götürürken otobüsün Los Angeles'ın şehir meydanındaki ikiz kulelere çarpmasıdır. New York'ta da İkiz Kulelere, iki uçak çakıldı.

MATRİX - SANAL GERÇEĞİN MESİH'E GÖBEK BAĞI

İngilizce'de Matrix , çok sayıda mânâsı olan bir kelimedir. Üçleme filmde ise adetâ bir felsefenin adı hâline dönüşüyor. Zaten Matrix'in bir anlamı da özgün, asıl, numune demektir.

The Matrix, Matrix Reloaded (Yeniden Yüklenmiş Matrix), Matrix Revolutions (Matrix Devrimleri).

Matrix, insanlığa 20. asrın sonları dünyasının kusursuz bir kopyasını sunan bir sanal dünya programıdır. Matrix beyin etkili bir simülasyondur. Neo, kurallara karşı koyan, mahreme el uzatan, sanal dünyanın anarşisti olan bir hackerdir ve Matrix'in illüzyonunu kırar, tarumar eder.

Gerçeği görmemek için dünya, bir perde gibi önümüze çekilmiş gibidir... Morpheus, Neo'ya iki hap uzatarak (bu bir tür vaftizdir), yaşadığı bilgisayar programından çıkarıp onu gerçek dünyaya götürecek ya da sanal dünyaya geri dönmesini sağlayacak iki seçenek sunar. Filmin hayat sahası olan Matrix'te sürgün olan insanlar (Yahudilerin sürgününe atıf yapılıyor.), gerçekliği kendilerine bağlı kablolar sayesinde, rahim benzeri jeller içinde yaşayarak, sistemin istediği şekilde yaşarlar.

Bu hususta yabancı bir dergide okuduğum en ilginç yorum şöyleydi: "Matrix hem anne, hem sevgilidir. Döl yolu ve rahmi temsil eder. Ve Freud'un öne sürdüğü gibi kadının cinsel organını olağan dışı duruma getiren arzu sonrasında, karşı özne için arzunun diyeti bedenini kaybetmektir."

Matrix teröre de vurgu yapar. İnsanlığın kendi yok oluşuna duyduğu hayranlık çok ilginçtir. Kendimize rağmen içinde hayatımızı devam ettirmek mecburiyetinde bırakıldığımız bir şef-

faflık çağında melankolik ve büyülenmiş insanlar gibi hareket etmekteyiz. Ve bu sistemi çalışamaz hâle getirecek olan tek şey terörizmdir.

Neo'da filmde sistemi çökertmek için ekibiyle birlikte şiddet uyguluyor.

Neo gerçeğin peşindedir. Neo bilgisayarını "search" ederek arama moduna geçer. Zira dünyada ters giden bir şeyler vardır ve bilinen gerçeğin dışındaki asıl gerçeklik bulunmalıdır.

Gahl Sasson, İzmir asıllı Yahudi bir âilenin mensubu ve Hollywood'da bürosu olan şöhretli bir Kabalistik astrolog. Aktüel Dergisi'nin 13 Nisan 2005 tarihli sayısında Aycan Saraoğlu'na verdiği mülakatta şunları söylüyor: "Matrix filmi kaynağını Kabala'dan alıyor. Bununla ilgili on sayfalık bir makale yazdım. Matrik'in konusu Kabala'da geçen "Hayat Ağacı" teorisini izliyor zaten. "Daha önce 6 Zion vardı" deniyor, Kabala'ya baktığımız zaman Tanrı, 6 evreden yaratmış daha önce. Hepsi de yok olmuş, sonuncu evren yaratılsın diye. Örneğin Neo ismini farklı okuduğumuzda "One" yani bir Tanrı'ya işaret eder. Sonuç olarak o tek Tanrı kendini kurban eder. Bu da Hıristiyanların kendini kurban etme inancıyla örtüşür."

Gahl Sasson, Türkçe'ye de çevrilen "Bir Dilek Tut" adlı kitabın yazarı. Eyilik TV'nin sahibi Fulya Eyilik'in OWO'sunda bir dizi seminer vermek için Türkiye'ye ikinci defa gelmiş.

"Mistisizm zamanla birlikte akmayı söyler. Her eylemin bir karşı eylemi olduğunu anlatır. Bazı eski yazılarda (Herhalde Eski Ahid'i kastediyor-RKK) bu zamanda böyle bir çağın geleceği yazılıydı. Bu çağ insanın sorumluluk almasının çağı. Tanrı kitaplar, peygamberler gönderdi ve insan artık olgunlaştı, şimdi eylemlerinin sorumluluğu ile karşı karşıya. Her aksiyonun bir reaksiyonu vardır. Buna Bin Ladin de, Bush da dahil. Bunu anlama dönemi geldi. Şimdi aydınlanma daha büyük bir bilince ulaşma çağı. O yüzden Kabala, Sufizm, Astroloji gibi disiplinler çok popülarite kazanıyor. Genel bilinçlilik artıyor. Çünkü Kova

Çağı'na girdik. Kabala'ya göre bu çağ MESİH'İN ÇAĞI, Maya takvimine göre zamanın bitişinin çağı. Cahilliği bir kenara atıp bir olmanın zamanı. ...Bilgisayar kapandığı zaman ne olur; Problem yok, yeniden açarsınız. Hayatınızdaki her şey için bu böyle. ...24 Nisan 2005'deki büyük dolunaydan sonra bütün dünyada insanlar etkilenecek. Büyük bir dolunay sadece yılda bir kere olur. Bu ay tutulması, özellikle Hıristiyanları, Yahudileri ve Budistleri etkileyecek. Ancak bayraklarında ay sembolünü kullanan Müslümanları da etkileyecek. ...24 Nisan'daki tutulma, ölüm ve yeniden doğuşu, transformasyonu (değişim) simgeleyecek. ...2012'de zaman kavramı değişiyor. 21 Kasım 2012'de Maya takvimi bitiyor. Bu tarihten sonra yeni bir zaman kavramı başlayacak. İmajinasyon gerçeğe dönüşecek. İnsanlar sadece beyinlerinde kurdukları, hayal ettiği şeyleri daha çabuk gerçekleştirecekler. ...Einstein İzafiyet Teorisi nasıl zamanın farklı aktığını kanıtladıysa ve zaman anlayışımızı değiştirdiyse, 2012'den sonra da farklı bir zaman anlayışı olacak."

Sasson'un özetlediğimiz bu görüşlerinden sonra Matrix üçlemesini isterseniz bir kez daha seyrediniz.

Özetin özeti: Matrix bir kısım mistik ve dinî varsayımlara dayanarak dünyanın gerçekliğini, ferdî hürriyeti ve kaderi sorgulamakta olan üçleme filmdir.

Gerçeği kim savunuyor. Ajan Smith'ler mi yoksa Neo'lar mı?

Matrix günümüzde adetâ kurgulanmış bir dünya,da güç ve hegemonya peşinde koşanların kıyâmeti hızlandıracak bir milât ihtiyacını temsil eder hâle gelmiştir.

The Matrix 1999 yılında çekilmiş ve Andy ve Larry Wachowski kardeşler tarafından yönetilmiştir.

İlâhiyatçıların, sosyologların, matematikçilerin, bilim kurgu uzmanlarının, psikologların ilgi sahasına giren Matrix bir felsefecinin "*Minerva'nın baykuşu, ancak karanlık bastıktan sonra uçar*" sözünün anlatmak istediğine denk geliyor kanımca.

William Irwin'nin Matrix ve felsefesine göre, filmin ilk versiyonunun 1999 Paskalyasında gösterime girmesi ve onun İncil'le ilgili çağrışımları açıktır.

The Matrix yapay zekânın gâlip olarak işe başladığı bir dünyayı anlatır. Matrix yapay zekânın insanları yaşadıklarına inandırdıkları suni bir dünyadır.

Kahin (Oracle) sadece bir kişinin, yani "seçilmiş kişinin" Matrix'i baz abileceğini söylemektedir.

Neo gündüzleri bilgisayar programcısı, geceleri ise bir "hacker"dır. Gerçekte Neo seçilmiş kişidir ve burada ona Hıristiyan inancındaki İsa Mesih ve Yahudilikteki Mehdi misyonu yükleniyor.

Neo'nun Morpheus ile karşılaşmasında, gözlerinin acıdığını söylemesi üzerine aldığı cevap; "Çünkü sen onları bugüne kadar hiç kullanmadın" çok ilginç olup, filme sadece bilgisayar efektleri ve vurdu-kırdı dövüş sahneleri olarak bakılmamasının ikazıdır.

The Matrix temel olarak Evanjelist Protestan ve Yahudi mistisizmi olan Kabala felsefesine dayanmaktadır. Filmin en büyük başarısı, görünen hiçbir şeyin göründüğü gibi olmadığı temasını işlemesindedir ki Kabala'nın temel çıkış noktalarından birisidir bu vurgu. Neo ise Hz. İsa'ya benzetiliyor ve yeniden dirilişe gönderme yapılıyor.

Matrix filmleri, sadece çok para kazanmak için yapılmış aksiyon yüklü bir üçleme değil. Kocaman, sadece filmlerle yetinmeyen, son derece yoğun bir şekilde ayrıntılandırılmış bir yapboz (puzzle). (...)Mitoloji, dinler tarihi ve bir dolu filmi, romanı ve masalı bilmeye muhtacız. (Burak Göral, Burak'ın Kamerasından Hollywood)

"Matrix Reloaded" Neo'nun şuurlanma ve gücünü fark etme dönemidir. Niobi bilgiyi "Zion"a ulaştırır. Ancak filmin sonunda "Zion" ordusundan sağ kalan kişinin gerçekte ajan olması İsa'ya 30 gümüş karşılığı ihânet eden 12 Havarisi'nden birine mi atıfta bulunuluyor?

Matrix Revolutions'da insanın makineye karşı savaşı muhteşem bir patlama yaparak sona eriyor.

Zion ordusu ile Sentinel ordusu arasındaki savaş, "SON SAVAŞTIR." Kaybeden ırk tamamen yok olacaktır. Zion hem vaad edilen topraklara atıftır, hem de İncil'deki kutsal, bereketli, inançlı kişilerin yaşadığı yer anlamına gelir.

Ajan programı Smith o kadar güçlenmiştir ki gerçek dünya kadar Matrix de tehlike altındadır.

Öğütleriyle Neo'ya yol gösteren Kahin son nasihatini şöyle ifade eder: " Bugüne kadar verdiğim nasihatler de aynı tasarımın içindeyseler, söylediklerime inanmamanı tavsiye ediyorum."

Neo ve Trinity hiçbir insanın cesaret edemeyeceği bir yolculuğa, gerçek dünyaya, toprağın üzerine çıkarlar.

Şimdi de üçlemeye toptan, bir kısım tanımlama ve isimlere bakalım.

Neo: İsa. Seçilmiş kişi. Filmde bir ara ölüyor ancak iki dakika sonra diriliyor. Filmin sonunda Neo havalanır ve şehrin üstünden gökyüzüne yükselir.

Hıristiyan inancında da İsa öldükten iki gün sonra diriliyor, 40 gün yaşıyor ve gökyüzüne yükseliyor.

Hatta internette Neo'nun bir Hıristiyan ya da Yahudi Mesih'i olup olmadığı, çeşitli tartışma grupları arasında teolojik kavgalara sebep olmuştu.

Trinity; biri oluşturan üçlü. Tanrı, oğlu ve kutsal ruh. İncil kaynaklı.

Morpheus: (Yunan mitolojisinde Rüya Tanrısı). Vaftiz Joe. İsa'nın geleceğini müjdeleyen insan. Bilge kişi. Hıristiyanlık ve Yahudilik'teki Mesih inancı.

Cypher: İsa'yı askerlere 30 gümüş karşılığı ihbar eden havari Judas.

Zion: İncil'de zikredilen Tanrı'nın şehri.

Nabukadnezar; Eski Ahid'de (Daniel 2-5) geçen Babil Kralı'nın adı. Yahudileri esir etmiş, Süleyman Tapınağı'nı yıkmıştı

Filmdeki ajanlar ise Şeytan'a göndermedir.

Şunu söylersek abartı olmaz. Üçlemeyi tam anlayabilmek için İncil, Eski Ahid ve Kabala hakkında bilgi sahibi olmak gerekir. İlâhi olarak neyin doğru ve yanlış olduğunu da Kur'an-ı Kerîm'e bakarak değerlendirmek lâzım.

Evanjelik Protestan Hıristiyanlar ile Yahudi dayanışmasının temeli Kitab-ı Mukaddes'in yorumundadır ve "Kabalistik manipülasyon" göz ardı edilmemelidir.

MATRIX, DİN VE TEKNOLOJİ

Veysel Atayman'ın "Postmodern Kurtarıcılar" adlı kitabında Slovaj Zizek şöyle söylüyor.: "Frankfurtçular "Matrix"te ruhsal hayatımızı kolonileştiren ve bizi enerji kaynağı olarak kullanan kültür endüstrisinin, yönetimi ele geçirmiş sermayenin yabancılaştırılmış toplumsal maddesini, cisimleşmesini; New-age müminleri ise dünyamızın sadece aldatıcı bir hayal / imajını, küresel çapta cisimleştirmiş bir bilincin yarattığı spekülasyonu bulmaktadırlar orada."

Matrix'te ilginç olan din ve teknolojinin birbiriyle ilişkisi.

Her türlü dünyevi işler ve teknoloji insanların hayatını androidler ya da klondan daha şiddetli veya aynı derecede etkilemiş olsalar ve hâlâ da etkileseler bile, Tanrı'ya ait "yaratma" fiilini ve ayrıcalığını insanın tekeline alması ya da alabileceği iması gerçek Musevi, Hıristiyan ve Müslümanları her zaman rahatsız etmeye yetecektir.

Klonlama ve akıllı robotlar gibi.

Eğer "Matrix"te ima edildiği gibi suni bir dünya yaratılmışsa bunun tek tanrılı dinlerle çatışma hâlinde olacağı her üç dinin inananlarına da acı vereceği aşikârdır.

İnsanı ve dünyayı tek Tanrı'nın yarattığına inanan ilâhi dinler için kabul edilmesi mümkün olmayan imadır bu.

"Matrix"te Kabala'nın son aşaması "aynanın arkasına geçme" arkasından görebilme ve tek yaratıcıya meydan okuma söz konusudur.

Buna rağmen Matrix'te hikâyenin ve ikonografisinin oluşmasında İncil'e, Eski Ahid'e sık sık yollamalar vardır.

Kişilere ve olaylara doğrudan atıflar "Terminatör-2" filminde, Sara (Sarah) –İbrahim Peygamber ilişkisinde olduğu gibi filmin kurucu- teknik bir öğesi olmaktan ötede, eğlence ve pazarlama için vazgeçilmez bir garanti unsurudur.

Matrix'in Neo'su da İsa Peygamber gibi halkı ve inancı ikiye böler.

Yahudiler o günlerde Roma İmparatorluğu'nun baskısına karşı, bir politik-askeri kurtarıcı, Yani Mesih beklemektedirler.

Bekledikleri Mesih bir kraldır.

Nitekim İsa başlangıçta bir kral gibi karşılanır. Ancak İsa: "Benim imparatorluğum bu dünyada değil" deyip dünyevi hasletlerden elini eteğini çekip etrafına da bu anlayışı aktarınca Yahudiler de tam bir hayal kırıklığı ortaya çıkar.

Bu durum bütün din formatlı Hollywood filmlerini iki arada bir derede bırakan çelişkidir.

Zira bu filmlerde alttan alta Roma İmparatorluğu'na duydukları sempatiyi gizlemekte çektikleri zorluklar dikkatli seyirciler tarafından fark edilir.

Roma pragmatiktir. Onun idarecileri ve valisine duydukları sempatiyi saklamak, benim ülkem öteki dünya diyen bir kaybeden durumundaki İsa'yı öne çıkarma mecburiyeti Hollywood filmlerinin başının belâsı temel bir çelişkidir.

Neo ilk bakışta beklenen bir kurtarıcı gibidir. Kendini feda eden Mesih olmaya niyetli değildir. Ancak o günümüzün şartlarına uygun şekilde, internet üzerinden "Tanrı'nın davetini alınca" kurtarıcılığa soyunur ve o artık Mesih'tir.

Matrix'in hikâyesini yaratılış hikâyesine benzer-paralel olarak görüyoruz.

Matrix'te her şey cennetin kaybedilmesiyle –cennetten kovulma- başlamıştır.

Ne var ki bizzat ajan Smith'in de anlattığı gibi burada insanlar cennetten kovulmamış, kendileri cenneti kabul etmemişlerdir.

Kurtarıcı, Zion'u Matrix'teki ajanlara karşı desteklemek için bekleniyordu. Matrix dünyasında Mesih'in ve asinin –Deccal ve türevleri- her yeni versiyonu bu sanal yaratılışın içinde atılmış bir adımı temsil ediyor.

Yaratılan Matrix dünyasının son hâli ajan Smith'in de memnun olmadığı, sıkıntı verici, sıradan, ortalama ve kahramanlıklara ihtiyaç bırakmayan bir dünyadır.

"Matrix Reloaded" de görüldüğü gibi, Matrix'in makinelerin hizmetindeki mimarı Mesih'i, insanın bu bahtsız hayatına son verecek biri olarak programlanmıştır.

Ajan Smith'in söylediği gibi, Mimara göre kurtarıcının vazifesi dünyanın insanlarını "kurtarmak" manevi huzura kavuşturmak değil, tam aksine dünyayı insanlardan kurtarmaktır.

Eski Ahid ve İncil'in yaratılış mitosu ile kurtarıcı efsaneleri birbiri içine geçip durur Matrix üçlemesinde.

Neo zaman zaman insanların değil de, kendi canını kurtarmaya çalışan Mesih durumundadır.

Trinity Neo'nun, Ajan Smith'in kurşunlarıyla ölürken, 303 numaralı odada, tıpkı kimi Hıristiyan metinlerdeki ölümünün ardından üçüncü günde dirilen İsa gibi, Barok Pieta resimlerindeki Meryem'in kollarındaki İsa gibi hayata dönüşünü –dirilişini bekler.

Dirilen Neo, kurşunları havada durdurmasıyla -ki İncil'de "diriliş" İsa'nın Tanrı'nın oğlu olduğunun ve ölümsüzlüğünün en çarpıcı belgesi olarak imgelenmiştir, İncil'in en can alıcı tablosudur bu- artık Matrix'in İsa'sıdır.

Neo, İncil'deki Mesih figürüne eşdeğer olarak "Matrix Reloaded"in sonunda, yaratılış hikâyesini yeniden oluşturmaya, Matrix ve içindeki insanlar için yeni bir program yazmaya çağrılır.

Bir Mesih olduğu kadar, kılık kıyafetiyle bir vaiz, bir papazdır da Neo. Bir kurtarıcının alçak gönüllülüğü ve çıplaklığı bulunmaz onda.

İncil'in merkezindeki anlayış, Tanrı'nın bir insan olması ve bu yeni biçimi içinde o zamana kadar kavranamaz olan ölümü tatması olarak özetlenebilir.

Matrix'te kurtarıcı hikâyesi bir yandan iyice karıştırılmış ve yansımalara bölünmüştür.

Diriliş, İncil mitosunda merkezi bir yer tutarken Matrix'te uç bir alana kaymış, birkaç kez tekrarlanan bir olaya dönüşmüştür ve gerçekleşmesini erkek ile kadının arasındaki, yani Neo ile Trinity arasındaki aşka borçludur.

Burada da sanki Kabalizm'in "aynanın arkasına geçme"sine gönderme vardır.

Gnosis, Tanrı'ya, onun yarattığı dünyaya bakarak "dünyanın içinde duyu üstü, algı dışı dünyayı yaşama öğretisi" olarak tanımlanabilir.

Geç Antik Dönem'de, Helen, Yahudi ve özellikle Hıristiyan dünyasında yaygın olan bu akım, inancın içinde gizli kalmış sırları felsefe ve düşünce yoluyla ortaya çıkarıp manevi kurtuluşun yolunu açma teşebbüsü olarak da tanımlanabilir.

Günümüzde en popüler olanı Kabala'dır.

Neo'nun isyanı, öyle hemencecik İncil'in kurtarıcısı ile özdeşleştirmeye de gelecek cinsten değildir aslında.

Hıristiyanların karşısında "kâfirlik" / inançsızlık kampını temsil eden gnostik hareketinde, maddî yaratılış, ya da dünyanın maddî bölümü, kötü niyetli bir yaratıcının hesabına yazılan şeytanî kargaşalardan biridir.

Maddî yan, ortalığı bulandıran bir yandır. Sorumlusu da Demiurg / Demiurgos denen bir güçtür.

Demiurgos ilk kez Platon felsefesinde kullanılan bir terimdir. Dünyayı yaratan, varlıkları oluşturan Tanrı'ya Plâtoncuların verdiği addır.

Yeni Plâtonculukta tekrar ortaya çıktığında, akıldan farklı bir ilkeyi, duyumlarla kavranabilen maddî varlıkların dünyasını yaratan evrensel ruh mânâsına gelmiştir.

Gnosisçiler, dünyadaki maddî her şeyin bir yanılsama, duyu aldanması olduğunu ileri sürerler.

İnsanın cismi bedeni, hakiki insan varlığının ancak bir parodisinden başka bir şey değildir. İnsan bu dünya cehenneminden kurtulmak istiyorsa, aldatıcı, sahte görünümünün arkasındaki hakikati yakalamalıdır.

Ancak insanların çoğunluğu bunu umursamaz. Sanki Tanrı'nın istediği gerçeklik oymuş gibi, maddî dünyanın içinde debelenip dururlar.

Gnostikler insanların yüzde 99'unun, bir hapishâne olan maddî-görünür elle tutulur dünyaya teslim olduklarını, ancak geriye kalan yüzde birin, bu dünyanın "gerçeklik" olduğunu kabul etmeyip ona direndiklerini düşünürler.

Gnostiklere göre, her dinî yaratılış mitosu kendi çağının üstüne ne kadar çıkarsa çıksın, içinde doğduğu tarihi dönemin şartlarından dolayısıyla da meselelerinden ayrı düşünemez.

Gnostisizm, adetâ Matrix ile yeni bir Rönesans'a başlangıç yapıyor. Marpheus'un, Trinity'nin, Neo'nun vb. tepkisi Gnostisizmin Matrix'te bizzat maddî dünyanın bu manadaki aldatıcılığına bir tepkidir. Ustaca kurgulanmış bir Kabalistik mesajlar zinciri.

Dünyayı bir aldatma, hayal olarak kavramak, Gnostikleri Budizm'e iyice yaklaştırır.

Buda / Siddharta Gautama / Uyanmış olan bütün bir hayatı, gerçekliği yanılsama olarak ilân etmiştir.

Buda'ya göre bu dünya hiç gelişmeden, boyuna yeniden başlayan bir dolaşımdır. Bu devir daimi Buda araya girerek durduran kişidir. O da tıpkı İsa gibi yeryüzü krallığını önemsemez.

İlginçtir, Evanjelistlere göre İsa bin yıllık yeryüzü krallığı için dönecektir.

Yahudilere göre ise yeryüzü kralı bekledikleri Mesih'tir. Ancak o İsa değildir.

Günümüzde moda varyasyonlarında Budizm ile Hıristiyanlık birbirine yer yer denk düşseler de, birçok bakımdan birbirlerini dışlarlar.

Müminlerine yardım etmek için mükemmelliğe atacağı son adımı erteleyen aydınlanmış Buda (Bodhisattwa), körlerin gözlerini açıp onlara ışığı gösterebilmek için, aslında İsa gibi, ait olmadığı bu dünyada, yansımalar âleminde (Samsara) kalır.

İnsanları sürükleyen hareket (Karma) bir tür kaderdir. İnsan Samsara'dan yani içinde debelenip durduğu dünyadan Moksha (kurtuluş) ve meditasyon sâyesinde kurtulacaktır.

Kısacası kaderden kaçış vardır. –Kabala'da benzer iddialarda bulunur- kaderden kaçış meditasyon ve keşişlik vasıtasıyla mümkündür.

İnsan önce maddî hayattan sonra da bizzat bedenden ayrılarak olacak kaderden kaçış.

Samsara (dünya gerçekliği) iç hakikati, görünürün arkasında saklar; dolayısıyla yaratılan şeyin (dünya) hakikatine inanmak söz konusu değildir.

Neo "uyandıktan" sonra Trinity ve Morpheus'un koruyucu kanatları altında Hıristiyanlığın damgasını taşıyan bir mitolojinin içine doğru çekilir.

Ancak bu mitolojinin içine eylemlerin gelişmesiyle birlikte "şarki" öğeler sızar ve Neo "doğu" inançlarının sularına doğru yönelir.

"Matrix" üçlemesindeki ve "Antimatrix"teki dövüş dansları ya da ritüelleri her ne kadar Honkong kaynaklı olsa da, Budizm'in düşünce ile hareket / eylem eşitliği ilkesine dayanmaktadır. Bu denge tutku ile acının silinmesini (söndürülmesini / Nirvana) şart koşan bir eğitim gerektirir.

Bu bağlamda "Matrix'e "Samsara" diyebiliriz. Nasıl ki, makinelerin tahakkümünü, insanlığın geçmişinden gelen bir kar-

ma (itici güç), Hıristiyanlık inancındaki bir "ilk günah" olarak değerlendirebilirsek.

Finalde, Noe, Mahayana geleneği doğrultusunda zihniyle sadece nesneler dünyasını denetleme kabiliyetini kazanmakla kalmıyor, zaman ve mekânı da engelleyici bir sınır alan olarak etkisizleştiriyor ve sonunda uçup gidiyor.

O artık Hıristiyanlığın da Museviliğin de beklediği bir Mesih'tir. Her ne kadar beklentiler farklı olsa da.

TERMİNATÖR-2 / JUDGEMENT DAY

Türklerin Ermeni soykırımı yaptığını ilân eden şimdinin Kaliforniya vâlisi Avusturya köylüsü Schwarzenegger, Terminatör filminin başrol oyuncusu. Anlaşılıyor ki, Terminatör'ün çocukluğu Türklerin Viyana önlerine nasıl geldiğini anlatan hikâyelerle geçmiş.

Terminatör-2'nin alt başlığı Judgement Day. Malumun tekrarı, ilâhi mahkemenin kurulacağı gündür bu.

O gün, öteki dünyada kimin cennete, kimin de cehenneme gideceğine karar verilecektir.

Terminatör-2 gibi filmler salt Amerikan bütçesine katkılarıyla, cari açıklarını azaltmayla, büyük gişe başarılarıyla açıklanabilecek kadar "kolay" filmler değildir.

Bu filmler çoktan bir toplumun inançlarını, düşünme tarzını, zihni tercihlerini, hayat biçimini temsil edecek mertebeye tırmanmış gibidirler.

Hükümetlerin, halkına, dünyaya mesajları, tehditleri bu filmler üzerinden orada yüksek sesle ilân edilir.

Bildiriler, kiliselerin vaazları, Yeni Dünya Düzeni'nin insanlığı kurtaracak yüksek (!) idealleri, velhasıl kurtuluşa erdirecek her türlü reçetesi yer alır bu filmlerde. Bir okuldur filmler ve ana karakterleri oynayan esas oğlan ve kız da bize doğru olanı öğreten öğretmenlerdir.

Terminatör-2 ve benzeri filmler olabildiğince, bir milletin başarılı olmak için neye inanıp neye inanmaması gerektiğini gösterir ve toplumlar ve insan kendine inandığı ölçüde başarılıdır.

Yönetmen Cameron 1984 yılında Terminatör filmini yaptı. Filmde bir kadın gelecekteki dünyanın tek bir kitle hâline dönüştüğü aşamada, bir isyanın başını çekecek kişiyi doğuracaktı.

Burada bir kurtarıcıya, (Mesih) gönderme vardır. Elbette Mesih'in ortaya çıkacağı yerde Deccal'da boy göstermekteydi.

Terminatör-2 doğmuş kurtarıcıyı kurtarmaya gelen Schwarzenegger ile kötünün savaşıdır. Film Eski ve Yeni Ahid etrafında yeni bir mitolojik tasarının mesajlarıyla doludur.

Gelecek insan ile makine arasındaki bir kıyâmet savaşını akla getirmektedir. Ve gelecekten, sıvı metalden oluşan bir varlık çıkagelir.

Bu cıvık, akışkan ve dönüşümcü varlık karşısında düşük teknoloji ürünü olan çelik aksamlı Fordist makine (kurtarıcı) önceleri çaresiz kalır.

Çok kötü biçimlidir. Tezahürleri Şeytan'ın dönüşümlerine benzemektedir.

Terminatör-2'de dışardan gelen bir düşman yoktur. "Kötü" bu dünyada ve hatta Amerika'da sadece başka bir zamanda beklemektir. Dolayısıyla kötü artık sadece içte bir yerde, toplumun kendi kültüründen türeyen bir yerdedir.

Filmde John Connor'un tişörtü üzerinde public enemy / halk düşmanı yazıyordu. Demek ki sokak çocuğu, devrimci kurtarıcı, Mesih olarak anlaşılmasını istiyordu.

EXISTENZ / VAROLUŞ

Varoluş / eXistenz 1999 yılı ve bir David Cronenberg yapımıdır. Seyircilere başka bir dünyada yaşıyormuşuz hissi veren dikey / virtual reality / gerçeği çok iyi vurgulayan bir filmdir.

Varoluş, siberuzayın içinde ölümcül oyunlar oynayabilme fantezisini bir adım öteye taşıyan görsel bir şölen. Film teknolojinin "homo futurus"ların (geleceğin insanı) bedeni üzerindeki gerilim / stres boşaltma, yalnızlığını, çaresizliğini örtme etkisi üzerinedir.

Dünyanın en başarılı oyun tasarımcılarından olan Allegra Geller, son geliştirdiği eXistenZ adlı sanal gerçeklik oyununu test etmektedir. Oyunu oluşturduğu bir test grubu üzerinde denemektedir. Oyuna başladıklarında fanatik bir suikastçı kendisine garip bir organik silahla saldırır. Son anda pazarlama bölümünden Ted ile birlikte bu saldırıdan kaçmayı başarır. Ama eXistenZ adlı oyunun bütün bilgilerini içinde barındıran âlet büyük hasar görmüştür. Âleti onarmak için Ted'den âleti vücuduna koymasını, böylece oyunu birlikte oynamalarını ister.

Bundan sonra oyunun sonuna kadar gelişecek olayların gerçek dünyada mı, yoksa sanal bir oyunda mı geçtiği belirsiz bir hâl alacaktır.

Filmin yapımcısı Cronenberg'e göre, bütün gerçekler tıpkı oyunlardaki gibi sanaldır ve bunların gerçekliğinin devam edebilmesi için de yüksek dozda yaratıcı enerji gerekir.

Biyolojinin ve sanalın birleştirildiği bir oyun olan Varoluş'un gerçekliği, "game pod" adlı mutant amfibilerden (hem karada hem de suda yaşayabilen hayvanlar) üretilen, insan organını andıran unsurların sinir sistemine açılan deliklere (bioport) yerleştirilmesiyle sağlanır.

Seyirci gerçeğin mi sanal, sanalın mı gerçek olduğu hususunda tereddüde düşer. Varoluş'ta Rus bebekleri matruşkalar gibi her seferinde içinden yeni bir oyun çıkar.

Kabala'nın Hayat Ağacı ile "aynanın arkası"na geçme hedefi, Kabalistik enerji sağlama yöntemi filmin esas vurgulamak istediği "sanal-gerçek" arası bir oyun.

Varoluş'ta "siberya" adlı başka bir hayat vardır. Buradaki hayat beden-ruh karışımı bir şeydir.

Oyunun dünyası, siber bir savaşın, bir insansı öldürme gerçeğinden yoksun bir savaşın sergilendiği yerdir. Ama insanlar oyunu istediği zaman sonlandırabilir, yeniden başlatabilir.

Burada anlatılan savaş farklıdır. Baudrilard'ın söylediği gibi: "Savaşın karanlık bir odada derinden algılanabilmesini sağlayan, bunun için savaşla yüz yüze gelmenin gerekmediği bir savaş."

Tıpkı ABD'nin Afganistan'ı ve Irak'ı bombaladığında kimsenin kimseyle yüz yüze gelmediği, vurmak istediği hedeftekilerin kavrayamayacağı uzaklıktan bir tek tuşa basarak hedefi vurmanın geçerli olduğu bir savaş gibi.

Bu savaşta hükmeden daha az endişeli ve daha az kötü. Zira hedeftekileriyle yüz yüze, göz göze gelmediği bir gerçek savaş yaşanıyor.

Filmin yapımcısı Cronenberg, Müslümanları iki kategoriye ayırmış. Filmin hazırlık safhasında sanata hoşgörüyle bakan ve bakmayan Müslümanlar üzerinde, kendi ifadesiyle "araştırma" yapmış. Salman Rüşdi ile tartışmaların konusu bilgisayar, internet ve oyunun sanat eseri olup olmadığı hususunda. Salman Rüşdi'ye göre: "Şüphe 20. yüzyılda insanoğlunun temel şartlarından biri gibi görünüyor. Başımıza gelen şeylerden biri de "KESİN"liğin elimizden alınıp gittiğini görmek."

Artık günümüzde içinde bulunulan durum bir oyun değildir, gerçek bir tehlikedir ve bu tehlikenin hangi taraftan geleceği bilinmezlerden biridir. Her şey birbirine dönüşür, SINIRLAR ORTADAN KALKAR.

FIFTH ELEMENT / BEŞİNCİ ELEMENT

Bir Luc Besson yapımı olan Fifth Element filminde, beşinci güç yaratılışı kurtarmak için aşka ihtiyaç duyar.

1997 yılı yapımı olan Beşinci Güç, 1914'de Mısır Piramitleri'nde başlar. Bir arkeolog piramitler üzerindeki hiyeroglif yazı-

lardan, her 5000 yılda bir dünyaya kötülük geleceğini okur. Burada Ezoterik bir gönderme vardır.

Ateş, Su, Toprak ve Rüzgâr'ın dışındaki BEŞİNCİ ELEMENTİN bulunmasıyla, dünyaya gelecek kötülük engellenebilecektir.

300 yıl sonra çelik ve camdan gökdelenlerin yapılmış olduğu hiper-teknolojik bir gelecek şehrinde uçan taksi şoförü emekli Binbaşı Colin (Bruce Willis) dünyayı saran kötülüğü engelleyecek olan beşinci elementi ele geçirmek için görevlendirilir.

Colin, kusursuz bir kadının peşindedir. Ona sırılsıklam âşıktır. New York şehrinin Güney Brooklyn bölgesinde ultra modern bir odada yaşayan emekli binbaşı, yemeğini yüzergezer Çin lokantasında yemektedir.

Ancak hâlâ o yüzyılda uçan taksilere servis yapan Mc Donalds'larda varlıklarını sürdürmektedir.

Colin'in tek derdi ehliyetindeki puanların bitmesidir. Elektronik postalarına düzenli olarak bakar, günlük rutin hayatını sürdürürken, şimdi dünyayı kurtarmak üzere beşinci elementi bulmakla ve yanında da yaratılışın devamını sağlayacak her şeyi bilen mükemmel bir kadınla Phloston gezegenindedir.

Beraberindeki kadın tabiî olmayan yollarla imal edilmiş bir kopyanın kopyasıdır. Onu imal edenler tarafından imha edilmek istenmektedir.

Filmde; Brazil'den, Star Wars'tan ve Fritz Lang'ın Metropolis filminden esintiler yer yer kendini belli eder.

Metropolis 2026 yılının endüstri şehridir; imalatın, sosyal şartların taşlaşmış olduğu, sömürüyle beslenen geleceğin dünyasıdır... Film New York'un siluetinden hareket etmiştir. Güneşe yakın gökdelenlerde zenginler hayat sürerken, yeraltında işçiler makinelerle ritmik bir bütünlük içinde çalışırlar.

Metropolis'te Maria ile somutlaştırılan erotik, duygusal söylem, Beşinci Element'te bedene bürünür.

Zamanın değil, hayatın ve hislerin önemli olduğu vurgusunun yapıldığı Beşinci Element, 2059 yılında tekno-kapitalist bir kent olan New York'ta geçer ve dünya nüfusu 200 milyardır.

Beşinci Güç savaş karşıtı bir kurguya sahiptir. Yaratılışın merkezine aşkı oturtur ve onun sihriyle var oluşu kurtararak Kabalistik-Hıristiyan formatlı masalsı bir finalle noktalanır.

Film, teknolojiyi kötü niyetli insanlara bıraktığımızda hakikaten varlığımızı sona erdirecek ateşi kendi nefesimizle söndürmek mecburiyetinde kalacağımız, gelişmiş teknolojinin yaratacağı savaş tehlikesi ve dünyanın sonu panaroyasının karşısına aşkın ve duyguların muhteşem zaferini koymamız gerektiği gibi insanî mesajları dillendirir, görsel şov hâline dönüştürür.

Teknoloji ve ideoloji ayrılmaz bir şekilde birbirine girmiştir. Dünyada teknolojinin kötü kullanımı iyi niyetlerin özünün bütünüyle tükendiğini göstermektedir. Hâlbuki sanal gerçeklik bizlere yeniden başa alabilme, istediğimiz anda bir oyunu sona erdirebilme hürriyetini verir. Ve orada her şeyin telafi edilmesi mümkündür.

Hasılı Beşinci Element Kabala'nın Hayat Ağacına göndermeler yapan, kıyâmet ile dünyayı kurtarmak arasında bocalayan "yaratıcı"ya da rakip olmaya çabalayan mesajları içeren "ezoterik" bir film.

BİR İLLUMİNATİ FİLMİ VEYA LARA CROFT: TOMB RAIDER

Hollywood'un İlluminati adlı gizli cemiyet hakkındaki en popüler filmlerinden biridir Lara Croft.

Bu tür filmlerde aşk ya da seksi bir bayan oyuncu verilmek istenen açık-gizli mesajları seyirciye aktarmada, sünnet edilen çocuğa aynı anda lokum yedirme işlevi görür.

Angelina Jolie, kocaman göğüsleri, daracık beli, kıvrımlı ve biçimli kalçasıyla karşımıza Lara Croft olarak çıkıyor.

Film bilgisayar oyunları imal eden tecrübeli Eidos şirketini yıllardır zengin eden efsanevi oyun "Tomb Raider"in uyarlaması ve yapımcı şirket, Musevi patronlu Paramount.

Lara Croft oyundaki gibi aristokrat bir âilenin kızı, zengin ve maceraperest. Güzel bir vücudu var ve oldukça atletik. Tıpkı bilgisayar oyununda olduğu gibi.

Ezoterik temele dayalı olan, gezegenlerin aynı hizaya geldiği her 5000 yılda bir dünyayı büyük bir tehlikenin tehdit ettiği hususu filmin konusu.

Antik çağlardan kalma bir "üçgen taş" zamanında kötü ellerde büyük bir yok oluşa sebep olduğu için ikiye bölünmüş ve iki parçası da dünyanın iki ayrı ucuna saklanmış. İki parçayı da doğru olarak bir araya getiren kişi zamana hükmedebilecek ve dünyanın hâkimi olacaktır.

Tıpkı Yahudilerin, Evanjelistlerin ve İlluminati'nin günümüzde, Hz. Musa'nın M.Ö. 1458'de yaptırdığı 90 cm. boyundaki üç parçaya bölünmüş pirinçten yılanını bulmak ve dünyaya hükmetmek istedikleri gibi.

İlluminati isimli gizli cemiyet üçgen taşın parçalarının peşindedir ve bunun için Powell adlı sadist bir adamı görevlendirmiştir.

Bu arada Lara Croft ölen babasının yasını tutmaktadır. Gezegenlerin aynı hizaya gelmesine kısa bir süre kala Lara babasının sakladığı çok önemli bir sırrı tesadüf eseri öğrenmiştir.

"Üçgen taş"ın parçalarını ele geçirmeye yardımcı olacak bir saattir bu. Üzerinde "her şeyi gören göz"ün (masonik sembol) bulunduğu bu saatin Lara Croft'ta olduğunu öğrenen Powell onun peşine düşer.

Filmde Lara Croft bir başka Kabalistik-Hıristiyan formatlı dizi ve film olan İndiana Jones'un dişi versiyonu. Filmin yönetmeni "Con-Air" ve "Generalin Kızı"nı da çeken Simon West.

12 MONKEYS / 12 MAYMUN

12 Monkeys / 12 Maymun 1995 yapımı bir Terry Gilliam filmi. 12 Nisan 1990'da Baltimor Country Hospital'de (Baltimor Bölge Hastahânesi) paranoyak bir şizofrenle yapılan röportaj filmin başlangıç karelerini oluşturur.

Röportajdan anladığımıza göre, 1996 yılında 5 milyar insanın öleceği, hayatta kalanlarınsa gezegeni terk edeceği, dünyanın hayvanlar tarafından yönetileceği bir kıyâmet senaryosu, kıyâmetten altı yıl önce ifşa ediliyor... Yıl 2035 insanlar, aşağıda, tıpkı solucanlar gibi, hastalıklardan, virüslerden korunarak paranoyak bir hayat sürdürecek şekilde düzen kurmuşlardır.

Yukarıda ise hayvanlar dünyasının yegâne hâkimi olmuşlar, aslanlar, ayılar, baykuşlar, böcekler... 2035 yılının "high-tech" olmaktan uzak hiyerarşik geleceğini, çöp yığınlarını, dilenciler, acımasız polisler, fahişeler, anarşistler, karanlık sokaklar kısaca paranoyak görüntüler günümüz dünyasından kesitlerdir.

Boynundaki BARKOT DÖVMESİ ile "Yeni Düzen" adına numaralanmış (666 sayısına ve Deccal'in imparatorluğuna bir atıftır) James Cole (Bruce Willis) şiddet, anti sosyal kişilik, uyumsuzluk ve otoritelere karşı gelme suçlarından toprağın altındaki bu tertemiz (!) toplumda 25 yıl ağır hapis cezasına çarptırılmış bir mahkûmdur.

Yeraltındaki dünyanın idarecileri bir tür zaman makinesi kullanarak James'i kıyâmetin gerçekleştiği yıl olan 1996'ya geri göndererek insan ırkının sonunu getiren virüsün kaynağını bulmak ister. (Burada iyi ile kötü arasındaki kıyâmet savaşını, Armagedon savaşında Evanjelistlerden her üç kişiden ikisinin öleceği varsayımını hatırlayınız.)

James Cole (Bruce Willis) görevini başarı ile tamamlarsa yeraltındaki dünyada almış olduğu 25 yıllık mahkûmiyetinden kurtulacak ve beklide insan ırkı dünyaya yeniden geri dönebilecektir.

Ancak Cole yanlışlıkla 1996 yılına değil, 1990 yılına ışınlanır. Üzerinde iç çamaşırı bile yoktur. Tuhaf davranışından dolayı polisler onu tutuklar. Polislere görevini anlatınca, yani gelecekten geldiğini söyleyince Cole kendini bir akıl hastahânesinde bulur.

Orada "Madness and Apocalyptic Visions / Delilik ve Kıyâmet Görüşleri" kitabının yazarı Kathryn Railly (Madeleine Stowe) ona yardım eder.

Railly, gelecek üzerine derlediği tarih hikâyelerinde, Cassandra kompleksi adı verilen bir hastalığı araştırmaktadır. Hastahânede yatan Jeffrey Goines'in (Brad Pitt) hikâyesi de, ona düşlerle beslenmiş bir gelecek kurgusunu çağrıştırır.

Öteki dünyada kurallara karşı gelindiğinden, yukarı dünyada da NORMAL görünmediğinden mahkûm olan Cole, Jeffrey Goines'le kıyâmetten, gelecekten, dünyadan ve sistemden bahsederken, Jeffrey ona şöyle söyler.

"Burada olma sebebimiz sistem... dışarıdaki insanları bizleri buraya kapatarak koruduklarını sanıyorlar, oysaki onların hepsi bizlerden daha deli."

Modern dünyanın asıl meselesi, sürekli ona saldırıda bulunacak tehlikelerin var olduğuna paranoyakça inanmasıdır. Bu sebeple de toplumların "öznenin ayrıcalığını ortadan kaldırmak" hususunda bir tecrübesi vardır.

Jeffrey'in babası Dr. Leland DNA çalışmalarıyla Nobel ödülünü almış bir mikrobiyologdur. Şimdi de bazı virüs projeleri üzerinde çalışmaktadır. Jeffrey babasının hayvanlar üzerinde deney yapmasına karşıdır ve hayvanat bahçesindeki hayvanları kurtarmak için 12 Maymun Ordusu adında bir gerilla grubu kurmuştur. Cole ise Jeffrey'in labaratuardan insan ırkının sonunu getirecek virüsü çalacağını düşünür.

Halbuki asıl tehlike laboratuarda Dr. Leland'ın yanında çalışan kimyagerdir.

Kimyager, insan ırkının dünyaya yaptıklarından (nükleer silahlanma, kontrolsüz üreme, çevrenin mahvedilmesi ve kara, deniz, hava kirliliği) dolayı hayattan çekilmesi gerektiğine inanır. Zira Homo Sapiens'lerin tek sloganı hayatları boyunca "Haydi alışverişe gidelim" olmuştur.

Cole, insanlığı ve dünyayı kurtarmak için geldiği gezegende bir polis kurşunuyla ölür. Burada zaman bir kere daha üst üste katlanır. 2035'e geri dönmeden âşık olduğu kadının yanında 1996'da kalmak ister. Bu kez virüsün dünyaya yayılmasını önle-

mek için hain kimyagerin peşine 2035'ten geçmişe gönderilen bilim kadını, Mrs. Jones düşer.

Mrs. Jones kendisini sigortacı olarak tanıtır. Yani geçmişin sigortası olan bir gelecek fikri vurgusu yapılır.

Filmde maymunlardan insana geçtiği iddia edilen EBOLA ve HIV virüsüne de gönderme yapılır. Virüsler yerleştikleri vücutta bağışıklık sistemini çökertirken sürekli kılık değiştirerek karşı aşısını da etkisiz kılar hâldedir. Virüsler dünyanın masumiyetini tehdit eder duruma gelmiştir.

Filmde adı geçen, geleceği bilmek zorunda olan kâhin Cassandra ile Kabala ve Hıristiyan mistisizmine gönderme vardır.

Janus ile Roma'nın pagan tanrılarına, maymun ile Budist ve Hindu inançlarına gönderme yapılır.

12 İncil'de sık yer alan İsa'nın 12 Havarisi'ne, virüs ise günahlara karşılık olarak filmdeki yerini almış.

James Cole ise insanoğlunun devamını sağlayacak görevle dünyaya geri dönmüştür, tıpkı bir MESİH gibi. Yani hem Hıristiyanlığa hem de Yahudi inancına gönderilen bir mesaj niteliğinde.

12 Monkeys, bilim konusunda karanlık bir tablo çizer. 2035'in teknolojik katedrallerinde yaşayan bilim adamları manipüle edici, 1996'nın modern psikiyatristleri ise Tanrı gibi neyin iyi, neyin gerçek, neyin düş olduğu konusunda karar verenler olarak tiplenir.

Film boyunca insanlar ekran karşısında uyuşmuş bir şekilde çizgi filmler, hayvan hakları programları, reklâmlar ve haberleri seyredip dururlar.

İnsanlar televizyona zincirlenerek bayağılıkla ve şiddetle uzlaşmaya başlarlar. Filmde Jeffrey'in (Brad Pitt) ağzından şu mesajlar verilir: "İşte reklâmlar, seyret, dinle, diz çök, dua et... Bizler yalnızca tüketiciyiz, artık üretmemizi istemiyorlar, her şeyi otomatik makineler yapıyor, eğer çok şey satın alırsak iyi yurttaşız, eğer almazsak akıl hastası..." Artık dünyada tuvalet kâğıdı, yeni arabalar, bilgisayarlar, beyni etkileyen ses sistemle-

ri, hazzın son sınırına yaklaştıran seks âletleri almamak bir akıl hastalığı olarak görülmektedir.

Valeria Evangelisti'nin dediği gibi, sistem ancak kendisine bağlı olanlar boşlukta kaldığı sürece mevcudiyetini sürdürür ve kendi durumlarının farkına varmasınlar diye en mahremlerine, hatta psişik yapılarına kadar yanlış bilgiler, yanlış mesajlar sokulmak istenir.

Tıpkı 1991 Körfez Savaşı, Bosna Savaşı, Afganistan'ın ve Irak'ın işgalinde GÜVENİLİR (!) kaynakların dünya kamuoyunu yanlış bilgilendirdiği gibi.

BATMAN VEYA HAÇ İLE YARASA

1939 yılının bir ayında, İkinci Cihan Savaşı henüz gerçek yüzünü göstermemişti.

Ancak Hitler'in orduları Polonya'ya girmek üzereydi.

Teknolojik-askeri ilerlemenin bir simgesi olan "Superman", çizgi-roman olarak ortalığı bir anda kasıp kavurmaya başlamıştı.

Açıkçası gelinen teknolojik-askeri ilerlemenin kitlelerin şuuraltına işlenmesi ve ihtiyaç duyulan korku ve endişenin sağlanmasının bir vasıtasıydı Superman.

Hakikaten Superman tahmin edilmez boyutlarda başarı kazandı. Benzer çizgi-romanlar piyasaya sürüldü.

National Periodics çizerlerinden Bob Kane ve metin yazarı Bill Finger yarasa kanatlı, yarı insan, yarı hayvan bir kahraman tasarladılar.

Yarasa kostümü, adâletin simgesi olarak gangsterlerin ve kötülerin ödünü patlatmaya yetecekti. Tıpkı 30'lu yıllarda pelerinli kahramanı "Zorro"nun "Z"si gibi.

Batman ilk kez 1939'da "Dedective Comics"in 27. sayısında okuyucularla buluştu. Kısa sürede Superman kadar şöhret sahibi oldu.

Batman, Gotham City'de yaşamaktadır. Gotham Gotik-Amerikan çağrışımı yapmaktadır. Yani Gotik romanın korku atmosferinin mekânı.

Gündüzleri playboy olan kahramanımız, geceleri de adâletin tecellisini sağlıyor.

Batman'ın, "gadget"ları var. Üçte biri oyuncak, üçte biri silah ve üçte biri de Kabala formatlı sihirli sembolik nesnelerden oluşan gadget'lar.

Mesela belindeki kemer bir sürü kimyevi maddeyle birlikte hile yapmayı sağlayan âletleri de kapsıyor. Sihirbazın külahı ve melon şapkası gibi bir şey.

Batman çocukluktan ayrılmış olmanın bitmez tükenmez acılarını anlatır. Gotham fazlasıyla büyülü bir şehirdir. Gökkuşağının ötesinde kalmış bir ülke, içindeki oyuncak göstergelerin ansızın gizli, esrarengiz bir mânâyı açığa vurdukları bir çocuk veya çocukluk dönemi odası: HIRS, HAZ, İSTEK, ARZU VE KORKULARA gönderme yapan oyuncaklar. Ve bu dünya baştan aşağı maddiyata gömülmüş bir nesneler dünyasıdır.

Batmandaki figürlerin hepsi istisnasız kökenlerini masallara ve mistik öğelere borçludur. Temel kaynak Kabala'nın sırları ve yer yer de Hıristiyan mistisizmidir.

Batman'da direkt çatışmaların yanında sembollerin savaşı vardır. Sembolünü üstün hâle getiren kazanır. Mısır Ezoterik sembollerinden Kabala'ya kadar geniş bir yelpaze.

Batman'da kişiden önce sembol vurgusu öne çıkarılmıştır. Mesela çember içindeki yarasası zihinlere iyice kazınmıştır. Dikkatlice bakıldığında Yahudi-Hıristiyan dininin kurtarıcı - Mesih kavrayışı ile Batman örtüşür.

Avrupa'da Batman filmlerinin başarılı olmasının birinci sebebi "din" olarak pazarlanmasıdır.

Bu din yarasa simgesinin içinde hareket ettiği sihirli, büyülü bir mekân yaratıyor.

Bu mekâna hem büyük olarak, hem de hâlâ çocuk kalmış olarak girmek mümkündür.

Tim Burton'ın "Batman"i tepetaklak edilmiş bir Noel masalıdır. Hıristiyan bir hikâye. "Batman Returns / Batman Dönüyor" filminde ise biçim fukarası penguen, Eski Ahid'ten Hz. Musa'nın hayat hikâyesinin temel motiflerine gönderme yapar.

Zengin Cosslepot âilesinin bu çirkin yaratığı Noel'de öldürme teşebbüsü, penguenin kanalizasyonda kaybolmasıyla noktalanır.

Nehre bırakılan Hz. Musa'dır o. Sonra penguenler onu evlat edinmiş, büyütmüşlerdir. Sonunda ortaya intikâm öfkesi dinmeyen bir canavar çıkmıştır.

Çocukluğu elinden alındığı için, çocukluk odasının -günlerinin nesnelerini- oyuncaklarını olağanüstü abartıp onları kendisinin tehlikeli birer müttefiki - yoldaşı hâline getirir.

Oyuncak, insanın ister istemez terk etmek mecburiyetinde olduğu bir dönemin - çocukluk döneminin- veya dinî ifadeyle cennetin bir ifadesi olmaktan çıkmış, devleşip canavarlaşarak, yaşanmamış bir çocukluğun intikam vasıtası hâline gelmiştir.

Batman, dünyanın pisliklerinden uzak kalmak için maske arkasına gizlenmek ve şatosunda beklemek durumundadır. Dünyanın düzelmesini bekler gibi görünse de zaman zaman şatosundan ayrılarak rayından çıkmış bir şeyleri yeniden yoluna koyup geri döner.

Batman, sembollerin, işaretlerin halkalarından kurulu bir zincir. Batman Musevi-Hıristiyan kurtarıcı mitosuyla birlikte. Onun alâmeti farikasının, sembollerinin kurduğu Kabalistik dünya, her şeyden önce ikonalarının pazarlama gâyesine yönelmiştir.

Matrix orta ve üst burjuvaziyi hedef almışken, Batman banliyö küçük burjuvazisine, onun gençliğine hitap eden bir kültü gözlere ve zihinlere kazımayı tercih etmiştir.

HOLLYWOOD FİLMLERİNDE İSİM VE KARAKTERLER

Hollywood'un özgün senaryolu filmlerine isim seçerken dikkat ettiği bazı hususlar vardır.

İsimler ya filmin ana temasını çağrıştıracak veya doğrudan anlatacak tarzda olmalı.

Hollywood filminin ismi kolay söylenebilmeli, merak unsuru barındırmalı, pazarlama açısından çekici olmalı ve olabildiğince başka dillere çevrilirken zorluk çıkmamalı ve yanlış anlamalara meydan vermemeli. Zira film bütün dünyada vizyona sokulacaktır.

Her ülke filmlerinde olur, ancak Hollywood filmlerinde seyircinin şuuraltına seslenen ustaca yerleştirilmiş yüzlerce, binlerce ayrıntı ve küçük mesajlar yer alır.

Mesajlar hem göze, hem de kulağa olabileceği gibi sadece ikisinden birine de yönelik olabilir.

Bazen mesaj filmin adında veya hikâyeyi sürükleyen karakterin isminde bile gizli olabilir.

Filmin esas karakterine verilen adlar da hikâyenin altında yatan, alt-hikâyeciklere hizmet eden küçük detaylardan biri ama en basiti ve az dikkat çekici olanıdır.

Hollwood filmlerinde çok sık kullanılan meslek ve isimler, öğretmen, hemşire gibi meslek gruplarından ve iyi bir insan olması şart olan kadın karakterlerin çoğunun ismi Mary'dir.

Mary adlı kötü bir kadın Hollywood filmlerinde yer almaz. Zira bu isim Hıristiyanlara kutsal çağrışım yapmaktadır.

Son on beş yıla kadar özellikle Hıristiyan literatüründeki azizlerin ya da havarilerin isimleri devamlı surette çoğu film karakterlerinde yakıştırma ve karakter tipini pekiştirme maksadıyla direkt olarak o filmin alt hikâyelerine hizmet eder bir şekilde kullanılırdı. Yaklaşık 15 yıldır da Hıristiyan tiplemelerin "esas oğlan" veya "esas kadın" yanında Yahudi tiplemeler de monte edilmiştir.

Kısaca iyiler ya Hıristiyan olur, ya da Yahudi. İsimler Gabriel, John, Paul, Thomas, Simon veya David olur. Beylik bir misal Matrix film üçlemesi.

Burak Güral'ın dediği gibi, kalabalık bir âiledeki en büyük kardeşin adı ya Tony'dir, ya da Paul. Küçük kardeşin adı da ya Tom'dur, ya da Michael.

İngiliz tipi, yani hafiften aristokrat, film karakterinin adı mutlaka George, küçük-orta boy dedektif ve gazeteci takımının adı David, çiftçilerin ve fedakâr babaların adı Harry'dir.

Bu isimlerin sürekli tekrarlanması sizce sadece bir rastlantı mıdır?

Niçin filmdeki Frank adını almış karakterler iyi giyimli, ama biraz saf ve şaşkın olurlar? (Çıplak Silah'ın Frank Drebin'i gibi.)

Hollywood filmlerinde en çok kullanılan isimlerden biridir John. (Papaların isimlerini hatırlayınız.) Bu ismi taşıyan film kahramanları genellikle yanlışlıkla başı belâya girmiş veya iftiraya uğramış iyi insanlardır. (İlk Kan'ın gâzisi John Rambo, Slyvester Stallone gibi)

Bir başka klişeleşmiş Hollywood ismi ise Jack. Hız Tuzağı (Speed) filmindeki Keanu Reeves gibi gözünü budaktan esirgemeyen, cesur, sert, yakışıklı ve kadınların gözdesi.

Karakter isimlerinin özellikle Kabalistik ve Hıristiyan temalı fantastik filmlerde "anlamlı" olarak seçilmesi filmin vermek istediği mesajı tamamlayıcı bir etki yapar. Matrix'de Keanu Reeves'in her iki adı da, Thomas Anderson Hıristiyanlığa, Neo takma adı da Kabalist-İbrani, film içinde verilmek istenen mesajın temsilcileridir. Neo birdir. Yani one.

Benzer bir "kodlama" isim kullanımı James Bond filmindeki kötü karakterler ve Bond kızları için de geçerlidir. Bond kızlarının isimleri seksüel imalardan oluşur. Pussy Galore (Galore: bol bol, Pussy: argoda vajina), Octopussy (octopus: ahtapot ve pussy kelimelerinin karışımı), Holy Goodhead (Holy: kutsal, Goodhead: güzel kafa(!) gibi.

Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz. Özgün senaryolu Hollywood filmlerinde hiçbir şey tesadüf değildir. Filmin adından hikâyeye oradan mekân seçimine kadar her şey psikolojik harbin birer silahı olup "Yeni Dünya Düzeni"ne hizmet etmektedir.

ALICE HARİKALAR DİYARINDA VE YÜZBAŞI AMERİKA'NIN BEYİN YIKAMA GÖREVİ

Lewis Carrol'ın 1864'te kaleme aldığı Alice Harikalar Diyarı'nda çizilen karakterdeki; özgüven, saflık ve canı sıkılan çocuk, şimdilerde İngiltere'de " savaşçı bir prensese" dönüştürülmüş.

Alice artık kanlı cinayetler, zâlim düşmanlar ve savaşlarla boğuşuyor.

Hemen bir komplo teorisi kurayım. Acaba İngilizler "Yeni Dünya Düzeni" için çocuklarını ve yeni yetmeleri psikolojik eğitime mi tâbi tutmak istiyorlar?

Bir internet sitesinin haberine göre Frank Beddor'un yazdığı yeni versiyonun adı "The Looking Glass Wars", bir üçlemenin ilk kitabıymış. Çizgi filmi ve sinema filmi yapılması hedefler arasındaymış. Alice'in yeni maceralarında Matrix, Yıldız Savaşları, Yüzüklerin Efendisi'nin belirgin izleri varmış.

"Yüzbaşı Amerika" da İkinci Dünya Savaşı sırasında cepheden cepheye koşan bir Amerikan çizgi roman kahramanı. Bu çizgi roman-film NASA desteklidir.

Türkiye'de ilk Amerikan çizgi romanı, İsmet İnönü zamanında anti-komünist propaganda maksatlı "Kızıl Tehlike" imiş.

Örümcek Adam'ı (Spider Man) herkes biliyor artık.

Bir başkası, zenci bir kız kahramanı olan Martha Washington dünyayı kurtarıyor, Martha Washington savaşa gidiyor.

Vietnam gazisi "The Punisher"/ Cezalandırıcı, kötülerin amansız düşmanı. Batman ise en Kabalistik öğeler taşıyanlardan birisi.

Bizde niçin yapılmıyor da Türk çocuklarının beyni adetâ nadasa bırakılıyor?

Yahudiliğin "yasa" yönünü Talmud'da mistik yönünü de Kabala'da görmek mümkündür.

"Kabala üzerine yapılan ilk yazılı çalışma Musevilik, Hıristiyanlık ve İslâm'ın atası olan Hz. İbrahim tarafından 4000 yıl önce kaleme alınan oluşumun kitabıdır. Oluşumun kitabı sadece birkaç sayfa uzunluğunda olmasına rağmen, onun evrenin bütün sırlarını içerdiği söylenir." (Yehuda Berg, Kabala'nın Gücü, s. 220)

Yahudiler, Kabala'da saklı olan ilmin ancak çok az insan tarafından kavranabileceğine inanırlar. Eski Ahid'de insanların çoğunun farkına varamayacağı veya anlayamayacağı sırların, Kabala'ya vâkıf olan kişi tarafından çözüleceği düşünülür. Kabala metinleri, bilinen kitaplardan farklı olarak, çok az kimsenin anlayabileceği şekilde yazılmıştır. Kitapta mânâsız gibi görünen çok sayıda sembol yer almaktadır. Bazı metinlerde yazıyı kimsenin anlayamaması için şifrelenmiştir. Gerçek mânâsının, Yahudilerin büyük kısmının ve Yahudi olmayanların tam bilmediği Kabala ancak hakkında yazılmış olan kitaplar ile anlaşılabilir.

Kabalistik öğreti, evrendeki metafizik dengeler, Şeytani güçler ve bilinçaltı dünyasıyla yakından ilgilenir ve bunları büyü ritüelleri ile etkilemeyi gâye edinir.

Ortaçağ Avrupa'sında, Kabala'da yer alan gizli öğretilerin hayata geçirilmesi ile Yahudi toplumunun kurtuluşa ereceği düşüncesi yaygınlaşmıştır.

Kabala'da belirtilen çeşitli ezoterik ritüellerle, bütün Yahudileri içinde bulundukları durumdan kurtarıp, onları "dünyanın efendileri" yapılacağına inanılan Meşih'in yeryüzüne gelişinin hızlandırılacağına inanılmıştır.

Bu inanış ve uygulamalar 13. yüzyılda İspanya Granada'lı haham Moses de Leon tarafından yazılan Zohar kitabı ile zirveye ulaşmıştır. Bu kitabın içindeki bilgilerin geçmişinin ikinci yüzyıla kadar dayandığı kabul edilir.

Zohar'da antik dünyanın farklı ilimlerinin bulunduğuna inanılır. Zohar'da en çok üzerinde durulması gereken "sefirot" kavramıdır.

Sefirot, bir tür şemadır. Kabalacılar Sefirot'un Allah'ın evreni yaratışının bir tür temsili ve yansıma şekli olduğunu savunurlar. İnsanın ruhundan evrenin yapısına kadar her şey sefirot şeması ile uyumludur.

Kabalacılar, sefirot'a dayanarak "*tarihe yön verebileceklerine*" inanıyorlar.

Kur'an-ı Kerîm'de: "*Hiç şüphesiz, biz her şeyi kader ile yarattık*" (Kamer suresi, âyet 49) ifadesi ile Allah'ın bütün evreni ve insanlığı belirlenmiş bir kader ile yarattığına vurgu yapılır.

Eski Mısır yazıtlarındaki semboller ile Kabalistik semboller arasındaki benzerlikler dikkati çekicidir.

Kabala'nın günümüz Yahudiliğine en büyük negatif etkisi, Kabalistik ritüellerle "tarihin gidişinin değiştirilebileceği" yanılgısıdır.

Siyonizme destek veren haham Avraham Yitzhak Hacohen Kook, şöhretli bir Kabalacı'dır. Ve Siyonizmi Mesih'in gelişinin insan eliyle hızlandırılması olarak tarif eder.

Burada mukayese için; Mesih'in gelmesi için Evanjelistlerin insan eliyle yapılması gerekenler düşüncesini hatırlayınız.

Kabala'nın Gücü, kitabının yazarı Yehuda Berg'e göre: "Kabala'nın bilgeliği ve kerâmeti, tarih boyunca, Hz. Musa'dan Shakespeare'e, Plato'dan Newton'a dünyanın önde gelen ruhani, felsefi ve bilimsel zihinlerini etkilemiştir. Fakat bugüne kadar bu bilgelik, sadece aydınlar ve tarihçilerin kullanımında kalıp, kadim metinler olarak gizlenmiştir.

Yahudiler Mısır'daki firavun dönemi kültüründen sonra en çok - Tevrat dışı- Helenist kültürün "laik" etkisinde kalmışlardır.

İlk defa bir "Gaon", Babil Yahudiliği'nin en büyük lideri Sadya (M.S. 892-942) Aristoculuğu Yahudi düşüncesinin içine soktu.

Sadya, Yahudi felsefesi kitabı "İnsanlar ve Görüşler"i yazdı. Yahudiler bu kitabın iman ve akıl ile hür araştırma ruhunu bir arada topladığına inanıyor.

Gaon kelimesi günümüzde dahi mânâsında. Önceleri sekizinci yüzyıldan Babil Yahudiliğinin yıkılışına kadar, oradaki bütün Yahudilerin dinî liderini tanımlamada kullanılıyordu. Gaon dünyanın dört bir yanındaki Yahudilerin dinî sorularını cevaplıyor, yüce bir dinî kişilik olarak büyük saygı görüyordu.

Bir diğer husus ise Tapınak Şövalyeleri.

Tapınakçıların temel felsefesi, esas olarak *Birinci Haçlı Seferi*'nden sonra Kudüs'te temelleri atılan Tapınak Şövalyelerinin felsefesidir. Bu ise KABALA felsefesine dayanır.

Kabala, esas itibariyle Eski Mısır'daki firavun büyücülerinin öğretilerinin Yahudi kültürünün içine devredilmiş şeklidir.

Yahudi araştırmacı Shimon Halevi'nin "Kabala Tradition of Hidden Knowlege" (gizli ilmin geleneği Kabala) isimli kitabında: "*Kabala, kötülüklerle ilgilenmenin, semboller ve ezoterik (sır dolu) yolla psikolojik dünya üzerinde hâkimiyet kazanmanın tehlikeli bir sanatı ve büyüye dayalı bir, formdur*" der.

Kabalanın en önemli teorilerinden birisi evrenin oluşumu ile ilgili olandır. Bu teoriyle Kabala gerçekte Kur'an, İncil ve Tevrat'la ÇATIŞMA hâlindedir.

Bilin bakalım, özellikle Türkiye'deki Hıristiyan misyoner faaliyetleri içerisinde Protestanlar niçin başı çekiyor? Rice Üniversitesi'nden Prof. William Martin'e göre Amerika dışındaki Protestan misyonerlerin %90'ını Evanjelistler oluşturmaktadır.

Cevabını bulmak için belki vaad edilmiş topraklar hikâyesini bir daha hatırlamanız gerekebilir. Malum Evanjelistler, Tanrı'nın tasarısını hızlandırmak istiyorlar.

Siyasi hesap ve idealler için yüz yılların çok kısa zaman dilimleri olduğunu hatırlatmakla yetineceğim.

Tempo dergisinin 19-25 Ağustos 2004 tarihli sayısındaki bir habere göre Yahudiler Urfa-Harran'da Yakup'un kuyusunu bul-

muşlar ve Eylül 2003'de âyin yaparken video kameraya kaydedilmiş. Hz. Yakup, İsrail diye çağrılır. İsrail, geceleri Allah'a yürüyen mânâsındadır.

Sakın ha Büyük Ortadoğu Projesi'nin yeni çıktığını düşünmeyelim.

"İstek ve düşünce, insanı harekete geçiren iki unsurdur. İsteği meydana getir, fikirlere HÜKMET. Böylece ne kadar sağlam görünürse görünsünler, var olan bütün sistemleri tepetaklak edebilirsiniz." (Abbe Borrvel-Jakobenizmin Hikâyesi- 18. yy.)

Görülüyor ki , Protestan Evanjelizm ve Kabalacı Tapınakçıların gerçekte ilâhi dinlerle alâkaları yoktur. Bir kısım söylemler görüntüyü kurtarmak ve kamuoyu desteği içindir.

Bugün ABD'de yönetimi elinde tutan Bush ve ekibinin de ilâhi dinlerle alâkası yoktur.

Bush ve yakın çevresindekilerin övünerek söyledikleri gibi onlar *"Skull and Bones / Kurukafa ve Kemikler"* adlı gizli teşkilâtın üyesidirler.

Kurukafa ve Kemikler örgütü 1832'de kurulmuş olup, merkezi Amerika'nın Connecticut eyâletinin New Haven şehrindeki Yale Üniversitesi'ndedir. Yale Üniversitesi'nin öğretim üyesi kadrosunun %70'i Yahudi kökenlidir. Bu üniversite de kilise vakfına aittir.

Bush, Yale Üniversitesi'nde mastır yapmıştır. Baba Bush da aynı üniversiteden mezundur.

Kurukafa ve Kemikler kulübünün ana gâyesi yeryüzündeki ilâhi dinlerin ve diğer inanışların yok edilerek dünyada yeni bir DİN (!) ve YÖNETİM sisteminin kurulmasıdır.

Bu örgüt Amerika'da seçilmişlerin örgütü olarak anlatılır.

Kabalacı ve ezoterik örgütlerle yatay ve dikey organizasyonlarla iç içe olan Kurukafa ve Kemikler kulübüne Kasım 2004'deki seçimlerde Demokrat Parti'den başkan adayı olan Kerry de üyedir.

Bugünkü görüntü, 14 milyon Yahudi'nin DÜNYALIĞI, bir milyar Protestan Hıristiyan'ın-500 milyonu Evanjelist - CENNETLİĞİ için fundamantalist Yahudiler ile fundamantalist Evanjelik Hıristiyanlar var gücü ile birlikte çalışıyorlar.

Tarihçi Dr. Alfred M. Lilientbal'in deyimi ile ikisi de gerçekte birbirlerini sevmiyorlar. Mesele dinî değil siyasi.

Ancak dünyayı idare eden güçler bir "hesaplaşma" için karar vermiş durumdalar. İçinde bulunduğumuz 21. yüzyılda "din coğrafyası" yeniden düzenlenerek yeni devletler ve sınırlar ihdas edilecektir. Türkiye tam olarak bu operasyonun merkezindedir.

Ortadoğu'da başlatılan çalkantı yeni de değildir. Bu en azından İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra plânlanmış, ince-ince düşünülmüş "Yeni Dünya Düzenidir."

Türkiye hedefin tam ortasındadır. Ortadoğu'daki bu çalkantıyı başlatanlar bölgeyi bilerek ve isteyerek tam bir kaosun içine iteceklerdir.

ABD'nin Irak'ta yapmak istediği, istikrarı sağlamak değildir. Aksine ta başından beri Amerika ve İsrail'in birinci önceliği Irak'ta dehşeti tırmandırmaktır.

Bu hengâmede Türkiye'yi gerektiğinde harcamaktan çekinmeyeceklerdir. Türkiye alacağı kısa, orta ve uzun vâdeli stratejik kararlarda mutlaka ve mutlaka öncelikle EVANJELİST HIRİSTİYAN VE YAHUDİ ŞERİATINI çözümlemek durumundadır. Aksi takdirde büyük tuzaklarla karşılaşacak ve bu tuzaklara düşecektir.

Yahudi şeriatı ve Evanjelik-Protestan Hıristiyanlığı birbirlerini manipüle etmektedir.

Türk devletinin egemenlik alanındaki mevcut toprakları İsrail devleti, Yahudiler ve Evanjelist Protestanlar tarafından tanınmıyor.

Buraya kadar anlatmaya çalıştıklarım size saçma sapan gelebilir, masal ya da komplo teorisi diyebilirsiniz.

Ancak ABD'yi idare edenlerin büyük kısmı ile çoğunluk Amerikan Protestan mezhebi Hıristiyanları buna inanıyorlar.

Türk Milleti olarak biz de geleceğimizi plânlarken bu "saçmalığı" göz önüne almak durumundayız. İlk tedbirde Türkiye mutlaka nükleer güce sahip olmalıdır. Türk ordusu çok güçlü olmak mecburiyetindedir.

Dün Osmanlı-Türk İmparatorluğu dünyanın en yalnız devletiydi, bugün de Türkiye Cumhuriyeti dünyanın en dostsuz ülkesidir.

HOLLYWOOD FELSEFESİ VEYA KABALA NEDİR?

İbranice "Kabala" kelimesi almak mânâsındadır. Kabul etmek, kabul eden alır, anlamındadır. Bir diğer anlamı da "gelenek"tir.

Kabala, kısaca, ortaya çıkışından sonra yüzyıllarca asla yazılı hâle getirilmemiş, kulaktan kulağa nakledilerek bazı semboller ve imalarla anlatılarak yaşamış ve günümüze kadar gelmiş gizli bir öğretidir.

Kabalistik etkileri, spiritüalizm'de, tasavvufta, büyücülükte ve astrolojide görmek mümkündür.

Başlangıç noktasında Kabala (Kabbala) Akaid-i Tevrat'a, onun Yahudi tarihine uygunluğunu kontrol altında tutan, o tarihi onunla tefsir eden, Talmud'a mugayir (aykırı) bulunmamak şartıyla bazı gnostik (konu, akılcı, öğrenimci) geleneklere ve felsefi ideallere (eğer bunlar ayrıca mistik ve sembolik bir dünya görüşü üretebiliyor idiyse), iltifat eder olmuştur.

Kabalistik anlayışta, fiziki yaratılış, ruhun tam bir açılımıdır. (...) Kabalacı zikir, bir nevi, fakat her halde kişisel "kıyamcı Mesihlik" bekleyişidir. Kabala Şehine'nin sürülüşü (İsrail'in bir kısmının yurdundan kovuluşu, çıkarılışı) kavramına, bir Zuhar yazarının Talmud'dan yaptığı bir ilâveden yola çıkar: "İsrail çıkarılınca ruh (Şehine) da onunla elbet yola çıkacaktır." Şu farkla ki

Talmut'a göre Şehine, Kavli-Allah'tır, Allah'ın ruhu yahut huzurudur (varoluş). Kabalacılar bu kelimeyi (aslen gelin demektir) sonuncu gök- katı, 10. Sefire , anlamında kullanmaktaydı. Melikü Kudüs ise yurtta kalmaktaydı. Giden gelin, kalan koca idi. (*Gershom Scholem, Sabatay Sevi, Bırak Yayınları, 2001, s. 26,27*)

Kabala yüzyıllardır süregelen Yahudi mistisizmi, bilgeliği, majihal ekolü, büyücülük yöntemi felsefesi, insanın Tanrı'yı anlayabilme ya da tanıyabilme yöntemidir.

Kabalacılığın da çeşitleri vardır.

Günümüzde Kabala hikmeti olarak yazıya geçirilmiş üç ana metin bulunmaktadır. Sefer ha Yezirah (Yaratılış Kitabı), Sefer ha Zohar ve Sefer ha Bahir. (*Kabballah , Yahudi Gizemi, Arzu Cengil, Ayna Yayınevi, Ekim 2002, s. 14*)

Yazıya geçirilmiş Yahudi mistisizmi M.Ö. 1000-100 tarihlerine dayanır. (Kabballah, s. 15)

Sefer Ha Zohar (İhtişam/Nur Kitabı), Kabalistik metni Rabbi Şimon Bar Yohai'nin (M.Ö. 160) öğrencileri tarafından M.S.170'de İsrail'de yazıya geçirilmiştir.

Yahudiler günümüzden yaklaşık 3400 yıl önce Mısır'dan çıkarılmışlardır (Exodus). Firavunun zulmüne uğrayan Yahudiler Mısır'ı terk ederken beraberlerinde firavun büyücülerinin öğretilerini de almışlardır.

Buraya bir bilgi notu ilâve edelim. Birinci Haçlı Seferi'nden sonra (1099 ve sonrası) Kudüs'te temelleri atılan Tapınakçılar Tarikatı'nın temeli de Kabala felsefesine dayanmaktadır.

İslâm inancına göre Hz. Musa (M.Ö. 14-13. yüzyıl) İsrailoğullarının (Yahudiliğin) peygamberidir ve ilk ilâhi kitap Tevrat kendisine indirilmiştir.

Yahudi geleneği, İbranice Tevrat metnini, yaklaşık iki milyon kişinin Mısır'dan ayrıldığı biçiminde yorumlamakla birlikte, eleştirel yöntemlere dayanan yorumlara göre bu sayı 15 bin dolayındadır. (Ana Britanica, 16. cilt, s.312-313)

Kur'an-ı Kerîm'e göre Hz. Musa İsrailoğullarına kutsal topraklara (Filistin) girme emrini tebliğ ettiğinde, İsrailoğulları savaşmaya yanaşmamış ve bunun üzerine Allah, kutsal toprakları 40 yıl süre ile İsrailoğullarına haram kılmıştır. (Maide suresi, 20-26)

Biz tekrar Kabala'ya dönelim.

Zamanımızda, Amerika, Kanada ve Avrupa'da çok sayıda ekol, hatta tamamına yakın Kabalistik esaslıdır.

Günümüzde, İsrail'de uygulanan klâsik Kabala ile Amerika ve Avrupa'da uygulanan modern Kabala arasında farklılıklardan söz edilmektedir. İsrail Kabalacıları Amerikan ve Avrupa Kabalacılarını, öğretinin klâsik, mistik yapısını bozmakla suçluyorlar.

Kabala hakkında "sızan bilgiler" Batı kaynaklıdır. İsrail Kabalacılığı, bilgi vermeme temeline dayanır.

Çünkü onlar Yahudilere aittir ve kutsaldır. Kabala ancak İsrail devletinin yükselmesi ve Yahudilik için kullanılabilir.

Hollywood filmlerinde etkisini gösteren Kabalistik öğelerin İsrail Kabalacılığına dayandığı yönünde çok sayıda kaynak vardır.

Talmudi geleneğe dayalı Kabala anlayışında Tanrı, Sina Dağı'nda dünyevi şekillerin arkasındaki nihai gerçeği Musa'ya fısıldamıştır. Musa da bunları 70 yardımcısına anlatır. Onlar da haleflerine sözlü olarak naklederler. Sistem asırlar boyu halef-selef arası sözlü bilgi alış verişidir.

Bütün mistik ekoller gibi Kabala'da kişi ile yaratıcısı arasında bir yüzleşme ve hesaplaşmadır.

Kabalistlere göre Tevrat içrek bilginin görünür şeklidir. İlâhi hayatın sembolik bilgileri buradadır. Tevrat metninin kendisi, sakladığı mânâdan çok daha az önemliydi.

Kabalistler yöntem olarak kriptogramatik şekilleri kullanırlar. Harflerin ve kelimelerin sayı değerleriyle uğraşırlar. Onlara göre her kelimede birçok ışık parıldar.

Kullandıkları üç ana kriptogramatik yöntemleri vardır. Gematria: Ebcet hesabına benzer. İbranice kelimeleri başka kelime-

lerle değiştirmektir. Harflerin sayı değeri vardır ve onu esas alır. Mesela Tanrı'nın isimlerinden biri YHVH'dir, kutsaldır ve ağza alınmaz. Notarikon: Ele alınan Tevrat âyetlerindeki kelimelerin hepsinin ilk harfini alıp diğerine geçirmektir. İlâhi sıfatları, melek ve Şeytan isimleri bu yöntemle keşfedilmiştir. Temura: Esas olarak yorum, yani tefsirdir. İlâhi mesajları çözme bilimidir.

Kabalistik terminolojide ilâhi yayılmanın her bölümüne "sefira" denir. Basit mânâsı "sayıdır". Sefiraların yayılışının ve iletişimlerinin geleneksel diyagramı "Hayat Ağacı" (Etz Hayyim) olarak adlandırılır.

Bütün bunların çözümlenmesinde çok geniş bir İbranice terminoloji kullanılır.

Kabala VI. yüzyıldan sonra İslâm, Katolik ve Ortodoks Hıristiyanlık âleminde tanınmaya başladı.

Katolik ve Ortodoks kiliselerinin Yahudi düşmanlığı (antisemitizm) sergilediği dönemlerde bile Kabalistik akımlara fazlaca karşı çıkılmadı.

Avrupa'da Kabala'ya en çok katkıda bulunan kuruluş Golden Dawn'dır. 18. yy'da masonik ritüelleri kullanan bu kuruluş kendisine oldukça zengin, aristokrat, bilim ve sanatçı kesiminden taraftar toplamıştı.

Avrupa ve Amerika Kabalasında bu cemiyete dâhil olanlar çok kısa süre sonra kendilerini "Adam Kadmon" yani "İnsan-ı Kâmil" olarak görürler.

Kim bilir, politik bir tercih mi?

İsrail Kabalasında ise şeyh müridine bile sırları sembolik şekillerle anlatır.

Hepimizin duyduğu veya gördüğü tarot destesi ve falı Kabala kaynaklıdır. Amerika, Kanada ve Avrupa'da neredeyse her köşe başında tarot falcıları görebilirsiniz.

HOLLYWOOD YILDIZLARI KABALA FELSEFESİNİN HİZMETİNDE

ABD'deki Kabala merkezi 1922'de kurulmuştur. Bu merkez her yıl milyonlarca dolar kazanmaktadır. Kabala merkezleri Hollywood yıldızlarının âdeta akınına uğramıştır. Kimisi daha çok şöhret sahibi olmak ve dolar kazanmak, kimisi de şöhreti yakalayabilmek için. Boston, Los Angeles, Miami, New York ve birçok şehirde Kabala merkezi var.

Mesela Madonna, Londra'daki Kabala merkezine 8 milyon euro bağışlamıştır. (Haftalık Dergisi, 2004/59)

Yıllar evvel 2004 yılı içinde ölen "Baba" filminin unutulmaz aktörü Marlon Brando "Hollywood'u Yahudi çeteleri yönetiyor" demişti ve kıyâmet kopmuştu.

Hollywood, Brando'yu boykot etmişti ve bu dev aktör çark ederek özür dilemek zorunda kalmıştı.

On yıllardır Hollywood, film yapım şirketleri, yönetmeni ve oyuncusu ile ciddi "Yahudi sermaye kültürü" etkisindeyken şimdi de "Yahudi mistisizmi" olan Kabala öğretileri ile iyice "operasyon sahası" içine çekilmiştir.

Bunları laf ola beri gele misali tenkit için yazmıyorum. Hollywood gerçeğinin "sahne arkasını" göstermeye çalışıyorum ve bir de biz Türkler olarak hangi dersleri çıkarmalıyız, nelere dikkat etmeliyiz demek istiyorum.

Kabala müridlerinin her birinin sol bileğindeki kırmızı bantlar bir mensubiyet simgesi.

Müridler içersinde kimler yok ki...? Michel Douglas, Dustin Hofmann, Mick Jagger ve eski eşi Jarry Hall, Bruce Willis, Demi Moore, Britney Spears, Paris Hilton vs. gibilerinin de aralarında olduğu çok şöhretli ve zengin 250 bin kişi.

Size bir bilgi kırıntısı. Kemal Derviş'in can dostu, Bay Çandar ve Birant'ın gözbebeği olan Brooklyn Yahudisi Bay Wolfowitz de Kabalacı. Kendileri Türk subaylarının başına geçirilen çuvalın siyasi sorumlularından birisidir.

"Kabala, Yahudi dininin mistik kolu. Tevrat'taki ve diğer dinî kaynaklardaki gizli anlamları inceleyen bir öğreti. Yüzlerce yıldır her türlü büyü ritüelinin arkasından Kabala öğretisi çıktı. "Yahudi olmayan birçok kişi, Kabala gizeminden etkilendi, bu öğretiyi kullanarak büyüyle haşır neşir oldu (...). Kutsal metinler doğru okunursa Tanrı'nın gerçek adı ortaya çıkacaktı. Bu gizli ad, şifreyi çözen insana sonsuz yaratma ve yok etme gücü verecekti. Hiç de alçak gönüllü bir amaç değilmiş." (Hakan Topçu, Haftalık Dergisi, 2004/59)

Bütün Kabalacı starlar biliyor ki, tıpkı haberleri bile olmadan var olan Fizik kanunları gibi evrenin ruhani kanunları da her anlarını ve hayatlarını etkiliyor. (A.g.d, s. 46)

Derginin haberine göre Madonna 30 ayrı dile çevrilen ve yüzün üzerinde ülkede yayınlanan çocuk kitabı "İngiliz Gülleri"nin satışından elde edilen kârın hepsini "Spirituality for Kids Faundation" isimli Kabalacı çocuklar yetiştiren bir vakfa bağışlamış. Kanseri bile tedavi ettiği söylenen "Kabala Suyu" şişesi Avrupa'da dört Euro'ya, Amerika'da beş Dolara satılıyor.

Hollywood yıldızlarının bir kısmının geçmişte ve günümüzde gizli servislerin emrinde olduğu ise bir başka Hollywood gerçeğidir.

"Bilginlerin çoğu (sosyal bilimciler –RKK-) çoğu, Amerikan kültürünü şekillendirenin, diğer bütün araçlardan çok, filmler olduğu konusunda aynı fikirdedir. Kahramanlarımızdan çoğunu bize filmler kazandırır. Filmler değerlerimizi tanımlamamıza yardımcı olur. Aşkı ve hayatı anlamlandırmamıza, "iyi çocukları" ve "kötü çocukları" ayırt etmemize yardım eder. Hollywood filmleri -muhtemelen diğer unsurlardan daha çok- Amerikan rüyası yaratmış, sonra da dünyanın dört bir yanına ihraç etmiştir.

"Ve mucizelerin mucizesi, sinemanın kurucu ataları ve bu endüstrinin en önemli ustalarından çoğu Avraam'ın torunlarından başkası değildir. Eski zamanlarda dünyayı, bir mabed inşa etmek için kutsal tahta (holy wood) kullanarak etkilemeye çalışan halkın çocukları, artık sadık müridleri ve doymak bilmez

müptelâları cezbedecekti. Filmlerin doğuşunun öyküsü o kadar ilginçtir ki filminin çekilmesi gerekir." (*Rabi Benjamin Blech, Geçmişten Günümüze Yahudi Tarihi ve Kültürü, s. 339*)

Almanya doğumlu bir Yahudi olan Carl Laemmle, ABD'ye gitti, Universal Pictures'i kurdu.

Paramount Pictures'in kurucusu Adolph Zucker adlı, Macaristan doğumlu bir Yahudi. William Fox, Fox Film Corporation'un kurucusu diğer bir Yahudi.

Metro-Goldwyn- Mayer'in kurucularından birisi Rusya doğumlu Yahudi Lois B. Mayer.

Yine meşhur Warner Brothers'in kurucusu Polonya doğumlu bir Yahudi, Benjamin Warner.

Neal Gabler, Yahudilerin Hollywood üzerindeki etkisini anlatırken şöyle der.:

"...Avrupalı köken, dil ve şive, gelenekler ve din. İnsanın bunları silmesi ve yeni bir tarz benimsemesi(Amerika için bir tarz) gerekiyordu. Amerika, bir arındırma ve yenileme vaftizi idi. Bu kişiler, sadece yeni bir ülkeye asimile olmak (özümsemek) isteyen göçmenler değildi, bu ülkeyi kendi düşlerine göre yeniden yaratmak istiyorlardı. Filmler onlara neredeyse tanrısal bir güç verdi. Dünyayı yaratmak için çok geç kalsalar da, en azından Amerika'yı yaratabilirlerdi. Değerlerini, mitlerini, geleneklerini, ilk örneklerini, umutlarını ve düşlerini... Shtetl ve gettolardan gelen, yoksulluk ve zulümden kaçan Yahudi göçmenler böylece Amerikan rüyasını tasarladı, üretti ve geniş kitlelere pazarladı." (Neal Gabler, An Empire of Their Own / Kendilerine Ait Bir İmparatorluk.)

Yahudi sinemacıların en ünlülerinden birisi, asıl adı Allen Stewart Konisberg olan New York, Brooklyn doğumlu Woody Allen'dir. Bir başka şöhret Steven Spielberg. Bu ünlü yönetmen kendisini, *"Çevresindeki Yahudi olmayan dünyada, bir yabancı gibi hisseden Yahudi baş belâsı"* şeklinde tanımlıyordu.

Bu yüzden bilinçaltında E.T.'ye örnek teşkil etmiş ve E.T.'nin aslında Yahudi olduğunu ilk kez açıklamış olabilir.

"Ortodoks bir sinagogda "bar mitzua / on üç yaş töreni" olan Spielberg'in bütün filmleri,, kimliği ile derin bir bağlantıya sahiptir. Bu filmler, dünyaya yüzyıllar boyunca yabancı addedilen bir halkın üyesinin gözüyle bakar." (*Geçmişten Günümüze Yahudi Tarih ve Kültürü s. 345*)

Spielberg'in diğer filmleri:

Close Encounters of the Third Kind / Üçüncü Cinste Yakın Karşılaşmalar, gerçekte Yahudi inancındaki "oralarda başka bir şey var"ı anlatır.

Raiders of the Lost Ark / Kutsal Hazine Avcıları, Yahudi inancındaki geçmişten gelen dini gücü kontrol etmek için kötülerle mücâdele eden iyilerin macerasıdır.

E.T., modern bir Yahudinin "biblik" bir melekle karşılaşmasını anlatır.

Jurassic Park, Hezekiel'in ölü kemikler vâdisi dinî inancını anlatır. (Hezekiel 37:1-14)

Schindler's List, Holokost (Yahudi soykırımı) sırasında hayatta kalan Yahudilerin, gelecek nesilde nasıl binlere, milyonlara dönüşmek üzere kutsandığını gösterir.

"Tora" sinagog ayinini takiben kutsal dolaba (aron akodeş) her kaldırıldığında, cemaat şu duayı okur: "Eski günlerimizi yenile." Bu ise Spielberg'in Back to the Future / Geleceğe Dönüş filmlerinin çekilmesine başlangıç teşkil ediyor.

En büyük Yahudi ideali "şalom / barış"dır. Her ne kadar Şaron bunun tersini ispatlamak için elinden geleni yapıyorsa da, gerçekten Yahudilerin ve İsrail'in en çok ihtiyacı olan şey barış.

İşte Spielberg'in "Saving Private Ryan / Er Ryan'ı Kurtarmak" filmi Musa'nın barış idealini işler.

Steven Spielberg Amerika'daki Yahudi düşmanlığı ile ilgili kendi hayatından örnek verir.:

"Phoenix'e (Arizona eyâleti) taşındığımızda, ilkokul ve lisede beş Yahudi çocuktan biriydim. Kız kardeşlerime ve bana karşı anti-semitizm gösteriliyordu. Etüt salonunda, çocuklar bana

bozuk para fırlatırlar, paralar masama çarpar ve çok gürültü çıkarırdı. Bunun adına Yahudi'ye para fırlatmak diyorlardı, çok can yakıcıydı."

Yahudi Hollywood şöhretlerinden bazıları:

Simone Signoret, Yves Montand, Jerry Lewis, Kirk Douglas, Michael Douglas, Louren Bacall (Nobel Barış Ödülü sahibi İsrail eski başbakanı Şimon Perez'in kuzeni), Bob Dylan, Tony Curtis, Michael London, Barbara Streisand, Duston Hoffman vs.

Kısaca Hollywood'daki bütün yıldızlar arasında en önemlisi "DAVUD"un yıldızıdır.

TÜRKİYE'DE DE MERKEZİ OLAN "LIGHTWORKER" VE OSHO TARİKATI

İnternetten www.lightworker.com adresine girerseniz Türkçe dahil 17 dilde hizmet veren bir siteyle karşılaşacaksınız. Beş kişilik bir ekip Türkçe çeviriler için hizmet veriyormuş.

"PRİSMA GURUBU"ndan, "SİRUS"dan veya "IŞIK İŞÇİLERİ" derneğinden bahsediyorum.

Gazetelere ve dergilere geçen, mensupları arasında birçok televizyon ve sinema şöhretinin olduğu söylenen "Prisma"cıların felsefesi nedir?

- Temel felsefe kardeşlik ve dostlukmuş. Bir milenyum tarikatı.
- Tanrı var ama DİN yokmuş veyahut da "İslâm ve Yahudiliği sentezliyorlarmış."
- Mensupları arasında çok sayıda iyi eğitimli "BEYAZ TÜRKLER" varmış. Çoğu medyatik tipler ve kaymak tabakaymış.
- "Kabala"dan esinlenmişler.
- Yeni Dünya Düzeni'ne, insanlığa hizmet ediyorlarmış.
- Dünya üzerinde yakında tek para, tek anayasa ve tek yeni dünya "DİN"ine geçilecekmiş.

Kabala'yı, Armagedon'u, Matrix'i, Uzay Yolu'nu ve diğerlerini anlattığımız bölümleri bir kez daha hatırlayarak bütün bunları yeniden düşününüz lütfen.

Türk milleti diliyle, manevi değerleriyle, diniyle, devletiyle, cumhuriyetiyle ve ordusuyla büyük tehdit altındadır. Bu bir millî güvenlik meselesidir.

Gelelim Osho denen tartışmalı tarikata.

Amerika'da ismini sık-sık duyduğum Osho, Türkiye'de dikkatimi önce kitapçılarda çekti. İnternet sitelerinde esaslı bir geziden sonra haklarında epey bilgi sahibi oldum.

Türkiye'de bir hayli Osho meditasyon derneği teşekkül etmiş.

Osho'nun resmî öğretisini yayan OWO meditasyon merkezi İstanbul'da İETT Hareket Sitesi Suna Sokak No: 32 Etiler'de. Elektronik site adresi; www.o-w-o.net .

OWO'nun sahibi Fulya Eyilik. Eyilik Hanım'ın anlaşılıyor ki Antalyalı Eyilik âilesi ile bir bağı var. Kablolu yayın yapan E TV'de Fulya Hanım'a aitmiş.

Osho Fulya Eyilik'e göre "kişisel gelişim öğretisi". Hürriyet Gazetesi New York temsilcisi Doğan Uluç'a göre Pasifik kıyılarındaki Portland şehrinin Antelope kasabası merkezli on bin dolayında müridi olan ve herkesin herkesle seviştiği bir "özgür seks komünü".

Osho'nun kurucusu, Hint asıllı Bhagwan Shree Rajneesh. ABD'yi 1980'li yıllarda sarsan tarikat şimdi Türkiye'de eğitimli ve paralı kesim arasında revaçta imiş ve Hindistan'daki Osho kamplarına geziler tertipleniyormuş. Tarikatın kurucusu Rajneesh 1990 yılında ölmüş.

Arkasında gizli örgütlerin olduğu söylenen bu tarikat Türkiye'de kime ve neye hizmet etmektedir? Hatta deniyor ki Harvey Keitel ve Kate Winslet'in başrolünü paylaştıkları Holy Smoke / Kutsal Duman gerçekte bu tarikata atıfta bulunuyormuş.

Fulya Eyilik Hanım'ın OWO'sunda Cemalnur Sargut adlı bir hanım İslâm ve Mevlevilik diye Kabala öğretisini anlatıyor. Ayda bir OWO'nun müdavimlerine konferans veren Cemalnur Sargut'un kartvizitinde Türk Kadınlar Kültür Derneği İstanbul Şubesi Başkanı yazıyor. Bu ilginç derneğin adresi: Atatürk Cad.

Saray Apt. No: 13 D:39 Sahrayı Cedid Kadıköy-İstanbul. Elektronik site adresi ise; www.turkkad.org.

Avrupa, nüfusunun yüzde 99'u Müslüman olan Türkiye'de, okullarda İslâm'ın öğretilmesini yasaklatmak istiyor. Ama bizim otorite yine de kem, küm ediyor nedense...

Diğer yanda toplumun yüksek gelir ve yüksek (!) kültür grubuna giren kimi işadamı-profesyonel yönetici, akademisyen, reklâmcı, gazeteciler yani sokaktaki halkı yöneten, yönlendiren çekirdek kadro arasında "Tek Tanrılı dinleri-İlâhi dinleri" çökertmeye, insanların manevî değerlerini yeniden formatlamaya yönelik psikolojik operasyonlar hızla artıyor. Bu mânâda önce prizma dernekleri, reiki grupları vb. şırınga edildi. Popüler kültürümüz şimdi de biraz önce tarifini verdiğim sözde kanaat önderi A grubumuzun sırtından, elbirliğiyle "Kabalacı" yapılmaya hazırlanıyor. Habere bakın; Hollywood ünlülerinin meşhur ettiği "Kabala" öğretisinin ustası olarak Yehuda Berg, Madonna ile birlikte 13 Mart 2005'te seminer vermek için OWO'nun davetlisi İstanbul'a geliyor.

Türk sosyetesi telaş içinde. Madonna ve Kabala ile tanışacak diye. OWO'nun sahibi Fulya Eyilik de çok heyecanlı. (Eyilikler Antalyalı meşhur tekstilci âile) Türk sosyetesi Yahudi din öğretisi KABALA'yı öğrenmek için sabırsızlanıyorlar. Ben artık bu haberin üzerine ne diyeyim. (Güler Kömürcü, Akşam Gazetesi, 12 Şubat 2005)

Sonuçta Bay Yehuda Berg OWO'ya geldi, ancak Madonna ne hikmetse gelmedi.

Şİİ İSLÂM'DA MEHDİ VE KIYÂMET

"(Yahut) inançlarının bütünlüğünü bozarak parçalara bölünen ve her grubun yalnız kendi sahip olduğu (ilkelerle) övündüğü kimselerden olma."

Kur'an-ı Kerim, Rum suresi, 32. âyet

ŞİİLERE GÖRE MEHDİ İNANCI

Şia kelime olarak taraftar, yardımcı gibi mânâlara gelmektedir. Terim olarak şia, Hz. Muhammed'in vefatından sonra Hz. Ali ve onun soyunu halifelik makamına en uygun kişi olarak kabul eden ve Hz. Muhammed'den sonra Hz. Ali'nin halife olması gerektiğini âyet ve hadislere dayandıran inanca sahip toplulukların genel adıdır.

Şiilik pek çok gruplara ve kollara ayrılmıştır. Bugün en önemli olanı, İran'ın resmi mezhebi olan ve adına İMAMİYE denilen koludur.

Şii İslâm'da Mehdi inancının çok önemli bir yeri vardır. Bu mezhebe göre Hz. Muhammed, kendisinden sonra halife olacak, diğer bir tâbirle İMAMİYETE geçecek ON İKİ kişiyi saymıştır.

Bunlar; Hz. Ali, *Hz. Hasan*, Hz. Hüseyin, *Muhammed el Bakır*, Cafer es Sadık, *Musa el Kâzım*, Ali er Rıza, *Muhammed et Taki*, Ali el Naki, *Hasan el Asker*i ve Muhammed el Mehdi. (İsmail Mutlu, Kıyâmet Alâmetleri, s. 158; Mutlu Yayıncılık, 3. baskı, İstanbul, 1996)

Şii inancına göre, on ikinci imam olan Muhammed el Mehdi, babası Hasan el Askeri'nin ölümünden sonra gizlenmiştir. Halen YAŞAMAKTADIR. Kıyâmetten önce ortaya çıkacak, zulümle dolmuş olan yeryüzünü adâletle dolduracaktır.

Muhammed el Mehdi, Şiilerce Mehdi-i Muntazır, yani beklenen Mehdi'dir.

Şiiler onun ismini söylemezler, lakabını telaffuz ettikten sonra, "*Allah onun ortaya çıkmasını çabuklaştırsın*" diye dua ederler.

On ikinci imam olan Muhammed el Mehdi'nin ölmediği, kıyâmetten önce ortaya çıkıp dünyayı adâletle dolduracağı konusu, Şiilerde bir inanç meselesidir. Yani imanın şartlarındandır. (Abdülbaki Gölpınarlı, Tarih Boyunca İslâm Mezhepleri ve Şiilik, s.520, İstanbul, 1979)

Şiilik inancında Mehdi bekleyişi ve inançları da çeşitlilik göstermektedir. Şiiliğin içindeki muhtelif kolların hepsinin birer Mehdi'si vardır.

Mesela, İmamiye'nin Navusiyye kolu, İmam Cafer es Sadık için, o ölmemiştir, " Beklenen Mehdi" odur der. Museviye kolunda, yedinci imam Musa el Kâzım'ın ölmediğine ve "Beklenen Mehdi"nin o olduğuna inanırlar. Eş Şumeytiyye kolu ise "Beklenen Mehdi" için bir isim zikretmez.

İran'daki İmamiye inancına göre, âhir zamanda Mehdi'nin çıkacağına dair elli âyet işaret edilmektedir.

Ancak ileride de görüleceği gibi, âyetler mânâları dışında, yorumlara dayandırılmakta olup Sünni İslâm âlimlerince kabul görmemektedir.

Şii inancındaki "Mehdi" ve "kıyâmet" inancının yer yer Hıristiyanlıktaki Mesih ve kıyâmet inancıyla benzerlik gösterdiğini ilk defa ABD'de Kaliforniya-Irvin'de Evanjelist bir üniversite hocasından duymuştum.

Daha sonra ilâhiyatçı dostlardan ve değerli dostum ve büyüğüm Melih Bey'den benzer görüşleri dinledim.

Şii'lere göre "doğru yönlendirilen kişi" mânâsını taşıyan El-Mehdi, dünyanın sona ermesinden önce, adâlet ve gerçek inancın olduğu bir çağı da beraberinde getirecektir.

Bazıları, Mehdi'nin bir kere gelmiş olduğuna inanırlar. Onun 874 yılında on ikinci imamın oğlu olduğu düşünülmektedir. Muhammed adlı çocuk, babası öldüğü zaman beş yaşlarındadır ve birçok kişi, onun babasının yerine geçerek on üçüncü imam olmasını beklemektedir. Ancak onun yerine çocuk, babasının ölümünden hemen sonra gizlenerek inzivaya çekilmiştir. "zamanın sonu"nda geri gelecektir.

İnzivası iki aşamadan oluşmuştur. Birincisi, yaklaşık 939 yılında sona eren kısa inzivadır ve ikinci inziva, "zamanın sonu"ndaki dönüşüne kadar devam edecektir.

Bu fikir Allah'ın dünyayı imamsız bırakmamak istediği inancından gelir. Dolayısıyla imamın gizli, ama hâlâ dünya da olması gerekir.

Mehdi'nin gelmesi dünyanın en kötü dönemlerini yaşadığı zamanlarda olacaktır; ama geldiği zaman bolluk, adâlet ve inanç getirerek İslâm'ın düşmanlarını yenilgiye uğratacaktır. Cömert olacak ve dünyanın zenginliklerini âdil biçimde paylaştıracaktır.

Mehdi'nin dönüşü çoğu zaman İsa'nın dönüşü ile ilişkilendirilir.

Yuhanna İncili'nde İsrail'in on iki kabilesi ve Hıristiyan kilisesinde İsa'nın on iki havarisi vardır. Şii İslâm da on iki imam büyük öneme haizdir.

Yuhanna'nın Esinlenme kitabında Mesih'in gelişi ve kıyametle alâkalı iki temel kehânet fikri vardır.

Birincisi, geniş çaplı ve yıkım getiren nükleer savaş. İkincisi ise, dünyaya bir göktaşının çarpması.

Eski Ahid içerisinde iki genel Mesih kavramı vardır. Birincisi, dünya üzerinde gerçekten iktidara sahip olan, hüküm süren Mesih'tir. Bu düşünce Megido'da ölen Kral Davud'un evi ile il-

gilidir ve Tanrı'nın bu krallığı ilâhi olarak tayin edilmiş bir krallık olduğundan yeniden kurulacağı düşüncesi vardır. (Dan.7:13; Dan. 2:44-45; Mik. 5:2)

Mesih ile ilgili bu fikir restorasyon Mesihçiliği olarak adlandırılmış ve geçmişten, yani Altın çağdan bir şeyin restore edileceği düşünülmüştür.

İkincisi ise, Yahudiliğin başlangıç zamanındaki, acı çeken Mesih imajı. Yahudi halkını kurtarmak için acı çekmeye istekli olan bu Mesih Tanrı değil, bir insandır.

Ölü Deniz yazmaları 1940 yılında bulunmuştu. M.Ö. 200 ve 70 yıllarında yazıldıkları tahmin edilmektedir. Bu belgelere göre Kumran Kavmi, üç Mesih'in gelmesini beklemektedirler: Bir Peygamber, bir rahip ve bir kral.

Hıristiyanlıktaki Mesih ise daha nettir. Hıristiyanların hepsi İsa'nın Mesih olarak döneceğine inanmaktadırlar. O zaten bir kere gelmiştir ve Yeşeya ve İlâhiler kitaplarındaki gibi kendisinden nefret edilmiştir ve acı çekmiştir. Bunu da insanlığın kurtulabilmesi için kendisini feda ederek yapmıştır.

Hülasa Hıristiyanların tamamı Eski Ahid'de öngörülen Mesih'in Hz. İsa olduğuna ikna olmuş vaziyetteler. Evanjelistlere göre İsa geldiğinde onun Mesih olduğu belli olacak ve bir kısım Yahudiler din değiştirecek.

Konu ile ilgili bir kaynak ararken çalışmamızın bu kısmında "ana kaynak"olarak kullandığım kitabı buldum.

"*Hz. Muhammed Aleyhissalâtüvesselâm-Al-i Aba On İki İmam-Mehdi resul- Meveddet Pınarları*" kitabının yazarı Süleyman İbrahim, çeviren Adnan M. Selman, Ş. Yeşil Yayınevi, 2. Basım, 2003, İstanbul.

Kitapta yazdığına göre kitap çok eski. "Yenabi-ül-Mevedde" isimli bu kitabın aslı 9 Ramazan 1291 Hicri'de Sultan Abdülaziz Han'ın yardım ve teşvikleri ile zaman-ı saadetlerinde müminlerin istifadesine arz edilmiş, eşi bulunmaz bir eser.

Kitabı çeviren Adnan M. Selman önsözde şöyle diyor..

"Şahsen ve bütün mümin kardeşlerim namına; birçok faziletlerinin yanında ilmi ile de şöhret bulan bu Sultan'ın aziz ruhuna şükranlarımı arz eder, kendisine Cenab-ı Hak'tan rahmet, Resul'ünün ve Ehli-Beyt'inin şefaatlerini niyaz ederim.

"Yenabi-ül- Mevedde" bir dostum vasıtasıyla bana arz edildi. Arapça olan bu kitabı okumaya başladığım zaman, nasıl bir hazine ile karşı karşıya olduğumu hayretle müşahede ettim. Ve o anda, bu kitabı mutlaka tercüme edip, mümin kardeşlerimin bilgi ve istifadelerine arz etmenin kutsal bir vazife olduğuna inandım. Allah'ın, Resul'ünün ve Ali'nin rahmetine iltica ederek hemen tercüme etmeye başladım. Kitaptaki âyetlerin tefsirinde Şemseddin Yeşil Efendi Hazretleri'nin "Füzüyat" isimli tefsirinden istifade ettim. Tevfik Hak'tan."

Kitapta giriş bölümünde: "Yenabi-ül-Mevedde isimli bu eserin tertib edeni Süleyman bn. İbrahim bn. Muhammed Maruf (Baba Hoca şöhreti ile maruf) bn. Eşşyh Esseyyid Tersü El-Baki-El- Hüseyni El- Belhi El- Kunduzi isimli zat" deniyor.

M. Fevzi, kitabın aslının Osmanlı Eserleri Müzesi'nde olduğunu söylüyor. Kayıt numarasını sorduğumda herhangi bir bilgi vermediler. Bu da ister istemez bende şöyle bir şüphe oluşturuyor. Ya böyle bir eser müzede yer almıyor, yahut da bana vermek istemediler.

Bir başka husus kitabı çeviren ismin Iraklı olduğu, sormam üzerine takma isim olmadığı ancak vefat ettiği söylendi. Bir diğer sorum ise cevapsız bırakıldı. Yazarın İbrani asıllı veya Sabatayist olup olmadığını sormuştum.

Ayrıca kitabın Sultan Abdülaziz ile ilgili bağlantısı araştırılmaya değer.

Kitapta Mehdi inancı ile ilgili kullanılan yöntem şu şekilde: Önce Kur'an'dan sure ve âyet veriliyor. Türkçe karşılığı hemen altında açıklandıktan sonra, esas, kendi deyimleri ile "tasavvufi yorum ve mânâ" veriliyor.

"Şeyh İmam Abdurrahman bin Muhammed bin Ali bin Ahmed-il Bestami'nin "Durret'ül Maarif" kitabında ilmi huruf ve ilmi cefr'den bazı noktalar; olarak şöyle deniyor.

"Cenab-ı Hak harfleri de, esrarı ilâhisini gizledi. A.g.e. s. 211)

Benzer bir inanışı, Yahudiler Tevrat için ifade etmektedirler.

Bakara suresi 31. âyetin Türkçe çevirisi: "Ve Adem'e isimlerin tümünü öğretti. Sonra onlara meleklere sunarak şöyle buyurdu: "Hadi haber verin bana şunların isimlerini, eğer doğru sözlüler iseniz". (Yaşar Nuri Öztürk, Kur'an-ı Kerîm Meali, Yeni Boyut, İstanbul 1993)

Adı geçen kitaptaki bu âyetin yorumu: "Hz. Muhammed'de, Kur'an-ı Mübin'de, bu ilim ve esrar, kemali ile zahir oldu. İlmi ilâhinin menba ve mastarı olan Hz. Muhammed, bu ilmi ve bu esrarı, vasisi olan İmam Ali'ye verdi. İşte bu ilim "Ene Medine-tül ilmi ve Aliyyun babuka / Ben ilmin şehriyim, Ali onun kapısıdır hadisi Muhammedileri ve ...Evlere kapılarından giriniz âyetinden (Bakara 189) mânâyı işaretiyle bu ilim ve esrar, kıyâmete kadar devam.edecek ve en son zuhur eden, MEHDİ-İ Muntazar'da, tamamiyle zahir olup, devri saadet yaşandıktan sonra, Cenab- ı Hak, bu kainat kitabını dürecektir." (Meveddet Pınarları, 212)

Yunus suresi 39.âyet: "Hayır düşündükleri gibi değil. Onlar, ilmini kuşatamadıkları ve yorumu kendilerine hiç gelmemiş bir şeyi yalanladırlar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamıştı. Bak da gör, nasıl olmuştur zâlimlerin sonu.

Meveddet Pınarları'nda bu âyetle ilgili muhtelif yorumlar İmam Zeynel Abidin'e dayandırılıyor. *"Ben bu ilmin cevherini ketm ederim cahiller fitneye düşmesin diye. O öyle bir ilim cevheridir ki ben onu taş etsem bana putperest derlerdi ve Müslümanlar kanımı helâl kılardı."*

"Ey nas / insanlar olan oldu ve olacak olan olmaktadır. Önümüzde öyle bir zaman var ki; işbaşına namerdler geçecek, idareyi kadınlar ele alacak, arzu ve istekler artacak, reyler çoğalacak, müşküller/zorluk-

lar büyüyecek, şikâyetler artacak, davaların ve sorunların ardı arkası kesilmeyecek, arz zelzelelerle sarsılacak, farzlar yerine getirilmeyecek, emânet gizlenecek, hıyânet zahir/açık olacak, iddialar çoğalacak, eşkıya gâlip gelecek, sefihler / kötüler öne çıkacak, Salihler / iyiler geride kalacak, Kur'an sınırlanmaya ve saptırılmaya çalışılacak.

Kamerin/ay menzilleri kızaracak, fetret zirveye çıkacak, Hicret altılanınca çökük burunlar ortaya çıkacak, önüne geleni yakıp yıkacaklar, silip süpürecekler. Keysan'a gelecekler Horasan'ı tahrik edecekler, kaleleri yıkacaklar, kan dökerek IRAK'ı fethedecekler... Alı...Alı tekrar ah, ah onlara her bulduğunu yiyip bitiren geniş ağızlara..."

İmam Ali bundan sonra, bir sağına ve bir soluna bakındı ve derin bir nefes aldı: *"Hayır hiç çare yok, bunlar muhakkak olacak"* buyurdu ve bir müddet huşu ve hudü içinde sâkin kaldı.

Bu esnada Süveyd bin Nevfel'il Hilali yanına gitti ve : "Ya Emir-ül mü'minin! Sen bunlar olurken orada mı idin, gözünle mi gördün, nereden biliyorsun?" deyince İmam Ali ona döndü, baktı ve gazapla / öfke şunları söyledi:

"...Ben sırların sırrıyım... Ben hakikatlerin muhakkikiyim, tevil'in açıklayanıyım. İNCİL'in müfessiriyim / açıklayanı, ben Ali Aba'nın beşincisiyim, yol göstericilerin rehberiyim, koruyucuların koruyucusuyum, ben Araf'ın ricaliyim. Ben İbrahim'in sırrıyım... Ben mahşerin imamıyım...ben cennetin taksim edicisiyim, ben ateşten uzaklaştıranım, ben dinin arı beyiyim...Ben kafirlerin yok edicisiyim... Evvelkilerin haberlerini bilen benim, sonrakilerin haberlerini veren benim... Zamanın beşiği benim, zamanın İSA'sı benim... Arab'ın efendisi benim... Resulullah'ın "Senin benim yanımdaki misalin, Musa'nın Harun'u gibidir" *dediği kimse benim..."*

Bu esnada suali soran şahıs, canhıraş bir feryâd ile çığlık attı, yere düştü ve öldü.

"...Sancakı Muhammed'in ve Devleti Ahmed'inin kılcı ve hâli ile MEHDİ (Kaim) zuhur edecek, arzı yaşanacak hâle getirecek, farzı ve sünneti ihya edecek." ... İmam Ali bundan sonra tekrar Mehdi Muntazar'a işareten şöyle buyurdu: *"Sübhan olan Allah, arzı öl-*

dürdükten sonra nasıl diriltiyorsa, vakti geldiği zaman, hükmü sahibine verecektir."...İmam Ali bir gün kıyâmet alâmetlerinden bahsederken "*Arab arazisi cennet gibi olmadan kıyâmet kopmayacaktır*" buyurdular.

Adı geçen kitabın 219. sayfasında Bakara suresinin 148. âyetini İmam Cafer Sadık Hazretleri'nin şöyle yorumladığı, tefsir ettiği anlatılıyor. "*Bu âyette, Mehdi Resul ve yardımcıları olan ÜÇ YÜZ ON ÜÇ ricale (yüksek makamlı insanlara) işaret vardır ki Allah onları her nerede olursa olsunlar, sonbahar yaprakları gibi bir saat içinde bir araya toplar.*"

Bakara suresi 148. âyetin meali: "*Herkesin bir yönü vardır, ona döner. O halde hayırlarda yarışın. Nerede olursanız olun Allah sizi bir araya getirecektir. Allah her şeye güç yetirendir.* (Y. N. Öztürk)

İmam Cafer, Bakara suresinin 155. âyetini şöyle tevil ediyor. "*Mehdi Kaim zuhur etmeden önce, Allah Müslümanlara öyle belâlar verecek ki, âyeti kerimede zikrolunan açlık, korku, mal noksanlığı, can korkusu ve evlatları ile imtihana tabii tutulacak. Sabredenlere müjdeler olsun. Bu incelikleri ancak Allah ve ilimde rusuh bulanlar bilir. İlimde rusuh bulanlar ise bizleriz*" buyurdular.

İmam Cafer Sadık'ın Al-i İmran suresi 83. âyeti yorumu: "*Mehdi Kaim zuhur edince Kelime-i Şehâdet getirmeyen hiçbir yer kalmayacak.*"

İmam Bakır Al-i İmran suresinin 200. âyetine şu mânâyı veriyor:

"Ey Muhammediler! Farzların edâsında sabrediniz, düşmanlarınızın eziyetlerinde musabere ediniz, birbirinize yardım ediniz, imamınız Mehdi Resule sımsıkı sarılınız.

Muhammed Bakır'ın Nisa suresinin 159. âyetine verdiği mânâ ise şu şekilde:

"*İsa, Mehdi'nin zuhurunda inecek, Yahudilerden ve Hıristiyanlardan ona iman etmeyen kalmayacak ve Hz. İSA, İMAM MEHDİ'nin arkasında namaz kılacak.*"

İmam Cafer Sadık, Maide suresinin 14. âyetini şöyle yorumlamış: *"Unuttukları bu nasibi, Hz. İsa'nın zuhuru ile hatırlayacaklar ve Mehdi'ye tabii bir cemaat olacaklar."*

Yukarıda verilen mânâlardan şunu çıkartabiliriz. Şiilere göre Hz. İsa gelecek ama, Mesih veya Mehdi olarak değil. Mehdi bir başkası olacak. İleride kim olduğuna geleceğiz.

Cafer Sadık, En'am suresi 158. âyete dayandırdığı tefsirinde: *"Âyet mânâyı hakikide, Ehli Beyt imamlarına işarettir. Bu âyetteki* "Badu Ayat" *ise Mehdi Kaim'e işarettir. Mehdi Resul zuhur ettiği zaman, önceden iman etmeyen, iman etmiş olsa bile kılıç korkusuyla olan imanları kendilerine fayda vermeyecektir."*

Yani Mehdi Resul zuhur ettikten sonra iman edenler bir yerde ikinci sınıf imanlı olacak ve kendilerine pek faydası olmayacak.

Benzer durum Evanjelist inancında da söz konusu. İsa Evanjelikleri semâya çıkardığında, Türbülasyon Döneminde İsa'ya iman eden 144 binYahudi ve diğerleri ikinci sınıf imanlı olacaklar.

İlginç bir benzerlik.

İmam Muhammed Bakır, Enfal suresi 39. âyete şöyle mânâ veriyor:

"Bu âyetin mânâsı henüz tecelli etmedi, tecelli ettiği zaman şöyle tecelli edecek. Mehdi Kaim kıyam ettiğinde, tek bir müşrik (Allah'a şirk koşan) ve kâfir (Allah'ı inkâr eden) kalmayıncaya kadar katledilecek, fitne sona erecek ve yalnız hak dini olan İslâm kalacak.

Evanjelist Hıristiyanlık ile Şii inancı benzerliği burada da ortaya çıkıyor.

Evanjelistlere göre, Armagedon savaşında İsa Mesih'e iman etmeyenlerin tamamı katledilecek.

İmam Cafer Sadık'ın verdiği mânâ ile Tevbe suresi 33. âyet:

"Vallahi! Mehdi Kaim zuhur etmeden bu âyetin mânâsı tecelli etmez. Kaim (Mehdi) çıktığı zaman, bütün kâfirler ve İslam'ın zuhurunu ikrah eden/zorlayan müşrikler katlolunacak. Hatta kâfirin biri bir taşın içine saklansa, taş konuşacak ve "İçimde bir kâfir var, beni kırın ve onu çıkarın, öldürün diyecek."

"Hiçbir köy, kasaba ve şehir kalmayacak ki, sabalı akşam içinde, Kelimeyi Şahâdet getirilmesin" ...Mehdi Kaim çıktığında, İslâm'dan başka hiçbir din kalmayacak. Ta ki koyun kurttan, sığır aslandan, insan yılandan emin olacak.

Şiiler Yunus suresinin 20.âyetinde geçen "gayb" kelimesini Mehdi olarak yorumluyorlar.

Yukarıdaki iki açıklamada özetlenen Şii inancı ile Evanjeliklerin inandığı türbülasyonun sonundaki Armagedon savaşı esnasında olacaklar tamamen örtüşmektedir.

İmam Bakır ve İmam Sadık'a dayandırılan Hud suresi 8. âyetin yorumunda ifade edildiğine göre: *"Âyetteki ümmeti Madude'den kast edilen ilâhi murad, âhir zamanda gelecek olan ve sayıları Bedir ashabı / kişileri kadar, 313 kişi olan Mehdi'nin ashabıdır. Mehdi'nin emriyle bir saat içinde toplanırlar."*

Bedir ashabı, Hz. Muhammed'i sağlığında gören arkadaşlarıdır.

Buradaki yorumda da, Evanjelistlerin Mesih'in yeryüzüne gelirken "imanlıları" ile birlikte gelmesine benzer bir inanç ortaya çıkıyor.

Hud suresi 80. âyete verilen mânâ; yine imam Cafer Sadık'a dayandırılıyor.

"Bu âyeti kerimedeki Lut'un temenni ettiği kuvvet, Mehdi Kaim'in kuvveti, sığınmak istediği kalede Mehdi'nin ashabı idi. "Rukni şedid" onlardır. Onlardan biri kırk adam kuvvetindedir ve her birinin kalbi demir gibidir. Kılıçları ancak Allah'ın rızasıyla kınına girer."

Burada da Hıristiyanların "İsa Mesih ve gelini / kilisesi" arasındakine benzer "Mehdi ve ashabı" eşleşmesinden söz edilebilir.

Yusuf suresinin 110. âyetinin nihai olarak yorumlanması, yine Şii inancına göre Mesih'in geleceğini haber veriyor.

Şii imamlardan İmam Bakır ve İmam Sadık'ın İbrahim suresi 5. âyete verdikleri mânâ:

Bu ayette Cenabı Hakk'ın zikrettiği üç gün vardır.

Biri Mehdi Kaim'in kıyam (ayağa kalktığı-geldiği) ettiği gün.

İkincisi şiddet ve azap günü.

Üçüncü kıyâmet günüdür.

Evanjelistlerin üçlemesi ise, İsa Mesih'in imanlıları semâya alması (İsa Mesih'in 2. gelişi), yedi yıllık kaos, İsa Mesih'in 3. defa gelmesi ve Armagedon savaşı.

Bir başkası, Hicr suresi 36. âyetten çıkarılan İmam Cafer Sadık yorumu ise şöyle:

"O gün; Mehdi Resul'ün kalkacağı ve İblis'i öldüreceği gündür."

Yine İmam Cafer Sadık'a dayandırılan bir hâdise göre:

"Kaimimiz Mehdi kalktığı (geldiği) zaman, Hz. Hüseyin'in katillerinin zürriyetini katledecek, babalarının fiillerinden dolayı..."

Şii inancına göre Fatır suresi 18. âyetten çıkarılan mânâ şu şekilde:

"Hiçbir ağır günahkâr, başkasının günahını yüklenmeyecek."

İmam Rıza: "*Fakat, Hz Hüseyin'in katillerinin zürriyetleri, babalarının fiillerinden razıdırlar, hoş görüyorlar ve iftihar ediyorlar. Her kim bir şeyden razıdır, onu yapmış gibidir. Bir kimse doğuda bir kimseyi öldürse, batıdaki bir adam o fiili hoş görürse ve razı olsa, o katilin ortağı olmuş olur.*"

İsra suresi 33. âyetine, Şii İmam Bakır'ın yorumu, verdiği mânâ:

"*Hz. Hüseyin mazlumen öldürüldü, biz onun velileriyiz. Mehdi Kaim onun katillerinden bu hakkı alacaktır. Hz. Hüseyin'in katline razı olanları öldürecektir. Ta ki bu işin sırrına vakıf olmayanlar, çok ileri gitti diyecekler.*"

İmam Bakır, Hac suresi, 41. âyete şu mânâyı veriyor:

"Bu âyet Mehdi ve ashabı hakkında nazil olmuştur. Allah onları doğudan batıya kadar, bütün dünyaya sahip yapacak, İslâm'ı onlarla yüceltecek, zulümden bid'at'tan / yanlış yollardan eser kalmayacak.

İmam Cafer Sadık Mehdi Kaim'in "kıyam" alâmetlerini Şuara suresi 4. âyetinden verdiği mânâ ile şu şekilde sıralıyor.

"Beş alâmet vardır."

1- Sayha / bağırış, çığlık.

2- Süfyani'nin hurucu / Deccal'in benzeri.

3- Açlık ve kıtlık.

4- Nefsüzzekiyye'nin katli./ Nefsin katli-Günahlardan arınma

5- Yemani'nin katli.

İmam Bakır'a göre; "*Bu âyet Mehdi Kaim hakkında nazil / inmek olmuştur. Bir münadi / haykıran Mehdi Kaim'in ve babasının ismiyle semâdan nida edecek.*"

Rum suresinin 4. ve 5. âyetine İmam Sadık'ın verdiği mânâ:

"Mehdi Kaim zuhur edince / gelince, müminler Allah'ın nusratı / yardımı ile ferahlayacaklar.

Secde suresi 29. âyete verilen mânâ: "Bu âyetteki "yevmül feth" Mehdi'nin dünyayı fethettiği gündür. O gün, önceden imanı hakiki ile iman etmeyenlerin ve Mehdi'nin zuhur edeceğine / geleceğine inanmayanların, o günkü imanları kendilerine fayda vermeyecektir.

İmanları kendilerine fayda verenlere gelince; bunlar önceden yakinen iman edenler, Mehdi'nin zuhuruna ve imametine inananlardır ki, Allah indi sübhanisinde, onların kadri şanını yüceltecektir. Bu onların Resulullah ve Ali'ye olan muhabbetlerinin mükâfatıdır."(İmam Cafer Sadık)

Haris'ten Hz. Ali'ye dayandırılan Sebe suresi 51. âyet yorumu:

"Mehdi Resul gelmeden önce Süfyani çıkacak, dokuz ay hükmedecek. Ordusu ile Medine'nin üzerine yürüdüğü zaman, Cenabı Hak onu çölde batıracak.

Evanjelist inancındaki yedi yıllık türbülasyon, Deccal dönemine karşılık dokuz aylık kaos dönemi.

İmam Bakır'ın Fussilet suresi 53. âyeti yorumu:

"*İçlerinde ve dışlarında Allah'ın acib ve garib mucizelerini görecekler ki, Mehdi'nin zuhurunun hak olduğuna inanacaklar. Bunda hiç kimsenin şüphesi kalmayacak.*"

İmam Sadık, Şura suresi 19. ve 20. âyetlere verdiği mânâda: *"Her kim sadece dünyayı isterse, onların da Allah Resulullah ve Ehli Beyt'inin muhabbetinden nasipleri yoktur. Mehdi Kaim zuhur ettiği zaman da, o tür insanların, Mehdi'nin feyz ve bereketinden nasipleri olmayacaktır."*

İmam Bakır, İmam Sadık ve İmam Kazım'a dayandırılan Dukan suresi 1-5 âyet yorumu: *"Resulullah /Hz. Muhammed, Rabbinden aldığını Emirel Müminin Hz. Ali'ye, o da 12 İMAMA emanet etti. Son olarak sahibuzzeman Mehdi zuhur edecek / gelecek."*

Şii imamlarına göre Muhammed suresi 18. âyet: *"Bu âyetteki saat, Mehdi kaim'in kıyam saatidir / gelme zamanıdır."*

Şura suresi 18. âyete Şii yorumu: *"Onlar Mehdi Kaim hakkında; istihza ile "Ne zaman doğdu, onu kim gördü, o nerede ve ne zaman çıkacak? Diyenlerdir."*

Yukarıdaki surenin 18. âyetinin Türkçe anlamı, Y. N. Öztürk'ün Kur'an-ı Kerîm mealinde: *"Ona inanmayanlar, onun çabucak gelmesini isterler. İman edenlerse ondan ürperirler ve bilirler ki o Hak'tır. Dikkat edin, kıyâmet saati hakkında tartışıp duranlar, geri dönüşü olmayan, bir sapıklığın tam içerisindedirler."*

İmam Cafer sadık'a göre, Fetih suresi 25. âyet mânâsı: *"Allah'ın, kafirlerin ve münafıkların sulplerinde / soylarında mümin emanetleri vardır. Allah'ın bu emanetleri çıkmadıkça, Mehdi Kaim'imiz çıkmaz. Onlar doğdukları zaman Mehdi Kaim çıkar, kâfirleri ve münâfıkları öldürür."*

İmam Cafer'in Kaf suresi 41 ve 42. âyetlere dayanarak verdiği âyet yorumu: *"Bir münadi / haykıran, semâdan Mehdi Kaim'in ve babasının adı ile nida edecek / seslenecek, bütün insanlar bu nidayı / sesi işitecek. İşte bu Mehdi'nin çıkış / geliş saatidir."*

Rahman suresi 41.âyete İmam Cafer'in verdiği mânâ: *"Mehdi Kaim'imiz kalktığı / geldiği zaman, düşmanlarımızı simâlarından tanır, yakalanıp kılıçtan geçirilecekler."*

İmam Hüseyin'e dayandırılan Tevbe suresi 32. âyet mânâsı: "Bu âyetteki nur, imamettir. Allah imameti, Mehdi ile tamamlayacaktır.

İmam Zeynel Abidin'in Cin suresi 24. âyete verdiği mânâ:

"Görüleceği vaad olunan, Mehdi ve ashabıdır. Âdetleri az ve yardıma muhtaç olanlar ise, Mehdi'nin düşmanlarıdır.

Müddessir suresi 8-10. âyetlere İmam Cafer'in yorumu: *"Mehdi Kaim'in kulağına kıyam emri verildiğinde kıyam edecek, işte o gün kafirler için zorlu bir gündür, hiç de kolay olmayacak."*

Tekvir suresi, 15. ve16. âyetlere İmam Bakır yorumu:

"Hunes zahir iken iki yüz altmış Hicri'de gaib / kayıp olan imam, vakti geldiğinde, delici bir yıldız gibi zuhur eder."

İsa Mesih'in Evanjelistleri kurtarmaya gelirken şimşek gibi, görünmeden geliş tarzına benzer bir ortaya çıkış söz konusu.

Buruc suresi 1.âyet yorumu İbn. Abbas'a dayandırılıyor ve Hz. Muhammed tefsiri olarak verilen mânâ:

"Sema benim, buruc ise Ehli Beyt'imin imamlarıdır. Onlar on ikidir. İlkleri Ali, sonuncusu Mehdi'dir."

İsa'nın 12 havarisi Hıristiyanlıkta, 12 imam inancı Şii Müslümanlıkta sık-sık atıfta bulunulan önemli noktalar.

Hıristiyan-Evanjelik mezhebindeki 666 kodu ile, Şii inancındaki, "simâlardan tanınma" arasında bir benzerlik var mı?

Konu elbette ilâhiyatçıların, İslâm âlimlerinin mevzuu, ancak ben şunu zikretmeden geçemeyeceğim.

Kur'an'da dünya, âhiret ve kıyâmet hakkında pek çok âyet mevcut iken, niçin MEHDİ-MESİH mevzuuna açıkça değinen bir tek âyet mevcut değildir?

Şii inancında ve Saidi Nursi tarafından tanımlanan hâliyle MEHDİ, Hz. Muhammed'in son peygamber olması ile çelişmiyor mu?

Şii yorumcular hariç, Sünni kaynaklı olan bir kısım "Mehdi" inancı tamamen hadislere dayandırılmaktadır. Mesela:

Said-i Nursi, Mehdi'nin ve ona bağlı olanların vazifesi hakkında şu yorumları yapıyor: "Hz. Mehdi'nin nurani cemiyeti, Süfyan komitesinin tahribatçı ve bid'atçı rejimini tamir edecek. Sünneti Seniyyeyi ihya edecek, yani İslâm âleminde risalet-i Ah-

mediyeyi tahribe çalışan Süfyan (Deccal) komitesi, Hz. Mehdi'nin mucizekâr manevi kılıcıyla öldürülecek ve dağıtılacak (Mektubat, 413)

"Büyük Mehdi'nin çok vazifeleri var. Ve siyaset âleminde, diyânet âleminde, saltanat âleminde, cihad âlemindeki çok dairlerde icraatları olduğu gibi." (Şualar, 496)

"Onun (Büyük Deccal) mesleğini ve yırtıcı rejimini bozacak, öldürecek; ancak semavi ve ulvi hâlis bir din İSEVİLERDE zuhur edecek ve hakikatı Kur'aniye iktida ve ittihad eden (Kur'an'a tabii olan ve onunla birleşen) bu İSEVİ dinidir ki, Hz. İSA'nın nüzulü (inmesi) ile o dinsiz meslek mahvolur, ölür." (Şualar, 489)

Bir başka Mehdi-İsa Mesih konusu, İlmi Mercek Dergisi, Şubat 2005 (www.ilmimercek.org) tarihli sayısında detaylı bir şekilde işlenmiş.

Hz. Mehdi hangi şehirden çıkacak? (www.ahirzaman.net) başlıklı on sayfalık yazıda; Hz. Mehdi'nin Hz. İsa'nın ve Deccal'in çıkacağı yer konusunda üzerinde daha çok durulan üç ayrı şehir bulunmaktadır: Kudüs, Şam ve İstanbul.

Bu şehirlerden birincisi, üç semavi dinin özelliklerini taşıyan Kudüs'tür. Kudüs, Süleyman Tapınağı ile Yahudiler; Doğuş Kilisesi ile Hıristiyanlar; Mescid-i Aksa ve Kubbetu's-Sahra ile de Müslümanlar açısından önem taşıyan kutsal bir şehirdir. Bazı İslâm âlimlerinin Peygamberimizin hadisleri doğrultusunda aktardıkları bilgilere göre Kudüs, âhir zamanda pek çok önemli olayın meydana geleceği bir şehirdir. Dergide yer alan Kudüs ile ilgili ana başlıklar şöyle.

- Hz. İsa'nın Kudüs'te ortaya çıkıp Hz. Mehdi ile buluşması.
- Kudüs'teki korkulu günlerin ardından Hz. Mehdi lider olacaktır.
- Müslümanlar Hz. Mehdi'nin önderliğinde Kudüs'te toplanacaklar.

- Tabut-u Sekine (Ahid sandığı) denilen kutsal sandığın Hz. Mehdi tarafından bulunması sonucunda Yahudilerin Müslüman olmaları.

Bazı İslâm âlimlerinin yorumlarına göre ise, Hz. Mehdi Şam'dan çıkacaktır. Ancak bilindiği gibi Şam bölgesi, sadece Suriye'nin başkenti olan Şam şehri ile sınırlı değildir. Şam, Arapçada kelime mânâsı olarak "sol" anlamına gelir ve eskiden beri Hicaz bölgesinin (Mekke ve Medine şehirlerinin bulunduğu bölge) sol tarafında kalan ülkeleri ifade eder. Bu konuda hadislerde geçen bilgiler şu şekildedir:

- Şam'ın "Peygamberler diyarı" olması.
- Müslümanların emin bir belde olan Şam'a sığınmaları.
- Acem diyarından (İran) gelen bir kralın Şam hariç her yerde hâkimiyet kurması.(Buraya dikkat)
- Mesih Deccal'in Şam civarında helâk olması.
- Süfyani'nin Şam civarında çıkması.
- Deccal'in Şam ile Irak arasından çıkması.
- Hz. Mehdi'nin yardımcılarının Şam-Yemen-Küfe civarından olması.
- Hz. İsa'nın Şam'daki Beyaz Cami'ye inip orada Hz. Mehdi ile buluşması.

Hadislerde dikkat çekilen bir başka önemli şehir ise, o dönemde Konstantiniyye ismine sahip olan İstanbul'dur.

Konstantiniyye, İslâm dünyasında İstanbul şehri için kullanılmış isimlerden biridir. (Büyük Lugat, TÜRDAV)

Peygamberimizin pek çok hadisinde, Hz. Mehdi'nin Konstantiniyye'yi manevi anlamda fethedeceği bildirilmektedir. Bu konudaki hadislerden bazıları şöyledir, dendikten sonra şu başlıklarla konu işleniyor.

- Hz. Mehdi'nin İstanbul'u manen fethetmesi.
- Hz. Mehdi'nin beraberinde kutsal emânetlerle çıkması.
- Hz. Mehdi'nin Konstantiniyye'yi imar etmesi.

Dergideki yazıda daha sonra Said-i Nursi'nin Mehdi-Mesih konusundaki görüşlerine yer verdikten sonra: "... Ancak bu şehir her neresi olursa olsun, Hz. Mehdi'nin zuhuru ve Hz. İsa'nın yeryüzüne tekrar gelişi çok yakındır... "ALTINÇAĞ" başlayacaktır.

"Altınçağ" beklentisi ve inancı Evanjelistlerde vardır. Yorumu siz okuyuculara bırakıyorum. Ayrıca "Konstantiniyye" tabiri orijinal metinden aynen aktarılmıştır.

Burada tekrar Saidi Nursi'ye dönmek istiyorum. Risalei Nur Külliyatı'nda "Hz. İsa ve Hz. Mehdi Gerçeği" adlı ve Adem ve Yakup tarafından yazılan kitapta çok ilginç iddialar var.

Benim şahsi kanaatim, Mehdi-Mesih İsa-Armagedon ve Evanjelizm vs.mevzularının Yahudiler, Hıristiyanlar, Şii Müslümanlar ve nihayet bir kısım Sünni Müslüman "grupçuklar" tarafından sürekli gündeme taşınmasının "tek merkezli" bir operasyoncunun parçaları olduğu yönündedir.

Mehdi-Mesih İsa propagandası Türk-İslâm düşüncesine yöneliktir. Müslüman Türk'ün inanç direncinin kırılmasına ve millî birliğine yönelik misyoner operasyonlarıdır.

Adı geçen kitabın arka sayfasındaki yazıları yorumsuz aktarıyorum.

"13. asrın büyük müceddidi Bediüzzaman Said Nursi eserlerinde, Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne gelişi ve Hz. Mehdi'nin ortaya çıkışı konularında bütün Müslümanlara yol gösterecek önemli açıklamalarda bulunmuştur. Bediüzzaman bu izahlarıyla kendisine Mehdilik iddisıyla yaklaşan kimselere "Mehdi olmadığını ve neden olamayacağını" delilleriyle birlikte açıklanmıştır." Hz. Mehdi'nin seyyid olduğunu, bütün Müslümanları bir araya getirerek İslâm birliğini sağlayacağını, Hıristiyan dünyasıyla İTTİFAK YAPACAĞINI, (Acaba Fetullah Hoca'nın Rum Patriğe ekûmeniklik verilmesi, Ruhban okulunun açıklaması isteği ile Saidi Nursi'nin Temmuz 1953'te İstanbul'un Fethi'nin 500.yıldönümünde Fener Rum Patriği Athena-

goras'ı Patrikhâne'de ziyaret etmesi bu ittifak politikasının bir sonucu muydu? –RKK-) Kur'an ahlâkını bütün dünyada yerleşik kılacağını ve Hz. İsa'yla birlikte namaz kılacakları" ayrıntılı olarak anlatılmıştır.

Bediüzzaman'ın müjdelediği İslâm ahlâkının bu mutlak galibiyeti, Rabbimiz'in Kur'an'da 1400 yıl önce bildirildiği bir gerçektir. (*Benim konuyu görüştüğüm İslâm âlimleri ile üniversitedeki akademisyenler Kur'an'da Mehdi ve Mesih ile ilgili hiçbir âyetin olmadığını belirtmektedirler.*-RKK-) Rabbimiz'in bu vaadi doğrultusunda İslâm ahlâkı bir gün mutlaka hâkim olacak ve bir kişinin Müslümanların önderliğini üstlenmesi gerekecektir. Bediüzzaman böyle dünya çapında bir hâkimiyle karşılaşmamış ve bütün dünya Müslümanlarının liderliğini üstlenmemiştir.

İslâm dünyasının başında, bütün Müslümanları bir araya getirecek şekilde bir lider uzun süredir yoktur. Müslümanların bu ilk lideri 1400 senedir müjdelendiği gibi Hz. Mehdi olacaktır.

Yeryüzünden, zulmü ve karanlığı kaldıracak, İslâm ahlâkının Bütün insanlar tarafından yaşanmasına vesile olacaktır.

Bediüzzaman'da bu kitap boyunca yer verilen sözlerinde bu gerçeği dile getirmiş ve bütün Müslümanları bu büyük hidayet önderinin gelişiyle müjdelemiştir.

Bediüzzaman Said Nursi, hayatını Kur'an ahlâkının tebliğine adamış, İslâm dünyası ve Müslümanlar adına çok büyük bir iman hizmeti vermiştir... Ancak İslâm ahlâkının dünya hâkimiyetinin, kendisinden sonraki yüzyılın müceddidi olarak Hz. Mehdi'ye nasip olacağını bildirmiştir.

Allah, kaderde Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin İslâm ahlâkını hâkim etmelerini takdir etmiştir. İnşallah Rabbimiz, Bediüzzaman'ın da haber verdiği bu büyük müjdenin gerçekleştiği ıi yakın gelecekte Müminlere gösterecektir."

Yorumu siz okuyuculara bırakıyorum.

Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nden Prof. Dr. Mustafa Öz'ün Mehdi ile ilgili sözleri şöyle: "Hıristiyanlıkta, Hz. İsa gel-

diği zaman Mesih olduğu söylenmiştir. İslâm'da ise Mesih dendiği zaman anlaşılan Hz. İsa'dır. İslâm'da Mesih kelimesi Mehdi kelimesi ile karşılanmış. Sünni İslâm'da Mehdi inanç esası değildir. Fakat Şii İslâm'da Mehdi'yi kabul etmeyen Şiilik dışına çıkmış olur. İmami Şiilik'te on ikinci imam Muhammed El Mehdi, 867 yılından beri kayıptır. Bu zatın geri gelip dünyaya yeni bir düzen vereceği kabul edilir." (Sabah Gazetesi, 8 Nisan 2005)

Yine aynı tarihli Sabah Gazetesi'nde Prof. Dr. Bekir Karlıağa -ki kendisi Marmara Üniversitesi öğretin üyesidir- şunları ifade ediyor: "Mesih, Yahudilerin gelmesini bekledikleri kurtarıcıdır. Hz. İsa geldiği zaman kendisinin beklenen kurtarıcı olduğunu ifade etmişti. Yahudiler buna karşı çıkarak Romalı kumandana teslim etmişlerdi. Hıristiyanlar da Mesih beklentisi içindeler. Önce Armagedon savaşı ile dünya kan gölüne dönecek, daha sonra Hz. İsa gelip bütün dünyayı kurtaracak.

İslâm dünyasında Hz. Muhammed son peygamber olduğu için gelecek kurtarıcı beklentisi son bulmuştur. Fakat Şiiler on ikinci İmam Mehdi'nin kaybolmasını göz önüne alarak, Hıristiyanlık benzeri bir mehdi anlayışı geliştirmiştir."

Marmara Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi'nden Şinasi Gündüz'e göre de; "Hıristiyanlıkta İsa Mesih'in yani tanrısal bir varlığın yeniden gelmesi şeklinde bir figür düşünülüyor. Yahudilikte ise, Davut soyundan gelecek olan güçlü bir kral bekleniyor. Mesih kralın İsrail'i (Büyük İsrail-RKK) kuracağına inanılıyor.

Gündüz'e göre, Kur'an-ı Kerim'de yazılı bir Mehdi beklentisi yoktur.

ŞİİLERE GÖRE KIYÂMET HADİSLERİ

"Mişkatı Mesabih" kitabında zikrolunduğu kaydedilen kıyâmet hakkındaki hadisler "Meveddet Pınarları" adlı kitabın 236-245 sayfalarında yer almaktadır.

Bu hadisler, İslâm âlimlerince "sahih / doğru" kabul edilenler veya değil.

Bu benim uzmanlık alanım değil. Kaldı ki biz Şii inancında öne sürülen "Mehdi" ve "kıyâmet" inancının nereden kaynaklandığını ve Evanjelizm ile arasındaki "Mesih" ve "kıyâmet" benzerliğine dikkat çekmek arzusundayız.

Zira günümüzde görülüyor ki, gerek Evanjelizm, gerekse Şii inancı siyasi sonuçlar doğurmuşlardır. Doğrudur veya yanlıştır, bizim çalışmamız inançların - her iki inanç tarzının- ilâhi açıdan doğruluğu veya yanlışlığını ispat etmeye yönelik değildir. Zaten bu İslâm ve Hıristiyan uzmanı ilâhiyatçıların konusudur.

Yapmak istediğimiz, "*Yeni Dünya Düzeni*"nde her iki inancın; Mehdi, Mesih, kıyâmet öngörülerindeki benzerlikleri, okuyucuya kendi kaynaklarından mümkün olduğunca objektif aktarmaktır.

Bizim yorumlarımız, doğurduğu ve doğurması muhtemel "SİYASİ" sonuçlar noktasında olacaktır.

Ebu Hureyre'den rivayet edildiğine göre; Hz. Muhammed şöyle buyurdu: "*Fırat nehri mecrasından altın hazine çıkacak. Her kim orada bulunursa, ondan bir şey almasın.*"

Evanjelist inancında da, yedi melek tarafından dünyaya döküleceğine inanılan belâlardan... "Altıncı melek, tasını Fırat Irmağına boşaltıyor. Fırat nehri kuruyor.

Ejderha, Deccal ve sahte peygamberlerin ağzından çıkan kötü ruhlar milletleri Armagedon savaşına hazırlıyor."

Ebu Hureyre kaynaklı hadisin devamında: "*Arz içindeki zenginlikleri dışarıya öyle fırlatacak ki, insanlar onları elde etmek için birbirlerine girecek, çeşitli rezalet ve cinayetler irtikab edilecek.*"

Hz. Ali hutbelerinden birinde Mehdi ve ashabına işaret ederek şöyle söylüyor:

"*Kuraklıkta yağmur bekleyenlerin bekleyişi gibi, uzun ve ümitsiz bir bekleyişten sonra Allah'ın nusratı / yardımı yetişecek, öyle bir rical ile ki, arzda gariptirler, zelildirler SEMÂDA aziz ve kavil...Çıkacak olan çıktı, nur parladı, eğri olan doğruldu. Allah, bir kavmi başka bir kavim ile, günü, başka bir gün ile değiştirdi. Hiç şüphe yok ki imam-*

lar halkın kaimidirler, Allah'ın izniyle ümmetin sahibidirler, Allalı'ın halifesidirler. Cenab-ı Hak, ümmet hakkında onlara her şeyi bildirmiştir. Onlara tâbi olanlar cennete, onları tanımayanlar cehenneme girer. Onlar kendilerini tanımayanları SİMÂLARINDAN tanırlar."

Evanjelist inançta da Türbülasyon Dönemin'de insanların alnında veya ellerinde kolayca Deccal yanlısı olanların ve olmayanların tanınmasına yarayacak işaretler olacak.

Günümüzde kullanılan BARKOT sisteminin Deccal tarafından kullanılacağı, bunun da Şeytanın sayısı olan 666'yı ifade ettiği Evanjelist kaynaklarca ifade edilmektedir.

Adı geçen kitaba göre, Nasel isminde bir Yahudi Hz. Muhammed'e gelir. "Ya Muhammed sana bazı şeyler soracağım, bu suallerin cevabını verirsen Müslüman olacağım" der.

Birinci soru: "Ya Muhammed bana Rabbini / Allah'ını vasf / tarif et."

Ânâ Hz. Muhammed'in cevabı: "*İnsan çiftin mukabili olan birlikte birdir ve ikili bir birdir. Ruh ve cesedin birleşmesiyle bir'dir.*"

Yahudi üçüncü sorusunda Hz. Muhammed'e, "*Vasinin kim olduğunu söyler misin? Zira hiçbir peygamber yoktur ki vasisi olmasın. Bizim peygamberimiz Musa'nın vasisi Nuh idi*" der.

"*Benim vasim Ali bin Ebi Talib'dir. Ondan sonra iki torunum Hasan ve Hüseyin, onlardan sonra, Hüseyin'in soyundan dokuz imam.*"

Şii inancına göre diğer imamlar şunlardır:

Dördüncü imam: İmam Zeynel Abidin
Beşinci imam: Ebu Cafer Muhammed El Bakır
Altıncı imam: İmam Cafer Sadık
Yedinci imam: İmam Musa Kâzım
Sekizinci imam: İmam Aliyyur Rıza
Dokuzuncu imam: Muhammed Taki El-Cevad
Onuncu imam: Aliyyun-Naki (El-Hadi)
On birinci imam: Hasan'ül-Askeri
On ikinci imam: Ebul Kasım Muhammedil MEHDİ

Yahudi Nasel sorusuna devamla; "Ali'nin, Hasan'ın ve Hüseyin'in nasıl öleceklerini bana anlat" dedi.

Hz. Muhammed; "Ali başından bir darbe ile, Hasan zehirlenerek, Hüseyin kılıç ile öldürülerek" buyurdular.

Yahudi'nin "Yerleri neresidir?" sorusu üzerine, Peygamber, "Cennette, benim derecemde" cevabını verir.

Bunun üzerine Yahudi Nasel Müslüman olur ve şunları anlatır:

"Ben geçmiş peygamberlerin kitaplarında ve Musa'nın kitabında şöyle okudum. Âhir zamanda ismi Ahmet ve Muhammed olan bir peygamber gelecek. O son peygamberdir ve ondan sonra peygamber gelmeyecek. Onun vasileri 12 kişi olacak, birincisi amcasının oğlu ve damadı, ikincisi ve üçüncüsü torunları olan iki kardeş. O peygamberin ilk vasisi kılıçla katledilecek ikincisi zehirle; üçüncüsü ise Ehli Beyti ile beraber, diyarı gurbette koyunlar gibi susuz katledilecek; Bu zulme, derecelerinin yükselmesi ve kendilerini sevip tâbi olanların, ateşten kurtulmaları için sabrettiler. Diğer dokuz vasi, üçüncü nesilden olacak. İşte bunların hepsi esbat adedince on ikidir."

Hz. Muhammed, Nasel'e: "Sen esbatı bilir misin? dedi, Nasel "evet" dedi ve şöyle devam etti:

"Onlar on iki idi, ilkleri Lavi bin Berhiya. O, BEN-İ İSRAİL'DEN gaib oldu/kayboldu ve sonra döndü. Allah, Musa'nın kaybolan şeriatını onunla izhar etti/ortaya çıkardı. Kral Kırsitya ile harp etti ve onu öldürdü."

Hz. Muhammed: *"Bu, Ben-i İsrail ümmeti üzerinde olanların aynısı, benim ümmetim üzerinde de olacak. Benim vasilerimin on ikincisi GAİB/KAYIP olacak, ümmetime öyle bir zamanda dönecek ki, İsâm'ın ismi, Kur'an'ın da resmi kalacak. İşte o zaman Allah Tebareke ve Teala Hazretleri ona çıkış izni verecek ve onunla İslâm'ı üstün kılacak."*

Bir başka diyalog. Hz. Muhammed ile Yahudi Cendel arasında geçtiği ve Şii inancında kabul edildiği anlaşılıyor.

Cendel: "Ya Muhammed! Dün gece rüyamda Hz. Musa'yı gördüm, bana şöyle dedi:

"Ya Cendel, Muhammed'in eli ile Müslüman ol, ona ve vasilerine sımsıkı sarıl." Ben kendisine "peki" dedim."

Cendel: "Ya Muhammed! Allah seninle bana hidayet etti, Müslüman oldum. Bana vasilerinin kim olduklarını bildir ki onlara sımsıkı sarılayım."

Hz. Muhammed: "Vasilerim on iki'dir."

Cendel: "Onları Tevrat'ta da on iki okuduk, Ya Resulullah! Onların isimlerini bana bildirir misin?"

Hz. Muhammed, "ilkleri, vasilerin efendisi, imamların babası Ali, sonra iki oğlu ve Hasan ve Hüseyin. Onlara sımsıkı sarıl ve sakın cahillere aldanma. Hüseyin'i oğlu Ali Zeynel-Abidin doğunca sen öleceksin ve dünyadan son lokman bir yudum süt olacak" buyurdu.

Cendel, "Tevrat'ta ve diğer peygamberlerin kitaplarında, Ali'nin ve iki oğlu Hasan ve Hüseyin'in isimlerini İliya, Şebira olarak gördüm. Hüseyin'den sonrakilerin isimleri nedir?" dedi.

Hz. Muhammed: "... *Hasan ül-Askeri'nin oğlu Muhammed El Mehdi El-Kaim El-Hücce. Bu sonuncu imam gizlenecek, sonra vakti geldiğinde çıkacak. Zulme, fitne ve fesada bulanmış olan arzı, huzur ve adâlet ile dolduracak. Onun gaybubetinde/yokluğunda, onu severek onun çıkacağına/geleceğine inanarak, sabrederek bekleyenlere müjdeler olsun.*"

Buraya kadar verdiğimiz misalleri çoğaltmak mümkün.

Daha önce de ifade ettiğimiz gibi bizim yapmaya çalıştığımız, Şii inancının dayandığı "âyet mânâlarının" veya "hadislerin" doğru olup olmadığını tespit değildir, işin o kısmı İslâm âlimlerinin işi olup benim akademik formasyonumun dışındadır.

Daha önce de Evanjelik Hıristiyan inancı içinde benzer yaklaşımda bulunmuştuk.

Her iki inancın biçimlendirdiği "SİYASİ" realite... Bizim amacımız, ortada apaçık duran bu reel "SİYASİ" durumun "ARKA" plânının dayandığı "ilâhi-mistik" temelleri tespit etmeye çalışmak.

Gerek Evanjelist Hıristiyanlık ve gerekse Şii İslâm KEHÂNET kaynaklarının önemli bir kısmının "İbrani" olması ilginç bir durum ortaya çıkarıyor.

Bu arada şunu da belirtelim ki, Şii İslâm'ın bu kabullerinin veya inancının çok büyük kısmını Sünni İslâm âlimleri kabul etmemektedir.

Konuyu görüştüğüm ilâhiyatçılar, her iki inanca ait "Mehdi, Mesih ve kıyâmet" yaklaşımlarının arkasında ciddi şekilde İbrani manipülasyonundan söz ediyor.

Bu kısma ait bahsi kapatırken Sünni İslâm referanslı inanca dayandırılan bir kitaptan kısa bir bölüm şöyle:

Fırat nehri ve altın üzerine savaş...

"Fırat Nehri altından bir dağı ortaya çıkarmadıkça kıyâmet kopmaz. Onun üzerine insanlar savaşırlar. Yüz kişiden doksan dokuzu öldürülür. Onlardan her biri, "Herhalde savaşı ben kazanacağım" der.

Bu konuda endişelerimizi doğrulayan başka bir hadiste ise, savaşın Türklerle Araplar arasında olacağı ve diğer milletlerin buna sonradan karışacağı anlatılmaktadır. Nitekim Hz. Peygamber bu konuda Arapları uyarmıştır:

"Sizi terk ettikleri müddetçe Türkleri terk edin." (Ebu Davud, Melahim 8, 4302) Yani bu, Türkler sizinle savaşmadıkları müddetçe siz de onlarla savaşmayın demektir. Nitekim başka bir hadiste buna takviye vardır. Hadisi yine Ebu Hureyre rivayet etmiştir.

"Ayakkabıları kıldan bir kavimle savaşmadıkça kıyâmet kopmaz. Siz, yüzleri kılıflı kalkanlar gibi, gözleri küçük, burunları yassı olan bir kavimle savaşmadıkça kıyâmet kopmaz." (*Buhari, Cihad 95,96*)

Burada "kıldan ayakkabı" tâbiriyle bizim "Yörükler"in hâlâ giydiği ve geçmişte hepimizin giydiği "çarık" tarif edilmektedir.

Hadiste sözü edilen yüz şekli ve gözlerle Moğollar ve kısmen Kırgız ve Tatarları da andıran bu tarif yine Türkleri tanımlamaya yeter. Burada biraz da Türkmen boylarına ait bir eşkâl

tanımı vardır. Yani bu savaş gerek su yüzünden, gerekse hadisteki "altından bir dağ" tâbiri ile ifade edilen birçok araştırmacının tefsiriyle "beyaz altın" yani enerji, bu yüzden olacaktır. "Fırat Nehri altın bir dağ üzerinden açılmadıkça kıyâmet kopmaz" şeklinde de tercüme edilmiştir ki, bu da Fırat Nehri'nin bulunduğu yerde altın madeninin varlığına işaret etmektedir. Bizim tercih ettiğimiz mânâya göre ise, altınla kastedilen, altın kadar kıymetli olan beyaz altın, yani elektrik enerjisidir. (*Arif Aslan, Dünya Kültüründe Kıyâmet, Sona Doğru Geri Sayım, s.179-180*)

Evanjelistlere göre de GAP projesi ile Türkiye, "Tanrı'nın ilâhi plânına" hizmet etmektedir.

İRAN, EVANJELİZM VE HZ. MUSA'NIN YILANI

Telaffuzu "NACHASH" şeklinde olan İbranice kelime Hz. Musa'nın yılanı için kullanılır. Bu kelimenin rakam karşılığı şu şekildedir:

N =	50
CH =	8
SH = :	300
TOPLAM	358

Burada görüldüğü gibi Musa'nın yılanının sayı karşılığı 358'dir.

Mesih kelimesi için kullanılan İbranice kelime ise "MSHICH" şeklinde okunur. Sayı değeri de 358'dir.

M :	40
SH :	300
I :	10
CH :	8
TOPLAM	358

Her iki kelimenin sayı değerlerinin aynı olması, kâhin ve büyücülerin, Musa'nın pirinç yılanı ile İsa Mesih arasında bir ilişki kurmalarına sebep olmaktadır.

Tıpkı, Eski Ahid'deki yılanın çöldeki İsrailoğullarını iyileştirmek için bir çubuğa asılması gibi, İsa Mesih de dünyayı iyileştirmek için çarmıha gerilmişti.

1519'da basılan gümüş Alman parası thaler / taler üzerinde çarmıha gerilmiş İsa, paranın diğer yüzünde ise haçtan sarkan bir yılan bulunmaktadır.

Yılanın başının yanında NU'dan oluşan iki harf ve haçın diğer tarafında 21 rakamı yer almaktadır. Bu rakam yukarıda anlattığımız Kitab-ı Mukaddes'in 21. bölümüne karşılık gelmektedir.

Amerikan parası "dolar" işareti "$" de haç ve yılanı sembolize etmektedir.

Doktorluk ve eczacılıkta, kısaca şifa ile ilgili olan yılan sembolü, Hz. Musa'nın yılanını sembolize eder.

Amerikan ve Avrupa bankalarının ana kapılarında veyahut da cephelerinde Merkür'ün ya da yılanlı asanın modellerini görürsünüz.

Mesela, ABD'nin başşehri Washington D.C.'deki Merkez Bankası binasının ana kapısının üzerinde, Amerika'yı temsilen bir kadın heykeli ve elinde yılanlı asa vardır.

Günümüzde özellikle ABD'de, Evanjelist Hıristiyan papazların başını çektiği "Kutsal Kitaplar Arkeolojisi ve Kehânetler" çalışmaları hayli ilgi çekmekte olup Yahudi hahamlar tarafından da desteklenmektedir.

Kehânetler ağırlıkla Daniel Peygamber'in kitabına ve Eski Ahid'e (Tevrat) dayandırılmaktadır.

Amerikan edebiyat dünyası, Hollywood ve yazılı- görsel medya, Tevrat, İncil ve Kabala kaynaklı kehânet bombardımanı ile kitleleri "*Yeni Dünya Düzeni*"ne, Armagedon-kıyâmet savaşına, İsa Mesih'in yeryüzüne gelişine ve yeniden doğuşçu Evan-

jelist Hıristiyanların semâya yükseltilerek *"kolaylaştırılmış cennet"*e gidişine hazırlıyor, beyinler âdeta şartlandırılıyor.

Son yüz elli yılda Kutsal Kitap'ın Eski Ahid bölümünü destekleyen belgelerin çıkarıldığı, bunun için de otuz binden fazla arkeolojik kazı yapıldığı ifade edilmekte.

Eski bir eserin yapıldığı ve kullanıldığı yılın yaklaşık olarak tespiti karbon testleri ile mümkün.

Karbon-14 (C-14) bütün organik cisimlerde bulunan radyoaktif bir izotop olup, bilinen bir oranda çürüdüğünden, bir cisimde kalmış olan karbon-14 miktarı o cismin yaşını söyleyebilir.

Babil Kralı Nabukadnezar döneminde, Babil'deki din adamları ve büyücülerin çoğu Keldani idi. Bunların yanında bir de Yahudi Daniel yaşamıştı. Daniel'in kitabı Evanjelistler için kıymetli bir kehânet kaynağı.

"Daniel Kitabı"nda anlatılan hikâyeler M.Ö. 596'daki ilk Babilonya esaretinden sonraki bir dönemde, Babil'de Nabukadnezar'ın sarayında başlatılmaktadır.

Günümüzde Daniel Kitabı'nın Antiokhus Epifanes dönemine ait olduğu ve kim olduğu bilinmeyen bir yazar tarafından, Antiokhus'un Helenleştirme politikasına karşı direnen Yahudilerin sert imtihanlardan ve kovuşturmalardan geçirildiği bir zamanda, ırkdaşlarını yüreklendirmek için yazıldığı kabul edilmektedir.

Kitap kısmen İbranice, kısmen Aramice yazılmış iki bölümden oluşmaktadır.

Kitabın birden altıncı bölümlerini kapsayan birinci kesimi genç bir Yahudi ile üç yoldaşının mücâdele ve kurtuluşlarını anlatan bir dizi *"episoddan"* meydana gelmektedir.

Daniel'in üç yoldaşı Nabukadnezar'ın bütün emirlerini, tapmalarını istediği ALTIN HEYKEL'e tapınmayı reddederler ve alevli fırına atılırlar.

Daniel, Babil Kralı Nabukadnezar'a Babilonya krallığının yıkılıp yerine Med-Pers İmparatorluğu'nun kurulacağını, okumasını istediği bir yazıya istinaden söyler.

Nitekim Pers Kralı Kyros Babil'i savaşsız olarak ele geçirmiştir.

Kutsal Kitap'a göre Musa Peygamber günümüzden 3500 yıl önce pirinçten yapılmış bir yılan yaptırdı.

Yılan Yahudi Kralı Hezekiah (Ezehyel) tarafından MÖ. 714'te kırılarak üç parçaya bölündü. Zira Yahudiler dinden çıkıp yılana tapmaya başlamışlardı. Kudüs'ün işgâlinden sonra bu parçalar Babil'e götürüldü.

Daniel'in kitabına göre de, Nabukadnezar başı altından olan büyük bir heykel yaptırmış ve baş onun rüyasındaki bir şeye benziyormuş... Kral herkesin bu heykele tapmasını istemiş. Kral, Tanrı tarafından delirtilerek cezalandırılıyor. Yedi yıl sonra iyileşiyor ve heykele tapmayı yasaklıyor.

Tekrar yılana dönersek, Eski Ahid'de bunun Musa tarafından MÖ. 1458'de yapıldığı yazar. Yine Kitab-ı Mukaddes'teki 21. bölüm bu konuyu işler.

Tanrı, çölde uzun zaman dolaşan ve sapkınlaşan İsraillileri cezalandırmak için zehirli yılanlar gönderdi. Yahudiler, Musa'dan yardım istediler. Musa, İsraillilerin pişmanlığını Tanrı'ya yalvararak iletti. Tanrı, İsraillilere acıyarak Musa'ya "*Ateş gibi bir yılan yap ve onu bir sopaya tak, başka bir zehirli yılan tarafından ısırılan bir kimse ona baktığı zaman kurtulacak ve yaşayacak*" dedi.

Musa'nın 90 santimlik bronz ve pirinç yılan figürü tövbe eden İsraillileri iyileştirdi.

Yahuda'nın en dindar krallarından biri olan genç Kral Hezekiah'ın üç parçaya böldürdüğü ve bir tapınağa saklattığı bu yılan figürünü Babilliler, Yahuda'yı yağmalarken buldular ve alıp götürdüler.

Evanjelist inanışa göre Babil'de Dakkuri adında bir Keldani rahibi bu yılanı Şeytani bir mezhebin sembolü-ritüeli olarak kullanmış. Dakkuri'nin liderliğindeki rahipler grubu bilâhare üç parça hâlindeki yılanı Babil coğrafyasının (Ortadoğu) üç ayrı noktasına saklamışlar.

Yılan figürü hem Yahudiler, hem Evanjelistler ve hem de ezoterik örgütler için büyük önem arz etmekte.

Yılanın üç parçasını bulup birleştirenlerin dünyaya hâkim olacağı ve olağanüstü güçlere hükmedeceği inancı, Yahudiler ve Evanjelistler ile ezoterik örgütler için tam bir "mit" hâline gelmiş durumda.

İncil'den, John 3:16 ayetine göre: "Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki ona tek oğlunu (İsa) verdi ve İsa'ya inanan yok olmayacak ve sonsuz hayata kavuşacak."

Evanjelist ifadeyle dünya için Baba Tanrı, oğlu İsa'yı kurban verdiğine göre, Hz. Musa'ya ait yılan figürünün de mutlaka İsa Mesih'e imanlı Evanjelistlerin elinde olması kesinlikle şarttır.

Bugün MOSSAD, ABD ordusu ve ezoterik örgütler Irak'ta Hz. Musa'nın yılan figürünü arıyor olabilirler mi?

Gazete haberlerine göre Irak'ta Babil kalıntıları ve eski eser, ören yerleri kazılmakta, hallaç pamuğu gibi atılmaktadır.

Babil Krallığı'nı, Pers İmparatorluğu yıkmıştı. İran, Pers İmparatorluğu'nun yeryüzündeki son temsilcisi.

Acaba "*Yeni Dünya Düzeni*"ne karar verenler için, İran'ın nükleer programı göstermelik bir bahane olup esas saldırı sebebi "ilâhi" veya "mistik" mi?

YENİ DÜNYA DÜZENİ VE BÜYÜK ORTADOĞU PROJESİ

Bizim için yeryüzünde iki türlü insan vardır. Serbest girişimi destekleyen Hıristiyanlar ve diğerleri.

John Foster Dullas, Eski ABD Dışişleri Bakanı

Gerçeğin gerçek karakteri, şaşkınlık yaratan dönemeçleridir. Paradoks, sağduyunun ondan nasibi ise, şimşeğe kıyasla kükürt patlamasının verdiği bozuk parıltıdır.

Kont Poul Von Warlenburg'dan Wilhelm Dithey'e

İnsanları savaşa soktuğunuzda, hoşgörü diye bir şeyin var olduğunu unuturlar. Savaşmak için vahşi ve acımasız olmak zorundasınız, bu vahşet ve acımasızlık millî hayatımızı işgal eder. Kongre, mahkemeler, devriye gezen polisler ve sokaktaki insanlar bir anda bu salgının kurbanları hâline gelirler.

New York World Frank L. Cobb, 1917

Cesur bir insanın atacağı en basit adım, bir yalanın parçası olmamaktır. Gerçeğin bir kelimesi bile bütün dünyaya bedeldir.

Alexander Soljenitsin, 6 Mart 1992

Faşizm, bizim kullandığımız tâbire yakın bir ifadeyle az sayıda büyük sanayici ve finans sahibi tarafından yönetilen bir hükümettir. Demokrasi çarkını döndürüyor göstererek de faşizmi uygulayabileceğimiz hususunda müsaadenizle ısrarlı olacağım. Sadece bir yüksek mahkemenin, bir temsilciler meclisinin, bir senatonun ve bir başkanın varlığı, gücün resmi hiçbir görevi olmayan birkaç adamın elinde merkezileşmesine karşı yeterli bir tedbir sayılmaz.

Heywood Broun, bağımsız köşe yazarı, 1936

EZOTERİK ÖRGÜTLERİN, EVANJELİSTLERİN VE İSRAİL'İN ORTAK RÜYASI: BOP

Melekler ve Şeytanlar, Dan Brawn'ın meşhur kitaplarından biri. En az Da Vinci Şifresi kadar şöhretli ve çok satanlar listelerinde en başlarda. Kitaba göre yeniden canlanan İlluminati, Yeni Dünya Düzeni kurmaya kendini adamış bir grup.

AB, Dünya Bankası, IMF, Dünya Ticaret Örgütü, Yeni Dünya Düzeni için kurulmuş taşeron kuruluşlar. Masonluğun tepe noktası, Tapınak Şövalyeleri, Bilderberg İlluminati'nin hizmetinde.

İddialar muhtelif kaynaklardan, ancak benzer tarzda.

ABD eski başkanlarından Abraham Lincoln'un ilginç bir konuşması şöyle:

"Paranın sahibi olan güçler, barış zamanlarında milleti sıkıntıya sokmak için harekete geçmekte ve sıkıntılı zamanlarda ise onun hakkında komplolar kurmaktadırlar. Bu monarşiden daha despotçu, otokrasiden daha küstah ve bürokrasiden daha bencil bir şeydir. Kendi yöntemlerini sorgulayan ve işledikleri suçlara ışık tutan herkesi halk düşmanı ilân etmektedirler. İki tane büyük düşmanım vardır: Önümdeki Güney Ordusu ve arkamdaki bankerler. Bunların içindeki en büyük düşmanım ise arkamdakilerdir…

Bir kısım şirketler taçlandırılmıştır ve bunu yüksek mevkilerdeki çürüme takip edecektir. Ülkedeki paranın hâkimi olan güçler, insanların önyargılarını kullanarak kendi yönetim alanlarını genişletmeye çalışmaktadırlar; ta ki bütün varlık birkaç kişinin eline geçip de cumhuriyet yok edilinceye kadar."

Sanki Başkan Lincoln bize ait bir şeyleri de anlatıyor.

Başkan Lincoln'un anlattığı grubun elindeki maddi güç günümüzde teknolojiye dönüşmüş durumda. Ezoterik formatlı Körfez Savaşı'nda ve Irak'ın işgalinde teknolojik üstünlük âdeta kutsanmış, savaş bir bilgisayar oyununun herhangi bir safhası hâline gelmiştir. Ancak bir farkla: Bilgisayar oyunlarında ölen

insanlar ile tahrip olan yerler bir "klik" ile eski hâline dönüşebilmekte, gerçeğinde ise böyle bir şans asla olmayacak.

"Teknoloji ahlâki temelden yoksun bir kültür meydana getirmektedir. İnsan hayatını yaşamaya değer kılan zihinsel yöntemlere ve sosyal ilişkilere zarar vermektedir. Kısaca teknoloji hem dost, hem düşmandır." (*Neil Postman, Teknopoli Yeni Dünya Düzeni, Amerika Düştü Yeni Hedef Tüm Dünya, s. 12*)

"Amerikan yönetiminin yaptığı tehlikeli hatalardan biri de Türkiye'yi demokratik bir ülke yerine "ılımlı İslâm Cumhuriyeti" olarak görmesidir. Milletlerarası politikaya dinsel bakışı getirmek çok tehlikeli. Çünkü politikada taraflar pazarlık yapabilir ama iki dinin Allah'ı masaya oturup pazarlık yapamaz." Prof. Vamik Volkan- BOP ile ilgili bir soruya cevabından.

Üç farklı güç aynı hedefe kilitlenmiş. Her üçü de Büyük Ortadoğu Projesi'ni (BOP) destekliyor, ancak üçünün gerçekleşmesini istedikleri rüyadaki nihai hedefler farklı.

Ezoterik örgütler: Haklarında çok sayıda iddia ve spekülasyonların olduğu bu örgütlerin tepe noktasının İLLUMİNATİ olduğu konunun uzmanlarının ortak görüşü.

İlluminati'nin hedefi, "*Yeni Dünya Düzeni*". Yeni Dünya Düzeni'nin siyasi, iktisadi, sosyal ve kültürel hedefleri var. Deniliyor ki bu hedeflerin varmak istediği bir tek nokta var: Dünya hâkimiyeti. Yani siyasi olarak Kudüs merkezli, tek dilli, tek bayraklı bir siyasi birlik kurmak.

İlluminati ve ezoterik örgütlerin inandığı Tanrı "LUSİFER" (Lucifer), peygamber "AKIL" Mesihleri ise "PARA".

Çok sayıda kaynak kitap, ezoterik örgütlerin hedefi ile "Büyük İsrail"in hedefinin örtüştüğünü iddia ediyor. Bir başka iddia ise İlluminati'nin çatısını oluşturan tepedeki on kişinin Yahudi kanı taşıdığı yönünde.

Evanjelistler, hızlandırılmış ve kendileri bakımından kolaylaştırılmış bir yolla cennete gitmek istiyorlar. Cennetin anahtarı âdeta İsrail'in elinde. Hesaplarının tamamı İsrail ve Yahudiler

üzerine kurulu. Tanrı'nın yapacağından yüzde doksan dokuz emin oldukları inançlarının gereğinin yerine getirilmesi için yüzde bir ihtimal için Tanrı'ya yardımcı oluyorlar. Fakat asıl destekleri İsrail'e.

İsrail ve özellikle Siyonist Yahudiler BOP'u destekliyor. Temel çıkış noktaları Eski Ahid ve tanrıları Yehova'nın vaadleri.

Büyük İsrail'in kurulması için desteğe ihtiyaçları var. Gerçekte Evanjeliklerin Yahudileri Hıristiyanlaştırma gayret ve söylemlerinden çok rahatsız olmalarına rağmen hedeflerine varmak için *"köprüyü geçinceye kadar ayıya dayı demek"* politikalarını esas almış gözüküyorlar.

Bir başka rahatsızlıkları da, Evanjeliklerin geleceğini söyledikleri "Deccal"in Yahudi olacağı ve Armagedon'un sonunda sadece İsa Mesih'e iman edecek144 bin Yahudi-Hıristiyanın hayatta kalacak olması.

İşte bu noktada birçok aklı başında Yahudi'nin kafası karışık. Tamamının ise "holokost ve Tanrı" düşüncesi kafalarını sürekli meşgul ediyor.

"Ölüm, ölenden (ya da öldürülenden) çok, geride kalanlar için yüzleşilmesi gereken bir gerçektir. İkinci Dünya Savaşı esnasında Naziler tarafından gerçekleştirilen ve holokost olarak da adlandırılan Yahudi katliâmından sonra, *"kudretli, iyi ve Yahudi kavmini kendisine özel olarak seçmiş olan bir Tanrı"* inancına sahip Yahudiler için holokost sebepleri ve sonuçları bağlamında yüzleşilmesi gereken teolojik bir problem hâlini almıştır. Eğer Tanrı, Yahudi tarihinin Tanrı'sı ve İsrail oğulları da onun seçilmiş kavmi ise, altı milyon (*bu rakam bazı kaynaklarda bir buçuk milyon, bazı kaynaklarda da dört milyon*) Yahudi'nin Naziler tarafından yok edilmesi karşısında hiçbir mücâdelede bulunmayan bu Tanrı'ya karşı duyulan geleneksel inanç hâlâ korunabilir mi?

Sayısı ne kadar olursa olsun, Nazilerin, Yahudileri soykırıma tâbi tuttukları iğrenç bir vakıadır. Fakat "katledilen" Yahudiler ile "kurtulan" Yahudiler arasında bir "dini" değil ama

"soy" farkının olduğu iddiaları muhtelif kaynaklarca dile getirilmektedir.

Önce 18 Nisan 2004 tarihli Akşam gazetesinde yer alan Halil Demir'in haberi. (Halil.demir@akşam.com.tr)

Hazar İmparatorluğu'nun Litvanya'da yaşayan Karaimler bizim kardeşimiz. Musevi Türkler. Küçük Baltık ülkesi olan Litvanya'da Musevi kardeşlerimizin yaşadığını biliyor muydunuz? Bugün sayıları sadece 360. "Karaimler" diyorlar. Dillerini, geleneklerini hâlâ koruyorlar. Onlar, 500 yıl hüküm süren esrarengiz bir imparatorluğun torunları; Hazarlar'ın...Tarihteki tek Musevi Türk devletinin yadigârları... Ülkerspor karşılaşması için gittiğimiz yağmur ülkesi Litvanya'da Musevi Türklerin izini süreceğimiz aklımızdan bile geçmemişti. Başkent Vilnius yakınlarındaki tarihi Trakai Şatosu'nu gezerken rehberimizin *"İşte onlar da sizin gibi Türk"* diyerek fotoğrafı işaret etmesiyle şaşırıyoruz. Üç buçuk milyon nüfuslu Litvanya'da bir avuç Türk'ün yaşadığını öğreniyoruz. Bugün varlıklarını dahi çok az kişinin bildiği "gizli Türkler". Hazar Denizi'ne adını veren ve dinler arasında tarih boyunca görülmemiş bir barış ve hoşgörü ortamı yaratan bir devletin son temsilcileri... 468-965 yılları arasında hüküm süren ancak tarih kitaplarında birkaç satırla geçiştirdiğimiz Hazarlar'ın öyküsü... Hazar Devleti, Göktürkler'in mirâsçısı olarak doğdu... Menaşe II, Museviliği resmi din olarak kabul etti. Bulan Kağan ve Obadiah Kağan önderliği ile Hazarlar arasında Musevilik yayıldı. Hazarlar İbrani harfler ile yazmaya başladı. Ukraynalı Profesör Omeljan Pritsak'ın tahminine göre Hazar İmparatorluğu'nda 30 bin kadar Musevi yaşıyordu...10. yüzyıl, hoşgörülü Hazar İmparatorluğu'nun yıkım yılı oldu. Ruslar'ın ataları, Hazar topraklarını ele geçirdi. Halkın bir bölümü batıya doğru, Macaristan, Romanya ve Polonya'ya göç ederek diğer Musevi topluluklarla karıştı. Bir bölümü de Baltık ülkelerini yeni vatan olarak seçti. Ukrayna'nın başkenti Kiev, Hazarlar tarafından kuruldu. Kiev, Türkçe'ye ait bir kelime olan "kuyu ev"den geliyor.

Arthur Koestler, romancı, siyasi eylemci, filozof. Koestler, başkalarının sormayı akıl bile edemediği önemli soruları cevaplar, ya da cevaplamaya çalışır. Koestler'in ana kaynaklarına inerek ortaya koyduğu bu incelemenin sonucunda şu soru ortaya çıkıyor: Doğu Avrupa Yahudilerinin kökeni Hazar Türklerine mi dayanıyor?

Arthur Koestler'in kitabı "*On Üçüncü Kabile*", 1976 yılında yayımlandığında, büyük bir heyecanla karşılanmıştı. Koestler'in incelemesi yukarıdaki soruya olumlu cevap veriyordu. "*Eğer Doğu Avrupalı Yahudiler, Türk soyundan geliyorsa, Nazilerin, Yahudi düşmanlığının dayandığı temeller bütünüyle saçmaydı*" diyor Koestler ve ekliyor: "*Hitler de Yahudi soyunu yok edeyim derken, Kafkasya'dan gelen bir halkı kıyıma uğratmıştır.*"

"*On Üçüncü Kabile*" 1976'da yayınlandığında, eski ırksal ve etnik dogmaları yerle bir ettiği için büyük bir heyecanla karşılanmıştı.

Yahudilik hem kavim, hem de dini bağı ifade eder. Şimdi can alıcı soru şu:

Görünmez bir el İbrani asıllı Yahudileri, İsrail Devleti'nin kurulması için Filistin'e gönderirken, Hazar'dan Avrupa'nın ortalarına göçerek 10. yüzyıldan itibaren, bin yıldır o ülkelerde yaşayan Türk Yahudiler, Nazilerin fırınlarına mı gönderildi?

Açıkçası Evanjelist-Kabalistik Mesihçi kıyâmetçi teologlar "kehânetlere" uygun olması için sadece İbrani kavminden olanları mı Yahudi kabul ettiler?

"Yahudi teolog ve felsefecilerin holokost trajedisi hakkındaki düşünceleri ve modern felâketi açıklamak üzere verdikleri cevaplar, pratik anlamda Yahudilerin duygu ve inançlarının ifadesi olmuş, acıların paylaşılarak azalmasına katkıda bulunmuştur. Bunun yanında kuramsal anlamda onlar, karşılaşılan felâketi ve kendi tecrübelerini anlaşılır kılma çabasıyla, Yahudi inancının hayatta kalmasına imkân sağlamaya çalışmışlardır. Bu anlamda holokost Tanrı ile insan arasındaki sözleşmenin niteliği ve anla-

mı hakkındaki modern açıklamaların başlangıç noktası olmuştur." (*Muhsin Akbaş, Yahudi Düşüncesinde Holokost ve Tanrı*)

Aslen bir Amerikan reform teologu olan Richard Rubenstein "holokost"a tepki olarak geleneksel Yahudi Tanrı anlayışına karşı çıkmıştır. Ve şöyle söyler: "Yahudiler holokost'tan sonra her şeye gücü yeten ve merhamet sahibi bir Tanrı'ya nasıl inanabilir?"

Holokost, yakılarak Tanrı'ya sunulan kurban mânâsındadır. İngilizce karşılığı "burnt offering"dir. İbranice aolah kelimesinin Yunanca karşılığı olan "holokaustan"kelimesinden türetilmiştir. Günümüzdeki mânâsıyla holokost, 2. Dünya Savaşı sırasında Naziler tarafından Yahudilere karşı girişilen sistematik katliâmdır. Toplama kamplarındaki felâketleri ifade etmek için bu kelimelerin seçilmesinin sebebi, Nazilerin kurbanlarını "krematoryum"larda yakarak yok etmeleridir.

Kanaatim odur ki, Evanjelistlerin kendilerinin dışında ve 144 bin İsa Mesih'e imanlıYahudi-Hıristiyan hariç herkes için kabulleri âdeta "holokost"un bir başka versiyonu.

Tarihinde muhtelif Hıristiyan katliâmlarını yaşamış ve yine bir başka Hıristiyan, Alman devleti tarafından katliâma uğramış Yahudilerin BOP'u desteklemeleri ve Evanjelist Hıristiyanlarla birlikte hareket etmeleri çok akıl ve mantık alır bir durum değil.

Veya gerçekten de İsrail oğulları kıyâmetin bir an önce kopmasını istiyor.

Yahudilik, Yahudi halkını, dinini, tarihini, felsefesini ve kültürünü tek kelime ile ifade eden tanımıdır.

İsrail küçük bir ülkedir. Yahudi asıllı nüfusu altı milyon civarındadır. Çevresinde yer alan Batı Şeria , Gazze Şeridi ve Golan tepelerini işgal altında tutmaktadır.

1948'de kurulduğundan bu güne, topraklarını sürekli genişletmiştir. En son Arap-İsrail savaşı 1973'te gerçekleşmiş olup, 1987 yılından beri Filistin intifadası (ayaklanma)sı ile Arap-İsrail boğazlaşmasına dönüşmüştür. Belki buna Filistinli Arap-İsra-

il boğazlaşması demek daha doğru olur. Çünkü Filistinli garibanlara Arap ülkelerinin sadaka kabilinden yaptıkları yardımlar hariç, Arap liderler hep "ceğiz, cağız" da dolaşıyor.

İki yüz milyonluk Arap dünyası altı milyonluk İsrail karşısında acz içinde. İsrail ise her geçen gün daha da pervasızlaşıyor.

EVANJELİZM VE BOP'UN MİSTİK TEMELİ

Hepiniz MARDUK gezegenini ve efsânelerini duymuşsunuzdur.

Bu gezegen astronomlar tarafından 1930 yılından beri biliniyor. Daha önceki dönemlerde muhtelif isimlerle adlandırılan gezegenin 3661 yılda bir dünyanın yakınından geçtiği varsayılıyor.

Marduk Mısır'dan çıkış (exodus) mitlerine esin kaynağı teşkil etmiş.

Nihayet 2012 yılında, yani 3661 yıl sonra dünyaya çok yakın geçeceği hesaplanıyormuş ve büyük kaoslara sebep olabilirmiş.

Mısır'dan kim çıkmıştı? İsrail oğulları. Ne kadar zaman önce? Yaklaşık olarak 3400 yıl önce.

Peki, bugün ortaya atılan BOP'un arka plânında böyle bir mitin etkisi var mıdır?

Acaba BOP, "büyük kaos" öncesi tamamlanmak istenen bir operasyon mu?

Bir başka efsane de Amerikalı Evanjelik Protestan Papaz Van İmpe'den. Kendisi George W. Bush'un akıl hocalarından birisi. Yani iman mürşidi.

Strateji ve iman uzmanı Papaz Efendi yazdığı kitaplarda 2012 yılı civarında dünyanın sonunun geleceğini ifşa ediyor.

Dünyanın sonu Ortadoğu'da yaşanacak olan Armagedon savaşında gelecekmiş. Armagedon iyi ve kötünün arasında meydana gelecek olan nükleer savaştır.

Ortadoğu'daki kötüler kimlerdir dersiniz? Herhalde Müslümanlar değildir(!)

Fırat ve Dicle arasındaki bölge bütün ilâhi dinlerin çıkış noktasıdır.

75 milyon Amerikalı İsa'nın tekrar yeryüzüne dönmesi için Ortadoğu'da yedi yıl sürecek büyük bir kaos olması ve Büyük İsrail'in kurulmasının şart olduğuna inanıyor. Yedi yıllık kaos dönemine TÜRBÜLASYON süresi diyorlar. Türbülasyon Döneminde korkunç ızdıraplar yaşanacak. Türbülasyon İsrail uğruna olacak.

Evanjeliklerin inanışlarına göre bugün Ortadoğu'daki kaosu İLK durduracak olan lider şeytandır. Muhtemelen Deccal'ın işbirlikçisidir. Onun için de İsa'nın geleceğinin işareti olan mevcut Ortadoğu krizi körüklenerek iyice kaosa dönüştürülmelidir.

Peki Deccal kim? Deccal Hz. İsa'nın sahtesi olacağına göre Falwell'e göre o erkek bir Yahudi'dir.

Bu görüşe Yahudiler itiraz edince Falwell şöyle devam ediyor.

"Hz. İsa 2000 yıl önce Yahudi bir erkek olarak dünyaya geldiğine göre, Evanjelistler Deccal'ın da mecburi olarak bir Yahudi erkek olarak dünyaya geleceğine inanmaktadırlar."

Bir Deccal'ın geleceği hemen-hemen bütün Hıristiyan âleminin peşinen kabul ettiği inançtır. Özellikle Protestanlıkta Deccal ve Mesih inancı çok güçlüdür. Yahudilikte de.

Deccal ilk önce on Avrupa ülkesini kontrol altına alacak. Deccal muhtemelen Romanya'dan çıkıp gelecek.

Daniel 7'deki on boynuzlu hayvan kehâneti de gerçekleşmektedir deniyor.

1948'de Batı Avrupa Birliği, 1949'da NATO, 1957'de AET veya Ortak Pazar kuruldu. Bu sonuç modern Roma İmparatorluğu'nun günümüzde ortaya çıkışıdır şeklinde yorumlanıyor.

Evanjelistlere göre bunlar Kitab-ı Mukaddes'in doğruluğunun teyididir.

BOP'ta su, petrol, politik realite ise işin garnitürü ve dünya kamuoyunun zihnini bulandırmada kullanılan sathi unsurlardır.

Evanjelist Protestan - Siyonist Yahudi dayanışması size çelişki gibi gelebilir.

Desteğin kaynağı Kitab-ı Mukaddes'in yorumundadır.

Evanjelistlere göre Kitab-ı Mukaddes Armagedon, yani büyük savaşı bildirmektedir. Bu savaşda iki binli yıllarda ve İsrail'deki Megiddo vâdisinde gerçekleşecektir.

İbranice'de Armagedon " Megiddo tepesi" mânâsına gelmektedir.

Megiddo vâdisi İsrail'in başşehri Tel Aviv'in 90 kilometre kuzeyinde ve Akdeniz sahillerine 25 kilometre mesafededir.

Armagedon Yahudilerin vaad edilmiş toprakları (Eretz İsrail) ele geçirip yerleşmelerinden sonra olacaktır. Armagedon öncesi diğer savaşlar patlak verecek ve yeryüzündeki iki kişiden biri ölecek. Yani üç milyardan fazla insan.

Evanjelistlerin bir kehâneti de Kıbrıs'la ilgilidir.

İsrail Yecüc ve Mecüc güçleri tarafından işgal edildiğinde ABD ve İngiltere İsrail'in yardımına geleceklerdir.

İncil'de bahsedilen Chittim ise Kıbrıs'tır. Burada konuşlanmış Amerikan ve İngiliz askeri filoları İsrail'in kolayca yardımına gelecekler.

Bu noktada gözlerimizi yumduktan sonra Kıbrıs'la ilgili olanları hatırlayalım. Acaba bir mistik bağ var mıdır?

Evanjelistlere göre Yahudiler Tanrı'nın tek seçilmiş kullarıdır, Tanrı Yahudilere DÜNYEVİ İYİLİK, Evanjeliklere de UHREVİ İYİLİK (CENNET) vaad etmektedir.

Bunun için de var güçleri ile büyük İsrail projesini destekliyorlar.

Allah'ın Hıristiyanlar için cennetle, Yahudiler içinse yeryüzü ile ilgili bir plânı var. Müslümanlar ve diğerleri Hıristiyan olmadıkça her türlü mükâfat hesabının dışında tutulacaklardır. Dr. John Walvood, "Allah bütün kullarına eşit bakmaz" diye sözünü tamamlıyor.

ABD'deki 110 milyon civarındaki Protestan Hıristiyanın tamamı Evanjelist değildir.

75 milyon civarındaki Evanjelistler diğer Protestanları etkilemektedirler.

Noam Chomsky'ye göre de, Amerika'daki İsrail lobisi yalnızca Amerikalı Yahudilerden oluşmaz. Amerikan nüfusunun yalnızca yüzde ikisi ki takriben 6 milyonu Yahudi'dir.

İsrail'i destekleyen ana unsur ise Evanjelist Protestanların önderliğindeki Protestan Hıristiyan'dır.

Fundamantalist Moral Majority (manevi çoğunluk) adlı dini kurumun kurucularından Protestan Evangelist Jerry Falwell 1970 yılında *"Amerika'nın geleceğinin İsrail'e vereceği desteğe bağlı olduğunu"* söylüyor. Ayrıca İsrail'i desteklemeyen hiçbir adayın Amerikan temsilciler meclisine ve senatosuna seçilemeyeceği günlerin de çok yakın olduğunu açıkça dile getiriyor.

Moral Majority teşkilatı 1980'lerin sonunda mâli skandallarla yerini Christian Coalition (Hıristiyan Koalisyonu) teşkilâtına bıraktı.

Bugün Amerikan devlet sisteminin çarkı ağırlıkla bu grubun elindedir ve arkasında da Yahudi finans ve medya gücü vardır.

Jerry Falwell hakkında biraz daha bilgi. İslâm ve Türk düşmanı olan bu Papaz ABD'nin Virginia eyâletinin Lynchburg şehrinde yaşar.

En fanatik Protestan Evanjelist mezheplerden Güneyli Babtist kolunun liderlerindendir. 20 milyon civarında taraftarının olduğu tahmin edilmektedir. Emrinde on milyar dolardan fazla mal varlığı ile nakit vardır.

Evanjelist Protestan misyonerleri eğitmek için 1971 yılında kurulan Hürriyet (Liberty) üniversitesinin kurucularından olan Falwell sürekli İslâm'a ve Hz. Muhammed'e saldırır.

Mesela bir televizyon programında; *"Bana göre Muhammed bir terörist idi. Onun vahşi bir adam olduğuna kanaat getirdim. İsa ve Musa ise birer sevgi sembolüdür."* demek saygısızlığını göstermiştir.

Nasıl olmuştu da ağırlıkla WASP olan Evanjelistler ile Amerikalı Yahudiler ve İsraillilerin çoğunluğu "kuzu sarması" gibi olmuşlardı. Çünkü daha 1970'lere kadar ABD içindeki en büyük kavganın taraftarıydılar ve taraflar birbirinden nefret ediyorlardı.

Ergun Caner, Müslümanlığı yaymak için ABD'ye göçen Türk imamın oğlu. İslâm karşıtı kitabıyla şöhret olan Caner, Virginia Eyaleti'ndeki Evanjelist Liberty Üniversitesi'nin "Babtist Teoloji" bölümünün başına getirildi. Caner'in 2002'de İslâm'a karşı yazdığı kitabının adı "Unveiling İslâm". Âilesi tarafından reddedilen Ergun Caner 1982'de Hıristiyan olmuş. Kardeşi Emir Fethi de Hıristiyanlığı seçmiş.

Jerry Falwell, Ergun Caner için şöyle konuştu:

"İnançlarımızı savunan Ergun Caner, konuştuğunda, dinleyiciler elektrikleniyor. Tanrı'ya şükürler olsun ki, Caner'i Liberty Üniversitesi'ne yolladı. Dr. Caner, Müslümanlar, Budistler, Hindular ve Bahaîler ile karşı karşıya gelip tartışarak Evanjelik Hıristiyanlığın sesi hâline geldi. Ona dost demekten gurur duyuyorum."

Demek ki Şair Tevfik Fikret'in oğlundan sonra, şöhretli ikinci Türk papaz da Amerikalıları ve insanlığı irşad yollarında mesai harcayacak. *"38 yaşındaki Ergun Caner, din çevrelerinde ABD'de geleceğin önemli Evanjelik liderlerinden biri olarak görülüyor"* haberini geçiyor. Kasım Cindemir ABD'nin başşehri Washington D.C'den.

BÜYÜK ORTADOĞU PROJESİ NEDİR?

Soğuk savaşın bitmesiyle birlikte "medeniyetler çatışması" yeni bir tanım elde ediyordu. Batılı düşünür ve liderler önceki düşmanı, komünizmi uğurlarken yeni düşman "küresel terörizm"e hoş geldin diyorlardı.

Anlaşılıyor ki Batı Şeytan'sız yapamıyor.

Bernard Lewis, Musevi asıllı düşünür. The Wall Street Journal'da 3 Şubat 2004 tarihinde Peter Waldman şunları yazmıştı:

"Lewis'in Müslüman dünyanın sıkıntılarına koyduğu teşhis ve Ortadoğu'da demokrasiyi yerleştirmek gâyesiyle ABD'nin askeri saldırı yapması çağrısı, ABD'nin dış politikasında elli yıl içinde en cesur değişimi yapmasını sağladı." Waldman bu değişimin devlet katındaki adının "Lewis doktrini" olarak adlandırıldığına işaret ediyor.

"What Went Wrong / Yanlış Nerede" kitabında Lewis tekrar-tekrar, Müslümanları "Batı"dan ayıran en önemli özelliğin, onların batılı hayat tarzına veya aslında herhangi başka bir hayat tarzına acınacak halde ilgisizlikleri olduğunu yazıyor. Açıkçası Lewis "Müslümanlar bize benzemeli" demeye getiriyor.

Tipik bir oryantalist yargısı. BOP ise bu oryantalist yargının hayata geçirilme şekli. Oryantalistler için yeni Şeytan "küresel terör" formatlı İslâm.

Sözün özü "Büyük Ortadoğu Projesi" diye vaftiz edilen ve projenin kapsama alanına metazori çoğulcu rejim şırıngalamak hedefi güttüğü imajı verilen BOP, "Yeni Dünya Düzeni" idealine yönelik "stratejik" bir savaştır.

Çoğulcu rejim adına, 30 Ocak 2004'de Irak'ta yapılan / yapıldığı var sayılan seçim demokrasi adına tam bir trajedidir.

Rusların güzel bir sözü var: "Oy verenlere değil, oyu sayanlara bakmak lâzım."

Dün bölgede diktatörleri ve Kabalistik formatlı şeyleri ve tarikatları destekleyenler, bugün demokrasi oyunu oynamaya çalışıyorlar. Ancak ilk deneme (!) tam bir fiyasko.

Mahir Kaynak'ın söylediği gibi: *"Büyük Ortadoğu Projesi'ni (BOP) kapsayan ülkeler âdeta bir İslâm coğrafyası. Eğer İslâm'ın sınırlarını çiz deseydiniz aynı sınırları çizerdiniz."* (*Prof. Dr. Mahir Kaynak, Doç. Dr. Emin Gürses, Büyük Ortadoğu Projesi, s. 12*)

ABD, bu bölgede yer alan ülkelere demokrasi getireceğini söylüyor. Ancak BOP kapsamındaki ülkelerin şartları demokrasiyle uyumlu değil. İktisadi kalkınmanın olmadığı, insanların kültürel ve eğitim seviyelerinin düşük olduğu hiçbir toplumda

demokrasi işlemez. BOP kapsamındaki bölge ülkelerinin hiçbirisi, İsrail hariç, ekonomik gelişimini tamamlayamamıştır.

İktisadi çeşitlilik ve rekâbet şartlarının beslediği kültürel bir altyapı olmadan demokrasinin olması mümkün değildir.

Demek ki BOP kapsamındaki ülkelere demokrasi getirme sözü inandırıcı değildir.

Peki BOP bölgesinin sınırları nereden başlayıp nerede bitmektedir? Ana hatları ile bu bölge Hindistan ve Cebelitarık arasındaki bölgedir.

Bir başka ifade ile bünyesinde muhtelif alt bölgeleri barındıran Büyük Ortadoğu (Genişletilmiş Ortadoğu), Kuzey Afrika'dan, İran Körfezi'ni de kapsayacak şekilde Pakistan'a, Filistin'e, Orta Asya'ya ve Kafkaslara uzanan bölgedir. Bu bölgede Arap ülkeleri, İsrail, Pakistan, Bangladeş, Afganistan, İran, Ermenistan, Azerbaycan, Gürcistan ve Türkiye yer almaktadır.

Büyük Ortadoğu bölgesinin takribi yüz ölçümü 12 milyon kilometre kare, nüfusu ise 700 milyondur.

Bugün, ABD Atlantik ötesinde Kanada ve Meksika ile bir bütünlük içerisindedir. Kanada ve ABD, Meksika'nın nüfus gücü, Latin dilberleri, sayfiye ülkesi olması, tekila ve koronaya karşı "öldürmeme" ve "ondurmama" politikası uygulamaktadır.

ABD'nin Latin Amerika'ya bakışı ise "arka bahçe" normundadır.

ABD, 1998'de Başkan Clinton döneminde "*21. yüzyılı şekillendirme düşüncesi*" adında yeni bir stratejik yaklaşım geliştirmiştir. Bu stratejik öngörü, dünyayı ABD millî çıkarları doğrultusunda şekillendirmeyi gâye edinmiştir. 11 Eylül 2001 saldırıları sonrasında Afganistan müdahalesi ve 2003'te Irak'ın işgali, bu stratejinin ilk adımlarıdır.

Bu stratejik yaklaşımda ABD'nin hayat sahası Amerika kıtası dışına taşınmıştır. Çünkü Başkan George W. Bush'a göre, "Artık okyanuslar ABD'yi savunmaya yetmemektedir."

Bu yaklaşımla Ortadoğu, Orta Asya, Hazar bölgesi ve Güneydoğu Asya ABD'nin hayat sahası olarak görülmektedir.

Açıkçası yirmi birinci yüzyılın başındaki bu politika, temelleri 1823'de Başkan James Monroe tarafından atılan "Monroe" doktrinine dayanmaktadır. Yeni Dünya Düzeni'ne giden yolda BOP, ABD için yeni bir "Manifest Destiny"dir.

Manifest Destiny politikasına biraz daha yakından bakalım.

Amerikan tarihinde yer alan ve günümüzde de "Amerikan tarzı" davranışları etkileyen, Amerikalıların seçilmiş ve kutsanmış bir halk olduğu, dolayısıyla Tanrı tarafından vahşi ve ilkel milletlere medeniyet modeli oluşturmakla görevlendirdiğini vazeden felsefi düşünceye "*Manifest Destiny / Belirlenmiş Kader*" adı verilir.

Amerika'da 19. yüzyılda geliştirilen "Manifest Destiny" Amerikan yayılmacılığına bir nevi "Mesih"i meşruiyet kazandırır. Bu felsefenin arka plânında Eski Ahid'den en çok etkilenmiş olan Püriten Protestanlık mezhebine dâhil WASP'lar vardır.

Püritenler günümüz Evanjelist Hıristiyanlığın kurucuları ve yayıcılarıdır.

1800'lü yıllarda Doğu kıyılarına ve Amerika'nın ortalarına hâkim olan Amerikan kolonilerinin ABD'nin sınırlarını Pasifik Okyanusu'na kadar genişletme düşüncesi, ilk sistemli yayılmacı Amerikan Manifest Destiny hedefidir.

1840'lı yıllarda ABD'de, Birleşik Devletlerin kıtanın Batı sahillerine, Pasifik Okyanusu'na doğru yayılmasının bir "Manifest Destiny" olduğu düşüncesinin meydana çıkmasıyla, geleneksel Hıristiyan doktrininde inanıldığı hâliyle, Tanrı'nın takdiri artık bir sır olmaktan çıkarılmış ve Mesih'i Amerikan yayılmacılığına dönüşmüştür.

Püriten WASP'lara göre, Kızılderililer tıpkı vaad edilmiş topraklarda yaşayan "Kenan Halkı"na benziyorlardı. Eski Ahid nasıl Yahudilere Kenan Halkı'nı öldürme hakları veriyorsa kendilerinin de Kızılderilileri, öldürme hakları vardı. "... Kenanla-

rı... Tanrın Rabbin sana emrettiği gibi tamamen yok edeceksin" (Tesniye, Bab 20: 10–17).

Ve Amerika tarihinin en acı soykırımını yaşadı. Amerikan kaynaklarına göre 30 milyon Kızılderili öldürüldü.

1637'de New England'daki Pequot Kızılderililerinin yok edilmesi resmi açıklama ile şöyle duyurulmuştu.: *"Yeryüzü cennetinden Tanrı'nın istemediği bu Pequet yerlileri temizlendi."*

Amerikalı Beyazların Kızılderililere sattıkları çiçek mikrobu enjekte edilmiş battaniyeler doğrusu çok operasyonel bir araç olarak iş görmüş, onların milyonlarcasını yataklarında öldürmüştü.

1783'e gelindiğinde, resmi literatürde "pragmatik" olarak anılan George Washington'un yöntemi kullanılıyordu.

Baskı, hile ve tehditle Kızılderililerin toprakları yok pahasına ellerinden "satın alma" yoluyla alınıyordu.

"Bizim yerleşim bölgelerimizin genişlemesi belli bir şiddet gerektirecektir; aynı bir kurt gibi. Şekillerimiz bütünüyle farklıdır ama her ikimizde avcıyız" diye yazacaktı ünlü Birleşik Devletler Başkanı George Washington.

1805 yılında Thomas Jefferson: *"Tanrı İsrail oğullarına tarih boyunca nasıl rehberlik ettiyse, Amerika'nın kurucularına da öyle rehberlik etmiştir."* Demekten kendini alamamıştı.

1846'da Birleşik Devletler senatörü Thomas Hart Benkon, Amerika'nın kurucusu bu üstün ırkın, Pasifik Okyanusu sahillerine kadar bütün Amerika'yı ele geçireceğini daha sonra da Asya'yı kolonileştirmeye başlayacağının müjdesini vermişti.

"Hürriyet hakkı ve bunu kullanırken sahip olduğumuz mesuliyet inkâr edilemez" diyordu Başkan Theodore Roosvelt, 4 Aralık 1904'te kongrede yaptığı konuşmada.

Aslında Theodore Roosvelt, Başkan James Monroe'n un 1823 tarihli ünlü "Monroe" Doktrini'ne atıfta bulunuyordu.

Monroe Doktrini, "Manifest Destiny"nin sistematize edilmiş siyasi-iktisadi-kültürel hedefleri olan önce Batı Yarıküre, sonra kıtalararası ve nihayet küresel ve Mesih'i hâle getirilmiş şeklidir.

Amerika, Avrupalıların Batı Yarıküre'deki yeniden koloni-leşme hareketini engelleme hakkına sahipti. Yine Amerika, kendini korumaktan aciz kalan diğer milletleri kontrol altında tutma hakkını da elinde bulundurduğunu ilân etmişti.

İlk uygulama Dominik Cumhuriyeti'nin Avrupa'ya borçlarını ödemeyi reddetmesi ile görüldü. ABD Dominik Cumhuriyeti'nin gümrüklerini ve dış borçlarını kontrol altına aldı. Bu ülkeyi Amerikan askerleri yönetmeye başladı ve ardından ABD Haiti'yi ve Nikaragua'yı işgal etmekte tereddüt etmedi.

1912 yılında Japon işadamlarının Meksika'daki Baja California (Meksika Kaliforniyası) daki sahil şeridinde yer alan toprakları satın almaları Monroe doktrinine yapılan yeni bir ekle engellendi.

ABD, yabancı ülkelerin ve öbür yarıküreden gelenlerin, Batı Yarıküre topraklarında herhangi bir çıkar ve iktidar sahibi olmasına asla müsaade etmeyecekti.

İkinci Dünya Savaşı'nın ardından 1950'de Monroe Doktrini'ne "Durdurma Kuramı" eklendi. Senatör George Kennan'a göre Komünizm Sovyet emperyalizminin bir aracı idi. Latin Amerika'nın herhangi bir yerinde ortaya çıkacak Komünizm için tek yol kökünü kazımaktı. Hatta her türlü diktaya göz yumulabilirdi. Ve dünyanın her yerinde "Durdurma Kuramı" uygulandı, diktatörler desteklendi.

1961 yılının Kasım'ında bir gün, ABD Hava Kuvvetleri ilk kıtalararası balistik füze üssü SM-80'i kurduğunda Monroe Doktrini'nin Batı Yarıküre'sine dair kısmının bir mânâsı kalmamıştı. Artık doktrinin arkasındaki fikirlerin hedefi küreseldi, bütün dünyaya yönelikti.

Temelde kutsallaştırılmış Batı Yarıküre kavramı, bu bölgenin dünyanın geri kalanından iki büyük okyanusla ayrılmasına ve buraya yönelebilecek her türlü müdahalenin ortaya çıkarılması fikrine dayanırdı.

Daha sonra Sovyetler Birliği ve diğer bazı ülkelerinde sahip olduğu kıtalararası balistik füzeler, dünyayı askeri mânâda daha da küçülttü.

Ve ardından uzun menzilli jet uçakları, uydu telefonları, televizyon, faks, internet ve cep telefonları hem toplumsal hem de ticari açıdan dünyayı iyice küçülttü.

Derken tarihçi Gaddis Smith gibi uzmanlar, 1945–1993 arasını Monroe Doktrininin son yılları şeklinde değerlendirerek, bu doktrinin devrini tamamladığını öne sürdüler.

Ancak 20 Ocak 2005'te Başkan Bush'un yemin merasiminin de: "*Amerika'nın hayati çıkarları ile köklü inancımız artık yekvücut. Kuruluşumuzdan beri yeryüzünde her erkeğin ve kadının hakları, saygınlığı, eşsiz bir değeri olduğunu savunduk. Çünkü onlar yeri ve göğü yaratanın suretinin birer yansımasıdır*" sözleri Monroe Doktrini'nin daha da genişlediğini dünyaya duyuruyordu.

Kısaca "Manifest Destiny" Mesih'i yayılmacılığı, önceleri Kuzey Amerika ile sınırlı iken daha sonra, 1823'te kutsallaştırılmış Batı Yarıküre kavramı ile bütün Amerika kıtasını kapsama alanına dâhil etmiş, nihayet 11 Eylül 2001'den itibaren de açıkça Monroe Doktrini'nin deki "Batı Yarıküre" yerini bütün dünyaya bırakmıştır.

ABD'nin Manifest Destiny'si artık küreseldir ve bu küresel "Belirlenmiş Kader" de, ilk "medeniyet getirilmesi" gereken bölgeyle ilgili projenin adına da BOP denmiştir.

Evanjelist-Kabalistik-Ezoterik formatlı yeni Tanrısal model, bölge ülkelerine ve dünyaya dayatılmıştır.

Fakat hangi Tanrı'dan ilham aldıkları şimdilik perde arkasında.Ve perdenin arkasında Tanrılar arası savaş yaşanıyor. Malum Evanjelistler Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'tan oluşan bir üçlü Tanrı'ya, Yahudiler Yehova'ya, Ezoterikler ise Mısır Firavunlarına dayanan Lusifer Tanrısı'na inanıyorlar.

Anlaşılan o ki, sonuç, gerçek ve tek olan Kur'an'daki Allah'a bağlı, bekleyip göreceğiz.

Yukarıda özetlediğimiz politikaya bağlı olarak *"Büyük Ortadoğu Projesi"* ABD'nin "Manifest Destiny" stratejik yaklaşımı içerisinde yer almaktadır.

Tarih içerisinde, Roma ve Bizans döneminden sonra Ortadoğu'nun mutlak hâkimi Osmanlı-Türk İmparatorluğu'dur. 1800'lü yıllardan Birinci Cihan Harbi'ne kadar olan dönemde ise Osmanlı İmparatorluğu, İngiltere, Fransa, Almanya ve Rusya Ortadoğu'da nüfus savaşları vermişlerdir.

Bilâhare İkinci Dünya Savaşı'ndan, soğuk savaşın bitimine, yani 1990 yılına kadar bölgenin başlıca aktörleri ABD, SSCB, İngiltere ve Fransa olmuştur.

Günümüzde ABD geçmişten gelen stratejik bir bakışla Ortadoğu'yu "merkez harekât alanı" olarak tanımlamıştır. "CENTCOM" olarak isimlendirdiği ve bölgede teşkil ettiği komutanlığın sorumluluk alanı Ortadoğu ve Afrika'dır.

ABD'nin 1823'ten beri iç ve dış siyaset doktrini, kendi varlığı için tehlike veya tehdit unsuru olarak kabul ettiği her devlet veya oluşuma karşı hiçbir hukuk veya siyasi kurala bağlı kalmaksızın müdahale etmektir.

Pentagon'un kontrolünde faaliyet gösteren stratejik ve milletlerarası ilişkiler merkezi (CISIS) dünyanın şekillendirilmesinde ABD çıkarlarına uygun yeni bir tehlike ve tehdit tanımlaması yapmıştır.

İlk defa Ekim 2003'te ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Marc Grosman tarafından ve bilâhare 2004 başında Davos'ta ABD Başkan Yardımcısı Dick Cheny tarafından kamuoyuna açıklanan BOP'un ana hedefleri şu şekilde sıralanabilir:

- Bop kapsamındaki ülkelerde istikrarı sağlamak.
- Filistin-İsrail anlaşmazlığına çözüm bulmak.
- Teröre destek veren ülkelerle savaşmak.
- Ortadoğu ülkelerinde demokratikleşmeye ve ekonomik gelişmeye katkıda bulunmak.

Bilâhare ABD Dışişleri Bakanlığı'na ikinci Bush zaferinden sonra atanan Başkan Bush'un o zamanki danışmanı Condolezza Rice, BOP'u dünya kamuoyuna "Fas'tan Çin sınırına kadar 22 ülkenin siyasi ve ekonomik coğrafyasının değiştirilmesi" olarak tanıtmıştır.

BOP hakkında, bir kısım siyasi, askeri ve akademisyen çevrelerin tespitleri şu başlıklar altında toplanabilir.

- İsrail'in varlığını ve güvenliğini garanti altına almak.
- Kitle imha silahlarını, özellikle "haydut devletler"in elindekileri yok etmek.
- Petrol sevkiyatının aksamasını önlemek.
- Terör odak ve destekçilerini ortadan kaldırmak.
- ABD'ye muhalif yönetim ve unsurları ortadan kaldırmak.
- Irak'ı kontrol altına almak, Filistin'de istikrarı sağlamak.

ABD'nin üst düzey yetkililerinin BOP ile ilgili tanımlamaları ise özetle şöyle:

- Enerji kaynaklarının, ulaşım yollarının bulunduğu bölge ülkelerinin kontrol altında tutulması.
- Asimetrik tehdidin en büyük silahı terör eylemlerinin "öncelikli vuruşlar"la önlenmesi.
- "Kökten dinci İslâm" yerine "ılımlı İslâm" anlayışının bölgede hâkim kılınması.
- ABD millî çıkarlarının BOP kapsamındaki ülkelerde korunması.
- BOP kapsamı içine giren ve "bölgesel güç" özelliği taşıyan devletlerin nüfuzunun azaltılması, askeri güçlerinin ABD çıkarlarına uygun bir şekilde kullanılabilir hâle getirilmesi.
- Batı karşıtlığına sebep olan sosyal, siyasi ve ekonomik anlaşmazlıkların ortadan kaldırılması. ABD nüfuzunun yaygınlaştırılması.

Terör eylemlerinde kullanılabilecek kimyevi, biyolojik ve nükleer kitle imha silahlarının ortadan kaldırılması.

BOP kapsamındaki ülkeler beş gruptan meydana gelmektedir.

1) Akdeniz ülkeleri: Türkiye, İsrail, Suriye, Ürdün, Lübnan, Filistin, KKTC ve Güney Kıbrıs Rum Yönetimi.

2) Körfez ülkeleri: Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri, Kuveyt, Katar, Bahreyn, Umman, Yemen.

3) Kuzey Afrika ülkeleri: Mısır, Libya, Fas, Cezayir ve Tunus.

4) Asya ülkeleri: Irak, İran, Afganistan, Pakistan ve Bangladeş.

5) Kafkas ülkeleri: Azerbaycan, Ermenistan, Gürcistan.

Bu projenin obsiyonel ülkeleri ise Ukrayna, Türkmenistan, Özbekistan ve Kırgızistan'dır.

Bölge ülkelerinin sergilediği ortak tablo; siyasi ve ekonomik istikrarsızlık, diktatör yönetimler, fakirlik, geri kalmışlık, olmayan veya çok düşük büyüme hızları, yüksek oranda nüfus artışı, iç ve dış milletlerarası göçler, terörist unsurlara yataklık ve kaynaklık etme, iç çatışmalar ve komşular ile çatışmalardır.

Bölge ülkelerinin "ortak tablosu"na ABD'nin BOP kapsamında çözüm önerileri ise ana başlıklar olarak şu şekilde sıralanabilir.

- Bölge ülkelerine, öncelikle Ortadoğu'ya refah ve hürriyet gelsin.
- Devlet mekanizmasında çoğulcu demokratik sistemler hâkim olsun.
- Liberal ve kapitalist ekonomik sistemler teşvik edilsin. Siyasi ve ekonomik reformlar yapılsın
- Bölge ülkeleri arasında güvenlik ve işbirliği sağlansın.
- Kamu ve mahalli idareler reformları yapılsın.
- Etnik çeşitliliğe ve mezheplere geniş kültürel ve siyasal haklar verilsin.

Buraya kadar tespit etmeye çalıştığımız hususlardan üçü üzerinde kısaca durmak gerekir.

a) Bölge ülkelerine demokrasi getirmek: Bunun ne uygulanabilirliği vardır ne de BOP'un esas gâyesidir. Dünya kamuoyuna yönelik operasyonel bir slogandan öteye gitmez.

Bir başka deyişle, demokrasi,"neo-con"ların elindeki ABD tarafından hür dünyanın *orospusu* olarak BOP kapsamındaki ülkelere pazarlanmak istenmektedir.

b) Petrol ve petrol yollarının güvenliği: ABD'nin petrolü kontrol etmek istediği doğrudur. Ancak kullanmak için değil. Başka ülkelerin kullanmasını önlemek için.

En geç 15–20 yıl içerisinde piyasaya alternatif kaynaklardan sağlanan enerji sürülecektir. Petrol bölgesinin "yeni enerji"nin "fiyatlandırılması" açısından kontrolü önemlidir. Yakın gelecekte petrol fiyatları beklenenden fazla ve hızlı "artırılacaktır." Bu ise "yeni enerji"nin kabul edilebilir bir fiyattan dünya piyasasına sürülmesini kolaylaştıracaktır.

ABD'nin bölgede esas kontrol etmek istediği, yeraltı kaynağı BOR, URANYUM ve TORYUM ve NEPTUNYUM'dur. Bunlar Türkiye'nin zenginliğidir. Zikrettiğimiz dört element geleceğin enerji ve endüstri kullanımının temel taşlarıdır.

ABD'nin üzerinde çalıştığı en önemli projelerden birisi "HAARP / High Frequency Active Auroral Research Program"dır.

Bu projenin babası olarak Sırp asıllı ABD vatandaşı Nicola Tesla,(1856 -7 Ocak 1943 New York) zikredilmektedir.

Tesla'nın ABD'nin Kolorado eyâletindeki laboratuarında dünya dışından gelen sinyaller aldığını söylemesi, dünya da ilk defa BEDAVA enerjinin mümkün olduğunu dillendirmesi onun "uçuk" damgası yemesine sebep oldu. Yıl 1900.

Tesla'nın önemli kehânetlerinden diğerleri ise, dünyayı bir elma gibi ikiye ayırabileceği, (Bu tema başrolünü Bruce Wills'in oynadığı ARMAGEDON filminde işlenmiştir) 400 kilometre mesafeden 1000 uçağı yok edebilecek bir ölüm ışını projesi ve dünya dışı hayatla temas sayılabilir.

Şimdi de söz, ünlü Amerikalı araştırmacı Antony C. Sutton'da.

"Bugün Kaliforniya'da istenen sonucu elde etmek için iki zıt kutbun kullanılmasını birinci elden izlemek mümkündür. Enerji kriziyle ilgili tartışma, fiyat belirlemeler ve fiyat kontrolü konusuna dayandırılmış durumdadır. Cumhuriyetçiler tavan belirlenmesini ve fiyat kontrolü uygulamasını istemektedirler. Demokratların çoğu ise bunun tam aksini savunmaktadır.

Ama bir de hiçbir yerde TARTIŞILMAYAN şeye bakın. Neredeyse BEDAVA olan bir enerjinin tüm spektrumu tartışmanın tamamen dışında tutulmaktadır. Bu, enerji kriziyle doğrudan ilgili bir konu değil midir?

Aslında BEDAVA enerji sistemlerinin var olması, bu kontrollü tartışmanın sürdürülmesinin de gerçek sebebidir. Mills Blackligt Power, bazı araçları çoktan geliştirmiş ve patentlerini almış durumdadır. Bearden'in UZAYDAN ELDE EDİLEBİLECEK MEG ENERJİSİ tasarısıyla ilgili tartışmalar devam etmektedir. İşe yarayan modeller hâlihazırda bulunmaktadır. Güya zararlı olduğu savunulan *"soğuk füzyon"* konusunda yüzlerce başarılı deneyler yapılmıştır. Ama bize açıklandığı kadarıyla, yeterli garantiye ulaşamamıştır. Hükümet birimlerine getirilen başka sistemler de vardır. Ama hepsi kısa süre içerisinde örtbas edilmiştir.

Bilinçli bir toplum şunu sorar: Bunlar niçin tartışmalara dahil edilmiyor? Cevabı çok basit: Çünkü ilgili makamlar, konunun gerçekte çözülmüş olduğunu biliyorlar.

Bugün asıl mesele enerjinin fiyatı değil, kendi belirlenmiş sistemlerini (hidroplantlar, transmisyon hatları vs.) topluma nasıl "kakalayacakları"dır. Bu "değerli" sistem ve ekipmanlar, bir anda "değersiz" hâle gelecektir; çünkü önerilen yeni sistemlerin hiçbirinde, böylesine pahalı tesislere ve aktarım hatlarına ihtiyaç duyulmamakta, hepsi BİREYSEL KAYNAKLARA dayanmaktadır... Cumhuriyetçiler-Demokratlar arasında "fiyatlar" hakkında süren tartışma, sadece yanıltmacadır. Dikkatle kaçınılan soru, bu YENİ SİSTEMLERİN üretime geçirilmesinin ne kadar zaman alacağıdır... Bundan hemen önce, New Technology

/ Yeni Teknoloji" adlı çalışmamızda, 1989'da "soğuk füzyon"un dramatik tanıtımından söz etmiştik. Bu tanıtım toplum önünde yapıldığında Başkan George Bush (*Kurukafa ve Kemikler Teşkilâtı üyesi*) teşkilâtın (Kurukafa ve kemikler- RKK-) bilimcisi Seagrum'u ofisine çağırmış ve kendisine bazı talimatlar vermişti.

Neler konuşulduğunu bilmiyoruz ama neler olduğunu biliyoruz. Bedava enerji için geçerli bir yöntem olan soğuk füzyon, devletin iftiraları ve aşağılamalarıyla karşılaştı; BEDAVA ENERJİNİN DÜNYA ÇAPINDAKİ PETROL ENDÜSTRİSİNE nelerneler yapabileceğinden korkulduğu son derece açıktı. Eğer oy sahipleri aşırı boyutlara ulaşmış ve üstü kapanmış senaryonun biraz olsun farkındılarsa, değişimi zorlayabilirler ve muhtemelen de zorlayacaklardır.

Ne var ki bu pek olası görünmemektedir. Çoğu insan, sınırlı kişisel amaçlar taşıyan ve "ne olursa olsun, kendi işime bakarım" diyen kendi makamlarını kötüye kullanmaya hazır olan tiplerdir. (*Antony C. Sutton, America's Secret Establishment an Introduction to the ORDER OF SKULL and BONES* / Amerikan Gizli Hükümeti, Kurukafa ve Kemikler, s. 18–21)

c) İsrail'in varlığını korumak:

İşte gerçekte BOP'un ana hedeflerinden birisi budur.

Başkan George W. Bush Ocak 2004' Amerikan Kongresi'nde yapmış olduğu "Birliğin Durumu" adlı konuşmasında şöyle demişti:

"*Ortadoğu, baskının, ümitsizliğin ve nefretin hüküm sürdüğü bir yer olarak kaldığı sürece Amerika'nın ve dostlarımızın güvenliğini tehdit edecek hareketler ve kişiler üretmeyi sürdürecektir. Amerika, Büyük Ortadoğu'da ileri bir hürriyet stratejisi takip edecektir. Reformların düşmanlarına meydan okuyacağız ve dostlarımızdan daha yüksek bir standart bekleyeceğiz.*"

İsrail şimdiye kadar varlığını sürdürmüştür. Arkasındaki en büyük destekçi güç ABD'dir. Oysa gelecek, İsrail'i bu avantajdan mahrum bırakabilir.

İsrail'in bu yöndeki endişesini, 1988 yılında düzenlenen 40. yıl kutlamalarında bir parlamenterin İsrail parlamentosu Knesset'te yaptığı konuşmada bulmak mümkündür.

"Eğer bir yerde geleceğe yönelik bir güven yoksa insanlar geçmişe sıkı sıkıya sarılırlar. Bugün de biz devletimizin kırkıncı yıldönümünü hararetle kutluyoruz. Çünkü yetmişinciyi, altmışıncıyı hatta ellinciyi de kutlayabileceğimizi garantileyebilecek hiç kimse yok aslında."

Tarihte olduğu gibi, Amerika da bir imparatorluk olarak hayatiyetini tamamlayacaktır. Kaldı ki Amerika'nın çok ciddi handikapları vardır. Bunlardan birkaçı:

- ABD siyasal gelenekleri olmayan bir devlet ve homojen kültürel altyapısı olmayan bir toplum durumundadır.

- Daha önce Osmanlı-Türk İmparatorluğu'nun, yüzyılın başında İngiltere'nin başına gelen gerileme süreci ABD'nin de başına gelebilir ve süper güç konumundan normal bir Batılı devlete dönüşebilir.

- ABD içinde çok güçlü bir mikro milliyetçilik ve de derinden derine hareket hâlinde olan bir Yahudi düşmanlığı vardır.

Unutulmamalıdır ki, daha yetmişli yıllara kadar "Yahudi giremez" tabelaları Türkiye'de değil, Amerika'daki bir kısım işyerlerinin ve eğlence mekânlarının kapısında asılıydı.

- Amerika'nın çok ciddi boyutlarda "baba" problemi ve babasız, bekâr annelerin tek başına yetiştirdiği bireylerden oluşan toplum travması meselesi vardır. Bu durum Amerikan toplumunun bütün değerlerini "negatif" yönde etkilemektedir.

- ABD'de millî gelirin yüzde altmışı yüzde ikinin kontrolü altındadır. Ülkede hiçbir sosyal güvenliği olmayan 35 milyon insan yaşamaktadır.

- Bugün itibariyle Birleşik Devletlerde etnik dağılım oranları şu şekildedir: Beyazlar %72, siyahlar %12, Hispanikler %10, Asyalılar ve diğerleri % 4, Yahudiler %2. Ülkede en hızlı nüfus artışı olan Hispaniklerdedir. Bu durum WASP'ları tedirgin etmektedir. Bu tedirginlik Samuel P. Huntington'a "Biz Kimiz" ki-

tabını yazdırmıştır. Dikkate alınması gereken bir başka realite, devlet ve iktisadi kurumlardaki Yahudi ve WASP çekişme ve kavgasıdır. Mevcut WASP Evanjelikler ile Yahudi dostluğu (!) her iki taraf için de köprüyü geçene kadardır.

Bu arada bir parantez açalım. Samuel Huntington'un öngördüğü "*Medeniyetler Çatışması*" tezinin asıl olarak Yahudi lobisinden destek görmesi ve İsrail kaynaklı olması ise ilginçtir.

Özellikle Siyonist Yahudilerin başını çektiği, ancak İsraillilerin büyük çoğunluğu tarafından desteklenen görüşe göre İslâm dünyası İsrail için en büyük tehdittir.

Kudüs İbrani Üniversitesi'nden İsrael Shahak'ın sözüyle: "*İsrail, anti-İslâmi bir haçlı seferinin liderliğini yapmaya soyunmaktadır.*"

İsraillilerde topyekûn "Hittin Savaşı" korkusu vardır, dersek abartmış sayılmayız.

İsrail, Hittin korkusunu aşamadığı takdirde kendi kendisinin "akrep"i durumuna düşecektir.

Hayfa Üniversitesi'nden Benjamin Beit-Hallahmi bu korkuyla ilgili şunları söyler:

"*1187'deki Hittin Savaşı, bugün Ortadoğu'daki hemen hiç kimse tarafından unutulmuş değildir. Bu Selahattin'in Haçlı ordusunu yendiği büyük savaştır. Hittin bugün İsrail'de Taberiye yakınlarındadır. Ancak bu büyük savaşın yapıldığı yere, yoldan geçenlere bu tarihsel olayı hatırlatacak hiçbir işaret, hiçbir yazı konulmamıştır. Çünkü İsrailliler, Hittin'i hatırlamak istemez, Hittin hakkında düşünmek istemezler. Çünkü bu savaş, onlara Hittin'in yeni bir benzerinin kendi başlarına gelebileceği ihtimalini hatırlatmaktadır.*" (Benjamin Beit-Hallahmi, The İsraeli Connection, s. 248)

Yahudilerin Hıristiyan Avrupa'da yüzyıllar boyu dışlanmış ve gettolaşmış bir toplum olarak yaşadılar. İngiltere'den, İspanya'dan sürüldüler. Polonya ve Almanya'da katliâma uğradılar.

Tefecilik ve bankacılıktaki başarıları, onlara büyük bir maddî zenginlik kazandırdı, ancak modern çağa dek hemen hiçbir Avrupa ülkesinde Hıristiyanlarla eşit haklara ve doğrudan siya-

si güce sahip olamadılar. Hıristiyan Avrupa, "İsa'nın katilleri" sıfatıyla tanımladığı Yahudilere hep mesafeli davrandı."

1970'lerden itibaren ne oldu da Protestan-Yahudi dayanışması hız kazandı?

Kanaatimiz odur ki, 1967 ve 1973 Arap-İsrail savaşlarını İsrail'in kazanması üzerine ezoterik örgütler tarafından Protestan-Evanjelist ve Yahudi işbirliği her sahada teşvik edildi. Zira "*Yeni Dünya Düzeni*" için hem "ilâhi" hem de "siyasi" çok güçlü ideallere ihtiyaç vardı.

Evanjelistler Mesih'in gelişini hızlandırarak bir an önce cennete gitmek arzusundalar ve mutlak surette İsrail'e ihtiyaç duyuyorlar.

İsrailliler "*Büyük İsrail*"in zamanının geldiğine inanıyorlar. Bu inanç hem dinî hem siyasî kaynaklı. Evanjelistlerin hâkimiyetindeki Amerikan Devleti'nin siyasi, iktisadi ve askeri desteklerine ihtiyaçları var.

Ezoterik örgütler Kudüs merkezli tek dünya devletini gerçekleştirmek istiyorlar ve bunun için "*Yeni Dünya Düzeni*" ne giden yolu hızlandırmak gayreti içerisindeler.

Sonuç olarak BOP, öncelikle, ezoterik örgütlerin hedefine, sonra İsrail'in "Büyük İsrail" ideallerine ve sonra da Evanjelistlerin cennet beklentilerine hizmet etmesi için vizyona sürülmüştür.

POP'taki petrol, madenler, demokrasi, terör ve ekonomi kitleleri ve orduları motive etmede kullanılan "ana hedefe" yönelik " tali motivasyon" unsurlarıdır.

Elbette Yeni Dünya Düzeni'nin oyun kurucuları hedeflerine varmak için demokrasiyi, neo-liberal projenin ta kendisi olan büyük şirketlerin denetimindeki medyayı, küreselleşme adı altında kolonileştirmeyi, çağımızın laik misyonerleri olan Sivil Toplum Kuruluşları'nı, Yeni Dünya Düzeni'nin serbest piyasacıları olan etnik ve dinî formatlı "teröristler"i, İMF ve Dünya Bankası'nın çek defterini, Dünya Ticaret Örgütü'nü kurallar sopasını veya Pentagon'un Cruise füzelerini kullanacaklardır.

Ancak bütün bunlar kazanmaları için yeterli olmayacaktır.

Gilles Kepel, "The War for Muslim Minds: Islam and the West" adlı kitabın yazarı. Yıllarını Ortadoğu'da geçirmiş, yirmi yıldır bu konu hakkında yazıyor. Paris Üniversitesi'nde ders veriyor. Kepel kitabında İslâmi dünya da olanların ve Amerikalıların bunlara karşı verdiği tepkinin kaynağını kurcalıyor.

Kepel'e göre, El Kaide'nin Bush hakkında neden bu kadar coşkulu olduğunu görmek çok basit. Bin Ladin, hedefleri konusunda her zaman açık olmuştur. Batı'nın "Siyonist Haçlılar"ı ile İslâm dünyası arasında bir kültür çatışmasına imkân sağlamak, Müslüman dünyayı radikalize etmeye yetecek kadar güçlü bir anti-Amerikan tepkisini provake etmek.

Bush, Bin Ladin'in bütün umutlarını gerçekleştirmiş durumda. Amerika, laik Baas'ın yönettiği Irak'ı işgal etmek, Ebu Garip'teki işkenceler, Felluce'deki kitle katliamları yoluyla, bütün "ılımlı İslâm" fikrini uzaklaştırarak ve İngiltere'nin itaatkâr yardımıyla Irak'ı bir cihad meydanına dönüştürdü.

Kepel, El Kaide'nin çok uluslu bir yapıya sahip olmadığını, aksine neredeyse fiziki olarak hiç var olmadığını iddia etmekte. Amerika'nın beceriksiz politikaları vasıtasıyla (istemeden de olsa) kendi kendisini El Kaide'nin en faal iş bulma servisine dönüştürdüğünü söylüyor. Ayrıca da Suudi Arabistan'ın şiddet dolu İslâmi politikayı beslemedeki merkezi rolüne dikkat çekiyor. Ve Vahabi krallığının Suriye, Mısır ve Irak gibi laik rejimler tarafından sınır dışı edilen liderlerde aldığı rolü de hatırlatıyor.

Artık Irak'ta Bush'un mezhep taşları kol geziyor.

Irak'ta bulunan Evanjelik misyoner Tom Craig şöyle diyor:

"Tanrı ve Başkan Bush bize İsa'yı Ortadoğu'ya getirme şansı doğurdu. Bu bana verilen bir emir."

Bağdat'ta Evanjelistlerin şimdiden dokuz kilisesi ve yüzlerce müridi var.

Esas maksat, Irak'ı Ortadoğu'da Evanjelizmin merkezi hâline getirmek Tıpkı İncil'de sözünün edildiğine inandıkları gibi, dünya üzerindeki bütün milletleri-kavimleri Irak'taki bu kilisede toplamak. Yani büyük Evanjelist-Protestan ittifakı.

Baptistlerin ve Liberal Protestanların dışında kalan bütün Protestanlar genel mânâda Evanjelist adını alıyor.

"Evangelion", Yunaca bir kelime. Müjde anlamına geliyor. İncil'in tanımına da uygun.

İncil tanımından kast edilen Eski Ahid ve Mesih inancı.

Protestanlığın bu yorumu "Yeni Dünya Düzeni"nin temel dayanağı, çıkış noktalarından biri.

Yine Protestanlığın bu yorumu ABD-İsrail ilişkilerini şekillendiriyor. BOP'un "ilâhi-mistik" dayanağını oluşturuyor.

1967 ve 1973 savaşlarını İsrail'in kazanması ile Evanjelizmin âdeta şaha kalkması aynı döneme denk geliyor.

Tesadüf mü yoksa arkada ezoterik kurumların bir manipülasyonu var mı?

Evanjelistlerin Armagedon'a olan inançları, insan eliyle kıyâmeti desteklemeleri, ABD seçimlerinde dünya kamuoyu tarafından açıkça fark edilen seçim sonuçlarını etkilemeleri, Başkan Bush'un koyu bir Evanjelik olması, dünya milletlerinin kafasını karıştırmış durumda.

BOP, İsrail meselesi, Irak işgali, ABD'nin "Yeni Dünya Düzeni"nde Ortadoğu'daki etkisi ve faaliyetleri gibi "fiili durum" ve "geleceğe yönelik plânlar"la ilgili kavram ve tanımlamaların izi artık politikanın dinamiklerinde değil, Eski Ahid-İncil-Tevrat-Talmud-Kabala felsefesi kitaplarının satır aralarında sürdürülüyor.

Bir de ezoterik kurumların nasıl bir "Yeni Dünya Düzeni" tasarladığının tahminleri yapılmaya çalışılıyor.

Amerikalıların çoğu dâhil, dünya başkentlerinde ABD politikalarının, özellikle de Irak'ın işgalinin ve buna bağlı BOP'un kaynağını "Eski Ahid"den aldığı şüphesi hızlı ve dramatik bir şekilde yayılıyor.

Başkan Bush'un uyguladığı politikanın iki temel bölümü var. Bütünün bir yarısı Evanjelik inançlara dayalı, diğer yarısı ise 71 kişilik Neo-Con ekibinin teorileştirdiği "reel" politik durum ve hedefler. Neo-conların (yeni muhafazakâr) yarıdan fazlası da Musevi asıllı.

11 Eylül 2001 saldırısından sonra Bush konuşma aralarında Evanjelist vaizler gibi mesajlar veriyor. "Haçlı Seferleri", "iyi-kötü" savaşları, "Ya benimlesindir ya da bana karşı" gibi.

ABD eski Başkanları Carter ve Reagan da buna benzer cümleler kullanıyor, İsrail devletinin kutsallığından ve kıyametten bahsediyorlardı. Fakat Bush net bir şekilde "Mesihçi" ve "kıyâmetçi" mesajlar veriyor.

11 Eylül'den sonra ABD'de kendisini Evanjelist olarak tanımlayanlar yüzde 46 iken, Irak'ın ABD tarafından işgal edilmesiyle bu oran yüzde 51'e çıktı.

Irak'ta çatışmadan önce vaftiz olan askerler ve tankların üzerine asılan haçlar "Yeni Dünya Düzeni"nin "medeniyetler çatışması"nın çoktan başladığını göstermiyor mu?

Türk milleti, devleti ve ordusu ile Yahudi ve Evanjelist şeriatı ile ezoterik-Kabalistik kurumların hedeflerini iyi okumak ve anlamak durumundadır.

Aksi takdirde her attığımız adımda tuzağa düşeriz.

7 Ocak 2005 tarihli Times Literary Supliment'te Caroline Finkel'in yazdığı gibi: "Babil'in karışıklığının tam olarak idrak edilmemiş olması endişe verici."

NEO-CON'LAR VE KALLE'NİN LİSTESİ

"Son birkaç haftadır Kanada'da, özellikle Toronto ve şimdi Montreal'de, Yahudilere karşı nefret dolu hareketler arttı. Önceleri kapılara Nazi işaretleri koymakla ya da mezar taşı devirmekle başlayan bu olaylar, en son Montreal'de bir Yahudi okulunun ateşe verilmesi ve okul kütüphânesinin yanmasıyla iyice

dikkatleri çekti. İlk olaylar birkaç sokak çetesinin işi gibi gelmişti herkese. Bu son olaydan sonra pek de öyle olmadığı, hatta arkasında Filistin-İsrail çatışmasının yattığı anlaşılıyor.

En son Montreal'de çıkan olaylarda duvarlara bırakılan notlara göre olayın failleri *"Siz Filistinlileri rahat bırakmadığınız sürece, biz de geri geleceğiz"* diyorlar... Siyasiler demeç üstüne demeç veriyor. Başbakan Paul Martin "Burası benim Kanadam değil" diye sesleniyor Kanada'ya. Gazetelerde Yahudisi, Yahudi olmayanı bu konu üstüne kalem çalıştırıyor. Bugün, Hitler zamanında Macaristan'da çocukluğu geçmiş olan bir gazeteci, "Ben büyüklerimin, "Yok, Çekoslovakya'da olur ama burada asla olmaz" sözlerini dinleyerek korku dolu günler geçirdim. Derken olaylar Macaristan'a bulaştı, yok Budapeşte'ye gelmez, böyle uygarlığın ortasında böyle olaylar olamaz derken, kendimizi olayların ortasında bulduk" diye yazıyordu ana sayfada. Yani diyordu ki kısacası, bu küçük olayları hafife almaya gelmez, bir bakmışsınız kapınıza dikilmiş. Gerçektende küçük çete işi gibi görünen olaylar, okul yakmaya dek vardı ne yazık ki... Bu arada Adbusters dergisinde neo-con (yeni-muhafazakâr) Yahudiler hakkında çıkan bir yazı da çok şiddetli tepki gördü. Son haftalarda Yahudiler üstüne çıkan haberler, önce Mel Gibson'un filmi İsa'nın Çilesi ile başlayan tartışmalar, Toronto ve Montreal'deki olaylar ve Adbusters'daki yazı derken, hemen her gün medya da bir iki köşeyi ya da birinci sayfayı işgal etmeye başladı. Adbusters'deki yazıya geçmeden önce belki biraz bu dergiden bahsetmek lâzım, zira dergi kendi başına bir konu. Vancouver'de basılan bu derginin abonelerinin üçte ikisi ABD'de yaşıyor. Ve genel olarak ABD'nin simgelediği değerli yaşantı tarzını ve politikalarını hedef alıyor. Dergiyi size tek bir örnekle anlatmam gerekirse ilk aklıma gelen, derginin yıllardır öncülüğünü yaptığı ve epey taraftar toplayan "buy nothing day"-"hiçbir şey almama günü" olurdu. Dergi her sene Amerika'nın Şükran Günü'nün ertesinde, okuyucuların 24 saat boyunca hiçbir şey satın

almamaya çağırdığı bu kampanya gibi daha başka kampanyalar da yapıyor. TV seyretmeme haftası ya da dünya gündemini kontrol eden ve yönlendiren medyaya, şirket logolarına, reklâmlara karşı yürütülen kampanyalar.

İsminden de anlaşılacağı gibi derginin sayfalarında hiçbir reklâma rastlamıyorsunuz. Derginin mart/nisan sayısında editör Kalle Lasn'ın Yahudi neo-con'larla ilgili yazdığı yazıya dönersek, evet yazı gazetelerde çokça eleştirildi, zaten yazar da bu eleştirinin geleceğini bilerek bu tartışmayı başlatıyor. Yazının başlığı: *'Neden kimse onların Yahudi olduğunu söylemeyecek?'*. Yazar, kısaca, Yahudilerin ABD'nin nüfusunun yüzde ikisini oluşturduğu halde, en çok etkili 50 neo-con'un yarısının Yahudi olduğunu vurguladıktan sonra bu dengesiz oranın ABD'nin dış politikasını nasıl etkilediğini, özellikle Irak savaşı ve İsrail-Filistin gerilimi çevresinde sorguluyor. Kalle, 50 en etkili neo-con'un ismini bir-bir sıraladıktan sonra, içlerinde Paul Wolfowitz ve Richard Perle'nin de olduğu Yahudileri bir noktayla işaretlemiş ve demiş ki: *"Yahudilere dikkat çekmek çok riskli bir iş. Bunu kim yaparsa, anti-semitik olmakla otomatik olarak damgalanacaktır"*. Gerçekten Kalle Lasn ve siyah noktalı listesi çok tepki gördü, dergiye mektuplar yağdı, gazetelerin köşe yazarları kızgın yazılar yazdılar, kimi okuyucuları aboneliklerini iptal etti. Fakat editör, konunun bu derece ilgi görmesinden son derece memnun olduğunu ve konuyu yazmaya devam edeceğini bildiriyor ve soruyor: "Eğer neo-con'ların yarısı Filistinli olsaydı, acaba ABD Irak'ı işgal eder miydi?.." (*Berna Demirkol, Toronto-Kanada, Cumhuriyet Gazetesi, 18.4.2004*)

IRAK'I ABD ASKERLERİNE TESLİM EDEN KESNİZANİ TARİKATI

Küresel senaristlerin, öncelik BOP bölgesi olmak üzere bütün dünyayı film setine dönüştürdükleri artık herkesçe kabul ediliyor.

Esas "yönetmen" koltuğunda oturan, en tepedeki ezoterik örgüt dahi filmin sonunu net olarak bilmiyor. Bu filmin "Irak seti"nde neler oldu, olacak?

"Yeni Dünya Düzeni"nde dünyevi olanla, uhrevi olan, masalla gerçek, efsane ile hayatın kendisi birbirine girmiş durumda.

Ekonomik hedefler ile mistik hedefler adeta "Nano" teknolojinin geliştirdiği olağanüstü bir manipülasyon robotu olarak birbirinin içine geçmiş halde çalışıyor.

Mezopotamya Saddam'dan kurtulmakla zulümden kurtulamadı. Sümer, Akad, Babil, Hitit, Frig, Asur, Elam, Roma Arap, Türk kimler gelip geçmişti bu coğrafyadan.

Şimdi de Atlantik'in öteki yakasından gelenlere, ABD'ye, Irak âdeta altın tepside teslim edilivermişti.

Herkes "Esas savaş Bağdat'ta olacak" derken, Bağdat savaşmadan teslim edilmişti Amerikan askerlerine. Tarih 10 Nisan 2003'ü gösteriyordu.

Teslimatı yapan, gerçekte Irak'ta herkesin bildiği ama ortalıkta gözükmeyen KESNİZANİ tarikatıydı.

Tarikat "körfez savaşı"ndan sonra Saddam'ın etrafını örümcek ağı gibi sarmıştı. Saddam'ın karısı, çok güvendiği generalleri ve istihbarat kuruluşlarının başındakiler... Hepsi tarikat "müridleri"ydi.

Kesnizani tarikatı, MOSSAD ve CIA tarafından Saddam'ı içten yıkmak, Irak'ı kolayca teslim almak için organize edilmişti.

Saddam 33 yıllık diktatörlüğünde, Babil'in üç-dört bin yıllık geleneğinden gelen karşı ihtilal, suikast vartalarını atlatmıştı. Ancak "tarikatın" metodu hepsinden farklıydı.

Tarikatın "müridleri" Saddam'ın en yakınında olanlardı. Onun her hareketini, her adımını an be an tarikat şeyhinin oğlu Nehru'ya aktarıyorlar, sonra da bilgiler kuş olup MOSSAD ve CIA istasyonlarına doğru uçuyordu.

Anlamı, "Ben hiçbir şey bilmiyorum" olan Kesnizani, bir Kürt aşiretinin adı. Süleymaniye civarında yerleşik. Tarikatın li-

deri Kürt asıllı Şeyh Abdülkerim Kesnizani. Kendisi sıradan bir tekke şeyhi iken, ölünce yerine oğlu Muhammed geçmiş.

Şeyh Muhammed Abdülkerim Kesnizani, zikirden ziyade, siyasete meraklıydı. Müridlerine de Kur'an eğitimi yerine adını zikretmeden Kabala öğretilerini / mistisizmini anlatıyordu.

Şeyh Muhammed'in kendisi ortalarda pek görünmüyordu. Medyatik değildi. Zaten medya, efsaneleri kolay öldürürdü. Onun ismi Irak'ta efsane hâline gelmiş / getirilmişti.

Şeyh Muhammed Kerkük'e bağlı Çamçamal ilçesinde doğmuş, Bağdat Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'ni bitirmişti. Saddam yakalandığında Şeyh Efendi 60. yaşını kutluyordu.

Kesnizani tarikatı, baba Abdülkadir zamanı da dâhil, Saddam'a bağlılıkta kusur etmiyordu. Kürt, Türkmen, Arap rejim muhalifleri anında BAAS Partisi istasyonlarına bildiriliyordu.

Şeyh'in Gandi ve Nehru adındaki iki oğlundan Gandi 1980'li yıllarda faili meçhul bir cinayete kurban gitmişti.

Şeyh Muhammed kitap yazmaktan da geri durmamıştı. Tarikatın dönüşümü şeyh efendinin etrafındaki İslâm âlimlerince, gerçekte MOSSAD ajanı hahamlarca hızlandırılmıştı. Şeyh'in kitabı, Kabala öğretilerini İslâm mistisizmi adı altında imanlı müridlerin beyinlerine ve kalplerine ince-ince enjekte etmek için başucu kitabı olarak kullanılmaktaydı.

Müridlere MOSSAD'ın hahamlıktan tövbekâr hocaları ders veriyordu.

Dönüşüm etkisini göstermiş, bir Kürt tarikatı olan Kesnizanilik Türkmenler ve Araplar arasında da kendisine müritler edinmişti.

Tarikatın ritüeli arasına kanlı gösteriler de sokulmuştu. Kan ve acı ruhi olgunlaşmanın yolarından biriydi.

Zaman-zaman müridler işin ölçüsünü kaçırıyorlar ve kendilerini muhtelif kesici âletlerle ağır şekilde yaralıyorlardı.

Bu durumlarda da şeyh veya halifesi, yaralı yere tükürüğünü sürüyor, sıvazlıyordu. Mürid acıyı hissetmiyor veya "hissetmiyormuş gibi" davranıyordu.

Tabiî ki bu gösterilerde, azımsanmayacak sayıda mürid ölüyordu. Şeyhe göre ölenler, yeterli "cezbe" hâline, yani bir nevi transa ulaşmadan kendilerine bıçağı saplıyorlardı, bu ise onların ölümüne sebep oluyordu. Yoksa şeyhin kerâmetinde bir problem yoktu.

Aslında tarikatın kanlı gösterilerinin hedefi Irak ordusuydu. Vücudunun muhtelif hayati bölgelerine, kasatura, bıçak, kurşun girip de ölmeyen müridler efsânesi Amerikalı ve İsrailli kafirlerle savaşmaya hazırlanan askerleri oldukça etkilemişti.

Öncelikle generaller ve subaylar Kesnizani tarikatının müridleri hâline getirildiler.

Genelkurmay Başkanı Mareşal Ayat Fetih El Ravi, Genel Askeri İstihbarat Başkanı Mareşal Vefik El Samarayi, Hava Kuvvetleri Komutanı Mareşal Hamid Şaban, hepsi Şeyh Muhammed Ebdülkerim Kesnizani'nin ayağını öperek müridler arasına girmişti.

Irak'ın acımasız El-Muhaberat'ının sivil-asker elemanları da tarikatın müridleri olmuşlardı.

Müridler arasında bir isim vardı ki, Saddam'dan sonra BAAS'ın en kudretlisiydi: İbrahim İzzet El Duri. Duri bütün karanlık odaklarla ilişki kuruyor, Saddam'ın bütün pis işlerini organize ediyordu. Duri, şeyhin ayağını öpenler arasına çoktan dâhil edilmişti.

Öte yandan Saddam'ın karısı Sacide Hayrullah, Saddam'ın kardeşleri Vatban ve Barzan ile oğul Uday da müridler arasındaydı.

Birinci Körfez Savaşı'nda Baba Bush, Bağdat'ı işgali reddetmişti. İsrail bu duruma çok bozuldu.

Zaten uzun yıllardır Kuzey Irak Kürtleriyle temasta olan İsrail işi şansa bırakmak niyetinde değildi. Irak hızlı bir şekilde parçalanmalıydı.

Gözüne kestirdiği Kürt tarikatı Kesnizani'lik üzerinden Irak'ın İslâmi hayatını da kontrol altına alacaktı.

Yani MOSSAD damardan girecekti. Ne de olsa önlerinde Birinci Dünya Harbi öncesi ve sonrasında İngilizlerin uyguladığı ve başarılı olduğu Vahabilik vardı, Lavrens vardı.

Birinci Körfez Savaşı'nden sonra, MOSSAD Kesnizani tarikatının önde gelenleriyle muhtelif yollardan temasa geçti ve ilişkileri hızla geliştirdi.

Öncelikle Irak Devleti'nin mekanizması içinde yer alanlar, medya mensupları uhrevi yollardan ikna edilemezlerse MOSSAD'ın cömertçe tarikata aktardığı dolarlarla ikna ediliyor, mürid yapılıyordu.

Şeyh Muhammed ve oğlu Nehru, MOSSAD'ın cömertliklerine karşılık olarak, ufak tefek jestler yapıyorlardı.

Saddam'ın yatak odası dâhil, istihbaratçı müridlerden derlenen bilgiler oğul Nehru'da toplanıyor, Nehru da bunları MOSSAD'a aktarıyordu.

Kadınlar, kumar ve içki Nehru'nun asıl ilgi sahasıydı; MOSSAD ajanları için de bunların tedariki çocuk oyuncağı. Açıkçası din ve tarikat Nehru'nun umurunda bile değildi.

Artık Saddam ve çevresinde neler olup bittiğinden Kesnizani tarikatı ve şeyhi vasıtasıyla MOSSAD anında bilgi sahibi oluyor ve gereği yapılıyordu.

Tarikatın içine MOSSAD iyice yerleşmişti. Şeyh adına rahat-rahat operasyon yapar hâle gelmişti.

Kısaca, güneyde Şii Müslümanlar kuzeyde ise Türkmenlerin büyük çoğunluğu hariç sivil Araplar, Kürtler ile Irak devlet mekanizmasını elinde bulunduranlar Kesnizani tarikatı kullanılarak MOSSAD ve CIA tarafından devşirilmişler ve psikolojik harbin kurbanı olmuşlardı.

Saddam en yakınlarının bile tarikat tarafından mürid yapıldığını, her hareketinin CIA ve MOSSAD'a ulaştırıldığını fark ettiğinde iş işten geçmişti.

Söylenen o ki, Saddam Irak'ın işgalinden birkaç ay önce durumu fark etmiş, karısı dâhil, yakın çevresini etrafından uzaklaştırmıştı. İntikam almaya hazırlanıyordu.

Derken Amerikan, İngiliz birlikleri Irak'a saldırdılar. Güneyde müthiş bir direnişle karşılaştılar.

Dünya medyası, bu arada Türk medyası, akademisyen, emekli asker strateji uzmanları asıl savaşın Bağdat ve çevresinde olacağını dile getiriyorlardı.

Bir de Amerika'nın bu kadar az sayıda birlikle Bağdat ve çevresindeki direnişi kıramayacağını söylüyorlardı.

Hâlbuki Bağdat ve çevresi Saddam'ın askerleri tarafından hiçbir direnç gösterilmeden Amerikan askerlerine teslim edilivererecekti. Niçin böyle olmuştu?

Tarikat yoluyla Irak devlet mekanizması devşirilmişti. Şeyh Muhammed müridlerine Amerikan askerlerine direnmemelerini öğütlemişti. Şeyhin emrindeki mürid generaller vatanlarının bağımsızlığı için savaşmak yerine Şeyh Muhammed'in emrine uydular.

Bu arada Izzet El Duri de boş durmamış, Bağdat'ın kuzeyini de o teslim etmişti Amerikalılara. Şeyhin isteğinde mutlaka bir kerâmet vardı.

Bağdat Bağdat olalı böyle bir şerefsizlik görmemişti. Ancak bir benzeri Babil'de olmuştu. Babil, Pers Kralı Kyros'a savaşsız olarak teslim edilmişti.

Bugün Şeyh Muhammed'in liderliğindeki Kesnizani tarikatı Irak'ta devletin ve siyasetin tam orta yerinde faaliyetlerine devam ediyor.

Buraya kadar anlattıklarım muhtelif kaynaklarca teyit edilmiştir.

En önemlisi Türk Milletinin ve devletinin "Kesnizani Tarikatı Operasyonu"ndan çıkaracağı bir ders var mıdır?

TÜRKİYE VE BÜYÜK ORTADOĞU PROJESİ

Ülkelerin kaderini coğrafyası ve ülkeyi elinde bulunduran milletin tarihi belirler. Türkiye olağanüstü bir coğrafyadadır.

Dünyanın birkaç merkez coğrafyasından birisindedir. "Yeni Dünya Düzeni" plânlayıcılarının hedeflerine ulaşabilmeleri için mutlaka Türkiye'nin bileğini bükmesi, Türk milletini köleleştirmesi gerekir. Türkiye'nin üzerinde oynayanlar küresel oyunun aktörleridir.

Türkiye çok güçlü bir ordu ve millî bir savunma sanayi bulundurmak mecburiyetindedir.

Türk Milleti ve devleti Prof. Oktay Sinanoğlu, Prof. Orhan Türkdoğan ve Prof. Yalçın Küçük'ün üstüne basa-basa söylediği MESELELERİN üzerinde durmak, gerekli tedbirleri almak mecburiyetindedir.

Osmanlı ve Cumhuriyet Türkiye'sinde eğitim meselesi, devleti yöneten elitler meselesi ve matbaanın Türk yurduna 275 yıl, gerçekte ise 400 yıl niçin geç geldiğini sorgulamak ve gerçek cevabını bulmak mecburiyeti vardır.

Türk milleti geleceğini yeniden öngörmek ve onu yeniden yaratmak zarureti içindedir.

"Büyük Ortadoğu Projesi"nin hayata geçirilmesinde Türkiye kilit ülkedir. Türkiye'nin bir imparatorluk kültürü vardır. Aksamalara ve eksikliklere rağmen işleyen bir demokrasi kültürünün olduğu aşikârdır.

Beş bin yıllık tarihinden süzüle-süzüle gelen bir devlet geleneği ile en az üç bin yıldan beri kurum olarak Türk milleti ile özdeşleşmiş bir ordusu var. Türk ordusu milletimizin dostunun da düşmanının da üzerinde kırk kere düşündüğü bir dünya gücüdür.

Türk ekonomisi bütün çalkantılara rağmen dünyanın on yedinci büyük ekonomisidir. 75 milyonluk nüfusu ile Türkiye, kendi soyundan olan diğer 250 milyonluk Türk dünyasının ve bir buçuk milyarlık İslâm âleminin cazibe merkezidir.

"Yeni Dünya Düzeni"nin ilk ayağı BOP'ta Türkiye'ye biçilen model demokratik bir cumhuriyet değil, içinin ne olduğu belli olmayan "ılımlı İslâm cumhuriyeti"dir.

Ilımlı İslâm, Kabalistik-Evanjelist ve Vatikan ideallerine uygun bir tanımlama.

Ilımlı İslâm ile üniter, millî ve laik Türkiye Cumhuriyeti hedef tahtasının tam on ikisinde.

Hâlbuki laik ve demokratik devlet ile toplumların ne kadar dindar olabileceğine bizzat ABD ve Avrupa'nın kendisi iyi birer örnektir.

Demek ki ılımlı İslâm ile millî devlet sulandırıldıktan sonra, Türk yerine Türkiyelilik ile cumhuriyet Türkiye'sinden yeni-yeni postlar çıkarılmak istenmektedir.

Bölgede İsrail'in ekonomik ve askeri gücü ile boy ölçüşebilecek iki buçuk devlet vardır.Türkiye, Rusya ve İran.

Türkiye geleceğin alternatif enerjilerinde kullanılacak BOR, URANYUM, TRONA ve NEPTÜNYUM'un merkez üssüdür.

Antalya'da, Akdeniz Üniversitesi'nce düzenlenen "Patrikhâne, Misyonerlik ve Azınlıklar" konulu açık oturumda konuşan Türk Ortodoks Patrikhânesi temsilcisi Sayın Sevgi Erenerol: "Yeni Dünya Düzeni" adı altında dünya egemenliğini ele geçirmek isteyenlerin Türkiye'yi de yıkmaya çalıştıklarını söyledikten sonra şöyle devam etmiştir: "*Kendilerinin seçilmiş olduğunu ve Allah'ın oğulları olduklarını iddia eden bir avuç insan tek dünya devletini kurmak için dünyanın 90 ülkesini ele geçirmişlerdir.*

Paranın gücüyle önce ülkelerin ekonomilerini mahvetmişler, sonra uyum yasalarıyla kurulacak tek dünya devletinin altyapısını oluşturmuşlardır.

Bugün Türkiye, direnen son kaledir. Türkiye düştüğü andan itibaren bütün dünya onların hâkimiyeti altına girecektir. Dolayısıyla direnmek mecburiyetindeyiz. Hedef köleleştirmedir. Patrikhâne, misyonerlik ve azınlık meselesini ortaya atmaları bu oyunun bir parçasıdır. Burada amaçlanan, üniter devleti parçalayarak, şehir devletçikleri hâline getirmektir. Türkiye'de yaşayan bin 400 Rum, patrikhânenin yaptıklarından huzursuz, hatta ruhani papazları bile olaydan rahatsız."

Sevgi Erenerol Fener Rum Patrikhânesi'nin Osmanlı Devleti sayesinde ayakta kaldığına dikkati çekerek şöyle diyor: "Ama bunlar AB'nin de desteğiyle, İstanbul Suriçi'nde bir devlet kurmaya çalışıyorlar. Anadolu'da üç bin kilise var. Bu kiliseler de onların toprağı olacak. Siyasilerin, bu misyonerlik faaliyetlerini ciddi-ciddi düşünmesi gerekir." (*Akşam Gazetesi, 13 Ocak 2005*)

Türkiye, ezoterik örgütlerin, Evanjelistlerin ve İsrail'in BOP rüyasının tam merkezinde olan bir ülkedir.

Diğer taraftan 17 Aralık 2004 tarihinde Türk hükümetinin AB'den tarih almak aşkına altına imza attığı AB dayatmalarının çoğu bir kenara, Kıbrıs, Ermenistan, Kürt meselesi, azınlıklar tanımlaması, Fırat ve Dicle'nin sularının milletlerarası bir komite tarafından yönetilmesi *"temennileri"*nin birinin bile hayata geçirilmesi Türkiye'yi hangi noktalara götürür? Kaldı ki Türkiye'yi asla AB'ye almayacaklardır. 15–20 yıl içinde AB'nin ne olacağı meçhuldür.

ABD, Büyük Ortadoğu Projesi kapsamındaki hedef ülkeleri öncelikle kendisi hallaç pamuğu gibi attıktan sonra, Afganistan uygulamasında olduğu gibi iç güvenlik unsuru olarak NATO'yu kullanmak istemektedir. NATO artık Yeni Dünya Düzeni projesinin silahlı gücü haline getirilmektedir.

Türkiye günümüzde, milletlerarası zeminlerde gittikçe sıkıştırılan bir ülkedir. Yakın gelecekte bu zeminlerde Türkiye aleyhine alınan kararların sayısı artacaktır. AB histerisi ile reform görüntüsündeki tavizlerin belli bir sınırda TUTULMAMASI, Türkiye için geri dönüşü giderek imkânsız hâle getirmektedir.

Türkiye hayati değerdeki bu kırılma noktasını çok iyi tespit etmek mecburiyetindedir.

Türkiye'nin Irak savaşına kadar AB ile ABD arasındaki bir çizgide denge arama politikası artık işe yaramamaktadır. Zira ABD ve AB'nin BOP'taki menfaatleri giderek üst üste çakışır hâle getirilmektedir. Çünkü Yeni Dünya Düzeni'nin asıl mimarla-

rı olan küresel sermayenin sahiplerinden oluşan tepedeki zoterik örgütler, Atlantik'in iki yakası için farklı roller biçse de aynı hedefi göstermektedir.

Türkiye'nin Büyük Ortadoğu Birliği içinde konumlandırılması, hem ABD hem de AB için uygun düşmektedir. Türkiye'nin BOP'ta "model ülke" olarak tanımlanması inandırıcılıktan ve gerçekçilikten çok uzaktır.

Türk Milletinin İslâm anlayışı BOP bölgesindeki ülkelerin hepsinden farklıdır. Bu fark sadece günümüzde ortaya çıkmamıştır. 1071'den beri ortaya çıkan, yüzyılların yoğurarak şekillendirdiği özgün bir Türk-İslâm anlayışı ve Türk-İslâm medeniyeti vardır.

Çok ilginçtir, ABD ve Kanada'da tanıdığım Müslüman Arap, Müslüman Pakistanlı âilelerin Türklere kültürel yakınlığı ile Türkiye'den adı geçen ülkelere göç etmiş Ermeni, Rum ve Yahudi âilelerin kültürel benzerliği arasında ikinci grup lehine daha fazla bir benzerlik söz konusudur.

Türk devlet ve toplum anlayışının diğer Müslüman ülkelere görünür zaman içinde model olarak sunulması ve o ülke toplumlarınca kabulü ise, sosyolojik olarak da, sosyal psikoloji ilmi açısından da mümkün gözükmemektedir.

Sosyolojik ve sosyal psikoloji ile ilgili ayrıntılar konumuz dışında olduğu için detaylandırmıyoruz.

BOP kapsamında Büyük Ortadoğu Birliği içinde yer alacak bir Türkiye için en büyük tehlike millî birliğinin ve ülke bütünlüğünün korunamamasıdır.

BOP ile Türkiye'ye biçilen rol, en kestirme ifadesi ile bugünkü Türkiye'yi ortadan kaldırır.

BOP ile Türkiye'nin "Türk kimliği" ortadan kaldırılmak istenmektedir.

Türk Milletinin İslâm ve Türklük anlayışı en iyi ifadesini Mehmed Âkif Ersoy tarafından yazılan İstiklâl Marş'ımızın tamamında başkaca bir tarife mahal bırakmayacak şekilde bulur.

Ümmetçilik, mezhepçilik ve Lozan'ın tarifinin dışındaki "azınlık" tanımlamaları ile laik devlet modelinin terki anlamına gelecek her türlü "model" Türkiye'de, Türklüğe de, İslâm'a da zarar verir.

Oryantalist Batı'nın gözünde İslâm'ın kalemi de, kılıcı da Türk'tür. Biz kabul etsek de etmesek de bu açık bir şekilde böyledir. Çok merak edenler, "Batı eğitim sistemi"ndeki kitaplara şöyle bir göz atarlarsa bu gerçeği görürler.

Ülkemizdeki ümmetçiler ile laik küreselcilerin ortak paydası "etnik gaz" sıkıntısıdır. Türk Milleti beş bin yıldır sosyolojik olarak, âdeta arının peteği işlemesi gibi ağır ama "bal" olarak ortaya çıkmıştır. 1200 yıldır da İslâm'la şereflenmiştir.

Hiçbir güç bu gerçeği değiştiremez.

Birinci Dünya Savaşı esnasında **"Türkler gayr-ı medeni bir millettir. Geldikleri yere, Orta Asya'ya geri gönderilmelidirler"** diyen İngiliz Başbakanı Lord Curzon'un bu ifadesi gerçekte bütün Hıristiyan Batı için "öteki" olan Türkler hakkındaki ortak düşüncesidir.

Bu düşüncenin temel kaynağı dördüncü yüzyıldaki Kavimler Göçü ile ortaya çıkmaya başlamış ve 1071 Malazgirt ve Haçlı ordularının Müslüman Türk karşısında aldığı yenilgilerden sonra Batılının kafasına travmatik olarak yerleşmiştir.

Nihayet 1453'te İstanbul'un Türkler tarafından fethi... Çanakkale... Lozan... 1974 Kıbrıs.

BOP ve AB'de Türk Milleti "haçlı zihniyeti" ile karşı karşıyadır. Batı'nın oryantalist zihniyeti Anadolu'yu Hıristiyan değerlerinin içinde yer alan bir bölge olarak görür.

Latin, Roma ve Grek kültürü üzerine inşa edildiği öne sürülen "Batı uygarlığı", Anadolu'yu kendi kültür tarlası olarak görür.

Hıristiyan dünyası için çok özel bir durumu olan Anadolu'nun, *Hıristiyan değerleri formatında yeniden şekillendirilmesi*, BOP'un en önemli "örtülü" maksatlarından biridir.

Bir taraftan 200 yıllık bir tarih derinliği içinde yetmiş iki buçuk milletten meydana gelmiş Amerikan halkını bir tek, "I am American" potasında eriterek, onlara Amerikan millî kimliğini kazandırmak için var gücü ile çırpınan ABD; diğer taraftan BOP kapsamındaki ülkelerin millî kimliklerini önce aşındırıp sonra onları dünya vatandaşlığına inandırmaya çalışan ABD, hangisi ahlâki?

Buradaki mihenk taşı, Türk millî kimliğinin ve millî direncin yok edilmesidir. Ülkemizde "İslâm inanç birliği" tarikatlar yoluyla parçalanmış durumdadır. Öyle dini tarikatlar var ki, biri diğerini kâfir olarak görmekte, âdeta boğazlamak için fırsat kollamaktadır.

Değerli araştırmacı hocalarımızdan Prof. Çetin Yetkin'in "Karşı Devrim 1945–1950" kitabında detaylı şekilde anlattığı gibi, Atatürk'ün hakkın rahmetine kavuşmasından sonra Türk devlet idaresi İsmet İnönü'nün eline geçmiş ve Atatürk'ün ihdas ettiği, devletin millî kurumları teker- teker ya ortadan kaldırılmış, ya da etkisizleştirilmiştir.

Sayın Yetkin'in bu durumu "milliyetçi sol" bir gözden tespiti vatanımızın bekâsı açısından çok önemlidir.

Benzer bir görüşü, Prof. Ahmet Taner Kışlalı bir televizyon programında mealen şöyle dile getirmişti: "*Atatürk'ün hastalığının ağırlaştığı son iki yılda devlet mekanizması tamamen İsmet İnönü'nün eline geçmiştir. Bu, millî devletin tasfiye sürecinin başladığı andır.*"

Ben, Türkiye'de katledilen soldan ve sağdan bütün aydın ve gençlere üzüldüm ve üzülüyorum ve hâdiseyi şöyle değerlendiriyorum.

- Çanakkale Savaşı, birinci eğitimli Türk katliâmıdır. Bugün içinde bulunduğumuz kültürel, iktisadi ve siyasi çalkantının kökleri bu hürriyet mücâdelemize kadar gider. Zira o kadar çok "okumuş" insanımızı kaybettik ki... Hürriyet için elbette değerdi.

- Sakarya Savaşı'nda mücâdelemizin esas lokomotifi subaylarımızdır. Sakarya tam bir subay savaşıdır. Yani "okumuş"larımızın savaşı.

- 12 Eylül öncesinde soldan ve sağdan Türk gençlerinin katli, tarihimizdeki üçüncü eğitimli Türk katliâmıdır. Aynı silahla akşam ülkücü gençleri, sabah solcu gençleri öldürdüler.

Katledilen aydınlarımızdan Gün Sazak, Uğur Mumcu, Ahmet Taner Kışlalı ve Necip Hablemitoğlu'nun ise çok özel durumları vardır. Türk Milletinin geleceği için bu katliâmlar mutlaka yeniden araştırılmalı ve "*tetiği çektiren*" gerçek eller tespit edilmelidir.

Mesela Uğur Mumcu... Acaba, özellikle sosyalist solun Türkiye'yi bölmek için yabancı güçler ve Kürtçüler tarafından kullanıldığını fark ettiği için mi katledildi? Mumcu'nun son yıllardaki yazılarını yeniden okuyunca göreceksiniz ki, o artık Türk millî refleksini hangi güçlerin yok etmeye çalıştığını yakalamıştı.

Yukarıda zikrettiğim ve zikredemediğim Türk aydınları BOP'a giden yoldaki "temizlik" harekâtına kurban mı seçildiler?

ASALA gerçekten Türk diplomatlarını katleden esas unsur muydu? Yoksa ASALA BOP'ta kullanılan mayın eşeği de, diplomatlarımızı bir ülkenin istihbarat birimleri mi ortadan kaldırdı?

Katledilen diplomatlarımızın özellikle "Türk soylu" olduğu vurgusu çok mu evhamlı bir yaklaşım olur?

Milletlerarası projeler için, 50-100 yıl orta vadeli projeksiyonlar gerekir. Devletin "derin unsurları" da bu projeksiyonları ihtiyaca ve şartlara binaen yeniden revize ederler.

Günümüzde Türk devletinin en büyük sıkıntısı Atatürk'ten sonra "derin" unsurlarının ortadan kaldırılmış ve / veya işlemez hâle getirilmiş olmasıdır. Devletimizin en önemli kurumlarından birisindeki "alt kimlik".

Türk ilköğretim, orta öğretim ve üniversite eğitimi mücâdeleleri iyice ayyuka çıkmış durumdadır. "çökertilmiştir." *Üniversitelerimizdeki lisansüstü ve doktora programlarının büyük*

çoğunluğu işe yaramaz, bir üst diploma dağıtma mekanizmaları hâline "getirilmiştir."

Türk Milletinin millî refleksi, Türklük ve İslâm temeline dayalıdır. Atatürk ve Kuva-yı Millîye ruhu ile Türk toplum yapısı tartışma gündemine bile gelmeden televizyon ve yazılı basın tarafından tahrip edilmektedir.

İslâm inancı, zaten çoğunun ipleri yabancı servisler elinde olan tarikatlar marifeti ile yeterince parçalanmıştır. Ilımlı İslâm ile mevcut parçalanma iyice derinleştirilmek istenmektedir.

Atatürk ile ilgili olarak bir taraftan ümmetçi, gayr-ı Türk unsurlar, diğer taraftan "Sabatayist" unsurlar el ele ve zihniyet birliği içerisindedir. Her iki kesim de Gâzi'yi Sabataycılığa, Yahudiliğe bulaştırmak istemektedir. Atatürk'ü Sabataycılığa bulaştırsınlar ki BOP'daki operasyonları için Türk milletinin bütün millî kodlarını tahrip etsinler.

Dr. Rıza Nur, "*Hayat ve Hâtıralarım*" da Atatürk'ü acımasızca tenkit eder, ama çoğu yerde onun büyüklüğünü teslim eder. Şayet Atatürk'te Sabataycılığın "s"si olacaktı da bunu Rıza Nur kullanmayacaktı... Mümkün değil. Kaldı ki Gâzi'nin baba ve anne tarafı ile ilgili belgeler yeterince Türk ve nettir.

BOP bölgesinde, Türkiye ve İsrail dışında ulus devlet niteliğinde başka bir güçlü devlet yoktur. İsrail'in değil ama Türkiye'nin bu özelliği ortadan kaldırılmak isteniyor. Bunun için de:

- Atatürk ve millî, üniter, laik devlet yapısı sulandırılmak.
- Kamu ve mahalli idareleri, merkezi devletin yönetim ve kontrol alanı dışına çıkarmak.
- Türkiye'de kişisel hak ve hürriyetler yerine "grup" hak ve hürriyetlerini gündeme getirmek ve sağlamak. (Bu husus Türkiye'de şehir devletleri ve parçalanmayı hızlandırır.)
- Türk ordusunu peyderpey millî hassasiyetlerden uzaklaştırarak "merasim kıtaları"na çevirmek. (*Türk ordusu tarihimizin her devrinde olduğu gibi bugün de solcu, sağcı, az dindar, çok dindar, milliyetçi, liberal, bu vatan benim, ben Türk'üm diyenlerin ortak paydasıdır.*)

- ABD ve AB birçok konuda zaman-zaman farklı düşünse de Türk milleti ve Türkiye ile ilgili asgari değil, azami mutabakatları vardır.

Recep Tayyip Erdoğan'ın 17 Aralık 2004'te tarih alabilmek için altına imza attığı AB şartları, daha önce yapılan reformlar ile BOP içindeki istekler-az kaldı ortaya çıkacak- birebir örtüşmektedir.

AB'nin isteklerini yerine getirmek için iyice yorulan, millî değerleri aşındırılmış Türkiye BOP için âdeta "şantili peynir tatlısı" hâline gelecektir.

Bu noktadan sonra herhangi bir anda millî bekâsına dönüş yapmak isteyen yorgun Türkiye çok ağır maliyetle karşı karşıya kalacaktır.

Ancak Türk Milleti karşılaşacağı maliyeti ödemeye hazır olmalıdır.

Türkiye'nin geldiği nokta, Türkiye'nin BOP için stratejik coğrafyası, Ezoterik örgütlerin "*Yeni Dünya Düzeni*" hedefi, Evanjelist-Kabalistik Mesih formatlı "*Cennet ve Büyük İsrail*" histerisi ülkemizi şu veya bu boyutta etkileyecektir.

ABD ve İsrail'in Kuzey Irak, Kürt ve Türkmen politikası, var olduğu söylenen Türk-Amerikan, Türk- İsrail "stratejik ortaklığı"nı bitirmiştir.

Stratejik ortaklığın iki temeli olan; "*millî hedeflerde beraberlik*" hem Türkiye-ABD, hem Türkiye-İsrail, hem de Türkiye- AB açısından artık söz konusu değildir.

Yakın gelecekte, Güneydoğu, Kuzey Irak ve Kıbrıs, Türk - İsrail, Türk - ABD çatışmasını getirecektir. Bunun için ABD ve İsrail - Türkiye'ye karşı "*psikolojik operasyon*" yapmaktadır.

ABD ile AB arasında Romanya ve Bulgaristan savaşı yaşanmaktadır. ABD'nin her iki ülkenin Karadeniz sahillerinde sahip olacağı deniz üsleri Türkiye için Montrö Antlaşması'nı, yani Boğazlar meselesini gündeme getirecektir. AB, ABD'ye karşı Romanya ve Bulgaristan'ı bir an önce birliğe dâhil etmek istemektedir.

Gerçekte Ukrayna'daki Soros destekli "Turuncu Devrim" hem Rusya hem de Türkiye için çok önemlidir. Benzer senaryo Romanya ve Bulgaristan seçimlerinde, bilâhare Türkiye'de olacak bir genel seçimde vizyona sokulacaktır.

21. yüzyılda Rusya'nın "ne olacağı" Türkiye'nin "ne olduğuna" bağlıdır.

Türkiye, mevcut ve gelmesi muhtemel sıkıntılardan kurtulmak için öncelikle millî bünyesini güçlendiren tedbirleri zaman kaybetmeden hayata geçirmelidir.

Cumhurbaşkanlığı'na bağlı psikolojik savaş ve psikolojik karşı savaş kurumu oluşturulmalıdır.

Medya sahipliği hukuku yeniden düzenlenmeli ve televizyonların en çok seyredildiği saatlerde "millî formatlı" yayınlar mecburi hâle getirilmelidir.

Bütün sinemalarda 10-15 dakikalık filmler ile Türkiye'nin içinde bulunduğu şartlar ve çareleri vizyondaki öncesi seyircilere gösterilmelidir.

Okullardan, üniversite öğretim üyeleri, öğretmen ve imamlardan başlanarak bütün kamu ve özel sektör kadroları "millî güvenlik" eğitiminden geçirilmelidir.

Atatürk ve Kuva-yı Millîye şartları ve teşkilâtlanması toplumun her kesimine "adam gibi" anlatılmalıdır.

İktisadi ve sanayide stratejik öncelikler tespit edilerek bazı sektörler için "Putin modeli" uygulanmalıdır.

Türk ordusu gerilla harbi ve düşük yoğunluklu savaş konseptine göre yeniden yapılandırılmalı ve eğitilmelidir.

Türkiye mutlaka nükleer güce sahip olmalıdır. Sadece İran değil, İsrail'in nükleer gücü Türkiye için büyük tehdittir.

Devlet, din meselesini ve tarikatlar gerçeğini millî güvenlik zaviyesinden değerlendirmeli, İslâm okullarda doğru dürüst öğretilmelidir.

Millî bekâmız için "*Müslüman Türk tarikatı*" üzerinde düşünülmeye değer. Devlet takip eden değil, yönlendiren ve önde gi-

den olursa devlettir. Aksi, fişleme memurluğuna dayanan devlettir ki, geldiğimiz nokta ortada.

Misyonerlik mutlaka önlenmelidir. AB müktesebatında misyonerlik yasaktır. Erdoğan hükümetinin misyonerliğin önünü açan düzenlemeleri iptal edilmelidir. Hiçbir misyonerlik öncelikle dini değildir. Sırasıyla siyasi, iktisadi ve sonra dinidir. Bu bağlamda Türkiye'deki İsrail yanlısı siyasi ve iktisadi misyonerlik sürekli gözden uzak tutulmaktadır.

Türkiye'de hemen-hemen herkesin bildiği ve fikirlerine büyük önem verdiği üç isim Aytunç Altındal, Mahir Kaynak ve Sevgi Erenerol bakın bu hususta neler diyorlar. Her üçünün yorumlarının olduğu haber 14 Ocak 2005 günkü Akşam Gazetesi'nde yer almıştır.

Araştırmacı -Yazar Aytunç Altındal, "*Günümüzde Evanjelist gruplar kendilerini İsa Mesih'in yerine koyuyorlar. ABD Başkanı Bush ve çevresindeki bütün Evanjelist gruplar kendilerini insanlığı kurtaracak olan kişiler olarak görüyorlar. Kurtarıcılık misyonlarını öncelikle Müslüman ülkelere yönelttiler*" dedikten sonra Altındal şöyle devam ediyor: "Ama Türkiye'de beklemedikleri bir dirençle karşılaştılar. Sovyetler Birliği dağılınca o bölgede çok etkin oldular. Tıpkı Ruslar gibi Türklerin de direncinin çok çabuk kırılabileceğini düşündüler. Sovyetler çökünce 10 yılda nüfus içinde yüzde 15'e kadar yükseldiler. Ancak Türkiye'de bu oran yüzde bir'e bile ulaşamadı.

Kendilerini "*Allah'ın oğulları*" olarak adlandıran grup, *Kore'yi ve Filipinler'i resmen ele geçirmişlerdir. Kore 25 yıl içinde Evanjelist yapılmıştır. Direnmek zorundayız. Hedef köleleştirmedir. Patrikhâne, misyonerlik, azınlık meselesini ortaya atmaları bu oyunun bir parçasıdır. Burada amaçlanan, üniter devleti parçalayarak şehir devletçikleri hâline getirmektir.*

Prof. Dr. Mahir Kaynak'da şunları söylüyor:

"Yaşanan mücâdele siyasi ve ekonomik. Ancak şu var ki din bu savaşta kullanılıyor. Çünkü dünya da artık ideolojiler bitiril-

di. Bunun yerine konulabilecek aktör de din. Çatışmalar din ekseninde gerçekleştiriliyor. Asıl hedefleri dünya egemenliği. Evanjelistler bu çatışmanın içindeler şu anda. Dünyayı ele geçirmek isteyenler bence global sermaye grupları. Global dünya kavramıyla dünyayı bir global köy hâline getirdiler. Dünyayı yönetebilecek olan asıl güç de bunlar.

Dini bir örgüt dünyayı yönetemez. Sermayeyi kullanarak istedikleri yerde istedikleri etkiyi yapıyorlar. Dünyayı yönetmek isteyen bu grup şunu sunuyor:

Tek güç tarafından yönetildiğiniz zaman savaşsız ve barışçıl bir dünya meydana gelecek. Kapitalist düzende de insan hak ettiğini kazanacak.

Bu güç şu anda Türkiye'de de etkili. Ekonomiyi kontrol ediyorlar. Medyayı ele geçirerek, insanların düşünce sistemlerini değiştiriyorlar. Türkiye'de 30-40 yıllık bir geçmişleri var. Şu anda paralarının bir kısmını çekince Türkiye'yi çökertirler. Türkiye'de savundukları ılımlı İslâm'dır. Türkiye'de bir süre sonra laik güçler de "light" İslâmcı olacak, bunu göreceğiz."

Türk Ortodoks Patrikhânesi Basın Sözcüsü Sevgi Ereneral'un yorumu ise kısa ve net:

"Bu gruplar çok büyük parasal güce sahipler. Geçmişte para gücünü kullanarak imparatorlukları parçaladılar.

Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü ve IMF gibi kurumlar onlara çalışır. Sistemin kurumsal altyapısını ise İkinci Dünya Savaşı'nın sonuna kadar oluşturdular.

Dolayısıyla bugün artık ulus devletlerin de yıkılmasının vakti geldi. Bunları da uyum yasaları adı altında yaptılar. Sözde reformlarla ulus devletler, kurulacak olan tek dünya devletine uyumları sağlandı.

Bugün AB ülkeleri bu grup tarafından ele geçirildi. Ülkeleri şehir devletçiklerine doğru götürüyorlar. Türkiye'yi de ele geçirince hedefleri Ortadoğu ve Kafkasya ile birlikte Asya olacak" dedi.

2000 yılında Amerika'da Pensilvanya Üniversitesi'nde karşılaştığım Dr. Bob, "*Kurt, önümüzdeki 30 yılda Türklerin yüzde beşini Hıristiyanlaştıracağız. İnsanların kurtuluşa ermesi ancak Evanjelist inancına tâbi olmaları ile mümkündür*" diyordu.

Türk Milleti millî bekâsına doğru keskin ve sert bir "U" dönüşü yapmak mecburiyetindedir. Aksi, yok oluş ve esarettir. Millî bekâya dönüş ise bu noktadan sonra ciddi maliyetleri göğüslememize bağlıdır.

BAHAİLİK VE İSA MESİH

Bahaîlere göre Hz. Muhammed son peygamber değil.

Kelime manası kapı olan BAB, Bahaullah'ın Mesih olarak geleceğini haber veren peygamber olarak kabul ediliyor.

BAB'ın 1850 yılında İran'da öldürülmesinden 19 yıl sonra öğrencisi Mirza Hüseyin Ali, Bahaullah olarak peygamberliğini ilân etti.

Bahaî dininin (!) kurucusu olan Mirza Hüseyin Ali 29 Mayıs 1892'de Akka'da (İsrail) 75 yaşında öldü.

Baha'nın kulu mânâsına gelen Abdülbaha ise Bahaullah'ın oğludur.

Babası tarafından Bahaî dinine inananlara kılavuzluk etmesi için görevlendirildi. Ömrünün 40 yılını sürgünlerde geçiren Abdülbaha 1921'de Hayfa'da (İsrail) öldü.

Bahaullah tarafından getirildiği söylenen Bahaîlerin kutsal kitabının adı; En Yüce Kitap'tır.

Kitapta yeniçağla ilgili muhtemel gelişmelerle ilgili hükümler konusunda özellikle boşluklar bırakılmış.

Seçimle belirlenen "Yüce Adâlet Evi" üyeleri, ihtiyaç duyulduğunda toplanarak kitabı değiştirmeden yeni konularla ilgili yeni kuralları tespit ederek boşlukları doldurmakta ve dinin çağın gereklerine göre yenilenmesini sağlamaktadır.

Bahaîlerin mabetlerinin en görkemlisi Hindistan'da, Yeni Delhi'nin güneyindeki Bahapur'da bulunuyor.

Bu mabedi her yıl milyonlarca kişi ziyaret ediyor.

Dünya Bahaî merkezi, İsrail devleti ile yapılan bir anlaşmaya dayalı olarak İsrail'in Hayfa şehrinde bulunan Yüce Adalet Evi'nin bulunduğu yer.

İsrail'deki kompleks, Hıristiyanların Hz. İsa'nın dönmesini bekledikleri yerde kurulmuş.

Bahaîler İstanbul'da belediye tarafından istimlâk edilen Çamlıca'daki arsalarında gelecekte, AB'nin Türkiye'ye baskıları neticesinde bir mabed yapmayı düşünüyorlar.

Bahaîlere göre, Hz. Bahaullah, ne hikmetse Yahudilik hariç dinlerin vaad ettiği kişidir. Hıristiyanların beklediği İsa Mesih'tir.

Bahaullah Tanrı'nın zuhurudur. Tanrı'yı yansıtan kusursuz bir ayna gibidir.

Bütün dinleri birleştirme iddiasındaki Bahaîler, BM, NATO ve AB 150 yıl önce ortaya koyduğumuz hedeflerin sonucudur diyor.

İran'da 150 yıl önce asıl adı Hüseyin Mirza Ali olan ve Bahaîlerin Hz. Bahâullah olarak kabul ettikleri ve peygamber saydıkları bu zatın ortaya koyduğu geleceğe yönelik somut hedefler var.

Bu hedefler:

a) Dinlerin birliği, tek dünya dini.

b) İnsanların birliği ve ortak insanlık dili, tek dünya dili.

c) Milletleşme bitmiştir. Ulus devlet dönemi bitmiştir. Artık milletler birliği insanlığın evriminde yeni bir hedeftir.

d) Milletler cemiyeti ve buna bağlı milletlerarası güvenlik teşkilatı ile dünya barışının sağlanması.

e) Genel mecburi eğitim.

f) Kadın-erkek eşitliği.

g) Hurafelerin kaldırılması, din ve bilimin birlikte çalışması.

h) Aşırı zenginlik ve fakirliğin ortadan kaldırılması.

Bahaî inancında cihat yok. İnsan öldürmek büyük günah. Onlara göre İslâmiyet bazı konularda sıkıntılı. Bu sıkıntıların neler olduğunu açık-açık söylemeyen Bahaîler kendi inançlarının çağın ilerisinde bir din olduğunu ifade ediyorlar. Bahaîler, Bahaullah'ın insanlığın olgunlaşma çağının peygamberi olduğunu ifade ederek onun getirdiği yeni bir sistem, evrensel öğretilerin olduğunu, bunun geçişi kolaylaştıracağını söylüyorlar.

Bahaî inancında toplu ibadet yok. Bahaî mabedleri herkese açık. Ateist, Budist, Yahudi, Müslüman ya da Hıristiyan.

Bahaî mabetlerinin dokuzgen yapısı ve dokuz kapısı diğer dinleri simgeliyor. Amerika'nın Chicago (Şikago) şehrinde de oldukça görkemli bir mabedleri mevcut.

Bahaullah, Bahaî inancına göre Hıristiyanların beklediği İsa Mesih'tir. Yani Hz. İsa ikinci defa Bahaullah olarak zuhur etmiştir. Bugün kurtla kuzunun aynı kaynaktan su içeceği gündür.

Bahaullah sadece Hıristiyanların beklediği Mesih değildir. O Hıristiyanlar için İsa, Zerdüştler için Şah Bahram, Budistler için beşinci Buda, Şii Müslümanlığın gizlenen imamı ve Hz. İsa'nın arka arkaya gelişi, bazı Sünni İslâm tarikatlarının beklenen Mehdi'si ve Hz. İsa'sıdır.

Ne hikmetse Bahaîler Yahudilerin beklediği Mesih konusuna hiç değinmiyorlar.

Bab Mehdi peygamberdir. Bahaullah da Mesih olarak gelmiştir. Bahaullah'ın Hz. İbrahim'in üçüncü karısı Katura'nın soyundan geldiğine inanan Bahaîlerin hedefi ruhani ve insani milletler topluluğudur. Bütün dünya tek bir vatandır.

Bir dünya parlamentosu, bir dünya ordusu, bir dünya mahkemesinin kurulması ve bütün ülkelerin benzer prensiplerle yönetilmesi gerekir.

Bugüne kadar kurulan uluslar arası tek kuruluşların hepsi Bahaullah'tan sonra kurulmuştur. Küreselleşme, BM, AB, NATO, IMF, DB gibi gelişmeler Bahaîliğin hedeflerine uygundur.

Bundan sonra beklenen federal tek dünya devletidir. Ulusların birleşmesi, bir politik birlik oluşturmasıdır. Bu birliğin gayesi de ekonomik adalet, silahsızlanma ve çatışmaların önceden alınan tedbirlerle önlenmesidir.

Tek dünya dili, geçmişte Esperanto dilini geliştirip öğrenen bir kısım Bahaîler olmuş. Esperanto tek dünya dili olabilir veya mevcut dillerden biri de olabilir. Bilim adamları bir araya gelerek bütün insanlığın kullanacağı ortak dili tespit edecekler.

Bu dil İbranice veya İngilizce olabilir mi?

Ruhun ölümsüzlüğüne, cennet ve cehennemin her yerde olduğuna inanan Bahaîlere göre, yaptığı işten pişmanlık duyan kişi için cehennem bu dünyadır. Bu hayatta Tanrı'nın istediği gibi yaşıyorsan mesele yok, cennettesin.

Kıyâmet, Bahaî inancında ruhen ölüyken dirilmek manasındadır. Her peygamber geldiğinde bir kıyamet oluyor.

Kıyâmette dağların paramparça olup ufalanması, taşınan inancın sorgulanması, kişinin kendi içinde depremi yaşamasıdır.

"Bahaî olmakla İslâmiyet'ten bir şey yitirmiyorsunuz, yüceltiyorsunuz" gibi bir düşünce ileri süren Bahaîlerin İslâm'la Bahaîliği nasıl bağdaştırdıklarını anlamak mümkün değildir.

Türkiye'de Yargıtay'ın kararında Bahaîlik din kabul edilmiyor.

Diyanet İşleri Başkanlığı Din İşleri Yüksek Kurulu bir kararında: "Bahaîlik din olmayıp, millî birlik ve bütünlüğümüzü bozmaya matuf sapık bir mezhep" tanımlaması kullanılıyor.

Bahaî inancında, bir gün içinde bir nevi üç vakit namaz var. Kişi kendisine uygun olan küçük, orta ve büyük namazlardan birini kılarsa ibadet tamamlanmış olur.

Her yıl 02 Mart - 20 Mart tarihleri arasında tutulan 19 günlük oruçları olan Bahaîlerde sahur güneşin doğmasıyla başlıyor.

Domuz etinin haram olmadığı bu inançta içki haram.

Bahaî olmak için Bahaullah'ın Tanrı'nın gönderdiği zuhur olduğuna inanmak ve istatistikî bilgi için bir kartı imzalamak yeterliymiş.

Tempo dergisinin (25 Ocak 2005) haberine göre 16 Ocak 2005 Pazar günü Bahaîler "Dünya Din Günü"nü kutladılar.

Türkiye'deki kutlamalara her dine mensup temsilciler davet edilmiş: Türkiye Protestan Kiliseler Birliği Başkanı İhsan Özbek, Kurtuluş Protestan Kilisesi temsilcileri Soner Tufan ve İbrahim Develi bu toplantıya katılmışlar.

"Dünya Din Günü" töreninde, Zerdüşt, Budist, Hinduizm gibi pagan dinler ile İncil, Kur'an, Tevrat ve Bahaîlerin Kitab-ı Akdes'inden bütün dinlerin ve insanların kardeş olduğunu anlatan bölümler okunmuş.

Dünyada beş milyon, Türkiye'de on bin Bahaî varmış. İran'da en büyük dini azınlık olan Bahaîlerin sayısı Humeyni öncesi 700 bin iken, şimdi 400 binlere inmiş.

İsrail'deki dünya merkezinin uygun gördüğü bir zamanda Türkiye'de bir mabet kurmak isteyen ülkemizdeki Bahaîlerin bir kısmı mahkeme kararıyla nüfus cüzdanlarına Bahaî yazdırmış.

Türkiye Bahaî toplumu ruhani liderlerinden ODTÜ Fizik Bölümü'nden Prof. Dr. Cüneyt Can, hedeflerinin "Milletler topluluğu" olduğunu söylüyor.

Diğer Türkiye Bahaî toplumu ruhani mahfillerinden birkaçı, İşkadını Suzan Merter, Avukat Muhittin Özşuca ve Diş hekimi Murat Bilginer.

Cüneyt Can'ın söylediğine göre, 2004 yılı içinde Diyânet İşleri Başkanı Ali Bardakoğlu kendilerini kabul ederek görüşmüş. Olumlu geçen görüşmede, Bardakoğlu her konuda işbirliği yapmayı Bahaîlere önermiş.

Bahaîlerle alakalı bir hâtıramdan kısaca bahsederek konuyu tamamlayalım. 1999 yılında Amerika'nın San Diego şehrindeki UCSD'den bir hocamı evinde ziyaret ettiğimde benden Ayasofya ve Sultanahmet Camilerinin duvarlarından hiç olmazsa bilye büyüklüğünde birer parça taş istemişti. Hocam gerekçe olarak, kendisinin Hıristiyanlıktan Bahaî dinine geçtiğini ve her iki mabedin Bahaîler için önemli olduğunu söylemişti.

Elbette hocama, nazik bir dille Sultanahmet ve Ayasofya'dan böyle bir taş parçasının koparılıp alınmasının hem suç, hem de iki mabede saygısızlık olacağını ifade ettim.

ABD, AMERİKAN YAHUDİLERİ VE İSRAİL

Ticari basın, son derece pişkince yaptığı ikiyüzlü açıklamalarından birinde, hür olduğunu, çünkü iki siyasi partinin olduğu hür bir sistemi desteklediğini söylüyordu.

Ama A.N.P.A (Amerikan Gazete Yayıncıları Birliği) Cumhuriyetçi ve Demokrat partilerin ikisinin de, sistemin zenginleri tarafından sağlanan paralarla beslendiğini ve aynı zengin insanların genellikle iki büyük partiye birden bağışta bulunduğunu bilmeyen tek bir üyesi yoktur... Bunu çok iyi bildikleri gibi, basının, bu paralardan bağımsız herhangi bir üçüncü partinin kuruluşu, parti programı ve seçim kampanyası ile ilgili haberleri hiçbir zaman çarpıtmadan vermediğini de gayet iyi bilirler.

Georges Seldes, 1943

Nesiller boyunca kendilerine karşı çıkarılan kanun ve kararlar karşısında, Yahudiler canlarını kurtarmak ve onlara zulüm edenlere hoş görünmenin yolunu bulmak zorundaydı. Ne keşfettiklerini tahmin edersiniz? Para insanların fikrini değiştirme gücüne sahiptir. Rüşvet, en kötü kararları bile geri aldırabilir. Bir şey daha: yıllardır yuvanız olan ülkeden aniden kovulursanız, sırt çantanızda bir çift elmasla yolculuk edebilmek gerçekten iyidir. Sığınmaya mecbur olduğunuz yerde her şeye baştan başlayabilirsiniz. Para konuşur ve Yahudiler bu dili öğrenmeye mecbur kalmıştır.

Rabi Benjamin Blech,
Geçmişten Günümüze Yahudi Tarihi ve Kültürü

YAHUDİ KİMDİR

Joel Samberg'in Yahudiler konusunda yazdığı kitap, Musevileri tanıtıyor. Kitap ilk baskısını 1998'de yapmış. Dünyada 14 milyon Yahudi var. Bunların 5.8 milyonu İsrail'de yaşıyor. Altı milyon Yahudi ise ABD'de. Sadece New York'ta 1277 sinagog var.

Atom âlimi, fizikçi Albert Einstein, beş kez uzaya giden astronot Jeffrey Hoffman, doğum kontrol hapının mucidi Gregory G. Pincus, oyun yazarı Arthur Miller, şarkıcılar Neil Diamond, Bob Dylan, Barbara Streisand, Eddie Fisher, ilk blucinleri üreten Levi Strauss bazı şöhretli Yahudiler.

Ünlü Yahudi işadamlarından bazıları: ABD'nin en büyük hırdavatçısı Home Depot'un kurucuları Arthur Blank ve Bernard Marcus, Colombia Pictures'ın kurucusu Harry Cohn, kozmetik üstadı Max Factor, bilgisayar devi İntel'in kurucusu Andrew Grove, Barbie bebeklerinin yaratıcısı Elliot Handler; modacılar; Donna Karan, Calvin Klein ve Ralph Louren; kozmetik üreticileri Estee Lauder ve Helena Rubinstein, dünyanın en büyük mağazası "Macy's"in kurucuları İsodor ve Nathan Straus kardeşler ve daha yüzlercesi.

İsrail Devleti 1948'de kurulduktan on yıl sonra Knesset'te İsrail parlamentosu, bir hükümet krizi patlak verdi.

Dünyanın dört bir yanındaki Yahudiler otomatikman "geri dönüş kanunu" gereği İsrail vatandaşlığı kazanıyordu. Ancak Yahudi kimdir?

20 Temmuz 1958 tarihli İsrail hükümetinin kararına göre Yahudi olduğunu ve başka hiçbir dinin emirlerini yerine getirmediğini samimiyetle beyan eden, Yahudi olarak İsrail vatandaşı olabilecektedir.

Ancak uygulamada bunun ispat edilmesi gerekiyordu.

1960 yılında İsrail anayasa mahkemesi biraz karışık olan durumu açığa kavuşturmak için şöyle bir karar verecekti:

"Geri dönüş kanunu açısından Yahudi; Yahudi anneden doğan veya din değiştirerek Yahudiliği kabul eden ve başka bir dine mensup olmayan kişidir."

Reform Yahudilere göre, anne babadan herhangi biri Yahudi ise çocuk da Yahudi'dir. Ancak bu durum İsrail anayasa mahkemesinin kararında kabul etmediği bir noktadır.

Anayasa mahkemesinin din ile ilgili kararı ise bir başka zor durumdur.

Ortodoks Yahudiliğin din değiştirmek için çok katı kuralları vardır. Reform Yahudilik liberaldir, muhafazakâr Yahudilik ikisinin ortasındadır.

Türk Yahudi cemaati, pratikte liberal görünmesine rağmen dinî açıdan "gelenekçi"dir.

Ortodoks Yahudi için, en az bir yıllık öğrenim süresi, arkasından Yahudiliğin kanunları, şubat günü dinlemek, domuz eti yememek, bütün bayramların gereklerini yerine getirmek vs.

Sonra da din değiştirmenin tutması için erkeklerin sünnet olması, kadın ve erkeğin özel sulara dalması (mikve denir) şarttır.

Reformcu Yahudilik bu ritüellerin birçoğundan, muhafazakâr Yahudilik ise birkaçından feragat eder.

Ortodoks bir Yahudi için din, Tora'ya tam bir bağlılık gerektirir. Gelenek ve doktrinlere bağlılık esastır.

Reform Yahudi için "Tora", kelimesi kelimesine Tanrı'nın sözü değildir. Çağdaş hayatın gerekleri neyi gerektiriyorsa öyle yaşanmalıdır.

Muhafazakâr bir Yahudi için, bulunduğu nokta Ortodoks ile reform Yahudi inancı arasındaki bir yerdir. Güçlü devamlılık esastır.

Yeniden yapılanmacı Yahudi'ye göre Yahudi halkı kutsaldır. Yahudi kültürü Tanrı'dan bile önce gelir.

Ateist olduğunu söyleyen Yahudi'ye göre ise, "Dedem ateistti, babam ateistti, ben ateistim ve TANRI İSTERSE çocuklarım da ateist olacak. Ben Yahudi'yim."

Rabi Shneerson, Luba Vitch Rebbe, "Sadece iki tür Yahudi vardır. Dindar Yahudiler ve daha dindar olmamış Yahudiler" der.

Talmud bilgelerine göre: "Günah işleyen Yahudi hâlâ Yahudi'dir. Nasıl bir edim kusuru, sizin sürüden kovulmanız için yeterli değilse, bir inanç hatası da Yahudiliği kaybetmeniz için yeterli değildir."

Hahamlar Talmud'u reddeden din anlayışlarının şiddetle karşısındadırlar. Bugünkü İsrail Devleti de "Talmudik" Yahudiliğe dayalı bir devlettir.

Yahudilere göre, Yahudi, seçen halktır. Ruhani eksikliklerine veya dini farklılıklara rağmen Yahudi her zaman Yahudi'dir.

"Zohar"a göre Tanrı'nın yetmiş dalı olsa da Tanrı tektir. İsrail de öyledir. Yetmiş milletin arasında dağılmış olsa da tektir.

Yahudilik Hıristiyanlığın tam tersine din adamlarına bekârlığı değil, evliliği ve sık cinsel ilişkiyi tavsiye ediyor.

Pirke Avot / Ataların Öğretileri, eski bilge kişilerin ahlâk ve maneviyata dair öğretileriyle özdeyişlerini bir araya toplayan Mişna'nın altmış üç bölümünden biridir. Mişna'da yazılı olan, sözlü kanunların ve bu kanunların Gemara'da yazılı rabinik tartışmaları, Yahudi sözlü kanunlarının büyük derlemesi olan Talmud'u meydana getirir. Yahudilere göre para cinsellik gibidir. İnsana değerli fırsatlar sunar. Yüzyıllardır kendilerine karşı çıkarılan kanun ve kararlar karşısında Yahudiler canlarını kurtarmak ve kendilerine zulüm edenlere hoş görünmenin bir yolunu bulmak mecburiyetindeydiler. Bulunan yol nedir? Para, insanların fikirlerini değiştirme gücüne sahiptir. Rüşvet en kötü kararları bile geri aldırabilir. Sürülürseniz cebinizdeki bir çift elmasla seyahat yeni ülkede iyi bir başlangıç yapmanıza vesile olur. Para konuşur ve Yahudiler onu en iyi konuşturan millettir. Yahudilere göre para kötülüklerin değil, iyiliklerin anasıdır.

Yahudiler, Hz. İsa'ya yapılanlardan sorumlu tutularak tarih boyunca Hıristiyanlar tarafından sürekli baskı ve şiddete maruz kaldıkları gibi, Ortaçağ'da topyekûn din değişikliğine zorlanmışlardır.

1492'de İspanya'da Hıristiyanlığı kabul etmeyerek göçü tercih edenlerin büyük bölümü Osmanlı-Türk İmparatorluğu'nun kendilerine topraklarını açmasıyla, özellikle Selânik, Edirne, İstanbul, Bursa, İzmir ve Safed'e yerleşmişlerdir.

Safed / Tsfat, bugünkü İsrail'in kuzeyinde yer alan bir şehirdir.

1648'de Polonya ve Ukrayna'da yaşayan Yahudilerin Hıristiyanlarca katliâma tabii tutulmaları Osmanlı-Türk mülkünde yaşayan Kabalist Yahudileri derinden sarsmıştır.

İzmirli Haham Sabatay Sevi'nin "Mesih"lik iddialarının arkasında bu travmanın olduğu yönünde görüşler vardır. Sabatay, Yahudileri zulümden kurtaracak ve "Tanrı'nın kendilerine vaat ettiği kutsal topraklara" döndürecek Mesih olduğuna inandı ve bunu ilân etti. Yahudi inancında yasak olmasına rağmen Tanrı'nın adını telaffuz etmeye başladı.

Tarih boyunca Yahudiler arasından kendilerini kurtaracak, Arz-ı Mev'ud'a götürecek Mesih olduğunu ilân edenler de çıkmış ve Yahudiler bunlardan büyük zarar görmüşlerdir. Ancak hiçbirinin etkisi Sabatay Sevi kadar zamanımıza ulaşmamıştır.

Yahudiliğin doğru bir şekilde anlaşılması için Yahudi halkı tarafından yaşanmış "ortak bir tarih" kavramı çok önemli ve vazgeçilmezdir.

EVANJELİST – İSRAİL BERABERLİĞİNİ MANİPÜLE EDEN TEŞKİLÂTLAR

Amerikalı yazar Peter Grose, "İsrael in the Mind of America / Amerika'nın Zihnindeki İsrail" adlı kitabında; Amerikan -Yahudi ilişkisinin kökeninde Püriten geleneğinin yattığını söyler. Yazara göre Amerikan elitlerinin Yahudilere bakış açısında hep bu geleneğin etkileri hissedilir. Yahudi yazar Eli Barnavi'ye göre de Amerika'da nefret Yahudilerden ziyade Katoliklere yönelikti. Birçok konuda "Filosemitizm / Yahudi sevgisi" rahatlıkla gözlemlenebiliyordu.

İsrail'in 1960'lı yılların ikinci yarısından bugüne Amerika'dan almış olduğu olağanüstü politik destek ve benzersiz ekonomik yardımlar iki temel sebebe dayanır.

Birincisi, İsrail'in Ortadoğu'daki ve dünyanın her yanındaki politikalarının Amerika'nın çıkarlarına uygun olarak yürütülmesidir. ABD herhangi bir ülke veya örgüte yönelik politikasında "maşa" kullanmak isterse bu tereddütsüz İsrail ve MOSSAD'dır.

İkincisi, İsrail'in ABD içindeki muazzam nüfuzunu kullanmasıdır. Amerika içinde, İsrail politikalarının ABD çıkarları ile uyumlu olup olmamasının hiçbir kıymeti harbiyesi yoktur. ABD içindeki bu pervasızlığın temel dayanaklarından birisi Hıristiyan fundamantalistlerin İsrail'e kayıtsız şartsız "İLÂHİ" formatlı destekleridir.

Örgütlü Yahudilerin, Amerikan Yahudilerinin içindeki oranının yüzde 70'lerde olduğu tahmin edilmektedir.

ABD ve Kanada'daki örgütlü Yahudilerin şovenizmi ortalama bir İsrail Yahudisinin kat-kat üzerindedir.

ABD ve Kanada'da Yahudi örgütleri kesinlikle dışa kapalıdır. Yahudi olmayan kişilerin örgütün kadroları arasına katılmasına izin vermezler.

Bu durum onlara hem sosyal hem siyasi olağanüstü güç çıkarma imkânı verir.

İsrail ve Yahudiler tenkit edilmekten nefret ederler. Bunu en güzel Norman Podhoretz'in şu sözü anlatır: *"Sahra çölü kuma ne kadar muhtaçsa, İsrail de tenkite o kadar muhtaç"*.

1950 yılında ABD'de sadece dört milyon olan Evanjelistler 1980'lere gelindiğinde Amerika içinde ağırlıklarını iyice hissettirmeye başlamışlardı. 1980 yılında Başkan Ronald Reagan'ın seçilmesinde etkili oldular.

Reagan'la birlikte Evanjelistler siyasi elitin tam merkezinde yer almaya başladılar. Amerikan siyasetçileri de Eski Ahiâ ve İncil kehânetçilerinin seçimlerdeki olağanüstü gücünü gördü.

Ve bu güç Kasım 2004 başkanlık seçimlerinde tam mânâsıyla zirve yaptı.

ABD'de "İsrail için Endişelenen Hıristiyanlar Teşkilâtı" meşhur Altıgün Savaşları sonrasında kurulmuştu. Bilâhire, "*İsrail İçin Millî Hıristiyan Liderlik Konferansı*" (NCLCI) adını alan teşkilâtın gâyesi ilginçti:

NCLCI, Amerikalı Hıristiyanları özellikle İsrail ve ABD arasındaki dinî ve siyasî işbirliğinin önemi konusunda eğitmek istiyordu.

Bu fundamantalist grup İsrail'i destekleyen gazete ilânlarıyla, Beyaz Saray önündeki gösterileriyle sürekli gündemde kaldı. İsrail'in Lübnan'ı işgalini destekledi. Filistinlilere Batı Şeria'nın verilmesine karşı çıktı. Kudüs'ün milletlerarası bir statüye kavuşturulması tekliflerini duymak bile istemedi.

İsrail Başbakanları ve siyasi parti liderlerinin ABD'yi ziyaretleri sırasında, görüşme listelerinde istisnasız Evanjelik liderler yer alır. Dinî önderlerden Jerry Falwell başta olmak üzere, Güney Babtist Konvansiyonu lideri Paige Patterson, Precept Papazları Lideri Kay Arthur, siyaset arenasından Senatör Trent Lott, Sam Brownback, Dick Gephard, Dick Armey ve Tom Delay.

Politika yazarı Cal Thomas ise bir başka etkili görüşülmesi gereken isimdir.

İsrail eski Başbakanı Menahem Begin ile başlayan ve geleneksel hâle gelen bu görüşmeler, İsrailli liderlerin ABD'yi ziyaretleri sırasında konferanslarla desteklenir. Konferanslara çok sayıda papaz ve dinî cemaat önderi katılır.

Yukarıda saydığımız isimlerden TV vaizi, medya ve üniversite patronu olan Jerry Falwell Başkan George W. Bush'a çok yakındır.

Bush ihtiyaç duydukça Falwell ile ruhunu yıkar, imanını daha çok aydınlatır.

Pat Robertson, 700'ler Kulübü'nün yöneticisidir. Hıristiyan yayın ağında güçlü ilişkileri vardır. İsrail propagandasının dinî

yayınlar aracılığı ile kamuoyuna ulaştırılmasını temin eder. Sıksık *"kutsal topraklardan haber getiren"* İsraillileri programlara çıkarır, onların konuşmasını sağlar.

Houston merkezli İbrani Mirâsı Papazları, Mesihçi Museviliği Hıristiyanlığın en saf ve doğru formu olarak kabul eder. Bundan dolayı da Hıristiyanlar paganizmden gelmiş olan pazar günü kilise âyinleri yerine cumartesi günü / sept günü âyini düzenlemelidirler.

Dahası Hıristiyanlar Yahudi dinî bayramlarının hepsini kutlamalı, Mesih'i ve Yahudi zikirlerini öğrenmeli ve uygulamalılar.

Bir başka benzeri kurum, *"Atlanta Restorasyon Vakfı"* Bu vakıf kuruluş felsefesini *"Bütün inananların ilk yüz yıl kilisesindeki meşru Yahudi mirâsa olan inançlarını tamir etmek"* şeklinde kuruluş felsefesini deklare ediyor. Felsefesi doğrultusunda konferanslar ve seminerler düzenliyor.

*"Barış için Köprüler Organizasyonu"*nun sloganı: *"Kehânetlerin bir parçası olmak varken sadece okumakla yetinmeyin."* Sloganın gereği olarak da İsrail'e başka ülkelerden gelen yerleşimcilere para, okul, araç gereç kampanya ve yardımları yapıyor.

"İsrail Halkının Hıristiyan Dostları" teşkilâtı 1995 yılında emlâk spekülatörü Ted Beckett tarafından kuruldu.

Bu örgüt Amerika'daki her Evanjelist cemaate, Batı Şeria'da bir Yahudi yerleşim birimini "kardeş" olarak atamaktadır.

Kırk dolayında Evanjelist cemaat bu program çerçevesinde 150 kadar Yahudi yerleşim birimine, maddî ve manevî destek sağlamaktadır.

WCI / World Commitee for İsrael (İsrail İçin Dünya Komitesi), New York merkezli en güçlü Yahudi kuruluşlarından biridir. Öncelikli maksadını, İsrail'in güvenliği ve toprak bütünlüğünü korumak olarak açıklamıştır.

Bu örgütün özelliği Sefarad (Türkiye-Ortadoğu) Yahudileri ve Aşkenaz Yahudileri tarafından kurulmuş olmasıdır. Bunlar oldukça zengin Yahudi grubudur.

1980 yılında Kudüs Hıristiyan Elçiliği adı altında bir organizasyon kuruldu. Resmî ve diplomatik bağı olmayan örgüt, 60 civarındaki ülkede temsilcilik açmış durumda.

Elçilik örgütü 1996 yılında "*Üçüncü Hıristiyan Siyonist Kongresi* "düzenledi. 40 ülkeden 1500'den fazla temsilci bu konferansa katıldı.

"İsrail İçin Birleşmiş Sesler / Voices United for İsrael" örgütü 1990 yılında kuruldu. Hıristiyan Allen Mothersill ve Yahudi Esther Levens örgütün kurucu liderleri. Çoğunluğu Evanjelist olan 240 organizasyon bu örgüte üyedir.

Evanjelis - İsrail dostluğunda tarafların kendine göre bir hesabı var. Evanjelistlerin yaklaşımını şu şekilde özetlemek mümkündür: "*İsrail'e evet ama Yahudiliğe hayır*."

Yahudilerin bakışını da şöyle özetleyebiliriz: "*Fırtınada her liman emniyetlidir. İsrail'i destekledikleri sürece kıyâmet hakkındaki düşünceleri önemli değildir.*"

"*ABD'ye İsrail'e olumlu yaklaşan bir yönetim hâkim olduğunda, bütün ülkelerde Amerika'yı ikna etmenin tek yolunun İsrail'den geçtiği inancı yaygınlaştırılır.*" (*İsrael Shahak, Açık Sırlar, İsrail'in Dış Politikası ve Nükleer Sırlar, s. 275, 2003*)

İsrael Shahak'a göre, Amerikan Yahudi örgütleri bu tabunun korunması için ellerinden gelen her şeyi yapmaktadır. Bunu yaparken en büyük yardımcıları, holokostun ezikliğini bastırmak için, Yahudilerle ilgili konularda ve özellikle Yahudi şovenizmi ve özerkliği konularında laf ederek kendilerini kandıran Hıristiyan filosemitikler olmakta.

Ne kadar sağlıklı, ne kadar süreceği bilinmeyen bir "dostluk" anlayışı.

MUSA'NIN YANKİLERİ

ABD'deki İsrail-Yahudi lobisi hakkında söylenebilecek gerçek şudur: Her istediklerini yapabilecek güçte değil, ancak

BOP'ta veya Ortadoğu'da veyahut da başka bir yerde Amerika'nın ve müttefiklerinin faydasına olabilecekler için de yeterince güçlü.

Yahudilerin ABD üzerindeki etkisiyle ilgili o kadar şey söylendi ki, iş bir efsâneye dönüştü ve mit hâline geldi.

Ortadoğu'da 1960'ların ortalarına kadar egemen güç İngilizler idi.

ABD-Rus mücâdelesi, Ortadoğu'da daha çok "soğuk savaş"ın bir parçası olarak devam etmekteydi.

ABD dış politikasına etki eden iki mahallî lobi grubu mevcuttu. Birincisi ETNİK (İsrail-Yahudi), ikincisi EKONOMİK (Suudilere silah satmak ve petrol gibi).

Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa'nın dağılması, 1989'dan itibaren Ortadoğu'da ABD tarafından doldurulan bir boşluğun doğmasına sebep oldu.

1991'deki Birinci Körfez Savaşı'ndan sonra Basra Körfezi, 11 Eylül 2001 El-Kaide terör saldırılarından sonra, Afganistan ve Irak işgalleri Ortadoğu ve Orta Asya'da boşluğun "fiili" olarak doldurulmasını gündeme taşımıştır.

Sırada, İran, Suriye ve Suudi Arabistan gibi fiili müdahalelere açık ülkelerin yanında, Türkiye gibi "study case"ler var.

BOP, Yeni Dünya Düzeni'nin ve ABD'nin dış politikasının tam ortasına oturmuş durumda.

İsrail-Yahudi lobisi ABD dış politikasını birkaç yoldan etkileyebiliyor, hatta değiştirebiliyor.

Batı Şeria ve Gazze'nin işgali ABD'nin silah ve para yardımları ile en azından kolaylaştırılmış olmuyor mu?

Bu durum Arap ve İslâm dünyasında anti Amerikancı akımların doğup büyümesine vesile oldu.

Afganistan ve Irak'ın işgali; Bosna, Kosova, Doğu Timor ise dikkati çeken bir başka soru başlıkları.

ABD'nin Irak ve İran'ı aynı kefeye koyması en çok İsraillileri ve Amerikan Yahudilerini memnun ediyor. Şimdilik Suriye ve

Suudilerin çok gündeme gelmemesi, işin sadece "takvim" boyutundan kaynaklanıyor.

Ayrıca Türkiye'nin "oturtulacağı yer" konusunda henüz fikir birliği oluşmamış durumda. Keza buna Türkiye'ye karşı kullanılacak yöntem meselesini de ekleyebiliriz.

Muhtemeldir ki, Türkiye ABD içerisindeki devlet ve lobi mahfillerinde asker WASP- sivil Yahudi çatışmasına vesile olmaktadır.

ABD, İsrail'in nükleer programını görmezlikten gelirken, Hindistan'ı, Pakistan'ı kınaması ve İran'ı hedef tahtasına oturtması beraberinde bu süper gücün inandırıcılığını, liderliğini ve iyi niyetini sorgulayan sualleri getiriyor.

ABD'de İsrail'i yaşatmak isteyen çoğunluk yanında bir de İsrail'i yok etmek isteyen, daha küçükte olsa bir grup vardır. Hatta ABD ve Kanada'daki Yahudiler arasında İsrail Devleti'ne karşı olanlar da vardır.

Harvard Üniversitesi'nden Tony Smith, "Dış Bağlantılar: ABD ve Dış Politikasında Etnik Grupların Etkisi" adlı çalışmasında şunları söylüyor:

"İsrail'in dostu" *olmanın gerçekte çok basit bir mânâsı var: İsrail kendisi tek başına Arap komşularıyla ilişkilerinin şartlarını belirlesin ve ABD bu şartları her halükarda onaylasın*".

Detroit Jewish News'in yazdığı gibi; "*Beyaz Saray çalışanları için tam bir eğitim kampı*" olan Amerikan-İsrail Kamu Hizmetleri Komitesi (AIPAC) ve "Büyük Amerikan Yahudi Teşkilâtları Başkanlar Meclisi" ile kişiler arasında iletişim kopukluğu yaşanıyor.

İsrail lobisi, Amerikan-Yahudi toplumu ile benzer özellikler taşımıyor. Çok sayıda Amerikalı Yahudi İsrail'in uyguladığı politikalardan hoşnut olmadıklarını saklamazlar.

Çok sayıda Evanjelist Protestan sağ gruba mensup bazı Yahudi olmayan Amerikalılar lobide çok aktif görevler yürütürken, İsrail'in politikalarından rahatsızlık duyan Yahudiler de İsrail'e karşı aktif kampanyalar yürütüyorlar.

İsrail yandaşı gruplar da İsrail'in politikaları hakkında değişik görüşlere sahipler.

Matthew Dort, Jewish Telegraphic Agency; "*Amerika Siyonist Organizasyonu, kongreyi barış sürecini yavaşlatması konusunda ikna ediyor. Müttefikleri ise çoğunlukla Cumhuriyetçi Parti temsilcileri*" diyor.

İsrail Politika Forumu ve Americans for Peace Now ise barış sürecini ilerletmektedirler. Demokrat Parti Senatör ve Temsilciler Meclisi üyeleri bu grupların söylemlerine daha yakın durmaktadır.

BİRLİĞİN SİHİRLİ SEMBOLÜ: DOLAR

İsrail lobisi; İsrail'in politikaları konusunda değilse bile, ABD'nin İsrail politikası hususunda konsensüsü sağlamış durumda.

İsrail yanlısı iki koalisyonun farklı tutum sergilemeleri iki sebebe dayanıyor.

Birincisi, ABD'nin İsrail'e yaptığı çok büyük meblâğlara varan karşılıksız yardımlar.

International Security, Kış 2001/02 Dergisi'nden Stephan Walt'ın bu konudaki görüşü:

"1967 yılında İsrail'in savunma harcamaları, Mısır, Irak, Ürdün ve Suriye'nin toplam savunma harcamalarının yarısından azdı... Bugün İsrail'in savunma harcamaları adı geçen Arap ülkelerinin toplam harcamalarından yüzde 30 fazla.

İsrail, ABD'nin dış yardımlarından en fazla pay alan ülke. Yıllık üç milyar dolar ve bunun üçte ikisi askeri yardım. 1979 yılından günümüze kadar yapılan yardımların toplamı 80 milyar dolar.

İkincisi, lobi BM ve diğer çokuluslu örgütler içerisinde İsrail'in ABD'nin mutlak diplomatik koruması altında bulunmasını talep ediyor.

Bu bağlamda ABD 2004 yazında anti semitik çalışmaların dünya üzerinde kontrolü kararını aldı.

Filistin topraklarında 1993 yılından beri İsrail hükümetleri pervasızca Yahudi yerleşimciler politikasını uyguluyor.

Bu durum Başkan Carter döneminde "yasadışı" olarak tanımlanırken, Reagan döneminde "*barışın önündeki engele*" dönüştü. Günümüzde ise Doğu Kudüs dâhil, İsrail'in buralarda kurduğu fiili statü muğlâk bir görüntü ve sessizlik içinde.

İsrail lobisi, diğer tarihi ABD etnik lobilerinden strateji ve ölçek bakımından farklılık arz eder.

Amerika'da Kübalı-Amerikalılar, Ermeni-Amerikalılar, Yunanlı-Amerikalılar, İrandalı-Amerikalılar vb. lobiler vardır. Bunlar şu veya bu ölçüde ABD dış politikasın etkilemişlerdir.

Geçmişte etnik temele dayalı Almanya ve İrlanda diasporaları çok etkiliydiler, günümüzde de lokal olarak etkileri sürüyor.

Bunların etkileri finansal değil, oy depolarından kaynaklanmaktaydı.

Mesela İrlandalılar, Boston ve Chicago'da, Almanlar Milwaukee'de, Kübalılar Miami'de, Meksika asıllılar Kaliforniya ve Teksas'ta oldukça etkilidirler.

Halbuki toplam ABD nüfusunun yüzde ikisi kadar olan Amerikan Yahudileri daha çok New York, Miami, Los Angeles ve Washington D.C.'de toplanmış olmalarına rağmen etkileri sadece etnik oy deposu bazında değil.

Yahudiler ETNİK BAĞIŞ KRALLARIDIRLAR. Onlar parayı konuştururlar. Hem de her dilde ve mahalli aksanlarda. Amerikalıların deyimi ile paranın dilinden en iyi Yahudiler anlar.

ABD'de, sadece Yahudi lobisi, hem ekonomik faydaya (sanayi ve sanayi birlikleri) hem sivil toplum kuruluşlarına (National Rifle Association, Kürtaj Yandaşları, Kürtaj Karşıtları vs. gibi) yönelik millî lobi tekniklerini başarılı bir şekilde uygulamaktadır.

Örneğin, "Daha iyi yönetim için Tennesseliler", veya "Walter'in Yapı Yönetimi Politik Komitesi Colorado" gibi adlarla ku-

rulan sahte tarım bölgeleri organizasyonları üzerinden aktarılan Amerika çapında kampanya bağışlarını kullanmaktadır.

Burada esas maksat, çok az sayıda Yahudi'nin yaşadığı bölgelerdeki kongre üyelerini etkilemektir.

Amerikan Yahudi Komitesi'nin (AJC) Milli Hizmetler Yöneticiliği'nden emekli Stephen Steinlight, Yahudi-İsrail lobisinin, seçilmiş senatör ve Temsilciler Meclisi üyelerini etkilemek için bağış mekanizmasını nasıl kullandığını anlatıyor:

"Kampanya; finans düzenlemeleri başarıya ulaşmadıkça veya ulaşıncaya kadar... Büyük maddî imkânları Yahudilere, dikkate değer avantajlar kazandırmaya devam edecektir. Kongredeki anahtar kişiler tarafından ikna edilmeye devam edeceğiz. Siyasi sistemdeki bu kuvvet, mahalliden Amerika çapına para üzerinden aktarılıyor. Özellikle de İsrail'e sempatik gözüken adaylara. Böylece Yahudi toplumu bizim fikirlerimizi destekleyen seçilmiş koalisyonları bölebilecek, yenebilecek ve bu koalisyonlara girebilecek durumdadır."

CUMHURİYETÇİLERE VE DEMOKRATLARA FARKLI YÖNTEM, ANCAK HER DEVİRDE LOBİ

Geçmişte Cumhuriyetçiler ve Demokrat Partililer Yahudi lobisine farklı tutumlar sergileyebiliyorlardı. Günümüzde ise, her iki parti farklı yöntem ve yollarla da olsa Yahudi lobisinden çok ciddi ölçüde etkilenmektedir.

Eskiden beri Amerikan Yahudileri Demokrat Parti koalisyonunun bir parçası olagelmişlerdir. Günümüzde Demokratları destekleyen tek beyaz, ezici oy çoğunluğu, etnik grup Yahudilerdir.

Cumhuriyetçilere gelince, Eisenhower'den baba Bush'a kadar çoğu Cumhuriyetçi başkan ve üst düzey yönetici eski bir Cumhuriyetçi dışişleri bakanının şu görüşünü paylaşmaktadır.

"Yahudileri boş verin. Onlar bize asla oy vermezler."

Kasım 2004 başkanlık seçimlerinde de Demokratlara ve Cumhuriyetçilere verilen Yahudi oyların dağılımı yüzde 78'e karşı 22'dir.

Eski başkanlardan Nixon anti-semitik görüşleriyle tanınmasına rağmen 1973 Arap-İsrail savaşında İsraillileri kurtarmıştır.

Eisenhower 1956 yılında, İsrail, İngiltere ve Fransa'nın Süveyş Kanalı'nı ele geçirmelerini engellemiştir. Tabi bu, İsraillileri ve ABD'deki Yahudi toplumunu çileden çıkarmıştır.

Baba Bush Yahudi lobisini halk önünde tartışan ve tenkit eden son ABD başkanı oldu. (!)

Eylül 1991'de baba Bush şöyle demişti: *"Hill'de bugün bin lobici, Kongre'yi İsrail'e yardım etmesi için dolaşıyor. Ben Kongre'yi ödeme garantisini 120 gün daha ertelemesi için iknaya çalışan tek kişiyim."*

Demokratlar ve Clinton Yahudi lobisi ile baba Bush yönetimi arasındaki bu anlaşmazlığı kullandılar. Daha sonra da 2000 seçimlerinde Demokratların başkan adayı Yunan asıllı Al Gore AIPAC'taki bir konuşmasında şöyle diyecekti:

"Ödeme garantisini bir sopa gibi kullanarak İsrail'i zorlamaya çalışan Bush'un dış politika uzmanları karşısında ayaklandığınızı hatırlıyorum, sizinle beraberim ve birlikte onları yeneceğiz."

AIPAC'ın eski başkanı Steve Grossman, 1996 yılında, Demokrat Parti'nin millî başkanı olarak basına, "ABD-İsrail ilişkilerini güçlendirme sorumluluğum daha bitmedi" diyordu.

Martin Indyk, Avustralya vatandaşlığından ABD vatandaşlığına geçtikten yaklaşık üç yıl sonra Clinton tarafından İsrail Büyükelçiliği'ne atandı.

Indyk, AIPAC'la işbirliği içindeki İsrail yandaşı bir düşünce kuruluşunun / Think-Tank yetkililerindendi.

Clinton ve Indyk, Barak ve Arafat'ı Wye River görüşmeleri için bir araya getirdi. Ancak görüşmeler başarısızlıkla sonuçlandı.

Mark Rich, ABD'deki en büyük suçlardan birini işlemişti. Vergi borcunu ödemek yerine ABD vatandaşlığından vazgeçmişti. Kaçak milyarder FBI'ın en çok arananlar listesindeydi.

Ehud Barak, MOSSAD eski başkanı, ABD'li "Anti Deformation League"nin de aralarında bulunduğu İsrailli bir "Kim kim-

dir" listesi ve Amerikalı Yahudiler bastırdıkça bastırdılar... Clinton, Mark Rich'i bağışladı.

Bu ekipten bir kısmı Amerikalı İsrail casusu Jonathan Pollard'ın bağışlanması için de gayret sarfetmişti.

21 Şubat 2001'de New York Times, Clinton'un bu afları İsrail için yaptığını yazıyordu.

MOSSAD'ın Yahudileri düşman ülkelerden kurtarmasına katkısı, Gazze ve Batı Şeria'daki eğitim ve sağlık programlarıyla barış sürecine yaptığı yardımlar sebebiyle, Amerika ve Avrupa'daki Yahudi topluluklarının liderleri Bay Rich'in affedilmesi için ısrar ettiler.

Çoğunluk Amerikalı Yahudi, radikal WASP ve Evanjelik Hıristiyan gruplarla ittifakından duydukları rahatsızlık sebebiyle George W. Bush'a düşmandırlar. Hem de pratikte George W. Bush'un petrol lobisinden çok İsrail-Yahudi lobisinden etkileniyor olmasına rağmen.

Amerika'daki Yahudi anlayış farklılığına en iyi örneklerden birisi, kendisini "Rockefeller Cumhuriyetçisi", ki Rockefeller de Yahudi'dir, olarak tanımlayan ve Filistin'e daha esnek bakan Colin Powell'in Dışişleri Bakanlığı üzerindeki etkisini çok çabuk kaybetmedir. Zira İsrail yanlısı Şahinlerle birlikte olan Şahinlerin Şahini, Yahudi Savunma Bakan Yardımcısı Poul Wolfowitz inisiyatifi ele geçirdi.

Kaldı ki Colin Powell Jamaika-New York asıllı olup baba tarafından Yahudi'dir. Gayet mükemmel Yiddişçe konuşur.

Tabii Wolfowitz yalnız değildi. "Karanlıklar Prensi" olarak şöhret olmuş Richard Perle, Douglas J. Feith ilk akla gelen isimler.

Feith, 1997 yılında "İsrail İçin Strateji" adlı çalışmasında, "Filistin kontrolündeki bölgeleri" ödenecek bedel çok kanlı olsa bile tekrar işgal etmek için İsrail'e gitti.

Feith ve babasına 13 Ekim 1997'de aşırı sağcı Amerikan Siyonist organizasyonu tarafından "kıymetli birer hayırsever ve İsrail yanlısı aktivist" olduklarından dolayı ödül verildi. Feith,

Pentagon'daki önemli postlardan birinde oturuyor. Perle ise Bush'un yarı resmî savunma politikası kurulunun başkanıydı.

Perle ve Feith'in yardım ettiği radikal Siyonist sağcıların sayısı az fakat Cumhuriyetçi Parti'nin politika geliştiricileri arasında oldukça güçlüler.

1970'li, 80'li yıllar ve eski Demokrat Yahudi entelektüellerin Reagan'ın genişletilmiş koalisyonuna katıldıkları dönemlere bakalım.

O zaman bu Şahinlerin çoğu kamuoyunda demokrasi için Global / Küresel Haçlı Seferleri'nden bahsediyordu.

"Neo-Konservatifler / Yeni Muhafazakârlar" gibi birçoğunun ana kaygısı güç ve İsrail'in adıydı.

Sağcı "Weekly Standard"ın editörü William Kristol, 27 Haziran 2000'de "Jerusalem Post" Gazetesi'nde küresel demokrasi hakkında yapılan benzer konuşmaların sebebini şöyle açıklamıştı:

"ABD ve İsrail için en iyi olan genel olarak birleşmek ve güçlü olmak diye düşünülmüştü ve sonra İsrail'e karşı sorumluluk genel dış politika haline geldi."

ABD'DE ORDU VE YAHUDİ SAVAŞI

Yahudilerin bağış krallığı Amerikan seçilmişleri üzerinde etkili. Seçilmişler üzerindeki Bu, atanmışlar üzerinde de tesirini gösteriyor.

Eskiden ordu, gizli servisler ve yabancılar servisi gibi kariyere dayalı sahalardaki etkileri azdı. Bu kadrolarda yer alanlar duruma göre Arap yanlısı olmakla suçlanabiliyordu.

İş üniformalı askerlere gelince, genellikle Yahudi-İsrail yanlısı medya vasıtasıyla hedefteki üniformalıya saldırıyorlar.

Yazı ve yorumlarda İsrail için öncelikli tehlike oluşturan Irak ve İran gibi ülkelere saldırmak istemeyen bu ABD askerleri alenen suçlanarak, korkak oldukları iddia ediliyor. Gizli ser-

vis/servisler çalışanları da anti-semitizm yanlısı olmakla suçlanıyorlar.

Amiral Bobby Ray Inman yukarıdaki yönteme iyi bir örnek teşkil etmiştir.

Clinton, kurmay deniz subayı ve Ulusal Güvenlik Ajansı eski Başkanı Inman'ı savunma bakan adayı göstermişti. Hemen arkasından Nixon'un konuşma metinlerini yazan ve baba Bush'un başarısız bir İsrail yanlısı olduğunu düşünen Muhafazakârlar, Cumhuriyetçi "William Safire", Amiral Inman'ı âdeta saldırı bombardımanına tâbi tuttu.

Safire, New York Times Gazetesi'ndeki köşesinde, Inman'ı Deniz İstihbarat Servisi'ndeki İsrail ajanı Jonathan Pollard'ı haddinden fazla yargılamakla suçladı.

Amiral Inman saldırılara cevap verdi. Inman, Safire'yi 1981 yılında aldığı kararı iptal etmesi konusunda CIA Başkanı William Casey'e gizlice baskı yapmakla suçladı.

Buna karşılık Safire de Amiral Inman'ın "İsrail karşıtı önyargı" ile saldırdığını yazdı.

Inman, "Yeni Mc Carti'cilik" olarak adlandırdığı bu durumla daha fazla yüzleşmektense geri çekilmeyi yeğledi.

MEDYA VE MEDYA

http: //rense.com/genera144/sevenjewishamericans.htm

Yukarıdaki internet sayfasında yer alan yazının adı:

"Seven Jewish-Americans Control Most US Major Media" yani Amerika'nın Önde Gelen Büyük Medyasını Yedi Yahudi Amerikalı kontrol ediyor. Bu ilginç yazıyı okuyunuz.

Bu yazının yazarı John Whitley yazısına şu cümleyle başlıyor. "Amerika'nın ana medya gruplarının sahibi Müslüman olsaydı, insanlar ne hissederdi?

- Bağış ve kampanya yardımları (Bankacılık-sanayi-ticaret kaynaklı finans gücü)

- Yüksek mevkilere atamalar.
- Medya.

Bu üçlü İsrail-Yahudi lobisinin esas sacayağını oluşturur.

Mesele, medyada Yahudilerin ve Evanjelistlerin günlük haberleri sansürlemeleri değil.

Esas mesele sansürlemeden daha fazla İsrail yanlısı yönlendirme ve manipülasyonlar.

New York Times, The Washington Post, The Wall Street Journal, L.A. Times ve televizyon muhabirleri, Ortadoğu ile ilgili haberlerinde bir hayli objektifler. Ancak merkezlerin bu haberleri filtrelemeye tâbi tutarak, bir de İsrail'in barış yanlısı, Filistinlilerin ise uzlaşmaz ve terörist olarak takdim edilmeleri var ki...

Amerikan halkı İsrail-Arap anlaşmazlığında bir türlü gerçeği öğrenemiyor.

Hep "*Filistin saldırılarına karşılık İsrail Gazze'yi bombalıyor.*" Hiçbir haberde; "*İsrail'in Batı Şeria, Gazze ve Doğu Kudüs'teki 30 yıllık işgaline karşılık Filistinliler, İsrail kuvvetleriyle çatıştı*" olmuyor.

Kısacası objektif haberlere güle-güle, İsrail yanlısı yorumlara hoş geldin. Medyanın ana çizgisi bu şekilde tanımlanabilir.

İsrail'in haklarını Evanjelik vaizler ve politikacıların yanında medyada da çok güzel savunanlar var.

Bunlardan birkaç tanesi, William Safire, George Will, Cal Thomas, Thomas Friedman, Charles Krauthammer, Anthony Lewis, Flora Lewis gibi.

Büyük medya kuruluşlarında İsrail'in hafifçe tenkit edilmesi bile tam bir tabu.

Hele 11 Eylül 2001'den sonra Araplara saldırmak, Müslümanlığa ve Müslümanlara hakaret etmek, Yahudilerden önce Evanjelik Hıristiyanların önderlik ettiği bir Amerika gerçeği.

Günümüzde Yahudiler Araplardan ve İran'dan genel, Filistinlilerden özel olarak nefret ediyorlar. Araplar ve İranlılarda Yahudi nefreti gün geçtikçe büyürken, topyekûn İslâm dünyasında İsrail Yahudi-Amerikan düşmanlığı hızla tırmanıyor.

Hatta Yahudi düşmanlığı Avrupa ve Rusya'da da gün geçtikçe tırmanıyor.

BBC'inin 2004 yılındaki araştırmalarına göre Amerikan düşmanlığı Türkiye'de yüzde 92, Almanya'da yüzde 89 seviyelerine tırmanmış durumda.

Bütün bunlar Evanjeliklerin istediği "Kaos ve Mesih" beklentisine uygun.

Birçok Yahudi; "İsrail, Filistinlileri 1967'de Ürdün'e vermeliydi" diyor.

1830'dan sonra da Güneyli WASP'lar şöyle demişti: "Hepsini Afrika'da bırakmalıydık." Bu söz zenciler için söylenmişti.

1967 Arap-İsrail savaşından sonra, İsrail yönetiminin esir Araplara karşı uyguladıklarını meşru gösterme gayretleri önce Yahudi-Amerikan diasporasını insani idealizmden uzaklaştırdı. Sonra da *"kendilerinin kolaylaştırılmış cennet hayali için"* Evanjelistlerin vicdanları kurudu. Öyle bir vicdanî kuruma ki 144 bin Yahudi dışında ne Yahudilerin ne Müslümanların, nede başka inançta olanların şansı yok. Kısaca Evanjelistlerin cenneti; Yahudi, Müslüman, Hıristiyan, Budist insanların acıları üzerinde yükselmekte.

Amerikan Yahudileri arasında tarihi olarak üç ana akım taraftar bulmuştur.

-Üniversal liberalizm.

- Marksist-sosyalist radikalizm.

- Etnik Siyonizm.

Liberallerin Amerikan tarihinde çok önemli bir yeri vardır. İnsan haklarının gelişmesi, hayır kurumlarının etkin şekilde kullanımı vs. Fakat Yahudi liberalizmi kendi başarısının kurbanı oldu ve kendilerini asimile ettiler. Liberallerin ve Marksistlerin en azından yarısı Yahudi topluluğunun dışından evlendi. Bunların çocukları da muhafazakâr Yahudi gibi yetişmediler.

İşte bu durum, 1967, 1973 Arap-İsrail savaşı, Yahudiler arasında muhafazakâr dinî geleneklere ve ideolojik olarak Siyoniz-

me yönelişi hızlandırdı. Bir kısım Yahudi bu sebeplerle kendilerini dünyevi işlerden soyutlayıp dine verdi.

Demokrat Parti'nin 2000 yılı başkan adayı Al Gore'un başkan yardımcısı adayı Joseph Lieberman bunların en meşhurlarındandır.

Amerikan Yahudilerinin büyük çoğunluğu, ironik tarzda birçok yeni muhafazakâr Yahudi, anti-Semitizmle tarif edilebilecek, dünyevi olaylara karşı düşmanca tutum geliştirdiler.

1960'ların ortalarına kadar Amerika'nın birçok şehrinde bazı barların kapısında: "Köpekler, zenciler ve Yahudiler giremez" yazıyordu.

1970'lere gelindiğinde Amerikan Yahudileri, ummadıkları bir toplumsal desteği arkalarında buldular. Çoğunluğu WASP olan devlet mekanizmasında önemli postlarda oturan Evanjelist beyazlar.

Yahudiler Amerika içindeki "tecrit"ten kurtulmuşlardı. Evanjelistler de cennet için bütün hesaplarını İsrail üzerine yapmaktaydılar.

Bu durum Yahudileri "DİNÎ" açıdan rahatsız etse de, doğrusu "SİYASÎ" yönden ihtiyaçları vardı. Eh bu durumu da Evanjelistler zaten biliyordu.

Günümüzde çoğunluk Amerikalı Yahudi'nin iki dini var: Önce Yahudilik, sonra Amerikalılık. Elbette bugün itibariyle sayıları 75 milyon olan Evanjelistlerin de iki dini var. Önce Evanjelizm, sonra İsrailcilik.

ABD'de gittikçe artan, İsrail'de ise zirve yapmış olan Yahudi Fundamantalizmi ile Hıristiyan Fundamantalizmi var güçleri ile "Yeni Dünya Düzeni"ni kurmak için BOP denen "ateş çukurunun" içine propaganda malzemesi atıyorlar. Atış merkezi de medya.

Yahudi kimliğinin temeli olarak Etnosentrik Politik Siyonizm, ABD'deki liberal Yahudiler ve eski solculara, sıkı Ortodoks Yahudi hayat tarzından daha cazip geliyor.

Siyasi Siyonizm'i Yahudiliğin temeli yapmak sade bir ikili bağlılığı doğurur.

- Yahudi milliyetçiliği ve İsrail'in anavatan olarak kabulü.
- Amerikan millî marşını söylemek. Günümüzde ABD bu iki bağlılığı iyice kabul etmiş durumda.

İsrail'in politikalarına ve ABD-Yahudi lobisine en ağır tenkitler aşırı sol ve aşırı sağdan geliyor.

Soldan, Edward Said (Filistinli Hıristiyan Arap 2004'te öldü), Noam Chomsky, (üniversite hocası olan bu kişinin bir diğer özelliği Türk düşmanı olmasıdır.) Bu ikiliyi en çok üniversitelerdeki solcu akademik kadrolar dikkate aldı.

Sağdan, WASP entelektüellerin bir kısmı. Mesela Patrick Buchanan, Zenci Müslüman Farrakhan gibi.

Yahudi lobisinin Amerikalıları ikna etmek için hem gücü hem de zamanı var. Diğerlerinin de gücü potansiyel olarak var fakat hayata geçiremiyorlar.

Bunun sihirli sebebi, seçilmişler ve atanmışlar üzerindeki Yahudi kaynaklı finans ve medya gücü.

Birçok gazeteci, akademisyen, politikacı, işadamı özel konuşmalarında, Yahudi lobisinin ve İsrail'i destekleyen Evanjelistlerin hedefi olmaktan çekindiğini söylüyor.

ABD millî güvenliğindeki en stratejik ve gözde işler rutin bir tarzda İsrail veya ABD'li Yahudi lobisi ile yakın bağı olan kişilere gidiyor.

Askerlerle diplomatlar eğer İsrail politikalarının karşısında dururlarsa büyük bir karalama kampanyasıyla karşılaşıyorlar.

Eskiden İsrail'in savunma hakkı meşru olarak görülürken günümüzde hâdise bunun dışına çıkmış, âdeta Evanjelist "CENNET" ile Siyonist "BÜYÜK İSRAİL SİYASETİ"nin dansına dönüşmüştür.

İkisinin dansı ise ölümcül bir "örümcek" dansına benziyor.

EVANJELİST - KABALİSTİK FORMATLI KIYÂMET SENARYOLARININ ABD DIŞ POLİTİKASINA ETKİLERİ

Amerika denildiğinde, Evanjelistler Yahudilikten daha fazla gündeme gelmeye başladı.

Türkiye'de özellikle ümmetçi kesim ve bir kısım dini tarikatlarca Türk insanına Yahudi lobisinin gücü abartılı bir tarzda sunulurken, Evanjelizmin radikal kıyâmetçi gücü hep sahnenin arkasında kaldı.

Biz Türkler ABD'de en etkin lobinin Yahudiler olduğunu âdeta peşinen kabul etmişizdir. Hâlbuki en etkin lobi ve güç, hatta Yahudilerin kâbusu hâline gelen, ABD'ye başkan seçecek kadar, FEMA / Federal Âcil Durum Yönetim Teşkilâtı vasıtası ile DARBE yapacak kadar güçlü olanlar Evanjelistlerdir.

FEMA, Amerika'da devlet içinde devlettir. Sıkıyönetim ilânı dâhil, anayasayı askıya alabilecek yegâne güç merkezidir. Ve WASP'ların elindedir.

İngiliz Dışişleri Bakanlığı'nın bir araştırmasına dayanarak Financial Times şu yorumda bulunmuştu: "Yeryüzünde din, her alanda özellikle diplomasi ve savaş hususlarında gün geçtikçe daha etkili hâle geliyor."

ABD'nin önce Araplara, sonra İslâm dünyasına ve şimdi de Hollywood film ve TV dizileri ile İslâm'ın laik kanadı Türkiye ve Türklere açtığı siyasi haçlı seferinin motivasyon temeli ABD'yi yöneten Evanjelist din anlayışının arka plânında gizli.

Başta George W. Bush ve Evanjelist ekibi, İsrail ve İsrail menfaatleri için Amerika dahil, dünyayı ateşin içine atabilecek kadar Yahudi sempazitanı. Bu "sempatinin" kaynağı onların dinî inanışlarının teolojik altyapısına dayanıyor.

Kısaca Evanjelizm, Yahudiliğin Hıristiyanlık içindeki TRUVA ATI şeklinde de tarif edilebilir.

Yahudiler gibi onlar da Tanrı'nın insanları eşit yaratmadığına inanıyorlar. Bazı insanlar birinci sınıf yaratılmışlardır. Evan-

jelistler de Yahudilerin seçilmiş insanlar olduğunu kabul ediyorlar.

İnanışlarına göre, Tanrı'nın birinci sınıf insanları olan Yahudilerin bütün isteklerine Evanjelistler yardım etmek mecburiyetindedirler. Bu yolla İsa Mesih daha çabuk dünyaya dönecek, Yahudiler sâyesinde Armagedon-Kıyâmet savaşı çıkacak ve Mesih'e gerçek imanlılar semâya yükselecek ve cennete gidecekler.

Günümüzdeki Evanjelist liderler, Kutsal Kitap'ta anlatılan "Siyon Toprağı" ile İsrail Devleti'nin aynı şey olduğunu söylüyorlar.

Tanrı'nın insanlar ve milletler için bir hesabı vardır. Tanrı insanları iki kategoriye ayırmıştır. Yahudiler ve Yahudi olmayanlar.

Tanrı'nın dünyevî plânı Yahudiler için, uhrevî olanı ise yeniden doğmuş Evanjelist Protestanlar içindir.

Müslümanlar, Budistler ve hatta Evanjelik olmayan Hıristiyanlar Tanrı için bir mânâ ifade etmezler.

Yahudilerdeki Mesih inancı ile Evanjelistlerin ilâhi formatlı cennet plânları örtüşmektedir.

İsa Mesih geldiğinde 144 bin Yahudi ona iman edecek. Bu durum her ne kadar Fundamantalist Yahudileri kızdırsa da pratikte iki faydası var:

Birincisi, Amerika içinde ve dünya kamuoyunda Yahudilerin izolasyonunu önlüyor.

İkincisi ise, Evanjelistlerin uhrevi hesapları Yahudilerin siyasi hesaplarının gerçekleşmesine bağlı.

Mesih geldiğinde, yeniden doğmuş Evanjelistler semâda olacağından, yeryüzündeki Türbülasyon Dönemi'nde, Yahudiler bir tarafta, Yahudilerin düşmanları Müslümanlar Katolikler, Ortodokslar, Budistler diğer tarafta olmak üzere aralarında "Armagedon" savaşı olacak. İsa Mesih önderliğindeki 144 bin Yahudi-Evanjelist ve diğer Mesih'e iman edenler savaşı kazanacak. Bin yıl süren bir dünya egemenliği ve barış dönemi başlayacak.

1970'lerden beri artarak ve günümüzde zirve yapan anlayış ile İsrail'in en büyük destekçisinin Evanjelistlerin önderliğindeki ABD olduğu aşikâr.

Bu gerçeği alt siyonist komplolar ile açıklamak yeterli değildir.

İsrail destekçisi siyasi ve aydın elitin seçmene rağmen önceliklerini hayata geçirmesi beklenmemelidir.

Nasıl oluyor da ABD'de siyasi merkezi WASP olan bir seçmen çoğunluğunun bulunduğu, Amerikan menfaatlerine zarar verdiği halde, her şart ve platformda İsrail yanlısı politikalar artan bir trendle uygulanıyor?

Amerikalıların İslâm dünyası ile ilişkilerini etkileyen en önemli faktör, Evanjelist âhir zaman kehânetlerinin gerçekleşmesinin Yahudilere, İsrail'e ihtiyaç duymasıdır.

1998 yılının Nisan ayında Washington D.C'de "İsrail İçin Birleşik Sesler" konferansında konuşan zamanın İsrail Başbakanı Benjamin Netenyahu'nun üç binden fazla dinleyicisinin çoğunluğu Amerikan Yahudileri değil, Fundamantalist Evanjelik Hıristiyan Koalisyonu'nun temsilcileriydi.

Cumhuriyetçi Parti'nin Senato'daki kilit ismi Rick Santorum, gizli bir Hıristiyan teşkilâtının üyesi ve 1976 Camp David Antlaşması gibi önemli diplomatik kararların arkasındaki isim olan Doug Coe, Güneyli Babtist Kongresi'nin Washington D.C'deki bir numaralı adamı Richard Land, Bush'un konuşma metinlerini yazan Michael Gerson, ABD'nin meşhur hukukçularından Jay Sekulow, "Strang İletişim" yayınevinin sahibi Stephen Strang, Hıristiyan Koalisyonu'nun Lideri Ralph Reed, Precent Papazlıkları'ndan Kay Arthur, Kadınlar Nuru'ndan Jane Hanson, Millî Dinî Yayınlardan Brant Gustavson gibi Yeni Hıristiyan sağının şöhretli liderlerinin bulunduğu Evanjelistler bunlar arasında sayılabilir.

Jerry Falwell ve Pat Robertson gibi Evanjelist liderler katılamasalar da, desteklerini ve konferansa başarı dileklerini Amerikan kamuoyuna bir mesajla duyurmayı ihmal etmemişlerdi.

Amerikan Evanjelistleri, İsrail'in güvenliğine yönelik her tülü gelişmeye anında tepki gösterirler ve bundan da büyük gurur duyarlar. Fakat diğer taraftan da Yahudilerin Evanjelizme hücum etmesinden ve dünya da sürekli karışıklık yaratmasından şikâyet ederler.

İsrail'e gelince, Evanjelist desteği şevkle kabullenir ancak onların liderlerini ve söylemlerini de acımasızca tenkit eder.

İsrail ve Yahudiler Evanjelistlerin kutsal topraklardaki misyonerlik faaliyetlerinden ve çifte standartlarından sürekli şikâyetçidirler.

Evanjelistler Amerikan kamuoyu ve dış politikasında çok büyük etkiye sahiptirler.

Çocukluğundan beri kiliselerde İncil kaynaklı menkıbeleri dinleyen her Evanjelist için, vaad edilmiş topraklar hiç gitmedikleri, çoğunun da ekonomik şartlarından dolayı gidemeyeceği vatanlarıdır. Buna rağmen her yıl on binlerce Amerikalı Evanjelist İsa'nın "ayak izlerinden yürümek" için İsrail'e hacca gider.

İsrail onlar için kutsaldır. İsa orada doğmuş, vaaz etmiş, çarmıha gerilmiş ve yeniden canlanmıştır.

Amerikalılar için Ortadoğu, İsa Mesih'in "ikinci" gelişindegerçekte Evanjelistlere göre üçüncü- yaşanacak olayların tam merkezindedir.

Evanjelistler İncil'i, merkezinde İsrail'in olduğu pek çok kehânetin şifrelendirdiği, sır dolu bir ezoterik –Kabalistik metin gibi okumaya ve yorumlamaya teşnedirler.

Evanjelistlere göre insanlığın kaderi Tanrı tarafından önceden ilâhi bir senaryo olarak yazılmıştır. Diğer insanlar gibi İsrail oğulları da bu kozmik tiyatroda kendilerine biçilmiş rolü oynamaktadır.

Evanjeliklerin birçok apokaliptik, kıyâmetçi milenyumcu kült gruplarla benzerliği var.

İncil'in apokaliptik ayetlerinde kıyâmet beklentisi malum. Kıyâmeti hızlandırma çabası içinde olan AUM ve Evanjelist ta-

rikatlara ilham kaynağı olmuş kültler ortak pek çok inancın kökeni büyük oranda İncil, Tevrat ve Kabala'da buluyorlar.

Evanjelist Hıristiyanlar, İncil'deki bu tür âyetleri birebir okuyor. Ve birebir dünya siyasetine yansıtmayı kendilerine hedef tayin ediyorlar.

Armagedon deyimini ilk olarak kullanan Evanjelist Amerikan Başkanı Ronald Reagan'dır. "Armagedon'a hazırlanmalıyız" sözü ona aittir.

Evanjelikler Hz. İsa'nın geleceğinden o kadar eminler ki; "İsa Mesih mutlaka gelecek. Gelmezse biz onu getirmenin yollarını biliriz" diyorlar.

Genetik sahasındaki çalışmaların bu hususla bağlantılı olabileceğini veya bu iddianın arkasında da genetik çalışmalarda kaydedilen gelişmelerin etkisi olduğunu savunanlar mevcuttur.

İsa Mesih'in yeryüzüne gelmesi için yedi aşamalı bir plânın gerçekleşmesi şart. Bunlardan birisi İsrail'in Megiddo vâdisinde çıkacak Armagedon savaşı.

İncil'deki apokaliptik âyetlerde bunlar yazdığına göre, Evanjelistler, "Bu âyetler var ama biz de kendi hür irademizi bu âyetlerin gerçekleşmesi için seferber etmeliyiz" mantalitesinden hareket ediyorlar.

Evanjelik Vaiz Jack Van İmpe bir kıyâmet raporu hazırlıyor. Başkan Bush şimdi dışişleri bakanı olan, Millî Güvenlik Danışmanı Condoleezza Rice'yi görevlendiriyor ve raporu inceletiyor.

Evanjelistler kıyâmeti "insanlığın Altın Çağ'a geri dönüşü" olarak değerlendiriyorlar.

Onlara göre İsrail Devleti'nin kurulması bu aşamalardan birisi. Bu görüşe karşı çıkan bazı hahamlar, İsrail Devleti'nin kurulmasına itiraz ederek yıkılmasını istiyorlar.

Bu isteğe Evanjelistler sert tepki göstererek; "*Sizin bunu tercih etmek gibi bir hakkınız yok. Çünkü Tanrı bunu vaad etti*" diyorlar.

Amerikan Fundamantalist Hıristiyanların İsrail'i desteklemek mecburiyetinde olmalarının ilâhi dayanağı şu şekilde özetlenebilir. Öncelikle İsrail oğulları seçilmiş ve üstün bir ırktır.

a- Tanrı İsrail oğullarını "yeryüzü egemenliği" ile

b- Evanjelistleri "gökyüzü egemenliği" ile mükâfatlandıracaktır.

Amerika'da siyaset yapanlar, 75 milyonluk bu gücü dikkate almak durumundadırlar.

Nasıl Hitler ezoterik "Thule / Tule" tarikatı üyesi ise Bush'da ezoterik "Kurukafa ve Kemikler" tarikatı üyesidir.

Hitler'in tarikatı oyuk dünya görüşüne inanıyordu. İnsanlar dünyanın içinde yaşamakta ve dünyanın merkezinde bir güneş bulunmakta.

Hitler gibi Bush'da çok genç yaşta ezoterik örgüt tarafından devşirilmiş ve şuuraltı ezoterik örgütün gâyesine uygun olarak âdeta yeniden programlanmıştır.

Açıkçası Bush'un Evanjelik söylemi sadece kamuoyu desteği içindir. "Yeni Dünya Düzeni" teorisyenlerinin ilâhi dinlerle gerçekte hiçbir alakaları yok.

Hitler'in mensubu olduğu gizli Tule Tarikatı dünyanın birçok yerinde sihirbazlık yoluyla insanları kendilerine bağlayıp birçok iğrençlikler ve zulümler yapmış. Hitler de Hz. İsa'nın öğretilerine ve felsefesine zıt bir sürü işlerde bulunmuş. (*E. Candan, Kıyâmet Alâmetleri, 226-227*)

"Görüldüğü üzere Amerikan dış politikasını ve Ortadoğu'ya bakışını şekillendiren yanlı ve tahripkâr yaklaşımın tek sebebi Yahudi kökenli Amerikan politikacılar ya da Siyonistler'in Amerika'daki etkinliği değil. Aşırı dinci Hıristiyan grupların İncil yorumlarından ve âhir zaman zuhuratları beklentilerinden neşet eden gelecek tasarımları, Amerikalıların ve dâhi yöneticilerinin dünyayı okuma tarzlarını etkilemektedir. Bu durum, ne dış politika ilişkilerinin "menfaat" (elbette ki dünyevi) temelli kurulması ve yürütülmesini öngören realist bir bakış açısıyla, ne de "değerleri" ön plâna çıkaran idealist teorilerle açıklanabilir.

Bir şekilde uluslararası ilişkiler teorileri dünyasına "EZOTERİK" açıklamaların ve gerçeklerin sızdığına şahid olmanın eşi-

ğindeyiz. Bakalım bu garip ittifak ve anlayış yeryüzüne daha ne kadar kan dökülmesine vesile olacak." (*Süleyman Bulut, Evanjelistlerin Kıyâmet Tasarımlarının ABD Politikalarına Etkileri, 2023 Dergisi, Eylül 2003*)

ABD EĞİTİM SİSTEMİ, TOPLUM VE BİREY

Amerikan eğitim sistemi Hegel'cidir. Hegelizm, Nazizm ve Marksizm'in de temelidir.

Hegelist Amerikan sistemi, ABD'yi yüceltmekte, materyalist ve statükocu fikirlerin ve siyasetin kitlelere yaygınlaştırılması için eğitim sistemini, bilimi, ekonomi ve siyaseti kullanmaktadır.

George Wilhelm Friedrich Hegel, (27 Ağustos 1770 Stutgart-14 Kasım 1831 Berlin), çağdaş felsefenin en büyük sistem kurucularındandır.

Bu Alman felsefecinin düşüncesinden hareketle 19. yüzyıldan beri gelişen felsefe akımlarına Hegelizm denir.

Buradaki ince çizgi, Hegel'in kendi düşüncesini değil, özellikle tarih ve mantık konularında olmak üzere onun yol açtığı muhtelif görüşleri kapsar.

Ta başından beri Amerikan eğitim sistemine Skull and Bones / Kurukafa ve Kemikler örgütü kendi inanç sistemlerinin damgasını vurmuştur.

Bu örgüt esas itibariyle Alman kökenlidir. Almanya'da 19. yüzyılda uygulanmakta olan eğitim sistemini hemen-hemen birebir Birleşik Devletlere taşımışlardır.

Bir başka altı çizilmesi gereken husus klâsik liberalizmdir. Bu felsefi akımda devlet daima bireyden sonra gelir. Ancak 19. yüzyıldan itibaren İngiltere, Almanya ve Amerika'da klâsik liberalizme doğrudan ve sert karşı çıkan bir politik felsefe yerleştirildi. Bu politik felsefe Hegelizm kaynaklıdır. Hegelizm'de devlet mutlaktır ve bireyler sadece devlete hizmet etmek ve onu yüceltmek için vardır.

Hegelizm'de devlet Tanrı'nın yeryüzündeki gölgesidir. Yani devlet "DİN"dir.

Hegelizm'de devletteki ilerleme zıt kutupların çarpışması ile olur. Bu ikilik ilerlemeyi hızlandırır. Eğer siz zıt kutupları kontrol altında tutabilirseniz neticeyi de belirleyebilirsiniz.

Faşizme karşı komünizm; sola karşı sağ; dine karşı ateizm vs. gibi.

Amerikan dış politikalarında belirgin olan unsur, alternatif ABD sempatizanı ile, ona karşı olan unsurları mümkün olduğunca kendi yörüngesinde tutmaya dayanır.

Bu mantık Birleşik Devletlerde uygulanmakta olan Hegelci eğitim sisteminden kaynaklanmaktadır.

Mevcut eğitimin getirdiği mantalite materyalist faydacılık ki, İkinci Dünya Savaşı'nda Amerika aynı anda hem Hitler'i, hem de Sovyetleri desteklemiştir.

Amerikan eğitim sisteminde kişiler Birleşik Devletlere ve onun temsilcisi "Ulu Başkan"a hizmet için yetiştirilirler. Kişisel eğitim ve arzularının sınırı Amerikan Federal Devleti'nin kutsal sınırına kadardır. Eğitimde onaylanmış bilgiler verilir ve federal menfaatlerle çatışan bireysel arzuların mutlaka bastırılması öğretilir. Aksi durumda cezalandırılma mutlaktır.

Günümüzde çok sayıda Amerikalı aydın mevcut eğitim sisteminin Amerikalıları aptallaştırdığı iddiasındadır.

Böyle düşünen aydın grubun iddialarına en iyi örnek Charlotte Thomson İserbyt'ın "The Deliberate Dumbing Down of America / Amerika'nın Kasıtlı Olarak Aptallaştırılması" adlı kitabıdır. (*Conscience Press, Renenna Ohio, 2001*).

Adı geçen kitapta anlatıldığına göre, Amerikan eğitim sistemi Kurukafa ve Kemikler örgütü mensuplarınca kurulmuş ve AmerikanYahudisi Rockefeller tarafından finanse edilmiştir.

Amerika'nın iki zıt kutbu gibi topluma gösterilen Cumhuriyetçi ve Demokrat Parti gerçekte tek partidir. Ancak mevcut Amerikan eğitim sisteminin tezgâhından geçen kitlelerin çok büyük bir kesimi bunu algılayamamaktadır.

Mevcut eğitim sistemi sayesinde çok küçük bir organize azınlık gizli örgüt, 295 milyonu tıkır - tıkır yönetmekte. Yaşasın bira, pop, Hollywood, serbest seks ve Amerikan futbolu.

ABD'DE HIRİSTİYANLIK VE CIA'YA ÖLDÜRME İZNİ

Amerika dindarı bol bir ülke. Genel olarak Amerikalılar inançlarına gayet bağlıdırlar.

Amerikalıların çok farklı dinlere mensup olmalarının yanı sıra ABD'de Hıristiyan dünyasından da herkese rastlamak mümkün.

Hıristiyanlık, Roma Katolikliği, Doğu Ortodoksluğu ve Protestanlık ana gruplarından başlayıp, Luteryan, Presbiteryan, Babtist, Episkopal, Adventist, Mormon, Kalvinist, Yehova Şahitleri, Cizvit gibi düzinelerle mezhebi bünyesinde barındırır.

Farklı Hıristiyan mezheplerinin garip inançları da var. Hayvanların takdisi, birden fazla kadınla evlilik (Mormon), âile içi evlilik, kürtaj yapan doktorun öldürülmesini Tanrı emri saymak, nehre topluca girip imanını temizlemek gibi...

ABD'de din, devlet ve politika iç içe. Elli yıldır bazı Evanjelist vaiz ve rahipler "Tanrı'nın cemaati", "İsa'nın izindekiler" gibi ruhani isimlerle kendilerini tanımlıyorlar.

"Televanjelist" diye tanınan kiliselerden bağımsız bazı vaizler ise, İncil yorumculuğu yaparak radyo ve televizyon vasıtasıyla çok geniş kitlelere hitap ediyorlar.

Yılın üç yüz altmış beş günü, günün her saatinde New York metrosunda ya da şöhretli Time meydanında çoğunlukla Hıristiyanlığa davet eden broşürler dağıtan, elinde mikrofon vaaz veren kimi misyonerlere rastlamak da mümkündür.

"700 Kulüp" adlı grubun lideri, Televanjelizmin öncülerinden Pat Robertson Venezuella Devlet Başkanı Hugo Chavez'in öldürülmesi çağrısında bulundu.

Çağrının gerekçesi, Chavez'in ABD'ye kafa tuttuğunun iddia edilmesi.

Evanjelist Pat Robertson'un, bir ülkenin devlet başkanına suikast yapılması çağrısında bulunması karşısında Başkan Bush sessiz kaldı.

ABD medyası ise hiç ses çıkarmadı. Buna karşılık İran Devlet Başkanı Ahmedinecat'ın "İsrail'in haritadan silinmesi gerektiğine" dair talihsiz sözü Amerika dâhil AB ve çok sayıda ülke tarafından protesto edildi. Hatta İngiltere Başbakanı Blair, İran'a askeri harekâttan bahsetti.

Bir başka hatırlatma, İran'ın ruhani lideri Ayetullah Humeyni, 1989'da "Şeytan Âyetleri" kitabının yazarı Salman Rüşdi'nin katli için fetva verdiğinde, yer gök inlemiş, Hıristiyan âlemi Rüşdi'ye şiddetle sahip çıkmıştı...

CIA Rüşdi'yi koruma altına almış ve Avrupa ülkelerinin gizli servislerini de devreye sokmuştu.

Pat Robertson hakkında biraz daha bilgi. Bir dönem ABD Başkan adayı olarak da siyaset sahnesine çıkmış olan Robertson'un Venezüella Lideri Hugo Chaves için "Nükleer silah almak istiyor. Yönetim bu adamı öldürmeyi düşünmeli" demesi CIA operasyonlarını yeniden gündeme taşıdı.

ABD 1976 yılında Başkan Ford'un 11905 sayılı "Executive Order" yani "Yönetici Emri" ile "Amerikan hükümetinin hiçbir çalışanı siyasi cinayete karışamaz ve plânlayamaz" kararı alınmıştı. Kararın bir benzeri Başkan Carter tarafından 1978 yılında tekrarlandı. 1981 yılında da Başkan Reagan 12333 sayılı emriyle "*ABD hükümeti çalışanı veya onun adına hareket edenler siyasi cinayet plânlayamaz ve buna katılamaz*" diyerek son noktayı koymuştu.

Baba Bush ve Clinton dönemlerinde bu emir yürürlükte kaldı.

Şimdiki Başkan Bush, CIA'ye Usame Bin Ladin ve adamlarını yok etmeleri için "Lethal Covert Operations / Ölümcül Örtülü Operasyonlar" yapabilmeleri için yazılı emir verdi.

İşte Pat Robertson'un Chaves'i hedef alan sözlerinden sonra, Temsilciler Meclisi'nin Cumhuriyetçi Alabama üyesi Terry Everett tarafından 365 sayılı kanun Kongre'ye getirildi.

Bu kanun, "CIA'ye ABD'nin milli çıkarlarına karşı hareketler içinde olanları nokta operasyonlar ile öldürme izni veriyor."

Everett bu izne gerekçe olarak şunu söylüyordu: "Bu yasak ABD'nin kendi millî çıkarlarını engellemektedir."

Bu tasarı kanunlaştığı takdirde, CIA ve Amerikan ordusunun eli serbest kalacak ve kendilerine göre "millî çıkarlarına tehdit teşkil eden" kişiler rahatlıkla öldürülebilecek.

Evanjelistlerin lideri Billy Graham ve oğlu Franklin, hem İslâmiyet'i hem de kutsal kitap Kur'an-ı Kerîm'i yanlış, aslı astarı olmayan tanımlamalarla tenkit ederken, bir buçuk milyar Müslüman'ı terörizmi desteklemekle suçluyor.

Bush ise, Robertson'a karşı hiçbir yorum yapmamakta, teröristlerin bir İslâm imparatorluğu kurmaya çalıştıklarını iddia etmekte. Bush'a göre İslâmcı teröristler, İspanya'dan Endonezya'ya kadar geniş bir bölgede "İslâmcı terörist imparatorluk" kurmak peşindeler.

Irak'ta ne yapacağını bilmeyen ve İsrail'e teslim olan Bush, Katrina kasırgası ile de sadece Anglo Sakson ve Yahudi Amerikalıların başkanı olduğunu, Hispanikler ve Zencileri insan saymadığını uygulamalarıyla ortaya koydu.

1980'lerin başında Evanjelist Robertson'un eski çırağı Jim Bakker ile eşi Tammy, 24 saat yayın yapan bir televizyon kanalından müridlerine "Haftada bir milyon dolar istiyorum" diye ağlamaklı bir ses tonuyla seslenip, gönderilen yüzlerce milyon doları özel hesaplarına geçirmişlerdi. Malikhâneler, villalar, Rolls Royce otomobiller derken evlerine altından musluklar, köpeklerinin bahçedeki kulübelerine klimalar taktırmışlardı.

Öyle ki hızlarını alamayıp, Kuzey Carolina'da Heritage USA adlı bir eğlence parkı kurup, Disney World'e rakip bile olmaya çalışmışlardı.

Jim Bakker, metres hayatı yaşadığı sekreterinin şikâyetinden sonra, sahtekârlık, vergi kaçakçılığı suçlarından 45 yıl hapse mahkûm oldu.

Bakker, Evanjelistlerin lideri Billy Graham'ın nüfuzu sayesinde beş yıl hapiste yattıktan sonra serbest bırakıldı.

1984 yılında, Televanjelist liderlerden Jimmy Swaggart, cennetin anahtarını vereceği vaadiyle bir yılda 150 milyon doları aşkın bağış topladı.

1987'de çok sayıda kurduğu evlilik dışı sevgililer ağı bir tarafa, bir sokak fahişesiyle basıldı. Ekranda ağlayarak "Affedin ne olur, ben bir günah işledim" dedi.

Tele vaazlarına devam ettiği yıllarda ise, arabasında, motellerde fahişelerle çıplak yakalandı.

Meşhur Rock şarkıcısı Jerry Lee Lewis'in dayıoğlu Swaggart hâlâ Amerikalıları ve insanlığı Evanjelist kurtuluşa çağırmaya devam ediyor.

Hıristiyanlığın en katı olduğu, en eski mezhebine, Katolik âlemine baktığımızda da benzer durumlar var.

Evliliğin yasak olduğu Katolik mezhebinde, başrahiplerden papazlara kadar sekreteriyle seks kaçamakları, mihrap oğlanları denilen, yeni yetme kilise görevlileriyle cinsel ilişkiler yaşayanların kamuoyuna yansıyan sayıları binin üstünde.

Bu yeni yetme delikanlıların daha sonra açtıkları davaları, Katolik kiliseleri milyonlarca dolar tazminat ödeyerek örtbas ediyorlar. Ve Amerika'da kimse din istismarının üzerine gitmeye yanaşmıyor.

Mübarek dinimiz İslâm'ı Türkiye'de hiç istismar eden kişi ve tarikatın olmaması (!) ne güzel değil mi?

Ve kendinden başkasını Müslüman saymayan tarikat şeyhlerinden birinin, bir gün falan devletin lideri veya Patagonya'daki iki aşiret lideri Türkiye'ye kafa tutuyor onların öldürülmesi lâzım demesi mümkün mü?

" Yesh Gvul / Her Şeyin Bir Sınırı Vardır". Peretz Kidron'un yazdığı kitap Türkçe olarak da yayımlanmış.

"Yesh Gvul" İsrail'de 1982 yılından beri retçi askerleri destekleyen sivil toplum harekâtının adı.

Refusenik / Reddedenler diye tanınıyorlar. Yesh Gvul her ne kadar "her şeyin bir sınırı vardır" şeklinde Türkçe'ye çevrilse de, Yahudi halk dilinde tam mânâsı "yeter artık."

İsrail'de 18 yaşını geçen herkes üç yıllık mecburi askerlik hizmeti dışında, her yılın bir ayını, muvazzaf askerlik görevi yaparak geçirir. Elbette "Yesh Gvul" diyenlerin askerlik yapmaktan, İsrail'i vatanları olarak görmekten, Yahudi milliyetçisi olmaktan yana bir dertleri yok.

Onlar Gazze'de, Batı Şeria'da, açıkça, işgal altındaki topraklarda görev yapmaya, İsrail resmî makamlarının tarifiyle, sivil Müslüman Araplarla temas etmeye karşı çıkıyorlar.

Ben bunu çok önemsiyorum. Zira İsrail dört tarafından Araplarla – düşmanlarla - çevrilmiş olduğunu düşünen bir ülke. Askerliğin, vatan sevgisi ile özdeşleştiği, disiplinin ise Yahudi hasletlerinden biri olduğu İsrail'de bir kısım insanlar "yeter artık" diyor.

Bu insanlar; "Vatan sevgisi ile işgal topraklarında İsrail ordusuna hizmet etmek aynı şey değildir" diyorlar.

Hareket içinde yer alan insanların çoğu, âile değerlerine, dinlerine, devletlerine, ordularına saygılı, eğitimli insanlar. İçlerinde solcu da sağcı da var. Öyle ki aralarında torun sahibi olanlar bile var. "Yeter artık" diyenlerin zengini de fakiri de sağduyu sahibi insanlar.

Hatta İsrail'in şahin liderlerinden Benjamin Netanyahu'nun yeğeni Jonathan Ben Artzi de "Yesh Gvul" diyenlerden olduğu için iki yıl önce yargılanmış.

Yesh Gvul'un editörü Peretz Kidron'un kitabın New York'taki tanıtımı sırasında, hem sorup hem cevapladığı, "Fanatikler mi, yoksa konformistler mi daha tehlikeli? Elbette ikincisi daha tehlikeli, çünkü fanatiklerin sayısı az ama konformizm fark ettirmeden hepimizi etkisi altına alıyor ve zihinlerimizi felç ediyor" değerlendirmesi üzerinde enine boyuna durulması gerekiyor.

Kitapta neler var? Barak'ınki gibi düşündürücü hatıralar, "yeter artık" diyen askerlerin komutanlarına, âilelerine, gazetelere yazdıkları mektuplar, hapishâne röportajları, İsrail-Filistin ilişkilerinin tarihinden parçalar, bildiriler, basın bültenleri vs. Açıkçası Yesh Gvul Bush ve Şaron'a rağmen insan olmanın, bu gök kubbenin altında birlikte yaşama mecburiyetinin "eko" yapacak bir çığlık.

Günümüzde İsrail radikalizminin ve Filistin radikalizminin tedaviye ihtiyacı vardır. Bu hususta İsrail'de Yesh Gvul dışında başka seslerde var.

Önce muharref Tevrat'tan bir bölüm:

"Ve diyarınızda bir garip seninle misafir olursa, onu mağdur etmeyeceksin. Sizinle misafir olan garip aranızda yerli gibi olacak ve onu kendin gibi seveceksin; çünkü Mısır diyarında garip-tiniz; ben Allah'ınız Rab'bım." (Levililer 19:33-34)

Pek çok Yahudi, İsrail radikalizminin Yahudi dinine aykırı bir sapma olduğunu savunmaktadır. İngiltere'nin Başhahamı Prof. Jonathan Sacks, Ağustos 2002'de İngiliz The Guardian gazetesine yaptığı açıklamada şunları dile getirmiştir:

"İsrail'in şu andaki durumu Yahudilik ile bağdaşmamakta ve Filistin'le olan bu mücadeleleri Yahudi kültürüne zarar vermektedir." Ve Sacks devamla; "Kutsal Kitapta 36 kez tekrarlanan "Sürgün olmanın nasıl bir duygu olduğunu bilmek için sürgün edildiniz" buyruğunu görmezlikten gelemezsiniz. Ben bunu Yahudilik prensiplerine bağlı bir devletin temel projelerinden biri olarak görüyorum."

Haham Yehoshua Engelman, Sacks'ı desteklerken onun Yahudi peygamberlerden Ezekiel'in yolunu takip ettiğini ifade etmiştir.

İSRAİL DEVLETİNE DÜŞMAN YAHUDİLER

Devlet kurmalarının Tevrat tarafından yasaklandığına inanan aşırı dinci Yahudiler, İsrail devletini büyük bir günah olarak görüyor.

İsrail ne savunuyorsa, onlar yıkılması için tam tersini yapıyorlar.

Gösterilerde taşıdıkları pankartlardan birinde şöyle yazıyordu: "Gerçek hahamlar Siyonizme ve İsrail'e hep karşıdır... Siyonistler Yahudileri temsil etmiyor."

Siyonist idealler doğrultusunda Gazze'ye yerleşen Yahudiler ise, hükümet istiyor diye Tanrı'nın "vaad ettiği" toprakları bırakmanın çok büyük günah olduğuna inanıyor.

Haham Yisroel Dovid Weiss ve cemaatindeki Yahudiler imanı tam insanlar.

Fakat hepsi azılı birer İsrail düşmanı.

Onlar için İsrail devleti, "Şeytan"ın cisimlenmiş hâli.

Onlara göre, İsrail devleti Yahudilerin ve bütün insanlığın selâmeti-iyiliği için mutlaka yıkılmalı.

Tevrat'a karşı gelerek kurulan, "sözde devlet İsrail", Yahudileri dinden uzaklaştırıp ilâhi kurtuluşu ulaşılmaz kıldığı gibi Ortadoğu'da sürekli kan akmasına sebep oluyor.

İsrail bayrağı dâhil, İsrail devletine ait ne varsa yakan, tahrip eden Haham Weiss ve cemaati diğer Yahudi gruplarla birlikte protestolar düzenliyorlar.

Tanrı Yahudilere devlet kurmayı yasaklamışken, kurtuluşu kutsal topraklarda İsrail devletinin kurulmasında arayan Siyonistlerin peşine takılmak affedilmez bir günah.

Tevrat ve Zebur'dan oluşan Eski Ahid'e göre Tanrı günahlarından dolayı Yahudileri sürgüne gönderdi.

Sürgün ancak ve ancak MESİH'in gelmesiyle son bulacak ve bütün insanlık için Tanrı'nın krallığı kurulacak.

Bütün Yahudiler o gün gelene kadar günahtan uzak durmalı ve bağışlanmak için dua etmeli.

Bunlara ek olarak, sürgünü bitirmek için dünyevi gayretlere girilmemeli, bu maksatla ortaya çıkacak "sahte Mesihlere" inanılmamalı.

Geçen yüzyılın başında ortaya çıkan Siyonizm'de bir nevi sahte Mesih niteliğinde bu gruplar için.

Çünkü Siyonistler, bütün Yahudilerin yeniden "vaad edilmiş" topraklarda bir araya gelip "Büyük İsrail"i kurmasını öneriyor.

İsrail karşıtı Yahudiler, Siyonizm'in Tevrat'ı ve diğer kutsal metinleri kendine göre yorumlayarak da büyük zarar verdiğini söylüyorlar.

Siyonistler, Eski Ahid'den vaad edilen topraklarla ilgili bölümleri öne çıkarıyor, ancak sürgünle ilgili pasajları görmezden geliyor. Böylelikle, Siyonizm Yahudilerin âdeta asıl dini gibi izlenim yaratılıyor.

Milyonlarca Yahudi "asıl" dinden uzaklaşıp, siyasi bir proje olan Siyonizm'in peşinden gidiyor.

İki bin yıldır sürgünde dini emirler doğrultusunda yaşayan Yahudiler, son bir asırdır sürekli kandırılıyor. İsrail devleti bu "yanılgıyı" sürdürmek için maaşlı hahamlar ve dini otoriteler kullanıyor.

İsrail'in "resmî" dini görüşüne farklı görüşlerle itiraz edenler karalama kampanyalarına maruz kalıyor.

Anti-Siyonistler kendilerine yönelik şiddetin cinayete kadar varabildiğini söylüyor.

28 Nisan 2005 günü İsrail'in, ABD'nin New York'taki konsolosluğunun önünde toplanan anti-Siyonist Yahudiler, nefret ettikleri İsrail devleti bayrağının renginde mahkûm kıyafetleri giyip, kendilerini zincirleyerek protesto gösterisi yaptılar.

Haham Weiss, İsrail karşıtlığı hususunda Arapların ipe un serdiklerini söylüyor.

Hizbullah'ın televizyonuna konuşan Weiss, İsrail'i Şeytan olarak tanımladı.

Siyonizm karşıtlarının tarihi en az Siyonistlerinki kadar eski.

İlk Siyonizm kongresi, İsviçre'nin Basel şehrinde 1897'de toplandı.

1912 yılında ise Polonya-Almanya sınırında Siyonizm'e karşı mücâdele etmek için Agudath İsrael (İsrail Birliği) kurulur.

Muhtelif şehirlerde anti-Siyonist kongreler düzenlenir. Polonya'da Agudath İsrael'e bağlı isimler milletvekili bile seçilir. Fakat sonrasında birlik dağılır.

Haham Yisroel Dovid Weiss'in sözcüsü olduğu Neturei Karta en eski anti-Siyonist örgütlenmelerden biri.

Neturei Karta, "şehrin bekçileri" manasına geliyor.

Zebur'da asıl bekçilerin askerler değil, "yazıcılar ve hocalar" olduğunu belirten bölüm dikkate alınarak bu isim seçilmiş.

Neturei Karta, Agudath İsrael'den ayrılanlar tarafından 1938'de Filistin'de kuruldu.

Hahamları Duşinski, 1947'de BM'ye mektup yazarak Kudüs'te yaşayan 60 bin Yahudi'nin Siyonist bir devlet altında yaşamak istemediğini belirtti.

Bu grubun mensupları Siyonizm'e karşı olduklarından, Filistin kökenli olmalarına rağmen "sapkın" bir devlet altında yaşamak istemediklerinden başka ülkelere göç ettiler.

Günümüzde ABD ve Kanada'da teşkilâtlılar. Kendi sinagogları, eğitim kurumları ve yayınevleri var.

İsrail'de yaşayan mensupları seçimlere katılmıyor, devletten herhangi bir yardım almayı reddediyor.

Neturei Karta'nın 1940'ta Haham Abram Blau tarafından yazılan marşında bile , "sapkın Siyonist rejimi tanımıyoruz" sözleri var.

Onlara göre, Siyonistlerin dünyevi ihtirasları yüzünden Müslüman dünyayla, özellikle de Araplarla ilişkiler koptu.

Yüzyıllardır birlikte problemsiz yaşayanlar, Müslüman ve Yahudiler şimdi kanlı bıçaklı.

Filistinli mültecilerin topraklarına dönmesi gerektiğini savunan bu grup, Kutsal Topraklarda Siyonizm'den uzak, barış içinde Müslüman, Hıristiyan ve Yahudilerin birlikte yaşaması gerektiğini savunuyor.

Haham Weiss, Filistinlilerin vatanlarını savunmak için silahlı mücâdele vermelerini anlayabildiklerini söylüyor.

Gruba göre, Ortadoğu'da barışa yönelik gayretler çökmeye mahkûm. Çünkü bu yönde gayret gösterenler İsrail'in varlığının kategorik bir yanlış olduğunun farkında değiller.

Tevrat'ta "Tanrı'nın sözüne neden karşı geliyorsunuz –başaramayacaksınız ki..." yazarken İsrail devletinin yaşaması için gösterilen çabalar boşuna.

İran, Neturei Karta mensupları için örnek alınması gerek bir devlet.

2000 yılında İran'a bir gezi gerçekleştirdiler.

Haham Weiss, İran'da Tanrı korkusu duyan ve Tanrı için çalışan bir toplum bulduklarını, oysa günümüzde televizyonun, ahlaksızlığın, kibrin milletleri kemirdiğini vurguluyor.

Neturei Karta, Almanya ve İsviçre gibi ülkelerden İkinci Dünya Harbi'nde yaşananlar sebebiyle tazminat alınmasına da karşı.

Tazminata ilişkin rakamların abartılı olduğunu söylüyorlar.

Ayrıca o dönemdeki bazılarının hatalarından dolayı bütün bir milletin suçlanmasına, önceki nesillerin hatalarının bugünkülere ödetilmesine tepkililer.

Neturei Karta, bulabildiği her ortamda İsrail devleti ile mücâdele ediyor.

Haham Weiss, İslâmi İnsan Hakları Komisyonu'nun bir üyesi olarak 2001'de Güney Afrika'nın Durban kentinde yapılan BM Irkçılıkla Mücâdele Konferansı'na katıldı.

Konferansa katılan sivil toplum kuruluşlarının kabul ettiği taslakta Siyonizm ırkçılıkla eşdeğer sayılıyor. İsrail soykırımla suçlanıyordu.

ABD ve İsrail heyetleri bunun üzerine konferansı terk etmişlerdi.

Güney Lübnan'da yerleşik ve İsrail'e karşı silahlı mücâdele yürüten Hizbullah örgütünün televizyonunda konuşan Haham Weiss, 18 Haziran 2005'teki yayında, "*İsrail Şeytan'ın maddeleşmiş hâlidir*" dedikten sonra:

"Her gün İsrail'in yıkılması için dua ediyoruz, İsrail'in kurulduğu günün yıldönümünde de bir araya gelip, oruç tutuyoruz" dedi.

Haham Weiss sözlerine şöyle devam etti:

"*Bir millet, Arap milleti nasıl barış için taviz verip, topraklarından vazgeçer. Bunu dehşetle takip ediyoruz. Halklarının barışa kavuşması adına hareket ettikleri için onlara teşekkür ediyoruz. Ancak biz Yahudiler asla taviz veremeyiz. Bizimki siyasi bir dava değil. Bizim için dinen devlet sahibi olmak yasak.*"

Günümüzde Neturei Karta dışında, Bene Yoel, Breslov, Brisk, Hazon Ish, Kaschau, Krasna, Kretchcniff,Malochim, Munkacs, Nitra, Pupa, Satmar, Skullene, Slonim, Toldoth Aharon, Toldoth Avrohom Yitzchok, Tosh isimli anti-Siyonist Yahudi grupları mücâdelelerini sürdürüyorlar.

Hepsinin ortak söylemlerinden biri, İsrail devletinin göstermek istediğinin tam aksine marjinal topluluklar olmadıklarını, toplam sayılarının yüz binleri bulduğu ve bu sayının her gün arttığını ifade etmeleri.

Ariel Şaron, İsrail'in Siyonist başbakanı. Tanrı Yahudilere vaad etti demeden, Gazze Şeridi'ndeki Yahudileri yerlerinden başka tarafa göç ettirdi.

38 yıldır burada bulunan ve sayısı 21'e ulaşan Yahudi yerleşim bölgeleri önce boşaltıldı, sonra da yıkıldı.

Siyonist idealler uğruna hareket edip, gözü kara bir şekilde

milyonlarca Filistinlinin tam ortasına yerleşen sekiz bin Yahudi yerleşimci, Şaron'un kendilerini sattığını düşünüyor.

Bu sebeple yerleşimciler, İsrail devletinden, onun bütün kurumlarından, asker ve polisinden nefret eder hâle geldiler.

1982'de Sina Yarımadası Mısır'a geri verilince, gelip Gazze'deki Guş Katif'e yerleşen Roni Bakşi, yaşadığı bölgenin Yahudilere vaad edildiğini ve çekilmeye direneceğini söylüyordu.

Fransa'dan kalkıp Gazze'ye yerleşen Franck Chemla ise İsrail devletinin kendilerini yıldırmak için Filistinlilerin saldırılarına göz yumduğunu düşünüyor.

Anti-Siyonistlerin beddualarından mıdır, yoksa sadece kaderin garip bir tecellisi midir bilinmez ama en fanatik Siyonistler bile bu kez çok huzursuz.

Çünkü Evanjelistlerin zaman-zaman çok ileri gittiklerini, İsa Meşih'in geliş şartları, 144 bin Hıristiyan olacak Yahudi dışında kalan Yahudilerin ölecek olmaları ve Armagedon Savaşı meselesi, Yahudi ırkını yok edecek bir Evanjelist-Hıristiyan tuzağı mı diye düşünmekten kendilerini alamıyorlar.

EZOTERİK ÖRGÜTLER VE KEMİKÇİLER

Bir sırrı saklamanın en iyi yolu onu başkalarıyla paylaşıyormuş gibi yapmaktır.

Allen W. Dules,
Eski CIA Başkanı

Çoğu insan, sınırlı kişisel gayretler taşıyan ve "ne olursa olsun, kendi işime bakarım" diyen kendi makamlarını kötüye kullanmaya hazır olan tiplerdir...

Kurulması uzun sürmüş olan bir organizasyon, birkaç yıl içinde değiştirilemez. Asıl anahtar, eğitimde yatmaktadır. Bireysel inisiyatifi engelleyen ve çocuklarımızı devlete hizmet eden beyinsiz zombiler hâline getiren Hegelist eğitim sistemi ortadan kaldırılmalıdır. "Eğitim"de daha az propagandalara, daha fazla bireysel yaratıcılığı geliştiren tekniklere yönelmemiz gerekir... Var olan eğitim sistemi, şartlandırma mekanizmasından başka bir şey değildir. Gerçek anlamda eğitimle pek ilgisi yoktur. Tam aksine, kişinin kontrol edilmesiyle yakından ilgilidir.

Antony C. Sutton, 1989

EZOTERİK ÖRGÜTLER VE YENİ DÜNYA DÜZENİ

Tarih ve toplumun ortak bir sırrı vardır; küçük veya büyük bütün gizli cemiyetler yaşadıkları toplumları etkilerler.

Kapalı ya da gizli grupların tarihi şüphesiz Hasan Sabbah'ın "Assassins" teşkilâtlanmasından çok daha eski.

Alamut'u alan ve İsmaili Tarikatı müritlerini acımasız birer fedaiye dönüştüren yeni bir sistem uygulayan Sabbah, Abbasi hilâfeti ile Selçuklu Türk devlet yönetimini yıkmak için faaliyetlerde bulundu.

Hasan Sabbah örgüt mensuplarına "Assassins" adını verdi. Arapça'da "bekçiler veya sır bekçileri" mânâsına gelen bu kelime daha sonra yerini "Haşhaşiler"e bıraktı. Mânâsı haşhaş içenlerdir.

Sabbah'ın Sünni İslâm yöneticilerine giriştikleri suikastlar sebebiyle "Assassins" Batı dillerine "Suikastçı" anlamında girdi. (*Cihangir Gener, Ezoterik-Batıni Doktrinler Tarihi, s. 120*)

Kapalı, gizli, açık bütün cemiyetlerin birkaç ortak özelliği var: Kendilerine hayat sahası oluşturmak, hükümeti etkilemek, mümkünse iktidar olmak, ideolojisi ve / veya doktrinlerini nesilden nesile devam ettirmek.

Rand Corporation, ABD'nin önde gelen düşünce kuruluşlarından (Think-Tank) birisi.

Rand ABD hükümet ve istihbarat kuruluşlarıyla her daim birlikte. Bunlar zaman-zaman kendi toplumlarına, yani Amerikan halkına bile politik, mesleki, kültürel yönlendirme yaparlar.

Kullandıkları, 1960'lı yıllardan beri uyguladıkları tekniğin adına "Delfli Tekniği" adı verilir. Bu teknik, hedef kitlelerin önceden tespit edilmiş bir gâyeye yönlendirilmesi şeklinde tanımlanabilir.

Bir çeşit toplum mühendisliği hizmeti yapan bu tekniğin hedefine ulaşabilmesi için, hedef kitle veya kitlelerin gerçekte neler olup bittiğini bilen, aklı başında insanlardan uzak tutulması gerekiyor. İşte Şeytanın gör dediği can alıcı nokta da burada başlıyor.

Delfli Tekniği 1970 ve 80'li yıllarda ABD'deki toprak sahiplerine hükümet tarafından hazırlanmış arazi dağılım plânına uymaya ikna etmede ve çoğunluk Amerikalı gençlerin iki yıllık meslek yüksek okullarını tercih etmelerinin sağlanmasında "ikna edici" olarak kullanılmış.

ABD'de hükümetler, medya ve iletişim şirketleri ile finans ve büyük sanayi kuruluşları arasından su sızmıyor. Tarafların maddî ve manevî mânâda birbirine ihtiyacı var.

Amerikan halkının büyük çoğunluğunun çocukları iki yıllık meslek yüksek okullarına yönlendirilirken, dört yıllık kaliteli üniversitelerde, seçkin aileler ve onların kuruluşlarında yönetici olan kişilerin çocuklarına kalıyor. Böylelikle birçok toplumsal mesele ta baştan "başı koparılarak" halledilme yoluna gidiliyor. Düşünen yerine "yapan" milyonlar yetiştiriliyor.

Yeni Çağ ve Yeni Dünya Düzeni savunucularına göre her ülkenin bir misyonu var ve belirli bir hiyerarşik düzen içinde hareket etmek üzere tayin edilmiş durumda.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra bu hiyerarşinin başına ABD konmuş durumda. Ve yeni Kudüs Washington D.C. Ancak "yeni Kudüs" hiçbir zaman asıl Kudüs değildir. Emânetin aslına teslim edilmesi gerekir. Yeni Dünya Düzeni'nde asıl Kudüs fonksiyonunu icra etmelidir.

Yeni Çağ spiritüelliğinin kutsallarından sayılan Kuthumi, El Morya, Rogoczy, Djwhal Khul gibi varlıklarla Yeni Dünya Düzeni'ni savunan ezoterik kurum ve Evanjelist-Kabalistik formatlı Neo-con'ların hedefleri her nedense birebir örtüşüyor.

Şimdilik görünen, ABD'nin başkanlığında insanlığın kardeşliği.

Yeni Dünya Düzeni (The New World Order) ile Yeni Çağ (The New Age) hareketi birbirinin tamamlayıcısı. Kapalı ve gizli örgütler Amerikan hayat tarzının bir numaralı destekçileri. Dinler kendi içlerinde suni krizlere sürükleniyor. Nihai hedef evrensel ve homojen bir dünyanın yaratılması ve insanların tek bir yenidünya dinine iman etmesi.

Dünya üzerinde nihai olarak bir "en üst" gruba bağlı belli başlı KÜLT gruplar var. Bunların ortak özelliklerinden bir tanesi APOKALİZM yani KIYÂMETÇİLİKTİR.

Aşağıda daha detaylı anlatmaya çalışacağız. Hemen şunu belirtelim ki, bu kült hâline gelmiş gizli teşkilâtlar binlerce yıl-

dır âdeta damıtarak oluşturdukları bir örgütlenme modeli uyguluyorlar. Esas itibariyle kökenleri Antik Mısır'a dayanıyor. Hepsinin ortak felsefesinin Kabalizm ve en üst kurumun da İlluminati olduğu ifade edilmekte.

Tapınak Şövalyeleri, Kurukafa ve Kemikler, Bilderberg vs. her sosyal yapıya göre teşkilâtlanmışlar.

Piramitler bütün Ezoterik örgütler için büyük öneme sahip. Belirli hedeflerini şifreleyerek dünya kamuoyunun bilgisine sunmuşlar.

Birkaç misal vermek gerekirse, bir Amerikan Doları'nın sol tarafındaki piramidin üstünde Latince "Annuit Coeptis / Başlangıcın Sonu" yazmaktadır.

Piramidin alt tarafında ise, "Novus Ordo Seclorum / Yüzyılların Dindışı Yeni Dünya Düzeni" yazar.

Sembollerin tamamı ezoteriktir. Ancak çalışma şekilleri her ülke ve toplumda farklılıklar arz etmektedir.

İki türdeki insanları genellikle devşiriyorlar.

Birincisi, gelecek vaad edenler, ikincisi kendileri için problem teşkil edecek olanlar. Her kişiye ayrı-ayrı yöntem kullanıyorlar.

Kabalistik felsefede evren bir aynadır. Aynanın önü görülüyor. Ancak Kabala yöntemleriyle Tevrat'ın şifresini çözebileceklerine ve böylelikle aynanın arkasına geçebileceklerine inanıyorlar. Eğer "sistem çözülürse, yönetilebilir de."

Burada bir mânâda Allah ile boy ölçüşme iddiası görülüyor.

Kur'an-ı Kerîm'e bakacak olursak, Mısır ve firavun ile ilgili âyetler genellikle büyü ile alâkalıdır. Antik Mısır'da kullanılan bilgi, büyü ve büyücülüğe dayalı.

Maalesef hiçbir kısıtlama olmadan "Harry Potter", "Yüzüklerin Efendisi", "Matrix" gibi filmleri çocuklarımız ve gençlerimiz seyrediyor. Bu filmlerin yanında korku ve vampir filmlerinde de Kabalistik büyü formatları ince-ince işlenir.

Büyü, maddenin fiziki yapısına nüfuz etme ilmidir. Metodu enerji transferidir. Çok iyi kimya bilgisi, atom altı evren bilgisi temel metotlarının dayanağıdır.

Kabalistler var olanı değiştirme iddiasındalar. Yaratılmış olana müdahale edip değiştirmek, dayandıkları düşüncenin tepe noktası. Mesela Matrix bu iddiada bir filmdir. Matrix'te kıyâmet plânı vardır. Mücâdelenin yapıldığı Zion yeraltında. Orası Agarta'dır. Agarta'dakiler gerçeğin sırrına ermiş olanlardır. Dışarıdakiler ise sanal bir âlemin insanlarıdır. Oradaki Artiket evrenin mimarı "Tanrı"dır.

En küçük olan en büyüğü de kapsıyorsa, en küçük olanı çözerseniz evreni ve evrende yer alan her şeyi çözersiniz. Atom, elektron ve enerji birbiriyle ilişkili.

En eski ezoterik topluluk Ejder Kardeşliği olarak da bilinen Yılan kardeşliği'dir. Çeşitli isimler altında varlığını hâlâ devam ettiren Yılan kardeşliği "yüzyılların sırlarını" korumaya ve gerçek Tanrı dedikleri "Lusifer"e kendilerini adamışlardır.

Din bu tür organizasyonların meydana getirilmesinde daima çok önemli rol oynamıştır.

Temel çıkış noktaları, Tanrı ile veya onun yerine koydukları ilâhi-mistik bir kaynakla temas kurmadır.

Bu örgüt veya grupların en tepesindeki çok az sayıda kişinin, seçilmiş olduğu ve derin sırları ancak bunların anlayabileceği "mürid"ler tarafından düşünülmeden kabul edilir.

Ezoterik, gizli örgütlerin temel özelliklerinden birisi üyeliğin herkese açık olmamasıdır. Her birinin kendine has, ama tavsiye veya davete dayalı bir üyelik kabulü vardır.

Üyelik şekli ezoterik örgütlerin ve toplulukların en güçlü silahlarından birini oluşturur. İşaret, parola, sırları paylaşma ve yoldaşlık önemlidir.

Bu örgütlerin gerçek sebepten farklı olarak ifade ettikleri, "gizli- sebep" varlıklarının devamı için büyük önem arz eder.

Yoldaşlık ve kardeşlik duygusu inisiyasyon törenleriyle pekiştirilir.

Bu mistik törenlerle, üyeler âdeta bir merdivenin basamaklarını teker-teker tırmandırılarak eğitilirler.

Gizli-ezoterik grubun en güçlü vasıtası inisiyasyonunu çevreleyen mit ve âyinlerdir.

İnisiyasyon törenleri korku ile birlikte, mensubiyet duygusunu pekiştirmeye hizmet eder.

Neofitler (örgüte yeni katılan kişi) her basamakta kendisine ait özel bir unvana ve sırra sahip olur.

Neofit'in bu tür örgütler bağlamında mânâsı "yeniden doğuş"tur.

Her basamağı, çıktıkça üye kendisini güçlenmiş hisseder / hissettirir.

Üyelerdeki değişiklik daima gizli örgütün liderlerinin hedeflerine uygun düşer.

Alt, üst basamak ve / veya basamaklardaki üyelerin ilişkileri, emirleri düşünmeden ve sormadan yerine getiren bir askerî düzeni hatırlatır.

Ezoterik gizli örgütlerde dereceler vardır. İnisiyasyon törenleri yapılır. Bilgiye ulaşmak için mutlaka bir bedel ödemek gerekir. Bu, yükselmenin olmazsa olmazlarından biridir. En gizli olanı elde etmek istiyorsanız, sizin için en önemli olanı fedâ etmelisiniz.

Kabalistik ritüellerin içinde çok sayıda büyüye ve cinciliğe dayanan formlar var. Bir şekilde, Tapınak Şövalyelerinden günümüze kadar ezoterik inançlar Hıristiyanlığın içine sokulmuş durumda. Bunu Protestan mezhebinin ortaya çıkışında bariz olarak görebiliyoruz. Hatta ezoterik inançlar bir kısım İslâmi tarikat ve gruplara da sokulmuş durumda.

İslâm dünyasında bugün çok ciddi bir Judaizm etkisi söz konusudur.

Hıristiyan tarikatlar içinde ise, Evanjelistler dünyayı ezoterik inanç zaviyesinden algılamaktadırlar.

Ezoterik örgüt mensupları maddeyi sonsuz görürler. Sonsuzluk ilâhiliği getirir. Bu ise kâinatı Tanrı olarak görmek demektir.

İleride görüleceği gibi, ezoterik örgütlerdeki Allah inancı, ilâhi dinlerin Allah tanımlaması dışındadır.

İnisiyasyon, güvenilebilecek hırslı insanları bir mükâfatlandırma vasıtasıdır.

İnisiyasyonun derece sahibi üyelerinden sadece birkaçının yüksek rütbeli olduğu görülür.

Seçimler çok dikkatlidir. Yüksek rütbeli üyelerin çoğu bulundukları noktanın ötesine geçmeyi başaramaz ve örgütün gerçek maksadını, gizli emelini asla öğrenemezler.

Pozisyonu donan üye geçmişte olduğu gibi bundan sonra da siyasi güç temelinin çarkında bir dişli olarak hizmet etmeye devam eder.

Kimin bir usta olacağını belirlemenin muhtelif yollarından biri de, inisiyasyon sırasında, mesela; adaydan Hıristiyan haçına tükürmesi, üç ilâhi kitaba karşı hakaretâmiz, kabul edilemez davranışlarda bulunması istenir... Aday bunu reddettiğinde üyeler onu tebrik ederler. Ve ona "Bir usta hiçbir zaman böyle bir şey yapmaz, sen de gerçek bir usta gibi doğru seçim yaptın" derler.

Artık o üye asla yükselemez.

Ancak yukarıda dile getirdiğimiz hususu yerine getiren üye, sırlardan birini bildiği söylenerek daha yüksek bir dereceye terfi ettirilir.

"Sır dindir", ancak kitleleri kontrol altında tutmanın bir aracıdır.

Ezoterik örgütlerin inandığı tek tanrı "akıl"dır, bilgidir.

Yılan ve ejderha aklın sembolleridir. İnsan tek başına tanrı olacaktır.

"Lusifer, sembolün kişileştirilmiş hâlidir. Bilgi ağacından yemesi için Âdem'i ayartan Havva'yı yönlendiren ve insanı cehâlet çukurundan kurtaran Lusifer'dir. Bilgi, bilim ya da teknolojiye tapınma satanizmdir ve tanrısı ise Lusifer'dir. Gizli sembolü ise piramitteki "herkesi gören göz"dür. (*William Cooper, Apokalips'in Atlıları, Gizli Örgütler ve Yeni Dünya Düzeni, s. 96*)

İbrani metinlerinde ise Lusifer'den "Işıltılı Varlık" olarak bahsedilir.

Bugünkü Vatikan Hıristiyan kilisesi, bir zamanlar Roma İmparatorluğu'nda gizli bir topluluk, örgüt durumundaydı. Daha sonra yerüstüne kısmen çıkarak açık hâle gelmiştir. Ancak "Vatikan"ın işleyen mekanizması hâlâ bir sırdır.

Bugün başta Araplar olmak üzere pek çok millet veya devlet açık-gizli Yahudilerin dünyayı ele geçirmeye çalıştığını düşünüyor. Katolik kilisesi ile masonlar aynısını birbirleri için iddia ediyorlar.

Gizli örgütlerin sırlarından birisi, insanın seçilmiş olma arzusunu çok iyi kullanmalarıdır. Bu durum, pratik güç ve nüfuz sağlıyor.

"Ben seçilmişlere aidim" arzu ve gururu ile üyeler benzer davranışları sergiler, yukarı pozisyonda olanları taklit eder, yukarıdan işaret almaya çalışarak günlük davranış ve politik tercihlerini şekillendirir.

Gizli örgütlerin tarihi mekânlarda, kutsal saydıkları tapınak ve kurban sunakları vardır. Buralar veya buralara benzetilmiş mekânlar tabiatüstü sırlara sahip olduğuna inanılan mistik kişiler ve filozoflar için toplanma yerleridir.

Aklın babası "Işık Getiren" veya "Sabah Yıldızı" şeklinde de çağrılan "Lusifer"dir. Sırlar için tapınmanın odağı Lusifer'in bir diğer adı "Osiris"tir.

Osiris parlak bir yıldızın adı ve onun dünyayı yönettiğine inanılırdı.

Osiris gökyüzünde kaybolduktan sonra, ortaya çıkan Güneş onun daha gerçek hâlidir.

Fred Gittigs, Symbolism in Occult Art / Okült Sanatın Sembolleri'nde şöyle der: "Lusifer'in cennetten atıldıktan sonra insanoğluna bir hediye olarak düşünme gücünü kendisiyle birlikte getirdiği iddia edilir."

Günümüzde yaşayan gizli örgüt ve fikirlerin çoğu dini-mistik törenlerle bugünlere taşınmıştır. Bunlardan bazıları, Osiris, İsis, Sabazius, Kibele ve Eleusis'tir.

Platọ bu gruplardan birinin üyesiydi. Bir kısım sırları yazmış.

Plato öldüğü zaman (sembolik olarak) Büyük Piramit'te mezara konulma töreni üç gün sürmüş ve yeniden doğduğunda kendisine saklamak mecburiyetinde olduğu sırlar verilmiştir.

Mısır'daki piramitler birçok gizli örgütün esin kaynağıdır: Giza Piramiti'nin kapısından içeri insan olarak giriliyor, dışarıya tanrı olarak çıkılıyor.

Eski Mısırlılar piramitlere "şanlı ışık" mânâsına gelen "Khati" derlerdi. Piramitlerin M.Ö. 4000 yılında yapıldığı ve bir süpernova patlamasını kutlamak ve anmak için esas alındığı iddia edilir.

Masonlar takvimlerini A.L.(Işık Yılı) de başlatırlar ve modern yılı bulmak için 4000 eklerler.

Dolayısıyla 2005+4000= 6005 A.L. Meşhur Yahudi yönetmen Steven Spielberg'in A.L filmi hangi mesajı veriyor dersiniz?

"Roshanya" eski zamanlarda Afganistan'da kurulmuş gizli bir örgüttür. Daha sonra Kahire'deki "Bilgelik Evi" ile mistik mezhep, hayatiyet alanını genişletmiştir.

Roshanya mezhebine inananların çoğunun özel bir mülkiyeti yoktu. Din yeryüzünde ortadan kaldırılıyordu. Ulus devletler tasfiye ediliyordu.

Bu örgütü yaymak ve dünyanın tamamını yönetmek için bir dizi mükemmel erkek ve kadına ihtiyaç duyuyorlar. Yüce Güç'ten fışkıran aydınlanmaya inanıyorlar.

Önce ülkeler teker-teker kontrol altına alınacak ve dünyanın sosyal sistemi yeniden şekillendirilecekti. Dördüncü dereceye gelen birisi, yüzyıllar boyunca yeni üyelere bilgi vermiş olan bilinmeyen denetçilerle direkt temas kurabiliyordu. Akıllı insanlar kardeşlik örgütünü tekrar ortaya çıkaracaklar.

Nazi Partisi'nin, Faşist Parti'nin, Komünist Parti'nin insanlık için vaadlerini hatırlayabiliyor musunuz? Gerçek şu ki bu partilerin lider ve lider kadroları kardeşlik örgütlerinin üyeleridirler.

Türkiye'deki komünist hareketin lideri ile ilgili olarak Mahmut Çetin'in "*Boğaz'daki Aşiret*" kitabını okursanız çok ilginç bilgilere ulaşacaksınız.

Onlar Hıristiyanlık, Musevilik, Müslümanlık dinine görünürde mensup olabilirler. Fakat gerçekte onlar Lusiferyan ve küreselcidirler. Hiçbir millete aidiyet duygusu beslemezler. Onlar liderlerinin "milletine" aittirler.

Daha fazla ekonomik ve politik güç esas hedefleridir. Her ezoterik örgüt liderlerinin nihai gâyesi aynıdır.

Hıristiyanlık, Yahudilik, Müslümanlık, Budizm ve hatta ateizm umurlarında bile değildir.

Bu inançlar ortadan kaldırılacak hedeflerdir. Tek "tanrı" kendileridir.

"Roshaniye" ya da "aydınlanmış kişiler" veya "İlluminati"nin muhtelif kolları vardır. Kurallarından birisi aynı ismi asla kullanmamak ve "İlluminati"den hangi surette olursa olsun bahsetmemektir.

Tapınak Şövalyeleri İlluminati'nin bir kolu olarak hayatiyetini sürdürüyor. Tapınak Şövalyeleri, İsa'dan arta kalan kutsal kalıntıları ve kutsal şehir Kudüs'e hac için gelen imanlı Hıristiyanları korumak maksadıyla Prieure de Sion tarafından on birinci yüzyılda Kudüs'te kuruldu. Yani Birinci Haçlı Seferi'nden hemen sonra.

Prieure de Sion, Kudüs'teki Siyon Dağı üzerinde kurulmuş dinî bir tarikattı. Tarikatın gâyesi İsa'dan kalan kutsal kalıntıları ve Davud'un malikânelerini korumaktı.

Prieure de Sion, İsa'dan kalanları Tapınak Şövalyeleri'ne korumaları için verdi. Tapınak Şövalyeleri günümüzde masonluğun yüksek bir mertebesi olarak "Tapınakçılar Mezhebi" içerisinde devam ediyor.

Dünya tarihinin en büyük sırlarından biri de Kutsal Kâsedir (Holy Grail) Bu, İsa'nın havarileri ile son akşam yemeğinde kullandığı varsayılan kâsedir. Yine Hz. İsa'nın cübbesi ve "çarmıha gerildiği haç / cross of crucifixion"ın kalıntıları, İsa'nın yaşayıp, çocuğunun olduğu ve soyunun bugün Fransa'da devam ettiği mit'i Tapınak Şövalyeleri etrafında dönüp dolaşıyor.

Tarihte, Tapınak Şövalyelerini, masonlar, Katolik kilisesinin ve Fransa'nın zulmünden içlerine alarak korudular. Masonlar yüzyıllar sonra da Adam Weishaupt'un İlluminati'sini de içlerine alıp koruyacaklardı.

William Cooper'e göre, Kutsal Kâse, İsa'nın cübbesi ve çarmıh'ın kalıntıları ile bazı insanların kemikleri Fransa'da saklanıyor. Kemiklerin sırlarının açıklanması dünyayı sarsacak boyuttadır.

Adam Weishaupt, cizvit bir papaz ve Almanya'da Ingolstad Üniversitesi'nde Hıristiyan Kilisesi Kanunları profesörüydü.

Profesör, İlluminati'nin üyesiydi. 1776 yılında Almanya'da kurulmuş olan mezhep dalı, başlangıçta İlluminati'nin aynısıydı. Ve İngiltere merkezli ünlü Musevi asıllı Rothschild âilesi tarafından finanse ediliyordu.

Weishaupt, bütün millî hükümetlerin, mirâsın, milliyetperverliğin, özel mülkiyetin, âilenin, bütün ilâhi ve yerleşmiş var olan dinlerin ortadan kaldırılmasını savunuyordu.

İlluminati'yi kurduğu yıl kapitalizmin ideolojik yapısı ve sanayi devrimi ile alâkalı "Milletlerin Zenginliği" kitabını yayınladı. Aynı yıl "Sömürgecilik Deklarasyonu"nu da yayınladı. Tabii ki tesadüf değildi.

Dan Brown'ın Melekler ve Şeytanlar romanının ana konusu, İlluminati'nin Roma'daki Katolik kilisesine karşı giriştiği bir komplo çerçevesinde dönmektedir.

İlluminati ya da "Aydınlanmış Kişiler" isminin kayda geçen ilk kullanımı, M.S. ikinci yüzyılda Montanus olarak bilinen bir kişinin kurduğu grup tarafındandır.

M.S. dördüncü yüzyılda yaşamış kilise tarihçisi Eusebius'a göre Montanus Orta Anadolu'da eski adı Frigya olan bölgede yaşamıştır.

Montanus vizyonlar görüp esrik bir duruma girdikten sonra ilk kehânetlerine başladı. Montanus ve İlluminati gurubu kilise tarafından ağır şekilde hırpalandı, grup dokuzuncu yüzyıla kadar Anadolu'daki hayatiyetini sürdürdü.

Daha sonra 16. yüzyılda ortaya çıkan İspanyol İlluminatisi engizisyon tarafından 1568, 1574 ve 1623'de yok edilmeye çalışıldı... Bugünkü hâliyle İlluminati, Almanya'nın güney bölgesinde Bavyera'da Adam Weishaupt adlı bir Mason tarafından kurulan gruptur.

1797 yılında Abbe Augustin, İlluminati hakkında detaylı bir kitap yazmış, Gül ve Haç ile Tapınak Şövalyeleri arasında irtibat kurmuştur.

Bilahare John Robinson, 1798'de, İlluminati'nin bütün dinleri ortadan kaldırıp yerine tek bir dünya dini hümanizm ve bütün ulus devletleri ortadan kaldırıp yerine tek bir dünya devletini kurmaya çalıştığının, yeterince belgesinin var olduğunu yazmıştır.

Bu grup suikastleri ve terörizmi organize edip desteklemektedir.

ABD'nin büyük mührünün bulunduğu paranın ön yüzünde, herkese bakan bir göz vardır. Ve orada Yılan Kardeşliği'nin diğer işaretleri de yer almaktadır.

Piramit'in hemen altında, "Yüzyılların Dindışı Yeni Dünya Düzeni / Novus Ordo Seclorum" yazar. Mührde ise şunlar yazılıdır.

"Kartalın kuyruğunda 9 tüy"; "Zeytin dallarında 13. yaprak"; "13 çubuk ve çizgisi"; "13 ok"; "E pluribus Unum" da 13

harf; "Üstteki yeşil tepede 13 yıldız"; "Piramitte 13 taş"; "Annuit Coeptis"te 13 harf, yer alır.

"Cosmic Conspiracy / Kozmik Komlo" kitabının yazarı Stan Deyo'ya göre 13, şeytana ithaf edilmiş mistik bir sayıdır.

Bu mistik sayıların hür masonlar için de özel bir mânâsı olduğu söyleniyor.

Weishaupt daha sonra İlluminati'ye ihânet etti ve masonlarca korundu. İlluminati'nin Adam Weishaupt tarafından kurulduğunu ancak bir daha olmayacak şekilde çökertildiğini yaydılar.

Amerikalı mason William Morgan'ın 1826'da yazdığı "İllustrations of Freemasonry" kitabı ile masonik sırları deşifre etmişti. Buna göre, masonluk piramidinin en üst kısmında "Lusifer"e tapınma gösteriliyordu.

Hiram Abif yani Hz. Süleyman Tapınağı'nın mimarı sayılan Hiram Usta'nın katli hikâyesi de kitapta şu şekilde tasvir ediliyordu:

Hiram Usta, aklı, hürriyeti ve gerçeği simgeliyor. Konuşma hürriyetinin kilise tarafından engellenmesini temsilen bir bıçakla boğazı kesilmiş.

Devlet tarafından inancın sindirilmesini temsil eden bir gönye ile kalbi dağlanmış.

En sonunda da kitlelerce aklın sindirilmesini ifade eden bir tokmakla başı ezilmiş.

Masonlar devleti tiranlıkla, kiliseyi müsamahasızlıkla ve kitleleri cehâletle suçluyorlar.

William Morgan'a göre masonlar Hiram Usta'nın intikamını almaya kendilerini adamışlardır. Dinleri, devletleri ve insanların hürriyetini ortadan kaldırmak esas hedefleridir.

İngiliz Devlet Polisi / Scotland Yard, mensuplarını mason örgütlerine katılmamaları konusunda ikaz etmiştir.

En şaibeli mason locası İtalya'daki P2 locasıdır. P2 rüşvetten suikasta kadar her şeye karıştı. Vatikan'la, Malta Şövalyeleri ve CIA ile bağlantı hâlinde ve Vatikan'a sızarak darbe yaptı.

Papa John Paul'un masonluk yasağını resmen kaldırmasıyla Vatikan'ın çok sayıda üst düzey yöneticisi masonlardan oluşmuştur.

Türkiye'de masonluk ve tarikatlar aynı merkez tarafından yönetilmektedir.

Masonlar dünya çapında iddia sahibidirler.

Dünyaya hükmetmek için mücâdele ediyorlar.

En yüksek masonluk derecesi olan 33 ikiye ayrılır: Birincisi Lusiferyan ve İlluminati'ye bağlı. İkincisi ise Lusiferyan ve İlluminati hakkında hiçbir bilgisi olmayan topluma yönelik operasyonlarda öne çıkan / çıkarılan "şovmenler"dir.

Masonlukta işin rengi 27. ve yukarı derecelerde değişir. Bırakınız alt derecelerdeki, 27 ve üzerindeki birçok mason locası üyesi "sırlar içerisindeki sırlar" ya da "örgütler içerisindeki örgütler" olarak tanımlanan İlluminati ve faaliyetleri hakkında bilgi sahibi değillerdir.

Bu sıkı gizlilik inisiyasyonun ana gâyelerinden biridir.

William Cooper'a göre komünizm de, faşizm de İlluminati'nin operasyonu. Cooper bunu şu şekilde formüle ediyor.

Birinci Dünya Savaşı'nda, monarşizm / tez, demokrasi / antitez ile yüzleşti ve komünizmin şekillenmesi, milletler ligi / sentez ile sonuçlandı.

İkinci Dünya Savaşı'nda, komünizm / tez, faşizm/antitez ile yüzleşti ve güçlü bir Birleşmiş Milletler / sentez ile sonuçlandı.

Kapitalizm / tez, komünizm / antitez ile yüzleşti ve Yeni Dünya Düzeni, yani totaliter sosyalizmle / sentez sonuçlanacak.

Bunlardan şu sonuç çıkıyor: İnsanlık için İlluminati her türlü tehlikenin üzerinde yer alan ezoterik örgüt.

İsimler ne olursa olsun, Kabala, Tapınak Şövalyeleri, Jason Topluluğu, Roshaniye, Malta Şövalyeleri, Kolumbus Şövalyeleri, cizvitler, masonlar, kadim ve mistik Gül ve Haç Örgütü, İlluminati Nazi partisi, İlluminati komünist partisi, Dışişleri Konseyi'nin yönetici üyeleri, The Group, Ejder (Dragon) Kardeşliği,

Rosicrucianlar (tabiatüstü felsefesini insan ilişkilerine uygulama yolunda kurulan milletlerarası bir derneğin üyeleri), Kraliyet Milletlerarası İlişkiler Enstitüsü, Üçlü Komisyon, Bilderberg Gurubu, Vatikan, Russel Vakfı, Kafatası ve Kemikler Kulübü, The Scroll and Key, hepsi tarikat ve hepsinin nihai maksadı "*Yeni Dünya Düzeni*"dir.

"İlluminati'nin efsanevi varlığı kültürel ikonografide dikkat çekici bir yükselişe geçmiştir. İngiliz yazar David Icke, İlluminati'nin dünya hükümetlerini, ana iş kollarını ve bankaları yöneten dünya dışı varlıklardan oluşan bir grup olduğunu söylemektedir. İlluminati ayrıca zaman-zaman popüler kültürde de karşımıza çıkmaktadır. Bunun örneklerinden bir tanesi de 2001 yılında yapılan Lara Croft: "Tomb Raider" filmidir. Bu filmde kendilerini İlluminati olarak adlandıran bir grup kötü adam dünyayı yönetmek için hazırladıkları planı uygulamaktadırlar." (*Simon Cox, Melekler ve Şeytanların Aydınlatılması-Kurgunun Ardındaki Gerçekler, s. 98-99*)

Vatikan "Yeni Dünya Düzeni" koalisyonunun başına Papa'nın geçmesini istiyor.

Bazıları Lord Maitreya'yı istiyor. Açıkçası aralarında tam anlaşmış değiller.

İncil'in Esinlenme bölümüne göre "ilk hayvan"ın gücünü Roma verecektir.

Tarihte ilk defa, 1952 yılında bir araya gelerek bir ittifak oluşturdular. Kara asiller, İlluminati, Vatikan ve Masonlar. Şimdi Yeni Dünya Düzeni için hep birlikte çalışıyorlar.

Kara Asiller, gizli Verona Antlaşması'nın 1822'de imzalanmasından sonra tahtından indirilen kral âilelerinin gözlerden uzak ancak eskisinden daha zengin olan günümüzdeki mensuplarıdır.

Kara Asiller Avrupa'nın en zengin ve güçlü âilelerinden oluşmuştur. Bu âilelere "Kara Asiller" denmesinin sebebi, bunların yalan, hile, sahtekârlık, cinayet, terörizm, İlluminizm ve Satanizm'e (kara büyü) bulaşmış olmaları dolayısıyladır.

Bu âileler 13. ve 18. yüzyılda yollarına çıkan şahısları tasfiye etmişlerdi. Kara Asiller'in Avrupa'daki en zengini Venedikli olanlardır. Mesela Rockefeller âilesinden daha büyük bir servete sahiptirler.

1155'te Cenova'daki ticari imtiyaz Kara Asiller'in eline geçti ve hâlâ aynı durumu muhafaza etmektedirler.

İtalyan mafyasının da efendileri olan Kara Asiller, bin yıldan fazladır varlıklarını sürdürmektedirler. Günümüzde bu âileler: İtalya, Almanya, İsviçre, Avusturya, Hollanda, Yunanistan, Danimarka, ABD ve diğer bazı ülkelerde yaşamaktadırlar.

Kara Asiller, dünyadaki manipüle edilen çevre hareketlerinin çoğunun arkasındaki güçtür.

Dünya uyuşturucu ticareti, İngiltere, Almanya, Kanada ve ABD'nin Kara Asillerinin elindedir.

ABD Başkanı Nixon uyuşturucu ticaretine darbe vuracak bir programı uygulamaya koymak istediğinde, gerçekte uyuşturucu ticaretinin kimlerin kontrolü altında olduğu ortaya çıktı.

Kara Asiller'in adına hareket eden "Tavistock Enstitüsü" Nixon'a karşı inanılmaz bir karalama kampanyası başlattı. Hiçbir ABD başkanı böyle bir muameleye maruz kalmamıştı. Malum "Watergate" devreye sokuldu ve Başkan Nixon istifa etmek mecburiyetinde kaldı.

Kara Asiller'e dâhil âilelerden önde gelen bazıları şunlardır:

Finck, Von Thurn und Taxis, Thyssen-Bornemisza, Guelph (İngiltere), Wettin (Belçika), Bernadotte (İsveç), Oldenburg (Danimarka), Hohenzollerin (Almanya), Hannover (Almanya), Bourbon (Fransa), Habsburg (Avusturya), Savoy (İtalya), Agnelli (İtalya), Colonna (İtalya), Pallavicini (İtalya), Harriman (ABD), Mc. George Bundy (ABD), "Eastern Establishment" (ABD), Rocefeller (ABD).

Kara Asiller'in serveti İsviçre bankalarındadır. İsviçre Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarında hiç saldırıya uğramamıştır.

İsviçre bankaları çoğunlukla Musevilerin kontrolündedir ve bankaların yönetiminin masonların elinde olduğu muhtelif kaynaklarca ifade edilmektedir.

Kara Asiller'in kendi gizli servisleri bulunmaktadır. Bunlar eski gizli servis mensubu olan operasyonel timlerdir. Cinayet dâhil her türlü kirli ve karanlık eylemler bunlar tarafından deruhte edilmektedir.

Eski bir MI6 ajanı olan Dr. John Coleman, Kara Asiller'in yukarıdaki özel gizli servisi finanse ettiklerini açıklamıştır. Kara Asiller'in uyuşturucudan kazandıkları paranın yıllık 300 milyar dolar civarında olduğu ve bu paraların İsviçre bankalarına transfer edildiği ifade edilmektedir.

Kara Asiller, COR (Roma Klübü), Round Table Group, Trilateral Komisyon, Bilderberg, UN (Birleşmiş Milletler) gibi cemiyetlerin türediği "300'ler Komitesi"nin kurucusudur. Kendilerini "Avrupa'nın taçlı kobraları" olarak adlandıran Kara Asiller "Yılan Kardeşliği"nin bir parçasıdırlar.

Ayrıca bunlar ABD Dış İlişkiler Konseyi üyeleri, Order of Quest, yani Jason Topluluğu adlı gizli örgütün mensuplarıdır.

Amerika'nın gerçek seçkinleri Order of Quest, Üçlü Komisyon / Üç Yönlü Komisyon ve Dış ilişkiler Konsey, (CFR) üyeleridir.

Bu örgütlere üyeleri de Yale Üniversitesi'ndeki Kurukafa ve Kemikler ile Harvard Üniversitesi'ndeki The Scroll and Key gizli örgütleri toplar.

Her iki örgüt de İlluminati'nin / Ölüm Kardeşliği'nin kollarıdır.

Yukarıda saydığımız tarikatların hiçbirinin üyeleri kendilerini bir millete, devlete, krala ve anayasaya bağlı saymazlar. Zaten bu yönde yeminleri vardır. Onlar liderlerine bağlıdır.

İlluminati'nin tepesindeki on kişinin Musevi olduğu iddiası vardır.

1972 yılında kurulan üçlü komisyon, Kuzey Amerika, Batı Avrupa ve Japonya'nın en etkili üç yüz işadamı, politikacı ve

karar vericilerden oluşur. Bu komisyonun kurucusu David Rockefeller'dir. ABD'deki Demokrat Parti çizgisinin teorisyeni Zbigniew Brzezinski Rockefeller âilesinin adamıdır. Her ikisi de Musevi'dir.

Bu grubun bir diğer teorisyeni Harvard Üniversitesi hocalarından Samuel P. Huntington'dur.

Huntington'un 1970'lerin ortalarında yazdığı kitabı, "Seminal Peace / Barış Tohumu" nda demokrasi ve ekonomik gelişmenin geçersiz fikirler olduğu ve bir kenara atılması gerektiğini tavsiye ediyor.

"Crises in Democracy / Demokraside Kriz" kitabında ise, "Ekonomik büyümede potansiyel talep limitlerinin olduğunu biliyoruz. Politik demokrasinin gelişmesinde dahi potansiyel olarak talep limitleri vardır" diyor.

ABD'de, bir başka örgüt içinde örgüt ise, JASON Grubu'dur. JASON Gurubu JASON topluluğunca kurulmuş, ABD hükümetine kiralanmış bir bilimsel örgüttür. Bu grup Amerika'daki teknolojik gelişmenin ulaştığı en yüksek seviyeyi bilen tek gruptur.

JASON Grubu'na göre sera etkisi kaçınılmaz bir iklim değişikliğine ve buzul çağına yol açacak.

JASON Topluluğu Bilginleri, İlluminati'nin en üst derecelerinden biri olan Order of Quest'in dalı olarak niteleniyor.

Bir diğer gizli örgüt Bilderberg Grubu'dur. Üyeleri en güçlü sermayedarlar, devlet adamları ve entelektüellerdir.

Başkanlık merkezi İsviçre'nin Lahey şehrindedir. İsviçre, Birinci ve İkinci Dünya Savaşı'nda işgale uğramayan ve bombalanmayan tek Avrupa ülkesidir. Bilderberg'de İlluminati'nin bir koludur.

Bilderberg Grubu'nun 2004 yılı, ellinci kuruluş yıl dönümüdür. Bilderberg'in esas kurucusunun Polonya göçmeni Yahudi Josept Retinger olduğu kanaati yaygındır. Retinger hem modern zamanlardaki gurubu perde arkasından yöneten kişi, hem de küreselleşme yanlısı (one-worlder) olan birisi. Ve İkinci Dünya

Savaşı'nın ardından "Yeni Dünya Düzeni"nin kurulması için düğmeye bastı.

Günümüzde tanınmış bazı Bilderberg temsilcileri, ABD Senatörü John Edwards, Henry Kissinger, Dünya Bankası Başkanı James Wolfensohn, BP petrol şirketinin tepe yöneticisi John Brown, eski ABD Başkanı Bill Clinton.

Bilderberg esnek ve resmi olmayan bir milletlerarası liderlik formudur. Temsilcilerden üçte ikisi Avrupa'dan, geri kalanları ise ABD ve Kanada'dan gelmektedir. Grupla ilgili soldan ve sağdan çok ciddi tenkitler vardır. Kesin olan bir tek şey vardır. Bilderberg üyeleri konuşmamaktadır. Tıpkı İlluminati gibi.

"The New World Intelligence Update" adlı Bilderberg gözlemcisi yayın, Refahyol iktidarının kurulmasını 1996 yılı Bilderberg toplantısında alınan karara bağlıyor.

ABD'deki 75 milyon Evanjelisti temsilen Christian Coalition, Christian Broadcasting (Hıristiyan TV, radyo yayıncılığı) Network ve Religious Roundtable adlı örgütler 17-18 Mayıs 2003 tarihinde ABD'nin başkenti Washington D.C.'deki lüks otellerden Omni Shoreham'daki "Siyonist Zirvesi"ne katıldılar. Bin kadar delegenin katıldığı bu "Siyonist Zirvesi"ni en çok destekleyenler Evanjelikler.

Ortadoğu'da barış istemeyenlerle, Filistin topraklarının bütününün İsrail'in hakkı olduğu inancında olanların katıldığı zirveye destek çıkanlardan bir kuruluşun başkanı Daniel Pipes, Başkan Bush tarafından çok önemli bir devlet kuruluşu olan "ABD Barış Enstitüsü"nün (US Institute of Peace) 15 üyesinden biri olarak atandı. Bu atamaya ABD'deki Müslüman kuruluşları çok büyük tepki gösterdiler.

"Siyonist Zirvesi"nin başlıca destekçileri, World Net Daily sitesi editörü Joseph Farah, Center for Security Policy'den Frank Gaffney, Jewish Institute for Security Affairs'den (JİNSA) Tom Neumann ve Middle East Forum'dan Daniel Pipes.

JİNSA Recep Tayip Erdoğan ile Çevik Bir'e başarı madalyaları veren ABD'deki en büyük Yahudi kuruluşu.

"Siyonist Zirve'sinde konuşulanlar ise özetle:

İslâm ve terörizm... Ortadoğu konusunda medyanın taraf tutması ve cahilliği, anti-siyonizm ve anti-semitizm ile mücadele, Hıristiyan ve Museviler arasındaki ittifak stratejisini geliştirme...

Zirvede söz alan herkes, ABD tarafından hazırlanan "yol haritası"na hücum etmiş... ABD basını, Yol haritasını, Tanrı ile İsrail arasındaki dört bin yıllık anlaşmanın bozulmak istenmesi olarak gördüler" diye yazmıştı. Delegelerden bazıları Washington yönetiminin eseri olan yol haritası için "şeytan işi" tanımlamasını yapmışlar.

Bilderberg, en çok alternatif siyonist zirve olmakla suçlanıyor. Bilderberg'in şaşaalı gölgesi dünya üzerindeki benzer organizasyon ve eylemleri gölgeliyor.

Medya haberlerine göre Türkiye'den Bilderberg toplantılarına katılan isimlerin bazıları: *Selahattin Beyazıt*, Emre Gönensay, *Gazi Erçel*, İsmail Cem, *Kemal Derviş*, Uğur Bayar, *Özden Sanberk*, Suna Kıraç, *Meral Gezgin Eriş*, Erkut Yüceoğlu, *Muharrem Kayhan*, Bülent Özaydınlı, *Sedat Ergin*, Nuri Çolakoğlu, *Ali Babacan* vs.

AMERİKAN SEÇKİNLER KULÜBÜ "SKULL AND BONES"

"Skull and Bones" Kurukafa ve Kemikler Kulübü. Merkezi ABD'nin Connecticut Eyâleti'nin New Haven şehrinde kurulu Yale Üniversitesinde.

Dede, baba, oğul Bush'lar ve Demokratların başkan adayı John Forbes Kerry, CIA'nın babası Lovett, Morgen Stanley şirketinin kurucusu Harold Stanley, Time Dergisi'nin kurucusu Luce ile Hadden ve tabii ki Hollywood'un birçok yapımcısı ve de daha niceleri... hepsi Yale'in gizli tarikatı "Skull and Bones" üyesi.

Yale Üniversitesi'nde bunun dışında beş adet daha gizli cemiyet var. Söylenen o ki, bunlar Kemikçilerin alt kuruluşları.

Bu kulübe her yıl ancak 15 kişi üye alınıyor. Hayatta olan üye sayısı ise 800. Üyelik ömür boyu sürüyor.

Mesela ABD sermaye piyasası kurulu başkanı W. Donaldson, İkinci Dünya Savaşı'nda Savaş Bakanı olan ve Japonya'ya atom bombasının atılmasını savunan A. Harriman da (Musevi) dâhil.

Bu cemiyetin üyeleri ABD finans dünyasından basına, Hollywood'dan hukuka ve gizli servislere; hükümetten derin devlete; dış politikadan orduya sistemin nasıl işlemesi, dünyanın başına ne gibi işler açılması gerektiğine karar verme yetkisine sahip seçilmişlerin seçilmişleri.

Sembolleri bir kurukafa ve iki kemik. Toplandıkları yerin adı "The Tomb / Mezar".

Cemiyetin kuruluşu hakkında rivayetler muhtelif. Daha sonra general ve Temsilciler Meclisi üyesi olacak olan William Russell Yale'de öğrenci iken 1832 öğretim yılını Almanya'da geçirir. Geri döndüğünde okuldaki gizli cemiyet Phi Beta Kappa'nın dönemin mason karşıtlığından etkilenerek iyice deşifre olduğunu görür. Bir Alman cemiyeti olan "Skull and Bones"un Amerika şubesini kurar.

Başlangıçta cemiyetin kuruluş felsefesi bir efsâneye dayanır.

Yunanlı hatip Demosthenes M.Ö. 322 yılında öldüğünde Eulogia (övgü, methiye) Tanrıçası cennete yükselmiştir.

Önceleri "Eulogian Club / Övgü Kulübü" adını alan "Skull and Bones" cemiyeti, belagat tanrıçası Eulogia'nın 1832'de cennetten dönüp onlara katıldığına inanır.

Buradan anlaşılıyor ki, felsefelerinde İLAHİ DİNLERİN HİÇBİRİNE YER YOKTUR.

Kurukafa ve Kemikler üyeleri için tanrıçalarının göğe yükseldiği yılı temsil eden 322 sayısı kutsaldır.

Üyeler her perşembe ve pazar toplantılarında tanrıçalarının tapınağını açıp ona "kutsal marşlar" okurlar.

"The Tomb / mezar" Yale Üniversitesi kampüsünün ortasında üç katlı görkemli bir yapıdır. Üye olmayanlar yani barbarlar asla içeri giremezler.

"Mezar"ın içi iskelet, kafatası, mezar taşları, bir mumya ve savaş andaçlarıyla dekore edilmiştir.

Anafor adı verilen yemek salonu ise gümüş ve bronz kafatasları ile süslüdür.

Ölmüş üyelerinin bir kısmının resimleri duvarlarda asılıdır.

"Kurukafa ve Kemikler"e üye olacak kişiler Yale'deki üçüncü senelerinin nisan ayında tespit edilir.

Üyeliğe yeni kabul edilen kişi Mezar'a girer. Kendilerini şövalye tabir eden kıdemli üyeler başına bir kukuleta geçirirler.

Aday daha sonra "ateş böceği odası"na alınır. Zifiri karanlık olan bu odada kukuleta çıkarılır. Yeni adayın gördüğü, ateş böceklerini sembolize eden kıdemli üyelerin yanan sigaralarının ışığıdır. Bu kıdemli üyelere de "atalar" adı verilir.

Cemiyete giriş töreninin aslı "iç tapınak" adı verilen 322 numaralı odada gerçekleşir. Tören için "atalar"dan biri cüppe giyerek "Toby Amca" olur ve onun liderliğinde Şeytan, Don Kişot, Yale'in kurucusu Elihu Yale ve Papa kılığında şövalyeler müstakbel "şövalye"nin etrafına dizilir.

Bir tarihte Yeşilçam'ın çektiği "Kiling" filmlerinde olduğu gibi iskelet kılıklı diğer üyeler koridorlara dizilir ve yeni üyeyi korkutmak için sürekli bağırırlar.

Üye aday burada gizli yeminlerini üst üste okumak, "Papa"nın ayağını öpmek, kafatasından kan içmek gibi ritüellere zorlanır.

Neticede müstakbel üye dizinin üstüne çökerek "Don Kişot"un önüne eğilir. "Don Kişot" bir kılıçla yeni üyenin omzuna dokunur. "Cemiyetimizin emriyle seni Eulogia'nın şövalyesi ilan ediyorum" der ve bu masonik seremoniden sonra asli üyelik başlar.

George W. Bush 1967'de, John F. Kerry 1965'te bu cemiyete üye oldular.

Eskiden birbirini tanımak için kullandıkları şifre "William Russell'i tanır mısın?" olan üyelerin CIA, Times ve Newsweek'te işleri hazırdır. Yetenek değil mensubiyettir esas olan.

Prof. Oktay Sinanoğlu, Yale Üniversitesi'nde talebelik ve hocalık yapmış bir Türk dahi. Sinanoğlu'na göre, Skull and Bones'un kimliğini taşıyanlar, devletin en önemli mevkilerinde, sanayinin tepe noktalarında yer alır. Amerika'yı ve Amerikan ekonomisini yönetecek elit zümre bu örgütlerden seçilir.

"Skull and Bones" Cemiyeti, Atlantik Konsül gibi cemiyetler CFR (Dış İlişkiler Konseyi) ve Bilderberg İlluminati'nin omurgasıdır.

Bunlar dünyanın başına neler geleceğine karar veren, büyük para operasyonlarını organize eden ve dünya üzerinde harita değişikliklerine olur veren çok az sayıda ama son sözü söyleyenlerdir.

Bildiğiniz gibi CFR'nin merkezini ziyaret edip konuşma yapanlardan birisi de R.T. Erdoğan'dır.

Bu konuda daha fazla bilgi sahibi olmak isteyenler Vanity Fair, www.commondreams.org ve www.vho.org sitelerine bakabilirler.

Şimdi ABD'yi bunlar yönetiyor.

Yeni Dünya Düzeni ve BOP'ta su, petrol ve reel politik sadece kitleleri ve orduları harekete geçirmenin maddî sembolleri, esas arkada teolojik ve mistik bir felsefe mevcut. İnsanlık için de tehlikeli olan bu. Gözleri hiçbir şeyi görmüyor ve âdeta kaostan cinsi bir zevk alıyorlar.

2004 ABD BAŞKANLIK SEÇİMİNİN ESAS KAZANANI KEMİKÇİLER

Görünürde Bush yüzde 49'a karşı yüzde 51 oy oranıyla seçimleri Kerry'ye karşı kazandı.

Bütün dünyanın rakip olarak gördüğü bu iki isim aslında bir "merkez"e hizmet ediyor. Tıpkı hipodromdaki yarış taylarının hepsinin sahibinin aynı olması gibi bir durum.

Amerikan seçimlerinin asıl galibi, "Skull and Bones" ezoterik kulübü. Kemikçiler ile Evanjelistler el ele.

Bu ezoterik kulübün kökleri Almanya, Bavyera'daki efsânevi Illuminati örgütüne dayanıyor.

Dünyayı yöneten ezoterik felsefeye dayalı gizli mihraklardan biri olduğu söyleniyor.

Kurukafa ve Kemikler kendi düzenleri dışındaki herkesi "vandallar ve Yahudi olmayanlar" diyerek karalıyor.

Bush ve Kerry, her ikisi de bu kulübün üyesi. Yukarıda söylediğimiz gibi örgütün merkezi Amerika'nın Connecticut eyâleti'nin New Haven şehrindeki Yale Üniversitesi'ndedir. New Haven, yeni cennet mânâsındadır.

Örgütün üyeleri her perşembe ve pazar günü toplanıyorlar. Düzenli aralıklarla her yıl sadece 15 "yetenekli" aday örgüte alınıyor.

"Yetenekli adaylar" örgütün kural ve prensipleri doğrultusunda eğitiliyor ve gelecekte ABD'nin kilit mevkileri için hazırlanıyorlar.

Bilinen örgüt mensubu âilelerden bazıları; Perkins, Whitney, Stimson, Bush, Rockefeller, Davison...

Kurukafa ve Kemikler'in kuruluşu 1832'ye dayanıyor. Örgüt başka gizli-ezoterik örgütlerle bağlantılı.

Bu örgütler incelendiğinde hepsinin bağımsız gözükmesine rağmen, birçoğunun karmaşık bir ilişkiler ağının parçası, yani bir merkezin alt unsuru olduğu görülüyor.

Kurukafa ve Kemikler ezoterik örgütünün kuruluşunda karşımıza iki isim çıkıyor: Russell, Alfonso Taft ve William Huntington.

Alfonso Taft eski başkanlardan ve Birleşmiş Milletler oluşumunun yaratıcılarından Howard Taft'ın büyükbabası.

Russell âilesi dünyanın muhtelif bölgelerinden ucuza tedarik ettikleri afyonla, Çin'i uyuşturucuya boğan Russell and Co. şirketini kontrol ediyor.

Meşhur "Illuminate" kitabının yazarı Texe Mars "Dark Majeste / Karanlık Majeste" isimli kitabında Kurukafa ve Kemikler örgütünü şöyle anlatıyor:

"Kurukafa ve Kemikler" tarikatı milletlerarası farmasonluğun SİYAH localarından biri. Kendilerini "Kemikçi Adamlar" olarak adlandıran bu kişiler, üyeliğe kabul törenlerinin özel ve seçilmiş olduğunu iddia ediyor. Kendi düzenleri dışındaki herkesi "Vandallar / zararlı kişi ve Musevi olmayanlar" diyerek karalıyorlar. Gücü, klanlaşmış mensuplarında yatıyor. Eski Başkan George Bush, köşe yazarı William F. Buckley, Senatör John Kerry ve diğer birçok önemli isim, bu gizli cemiyetin üyeleri... Buna rağmen "Kafatası ve Kemikler" tarikatı, Illuminati'nin, erkeklere özel bütün gizli cemiyet ve örgütlerin arasında gelecekteki "yetenekleri" seçmek için kullandığı tek organizasyondur.

Amerikan kamuoyu "Kurukafa ve Kemikler" cemiyeti ile 1985 yılında tanıştı. Araştırmacı Antony C. Sutton'un "America's Secret Establishment An Introduction on the Order of Skull and Bones/ABD'nin Gizli Seçkinleri: Kurukafa ve Kemikler Örgütü'ne Giriş" kitabı Amerika'nın ortasına bomba gibi düştü.

Bush ve Kerry gibi bu örgüte giren herkes çıplak olarak tabutta yatar. Her yeni üye örgüte girişten sonra 15 bin dolar ve bir cep saati kazanır.

"KURUKAFA VE KEMİKLER"İ ORTAYA ÇIKARAN ANTONY C. SUTTON NE DİYOR?

Son başkanlık seçimine Bush ve Kerry ile birlikte katılan bu örgütle ilgili, araştırmacı Sutton'un, "Gelecekte ne olacak?" sorusuna yorumu oldukça kaotik.

Sutton: "Kaos ve düzensizlikten sonra eninde sonunda fert ve devlet arasında bir savaş yaşanacak" diyor.

Başlangıçta Antony Sutton'un böyle bir örgütün varlığından haberi yoktur. Ancak Sutton ABD tarihindeki pek çok komploları ortaya çıkarması ile tanınan bir şöhrettir.

Kadın ve para en karanlık yolların aydınlatıcı ışığıdır. Kadını ve parayı takip, en gizli yollardan en gizli noktaya ulaşmayı sağlar.

Sutton da böyle yapmış.

Yazar bütün dikkatini Wall Street bankerleri tarafından desteklenen muhtelif organizasyonlara yöneltir. Bu esnada bir okuyucusu "Kurukafa ve Kemikler" hakkında ne bildiğini sorar veya sordurulur.

Çünkü Amerika'da Sutton'a bilgilerin bizzat örgüt tarafından verildiği ve örgütün kendini özellikle deşifre ettirdiği yönünde yaygın bir kanaat vardır.

Antony Sutton'a bir gün kargo ile bir paket gelir. 600 kişilik üye listesi araştırmacı yazarın elindedir artık.

Kimler yok ki.

ABD'nin önde gelen sanayicileri, medya patronları, velhasıl Amerikan politik sistemini yönlendiren birçok güçlü isim "The Tomb / Mezar"dan geçmiş.

"Örgütün üye listesi 1980'lerin ortasında bana ulaşıncaya kadar "Kurukafa ve Kemikler" hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Araştırmalarımdan sonra üye listesine ulaştım. Belgeler bir kurye şirketiyle sadece 24 saatliğine iki bölüm hâlinde geldi. Ve sonra liste güvenli adresine geri döndü" diyor araştırmacı Sutton.

"Yaşayan ve ölen üyeler için iki liste vardı" diyen Sutton, bütün gece boyunca listeleri kopyalar.

"Bugüne kadar hiçbir orijinal kopyayı ve kaynağımı açıklamadım. Zira her bir sayfanın ayrı kodu var. Örgüt bu kodlardan listeyi sızdıranı çok kolay bulabilirdi. O zaman ve şimdi bu meşhur adamların gerçekte ne kadar "OLGUNLAŞMAMIŞ GENÇLER" olduğunu hissettim."

Yazar Türkçe'siyle "ortadan kaldırılma" ihmalini anlatıyor.

"En dehşetengiz olanıysa bu "küçük çocukların" dünya ilişkileri üzerine söz sahibi olmaları. Örgüt; terör ve şiddetin, korsanların, SS'lerin ölüm mangalarının ve İkinci Dünya Savaşı'nın sembolüdür... Her üyeye verdikleri cep saati ile belki organizasyonlarının sonsuz olduğunu göstermek istiyorlar... Sanırım

"Kurukafa ve Kemikler"in üyeleri kendilerini geri çekip başkanlık için Bush'u öne sürdü. Ve Demokratlar bir şey yapamıyorlar, çünkü Demokrat Parti içindeki "Kurukafa ve Kemikler" partiyi silah olarak kullanmaya izin vermezler."

"Kurukafa ve Kemikler"in kökenlerinin Illuminati'ye dayandığı kesin olarak söylenebilir. Başka gizli birçok örgüt daha var... Ne yazık ki komploları açığa çıkaran hiçbir tarihçi mesleğini koruyamıyor, bunlar ABD Tarih Topluluğu için bir tabu. Ancak er ya da geç başkaları bu konuya el atacaklar. Eğer "Illuminati"nin ve "Kurukafa ve Kemikler"in gerçekten önemli olup olmadığını anlamak istiyorsanız, tarihe yeniden bakmalı ve son iki yüz yılı yeniden yazmalısınız" diye sözlerini tamamlıyor yazar Sutton.

"KURUKAFA VE KEMİKLER" CEMİYETİNİN BAZI RİTÜELLERİ

170 yılı aşkın bir süredir ABD'de faaliyetlerini devam ettiren bu örgüt, günümüzde itina ile gizledikleri üyeleriyle Birleşik Devletlerin bütün yüksek mevki ve makamlarına sızmış bulunuyor.

Beyaz Saray, mahkemeler, medya, finans kuruluşları, federal bankacılık sistemi, iş ve sanayi, Senato, mahkemeler, bir kısım üniversiteler, gizli servislerin tepe yöneticileri, Hollywood vs.

"Kurukafa ve Kemikler" cemiyeti seçkinci ve ırkçıdır. WASP'ların-beyaz, Anglo-Sakson, Protestan, Amerikan yönetimine hâkimiyetini hedefliyor.

Bonesman / Kemikçilerin örgüte giriş seremonileri de bir hayli ilginç.

Örgütün Yale Üniversitesi kampüsünün tam ortasında, yeraltında, her türlü sosyal aktiviteye imkân veren merkezi var. Söylenen yeraltında yüzme havuzunun bile olduğu.

Adaylar örgüte kabullerinde çırılçıplak bir şekilde tabutun içerisine yatıyor ve en mahrem sırlarını "kardeşlerine "anlatıyor.

Bu ritüelin pratik faydalarından birisi, çok-çok gizli şahsi sırlar vasıtasıyla "kardeşlerin" birbirini kontrol etmeleri ve güvenliğin hayat boyu sürdürülebilmesi.

"Kurukafa ve Kemikler" cemiyetine üye olmayanlar için kullanılan bir diğer tanımlama da "Yahudi olmayanlar" ve "faydalılar" olarak isimlendiriliyor.

Örgütün geleneksel toplantıları St. Lawrance nehrindeki küçük, Deer / Geyik adasında yapılıyor.

"Kurukafa ve Kemikler" 1991 yılında ilk defa bir kadın üye, 2002 yılından itibaren de Hispanik, Arap asıllı ve Zenci üye kabul etmeye başladı.

Böylelikle kamuoyuna yönelik bir "dezenformasyon" yapılır. Karanlıkta kan içmek, diğer üyeler tarafından hakarete uğramak, dışkı yemeye zorlanmak şimdilik kamuoyuna yansımış ritüellerden bazıları.

HOLLYWOOD VE THE SKULLS FİLMİ

Türkiye'de "The Skulls / Saklı Seçilmişler" adıyla gösterime giren 2000 yapımı film gerçeğe yakın kareleriyle oldukça ilgi çekmiştir.

Luke Mc Namara /Joshua Jackson çok zeki, çalışkan fakat maddî durumu kötü bir öğrencidir. Her yıl ABD'nin en seçkin üniversitelerinden bir grup kalburüstü öğrenci çok gizli sosyal birliklere kabul edilir.

Faaliyetlerini olağanüstü bir gizlilik içinde yürüten bu sosyal birlik geleceğin liderlerini yetiştirmektedir.

Bu sosyal birliklerin içerisinde en güçlü olanı "Skulls / Kurukafalar"dır. Filmde en az üç ABD başkanının bu birliğe üye olduğu vurgulanır.

Yaklaşık 200 yıldır bir gelenek hâline gelmiş olan "en iyilerin seçimi" Amerika'nın bildiği, ancak asla gün yüzüne çıkmamış / çıkarılmamış gerçeklerden biridir.

Çok gizli ve özel cemiyetler her yıl çok başarılı üniversitelerin en iyi öğrencilerinin arasından seçtiği YÜZDE BİR'lik bir kısmını üyeliğe kabul eder ve onları örgütün geleceğinin bir teminatı olarak yetiştirir.

Örgüte üyelik ömür boyudur. Üyeler birbirine çok sıkı bağlarla bağlıdır.

Öğrenci Luke Mc Namara bu cemiyete katılmak için bir davetiye alır. Rüyalarının artık gerçekleşeceği umudundadır. Çok çalışarak ve maddî olarak da oldukça borçlanarak bu başarıyı yakalamıştır. Diğer arkadaşlarının böyle bir derdi yoktur.

ABD'nin en iyi hukuk okulunda, Harward Üniversitesi Low School / Hukuk Fakültesi'nde okumak istemektedir.

Ancak Luke'un bundan daha fazlasına ihtiyacı vardır. Luke bunu da bilmektedir.

Luke olağanüstü notlara sahiptir ama parası ve iyi bir referans mektubu verecek tanıdığı yoktur.

Filmde Kurukafa'ların toplantısına katılan Luke, hâkimlerden senatörlere pek çok kalburüstü insanla tanışmıştır.

Gelecekteki iyi referans ve çok paranın yolu da bu cemiyetten geçmektedir. Bankaya yatırılan 200 bin dolar onun sınıf atlamasına bir fırsat olacaktır.

Artık gelecekte üst düzey bir görevde yer alacak olan Luke için "start" verilmiştir.

Ancak her şeyin bir bedeli vardır.

Film "Kurukafa ve Kemikler" kulübünü oldukça gerçeğe yakın yansıtmıştır. Benzerliklerden birisi de toplantıların gizli bir adada yapılıyor olmasıdır.

DEDEDEN TORUNA BUSH ÂİLESİ VE KEMİKÇİLER

"Kurukafa ve Kemikler"in 1832 yılından günümüze kadar 172 yılda 2500 dolayında üyesi vardır.

Beyaz Saray'dan finans dünyasına; oradan medyaya; Hollywood'a ve yüksek yargıya kadar ABD'de söz sahibi olan örgütün sadece ABD tarihinde değil dünya tarihinde de çok önemli etkileri var.

Etkili ve yetkili örgüt üyeleri sayesinde "Kurukafa ve Kemikler" cemiyeti, Kennedy suikastı, Hitler'in iktidarı ve "Yeni Dünya Düzeni"nin asıl senarist ve yönetmeni.

Örgüt üyelerinin kimlikleri üzerinde yapılan araştırmalarda tespitlerine göre, Nazi yönetim ve işgali altında, İkinci Dünya Savaşı'nın sonlarına kadar iş yapan ITT, Chase, Texaco gibi çok uluslu devasa şirketlere ulaşılıyor.

Bunlar içerisinde ABD Başkanı George W. Bush'un büyük dedesinin, Hitler'i finanse ettiğine dair belgeler de var.

"Kurukafa ve Kemikler" cemiyeti daha yukarıda ve daha aşağıda olmak üzere başka örgütlerle bağlantılı çalışıyor. Örgüt belli bir plân ve strateji doğrultusunda, inanılmaz bir sabırla kendi ağını kuruyor.

Cemiyetin iki ünlüsü ABD eski başkanı baba Bush ve şimdiki Başkan George W. Bush.

Çok gizli olan örgüte üye seçimi iki türlü oluyor. Birincisi hazır âile ilişkilerine dayanan "klan" sistemi. Yani zincirin halkası içerisinden ve davetle.

İkincisi "takip" "tanım" ve "davet" metoduna dayanan olağanüstü başarılılar ve tabi örgüte bağlı ve uyum sağlaması mümkün görülenler.

"Kurukafa ve Kemikler"e kabul / Inisiyasyon töreni ve bir kısım ritüelleri masonlarınkine benzer.

Anadan doğma tabuta girip çıkan üye yeniden doğmuş sayılır.

Üyelerin birbirlerini tanımak için özel yöntem ve şifreleri vardır.

Örgüt üyeliği için WASP ve seçkin bir âileye mensup olmak esastır. Altı-yedi kuşak öncesinden Anglosakson ve Protestan olmasına dikkat edilir.

Başka ırka veya geçmişe mensup, başka dinden olanlar bu yapıya giremez. Son yıllardaki çok az sayıda "kabul haberleri" de kamuoyuna yönelik dezenformasyondur.

Bu klübe üye veren ailelerden bazıları Bush, Lord, Bundy, Phelps, Gilman, Payne, Davison, Pillsbury, Stimson, Taft, Wasdworth.

Şimdiki Başkan George Walter Bush'un dedesi ABD eski senatörü Prescott Sheldon Bush'dur. Âilenin hemen her mensubu gibi Prescott Bush'da Yale Üniversitesi'nde okur ve Kemikçiler'e üye olur.

Kızılderililer'e göre Yale Üniversitesi öğrencisi Prescott Bush 1918 yılında mezarı açarak Geronimo'nun kafatasını çalar.

Geronimo, Kızılderili apaçilerin efsanevî şefidir. Dede Bush mezardan çaldığı kafatası ve kemikleri New Haven'deki Yale Üniversitesi'ne, "Kurukafa ve Kemikler"in "mezar" denilen toplanma merkezine getirir.

Geronimo'nun kafatasının alın kısmında küçük bir deri parçası ve şakaklarında bir tutam saç vardır. Deriyle saç hemen o gece karbolik asit kullanılarak yakılır.

Ancak olayın peşini Kızılderililer hiç bırakmazlar. Dede Bush'un 1972'de ölümünden sonra, 1983 yılında Geronimo'nun mezarının Prescott Bush tarafından soyulduğunu tespit ederler.

Kızılderililer başkanın amcası Jonathan'dan kafatası ve kemikleri geri isterler. Bush âilesi herhangi bir yardımda bulunmaz. Apaçi şefleri mücadeleyi bırakmaz. FBI'a başvurulur. Ancak şu ana kadar FBI tarafından somut bir cevap verilmemiş.

Mücadele hâlâ devam ediyor. Tıpkı Kızılderili topraklarında olduğu gibi.

"KURUKAFA VE KEMİKLER" DAHA ÇOK ARAŞTIRILIYOR

Dış İlişkiler Konseyi (CFR) 50 yıldan fazla zamandır ABD'nin dış politikasının önde gelen kuruluşudur.

Konsey, işadamlarından, siyasi liderlerden ve bilim adamlarından meydana gelmiş, küresel meseleler üzerinde çalışan stratejik bir kurumdur. ABD'nin milletlerarası ilişkilerdeki rolüyle ilgilenen en güçlü yarı resmi gruptur.

Konsey, İlluminati Tarikatı'nın 322 numaralı bölümü olarak bilinen Yale Üniversitesi'ndeki Kurukafa ve Kemikler ile Harvard Üniversitesi'ndeki Scroll and Key gizli örgütlerinden seçilmiş insanlar tarafından yönetilmektedir.

Dış İlişkiler Konseyi, İngiliz Kraliyet Milletlerarası İşler Enstitüsü'nün kardeşidir. Her ikisinin gâyesi "Yeni Dünya Düzeni"dir.

J.P.Morgan, Carnegie Vakfı, Rockfeller âilesi ve Wall Street banka ve bankerleri tarafından finanse edilmektedir.

CFR Amerikan devletine hâkim durumdadır. Başkanlar, istihbarat teşkilâtlarının tepe yöneticileri, medya yöneticileri, adâlet mekanizması, Dışişleri Bakanlığı, Pentagon'un bir kısım üst pozisyonları vs. Dış İlişkiler Konseyi'nin elindedir.

Amerikalı bir düşünür, "*Hiçbir şey sır dolu bir işbirliği kadar tehlikeli değildir*" diyor.

Amerikan halkı da gün geçtikçe "*Kurukafa ve Kemikler*" gizli cemiyetini daha çok merak ediyor. Araştırmacılar peşi sıra örgütle ilgili kitaplar yayınlıyorlar.

Televizyonda daha çok sorgulayan ve deşifre eden programlar yapılıyor.

Bunlardan biri Alexandra Robbins. Robins'in kitabının adı: "Secrets of The Tomb; Skull and Bones, the Ivy League, and the Hidden Paths of Power / Kabirin Sırları: Kurukafa ve Kemikler, Sarmaşık Birliği ve Gücün Gizli Patikaları".

"The Ivy League / Sarmaşık Ligi-Birliği" ABD'nin Doğu bölgesinde bulunan en meşhur ve saygın sekiz üniversitesini kapsayan bir tanımlama ve bu üniversitelerdeki "Kurukafa ve Kemikler" biraderliğinin bir simgesi.

" Pennsylvania Üniversitesi- Philadelphia, meşhur "Beautful Mind / Akıl Oyunları" filmine konu olan matematikçi John Nash'ın üniversitesi-Princeton, Cornel Üniversitesi, Colombia Üniversitesi ve MIT bu gruptadır.

Kitabın yazarı Alexandra Robbins de Yale Üniversitesi mezunu. Kabir / Tomb kelimesinin hem "Kurukafa ve Kemikler" mânâsına geldiğini, hem de örgütün Yale Üniversitesi kampüsündeki binasına verilen ad olduğuna dikkat çekiyor.

2005 yılı itibariyle Yale Üniversitesi'nde 20 kadar Türk öğrenci eğitim görmektedir.

Bayan Robbins "Kurukafa ve Kemikler"in Amerika'da CIA, finans ve sanayi dünyasında da çok etkili olduğunu dile getiriyor.

Kitapta, başta George W. Bush olmak üzere politikacıların hepsinin Amerikalılara "seçkinliğe karşı" olduklarını, ABD'nin "sıradan fertlerin demokrasisi" olduğunu söyleseler de, gerçek öyle değil. Hepsi birer seçkinci ve sıradan insanlardan nefret ediyorlar.

Robbins'e göre "Kurukafa ve Kemikler" "Yeni Dünya Düzeni"nin en önemli mekanizmalarından bir tanesi. Örgüt kendisinin üstünde ve altında bulunan gizli ezoterik örgütlerle işbirliği içerisinde ve bu "cemiyet" "dünyayı yöneten gizli mihraklar içinde" yer alıyor.

Örgütün geleneğine göre üyeler birbirlerini her ahval ve şerait altında kayıtsız şartsız desteklemekle mükellef. Çok gizli ve sıkı bir organizasyon olan "kabirciler"in birbirine karşı mücadele etmesi için de zaman-zaman kışkırtmalar ve acımasız bir yarış teşviki olabiliyor. Zira sonuçta örgüt Beyaz Saray'la bağlantı içine girebiliyor.

MSNBC Televizyonu'ndan Keith Olbermann'ın programına katılan Alexandra Robbins esas söylemek istediklerinin ne kadarını söyledi bilemeyiz.

Ancak Musevi asıllı Olbermann'ın sorularına verdiği cevaplar özetle şöyle:

"Kurukafa ve Kemikler"in ilginç bir yaklaşımı var. Örgüt önce insanlara oldukça korkunç ve abartılı görünen "mesajlar" veriyor, sonra bunu ciddiye alan insanlar, araştırmacılar, gazeteciler alay konusu ediliyor, dalga geçiliyor."

Türkiye'de de bu yöntem genellikle Sabataycılık, masonluk ve bir kısım dinî tarikatlarla ilgili araştırma yapan veya kamuoyunu bilgilendirmeye çalışanlara karşı kullanılıyor.

Cemiyete üye insanlar tabut ve / veya mezar içerisinde en gizli cinsi tecrübelerini diğer "kardeşleri"ne anlatıyor.

"Örgüt"ün en önemli gâyesi üyelerini çok güçlü hâle getirmek ve sonra güçlenen bu üyeleri kullanarak başka üyelerini en kritik mevkilere yerleştirmek.

Son Amerikan seçimlerine, "Kurukafa ve Kemikler"in yaklaşımı, onların her ahvalde "kazanmak" için oynadıklarını gösteriyor.

2004 başkanlık yarışı, Yani Bush ve Kerry arasındaki amansız mücadele, örgüt için "KAZAN YA DA KAZAN"ı ifade eden ilginç bir örnektir.

BOP'un arkasındaki güç bunlardır. Hıristiyan fundamantalizmi Evanjelizm sadece hedef kitleleri motive etmede kullanılan bir vasıta. Hollywood bunların emrinde. ABD'deki 13 uluslararası istihbarat teşkilatı, IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü ve Pentagon bunların kontrolü altında.

Ne dersiniz? Türkiye BOP'un mayın eşeği mi olacak? Yoksa buraya kadar "onların kendi kaynaklarından" anlatmaya çalıştıklarımı "SAÇMA" bulup kulağımızın üzerine mi yatacağız?

Bu çalışmanın bilgisayarda yazma işlemini bitirdiğimde değerli tarihçimiz Cemal Kutay Beyefendi ile sohbet imkânı bul-

dum. Bu yazıdaki konular da dahil sohbetimizin bir yerinde Sayın Kutay, "Hiçbir fikir ütopya değildir. Tarihte birçok olay vardır ki önce ütopik denilmiştir" diye görüşlerini belirttiler.

Saygıdeğer işadamı ve fikir insanı Melih Bey'in de bu muhterem tarihçimizden aktardığı bir söz var: "Büyük ve iddialı devletler her zaman gerçek niyetlerinin üzerini bir şal ile örterler."

Ben kendi adıma bir elimde Kur'an, diğer elimde Nutuk ve cennet mekân Atatürk'ün "Gençliğe Hitabe"sini yeniden okuyorum.

TÜRKİYE VE YAKLAŞAN KAOS

Yeni teknolojiler, toplumun gittikçe artmakta olan bir bölümünü, bütün alışılmışın dışındaki hareket tarzlarının hastalık belirtisi olduğu, ilmi olarak normal kabul edilen davranışların gittikçe daralan bir standardı olduğu yönünde şartlandırıyorlar... Yeni programlar ve teknolojiler sağlık kurumlarını, üniversiteleri, hastaneleri, ilaç endüstrisini, devletin bütün katmanlarını ve örgütlü psikiyatriyi (ki büyük ölçüde devlet tarafından oluşturulmuştur) içine alan ve gittikçe büyümekte olan bir müesses nizamın parçalarıdır... Davranışçılara göre "ideal/ülkü" paranoyak'ın gördüğü bir yansımadır. Böylece, kimsenin, hareketlerinin manipüle edildiğinin farkına varamayacağı ve dolayısıyla hiçbir karşı koymanında mümkün olamayacağı sorunsuz bir sistem ortaya çıkar... Artık hiçbir dayatma bireye adâletsiz ya da keyfi gelmeyecek ve dolayısıyla insanlar hiçbir şeye isyan etmeyi hayal edemeyecekler. Bu tür hayaller kurmak delilik olarak kabul edilecek. Zamanla hayal edebilme yetisinin kendisi de ortadan kalkacak. Yaşadığımız hayat, artık değişik hayat tarzları arasında en iyi olan değildir; var olan tek hayat tarzıdır.

Peter Schrag,
Zihin Kontrolü, Pantheon, 1978

TÜRKİYE VE JAPONYA

Hükümetin, Başbakan RTE, Gül ikilisinin ve dört Kürtçü, bir ümmetçi danışmanının "tüccar zihniyetli" dış politikasının Türkiye'yi Kuzey Irak'ta, Kıbrıs'ta, ABD, İsrail ve AB de ile ilişkilerinde nereye getirdiği ortada.

BOP'ta hedef ülke Türkiye'dir. Bu projenin arkasında ana motivasyon unsuru Evanjelik-Yahudi Mesihçiliğine dayalı kıyâmet savaşı ve bu savaşa bağlı Evanjeliklerin "cennet", Yahudilerin "dünya hâkimiyeti" fenomeni yatmaktadır.

Gerçekte Evanjelik, Tevrat-Kabalistik dini ve mistik unsurlar, kitleleri esas maksada yöneltmede kullanılan "kitle motivasyon" unsurudur. Ayrıca, petrol, madenler, su ve ekonomik hedeflere yönelik söylemler de kitleleri ve askerleri harekete geçirmeye yönelik ikinci derecede motivasyon manipülatörleridir.

Arkadaki ana düzenleyici Ezoterik temele dayalı ve hiçbir ilâhi dine inanmayan gizli kurumlardır. Hedefleri daha çok kaos ve kaostan "Yeni Dünya Düzeni" çıkarmak.

Türk ordusu bunları ciddi-ciddi araştırmak durumundadır.

Katolik Hıristiyan ile Evanjelik Hıristiyan inancı ve Kabalistik Yahudi inancı karşılaştırıldığında Evanjelikler, Kabalistik Yahudi inancına çok daha yakındırlar.

Evanjelikler 1950 yılına kadar çoğunlukla Amerika'da olmak üzere dört milyon kişiydiler.

2005 yılında bu rakam 500 milyondur. Yani dünya da iki milyar Hıristiyan'ın dörtte biridir. Protestanların ise yüzde ellisi. Diğer 500 milyon Protestan Hıristiyan, Evanjeliklere en azından sempati ile bakmaktadırlar.

Her gün 54 bin kişinin Evanjelik mezhebine-tarikatına geçtiği tahmin edilmektedir.

Bu demektir ki 2040-50 yılında dünyadaki bütün Protestan Hıristiyanları Evanjelik olacaktır.

Bugün Amerika'daki Evanjelik sayısı 75 milyon dolayındadır. İçlerinde çok sayıda iyi eğitimli orta ve üst gelir grubundan insanlar vardır.

Amerika'dan sonra ağırlıklarını hissettirdikleri ülke, Güney Amerika'nın en büyük ülkesi Brezilya'dır. Bu ülkedeki sayıları 30 milyonun üzerindedir.

1970'lerde, "Yeni Evanjelizm" akımı ortaya çıktı. Bu akım Eski Ahid ve Kabalistik temele dayanmaktadır.

Güney Amerika'da hızla yayılan Evanjelik mezhebi, Şili'de her dört Hıristiyan'dan biri tarafından kabul görmektedir.

Kaliforniya eyâletindeki bir kısım üniversitelerde Evanjelizm ders olarak okutulmaktadır.

Fas'ta halkı Evanjelist yapmak üzere 150 misyoner bulunmaktadır. Bu rakam Rabat'taki Katolik başpiskoposluğun verdiği bilgiye dayanmaktadır. Dünyadaki ve Türkiye'deki misyonerlerin yüzde 90'ı Evanjeliklerden oluşmaktadır. Cezayir'de özellikle Berberilerin yaşadığı "Büyük Kabile"de yoğun bir Evanjelik faaliyeti söz konusu. Türkiye'de istihbarat kaynaklarının verdiği Evanjelik misyoner sayısı elli beş bin kişi.

Özetlemeye çalıştığım "Evanjelik-Kabalistik" "Mehdiyani" "Armagedon" ve "kaostan yenidünya nizamı" çıkarmak asla komplo teorisi değildir.

Irak'ta olanlar olacakların yanında hiç kalacaktır. Türk milleti, Türk devleti, 21. yüzyılın ikinci yarısını görmek istiyorsa, nükleer güç dâhil her türlü hazırlığı yapmak mecburiyetindedir. Türkiye biyolojik-kimyasal terör saldırılarına uğrayabilir.

İstihbarat raporlarındaki İsrail'in GAP senaryosu, BOP'un bir parçasıdır.

22 ülkenin ve 300 milyon nüfusun yaşadığı Ortadoğu'nun toplam yıllık geliri, 40 milyonluk İspanya'nın gerisindedir.

Felluce'de "Evanjelik-Kabalistik-ezoterik merkez" cami duvarına işemişlerdir. Türkiye'yi idare eden hükümet mensupları her ne kadar incir yaprağının arkasına saklansa da Türk milletinin hafızasına bütün bu olanlar sabit mürekkeple nakşedilmektedir.

Türkiye dâhil, fazla uzak olmayan bir zamanda Avrupa veya Amerika'nın herhangi bir yerinde "El-Kaide" Felluce'de olanların intikâmını (!) alacaktır. Hiç şüpheniz olmasın, Bin Ladin denen "terör eşeği" yeni bir yükü daha İslâm adına (!) üstlenecektir.

Türkiye, Rusya Devlet Başkanı Putin'in genelkurmay yetkilileriyle yaptığı toplantıda, yeni bir nükleer füzenin geliştirilmesinin sürdüğünü ve yakında kullanıma hazır olacağını açıklamasını ve devamında, "Uluslararası terör, Rusya'ya en büyük tehditlerden. Savunmamızda nükleer silah zırhı gibi temel unsurları ihmal edersek başka tehditler gelebilir" sözünü bin defa düşünüp değerlendirmek durumundadır.

Japon Yomiuri Şimbun Gazetesi'nin haberine göre, Japonya'da iktidardaki Liberal Demokrat Parti, ordunun milletlerarası çatışmalara müdahil olabilmesini sağlamak maksadıyla barışçı anayasayı değiştirmek için harekete geçmiş durumda. Yani Japonya savaşa hazırlık düğmesine basmış vaziyette.

Japonya'da iktidardaki Liberal Demokrat Parti (LDP) ve Başbakan Junichiro Koizumi; İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra ABD işgal kuvvetlerince dayatılan Japon anayasasını esaslı şekilde değiştirecek.

1967 yılından beri uyguladığı silah ihracat yasağını kaldıran Japonya, Çin'i askeri tehdit olarak gördüğünü açıkladı. Yeni savunma plânı hükümet tarafından onaylanan Japonya, Kuzey Kore'yi de tehdit unsuru olarak değerlendiriyor.

Plânda "Çin'in nükleer ve balistik kapasitesiyle hava ve deniz kuvvetlerini modernleştirerek, denizdeki askeri faaliyetlerini genişletmek gâyesinde olduğu" vurgulandı.

ABD'nin füze kalkanı projesine dâhil olmak isteyen Japonya'nın, Amerika ile ortak füze sistemi geliştirme plânında yer alabilmesi için, silah ihracatına uyguladığı yasağı kaldırması gerekiyordu.

TÜRKİYE'DE MASONLUK VE TARİKATLAR AYNI MERKEZDEN Mİ YÖNETİLİYOR?

Dünya genelinde dört milyon üyesi bulunduğu tahmin edilen, haklarında 70 bine yakın kitap yazılmış, gizli ve sırları olan bir teşkilâtlanma biçimidir masonluk.

Büyük bir ihtimalle de dünyadaki en iyi tanınan organizasyonlardan bir tanesidir.

Pek çok insan için mason teşkilâtı "gizli cemiyet" olduğu için ürkütücüdür. Masonlar ise kendilerini gizli değil, "sırları olan bir cemiyet" şeklinde tanımlamayı tercih etmektedirler.

Masonlukla ilgili kavram ve semboller; âile, alâmet, altı ışık, Anderson, Anderson tüzüğü, müptedi (çırak) den hâkim büyük genel müfettişe kadar tamamı 33 olan dereceler, düzen, konvan, loca, masonluk simgeleri, (gönye, cetvel, çekiç, keski, şakul, düzeç, manivela, mala, taş, tuğla, duvar, kapı, sütun, kemer vs.) Obediyans, zurnanın son deliği (locanın çırak derecesindeki yeni üyesi) Süleyman'ın mührü (iki simetrik eşkenar üçgen, bilgi ve yeteneğin birleşimi ile olgunluk ya da yetkinliğin simgesi)...

Masonik tören için görevlendirilmiş kişiye "mahuf" adı verilir. Aday "düşünme odasına" götürülür. Orada, kuru ekmek, civa, kükürt, tuz, kurukafa, kum saati, bir horoz resmi ve üzerinde V.I.T.R.I.O.L. yazılı bir tabela vardır. Mahuf'a "vasiyetnâme" denilen, birtakım sorular olan kağıt verilir. O bunları çabucak cevaplandırır.

Düşünme odasında aday sembolik olarak ölmüştür. Bu ölümden sonra masonik ortam ve şartlarda yeniden doğuş başlar. Adayın bedensel olarak geçirmesi gereken ve "yolculuk" denen imtihan evreleri vardır. Bu ritüellerin tamamlanmasından sonra mason yemini ile masonluğa kabul edilir.

Enver Behnan Şapolyo'nun "*Mezhepler ve Tarikatlar Tarihi*" ne göre tarikat: Tarik, yol demektir. Tarikat da yola girmektir. Tasavvuf cereyanı başlayınca birtakım tarikatlar doğdu. Bunların hepsi

Allah'ı, hakikati anlamak, o manevî âleme yükselmek için bir mürşide ihtiyaç hissettiler. Tarikatların irşad evleri dergâhlar ve tekkelerdi. Tarikat, zikir ve dua ile kemale erme yoludur.

Tarikata dâhil olanlar nefis ve ruh terbiyesi ile gâyelerine varmaktadırlar. Müridlere yol gösterenlere şeyh, dergâha hizmet edenlere de derviş denir.

Şapolyo'ya göre Türkiye'de 95 tarikat kurulmuştur ve bu tarikatların 109 şubesi mevcuttur.

Her tarikatın kendine has kıyafetleri vardır. Dervişlerin giydikleri cüppeye hırka, bellerine sardıkları kuşağa mânâsı sıkı bağlama olan şed denir. Dervişlere göre on şed vardır. Dervişlerin başlarına giydiklerine "taç" denir.

Dervişler boyunlarına "sekel" denilen bir taş asarlar. Bektaşiler de bellerine "teslim taşı" takarlar. Sekel takmanın Hz. Musa'dan kalma bir âdet olduğu söylenmektedir.

Rivayete göre, Hz. Musa Nil nehrinde yıkanırken taş ile beraber elbisesi harekete geçmiş, Musa taşa vurmuş, taş dile gelerek "Allah'ın emriyle yürüdüm" demiş. Hz. Musa özür dilemiş ancak taş "Bir şartla, beni boynuna takarsan kabul ederim" demiş.

Dervişlerin bir asası ve ayrıca da taber denilen silahları ile, her tarikatın bir sancağı vardır. Dervişler "Post" üzerinde otururlar ve Hindistan cevizinden yapılmış keşkülleri bulunmaktadır.

Tarikatlar mahiyetleri itibariyle, Sünni, Alevi, mesleki ve ihtilalci olmak üzere dört karakter arz etmekte.

Sünni tarikatların en meşhurları Yesevilik, Mevlevilik, Nakşibendilik vs. Alevi tarikatlar için Bektaşilik, mesleki tarikatlar için ahilik, ihtilalci tarikatlar için de Babailik örnek verilebilir.

Türkiye'de "resmî" olarak tekke, dergâh ve zaviyeler kapatılmadan önce İstanbul'da 305 dergâh varmış.

Dervişliğin üç neviden olan adetlerinden en üstteki tariki şettar'dır. Allah'a cezbe / trans hâlinde aşkla bağlanma yoludur. Sembolik olarak canı terk etmektir. Kendi rızasıyla ölü olduğu-

nu kabul etmek iradesidir. Şettarların da kendi içinde on mertebesi vardır. Ortaçağ İslâm toplumlarında "Kardeşlik Birliği"nin genel adı "Fütüvvet"tir. Ezoterik nitelikli öğretiye sahip bazı meslek veya sanat örgütleri tarafından oluşturulan Fütüvvet tasavvuf ile zanaatın bir araya geldiği yerlerdir.

Fütüvvet, topluluk mensupları arasında dayanışmaya, temiz ahlâka, adâlete, doğruluğa büyük önem verir.

Fütüvvet genel bir kavramdır. Tek başına bir topluluk veyahut ekol değildir. Ahilik, loncalar, Bektaşilik vs. "Fütüvvet"in masonluk ile benzerliğine olan misallerdir.

Orhan Koloğnu'na göre masonik semboller biraz tarikatlardaki sembollere benzer.

Yine masonluk ritüellerinden olan, düşünme odasındaki adayın sembolik olarak ölmesi ve masonik ortam ve şartlarda yeniden doğuşun başlaması ile, tarikat ritüellerinden "tariki şettar"da sembolik olarak canı terk etme, kendi rızasıyla ölü olduğunu kabul etme, masonluk ve tarikat arasındaki benzeşmeye bir başka örnektir.

24 Haziran (St. John Festivali) 1717'de İngiltere'de ilk büyük mason locası kuruldu. 1730'larda Atlantiği aşarak Amerika kolonilerine ulaştı. 1753 yılında George Washington Masonluğa kabul edildi. Konfederasyon Nizamnâmesi'ni imzalayanlardan on'u masondu. Aynı zamanda 1788 yılında Birleşik Devletler oluşmasına imza atan üyelerden on üç tanesi masondu. Amerikan başkanları arasında çok sayıda mason vardır. Bir suikaste kurban giden John F. Kennedy mason değildi, ancak yardımcısı, Türkiye'ye Kıbrıs konusunda zehir zemberek bir mektup yazan Lyndon B. Johnson masondu. Johnson 1937'de Texas mason locasında çırak olmuştu. Kennedy öldürülünce FBI'ın başında bulunan J.Edgar Hoover'e soruşturma görevini verdi. O da Kolombiya bölgesindeki bir numaralı Federal locaya 1920 yılında katılmıştır. Warren Komisyonu büyük mason üstadlarından Earl Warren tarafından yönetiliyordu. Diğer iki üye, Başkan Ni-

xon'un Watergate skandalıyla istifa etmesinden sonra, ABD başkanı olan Gerald R. Ford ve Senatör Richard B. Russel'da masondu. Diğer soruşturma görevlilerinin de mason olması Kennedy suikastının üzerinin örtüldüğü söylentilerinin çıkmasına sebep oldu.

Gelelim Türkiye'ye:

Osmanlı Türkiye'sinde ilk mason locaları 1738'de İzmir ve Halep'te ortaya çıkmıştır. Ancak mensupları arasında Müslüman Türk yoktur. 1856 Islahat Fermanı'ndan itibaren İstanbul ve Selânik'te Müslüman Türklerin de üye olduğu mason locaları ortaya çıktı. İlk mason locası olan "Oriental Lodge" 1856'da İngiltere Birleşik Büyük Locası'na bağlı olarak kuruldu. Bunu İtalyan, Fransız, Alman kökenli localar takip etti. 1878'de Kanun-i Esasi'nin yürürlükten kaldırılması ile birçoğu kapandı veya uyku moduna geçer. 1908-1918 arasında yeniden etkili hâle geldiler. Bu dönemdeki mason locası sayısı 38'dir.

Cumhuriyetin ilânından sonra, 1924'ten Ekim 1935'te Atatürk'ün Mason localarını kapatmasına kadar 24 loca izin belgesi almıştır. 5 Şubat 1948'de İnönü'nün cumhurbaşkanlığı döneminde mason localarının kurulmasına yeniden izin verilmiştir.

26 Mart 2005 tarihinden itibaren Hürriyet Gazetesi'nde yayınlanan, büyük üstat Kaya Paşa'yla yapılmış röportajdan öğrendiğimize göre:

Türkiye'de 198 locaya kayıtlı on üç bin beş yüz mason var. 11 Eylül 2001'den sonra ABD'de bir milyon yüz elli bin kişi, İngiltere'de 200 bin kişi masonluktan vazgeçmiş. Türkiye'de ise her yıl yüzde 6.5 oranında artıyor. Mason localarına Türkiye'de yeni gelenlerin çoğu 30 yaşlarında gençler. Dünyada dokuz ile on iki milyon muntazam mason bulunuyor.

Prof. Yalçın Küçük'e göre Osmanlı Türkiye'sinde şeyhülislâmlık makamını işgal eden çok sayıda Sabatayist vardır. Kaldı ki tarikatlar ile masonik yapılanmalarda iç içedir.

"Tarikatlarının çoğunun İbrani asıllıların ve zaman-zaman da kripto-Yahudilerin elinde olduğunu düşünebiliriz. (*Prof. Y. Küçük, Putları Yıkıyorum, s.188*)

Thierry Zarcone, Fransa Bilimsel Araştırmalar Millî Merkezi'nde (CNRS) araştırmacı olarak görev yapıyor. Uzmanlık alanı, Türkiye ve Orta Asya'daki entelektüel akımlar ve İslâm.

Zarcone'nin "İslâm'da Sır ve Gizli Cemiyetler" "Türkiye, İran ve Orta Asya 19-20. Yüzyıllar, Masonluk, Carboneria ve Sufi Tarikatlar kitabı Ali Berktay tarafından Türkçe'ye çevrilmiş ve Alkım Yayınevi Ocak 2005'te yayımlamış.

Kitabın varlığını bir dostumdan duymuştum. Ancak Fransızca yazılmıştı, Fransızca bilmediğim için bugüne kadar okuma imkânım olmadı.

"Batı'daki kardeşlik biçimli ve gizli örgütlenmeleri - kompanyonaj, masonluk, carboneria- İslâm topraklarındaki eşdeğerlerinden - tarikat, fütüvvet ve loncalar- ayıran farklılıklara karşın, Doğulular masonlukta kendilerini bulmuşlardır... Masonluğu İslâm'la birleştirme tasarısı sadece Müslüman dünya da değil, onun diasporasında, özellikle Afrika kökenli Amerikalıların bağdaştırmacı İslâm anlayışı çerçevesinde de görülmüştür. New Jersey'de Timothy Drew veya soylu Drew Ali tarafından kurulmuş Moorish İlim Tapınağı (The Moorish Science Temple) çerçevesinde Amerikalı "Shriners"in şövalye tarzı masonluğuyla İslâm 1928'den beri gayet güzel geçinmektedirler."

"Shriners" üyeliğe sadece Tapınak Şövalyeleri'ni ve 32. derece masonları kabul eden gizli bir cemiyettir.

Burada bir soru: Türkiye'de bir kısım tarikatların tepe noktalarında bulunup da 32. derece ile mason locası mensubu olan "Hoca Efendiler" var mıdır?

Para-masonik cemiyetlerden bazılarını tarikatlara yaklaştırıp uzaklaştıran da yine tören usulleridir. Masonik tören usulleri simgelerin bir ritüel çerçevesinde kurgulanan hikâyelerle bütünleştirildiği Mısır-Kabala mistisizminden esinlenmiş bir siste-

mi yeniden ele alıp geliştirir. Tarikat teşrifatı ise - Bektaşilik hariç- oldukça sadedir. Bu çeşitlilik ve simgelerindeki zenginliğe rağmen böyledir. Ritüelleri masonluk gibi mistik kültlerle bolca hikâyelendirilmez.

"İnisiyasyon" her ikisinin törenleri için kullanılabilir. Zarcone'ye göre masonik yapıdan simgelerden ve fikirlerden esinlenmiş gizli Müslüman cemiyetlerinde de aynı esneklik bulunur.

David Stevenson'ın masonluk hakkındaki " biçim ve içeriği şartlara ve katılımcılara göre farklılık gösteren değişken bir kurum" olduğu düşüncesi Masonluğun İslâm içindeki tarihi tarafından tartışılmaz biçimde doğrulanmıştır:

"Müslümanlar masonlukta kendilerini bulmuş, aslında masonluğu kendi tarikat örgütlemelerinin Batı'daki karşılığı olarak kabul etmişlerdir."

Sözle ifade edilemeyen "sır". Her ikisinin zaviyesinden de; cemiyetler fani, o bakidir. "İslâmî Doğu'da, aynı türde, sözle ifade edilemez bir sırla uğraştığı halde gizli olmayan cemiyetlerin, en başta tarikatların varlığı kanıtlanmıştır."

Hiçbir şeyin asla salt siyasi olmadığı, hiçbir gizli siyasi cemiyetin dinden asla tamamen kopmadığı, reformcu düşünürlerin ya sufi olduğu veya tasavvufi yollardan etkilendiği Müslüman çevrelerde bu özellik sözle ifade edilmez.

"Türk ve İranlı para-masonik örgütler, masonluğun tören usullerinin birçok unsurunu korumuş ve masonluk üzerindeki düşünsel çabalarını İslâm ve tasavvuf aracılığıyla yürütürken, masonluk yapısıyla, tarikat yapısını birleştirmeye uğraşmışlardır... Doğuluların bu "tarikat" tarzı örgütlenmeleri, yaklaştırma girişimlerinin kökeninde, Doğu'daki sufi tarikatların Batı'daki masonluğun eşdeğeri olduğu duygusu yatmaktadır."

"Osmanlıların Avrupa masonluğunda kendi tarikatlarını bulduklarını ve bu aşinalığın masonluğun Osmanlı İmparatorluğu'na yerleşmesini kolaylaştırdığını biliyoruz."

"Doğuluların masonlukta kendi tarikatlarını tanıyıp bulması bazı örneklerde bir sahiplenme, "öteki" aracılığıyla kendini yeniden tanımlama ihtiyacını da beraberinde getirmektedir.

O diyarın âdetlerini ve dinini benimseyip, orada yaşayanların masonlukta bulup tanıdıkları tarikata biraz daha yaklaşmasında fayda vardır. Para-masonik örgütlenmenin doğum belgesi işte budur."

"Müslümanların masonluğa karşı dile getirdikleri, en sağlam felsefi düzeyde en kabul edilebilir karşı çıkış 20. yüzyıl başına aittir... Din konusundaki kayıtsızlık... Yüzyıl başında çok etkili olan Türk milliyetçi çevrelerden gelen eleştiriler ise masonluğun enternasyonalist ideallerin yansımasına indirgenebilir. Çünkü söz konusu idealler VATAN fikri açısından tehlikeli bulunmaktadır. Bu fikrin yandaşlarından Ziya Gökalp, Mustafa Kemal Atatürk Türkiye'sinin başlıca ideoloğu olacaktır." (A.g.e, s.29)

Son yıllarda her iki merkez çıkışlı Fener Rum Patriği'nin ekümenikliği, Heybeliada Ruhban Okulu'nun açılması isteği, Kıbrıs, AB, Kuzey Irak, Ulus Devlet, ABD ve ülkemize verilmek istenen "yeni şekil" hususlarındaki paralellik sadece birer tesadüf müdür?

İslâmiyet ile Masonluk bağdaşır mı? Cengiz Özakıncı'nın dediği gibi: "Ülkeyi perde gerisinden Masonlar, perde önünden İslâmcılar yönetiyorsa, bu durumda perde gerisindeki Masonların ülkeyi perde önündeki İslâmcılar aracılığıyla yönettikleri düşünülebilirdi."

Muhammed Salim Abdullah, Almanya İslâm Konseyi Başkanı olduğu 1994'te Millî Görüş Vakfı ile birlikte çalışırken, Mevlana düşüncesinin Masonlukla birebir örtüştüğünü ifade ediyor, Mason olan şöhretli Müslümanların isimlerini sayıyordu.

M. Salim Abdullah'ın kendisi de Masondu. 1996 yılından bu tarafa Pfalz Eyâleti'nde Zweibrücken Locası'na kayıtlıydı. Bu locanın 17 numaralı yıllığında, 1980'de yayımlanan yazısının başlığı; "İslâm'da Masonluk İzleri" idi.

Demek ki, buradan bir tespit yapabiliriz. Masonluk millî değerlere karşıdır. Evrensel değerleri savunduğunu iddia eder. Siyasi ümmetçiler-İslâmcılar da millî değerlere karşı aykırı görüşleri her fırsatta dile getirmiyorlar mı?

Şimdi sözümüzü bir soru ile bitirelim. Günümüzde, İstanbul'daki camilerimizin birinde, Cuma günü Müslümanlara, Cumartesi günü Sabataylara vaizlik yapan hem tarikat mensubu, hem de Mason locası üyesi bir hoca efendi var mıdır?

TÜRKİYE'NİN MİLLÎ GÜVENLİĞİ VE "DERİN DEVLET" İHTİYACI

Türk insanının bugün içinde bulunduğu zihniyet durumu "hafızlayan" olarak tek kelimeyle açıklanabilir.

Tıpkı eğitim sistemimiz gibi. Eğitim sistemimiz "düşünen" değil, "hafızlayan" insanları 10 Kasım 1938'den beri yetiştirmiyor mu?

Benim hafızlayan olarak tanımladığımı Mahir Kaynak "öğrenen" diye tanımlıyor.

Kendimizi kandırmayalım. Dünyanın hiçbir yerinde "halk" düşünmez. Amerikan halkı da yüzde 98 düşünmez. Zaten Amerikan halkından düşünmesi de istenmez.

Neden mi? Amerikan eğitim sistemi "sirk aslanları" yetiştirir. Sirkte aslan ateş yanan çemberin içinden atlayarak geçer ve "partner"inin köşeden alıp ağzına attığı et parçasını yutuverir.

Ancak Amerikan üniversitelerine ta ilköğretimden itibaren başlayan bir yönlendirme vardır. Liseyi bitirenlerin en iyileri Amerika'daki 4500 üniversite ve yüksekokuldan ilk on tanesine girerler.

Beklenenin aksine ilk on üniversiteye girenlerin çoğu zengin çocukları değil, orta halli Amerikalıların çocuklarıdır.

Bunlar, adam gibi burslarla, üniversite, şirketler, kamu kurumları ve zenginler tarafından parasal olarak desteklenerek maddî bakımdan rahat bir öğrencilik yapmaları sağlanır.

2005 Türkiye'sinde "çok dindar" veya "laik" zenginler üniversitede okuyan bir kısım çocuklarımıza ayda 70 YTL, 120 YTL gibi ultra burslar (!) vermektedir.

Buna en hafifi ile Allah'ı kandırmak (!) ve kendi vicdanlarına "teyemmüm" yaptırmak (!) denir.

Biliyorsunuz "teyemmüm" suyun bulunmadığı zaruri hallerde toprakla abdest almaktır.

Yukarıda bahsettiğimiz on üniversitenin toplam öğrenci sayısı 130 bin civarındadır. Bu 130 bin öğrencinin içinden de eğitim dönemi içindeki bütün performansları değerlendirilerek yüzde iki'si, evet sadece yüzde iki'si seçilip iki yıllık bir "iş hayatı" tecrübesinden sonra mastır ve doktoraya yönlendirilir.

Adam gibi burslar burada da devreye girer.

İşte Amerika'yı Amerika yapan, DERİN DEVLETİ kuran bunlardır.

Derin devlet Amerika'da bizdeki "Kurtlar Vâdisi" ve benzerlerindeki soytarılıklar değildir.

"Kurtlar Vâdisi" orada da vardır. Ancak onların çoğu derin devlet ihtiyaç duyduğunda dış ve iç operasyonlarda kullanılır ve "emekli" edilirler.

Derin devlet ne yapar?

"Derin devlet" bilgi toplar, topladığı bilgileri muhtelif ekipler analiz eder. Sonra A,B,C ve hatta D plânları hazırlar. Değerli dostum eski İçişleri Bakanı Meral Akşener ifadesiyle, Türkiye'de devlet bilgi toplamada birçok Batı Avrupa devletlerinden ve hatta Amerika'dan iyidir. Ancak problem analizdedir. Analiz ve analize dayalı plânlar düşünen insanlar ister.

Düşünen analistler; askeri, siyasi, dini, kültürel; özel sektöre, azınlıklara, dini tarikatlara, sağcılara, solculara, komünistlere, faşistlere, velhasıl "DEVLET"in içte ve dışta idare etmesi gereken her grup ve/veya devlet için alternatif plânlar hazırlar, "şartlar" hangisine uygunsa "Derin Devlet" onu "tedavül"e sürer.

Türkiye 10 Kasım 1938'den beri açık araziye dönmüş bir ülkedir. Dışarıdan adamlar ihtiyaç duydukça elini kolunu sallayarak Türkiye'ye gelmekte, kendilerine "kafadarlar" yetiştirmekte, sonra çekip gitmektedirler.

Türkiye ile ilgili bir "operasyon" yapacağında da işi içerideki kafadarlarına havale etmektedirler. Hem ucuz, hem de hiç fark edilmeden işlerini tıkır-tıkır yapmaktadırlar.

Eğitim sistemimiz ile düşünmeyen, düşünemeyen, hafızlayan tek tip insanlar yetiştirilmektedir. Ve "Nadas"a bırakılan beyinler... "Nadas"a bırakılmış tarlada ise kolayca ayrık otları yetişir.

Bu "fasit" daire kırılmadan Türkiye'nin "meddi cezir"lerden çıkması, bölgesel ve küresel oyun kurucu olması mümkün değildir.

Oyun kuruculuk ekonomik zenginliğe bağlı değildir. Bilakis ekonomik zenginlik akıllı oyun kurucuların yönlendirip geliştirdiği iç ve dış tedbirler manzumesinin sonucudur.

Eğer her şeye ekonomi gözüyle bakan bir "elit" kadrosuna sahipseniz, önce topyekûn beyinlerin, sonra bacak aralarının, en sonunda da ruhların ırzına... Küresel güçler tarafından ihtiyaca binaen halledilirsiniz.

Kuzey Irak politikamıza bakınız.

AB ile ilişkilerimizdeki aymazlığa bakınız.

Kıbrıs politikamıza bakınız.

Eğitim politikamıza bakınız.

Ekonomi politikasızlığımıza bakınız.

Toptan dış politikamıza bakınız.

Sağlık politikamıza bakınız.

Ulaşım politikamıza bakınız.

Enerji politikamıza bakınız.

İstanbul Topkapı'yı hemen-hemen bütün Türk insanı bilir. Topkapı'da yol, geçit, çevre düzenleme, raylı sistem vs. tam otuz yıldır devam eden yap-boz inşaatı sürmektedir.

Topkapı'da bu durum Türk devletinin bütün kurumlarında vardır. Alın üniversiteleri yapboz içinde.

Keşke Demirel GAP ile övüneceğine on milyar dolar harcayarak iki tane "Yale" veya "Harvard" üniversitesi kursaydı. Çünkü Türkiye'nin millî-ulusal, düşünen, araştıran ve uygulamaya proje üreten beyinlere ihtiyacı vardır.

Ekonomik, siyasi ve kültürel kurtuluşun yolu buradadır. Türk eğitim sisteminin zirvesi YÖK'tür. YÖK başkanı ise Prof. Dr. Erdoğan Teziç. Teziç'in dünyanın kabul ettiği üç bilimsel indekse giren, yani YÖK ve TÜBİTAK'ın kullandığı kriterlere uyan bir tek bilimsel makalesi yoktur. (Abbas *Güçlü, YÖK Bilim Fakiri, Milliyet Gazetesi,19 Eylül 2004*)

Diğerlerini de merak ediyorsunuz değil mi? YÖK üyelerinin altı'sının da sıfır makalesi var, dördünün de birer adet.

Sayın Demirel'i örnek verdim. Bir kastımdan değil, yedi-sekiz sefer gidip geldiği için. Yoksa bu hepsi için geçerlidir. Mesela İnönü, Menderes, Özal ve diğerleri...

Demek ki, Türkiye'de derin devletin adı var kendisi yok.

Amerika'yı yöneten "derin devlet" yukarıda saydıklarımı, Türkiye dâhil dünyanın her yerine karşı önceden hazırlayıp, zamanı gelince raftan indirip uygulamaya koyan bir devlettir.

Yoksa derin devlet "Kurtlar Vâdisi"ndeki sürekli "tetik düşüren" mafyamatik sebep-sonuç ilişkileri değildir.

Derin devlet bilgidir. Bilgi olmadan derin devlet olsa-olsa Kurtlar Vâdisi kadar olur ki bence Kurtlar Vâdisi veya bu türdeki görsel şovlar Türk insanının kafasındaki derin devlet kavramını yozlaştırmaktan başka bir işe yaramamaktadır.

Bu da Türk devleti için, bir başka zafiyetin gelişmesi demektir.

"Ya devlet başa, ya kuzgun leşe".

21. yüzyılın "leş"i olmamak için adam gibi bir derin devlete ihtiyacımız var. Gerisi boş laf.

MGK'yı AB istedi diye kuşa çevirenlerden bu beklenebilir mi?

HOLLYWOOD, TÜRKİYE'YE KARŞI KÜRESEL OPERASYON BAŞLATTI

ABD, hedef tahtasına koyduğu ülke veya ülkelere karşı önce Hollywood vasıtası ile operasyon yapar.

Operasyonun ana maksadı, Hollywood filmleri ve TV dizileri kullanılarak, Amerikan halkı ve dünya kamuoyunun psikolojik olarak, ABD'nin siyasi ve askeri hedefine uygun hâle getirilmesidir.

11 Eylül 2001 saldırılarından önce Hollywood Araplara ne yapmıştı?

1980'li yılların ikinci yarısından itibaren Hollywood filmlerinde, önce ufak-ufak Arap aleyhtarlığı başladı... Sonra Arap aleyhtarlığının dozajı giderek artırıldı ve öyle bir noktaya getirildi ki bütün Araplar potansiyel terörist, İslâm da terörizmi destekleyen temel motivasyon unsuru.

Çok sayıda filmin içinde üçü var ki, âdeta 11 Eylül'e gidişin ve BOP'un yol hikâyesidir.

Birincisi, 1998 yılı yapımı "The Arlington Road / Arlington Yolu" filmidir. Bu filmin oyuncuları Jeff Brtidges-Tim Robbins.

İkincisi, "The Siege / Kuşatma". Filmin başrol oyuncuları Bruce Willis, Zenci aktör Denzel Washington ve Anette Bening.

Her iki film, özet olarak Amerika'ya, FBI merkezine saldırı hazırlığı içindeki Arap Müslüman teröristlerin ve derin bağlantılarının habercisiydi âdeta. Sanki bir şeylerin plânları yapılıyordu da Amerikan ve dünya kamuoyu psikolojik olarak devşiriliyordu.

Gelelim en popüleri olan "Swordfish / Kılıçbalığı" filmine. 2001 yılı, yazında ABD'de gösterime giren bu filmin başrol oyuncusu ünlü aktör John Travolta. Film eski bir İsrail-MOSSAD ajanıyla CIA ajanının Amerika'yı korumak ve terör belâsını ABD'den uzaklaştırmak gâyesiyle finanse ettikleri derin terör örgütlerine ve düzmece terör saldırılarına hangi yollarla para tedarik ettiklerini konu alıyor.

Uyuşturucu operasyonlarından sağladıkları kara parayı muhtelif ülkelerdeki banka hesaplarına yatıran CIA 1986 yılında başlattığı bu operasyona ve hesapların kullanıcı adına şifre olarak Swordfish/Kılıçbalığı adını veriyor... İşe FBI karışıyor, MOSSAD ve CIA adına çalışan usta "hacker"lar karışıyor, ABD kongresinin gizli operasyonlar masasından sorumlu bir senatör öldürülüyor... Eski MOSSAD ajanının parayı İstanbul'da ABD Büyükelçiliği'ne bombalı terör saldırısı düzenlemek ve suçu Akdeniz'deki bir gemide kaçmak isterken kendini havaya uçuran Halid Al Haazad adlı Arap Müslüman teröristin üstüne yıkmak için çaldığını anlıyoruz.

CIA ve MOSSAD, ABD menfaatlerini korumak için terör suçu işliyor. Filmin final sahnesinde intihar eylemi düzenleyen teröristin öldüğü söyleniyor. Bu arada gerçekleştirilen terör olayında Arap Müslümanları zan altında bırakan MOSSAD ajanımız, yani Travolta imalı bir şekilde gülümsüyor.

Filmin oldukça ilginç sahnelerinden birisi, helikopter bir otobüsü havaya kaldırarak götürürken Los Angeles'ın şehir merkezlerindeki ikiz kulelere otobüsü çarpma sahnesidir. New York'ta da İkiz Kuleler'e iki uçak çakıldı.

Gelelim Türklere. Türkiye'ye yönelik, operasyonel film ve TV dizilerine.

En meşhuru "24" dizisi.Kiefer Sutherland'ın oynadığı Golden Globe ve Emmy ödüllü televizyon dizisi, hayal mahsulü Müslüman kökenli teröristlerle anti-terör teşkilâtlarının mücadelesini işliyor. ABD Savunma Bakanı ile kızını kaçıran, kanlı eylemler yapan Müslüman teröristleri Türkiye'den terörist bir Türk gurubu yönlendiriyor.

Dark Holiday filmine gelince... New York'lu dul milyoner Gene Le Pere'nin, Marmaris'te tatildeyken satın aldığı hediyelik eşyaların tarihi eser çıkması sebebiyle tutuklanması ve cezaevine girmesi konu ediliyor. Le Pere'nin kendisi bile senaryonun gerçekleri çarpıttığını kabul ediyor.

Bir başka film ise, Out of Reach. Başrol oyuncusu Steven Seagal olan filmde, Polonya'da bir Türk şebekenin yetimhanedeki kız çocuklarını kaçırıp açık artırma ile sattığı anlatılıyor. Film 2004 yılında gösterime girmişti.

Şimdilik sonuncusu olan, "The West Wing" adlı diziye gelince. Dizide Türkiye zina yapan kadınların kafalarının kesilerek öldürdüğü bir ülke olarak gösteriliyor.

Beyaz Saray'ın Batı çalışma kanadını anlatan The West Wing, kürtaj, uyuşturucu, lezbiyen ve homoseksüel "haklarını" tolere ediyor ve Yahudi düşmanlığını kınıyor.

Film ve dizilerin ortak noktası yapımcı şirketlerin veya gösterime sokan TV kanallarının sahiplerinin hepsinin Yahudi olması.

Bilgi için, Universal Pictures'in kurucusu Alman Yahudisi Carl Laemmle, Paramount Pictures'ın kurucusu Macaristan doğumlu Yahudi Adolph Zucker, Fox Film Corporation'un kurucusu Macaristan'da doğan ve Amerika'ya göç eden Yahudi William Fox'dur. Rusya doğumlu Yahudi Louis B. Mayer, Metro-Goldowyn- Mayer'in kurucusu, Polonya Yahudisi Benjamin Warner ise Warner Brothers'ın kurucusudur.

Colombia Pictures'ın kurucusu Yahudi Harry Cohn, Miramax Film'in kurucuları ise Yahudi Harvey ve Bob Weinstein.

"West Wing" NBC'de, "24" ise Fox televizyonunda yayınlanmakta.

Gazetelerimizin hemen hemen hepsinin haber yaptığı bu konuyla ilgili yorumlar ise tam bir cahillik örneği.

Efendim, Arap lobisi ABD'de çok güçlü imiş, onun içinde Müslüman olduğumuzdan Türklere çamur atılıyormuş. Ermeni ve Rum tezgâhı da önemliymiş.

Bunların hepsini geçiniz. ABD'de Hollywood Yahudilerin elindedir. Daha önce Araplar için düğmeye basan ABD derin devlet merkezi, bu defa Türkiye ve Türkler için düğmeye basmış durumda.

Çünkü Türkiye "Yeni Dünya Düzeni"ne giden BOP'un önündeki en büyük engel.

Bir zamanlar sosyal içerikli filmler geyiği ile meşgul olan Yeşilçam, şimdi de etnisiye takıntılı filmlerle meşgul. Nerede Amerikalıların Kızılderili katliâmını anlatan bir film?

Kendimizi kandırmayalım. "Metal Fırtına" kurgu gerçeğe dönüştürülmek istenebilir. Türk milleti her şeye hazırlıklı olmalıdır.

Atalarımız ne güzel söylemiş:"Geberecek it cami avlusuna pisler" diye.

PENTAGON'UN YİRMİBİRİNCİ YÜZYILIN BAŞINDAKİ HARİTASI

İşleyen merkez, ABD, Avrupa, Japonya, Çin, Hindistan ve Güney Afrika gibi küresel ekonominin önde gelen oyuncularından oluşuyor.

Entegre olmamış boşluk, Güney Amerika'nın batısındaki ve kuzeyindeki ülkeleri, Afrika ülkelerini, Yunanistan hariç Balkanlar'ı, Kafkaslar'ı, Türk cumhuriyetlerini, Afganistan'ı, Pakistan'ı Endonezya'yı, Filipinler'i, Kamboçya'yı ve Ortadoğu'yu kapsıyor.

Neredeyse tamamı "İslâm" coğrafyasının ülkeleri. Ortak özellikleri, kişi başına düşük millî gelir ve güvenlik meseleleri.

Sınır ülkeleri: Bunlar "işleyen merkez" ile "entegre olmamış boşluk" ülkeleri dışında kalan, ne beriki ne öteki olan ülkelerdir. Türkiye, Brezilya ve Meksika sınır ülkelerine iyi birer örnektir.

Bu görüşler Pentagon'un stratejisti Thomas Barnett'e ait. Barnet'in 1001 Kitap tarafından Türkçe'ye kazandırılan kitabının adı "Pentagon'un Yeni Haritası".

Barnett'in analizine göre, sınır ülkeleri en kritik rolü oynayacak olanlar.

Barnett, Türkiye'yi küresel şiddet ve çatışma riskine en açık ülkeler gurubu içinde değerlendiriyor.

Türkiye'yi bu guruba koymasının üç sebebi var.

Birincisi, coğrafi: Türkiye Avrupa, Ortadoğu ve Kafkaslar arasında bir köprü.

İkincisi: NATO'da yer almasına rağmen AB üyesi olmaması. Yazar bunu haksızlık olarak değerlendiriyor.

Üçüncüsü ise: "Türkiye neden merkezde değil?" sorusunun tartışılmasını görmek. Yazar Türkiye'nin merkeze alınmamasını da haksızlık olarak görüyor ve özellikle İslâmi kimliği sebebiyle çok kritik bir rolü olduğunu vurguluyor.

Başkan Bush'un 20 Ocak günü âilesine ait çok eski bir İncil'in üstüne "el basarak" yemin ettikten sonra yaptığı 17 dakikalık konuşma, Türkiye ve içinde bulunduğumuz bölge açısından çok önemli. Bush meydan dayağı atmakla tehdit ettiği Kuzey Kore, Suriye, İran, Suudi Arabistan gibi ülkelere karşı 32 kez "hürriyet" kelimesini kullandı. Bir de elbette gizli mesaj verilen ülkeler var ki.. Bunlar hangileri dersiniz?

Başkan Bush, ABD'nin dış politikasını İncil ve Kitab-ı Mukaddes kaynaklı "kehânetlerin" kuyruğuna "embedded" etmiş durumda.

Evanjelistlerin keyfi yerinde. ABD dış politikasını da, kıyâmeti hızlandırma projelerinin merkezine çekmiş haldeler.

Thomas Barnett, 11 Eylül saldırılarına değin, Dünya Ticaret Merkezi'nin bir numaralı kulesinin en üst katında, bir Wall Street şirketi için "küreselleşmenin, küresel güvenlik çerçevesini nasıl yeniden oluşturduğunu" analiz eden çalışmasını yapmaktaydı.

Esquire Dergisi'nce 2002 yılının en iyi, en parlak fikir adamı seçilip bir de, Mart 2003'te "Pentagon'un Yeni Haritası" başlığını taşıyan makalesi yayınlanınca Bush ve Evanjelist-Kabalistik-ezoterik formatlı çevrelerin gözdesi oldu.

Barnett'in yaratmaya değer geleceğe doğru on adım "kehâneti" özetle şöyle:

1. Irak on yıl içinde, İsrail kadar küresel bir bağlantıya kavuşturulmalı. Bu Ortadoğu'daki bütün umutları yeşertir.

2. Kim Jong İl iktidardan uzaklaştırılmalı ve iki Kore tekrar birleştirilmeli. Kim, küreselleşmenin bir numaralı düşmanıdır.

3. İran'ın molla rejimi 2010 yılından önce bir darbe görecek. Karşı devrim başladı. Hatemi, Çernobil benzeri bir kıvılcımı bekleyen Gorbaçov olabilir.

4. Amerikan serbest ticaret bölgeleri 2015 yılından önce gerçekleşecek. ABD Kolombiyalı uyuşturucu kaçakçılarının iktidarına son verecek.

5. Ortadoğu önümüzdeki 20 yıl içinde değişecektir. Dünya petrol kullanımından tabii gaz ve hidrojen kullanımına yönelecektir. ABD dini okullara verdiği destek için Suud âilesine yönelecek.

6. Çin'de, ABD'de eğitim gören genç "5 Nesil" yönetime geçince Çin, ABD'nin diplomatik karşılığı olacak.

7. 2020'den önce NATO'ya Asyalı bir rakip çıkacak. Bu ittifak Çin merkezli bir serbest ticaret bölgesi olacak. Hindistan, Çin'i gelişim bakımından yakalayacak.

8. Asya'daki NATO benzeri İttifaktan sonra, genişleyen NAFTA ve NATO arasında bir güvenlik ittifakı ortaya çıkacak.

9. ABD, birliğine gelecek on yıllarda yeni üyeler kabul edecek. 2050'den önce bir düzine daha eyâlet sahibi olacak.

10. Ortadoğu'dan sonra, fanatik Müslümanlar dikkatlerini Afrika veya Orta Asya'ya çevirecekler. Afrika entegrasyon için sırasını bekleyecek.

IRAK'TA EMBEDDED SEÇİM, TÜRKİYE VE ABD

Embedded/İliştirilmiş gazetecilerden sonra Irak'ta bir de embedded bir seçim yapıldı.

Yapılan seçim Irak'ın parçalanmasını ve iç çatışmaları daha da artıracaktır. Seçimlerden sonra Irak'ta olacaklar Türk-ABD ve Türkiye - İsrail ilişkilerini iyice gerecektir.

ABD Irak'ta Kürt unsurlara tanıdığı tolerans ve Kerkük tutumu ile üç hesaba birden oynamaktadır.

Birincisi, Kuzey Irak'ta Kürt Devleti'nin hamiliğini Türkiye'ye kabul ettirmek.

İkincisi, İran ve Suriye'ye yönelik operasyonlarda Türk ordusunun da bir şekilde görev almasını sağlamak, ayrıca İncirlik üssü dahil, Türk liman ve hava üslerini ve sahasını istediği gibi kullanmak.

Üçüncüsü ise, KKTC'de rahatça kullanabileceği bir üs sahibi olmak, Magosa Limanı ve Ercan'ı istediği gibi kullanabilmek.

ABD bu üç ana hedefi için Türkiye'ye psikolojik operasyon yapmaktadır.

Psikolojik operasyonun bir parçası olarak medya teslim alınmıştır. İş dünyasının önde gelenleri ise çoktan ABD isteklerine boyun eğmiş durumdadır.

Türkiye ile İsrail ve ABD arasındaki gerginlik gün geçtikçe sıcak çatışmaya doğru kaymaktadır.

Türkiye vakit kaybetmeden şunları yapmalıdır.

a- Irak'taki esas seçimlerle ilgili gerekli tedbirlerin alınmasına derhal başlanmalıdır.

b- Borsada dış manipülasyona asla müsaade etmeyeceğini, gerektiğinde süresiz olarak borsa işlemlerini askıya alabileceğini açıklamalıdır.

c- İç ve dış borçların mutlaka ödeneceğini ama borçların yeniden yapılandırılacağını ilân etmelidir.

d- ABD ve İsrail ile ilgili her çeşit askeri anlaşma askıya alınmalı. Türk hava sahası her türlü Amerikan uçuşlarına kapatılmalıdır.

e- Habur sınır kapısı kapatılmalı, Türkiye'de faaliyette bulunan Barzani ve Talabani şirketleri başta olmak üzere Iraklılara ve Türkiye'deki yandaşlarına ait şirketlere el konulmalı, banka hesapları bloke edilmelidir.

f- Türkmenler hızla silahlandırılmalı ve Türkiye'den öncelikle gönüllülerden oluşacak organize gruplar Türkmenlerin yoğun olduğu bölgelere sokulmalıdır.

g- Kürt devletine ve Türkmenlere yönelik bir harekata mutlaka müdahale edeceğini ilân etmelidir.

Türkiye gerektiğinde 50-60 bin şehidi bile göze alıp Kerkük ve Musul'a müdahale etmediği takdirde cepheyi beş yıl içerisinde önce İskenderun-Diyarbakır hattına taşır, bilahare Anadolu coğrafyasının her yanına.

Unutulmamalıdır ki Güneydoğu'dan "bir çakıl taşının kaybı" ile sonuçlanacak gelişme Türkiye'yi iç savaşa götürür.

h- Cumhurbaşkanlığına bağlı bir psikolojik ve karşı psikolojik harp kurumu derhal kurulmalı, asker, sivil, akademisyen, gazeteci, işadamı bünyeye dahil edilmelidir.

i- Çin, İran, Suriye ve Rusya ile ilişkiler daha da geliştirilmelidir.

k- ABD'ye İran'ın nükleer programı kadar İsrail'in nükleer programının da bölge için tehdit unsuru olduğu açıkça ifade edilmelidir. İsrail ve İran'ın nükleer programı gerekçe gösterilerek Türkiye mutlaka nükleer güç sahibi olmalıdır.

l- AB görüşmeleri askıya alınmalı. Kültürel, iktisadi ve siyasi öze dönüş programı başlatılmalıdır.

m- Türkiye ABD içindeki Hispanik ve Zenciler başta olmak üzere Amerikan toplumunun her etnik unsuru ile sivil ilişkiler inisiyatifi geliştirmelidir.

Burada akla gelen ve son günlerde sıkça sorulan bir soru var: "ABD Türkiye ile savaşı göze alır mı?" Hegel'ci bir mantaliteye sahip olan Amerikan devlet mekanizmasının başındakiler, "TEZ VE ANTİTEZ" unsurları, plânları, zıt muhtemel gelişmeleri kontrol altında tutmak isterler. Türkiye'ye karşı da "savaşmadan kazanmak" arzusundalar. Kaldı ki Türkiye ile bir savaş ABD'nin Ortadoğu, Balkanlar, Kafkaslar, Orta Asya'yı tamamen kaybetmesine sebep olur.

Önümüzdeki beş yılda ABD Türkiye ile sıcak bir çatışmayı göze alamaz. Bunun yerine Türkiye'ye yönelik terör, siyasi istikrarsızlık, ekonomik kriz çıkartma vs. metotlarına başvurabilir. Türkiye gelecek beş yılda gereken tedbirleri alırsa, ABD daha sonra da Türkiye ile silahlı bir çatışmayı göze alamaz.

Türkiye ne bir Irak, ne bir Suriye, ne de bir İran'dır.

Ancak Türkiye yukarıdaki tedbirleri almadığı takdirde ABD "Metal Fırtına"yı deneyebilir.

İSRAİL VE İRAN'IN NÜKLEER GÜCÜ VE TÜRK-AMERİKAN SAVAŞI OLUR MU?

Bizim üniversiteler hâlâ "Fetret Devri"nden çıkamadıkları için millî güvenliğe kafa yoracak moda henüz giremediler. YÖK ve üniversiteler türban modunda takılı olduklarından elde "yalın kalem" laiklik salvosu ile meşguller.

İlim, irfan, Türkiye'nin millî güvenliği, millî siyaset çalışmaları falan türban kadar önem arz etmiyor. Sabancı Üniversitesi ise Türklerin Ermenileri "pırasa gibi doğraması" ve Rum folklor ekibi kurmak gibi daha derin konularla meşgul.

Bizimkiler böyle ama, eloğlunun, ABD'nin üniversiteleri boş durmuyor. Harvard Üniversitesi, Amerika'nın doğu eyâletlerindeki Ivy/Sarmaşık ligi içinde yer alan en prestijli üniversitelerinden birisi. Bu üniversiteye bağlı John F. Kenndy School of Government bünyesindeki Belfer Center (Merkez), Harvard kadar şöhretli ve prestijli bir düşünce kulübü.

Merkez milletlerarası güvenlik konusunda çalışmalar yapıyor.

Devlet, özel sektör, üniversite ve orduda görev yapmış veya yapmakta olan uzmanların oluşturduğu "Merkez" belli aralıklarla seminerler düzenliyor ve kitaplar yayınlıyorlar.

Belfer Center son zamanlarda Türk-Ermeni ilişkileri, Irak ve nükleer silahlanma konularına odaklanmış durumda.

Belfer Center'da söylenenleri, Washington D.C.'de, ABD'nin devlet mekanizmasını elinde tutanlar can kulağı ile dinliyor, pür dikkat sonuç raporlarını okuyorlar.

Bu merkezin internet sitesinde Mustafa Kibaroğlu tarafından Türkiye'yi ilgilendiren bir makale yazılmış, Mustafa Bey uluslar arası ilişkiler uzmanı.

Makalenin İngilizce başlığı: "İran's Nuclear Program May Trigger the Young Turks Think Nuclear". Yani İran'ın nükleer programı-çalışması genç Türklerin nükleer güce sahip olma düşüncesini tetikleyebilir.

Mustafa Kibaroğlu makalesinde, İran'ın nükleer silahlardan arındırılmadığı takdirde Türkiye'nin de kendini koruma güdüsüyle benzer yönde silahlanmaya gidebileceğini dile getiriyor.

Kibaroğlu'na göre, Türkiye yıllardır İran'dan gelebilecek bir nükleer tehdit görmedi. İran'ın da kendisi gibi silahsızlanma anlaşmasına uyduğu varsayımından hareket etti. Türkiye'nin bu düşüncesinin altında yatan en önemli faktör, ABD'nin tehditleri önleyici bir unsur olduğunu düşünmesidir.

Ancak 2003 yılında Tahran'ın nükleer silahlanma faaliyetleri iyice deşifre olunca, Tahran'ın silahsızlanma anlaşmasına metelik vermediği anlaşıldı ki, Türk elitleri arasında İran'a yönelik silahlanmaya gidilmesi gündeme geldi ve iyice aktüel hal aldı.

Yazara göre bu süre zarfında ABD terör ile öyle meşguldü ki, nükleer tehdit önünde koruyucu rolünü unutmuş gibi görünüyordu.

Şimdi burada bazı tespitler yapmakta fayda var:

Soğuk savaş dönemi 1989-90'da daha yeni bitmişti ki, ABD 1991'de Körfez Savaşı ile ilk sıcak refleksini verdi ve Baba Bush ile Clinton Yeni Dünya Düzeni'ni sağlamak için ABD'ye durumdan vazife çıkardılar. ABD bu uğurda askeri opsiyonları kullanmayı kendisinin tabii bir hakkı olarak gördü. Yani askeri seçenek, daha ortada 11 Eylül saldırıları falan yokken âdeta müktesep hak olarak belirginleşmiştir.

Türkiye soğuk savaş sonrasında en hafif tabiiri ile safca "silahsızlanma" moduna girmişken, bakın dostumuz ABD ne yapmış.

Öncelikle ABD silahlanma eğilimini azaltmamış, artırmıştır. Askeri bütçe 1999-2003 yılları arasında, Clinton ve Bush döneminde 112 milyar dolarlık bir artış göstermiştir.

Tek başına Bush dönemine baktığımızda ise millî savunma bütçesi 2001'de 304, 2002'de 351, 2003'te 396, 2004'te 445 milyar dolar olarak gerçekleşmiştir. 2007 için beklenen rakam ise 700 milyar dolardır.

Ezoterik manipülasyonlu Evanjelist-Kabalistik formatlı Neo-Con'lar 11 Eylül bahanesi ile küresel terörizmle mücadele hakkını BM yerine kendi uhdelerine almışlar ve geliştirdikleri "millî güvenlik stratejisi" kapsamında "önleyici vuruş" yetkisi ile kendilerine yeni bir misyon biçmişlerdir.

Bir başka tespit daha: Soğuk savaş öncesinde Rusya'ya karşı cansiperâne jandarmalık yaptırılan Türkiye, ABD ve AB tarafından asla hak ettiği ekonomik ve siyasi desteği göremediği gibi, ambargo dahil, PKK terör örgütü desteği dahil "hasmâne" davranışlarla karşılaşmıştır.

Aynı dönemde Çin'e karşı jandarma olarak görevlendirilen Japonya ve Kore ise ABD tarafından ekonomik olarak, Türkiye ile kıyası mümkün olmayacak kadar desteklenmişlerdir.

Biz, tekrar Mustafa Kibaroğlu'nun makalesine dönelim.

"Türkiye'de kendini savunma içgüdüsünden doğacak olan nükleer silah sahibi olma eğilimini tetikleyen başka unsurlar da var" diyor Kibaroğlu.

Birincisi, Washington'un Kuzey Irak'ta uyguladığı politikaya duyulan güvensizlik, ABD'nin Kürt politikası, Türkiye'nin gözünde Amerika'nın inandırıcılığının kaybolmasına sebep oluyor.

İkincisi, NATO'nun gittikçe güçsüzleşmesi, Türkiye'nin muhtemel bir tehdit durumunda kendisini yalnız hissetmesine sebep olmakta. Şu anda Türkiye'nin bir devlet politikası olarak nükleer silah üretme plânının olmadığı zikredilen makalede, ordu ve hükümet mantıklı politikalar takip ettiği sürece de bunun değişmeyeceği vurgulanıyor.

Ancak bir tespit yapılıyor. Devlet kadrolarından gelmese de, önümüzdeki günlerde, diplomasi, siyaset ve akademide görevli gençlerin silahlanmaya yönelme fikrine destek vereceğinin altı çiziliyor.

Buna çözüm olarak da, ABD ve AB'nin İran'a yönelik gerekli tedbirleri almalarının şart olduğu ifade ediliyor.

ABD'de devlet mekanizmasını elinde tutan Hegel'ci zihniyetin sistemi "tez-antitez" olarak çalıştığını artık biliyoruz. Önce ortaya medya yoluyla bir tez atılır, derhal medya yoluyla antitez üflenir ve ABD öncelikle kendi adına değil, küresel iyilik için "tez"in içini doldurmaya başlar.

"Tez"in içi iyice istenen kıvama getirildikten sonra en tepedeki hükümet yetkilileri "tez"i sahiplenir ve diğer ülkelerle resmi görüşmelerin konusu hâline getirilir.

Bu arada medyanın dışında Hollywood da film ve televizyon dizileri ile gerekli katkıyı yapar. Zira Amerikan derin devleti isteyince akan sular durur.

Şayet Amerikan derin devletinin Hollywood üzerindeki inanılmaz gücünü öğrenmek istiyorsanız David L. Robb'un, "Hollywood Operasyonları" kitabını okuyunuz.

Son iki aydır Ankara'yı ard arda ziyaret eden ABD'li sivil-asker önemli şahsiyetleri hatırlayalım: NATO Başkomutanı Orgeneral James Jones, Dışişleri Bakan Yardımcısı Richard Armitage, ABD Irak Kuvvetleri Başkomutanı Orgeneral John Abizaid,

ABD Savunma Bakanlığı, Pentagon Müsteşarı Douglas Feith, ABD Dışişleri Bakanı Afrikan-Amerikan Condoleezza Rice.

Bu dostlarımız herhalde Ankara'da sadece Türk kebabı yiyip, rakı içmeye gelmiyorlar. Kıbrıs, Kerkük, Kürtler, İsrail, İran, Suriye, İncirlik vs. sadece bazı konu başlıkları.

Bu arada Hollywood, film ve televizyon dizileriyle Türkiye'ye ve Türklere yükleniyor. (Tıpkı 11 Eylül öncesi Araplara yaptıkları gibi.)

The Wall Street Journal editörü Robert L. Pollock gazetedeki Türkiye'yi "Yeniden Avrupa'nın Hasta Adamı" başlıklı yazısıyla yerden yere vuruyor. Türk-Amerikan ilişkilerinin çökme noktasına geldiğini vurgulayan Pollock, Türkiye'yi Amerika'nın yaptığı "kıyaklar"a karşılık nankörlük etmekle suçluyor.

Halbuki Bay Pollock'un unuttuğu çok şey var. Türk subaylarının başına Süleymaniye'de geçirilen çuval, Telafer, Amerika'nın Kürt politikası, Kerkük, Edelman'ın Fener Rum Patriğini ekümenik diye tanımlaması, Musul'da beş Türk polisinin katledilmesi vs.

Buyurun Türk- Amerikan ilişkilerinin "cenaze namazına". Vicdanı olan her Türk-Amerikalı söyleyecektir. Musalla taşının üstündeki bu "mevta"dan Türklerin sorumluluğu yüzde 10'sa Amerika'nınki yüzde 90'dır.

Sayın Pollock biliyor musunuz, ABD'nin kibar İstanbul Başkonsolosu bir cenaze namazında saf tutmuştu.

Bir başka anekdot: Her ne kadar tehdit gibi ve "nem dakka duka" cinsinden yalanlansa da, İngiliz The Guardian gazetesi'ne göre ABD Türkiye'nin muhtemel müdahalesine karşı Kuzey Irak'a yığınak yapıyor. Gazete, bir Türk diplomatın "Kerkük, Kudüs gibidir" sözlerine yer verdi.

Son zamanlarda Amerikan ve Avrupa medyasında, Türkiye sürekli olarak biyolojik ve kimyasal saldırıya uğraması muhtemel ülkeler arasında gösteriliyor. Haberlerin kaynağı malum, CIA "simülasyonları."

ABD'nin 2003 yılına kadar İran'ın nükleer çalışmalarından haberinin olmaması mümkün değildir. Bu, Amerika'nın Güneydoğu Asya'daki tsunami açıklamaları kadar inandırıcı olabilir ancak. Yoksa Birleşik Devletler'in 13 adet uluslararası istihbarat kuruluşunun kapısına kilit vurması gerekir.

Açıkçası ABD uygulayacağı politika gereği İran'a bilerek göz yumdu.

Buraya Eski Ahid'den iki şehrin hikâyesini alalım.

"Ve vaki oldu ki, krallığın dokuzuncu yılında, onuncu ayda, ayın onuncu gününde, Babil Kralı Nabukadnezar kendisi ve bütün ordusu Kudüs'ün karşısına geldi ve ona karşı ordugâh kurdu... Ve Rabbin evini ve kralın evini ve Kudüs'ün bütün evlerini, her büyük evi ateşe verdi." (Eski Ahid, II. Krallar, 25:1.9)

Fars (İran) Kralı Koreş şöyle diyor: "Göklerin Tanrısı Yehova, dünyanın bütün krallıklarını bana verdi ve Yahuda da olan Kudüs'te kendisi için ev yapayım diye bana emretti." (Eski Ahit, II. Tarihler, 36:23)

Aslında SAVAK (Savama), MOSSAD ve CIA birbirlerini çok iyi tanıyor ve İran'ın nükleer silah edinme çalışmalarından herkes yeterince haberdar. Körfez savaşına Eski Ahid, Yaremya, 51: 1,4 âyetinden esinlenerek "Çöl Fırtınası" diyenler ve yine Irak'ın işgaline "şok ve dehşet" adıyla Eski Ahid kaynaklı isim verenler, bombalara Tevrat kaynaklı adlar koyanlar, Tevrat'taki vaat edilmiş Nil-Fırat arasındaki toprakların bir kısmının yer aldığı Türkiye için ne düşünüyorlardır acaba?

Buraya kadar saydıklarımız, eldeki karineler, ABD içinde en azından bir gurubun Türk-Amerikan savaşına giden yolun taşlarını döşemekte olduğunu gösteriyor.

Amerika'da hâlâ vatansever generaller ve sivil Kennedy'ler var. Pentagon'da kıyasıya bir savaş devam ediyor.

Bir tarafta ezoterika manipülasyonunun bir araya getirdiği Evanjelist-Kabalistik WASP'lar ile Yahudiler, diğer tarafta vatansever asker ve siviller... Gerçekte bunlar ABD içinde çoğun-

luk. Pentagon'daki savaşı bunlar kazanırsa ABD aklıselime döner, yok mevcutlar daha da güçlenirse üçüncü dünya harbi kapıda demektir.

Türk milleti, Türk ordusu her opsiyona hazırlıklı olmalıdır.

Sahi neden hiç kimse İsrail'in nükleer gücünün Türkiye ve bölge için bir tehdit olduğunu söylemiyor?

KABALA'NIN SİMGESİ IŞIK VE AKP'NİN AMPULÜ

Kabala, Hz. Musa'yı bile etkilediği söylenen ve ilk yazılı çalışmasının Hz. İbrahim tarafından 4000 yıl önce yapıldığı iddia edilen Yahudilerin tasavvufi kâinat öğretisi. Kabala İbranicede "gelecek" manasına geliyor. Hem Tevrat metinleri, hem de sözlü gelenekler üzerine yapılan mistik yorumların genel adı.

Kabala felsefesine göre 21. yüzyılın başı "sır"rın açıklanması için seçilmiş zaman. Sırrın açıklanmasının zamanlaması da "Mesih'in gelişi" ile alakalı.

"Oluşumun kitabı" denilen ve 4000 yıl önce Hz. İbrahim tarafından yapıldığı söylenen çalışma esas itibariyle sayılar, isimler ve sembollerden oluşuyor.

Kabalistlere göre Hz. İbrahim'in bu çalışması bütün dinlerin çekirdeği. Türkiye'de bir kısım dini tarikat ta aynı düşüncede.

Yine Kabalistlerin iddiasına göre Musa'ya verilen "10 Emir" yazılı manasıyla hiç alakası olmayan bir şifredir.

Hz. Musa sonunda, bilginin-sırların tamamına ulaştı. Musa bütün mucizelerini bu bilgiler sayesinde yapmıştı.

Musa'nın vâkıf olduğu Kabala bilgileri 1000 yıl süre ile "Ark of the Covenant" denilen bir sandıkta saklandı.

Kabalistlere göre, Hz. İsa, Hz. Yusuf'un oğlu Haham Joshua'dır ve o da bütün mucizelerini kabalist bilgiler sayesinde yapabilmiştir.

Günümüzde, ABD'de Momonlar'ın kutsal saydığı bir çöl bitkisinin adıdır "Joshua tree". Mormonluk, Yahudi-Hıristi-

yanlık karışımı bir dini tarikattır. Tesadüf müdür nedir bilmem ama Amerika'da karşılaştığım her Mormon fanatik Türk düşmanıydı.

Kabala felsefesinin en güçlü ismi sayılan Shimon Bar Yohai 13 yıl kendisini İsrail-Meron'da bir mağaraya kapatarak "Zohar" adı verilen Kabala'nın en büyük çalışmasını yaptı.

"Kutsal Kase", "şövalyeler", "gül" gibi, Siyon Tarikatını, Tapınak Şövalyelerini, Gül ve Haç Teşkilatını ve Vatikan'daki Papalığı ilgilendiren ilahi veya mistik sembollerin de Kabalistlerce Zohar'ın içinde bulunduğu iddia ediliyor.

Kabalistlerin bir başka iddiası, 1500'den 1800'e kadar geçen üç yüz yılda bir doktrin kaynağı olmuş ve iyice belirginleşen bilim alanındaki gelişmelerin temelinde Kabalist çalışmaların büyük payı vardır.

"Zohar"ın şifreleri tam manasıyla 20. yüzyılın başlarında yapılabildi diyor Kabalistler.

İzafiyet teorisi, uzay yolculuğu, paralel dünyalar ve hastalıkların tedavisinde çığır açan birçok ilacın sırları "Zohar"da şifrelenmişti.

"Işık" Kabalistlere göre Yaradan'ın sonsuz enerjisinin bir sembolü. Işığın sembolü ise ampul.

Bir ampulde de pozitif ve negatif kutuplar ile bunları birbirinden ayıracak incecik bir tel-filaman vardır.

Filaman, bir dirençtir ve pozitif tarafın negatif tarafla doğrudan ilişki kurmasını engeller.

Direnç ampulün ışık üretme sebebidir. Bu direnç olmasa pozitif ve negatif taraf kısa devre yapar, ani ve çok kısa süreli bir ışık üreterek patlar. Patlama sonrası karanlıktır. Yani direnç olmadan kalıcı ışık olmaz.

Direnç hem ışığı, hem de "ışık"ın ortaya çıkarılmasının kurallarını doğurur.

Kabalanın yedinci prensibine göre: "Karşı koyma içgüdülerimize direnmek kalıcı ışığı yaratır."

Yahudi mistisizmi konusunda en büyük otoritelerden kabul edilen Profesör Gershom Scholem'in "İhtişamın Kitabı ZOHAR Kabaladan Temel Öğretiler" kitabı sayfa 27'den:

"Ve Tanrı ışık olsun dedi ve ışık oldu. Bu Tanrı'nın yarattığı temel ışıktı. Bu gözün ışığıdır. Tanrı bu ışığı Âdem'e gösterdi ve bu ışık başından sonuna dek dünyayı görmesini sağladı. Tanrı bu ışığı Davut'a gösterdi... Tanrı Musa'ya bu ışık aracılığıyla Gilead'dan Dan'a kadar İsrail topraklarını göstermiştir.

Yani vaat edilen topraklar. Vaat edilen topraklar neleri kapsıyor? –RKK-.

Musa, Firavun'un huzuruna getirildiği zaman Tanrı ışığı ondan aldı ve Tevrat'ı (Torah) almak için Sina Dağı'nın tepesine dikilinceye dek tekrar geri vermedi. O andan sonra Musa, bu ışığa ömrünün sonuna kadar sahip oldu.

Rabbi İsaac dedi ki: "Yaratılışta Tanrı dünyayı baştanbaşa ışıkla aydınlattı ama daha sonra dünyanın günahkârlarını bu zevkten yoksun bırakmak için geri alındı ve doğru olanlar için yasaklandı... Gelecek dünya kurulana dek ışık alınmış ve gizlenmiştir. Bu ışık, en gizli olanın vuruşlarıyla şekillenmiş olan karanlıktan doğmuştur."

Zohar, 1270 yılında ortaya çıkarılan ve Kabala konusunda en büyük kaynak sayılan çalışmadır.

Zohar'ın 8. cildinde, Mesih'in gelişi bölümünde ilginç sırları ifşa eden bilgiler mevcut.

Zohar, 2001 yılında Yeniçağı başlatacak kıyamet alametlerinden söz ediyor:

"Bu günde, uzun büyük şehirde, ateş alevi olacak. Ses bütün dünyayı uyandıracak. Birçok kuleyi yakacak. Birçok kule yıkılacak ve birçok önemli insan ve görevli o gün ölecek."

Buradaki tanımlama 11 Eylül 2001'de, New York Manhattan'da yer alan İkiz Kulelere, yani Dünya Ticaret Merkezi'ne (WTC) çakılan iki uçağın sebep olduğu felakete birebir uygun düşüyor.

Kabala uzmanlarının Yahudi tarihini ve Zohar'ı kullanarak yaptıkları hesaplamaya göre, İkiz Kulelerin yıkılması için öngörülen tarih İbrani takviminin 23 Eylül gününe denk geliyor. Bizim ve Batı ülkelerinin kullandığı takvime göre de 11 Eylül 2001.

Eski Merkez Bankası Başkanlarımızdan Yaman Törüner'in Milliyet gazetesinde yazdığı "Mesih'in Gelişi" adlı makalede belirttiğine göre:

Zohar'ın giriş bölümünde "Öbür taraf bunu gördü, cesaret kazandı ve adakları yemek için bir köpek gönderdi. "B'ladan" onun ismiydi" deniliyor. Yani Bin Ladin'in ismi bile verilmiş.

"Bütün bu yazıtlar, 11 Eylül'den sonra ortaya çıkarıldığı ve Zohar'ın sırları bu tarihten sonra açıklandığı için konu tartışılabilir ve yoruma açıktır. Ancak gerçek olan şu ki, Kabala'ya inanan aşırı dinci Museviler, sırf Zohar'daki bu anlatım nedeniyle, Kulelerin yıkılmasının "Altın Çağ"ın bir başlangıcı olduğuna inanıyorlar. Ortadoğu'daki gelişmelerin kökeninde, biraz da bu ve buna benzer dini etkiler var. Üstelik "Altın Çağ"a sadece Museviler değil, Hıristiyanlar da inanıyor ve bu çağda geri gelecek olan İsa'yı bekliyorlar. Müslümanlar arasında da bu konuya inanılıyor. Hatta kendini "Mesih" ilan edenler bile çıktı."

Zohar'a göre, 21. yüzyılda her iki gerçeklik de yan yana var olacak. Hayatın gri alanları yok olacak. Kumların üzerine bir çizgi çizilip, kesin ayrımlar yapılacak. Dünya moloz ve yıkıntıyla dolu bile olsa, huzur dolu olacak."

"Bütün bu açıklamalardan sonra, son yıllarda "sırf bu kehanetlerin doğru olduğunu ispatlanması" amacıyla kulelere saldırıldığı ve savaş çıkarıldığı iddiaları olduğunu da belirtmek isterim" diyor Yaman Törüner.

Törüner bu hususta yalnız değil. Çok sayıda Batılı ve Türk bilim insanı ile İslami ve siyasi otorite de aynı görüşü paylaşmakta.

Akşam gazetesinden Güler Kömürcü 5 Ağustos 2005 tarihli "Ara Renkler" köşesindeki makalesinde; Yaman Törüner'in yazısına atıfta bulunduktan sonra, "Kabala'nın Sembolü Ampul... Ampul" başlıklı yazısını şöyle bitiriyor:

"Ampulü amblem seçen AKP'liler eminim Kabalistlerin manasını bilmiyorlardı. Ampulün direnci konusunu da irdelemek lazım ama... Tamam, benden bu kadar sıra sizde."

Özellikle 13. yüzyıldan başlayıp özel bir öğreti biçiminde gelişen Kabalizm 20. yüzyılın son çeyreğinden itibaren bütün dünyada Yahudi orijinli veya onlarla işbirliği içindeki kişi, kurum ve medya organlarınca sürekli kamuoyunun gündeminde tutuluyor.

15 Mart 2005 tarihli Akşam gazetesinin haberinden öğreniyoruz ki, Türkiye'de "sosyete Kabala konferansında".

Dünyadaki Kabala merkezlerinin Başkanı olan Yehuda Berg ve on dostuyla birlikte yemek yiyen isimler arasında Mimar Murat Atabarut, modacı ve Menderes ailesinin akrabası İpek Kramer ve Dalya Kant'ın da bulunduğu belirtiliyor.

ETV'nin Yönetim Kurulu Üyesi Antalyalı Eyilik ailesinden Fulya Eyilik'in sahibi olduğu OWO Experence tarafından düzenlenen organizasyon kapsamında "Kabala'nın Gücü" kitabının yazarı Yehuda Berg Kabala konferansı verdi. The Ritz Carlton Otel'indeki konferansa yaklaşık 250 kişi 80 ile 250 YTL arasında bilet ücreti ödeyerek 3,5 saatlik konuşmayı dinlemişler. Bilahare 50 kişilik bir VIP davetli yemek boyunca Kabala felsefesi hakkında merak ettikleri soruları Yehuda Berg'e yöneltme imkânı bulmuşlar.

Bill Clinton, Bred Pitt, Demi Moore, David Beckham, Britney Spears ve Madonna gibi ünlülerin felsefesini benimsediği Kabala konferansının geliri Tsunami mağdurlarına ve Mehmetçik Vakfına bağışlanmış.

Siz sevgili okuyucular, benim sormak istediğim soruyu çoktan sordunuz bile. Türk milleti Hıristiyan-Siyonist-Siyasi İslamcı-liberal ittifakının kıskacında nereye götürülmek isteniyor?

9 ŞUBAT 1998'DE PAPA'YA YAZILAN İLGİNÇ MEKTUP

Aşağıdaki mektup Fetullah Gülen tarafından 2005 yılında ölen Papa 6. Paul'a 9 Şubat 1998'de yazılmıştır.

Zaman Gazetesi'nin 10 Şubat 1998 günü yayınladığı mektup şöyle:

Pek muhterem Papa cenapları,

Üç büyük dinin doğum yeri olarak bilinen toprakların dünyayı daha iyi yaşanabilir bir mekân kılma yolundaki kutsal misyonumuzu tam manasıyla bilen halkından size en içten selamları getirdik. Yoğun gündeminizde bize zaman ayırarak sizinle müşerref olmayı bahşettiğiniz için zatıâlilerinize en derin kalbi teşekkürlerimizi sunarız.

Papa 6. Paul Cenapları tarafından başlatılan ve devam etmekte olan Dinlerarası Diyalog İçin Papalık Konseyi (PCID) misyonunun bir parçası olmak üzere burada bulunuyoruz. Bu misyonun tahakkuk edişini görmeyi arzu ediyoruz. En aciz bir şekilde hatta biraz cüretle, bu pek kıymetli hizmetinizi icra etme yolunda en mütevazı yardımlarımızı sunmak için size geldik.

İslam yanlış anlaşılan bir din olmuştur ve bunda en çok suçlanacak olan Müslümanlardır. Uygun bir yerdeki vakitli gayret bu yanlış anlamanın büyük oranda azalmasına katkı sağlayabilir. Müslüman dünyası, İslam'ın asırlarla ölçülen yanlış algılanmasını silip atacak bir diyalog imkânını bağrına basacaktır.

Beşeriyet, çelişen görüşler ortaya koydukları gerekçesiyle, zaman zaman bilim adına dini, din adına da bilimi inkâr etmiştir. Bilginin tamamı Allah'a aittir ve din Allah'tandır. O halde bu ikisi nasıl çelişebilir? İnsanlar arasında anlayışı ve hoşgörüyü artırmaya yönelik dinlerarası diyaloga yönelik ortak gayretlerimiz çok iş görebilir.

Kendi memleketimizde şimdiye kadar çeşitli Hıristiyan mezheplerinin liderleriyle diyalog içinde olduk. Bu naçiz gayretlerin boşa çıkmadığını âcizane ifade etmek isteriz. Amacımız bu üç büyük dinin inananları arasında hoşgörü ve anlayış yoluyla bir kardeşlik tesis etmektir. Bizler bir araya gelmek suretiyle sözde medeniyetler çatışmasının gerçekleşmesini görmek isteyen yolunu şaşırmış ve şüpheci kimselere karşı dalgakıranlar gibi, isterseniz bariyerler gibi deyin, karşı durabiliriz.

Geçen yıl bazı ünlü uluslararası bilim adamlarının katıldığı medeniyetlerarası barış ve diyalog konulu bir sempozyum düzenledik. Bu gayretin başarısından aldığımız teşvikle bu tür etkinlikleri tekrarlamak istiyoruz. Hâlihazırda üç büyük dinin bağlıları arasındaki bağları güçlendirmeye yönelik olarak dinlerarası diyalog konusunda Vatikan'ın da temsil edileceğini ümit ettiğimiz bir konferans düzenleme sürecinde bulunuyoruz.

Yeni fikirlerimiz varmış iddiasında bulunmuyoruz. Yine müsamahanıza sığınarak, bu misyonun hedeflerine yakından hizmet etmek için üstlenmek istediğimiz birkaç teklifte bulunmayı arzu ediyoruz. Hıristiyanlığın üçüncü bin yılına girişi münasebetiyle yapılacak kutlamalar vesilesiyle Ortadoğu'daki Antakya, Tarsus, Efes ve Kudüs gibi bazı kutsal yerlere müşterek ziyaretleri içeren birçok etkinlik önermek istiyoruz. Bunu Sayın Cumhurbaşkanımız Demirel'in, cenaplarının ülkemizi ziyaretine ve mezkûr kutsal mekânları göstermeye davetini tekrarlamak için bir fırsat addediyoruz. Anadolu halkı size misafirperverliğini göstermeyi ve şevkle selamlamayı hararetle beklemektedir. Filistinli liderlerle diyalog kurmak suretiyle Kudüs'ü birlikte ziyaret etmemize davetiye çıkarabiliriz. Bu ziyaret bu mübarek şehri Hıristiyanlar, Yahudiler ve Müslümanların hiçbir kısıtlama, hatta vize dahi olmaksızın serbestçe ziyaret edebileceği uluslar arası bir bölge olarak ilan etme gayretlerine yönelik dev bir adım teşkil edebilir.

Üç büyük dinden liderlerin işbirliği ile ilki Washington DC'de olmak üzere muhtelif dünya başkentlerinde bir konferanslar serisinin gerçekleştirilmesini teklif ediyoruz. İkinci serinin zamanı için Hz. İsa'nın doğumunun 2000. yıldönümü ideal olabilir.

Bir öğrenci değişim programı da çok faydalı olacaktır. İnançlı genç insanların birlikte eğitim görmesi birbirlerine yakınlıklarını artıracaktır. Öğrenci değişim programı çerçevesinde üç büyük dinin babası olduğu ikrar edilen Hz. İbrahim'in doğum yeri olarak bilinen Urfa şehrindeki Harran'da bir ilahiyat okulu kurulabilir. Bu, ya Harran Üniversitesi'ndeki programların genişletilmesi suretiyle ya da üç dinin ihtiyaçlarını da temin edecek şümullü bir müfredata sahip bağımsız bir üniversite şeklinde gerçekleştirilebilir.

Önerilen programlar aşırı büyük işler gibi algılanabilir; ama bunlar erişilmez değildir. Dünyada iki tip insan vardır. Bazıları kendilerini topluma adapte etmeye çalışır. Diğer bazıları ise topluma uymaktansa toplumu kendi değerlerine adapte etmek ister. Toplum bütün ilerlemeleri bu ikinci tip insanlara borçludur. Onları yarattığı için Rabb'e şükürler olsun.

M. Fethullah Gülen / Rabb'in aciz kulu / 9 Şubat 1998

Bu mektupla ilgili sadece ve sadece şunu ifade etmek istiyorum. Kiminle dinlerarası diyalog yapacaksın? Çünkü hiçbir papaz ve Hıristiyan din adamı İslam ve Hz. Muhammed'i kabul etmiyor, yok sayıyor. Öyleyse bu mektup niye?

ILIMLI İSLAM, DİNLER ARASI DİYALOG VE İBRAHİMİ DİNLER AFYONU

İslam dini, Kur'an ve hadislere dayanan, hak ve meşru mezhepleriyle bir buçuk milyar insanın inandığı istikrarlı bir dindir.

Durum böyleyken "ille de Ilımlı İslam" dayatmasıyla ne yapılmak isteniyor?

Önce İstanbul'da sonra Mekke'de arka arkaya yapılan şura toplantıları, bu girişimlerden maksat nedir sualini hatıra getirmekte, bunun arka planında siyasi projelerin bulunduğu fikrini uyandırmaktadır.

ABD'nin yirmi iki İslam ülkesine demokrasi getirmeyi öngören BOP (Büyük Ortadoğu Projesi) mevcut.

ABD'nin bu politikayı İslam âlemi istese de istemese de gerçekleştirmek istediği herkesin bilgisi dâhilindedir.

Bu proje, Siyonist Kabalistler ve Evanjelistlerin uzun vadeli ortak projesidir.

Projenin süresi Başkan Bush'un iktidar dönemi ile de sınırlı değildir.

Bush'un buradaki aculluğu kendisinin de Evanjelist olmasıdır. Bush kendi döneminde, ne kadar mümkün ise projenin o kadarını hayata geçirmeyi vazgeçilmez gaye edinmiştir.

Yirmi iki İslam ülkesine demokrasi getirme bahanesiyle BOP kapsamındaki bölgede yeni bir sömürge imparatorluğu kurulmak istenmektedir.

Cerrahlar ameliyattan önce hastaya narkoz yapılmasını beklerler. BOP'un Türkiye ve İslam dünyasına narkozu ise, "Ilımlı İslam" "Dinler Arası Diyalog" ve "İbrahimi Dinler" afyonudur.

Daha önce de MOSSAD ve CIA "kökten dinci" tabirini Müslümanlara yamamıştı. Hâlbuki Müslüman olduğunu söyleyen "kökten dinciler" e rahmet okutacak Yahudiler New York'ta, Brooklin'de, İsrail'de bol miktarda sokaklarda dolaşıyor. Keza

köktendinci Hıristiyanlar ise Amerika ve Avrupa'nın güneş kadar net ve yakıcı olan bir gerçeği.

"Ilımlı İslam" kavramı aynı zamanda laikliğin milletlerarası tarifine de, anayasamıza da aykırı düşer.

Ama R. T. Erdoğan, Fetullah Gülen Ilımlı İslam'a dört elle sarılmış durumdalar.

Süleyman Arif Emre'nin Milli Gazete'de yazdığına göre; "Başbakan RTE Bush tarafından ortaya atılmış olan BOP'u yürütmekle görevli bir EŞBAŞKANDIR."

Yine Emre'nin makalesinden öğreniyoruz ki, Diyanet İşleri Başkanı Prof. Ali Bardakoğlu göreve başladığı ilk günlerde: "Dinin hükümleri ağırlaştırılmıştır, bu hükümleri hafifleteceğiz" diyerek Ilımlı İslam tezine göndermeler yapmıştır.

Tercüman gazetesi yazarlarından Ergun Göze, (6 Kasım 2005) kösesinde özetle şunları yazmıştı:

"O devirde Müslümanların finans kurumları, gazeteleri, televizyonları, şirketleri, yanaştıkları iktidarları yoktu... Sadece sırat-ı müstakim (doğru olan yol) üzereydiler.

Göze, Samanyolu televizyonundaki bir program üzerine, kaleme aldığı "Dinle evladım" başlıklı makalesinde devamla:

"Eskiden Müslüman olan Ehli Kitap işitirdik, sizin diyaloğunuzdan sonra ise birçok Müslüman'ın Hıristiyan olduğu ve sokak aralarında Protestan kiliseleri açıldığı görüldü. Peki, siz ne kazandınız? Okullarınızı mı?

Türk cumhuriyetlerinde okul açabilmek içinde mi Ehli Kitap ile diyalog yapmak zorundasınız? Böyle bir diyalogdan memnun musunuz?

Hele vaktiyle çok sevdiğim birisi Amentülerimiz aynıdır demez mi? Demek ne kelime, Zaman gazetesinde yazmaz mı? Acaba onlar mı Müslüman oldu, yoksa biz mi (hâşâ) Hıristiyan olduk?"

"... Aynı macera bin seneden beri Haçlı Seferleri ve bugün de misyonerlik ve diyalog masalıyla sizin ve aldattıklarınızın saye-

sinde devam etmektedir. Kendi okullarınızı kurtarmak için Heybeliada Ruhban Okulu'nun açılmasına çanak tutmak, patriğe ekümeniklik tanımak, haydi iyi diyelim de, acaba İslam'ın Defi mefasit, celbi menafiden evladır/ kötülüklerin yok edilmesi, faydanın kazanılmasından daha önceliklidir kaidesine uyar mı?"

"Ecdadımız Hıristiyanlar ile Haçlı seferleri'nden önce de sonra da kardeşçe yaşamışlardır. Müslümanları kesenler hep diyalog kurduklarınız olmuştur...

"Bugün bile diyaloğunuz sayesinde, yazarınız Mahçupyan (Zaman gazetesi yazarı Ermeni asıllı Türk vatandaşı Etyen Mahçupyan kastediliyor RKK) ile birlikte Ermeni soykırımını tanıyın diye dayatmıyorlar mı?

Bu nasıl bir diyalogdur ki, konuşanlardan birisi de İslam'ın kılıcı olmuş bu millete iftira ediliyor demiyor."

"Hele şu İbrahimi Dinler safsatasına ne demeli? Açın Allah'ın kitabını, Ali-İmran suresinin 65-69. ayetlerini okuyun: "Ey Ehli Kitap! Niçin İbrahim hakkında tartışıyorsunuz? Oysa Tevrat ta, İncil de ondan sonra indirilmiştir."

İbrahim Yahudi de değildi, Hıristiyan da değildi... Fakat o muvahhit (Allah'ın tekliğine inanan) bir Müslüman idi... Yani Allah sizin Hz. İbrahim ile ne alakanız var diyerek, Allah onları tekdir ve İslam'a davet diyor. Siz de inadına takdir ve bizi de onlarla diyaloğa davet ediyorsunuz... Neredeyse Müslüman kardeşlerinizden diyalogcu olmayanlara Ehli Kitap dediğiniz, Vatikan yararını tercih edeceksiniz."

"Ne hikmetse bu hep böyle olur, işler önce ihlâsla başlar, sonra finansla biter. Bir vakitler cemaatinizin hiçbir şeyi yok, ihlâsı vardı, şimdi ise finans kurumları, medyası, parası, haa... bir de diyaloğu var. Siz de onu mazur göstermek için ne hallere giriyorsunuz. Allah hepinizi ıslah etsin."

Sayın Göze'ye katılmamak mümkün mü?

Ve diğer ilginç yorumlar. Sanki, "Yeni Küresel Din" için yapılmış zorlama ve saptırılmış yorumlar.

"Herkes kelime-i tevhidi esas alarak çevresine bakışını yeniden gözden geçirmeli ve ıslah etmelidir. Hatta kelime-i tevhidin ikinci bölümüne, yani "Muhammed Allah'ın Resûlüdür" kısmını söylemeksizin sadece ilk kısmını ikrar eden kimselere rahmet ve merhamet nazarıyla bakmalıdır..." (Fetullah Gülen, Küresel Barışa Doğru, s.131)

"...Kur'an devamla, "Allah'ı bırakıp ta, bazılarımız bazılarımızı Rab edinmesin" diyor. Dikkat edin, bu mesajda "Muhammedün Resûlüllah" yok." (F. Gülen, Hoşgörü ve Diyalog İklimi, s.241)

"Mühim olan kelime-i tevhid inancıdır. Hz. Muhammed'i kabul ve tasdik etmek ise şart olmayıp bir kemal mertebesidir." (Ahmet Şahin, Zaman Gazetesi, 17.4.2000)

Neredesiniz İlahiyat Fakültesi'ndeki hocalar ve Diyanet İşleri Başkanlığı?

EVANJELİSTLER, NUH'UN GEMİSİ-AĞRI DAĞI VE ERMENİLER

NUH'UN GEMİSİ AĞRI DAĞINDA MI?

Kanada'da yayımlanan "The Globe and Mail" gazetesinde, 30 Mayıs 2005'te yer alan bir haber'i okuduğumda "Ağrı Dağı ve Evanjelistleri" yazmaya çoktan karar vermiştim.

Haber'e göre, çok sayıda Evanjelist Hıristiyan, Nuh'un Gemisi'ni bulmak umuduyla 2005 yazında Ağrı Dağı'na gelecekti.

Bilim ve din adamlarından oluşan 18 kişilik ekip, son teknolojik imkânları da kullanarak Nuh'un Gemisi'ni Ağrı Dağı'nda bulmaya çalışacaktı.

Çoğu ABD vatandaşı olan Evanjelist ekip Türkiye'nin araştırma vizelerine onay vermesini beklerken ekipte Kanadalı tanınmış din bilimci David Graves'in de yer alacağı belirtiliyordu.

Gezi'nin bir hac ziyareti olmadığını vurgulayan Graves "Macera ve araştırmanın ötesinde bir şey" diye konuştu.

Ağrı Dağı'nın yüksekliği 5165 metredir. Bugüne kadar gemiyle ilgili bulguların çoğu 4.300 metre ile 4800 metre arasındaki irtifalarda bulunduğu ifade edilmektedir.

İngiliz Vikont James Bryce 1876'da Nuh'un Gemisi'ni aramak için Ağrı Dağı'na tırmandı.

Bryce'in dedikleri şöyle:

"Aynı yönde sürekli olarak tırmandım ve dört bin metrenin biraz yukarısında, kayaların üstünde boyu bir metreden biraz fazla ve kalınlığı da 12 santim kadar olan bir tahta parçası bul-

dum, bir aletle kesilmiş olduğu belliydi ve ağaçlı bölge çok daha aşağıda sona erdiği için bunun bir dal parçası olması da imkânsızdı..."

Rusya İmparatorluk Coğrafya Derneği'nden E. De Markoff aynı irtifada bir tahta parçası buldu.

1936'da, Yeni Zelanda'lı arkeolog Hardwicke Knight uçları kardan dışarı çıkmış ve içi su dolu dörtgen şekilli kereste parçalarına rastladı.

Söz konusu parçalar on ile otuz santimetre kare arasındaydı.

1952'de Fernand Navarra ve ekibi Nuh'un Gemisi'ni arıyordu.

"Önümüz tamamen şeffaf buzdu. Birden buz zemin kararıverdi... Şaşkın bir halde bu karartının şeklini çıkarmaya başladık. Yüz metreden fazla eğimli olarak giden ve sonra buzların altında birleşen iki çizgi gördük. Bu bir gemi şekliydi, emindik bundan; her iki yandaki çıkıntılarda büyük bir teknenin küpeştesiydi. Teknenin orta kısmı tamamen kararmıştı, bir şey belli olmuyordu."

Navarra 1953 ve 1955'te olmak üzere Ağrı Dağı'na iki sefer daha Nuh'un gemisi için tırmandı.

"Büyük yarığın kenarına gelince ipe bağlı ekipmanı aşağıya sarkıttım... Orada, suya batmış olarak duran siyah bir tahta parçası gördüm, birden boğazım kurudu. O anda diz çöküp Tanrı'ya dua etmek ve ağlamak istedim... Uzun tahta parçasını çekip almak istedim ama yerinden sökemedim. Belki de çok uzundu ve geminin diğer bir yerine bağlıydı. Tahtayı damar boyunca kesmeye çalıştım. Bir buçuk metre kadar boyunda bir parça kesip aldım. Baltayla yontulduğu belliydi bu ağacın. Tahta parçası sudan çıkınca ağırlaştı. Suyun içinde çok uzun kalmasına karşın hiç şişmemişti, ağacın yoğunluğu olağanüstüydü."

Navarra o tahta parçasına karbon testiyle beraber linyit oluşumu, damar yoğunluğu, hücre tadilatı, büyüme halkaları ve fosilleşme gibi diğer testleri yaptırdıktan sonra test sonuçları tahta parçasının yaklaşık beş bin yıllık olduğu kanaatine varılmıştı.

Evanjelistlerin ilahi projesinin bir ayağı İsrail ise diğer ayağı da Ağrı Dağı ve Nuh'un Gemisi'dir.

Onlara göre içinde yaşadığımız dönemde yaşayan Evanjelist kuşak Nuh'un Gemisi'ni bulabilir ve dünyanın gözleri önüne serebilir.

Elbette onlara göre Nuh'un Gemisi'nin bulunacağı tek adres Ağrı Dağı'dır.

Nuh'un Gemisi araştırmaları zamanın sonu kehanetlerinin yerine getirilmesi konusunda Hz. İsa'nın kehanetine göre "Nuh'un Günleri" gibi bir gelişmeye vesile olabilir.

Evanjelistlere göre, günümüz dünyasının toplumlarının Nuh'un tufan öncesi günlerindeki toplumlarına benzediğinden hiç şüphe yoktur.

Ayrıca Nuh ve ailesinin İncil'deki hikâyesine ait belgeler bütün zamanların en büyük arkeolojik keşfi olacaktır.

"Chemar. Zepheth. Kopher" bu üç kelime İbranice. Chemar kaynamak, kabarcık çıkarmak manasına gelmekte. Zepheth ise akmak anlamındadır. Üçüncü kelime Kopher, kaplamak veya su geçirmez hale getirmek demek.

Yukarıdaki üç kelime bir araya getirildiğinde İncil'de söylenen kelime zift ya da katran ortaya çıkar. Gemiciler bunu güverte tahtalarının arasına sürerek onları su geçirmez hale getirirler.

İncil'de, Yaratılış On Dört: On'da, katran kuyularından söz edilir. Babil yakınlarında katran kuyuları olduğu söylenir.

Hz. Musa'nın nehirde bulunduğu papirüs sepetinin kaplamasında zift kullanılmıştı.

Yine İncil Yaratılış On Bir: Üç'te, Babil Kulesi'nin inşaatında da tuğlalar arasında çimento yerine zift kullanıldığı anlatılmaktadır.

Tanrı Nuh Peygamber'e gemisinin içini dışını ziftlemesini emretmişti. Yine Tanrı Nuh'a her cins hayvandan ikişer tane almasını emretti. Böylece o hayvanlar da kurtuldu.

Hâsılı Nuh'un Gemisi Ağrı Dağı'nda mı diye sormak "Papa Katolik mi?" diye sormaya benzerdi.

Evanjelistlere göre Aziz Paul şunları söylemişti:

"Tanrı'ya sena etmekle övünür, mutlu oluruz. Sadece bu da değil, acı çekerek de mutlu oluruz, çünkü acı çekmenin insanı azimli yaptığını biliriz; azim karakteri, karakter de umudu getirir. Ve umut bizi hayal kırıklığına uğratmaz, çünkü Tanrı sevgisini kalplerimize akıtmıştır."

Evanjelistlere göre dünyayı ele geçirmeye ve Hıristiyanlığı ortadan kaldırmaya çalışan yedi kişilik bir olağanüstü güç sahibi grup var.

Bu grup, iletişim ve finans üzerinde dünyada olağanüstü bir güce erişmiş durumda.

Bu tanıma göre yediler komitesinin tamamının Yahudi olması kuvvetle muhtemeldir.

Bunlar Babil'in temsilcileri. Yediler Nuh'un Gemisi ile ilgili her türlü arkeolojik belgeyi ortadan kaldırmak için her şeyi yapmaktalar.

Bu grup Türkiye'de de çok gizli çalışmalar yapmakta olup Babil'in kara gücünü ortaya çıkarmaya çalışmaktalar. Evanjelistlerin mücadele zeminini şu şekilde özetlemek mümkündür.

"Hayatta her şey ters gittiğinde elinizde sade inanç kalır. Ama tek ihtiyacınız da budur zaten."

Kullandıkları bire bir ilişkiler yöntemi ise, İncil'de Olossians Kitabı'nın Üçüncü Bölümü'nde, "Baba, çocuklarına karşı sert davranma. Eğer bunu yaparsan onlar da cesaretini kaybeder ve denemekten vazgeçerler." Der, prensibine uygundur.

Nuh'un Gemisi sadece İncil'de anlatılan bir hikâye değil. Evanjelistlere göre İncil olmasa bile dünyamızda beş bin yıldan fazla bir zaman önce bir tufan ve sel hadisesinin gerçekleştiğine dair pek çok tarihi ve kayıtlı belge bulunmaktadır.

Samaritan Pentateuch M.Ö 5. yüzyıl da Nuh'un Gemisi'nin karaya oturduğu yerden söz eder.

M.Ö. 275'te Berossus şunları yazmış. Bir Kildani rahibi şöyle diyor: "Ayrıca geminin bir kısmının Ermenistan'da olduğu

söyleniyor... ve bu insanlar taşıdıkları zift parçalarını tılsım olarak kullanıyorlar."

Antakyalı Theophilus M.S. 180'de: "Gemiye gelince, kalıntıları bugüne kadar Arap Dağı'nda görüldü." Diye yazmakta.

"Nuh'un Gemisi'nin küçük bir kısmı hala Gordian Dağları'nda duruyor." Eusebius M.S. 3. yüzyılda yazmış.

Tundelalı Benjamin'e göre: "Ömer Bin Ac Khatab, geminin parçalarını tepeden aldı ve onlarla bir cami inşa etti". M.S. 12. yüzyıl.

Tarihi kaynaklarda Nuh'un Gemisi'nin bulunduğu varsayılan dağ isimleri farklılık gösteriyor. Ancak bilim adamlarının çoğuna göre bunları yazanlar hep aynı bölgeden söz etmektedir.

Arap Dağları, Gordian Dağları, Ağrı Dağı gibi. Evanjelistler Ağrı Dağı'na Ararat Dağı yanında Ermenistan Dağları demeyi tercih ediyorlar.

Meşhur Amerikalı Evanjelist Tim Lahaye ve Bob Phillips'in yazdığı "The Secret on Ararat / Ağrı Dağı'nın Sırrı" adlı Babil'in Dirilişi Serisi'nin ikinci kitabında şu görüşlere yer veriyor.

Nuh'un Gemisi'ne ait kalıntıların görüldüğüne dair söylentiler Ağrı Dağı tepelerinin yaklaşık üçte birini yok etmiş olan 1840 Büyük Depremi'nden önce bile duyulmuştur.

Profesyonel keşiflerden bölgede yaşayan insanlara, 1917 Bolşevik İhtilali'nden hemen önce yüz elli kadar Beyaz Rus askeri gemi kalıntılarını gördüğünü anlatmıştır.

"Bununla beraber bütün hikâyelerin bir araya getirilmesini engelleyen bir şeyler olması ihtimali korkutucudur. Bugüne kadar bütün araştırmacıların bir sonuca varmasına engel olan uğursuz, meşum bir gücün etkisi inkâr edilemez. Fakat araştırmalar bütün hızıyla sürdürülmektedir ve Nuh'un Gemisi bizim kuşağımız tarafından bulunup bütün dünyanın gözleri önüne serilebilir".

Nuh'un Gemisi'ne İngilizcede Ark deniyor.

İncil'de Yaradılış'ın dördüncü bölümünde Kabil'le Habil'in hikâyesi vardır.

Kabil'in Enoş adında bir oğlu vardı. Bazı Yahudi bilim adamlarına göre, Kabil ağırlık ve uzunluk ölçüleriyle bir tür inceleme ekipmanının mucididir.

Kabil'in inşa ettiği büyük şehre Enoş adını verdiğine inanılır.

Enoş'un birkaç oğlundan birinin adı Lamech'tir.

Lamech'in de üç oğlu oldu: Jabal, çadırlarda yaşar, hayvanlarla uğraşırdı. Oğullardan Jubal müzisyenlerin babası, Tubal-Kabil ise metalürjinin babası sayılır.

Tubal-Kabil'in güzel manasına gelen Naamah adında bir kız kardeşi vardı.

Çok sayıda Yahudi bilim adamı Naamah'ın, Nuh'un karısı olduğuna inanır.

Nuh ve Gemisi hakkında bilgilere yer veren, bir kısım yazarlar ise şunlardır.

Hieronymus – M.Ö. 30
Eutyches – M.S. 9. yüzyıl
Ibn El Mid – M.S. 3. yüzyıl
Pegolotti – M.S. 1340
Marco Polo – M.S. 14. yüzyıl
John Heywood – M.S. 1520
Jans Janszoon Struys – M.S. 1694

NUH BÜTÜN HAYVANLARI GEMİYE TOPLAMAYI NASIL BAŞARDI?

Nuh'un Gemisi ile ilgili en büyük tartışmalardan biri de Nuh'un bütün hayvanları gemiye toplamayı nasıl başardığıdır.

Amerikalı sınıflandırma bilimcilerinden Ernst Mayr'ın bir yazısına göre toplam hayvan türleri şu şekilde gruplanabilir.

Memeliler	3700
Kuşlar	8600
Sürüngenler	6300
Amfibikler	2500
Balıklar	20.600
Zarlılar, tabakalılar v.s	1325
Derisi Dikenliler	6000
Eklem Bacaklılar	838.000
Yumuşakçalar	107.250
Kurtçuklar v.b	39.450
Selentereler v.b	5380
Süngerler	4800
Tek hücreliler	28.400
Toplam	**1.072.305**

Evanjelistlere göre yukarıdaki hayvan türlerinden çoğu selden kurtulmak için gemiye binmek zorunda değildi.

Balıklar, derisi dikenliler, zarlılar, yumuşakçalar, selentereler, süngerler, tek hücreliler, eklem bacaklılar ve kurtçukların çoğu su içinde yaşayan türlerdir.

Bir başka vakıa hayatta kalmak için gemiye binmek mecburiyetinde olan kuş, kedi, fare ve koyun gibi hayvanların çoğu küçük hayvanlardı.

Hipopotam, fil ve zürafa gibi iri hayvanlar, türlerin içinde istisnalardı elbet.

Evanjelistlerin değerlendirmesiyle, uzmanların çoğuna göre, gemiye alınan hayvan sayısı en çok elli bin kadardı.

Nuh'un Gemisi, yaklaşık 140 metre boyunda, 14 metre yüksekliğinde ve 23 metre genişliğinde olduğu tahmin ediliyor.

Bu büyüklük günümüzdeki normal bir yük vagonu büyüklüğünde 569 adet kapalı yük vagonu demektir.

Bir yük vagonunu iki katlı olarak düşünürseniz koyun-keçi büyüklüğünde 240 adet hayvanı buna yükleyebilirsiniz.

569 vagonu 240 ile çarparsanız Nuh'un Gemisi'ne 136.560 hayvan sığdırılabilir.

Demek ki 50.000 hayvanın gemiye alındığı düşünülürse, Nuh'un Gemisi'nin ancak yüzde otuz altılık bir hacmi hayvanlar için kullanılmış demektir.

Anlaşılıyor ki, geriye kalan yüzde 64'lük kısım Nuh ve ailesi ile gıda maddelerine ayrılmış.

MANASTIR VE DEPREM

Dördüncü yüzyılda Nisibis'li St. Jacob adında bir keşiş tarafından kurulduğu söylenen St. Jacob Manastırı Ağrı Dağı'ndadır.

Rivayete göre, St. Jacob'un keşişleri geminin kutsal parçalarının muhafızlığını üstlenmişlerdir... Keşişler 1829'da manastırı ziyaret eden Dr. J.J. Friedrich Parrot'a gemiden alınmış bazı parçaları göstermişlerdir.

1840'ta Ağrı Dağı'nda olan korkunç depremde muazzam bir toprak kayması meydana geldi.

Ahora Geçidi altındaki Ahora Köyü'nün iki bin kişilik halkı ve St. Jacobs Manastırı'nda yaşayanlarda dâhil pek çok insan öldü.

Bütün kutsal eski eserler toprak kaymasıyla birlikte toprağın altında kaldı.

Evanjelistlere göre bu kutsal eserler halen Ağrı Dağı'nda bir mağarada ve belki de inançlı bazı insanlar tarafından hala korunuyor.

Yaradılış Kitabı'nda yazdığına göre:

"Tanrı dünyadaki insanoğlunun ne kadar kötüleştiğini ve her zaman sadece kötülük düşündüğünü gördü. Tanrı Tufan'la insanoğluna hükmünü gösterecekti. Hz. İsa'da Nuh'un günlerinden söz ederken, Tanrı yine gücünü gösterip kötü insanları cezalandırabilir demek istiyordu.

Yani aynen Tanrı'ya inanmayan Nuh ya da Lut günü insanları gibi".

Nuh ve Lut günlerinde olduğu gibi Evanjelistlere göre günümüzde de herkes kendine göre doğru olanı yapıyor.

Toplum herkese ve herkesin görüş açısına hoşgörü gösteriyor, ama dini inançları güçlü olanlar için yapılmıyor bu. Toplumun hoşgörü hususundaki çifte standardı oluyor bu. Dindar insanlar ahlaki değerlere kesin olarak inandıkları için suçlanıyorlar.

Hz. İsa'da bunları söylemişti.

Acaba içinde bulunduğumuz zaman bir sonraki hüküm gününden önceki zaman dilimi mi?

Bütün insanlar bunu göz ardı etmemeli: Ve her insan şunu düşünmeli. Tanrı beni o kadar çok seviyor ki, benim yerime ölmesi için oğlu Hz. İsa'yı göndermişti. Hz. İsa benim yerime ceza çekti ve sonra bana cennette bir yer hazırlamak için yeniden dirildi.

George Agopyan'ın dedesi, Türkiye'de Van Gölü yakınlarında yaşayan bir Ermeni Ortodoks rahibiydi. Rahip hep Ağrı Dağı'ndaki kutsal gemiden bahsederdi.

Agopyan'a 1900 ve 1904 yıllarında biri on yaşındayken olmak üzere iki defa Amcası ona Nuh'un Gemisi'ni göstermişti.

Birincisinde Nuh'un Gemisi yeni yağmış ince bir kar tabakasıyla kaplanmıştı. Geminin çatısında büyük bir delik vardı. Ayrıca önden arkaya doğru giden bir sürü küçük delikler. İkinci seferinde gemi eskisi gibi duruyordu. Geminin ön tarafı düzdü. Gemi altı düz olan bir mavnayı andırıyordu.

Evanjelistlere göre 1916'da beş ya da altı kişilik Türk askeri Bağdat'tan dönüşlerinde Nuh'un gemisini görmüşler ve durumu bir mektupla Türkiye'deki ABD Büyükelçiliği'ne bildirmişlerdi. Mektupta Ağrı Dağı'nda Nuh'un Gemisi'ni görmek isteyenlere rehberlik yapabileceklerini yazmışlardı.

Geminin bir diğer görülme olayı oldukça ilginçti.

1927 yazında Ağrı Dağı yakınlarında uçmakta olan Vladimir Roskovitsky adında bir Rus pilotu Nuh'un Gemisi'ni havadan gördü. Durumu komutanlarına bildirdi.

Oraya Rus araştırmacılar gönderildi. Onlar geminin boyutlarını ölçtüklerini belirttiler. Onlara göre geminin boyu 152 metre, eni en geniş yerinde 25 ve yüksekliği de 15 metreydi.

Nuh'un Gemisi'nin bu boyutları Yaradılış 6:15'deki tanımlamalara uyuyordu.

Araştırma ekibi geminin kıç bölümündeki üst odaya girdi. Tavanı yüksek olan bu oda dardı. Bunun yanında yan yana başka küçük ve büyük odalar vardı.

Ayrıca çok büyük bir oda vardı ve muhtemelen bu büyük hayvanlar için yapılmıştı.

Odaların duvarlarında döşemeden tavana kadar sırayla dizili kafesler vardı.

Geminin alt odaları tamamen buzlarla kaplıydı. Geminin iç ve dışı mum veya verniğe benzer koyu kahverengi bir tür maddeyle kaplanmıştı.

AĞRI DAĞI'NDA LAWRENCE VE KÜRTLER

Yıl 1943 yazı. İran'ın Hamadan şehrinde üstlenmiş olan 363. İstihkâm Birliği'nde görev yapan Ed Davis'e şoförü Badi Abas, Nuh'un Gemisi'nin parçaları olan bir mağara gösterdi. Gerisini Davis'ten dinleyelim:

"O gece bana geminin parçalarını ve içinden çıkanları gösterdiler... Sonunda Büyük Ağrı'nın eteklerinde gizli bir mağaraya geldik. Mağara Ahora Geçidi'nin batı duvarında yaklaşık 2500 metre irtifadaydı. Bana Arabistanlı T.E Lawrence'in bu mağarada gizlendiğini söylediler.

Bana söylediklerine göre Lawrence Kürtleri kandırmak için mağarada bulunan mantarları yüzüne koyar ve Tanrı olduğunu söyleyip onları Türklere karşı savaşında kullanmak istemiş".

"Ertesi gün biraz daha tırmandık ve bir süre sonra Abas bana bir şey gösterdi. Muazzam dikdörtgen şeklinde, insan eliyle yapılmış bir şeydi bu, bir kısmı kayalar ve buzlarla kaplanmıştı

ve yana eğilmiş olarak duruyordu. En azından otuz metrelik kısmı net olarak görülüyordu. İçini görebiliyordum, arka tarafı kırılmış, kereste parçaları dağılmıştı, alt taraflarından sular akıyordu... Adamlar bana Nuh'un Gemisi'nin üç ya da dört büyük parçaya ayrıldığını söylediler. En büyük parçanın arka tarafında en azından üç kat gördüm ve Abas bana üst katta kırk sekiz odadan oluşan bir hayat bölümü olduğunu söyledi. İçeride el kadar kafesler ve filin girebileceği kadar büyüklükte odalar görmüştü".

Hz. İsa Yeni Ahit'in Üçüncü Kitabı On Yedi'de Nuh hakkında şunları söyler:

"Nuh günlerinde olduğu gibi insanın oğlu günlerinde de aynı şey olacak. İnsanlar yiyor, içiyor, evleniyor ve boşanıyordu, ta ki Nuh Gemisi'ne binene kadar. Sonra Tufan geldi ve hepsini mahvetti.

Lut günlerinde de aynı şey oldu. İnsanlar yiyor, içiyor, alıp satıyor, bitki dikiyor ve binalar inşa ediyorlardı. Fakat Lut, Sodom'dan ayrılınca gökten ateş ve sülfür yağdı ve mahvetti onları. İnsanın oğlu ifşa edildiği gün de aynen böyle olacak. Nuh'un Gemisi, Tanrı'nın kötülüklere sonsuza kadar izin vermeyeceğinin bir kanıtıdır".

Evanjelistlere göre Nuh'un Gemisi'nin şimdiye kadar bulunamamış olmasının bir sebebi vardır. Ve Tanrı da birinin çıkıp onu bulmasına izin vermek için bir neden bulmak durumundadır.

Nuh'un gemisini bulmak bir mesaj olabilir, yani Tanrı buna izin vermekle dünyada ne kadar çok kötülük olduğunu ve bu konuda bir şeyler yapmamız gerektiğini bize bildirmek isteyebilir.

Yine Evanjelistlere göre CIA bölgenin uydu fotoğraflarını çekmişti. CIA'nın elinde ilginç şeyler vardı. Ayrıca gemi ile MOSSAD'da ilgileniyordu.

Eğer Nuh'un gemisi bulunabilirse Evanjelistleri oldukça kızdıran evrim teorisine indirilmiş en büyük darbe olacaktır bu.

Zira İncil'in doğruluğu anlaşılacak ve Tanrı'nın dünyayı yarattığı konusu doğrulanacak.

Evanjelist inanışa göre Nuh ve oğulları denizden 150 kilometre içeride bir ormanın ortasında ve 120 yılda gemiyi inşa etmişlerdi. Evanjelistlere göre Nuh zamanında olduğu gibi şimdide insanların çoğu sadece şimdiki zamanı yaşıyorlar ve geleceği düşünemiyorlar. "Yeniden doğmuş" Evanjelistler ise bu tür insanlardan değiller.

Kurtulmak isteyen bir insan Tanrı'ya şöyle dua edebilirdi yeniden doğuşçu Evanjelistlere göre:

"Tanrım günahlarımı affet. Yaşantımı değiştir ve senin için yaşamayı öğret bana. Benim için hayatını verdiğine inanıyorum. Cennette bir yer hazırlamak için mezarından kalktığına da inanıyorum. Seni yaşantıma davet ediyorum. Lütfen gel."

EVANJELİSTLERİN DÜŞMANI KÜRESEL GÜÇ

Evanjelistlere göre, İsa Mesih ve öğretilerini yeryüzünden silmeye çalışan bir küresel çete var.

Küresel çete dünya üzerindeki finans ve medya gücü ile siyaseti kontrol ediyor.

Açıkçası yeryüzünde yeni bir Babil kuruluyor. Bu insanlığın sonu demek. Kötünün iyiye boyun eğdirmesi demek.

Kontrolü tamamen ele geçirmeye yönelik birçok adım atan "Yeni Babil" gücü Dünya Mahkemesi kurulması için ısrarlı. Şimdiden 138 devlet ve hükümet başkanı bu mahkemenin kurulması için anlaşmaya imza atmış durumda.

AB her şeye rağmen bir tek devlet olma yolunda hızla ilerliyor.

Birleşmiş Milletlerin merkezinin Irak'a yani Babil'e transferi için tohumlar atıldı. Petrol ve enerji Babil çizgisinin kontrolü altında.

Yeryüzünde medyada kontrolü tamamen ele geçirmek üzereler.

Bütün ticari hareketleri tek bir kontrol merkezi altında toplama hususundaki çalışmaları hızla ilerliyor. Dünya Ticaret Örgütü (WTO), Dünya Bankası (WB) ve IMF bunlara hizmet ediyor.

Bir tek dünya yönetimi ve tek dünya dini... Hepsi yakında gerçek olacak.

Sahte Mesih ve Deccal'in ortaya çıkış yolculuğu başlamış durumda ve dünyayı hızla malum sona doğru yani iyi ile kötünün savaşma doğru sürüklüyor.

Şu anda kartları elinde tutanlar "Yeni Babil"in dirilişi için var gücü ile çalışanlardı. Bu durumda Evanjelistler her türlü yardıma açıktılar. Bazen istemedikleri yardıma da ihtiyaç duyuyorlardı.

Eh dilenciler sadaka seçemezdi.

Açıkçası İsrail'e ihtiyaçları vardı.

Eski Ahit'te bir melekle kim güreş tutmuştu?

Elbette Yakup peygamber.

Demek ki Ağrı Dağı eteklerinde bulunan St. Jacob (Aziz Yakup) Manastırı Nuh'un Gemisi'nin bulunması bakımından önemli bir kilometre taşıydı.

Fakat bu manastır 1840 depreminde yıkılmış ve içindekilerle birlikte toprak altında kalmıştı.

Manastırla ilgili diğer bilgi, Sir Reginald Calworth'un gezileriyle alakalı 1836'da yazılmış kitapta yazılanlardı.

Kitaba göre, Calworth manastırı ziyaret etmişti. Kartabar adlı bir piskopos onun Manastır Kütüphanesi'ndeki el yazması eserlere bakmasına izin vermişti.

Ona ayrıca Nuh'un Gemisi'nden alınmış hazinelerin bulunduğu bir odayı da göstermişlerdi. Rahipler, odada Nuh'un Gemisi'nden alınmış elliden fazla parça olduğundan söz etmişlerdi.

Calworth'un yazdığına göre, Piskopos bazı el yazması belgeleri ve parçaları rahiplere verip Türkiye'nin Erzurum şehrine göndermişti.

Basra Körefzi'nden yaklaşık beş bin kilometre uzaklıkta olan Ağrı Dağı'nda takriben üç bin metre irtifada deniz hayvanlarına ait fosiller bulunmuş.

Nicholas Van Arkle adında Hollandalı bir bilim adamı, Ağrı Dağı'nda, Ahora Geçidi'nin batı kenarında, Nuh'un Gemisi'nin bulunduğu söylenen yere yakın bir bölgede balık ve deniz kabukları fosillerinin fotoğraflarını çekmiş.

Araştırmalara göre beş yüzden fazla değişik tufan hikâyesi var. Bunlar içinde en meşhur olanı Gılgamış Destanı.

Gılgamış Destanı'ndaki tufan hikâyesi ile İncil'deki birbirine çok benzer.

Tufan	İncil-Yaradılış	Gılgamış
Tufanın büyüklüğü	Yeryüzünün tamamı	Yeryüzünün tamamı
Sebebi	İnsanların kötülüğü	İnsanların günahları
Kime gönderildi?	Bütün insanlara	Bir şehir ve bütün insanlara
Gönderen	Tanrı	Tanrılar Meclisi
Kahramanın adı	**Nuh**	**Utnapiştim**
Kahramanın karakteri	Dürüst	Dürüst
Bildirim şekli	Doğruca Tanrıdan	Rüyada
Gemi inşa emri verildi mi?	Evet	Evet
Kahraman şikayetçi oldu mu?	Evet	Evet
Geminin yüksekliği	**Farklı rakamlar**	**Farklı rakamlar**
Gemi dış kaplama	Zift	Zift
Gemi şekli	Dikdörtgen	Kare
İnsan yolcular	Nuh ve aile bireyleri	Aile bireyleri ve bazı dostlar
Diğer yolcular	Bütün hayvan türleri	Bütün hayvan türleri
Sel türü	Yağmur ve yer suları	Sağanak yağmur
Tufan süresi	40 gün ve gece	6 gün ve gece
Karaya ulaşma testi	Kuşların bırakılması	Kuşların bırakılması
Kuş türleri	Kuzgun ve üç güvercin	Güvercin, kuzgun ve kırlangıç
Geminin oturduğu yer	Ağrı Dağı	Nisir Dağı
Tufan sonrası	Nuh tarafından feda edildi	Utnapiştim tarafından feda edildi
Tufan sonrası kutsama oldu mu?	Evet	Evet

Gılgamış Destanı 1872'de George Smith adında bir banka memurunca bulunmuştu.

Bankacı Smith Basra Körfezi yakınlarındaki eski Asur başkenti Ninova'da bulunmuş dört bin yıllık çivi yazısı tabletlerini tercüme etti.

On yıllık bir tercüme çalışmasının sonucunda Gılgamış Destanı ve Utnapiştim'i buldu.

Tufan ve sel hikâyesi Ortadoğu ve Afrika, Uzakdoğu, Avrupa ve Asya, Pasifik Adaları, Kuzey Amerika ve Güney Amerika'da farklı şekillerde de olsa her kültürde yer almakta.

İlginç bir sel felaketi inanışı Papua Yeni Gine'nin batı bölgesindeki Samo-Kubo adlı kabileye ait.

Bu yerliler kertenkeleleri kızdırırlarsa, bu hayvanların yeni bir sel felaketi getirip dünyayı yeniden boğacağına inanıyorlardı.

Bir inanışa göre, Nuh'un Gemisi Ağrı Dağı'nda karaya oturup insanlar üremeye başlayınca Babil Kulesi'ni inşa ettiler.

O zaman Tanrı onların lisanlarını ayırdı ve insanlar da dünyanın çeşitli bölgelerine dağıldılar. Giderken Tufan hikâyesini de beraberinde götürdüler.

Zamanla hikâye bulunduğu bölgeye göre değişikliğe uğradı.

Eğer Tufan hikâyesi doğruysa evrim teorisi tamamen safsatadan ibaretti.

Evanjelistlere göre, yapılan yirmi beş binden fazla arkeolojik kazı İncil'de anlatılanların doğru olduğunu belgeler nitelikteydi.

Birinin ortaya çıkıp Nuh'un Gemisi'ni bulması, bu dünyanın en büyük keşfi olacaktır.

Evanjelistlerce ileri sürülen dünyanın sonu kehaneti: "Eğer İncil'de Tufan kehaneti doğrulanmışsa, ikinci kehanet, yani Hz. İsa'nın sözünü ettiği İnsanın oğlu kehaneti de doğru olmalıdır."

"Eğer Nuh'un Gemisi'nin gerçekten var olduğu ispatlanabilirse, o zaman Tanrı'nın Nuh zamanındaki kötü insanları cezalandırmış olduğunu öğrenmiş olacağız. Böylece İncil'deki gerçek hüküm kehanetini ciddiye alacak ve davranışlarımızı, Tanrı'nın isteğine göre değiştirmeye çalışacağız."

Yeniden doğuşçu Evanjelistlere göre, Amerika'da televizyonlarda yayımlanan geç saatlerdeki filmler sadece pornografi-

den ibaret. Normal saatlerdeki gösteri ve filmler cinsellik, küfür ve ahlaksızlık dolu. Komedi gösterileri Amerika'daki her güzel şeyle alay ediyor. Reality şovlarda gerçeklerden söz edilmiyor bile. Ve yolsuzluğa bulaşmış siyasi kişileri savunuyor.

İşte böyle bir dünyaya karşı söylenebilecek tek söz İncil'de yazdığı gibi:

"Kötülüğün çadırında yaşamaktansa Tanrı'nın evinde kapıcılık yapmayı yeğlerim."

Evanjelist Hıristiyan inancının dayandığı temel "üçlü birlik"tir. Yani Tanrı Baba'dır, Hz. İsa oğul'dur ve sonra Ruhulkudüs vardır. Bu üç kavram bir tek kavram gibi iç içedir.

Tanrı evrenin yazarıdır. Bunu yaparken kendini de Hz. İsa'nın bedeniyle hayat piyesinin içine koydu. Tanrı bir insan şeklini aldı. Hz. İsa bile "Ben ve Baba biriz" dedi.

Eğer bir insan, Hz. İsa'nın insan bedeni içinde Tanrı olduğunu gerçek olarak kabul ederse insanın hayatında her şey değişir.

Tanrı mükemmeldir, kusursuzdur. Eğer insanlar Tanrı'nın huzuruna hatalarla çıkarsa dayanamaz buna. Neden? Çünkü Tanrı kutsaldır.

Nasıl çocukken bir yaramazlık yaptığımızda ebeveynimizin bunu bilmesini istemediğimiz gibi... Tanrı'nın bir insanın hayat boyu düşündüğü ve yaptığı bütün kötülükleri, işlediği günahları bildiğini varsayalım. Tanrı'nın huzurunda sonsuza kadar değil, beş dakika bile kalmak istemez o insan.

Ama cennete gitmeden önce bir insan, İsa Mesih'i efendisi ve kurtarıcısı olarak kabul eder ve günahlarının silinmesini sağlarsa, ortada bir mesele kalmaz.

Tanrı insanların günahlarının affedilmesi, mükemmel olmalarının sağlanması için, ölmek üzere Oğlu'nun, yani Hz. İsa, Mesih'in şeklini aldı. Sonra da insanları Tanrı'nın huzuruna çıkabilmeleri için İsa Mesih'in mükemmelliği ile örtüyor. İnsanın bütün yapması gereken şey, bu büyük değişime inanmak ve onu kabul etmektir.

Romans kitabında yazdığı gibi:

"Kelime sana yakındır, o senin ağzında ve kalbindedir; yani eğer ağzınla "İsa Mesih Tanrıdır" diyerek bunu teslim eder ve Tanrı'nın O'na yeniden hayat verdiğine bütün kalbinle inanırsan kurtulmuş olacaksın. Çünkü inanç kalpten olursa geçerlidir ve bunu ağzınla söyleyerek kurtulmuş olursun, Tanrı'nın adını (İsa Mesih Tanrı'dır) telaffuz eden herkes kurtulmuş olacaktır."

Bu Tanrı inancı ile İslam'daki Tanrı inancı arasında "Dinler arası Diyalog" yapılamayacak kadar derin fark var. Gerisini sizlerin yorumuna bırakıyorum.

CIA'DAN AĞRI DAĞI ANOMALİSİ

1949 yılının 17 Haziran günü bir ABD Hava Kuvvetleri uçağı Ağrı Dağı üzerinde bir eğitim uçuşu yapmaktaydı.

Fotoğraf çekimi sırasında 5000 metre irtifada bir şey gördüler. Görülen bu cisme CIA Ağrı Dağı Anomalisi adını verdi.

Bu dosya, ABD Bilgi Edinme Hürriyeti Kanunlarına dayanılarak, kırk yıldan fazla bir süre gizli tutulduktan sonra 1993 yılında gizli olmaktan çıkarıldı.

Washington D.C. merkezli Stratejik ve Milletlerarası Etütler'den Porcher Taylor adında bir bilim adamı da ilginç şeyler buldu.

Onun verdiği bilgilere göre, 1956 yılında bir ABD U–2 casus uçağı aynı anomalinin fotoğraflarını çekmişti.

Taylor ayrıca, CIA'nın da 1973'de güçlü KH–9 askeri uzaktan algılama uydusuyla bazı fotoğraflar çekmiş olduğunu öğrendi. Bunu garantiye almak için, KH–11 uydusu da Ağrı Dağı'nda aynı noktanın fotoğraflarını 1976, 1990 ve 1992 yıllarında çekti.

Yine IKONOS uydusu Ağrı Dağı Anomalisi'nin gizli koordinatlarını 39 derece 42 dakika ve 10 saniye kuzey boylam ve 44 derece 16 dakika ve 30 saniye doğu enlem olarak belirledi.

Açıkçası CIA bütün bu bilgilere sahip ama bunları ne Amerikan halkı ne Türkiye ne de bir başkası ile paylaşmak istemiyor.

Bilindiği gibi Apollo 15 astronotu Albay James Irwin 1980'li yıllarda Nuh'un Gemisi'ni aramak için Ağrı Dağı'na üç kez tırmandı.

Irwin dağda bir şeyler olduğuna inanıyordu.

Nuh'un Gemisi konusunda bazı bilgilere o da ulaşmıştı. Çekilmiş fotoğraflarda karların arasında ağır hasar görmüş tekne pruvasına benzer bir şey görülmüştü.

Fotoğrafları inceleyen uzman, görülen cisim üzerindeki 90 derecelik açılar sebebiyle, kesin olarak insan eliyle yapılmış olduğu yorumunu yapmıştı.

Albay James Irwin'e biraz daha yakından bakalım.

Amerikan edebiyatından ünlü Evanjelist Yazar Tim Lahaye ve Bob Phillips'in yazmış olduğu Babil'in Dirilişi Serisi'nin ikinci kitabı "The Secret on Ararat / Ağrı Dağı'nın Sırrı" adlı kitap Irwin'e ithaf edilmiştir.

Kitabın girişindeki ithaf yazısı aynen şöyle:

"Bu kitap 1971 yılında Ay üzerinde yürümüş olan ünlü Albay James Irwin'e ithaf edilmiştir.

O, Hz. İsa'ya ve İncil'e olan inancı sayesinde şimdiye kadar bir türlü bulunamayan Nuh'un Gemisi'ni 1980'li yıllarda büyük bir gayretle aramıştır ve onun gibi birinin bir gün yaklaşık beş bin yıldan beri Ağrı Dağı'nın tepelerinde, buzların altında bozulmadan duran gemiyi bulup ortaya çıkaracağına ve bütün zamanların en büyük arkeolojik keşfini yapacağına inanan çoktur."

SUNAY AKIN,
"UZAY GEMİSİNDEN NUH'UN GEMİSİ'NE"

Sunay Akın'ın "Önce Çocuklar ve Kadınlar" adlı kitabında yer alan "Uzay Gemisi'nden Nuh'un Gemisi'ne" isimli yazı özetle şöyle:

"Puşkin'in en büyük özlemi yurtdışına yolculuk yapmaktı. Ünlü Şair 1829 yılında Erzurum sokaklarında görülür. Ne var ki yapmış olduğu yolculuk yüzünü güldürmez Puşkin'in.

Çünkü yol boyunca önünde ilerleyen Rus Ordusu, ayak bastığı toprakları ülkesine katmıştır. Böylelikle şair yurtdışına yolculuk yaptığını kabul etmez.

1835 yılında yayınlanan "Erzurum Yolculuğu" adlı kitabında Puşkin, Ağrı Dağı ile karşılaşmasını şöyle anlatır: "Güneş doğuyordu. Dupduru gökyüzünde iki başlı, karlı bir dağ parlıyordu. Gerinirken" Ne dağı bu?" diye sordum. "Ararat" dediler. Seslerin etkisi ne kadar güçlü! Var gücümle baktım bu efsanevi dağa. Yenilenme ve yaşam ümidiyle onun doruğuna yanaşan Nuh'un Gemisi'ni, biri idamın, öteki barışın simgeleri olarak uçup gelen kuzgunla güvercini gördüm."

Elbette sadece Puşkin değil, Ağrı Dağı'nı gören birçok insanın aklına gelen ilk şey Nuh'un Gemisi'dir.

Süphan, Nissir, Cilo ve Cudi dağlarının yanı sıra, Nuh'un Gemisi'nin doruğunda yer aldığına inanılan dağ Ağrı'dır.

"Ağrı Dağı'na Yolculuk" isimli kitabında Mustafa Bilgili kutsal gemiyi bulundurma ihtimali olan dağların çokluğuna dikkati çekerek, her iskeleye uğrayıp Boğaz turu yapan dilenci vapuruna benzetir Nuh'un Gemisi'ni. "İnsanlık tarihinin en ilginç ve en kalabalık yolculuğunu yapan bu gemi, Nuh'un torununun torunu Hayk'ın soyundan geldiğini iddia eden ERMENİLER için apayrı bir önem taşımaktadır." Elbette Ağrı Dağı ve çevresiyle birlikte.

Ermeni tarihçi Hayfan'ın 1254 yılında, Ararat'ın yani Ağrı Dağı'nın karla kaplı doruğunda siyah bir nokta halinde gördüğünü söylediği geminin fotoğrafı, ilk kez 1959'da, Doğu Beyazıt'ın haritasını çıkarmak amacıyla Yüzbaşı İlhan Durupınar tarafından keşif uçağından çekilir".

Evanjelist Tim Lahaye'nin bu iddiasını doğrulayan bir bilgiye ben ulaşamadım.

Nuh'un Gemi'si hakkında kutsal kitaplarda bilgiler yer alırken, onunla başka bir yazılı kaynakta karşılaşan George Smith'tir. British Museum'da, Gılgamış Destanı'na ait toprak tabletleri tamir eden Smith, okumuş olduğu şu dizeler karşısında duraksar:

"Nihayet denizde bir ada belirdi
Gemim oraya yanaştı ve dağa oturdu
Nissir idi geminin oturduğu dağın adı."

Nuh'un Gemisi'nden bahseden tabletin devamını müzede bulamayan George Smith 1872 yılında önce İstanbul'a gelir, oradan da Bağdat'a geçer.

Yirmi bir yaşındaki genç bilim adamı 1873 yılının bir ilkbahar gününde, Irak'ın Türkiye sınırında bulunan Niniva'da yaptığı araştırmanın sonucuna ulaşır.

Ama destanın Londra'daki tabletlerini yanında getirip, çalındığı yere bırakmak yerine, bulduklarını da yanına alarak ülkesine geri döner.

Nuh'un Gemisi'nin ölçüleri Tevrat'ta yazılıdır:

"Kendine gofer ağacından bir gemi yap. Gemide odalar yapacaksın ve onu içerden ve dışardan ziftleyeceksin. Ve onu şöyle yapacaksın: Gemi'nin uzunluğu 300 arşın, genişliği 50 arşın ve yüksekliği 30 arşın olacaktır".

Bu ilahi proje Aşağı Mezopotamya'da Babil'in Cennet Bahçelerinde kızağa alınır. Nuh su geçirmesin diye geminin içini ve dışını ziftler.

"VAHŞİ BATI" NIN ELİNDEKİ ÖLÜM İKSİRİ: PETROL

Hz. Nuh bilir miydi bilinmez ama, yüzyıllar sonra ziftin ana kaynağı petrol hayat kurtarma yerine "Vahşi Batı"nın elinde ölüm iksiri haline dönüşecekti.

Tarih boyunca birçok kişi Nuh'un Gemisi'ni bulmak gayesiyle Ağrı Dağı'na tırmanır.

Mesela, 1876'da Sir James Briyce, zirveye yakın yerlerde insan yapımı ağaçtan malzemeler bulur.

Pitton de Tournefort, Ağrı Dağı'na tek başına tırmanır. Fransa'ya geri dönerken, Ağrı Dağı'ndan çaldığı çiçek soğanlarını da beraberinde Paris'e götürür... Bu hırsızlık ona Paris Park ve Bahçeler Müdürü Koltuğu'nu getirir.

Amerikalı astronotların Ay'a ayak basmasıyla Nuh'un Gemisi'ni bulma tartışmaları da iyice alevlenir.

Apollo 15 astronotlarından Albay James Irwin: ... Irwin Ay'da yürürken, Nuh'un Gemisi'nin Türkiye'nin doğusunda aranmasını söyleyen bir ses duyar.

Dünyaya döner dönmez milyonlarca Amerikalı Evanjelist Hıristiyan'ın Dolar desteği ile "Yüksek Uçuşlar Vakfı"nı kurar. Sonrası soluğu Türkiye'de alır.

Amatör bir dalgıç olan Jimmy ile birlikte Ağrı Dağı'na tırmanan Irwin geminin iziyle ilgili muğlâk konuşsa da Nuh'un kemiklerini bulduğunu iddia eder.

1980'li yıllardaki hararetli tartışmaya, şimdilerde Işık Üniversitesi öğretim üyelerinden olan Prof. Dr. Tolga Yarman'da katılır.

Yarman'a göre: Ağrı Dağı'nda Nuh'un Gemisi'ni arama çalışması aslında dağa yerleştirilmesi düşünülen lazer toplarının yerini belirleme çalışmasıdır.

Sunay Akın soruyor: "Bir istavrit kılçığına rast gelinmiş midir? Böyle bir şey yoksa, bence Nuh'un Gemisi'ni Ağrı'da aramakla, Ay'da aramak arasında bir fark yoktur.

O günlerin hararetli tartışmaları arasında Irwin'in ne Evanjelist bir mürit olduğu ne de casus olabileceği pek akılda kalmadı.

Tek akılda kalan, o yılların hatun poposu ve baldır bacak gazetesi olan Tan'daki haberdi.

Çıplak kadın fotoğrafının altında manşet haber: "Ben gemiyi değil Nuh'u arıyorum."

Gerçekten Albay James Irwin neyi arıyordu?

Çocukluğu ABD'nin en güzel kıyı ve plajlarına sahip Kuzey Karolayna'nın Wadeswille kasabasında geçmiştir James Irwin'in.

Babası küçük Irwin'e komşu kasaba Kitty Hawk (Şahin)'da yeni yapılan bir kiliseyi gösterir.

Ve Irwin, Pazar günleri, yüksek bir yerdeki kayalıkların üstünde kurulan ahşap ve gemi biçimindeki kiliseye doğru babasının elini tutarak yaptığı yürüyüşleri hiç unutmaz.

Tim Lahaye ve Bob Phillips adlı, iki şöhretli Amerikalı Evanjelistin yazdığı "The Secret on Ararat / Ararat Dağı'nın Sırrı" adlı Evanjelist Hıristiyanlık kurgulu romanda ilginç göndermeler var.

Ağrı Dağı'na tırmanan ve Nuh'un Gemisi'ni arayan Evanjelist bir grubun yanında mecburen Türk hükümetinin isteğiyle resmi görevli bir Türk, bir de Amerikalı vardır.

Grup dağda saldırıya uğrar. Saldırganlar muhtemelen Kürt isyancılardır. Ekipten bazıları öldürülür.

Fakat esas önemle üzerinde durulması gereken bunlar değil.

Ekip Erzurum'da bir şekilde bir kutu bulur. Kutunun üzerinde Türkçe: "Piskopos Kartabar" yazmaktadır.

Kartabar Calworth'un 1836'daki Ağrı Dağı ziyareti sırasında sorumlu piskoposdu.

Kutunun içindeki beş adet el yazması kitaplarda Latince, Türkçe ve Ermenice karıştırılmış yazılar vardı.

Yazıların çoğunda dördüncü ve beşinci yüzyıllardaki Manastır hayatı anlatılıyor.

İlginç olan, burada Piskopos Kartabar tarafından Erzurum Müze müdürüne yazılmış bir mektup olması.

Mektupta, kutudaki eşyaların M.S. 507'de Cestannia adında bir keşiş tarafından Kutsal Gemi'den alındığı belirtiliyor.

O yıl çok sıcak geçen yaz karları eritmiş ve bu keşiş Nuh'un Gemisi'ne girip oradan birçok eşya almış. Aldıklarının çoğu manastırda saklıymış.

120 yıl uğraştıktan sonra gemiyi inşa eden Nuh ve oğulları ile ailesi dışındaki arkada kalanlar, Tanrı'nın hükmü ile karşı karşıya kalmışlardı. Mahvolup gitmişlerdi.

Nuh'un Gemisi'nde toplanan hayvanlar ise ilahi bir programın sonucunda gemideydi.

Tanrı Nuh'a Tufan öncesi şöyle demişti: "Yedi gün sonra dünyaya kırk gün kırk gece sürecek yağmurlar gönderecek ve yarattığım bütün canlıları yeryüzünden sileceğim."

Evanjelistler açıkçası "Yeni Bir Nuh tufanı" bekliyorlardı. Tanrı'nın hükmü yakındı ve "Yeni Tufan" nükleer bir savaştan başka bir şey olamazdı. Demek ki kendileri dışında "arkada kalanlar"ın vay haline.

EVANJELİSTLERİN PLANI "İLAHİ" Mİ, YOKSA SİYASİ VE EKONOMİK Mİ?

Tıpkı, son dakikada Nuh'un Gemisi'ne binmek isteyen komşularını Ham, Sam ve Yafet kapıyı açarak gemiye almak istemelerine rağmen, Nuh'un "Tanrı'nın kapattığı kapıyı kimse açamaz "dediği gibi "Yeni Dünya Düzeni"ni kurmak isteyen, Yeni Babil'in temsilcileri Evanjelistlerin Nuh'un Gemisi'ni bulmasını istemiyordu.

Fakat onlar kararlıydı ve Ağrı Dağı'ndaki kutsal geminin gönüllü bekçileri,

Ermeni Azgadyan'ların yardımıyla ilahi hedeflerine ulaşacaklardı.

Roman'daki kurguda, Evanjelist ekip Nuh'un Gemisi'ni buluyor.

Gemide bulunan birçok şeyin yanında TUNGSTEN çelikten yapılma metal eşyalarda bulmuşlardı.

Tungsten bütün metaller içinde EN YÜKSEK ERİME NOKTASINA sahip olan bir alaşımdır. Gerilme gücü çok yüksek ve çok esnek bir metaldir. En iyi kesici aletler tungstenle yapılıyor.

Gemide tungstenden daha şaşırtıcı şeyler de bulmuşlardı. Bunlar hassas ölçüm aletleriydi ve bronzdan yapılmışlardı. İyi hoş "Josephus kitabında, Kabil ağırlık, ölçüm aletleri ve marifetli aletlerin babasıdır" diye yazmıyor muydu?

Gemide buldukları bronz plakalardan birinde Hz. Âdem ve onun iki dünya felaketiyle ilgili kehanetleri vardı.

Bu felaketlerden biri TUFAN diğeri de ATEŞ olabilir.

Tufan gerçekleştiğine göre, Tanrı hüküm gününde ATEŞ'i kullanacaktı.

Yeni Ahit yazarı Peter, ikinci kitabında sadece Nuh ve Tufan'dan değil, aynı zamanda gökyüzü ve dünyanın yanarak mahvolabileceğinden de söz eder. Josephus da hemen hemen aynı şeyi şöyle söyler; "Âdem'in kehanetine göre dünya bir kez sellerle, bir kez de ateşle mahvolacak. Tanrı bunları Âdem'e bildirmiş olmalı."

Evanjelist Tim Lahaye ve Bob Phillis aynen bunları söylüyor.

Bilim adamları tarih boyunca filozof taşını aramıştır.

Ama bu bir taş değil, bir işlemdir aslında.

Bütün metallerin aynı temel kaynaktan geldiğini söylerler.

İnancın temelinde yatan şudur: Eğer bazı kimyasal maddeleri birbirine karıştırırsanız, herhangi bir ana metali altına dönüştürebilirsiniz. Bir başka söyleyişle, doğru kimyasalları ve gereken sıcaklığı bulursanız kurşunu altına dönüştürürsünüz.

Evanjelist inançta Nuh'un Gemisi'nde "Filozof Taşı" mevcut olabilir.

Filozof taşını ele geçirenler hiç vakit kaybetmeden platin yaparlar.

Şu anda dünyanın en değerli metali platin.

Niçin platin?

"Hidrojen yakıt hücrelerini çalıştırmak için gereklidir platin."

Hidrojen evrende en fazla bulunan element. Tahminlere göre bütün atomların yüzde doksanı hidrojenden meydana geliyor.

Hidrojen enerjiye çevrilebilirse, hava kirliliğine sebep olan fosil yatakları, yani petrol ve türevlerini kullanmaktan kurtuluruz.

Hidrojen hiç tükenmez. Suyun elektroliz edilmesiyle, hidrojen temiz yanan ve yenilenen bir enerji kaynağı olur.

Açıkçası su enerjiye dönüştürülebilir.

Şu anda Daimler-Benz, Chrysler, Ford, Motorala, Westinghouse, Toyota, 3M ve daha pek çok şirket hidrojen enerjisi hücreleri üzerinde çok ciddi mesai harcıyorlar.

ABD Silahlı Kuvvetleri sırt çantası büyüklüğünde bir yakıt-hücresi jeneratörü üretiyor.

Bu jeneratörler, askerlerin dizüstü bilgisayar, gece görüş dürbünleri ve enfraruj -uzaktan kumandalı-ısı detektörleri gibi elektronik sistemlerine enerji sağlamak için kullanılıyor.

Yakıt hücrelerinin hiçbir hareketli parçası yok. Hidrojen hücreyi beslerken ince bir platin tabakasından geçiyor. Platin, gazın elektron ve protonlara ayrılmasına yardımcı olur.

Protonlar oksijenle karışarak su üretir. Platin tabakasından geçemeyen elektronlar da kanalize edilir ve bir elektik motoruna güç verirler.

Yakıt hücreli araçlar, içten yanmalı motor kullanan araçlardan İKİ NOKTA SEKİZ KAT daha etkili olurlar.

Ballard şirketi, 250 kilovatlık bir hidrojen jeneratörü geliştirme çalışmaları yapıyor.

Böyle bir jeneratör küçük bir otel ya da alışveriş merkezine güç verebilecek durumda.

Yakıt hücresi endüstrisinin ağır gelişmesinin sebebi, platinin çok nadir ve son derece pahalı bir madde olmasına bağlanıyor.

En kestirmeden, eğer filozof taşı, ana metalleri platine çevirebiliyorsa, bunu başaran insan, dünyadaki yenilenebilir enerji kaynağını kontrol edebilir. Bu insanlar her istediklerini yapabilecek güce sahip olurlar.

Anlaşılan o ki, Evanjelistler, CIA, MOSSAD, M16, BND, KGB ve "Yeni Dünya Düzeni" kurucuları sadece Ağrı Dağı'nda Nuh'un Gemisi'nin ilahi tarafıyla ilgilenmiyorlar.

Yukarıda bir kısmını saydığım güç merkezleri ve istihbarat servisleri uzun zamandan beri Nuh'un Gemisi'nde faydalı bazı teknolojilerin mevcut olduğuna inanıyorlar.

Her birinin hedefi, bu teknolojinin "doğru ellere geçmesi" adına, kendi kontrolleri altına almak istiyorlar.

YENİ DÜNYA DÜZENİ, YENİLENEBİLİR ENERJİ İÇİN BOR VE TÜRKİYE

Hidrojen enerjisinin ana elementi bor. Bilinen bor yataklarının dünya üzerindeki dağılımında Türkiye yüzde 64 ile birinci sırada.

Önümüzdeki 10-15 yılda hemen her teknolojinin ayrılmaz bir parçası haline gelecek olan bor numerali, topraktan çıktığında tonu 175-200 dolara satılırken işlendiğinde tonu 15 milyon dolara satılıyor.

Türkiye'deki toplam rezerv ham bor mineralinin bugünkü işlenmemiş değeri 100 trilyon dolar değerinde.

Şimdi varın siz işlenmiş halinin değerini hesaplayın.

Bor madeninin dünyada görünür ekonomik rezervinin 317 yıl olduğu tahmin ediliyor. Bunun 240 yıla yetecek miktarı Türkiye'de, 33 yıllık miktarı ABD'de, 16 yıllık miktarı Rusya'da ve 17 yıllık miktarı ise Çin'de.

Toplam rezerv ömrü 625 yıl olarak hesaplanan bor'un 412 yıllık dünya ölçeğindeki ihtiyacı Türkiye'deki rezervler karşılayacak durumda.

Bor Nano teknolojide ana element olarak insanlığın geleceğini kurtaracak maden olarak görülüyor.

Bir husus açıkça ortada. Yukarıda saydığımız güç odaklarının her biri için Türkiye tabii olarak ilgi ve kontrol altında tutulması gereken ülke konumunda.

Evenjelist inanışa göre adına "Yediler" denen bir grup vardı dünya üzerinde. Yedilerin her bir üyesi genelde bir bankacı, avukat, din adamı ya da general olarak normal bir hayat sürüyor. Hiç kimse onların, dünya para sistemini, hukuk kurallarını, Hıristiyan kilisesini ve hür devletlerin askeri güçlerini tahrip edecek bir fesat tertibi içinde olduğunu tahmin edemezdi.

Bu grubun birbirleriyle olan ilişkisini hiç kimsenin bilmemesi çok önemli.

Grubun şu anda ki öncelikli hedefi, dünyanın bütün enerji kaynaklarını kontrol etmelerini sağlayacak bir teknoloji-petrolü unutturacak bir şey.

KUR'AN'DA NUH'UN GEMİSİ VE TÜRKİYE

Ülke ve Türk milletinin değerlerini hiçe sayarak yapılan çalışmaların biteceği yok gibi. Çünkü 10 Kasım 1938'den beri Türk devletinin ne "derin" i ne de normali kaldı.

Bunlardan biri de Nuh'un Gemisi konusudur.

Kültür, siyasi ve iktisadi emperyalizmin yeni bir saldırısı karşısında olduğumuzu çeşitli bakış açısından ele alarak bizleri ikaz eden, aydınlatan fikir insanlarımıza ruhen ve fikren yakın olmak zarureti vardır.

İstanbul'un fethinden sonra başlayan ve zamanla hız kazanan Osmanlı-Türk devlet yapısının dönme ve devşirme unsurların eline geçmesi, maalesef mübarek dinimizin en üst temsilcileri olan şeyhülislamlar bakımından da dramatik bir vakadır.

Bunun en belirgin sonucu matbaanın yaklaşık 350 yıl Müslüman Türk'ün hizmetinden uzak tutulmasıdır.

İslam'ın ilk emri "Oku" olmasına rağmen, özellikle Müslüman Türk çocuğu, öncelikle kızlar ve erkekler de, okullardan uzak tutulmuştur.

Enderun mektepleri adeta Müslüman Türk çocuklarına kapalıydı.

Atatürk'ün büyüklüğü, belki de en belirgin şekilde bu noktada görülür. Türk çocuklarına eğitimin önünü açmıştır.

Batı medeniyeti, sürekli emperyalizm üreten bir ruh ve muhtevadadır.

İşte bu sebeple, Amerika ve Avrupa'nın Doğu'ya açılma stratejisinde uygulamakta olduğu politikalara devamlı tosluyoruz.

Türk milleti için gereklinin ötesinde, elzem hale gelen karşı durum alışlarımız sürekli olarak ertelenmektedir.

Acaba bu ertelenmelerin farkında mıyız?

Batı, tarihi kökeni olan kültürel, siyasi ve iktisadi belirsizlik noktalarımızı ustaca tespit etmiştir.

Bu hususlarda, 75 milyonluk nüfusumuz içindeki adamları aracılığı ile, medya yoluyla bu konuları durmadan işlemektedirler.

Hilaf-ı hakikat, tekrar edile edile hakikatmiş gibi toplum katmanlarına yerleşiyor. Çünkü insanlarımızın hafızalarında yer tutmaya başlıyor ve tutuyor.

Bunun manası şudur. Kendi öz vatanında tez ileri sürme yeteneğini yavaş yavaş Türk milleti yitiriyor.

Nuh'un Gemisi konusunda da öteden beri böyle olmuştur.

Nuh'un Gemisi ile Ağrı Dağı o kadar fazla birlikte anılmıştır ki.

Diyeceksiniz ki, Nuh'un Gemisi Ağrı Dağı'nda değil mi?

Bu soruyu sormanız bile, sizin dolaylı propagandaların, gerçek dışı haberlerin beynini yıkadığı bir Türk insanı olarak yaşıyorsunuz demektir.

Hangi eğitim düzeyinden geçmiş olursanız olun, bir Müslüman Türk olarak insanlık tarihinin bu en sır dolu olayında mümkün olan en doğru bilgilere ulaşmak mecburiyetindesiniz.

Bu mecburiyet gol atmak için değil, sadece millet olarak gol yememek için bir zarurettir.

Nuh Tufanı, bilinen uzun insanlık tarihinin en eski olaylarından biridir.

Öncelikle, Hıristiyan Batılıların Nuh Tufanı konusuna nasıl baktıkları üzerinde millet olarak düşünelim.

Düşünmek toprağı çapalamak ve onu tohuma hazırlamak gibidir.

İngilizce'de Noah of Ark tarzında bir ifade ile anlatılır Nuh'un Gemisi. Bunun Noah's Ark şeklinde kullanımı da vardır.

Kur'an-ı Kerim'de, Nuh suresinde, konuyu tarih ile efsane arasındaki sisin bürümesinden kurtaracak bir bilgi vardır.

Kitab-ı Mukaddes'te bulunan Tufan bilgileri, sahih-doğru noktalarda olmasına rağmen, Kur'an'dan daha zengin değildir.

Kur'an-ı Kerim'de Nuh suresinde, özel bir dili fark etmemiz mümkündür. Kur'an-ı Kerim'de açık açık evet, tarihi bir yanlış tashih edilircesine Cudi Dağı özel ismi geçmektedir. Ararat-Ağrı denilmemiştir. Tam vahiy, Cudi diyor.

Nuh'un Gemisi ve Ararat (Ağrı) Dağı konusunda, Ermeni soykırımı hususunda konferans tertipleyen üniversitelerimiz ve aydınlarımızın herhangi bir kaygı taşıyıp taşımadıklarını merak etmeye değer.

Mevcut görünüm şöyle:

Batı ve medyadaki işbirlikçileri konuyu judeo chretien yani Yahudi-Hıristiyan ortak kabulleri bakımından o kadar işlediler ki, aksini inkâr etmek, bilime itiraz etmek gibi algılanıyor artık.

Sonunda 7-10 Eylül 2005 tarihleri arasında, Doğubayazıt'ta "I. Uluslararası Ağrı Dağı ve Nuh'un Gemisi Sempozyumu" gerçekleştirildi.

Bu konu siyasi ve ekonomik nüfus gayesi taşıdığı için, Türk devletini idare edenlerin bir tedbiri mutlaka olmalıdır.

AĞRI DAĞI VE ERMENİLER

Van ilimizin, Hamor'un, Doğu Beyazıt'ın kuzeyinde Eleşkirt'in, Iğdır'ın, Ağrı ilinin doğusunda yer alan Ağrı Dağı, deniz seviyesinden 5165 m. Yükseklikte ve Ağrı şehrinin sınırları içindedir.

Ağrı Dağı 40x25 km boyutlarında bir alanı kaplamaktadır.

Büyük Ağrı 5137 m, Küçük Ağrı 3896 m olarak gösterilmektedir.

Ağrı Dağı'nın zirvesinin enlemi 39 derece 42, boylamı 44 derece 47 dir.

Büyük Ağrı Dağı ile Küçük Ağrı 2700 m yükseklikte olan Serdarbulak beli ile ayrılmaktadır. Büyük ve Küçük Ağrı dağlarının kapladığı saha 1188 km kareyi bulmaktadır.

Volkanik dağ grubundan olan Ağrı'ya çıkış ve iniş en az 4 gün sürmektedir.

Dağa çıkmak için en uygun zaman Ağustos ve Eylül aylarıdır. Bu aylarda bile ısı 4500 m'de eksi 8 dereceden aşağıya düşmektedir.

Ağrı Dağı'nın tamamı Türkiye sınırları içerisindedir. Dağın Kuzey'e bakan yüzünde Ermenistan bulunmaktadır.

Ermenistan'ın başşehri olan eski adıyla Revan, Erivan Ağrı Dağı'nın manzarası ile karşı karşıyadır.

Erivan, Ağrı Dağı'nın doğusunda kaldığından güneşin batışını görememektedir.

Ağrı Dağı'nın çevresi 100 km.'lik bir alanı kapsayacak bir şekilde ve oval biçimdedir.

Dağ 4000 m'den itibaren kar külahı ile üzeri örtülmektedir. Dağın Kuzey yamacında bir buzul dili 500m aşağılara inmektedir.

Yakut Türkçesi'nde ağr kelimesiyle Ağrı'yı ifade ettikleri, bunun bir ilah gibi heybetli, çok büyük, çok kocaman manasına geldiği anlatılıyor.

Selçuk Türkleri Eğri Dağ, bazı Türk boyları Ağır Dağ demişler.

Ararat isminin Asurlulardan geldiği görüşü vardır.

Ermeniler Ağrı Dağı'na Massis veya Masik diyorlar.

Ermenilere göre, Ağrı Dağı dünyanın anası olarak kutsallaştırılmıştır. Bu bilgi Encylopaedia of jewish yani Yahudi Ansiklopedisi'nin Ararat maddesinde yer almakta.

Ağrı Dağı'na İranlılar Koh-i Nuh, Araplar, Büyük Ağrı'ya Cebelül-Hariş, Küçük Ağrı'ya, Cebelül-Huveyris demektedirler.

Ağrı Dağı'nın Yahudiler, bilhassa Hıristiyanlarca ve de özellikle Evanjelist Hıristiyanlarca tufan ve Hz. Nuh'la ilgilendirilmesi önemi kat be kat artırmıştır.

Nuh'un Gemisi'nin "Ararat dağlarından biri olan Lübar'ın tepesine oturdu" denilişiyle Lübar'ın İniş dağı yerine kullanıldığı ileri sürülüyor.

Prof. Hikmet Tanyu'ya göre Ağrı kelimesinin türediği ileri sürülen Ararat adı milattan önce birinci bin yılında Van bölgesinde hâkim olan, Asya menşeli olduğu bilinen ve Hint-Avrupa olmadığı kesinleşen, eski bir Türk kavmi kökeninden olduğu kuvvetli iddiası ve belgeleri de bulunana Urartu adından geldiği ileri sürülmektedir.

Bu adın Ufa-Urta şeklinde, yüksek memleket, yüksek ülke adına bağlandığı görülüyor.

Urartu, İbraniler Ararat, Ura-Urtu yahut yüksek memleket, yüksek arazi olarak geçmektedir.

Babilonya (Mezopotamya) yakın olduğu belirtilmekte ve bütün dağlar Ararat diyarı olarak ifade edilmektedirler.

Hikmet Tanyu'nun "Nuh'un Gemisi ve Ermeniler" adlı kitabından öğreniyoruz ki, eski kaynaklara göre Mezopotamya'ya yakın kaydının Ağrı Dağı yerine CUDİ Dağı'na uymakta olduğu anlaşılıyor. Böylece Dicle Nehri ve kollarının bulunduğu sahaları anlamak geliyor. Buralar vaktiyle, bir müddet Asur bölgesinin önemli yerlerindendir.

Eski tarihlerde Türkiye'nin Van bölgesi, Urartu olarak tanıtılmaktadır.

Asur Nasirpal'dan (M.Ö. 884-859) III. Salmanaser (M.Ö. 859-824) Urartu tarihiyle ilgili bölgeler olmaktadır. Keza Asur diliyle de telaffuz edilmektedir.

Urartuların hükümdar adları eski Türk adlarını andırmaktadır.

Bunların Hint-Avrupa menşeli bir kavim olmadığı, eski Türklerle kafa, vücut yapısı, dil ve gelenekler vb. uygunluk gösterdiği yeni yapılan kazılarda çıkan eserlerle de doğrulanmaktadır.

Tanyu'ya göre, Ermenilerle hiçbir ilgisi bulunmadığı, gerçek ilim çevrelerinde kesinlikle kabul edilmiştir.

Yeni araştırmalarda Nuh olayını burada teyit eden bir belgeye de rastlanmamıştır.

Tarihi ve ilmi bakımdan CUDİ Dağı dikkati çekmektedir.

Eski Ahit'te (Tanah), Urartulara ait izler sayılarak, Ararat diyarı dağları ve Ararat kralı olarak geçmektedir. (İkinci Krallar 19:37, İşaya: 37:38, Yeremya 51:27)

Bir dağ manasında Ararat'a ilk referans Yahudilerin kutsal kitabı Eski Ahit'in Tevrat kısmında (Tekvin 8:4) bulunuyor.

"Yedinci ayda, ayın yedinci gününde gemi Ararat dağları üzerine oturdu" denilmektedir.

Nuh'un Gemisi'nin Ararat Dağları üzerine oturuşu ve ikinci krallar (19:17)da gene Urartu adı geçmiyor; "Ararat diyarı" deniliyor. Keza İşaya, 37:38'de gene "Ararat diyarı" adı bulunuyor.

Anlaşıldığı gibi, "Ararat dağları" diye çoğul hali kullanılıyor. Tek ad, tek dağ veya yakın iki zirve zikredilmiyor.

Nuh Tufanı'nın eski Babilonya hikâyesinde geminin "Nizir Dağı'nın tepesine oturduğu" zikrediliyor.

Nizir Dağı, Kurtuluş Dağı manasındadır.

Encyclopeddia of jewish/Yahudi Ansiklopedisi'nin Ararat maddesinde, Kaldeli Rahip Berosos'un tarihinde geminin Uru-

miah yönünde Musul'un kuzeyinde Kurdonyoların dağı üzerine oturduğu bilgisi yer almaktadır.

Hıristiyanlığın çıkışından sonra Josefus, Tufan olayını, Kurt Dağları'na yerleştiriyor.

Bu dağın Musul yakınlarındaki bir tepe olduğu yönünde bir kısım kaynaklarda bilgi vardır.

Ancak bütün bunlara rağmen özellikle ABD vatandaşı Ermenilerin ve Evanjelist Hıristiyan misyoner teşkilatlarının tertipleri, gerçeğe ve Kur'an-ı Kerim'deki Nuh suresinde bildirilen hükme aykırıdır.

Bugüne kadar Ağrı Dağı'nda hiçbir manastır veya Hıristiyanlıkla ilgili bir belge bulunmamış ve bir yer tespit edilmemiştir.

Ağrı Dağı ve Nuh'un Gemisi faaliyetleri 19. yüzyıldan beri devam etmektedir. Hıristiyan misyonerler İzmir Selçuk'taki Meryem Ana veya Türkiye'nin başka yerlerindeki gibi uydurma bir nokta, bir yer tespit ederek ve turizm geliri telkini yaparak bu yerlerde de dini bir faaliyete girişmek arzusu gösteriyorlar.

Ağrı Dağı'nda önceleri Aghuri Vadisi'nin dibinde Aghuri diye bir köy bulunduğu, bu köyün yaklaşık 700 metre yukarısında Aziz Yakup Manastırı bulunduğu ileri sürülüyor.

1840 yılında olduğu iddia edilen depremde Aghuri köyünün ve adı geçen manastırın yıkıldığı bilgisi Encylopedia Britanica/İngiliz Ansiklopedisi'nin Ararat maddesinde yer alıyor.

20 Haziran 1840'da Aziz Yakup manastırı ile 1600 nüfuslu olduğu öne sürülen Aghuri köyünün bir yer sarsıntısı ile çöktüğü sanılmışsa da, sonra bunların bulundukları yamacın çökme neticesi yıkıldığı tezi benimsenmiştir.

1876 yılında James Bryce, Ağrı Dağı'na tırmandı. O da 4000 metre yükseklikte, lav yığınları arasına sıkışmış, dört ayak uzunluğunda, beş inç kalınlığında yontulmuş tahta parçası gördüğünü iddia etmekte gecikmedi.

Bunun bir tertip veya normal dağcılardan kalma olduğunu herhalde söylemek istemedi.

Fırat Nehri'nin kaynağını araştırmak bahanesiyle 1893'te Ağrı Dağı'na giden Kudüs Başdiyakozu Dr. Nouri, geminin orta bölümünün buza gömülü olduğunu, çok kalın ağaçlardan yapıldığını ve koyu kırmızı renkteki kalasların 30 cm uzunluğunda çivilerle çakılı olduğunu bildirdi.

Tam bir siyasi, dini ve ideolojik manipülasyon olduğunu anlayan zamanın Türk hükümeti girişimin geri kalanına engel oldu.

Rus pilotların da ispatlanamayan Nuh'un gemisi'ne ait iddiaları üzerinde ise durmayacağım.

Daha sonra 5. Cumhurbaşkanı olan Binbaşı Cevdet Sunay 1937 yılında 15 subay ve 50 erle birlikte Ağrı dağı'na tırmandılar. Zirveye Atatürk'ün büstünü ve Türk bayrağını diktiler.

Türk-İslam Ansiklopedisi'nin 36 ve 37. sayfalarındaki bilgilere göre bu ekip bütün gayretlerine rağmen hiçbir yerde iddia edilen Nuh'un Gemisi'nin enkazına rastlayamadı.

Keza 24 Temmuz 1968'de Albay Turhan Selçuk başkanlığındaki 18 subay, 16 astsubay ve 112 erden oluşan tam teşkilatlı dağ taburu Büyük Ağrı Dağı'nın zirvesine 3. Ordu flaması ile Türk bayrağını diktiler.

Fakat Nuh'un Gemisi'ne ait en ufak bir iz ve belgeye rastlamadılar.

Ermeni teşkilatları, bilhassa ABD'de Evanjelist Hıristiyan misyoner kuruluşları etkileyerek Nuh'un Gemisi'ni, Ağrı Dağı ve Ermeni meselesini dünya Hıristiyan kamuoyu meselesi haline getirmeye çalışmaktadır.

Hesap Ermenileri katleden Türkler zırvasına, birde Hıristiyanlık için kutsal olan mekanları işgal altında tutan bir Türk imajını işleyerek dikkatleri Ağrı Dağı'na çevirmek.

Gerçekte daha önce Ağrı Dağı'na bu gayelerle Ermeni ve Evanjelist misyoner kişiler ABD'den de destek alarak çeşitli ekipler kurmuşlardır.

Ağrı Dağı'nın zirvesini ve yukarıları bir kenara bırakarak, kendilerine göre müsait bir mekanı aşağılarda seçerek, buranın çevresini bir gemi şekline getirme taktiğine yöneliyorlar.

Aslında Nuh'un Gemisi'nin zirveye yakın bir yere suların çekilmesiyle karaya oturması gerekirken oralara çıkma zorluğu, sürekli rüzgar, buzullar, barınma güçlüğü gibi sebeplerle uygun görmeyerek uygun bir yer araştırıyorlar.

5000 metrenin 3500 metresini bir kenara koyuveriyorlar, kendi dinleriyle bile bile çelişiyorlar ve 1585 metreyi Nuh'un Gemisi'nin yeri için uygun buluyorlar

Hâlbuki kutsal kitaplarında, Hz. Nuh'un Gemisi sular üstündeyken, zirve, kara görünmediği, her yerin suyla kaplandığı ve suların çekilip çekilmediğini anlamak üzere gemiden önce kuzgun, sonra güvercin uçurulduğunu bile unutarak Ağrı dağı'nda senaryolarına uygun bir yer araştırmaktadırlar.

Milliyet gazetesinin 31 Ağustos 1984 tarihli sayısında, Ümit Gürtuna "Nuh'un Gemisi İşi Karışık" diyerek emekli Albay İlhan Durupınar'ın görüşlerine yer veriyordu. Emekli Albay'a göre de Amerikalılar bir şeyler çeviriyordu.

Bilahare Türk Genelkurmayı ve MİT devreye girerek bir kısım tedbirleri uygulamaya koyuyorlar.

Amerika'da Ağrı Dağı konusunda yazılmış yüzden fazla kitap var. En sonuncularından biri ünlü Evanjelist Tim Lahaye ve Bob Phillips'in yazmış olduğu The Secret on Ararat/Ararat dağı'nın Sırrı adlı kitaptır.

Bu kitapta Nuh'un Gemisi'nin Ağrı Dağı'nda bulunması kurgulanmış.

Kitapta yer alan bir kısım kurguların ilahi olmaktan çok siyasi ve ekonomik olduğu hemen anlaşılıyor.

Hıristiyanlara göre İncil'de geçen 27 yerleşim yeri Türkiye'de.

Ağrı dağı'nda Nuh'un Gemisi'ni arayanlardan biri de Apollo astronotlarından Albay Irwin idi.

Ağrı Dağı'nı yol geçen hanına çeviren Albay Irwin'e zamanın CHP eski Genel Sekreteri Kasım Gülek'in, Irwin'in Ağrı Dağı'ndaki çalışmalarını alkışladığını ifade etmesi, ayrıca Türk po-

lisinsin Amerikalı astronota takındığı tavrı kınaması Türkiye'nin bugün geldiği dramatik duruma nasıl getirildiğine dair ilginç bir örnek olsa gerekir.

Son olarak 1985 yılında Ağrı Dağı'na tırmanan Albay Irwin, Nuh'un Gemisi'ni bulamadı ama...

Aması, Ağrı Dağı'nda plastikten gemi tipi verilmiş işaretlerden tezgahlanan bir fotoğraf. Yan tarafta ise Amerika'da Ermeni ve Evanjelist Hıristiyanların teşkilatlarında gösterdiği tahta parçası ve uydurma fotoğraflardan, verdiği konferanslardan bir milyar dolar kazandığı ortaya çıkan Albay James Irwin'in fotoğrafı.

Nuh'un Gemisi'ni aramak için 1982-1987 yılları arasında Türkiye'yi kapı komşu yapan Amerikalı eski astronot James Irwin'e aklı selim Amerikalılar artık "Ağrı milyarderi" diyorlar.

Irwin'e 1983 yılından itibaren dört yıl her yaz rehberlik eden rehber Uçman Sungur "O casus olamaz. Sadece para kazanmak ve dünyadaki şöhretini devam ettirmek için Nuh'un Gemisi'ni ve Ağrı Dağı efsanesini kullanıyor" diyecekti Türk medyasındaki suçlamalar üzerine.

Ağrı Dağı'nın yakın siyasi tarihçesi, özetin özeti şu şekilde. 1878 Berlin Anlaşması'nı takiben, dağın çevresi Birinci Dünya Savaşı sırasında Türkiye, İran ve Rusya sınırıydı.

16 Mart 1921 tarihli Moskova Anlaşması'yla Sovyetler Birliği, bölgeyi Türkiye'ye geri verip çekildi.

13 Ekim 1921 Kars ve 1923 İran Anlaşmalarıyla Ağrı Dağı Türkiye sınırları içine dâhil edilmiştir.

1930 yılına gelindiğinde Batı destekli Kürt isyanı Ağrı Dağı'nı tekrar gündeme taşıdı.

Kürt isyanı bastırıldı.

Atatürk'ün İran Şahı Rıza Şah'la görüşmeleri sonunda Küçük Ağrı Dağı da 23 Ocak 1932'de Türkiye ve İran arasında varılan anlaşma gereği Türkiye topraklarına katıldı.

Ağrı Dağı'nda Nuh'un Gemisi masalı öncelikle ABD vatandaşı Ermenilerin kurduğu teşkilatlarca her daim Hıristiyan dünya kamuoyunun zihninde canlı tutulmaya çalışılmaktadır.

Son 30 yılda Evanjelist Hıristiyanlar, Ağrı Dağı ve Nuh'un Gemisi meselesini kendileri için "ikinci bir ilahi misyon" hadisesi haline getirmişlerdir.

Malum, birincisi Ortadoğu'da bir "Armagedon Savaşı" için gerekli şartların hazırlanmasıdır. Kendilerinin cennete gitmesi için İsa Mesih'in yeryüzüne ikinci ve nihayet üçüncü defa gelmesi gerekmektedir. Bunun ilk şartı da Ortadoğu'dan başlayarak dünyanın yedi yıllık bir türbülasyon, yani kaos dönemine girmesi şart.

1987 yılı, Sovyetler Birliği hızla dağılma sürecine doğru ilerliyor.

Sovyetler Birliği'ndeki Eçmiyazin Kilisesi'nin başı Patrik I. Vasken, "Bütün Ermenilerin ruhani lideri" sıfatını da kendine yakıştırarak Kanada ve ABD'yi ziyaret ediyor.

Ziyaretinde bir araya geldiği Ermeni cemaatine, Amerikan ve Kanada medyasının gözünün içine baka baka: "Bir gün, Ağrı Dağı etrafında toplanıp zafere ulaşacağız" diyen Patrik I. Vasken, Ağrı Dağı yöresini ele geçirmenin "milli ideal" olduğunu üstüne basa basa tekrarlıyor. Devrin ABD Başkanı Reagan ve BM Genel Sekreteri Perez de Cueller ile de görüşen I. Vasken şu sözleri ile adeta Türk milletine karşı Haçlı Ordusu'nu harekete geçmeye çağırıyor.

"Soykırım bütün Hıristiyan dünyasının, Hıristiyan adaletinin ana konusudur. Bu şuurla 1915 soykırımı, Birleşmiş Milletler tarafından tanınmalı."

"Bir gün yeniden Ağrı Dağı'nın etrafında bir araya geleceğimizi umuyorum. Bir gün zafere ulaşacağımıza inanıyorum. O gün, bütün milli ideallerimiz gerçek olacak."

Yazımızın burasında Türk milletinin geleceği açısından dipnot niyetine bir bilgi de ilave edelim.

I.Vasken BM Genel Sekreteri Perez de Cueller'i ziyareti esnasında Cueller'a Ağrı Dağı'nı gösteren değerli bir tablo hediye ediyor ve "Barış bütün halkların haklarının tanınmasıdır" mesajını veriyor.

Daha ilginç olanı I. Vasken BM tarafından "devlet başkanı" protokolüne göre ağırlanmıştı.

Patrik Katolikos Vasken'in "vatana dönüş" çağrısının en kısa ifadesi Türkiye'den toprak talebinde bulunmaktır.

Ağrı Dağı'na daha önceleri de Ararat denilirdi. Bu ad Urartulardan geliyor. Ermeniler bütün ilmi gerçekleri bir kenara iterek Urartuların kendi ataları olduğunu iddia ediyorlar.

Ermenilerin Masis adını verdiği Ağrı dağı, Hıristiyan dini efsanelerde Nuh'un Gemisi'nin karaya oturduğu yer olarak kabul edilirken, Ermeniler tarafından da Ermenistan'ın merkezi olarak kabul ediliyor.

BÜYÜK ERMENİSTAN'IN BAŞŞEHRİ AĞRI İLİMİZ

Özellikle ABD'deki Ermeniler olmak üzere çeşitli ülkelerdeki Ermeniler Ağrı ilimizi bağımsız bir Ermenistan'ın başkenti olarak gösteriyorlar.

Ermeni Patriği Katolikos Vasken, ABD ve Kanada'yı ziyaretleri sırasında sık sık ABD eski Başkanlarından Wilson'a övgü dolu göndermeler yapmıştır.

Patriğe göre, Birinci Dünya savaşı sonunda Başkan Wilson kendi elleriyle Ermenistan'a ait bir harita hazırlamıştı.

1918'de gerçekleşemeyen bu haritanın artık 70 yıllık bir aradan sonra gerçekleşme zamanı gelmişti.

Patriğin duası ve siyasi temasları bu yöndeydi. Vasken Efendi'yi ABD'de en iyi ağırlayanlar ise Yunanlı Ortodoks papazlarıydı.

Azerbaycan-Ermenistan arasındaki Karabağ meselesinde ABD ve Batı her şartta Ermenileri desteklemektedir. Bin yıllık Türk toprağı Karabağ Ermeni işgali altında olup, bölgedeki Azeri Türkleri evinden yurdundan edilmiştir.

Fransa'da yayımlanan Paris-Match dergisine göre, Ermeniler Ağrı Dağı'nın eteklerinde Doğu'nun en eski Hıristiyan devletini kurmuşlardır.

Dergiye göre Erivan'ın bugün itibariyle 2787 yıllık bir geçmişi vardır. Erivan dört kıtaya dağılmış bir milletin efsanevi başkentidir.

Paris-Match, Serv Anlaşması'nın, 1920 yılında Ermenilere 128 bin kilometre karelik bir toprak vaat ettiğini yazmaktan da geri kalmamıştı.

ARF-Ermeni İhtilali Federasyonu-teşkilatının önderliğinde, Erivan-Dzidzerndgaber'de 1965 yılında dikilen Ermeni intikam anıtı ilk bakışta bir yanardağ görünümünde. Krateri altı blok taştan oluşuyor. Her blok, hayali Ermenistan'ın bir bölgesini temsil ediyor. Harita üzerinde ise Hazar Denizi'nden Adana'ya kadar uzanan Türk toprakları Anıtın açılışında 100 bin'den fazla Ermeni Türkiye aleyhine gösteri ve yürüyüş yapıyor.

Kâh Nuh'un Gemisi'ni Ağrı'da aramak, kâh Van'da ABD'li Ermenilere şehir kurmak gibi uçuk ama siyasi ve ilahi hedefi belli ABD orijinli Türkiye operasyonları.

Arkada Ermeni teşkilatları, Evanjelist Hıristiyan vakıf ve kuruluşları.

Şimdi de AB destekli, Bilgi, Boğaziçi ve Sabancı üniversitelerinin önderliğinde "Ermeni Soykırımı"nı Türkiye kabul etsin toplantıları.

Toplantıya katılanlar hep bir tarafın sözcüsü. Ama Türk'ün değil. Bakıyorsunuz, 30 Eylül 2005 tarihli Hürriyet'te Özdemir İnce'nin yazdığı gibi eski Dev-Yol'culardan, hapishaneden 12 Mart 1977'de kaçan Taner Akçam konuşmacılardan biri.

Akçam'ın hayat hikâyesi oldukça ilginç. 1980'lerin başından itibaren arkadaşları ajan olduğundan kuşkulanmaya başlıyorlar. Alman gizli servisinin adamları Tessa Hoffmann'ın ve Udo Steinbach'ın yanında, koruyucu kanatları altında "Ermeni soykırımını kabul eden ilk Türk" olmak üzere "Ermeni Soykırımı" konulu doktora yapıyor.

Taner Akçam'ın Ermeni Soykırımı konusunda yazdığı kitap, Kanada'da bulunan Ermeni Zoryan Vakfı tarafından yayınlanıyor.

Bu vakıf özellikle Ermeni soykırımı çalışmalarını organize edip finanse ediyor.

Bu arada Avrupa Parlamentosu daha fazla bekleyemedi ve Türkiye'nin AB'ye girmek için Ermeni soykırımı iddialarını tanıması şartını ileri sürdü.

Ermenistan ve Diaspora mutluluktan göbek atıyor.

Ermeni konferansı cazgırları bu duruma ne diyecekler acaba?

Murat Belge, Baskın Oran, Hrant Dink, Halil Berktay, Tosun Terzioğlu, Aydın Uğur, Rahmi Koç, Güler Sabancı, Fetullah Gülen, Yeni Şafak gazetesi, Dünür Albayrak ve Recep Tayyip Erdoğan...

Bunların hepsi aynı zaviyeden nasıl bakabiliyorlar acaba?

Yoksa birileri baktırıyor mu?

Ama hep "son bakış" Mustafa Kemalleri yetiştiren Türk milletine aittir.

SONUÇ:
TÜRKİYE'NİN MİLLÎ GÜVENLİĞİ

"Gökalp Sosyolojisi" asgari 500 yıldan beri kimliğini yitirmiş bir topluma, bir yanda ulus-devlet olmanın yolunu açmış, öte yandan da Kemalist sistemle birliktelik sağlayarak kimliğimizi kazanmanın yolunu açmıştır.

Ülkemiz şu anda Avrupa Birliği sürecinde ve küreselleşmenin eşiğinde yürümektedir. Ancak cemaatleşme (gemeinschaft) grubu, gelenekli yabancı soylu unsurlarla diyalog sağlayarak, ulus-devlet olgusunu dışlamakta ve "kurucu kültür"ü devre dışı bırakmaktadır.

Türk toplumu, şu anda kimlik krizi içinde, Avrupa Birliği'nin tarihsel yaklaşımını belirleyen Avrocracy yöntemleriyle, adeta bir federasyona doğru itilmektedir. Kemalist sistem ve bu sistemin yapı taşlarını oluşturan Gökalp sosyolojisi, artık devreden çıkarılmanın eşiğindedir.

Ancak, judeo-Hıristiyan akımının Büyük Ortadoğu Projesi, Güneydoğu'yu kuşatan etnik yapılaşmaların ittifakı, hâlâ aşiret-kabile yapısı içindeki unsurların "kurucu kimlik"le bütünleşmeme eğilimlerini, ülkemizi yeniden Gökalp sosyolojisinin içine çekmektedir." (Prof. Dr. Orhan Türkdoğan, Ulus-Devlet Düşünürü Ziya Gökalp)

Güvenlik, Mazlov'un (Maslow) ihtiyaçlar teorisinin en başında gelir. Beslenme ihtiyacı ve güvenlik insanoğlu için iç içe geçmiş ihtiyaçlardır.

Güvenlik dünya düzeni ve insan hayatı için ne kadar gerekli ise, devletler içinde o kadar elzemdir.

Kişinin, toplumun ve devletin, kendini güven içerisinde hissetmesi için var olan şartlara güvenlik adı verilir.

Fertler ve toplumlar gibi, her devlet için mevcudiyetini korumak ve sürdürmek önde gelen bir yükümlülüktür.

Devletin iç ve dış güvenlik ihtiyacı vardır. Günümüz Türkiye'si, hem iç hem de dış güvenlik tanımlamaları açısından ciddi tehditler altındadır. Soğuk savaşı Doğu Bloğu'nun kaybetmesiyle tedavüle sürülen "Yeni Dünya Düzeni" ülkemizin yirmi birinci yüzyılın başındaki değişim dinamiklerini olağandışı zorlamaktadır.

Olağandışı değişim, esas itibariyle bütün canlı ve cansız organizmalar için tehdit unsurudur, beraberinde güvenlik meseleleri getirir.

Türkiye olağandışı değişimin faydalı ve zararlı unsurlarını çok iyi analiz etmek durumundadır.

Yirmi birinci yüzyılın başındaki büyük güçlerin dünya hegemonyası hayallerinin adına "Yeni Dünya Düzeni" adı verilmiş olup, ilk uygulama sahası da adeta tamı tamına Müslüman ülkelerin oturduğu coğrafyayı kapsamaktadır.

Bu coğrafya da yapılacak siyasi, iktisadi ve kültürel düzenlemenin adına da Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) veya Genişletilmiş Ortadoğu Projesi (GOP) denmiştir.

Türkiye BOP'un tam merkezinde yer alan bir ülkedir.

Türkiye'nin bu proje ile milli, üniter, laik devlet yapısı ve "Türk-Sünni İslâm" toplum ana omurgası parçalanmak istenmektedir. Elbette vatanımızda Alevi-Sünni hepsi Müslüman'dır. Şimdiden öz be öz Müslüman Türk olan Alevi insanlarımız için AB'nin senaryoları ne diyor, iyi anlamak gerekir.

Hâsılı BOP ve AB dayatmaları ile "millî, üniter, laik devletinin Türk-Sünni İslâm toplum omurgası" zaafa uğratılırsa Türkiye en hafifi ile iç savaşa sürüklenir, daha beteri bölünebilir.

Türk milleti, Türkiye kendi bekâsı için Kıbrıs ve Kerkük konusunda ortaya çıkacak silahlı çatışma dâhil her operasyonu bugünden göğüslemelidir. Yarına kalır veya bugün boyun eğilirse sadece göğüs gereceğimiz riskler büyür o kadar.

Hangi şartlarda olursa olsun 780 bin kilometre kare toprağı, 75 milyon nüfusuyla Türkiye'yi AB'ye almayacaklardır. Ve AB dağılacaktır.

"Yeni Dünya Düzeni" plânlayıcıları Türkiye'yi "Tek Dünya İmparatorluğu" kurmak isteyen bütün güçlerin ortak hedefi hâline getirmişlerdir.

ABD ve AB'deki güç odakları birçok konuda fikir ayrılığına sahipken Türkiye konusunda inanılmayacak kadar fikir birliği içerisindedirler.

Bunun bir mânâsı yok mu?

Türkiye "ilâhi merkezleri" kontrol etmek için mutlaka elde tutulması gereken bir güçtür.

Ülkemiz, geleceğin elementleri; bor, uranyum, toryum ve neptünyumun en çok bulunduğu merkez ülkedir. Ve bu dörtlü geleceğin enerji ve endüstriyel kullanımının ana yapı taşlarıdır.

Türkiye, ezoterik merkezlerin en az iki yüz yıldır kurmak istediği "tek devletli, tek dilli ve tek yeni dünya dinli, Yeni Dünya Düzeni"nin merkezindedir.

Bütün bunlar Türkiye'nin ve Türk milletinin geleceğini tehdit etmektedir.

Buradan şunu çıkarmak gerekir. Türkiye kendi mill bekası için dünyanın en güçlü ordusuna sahip olmak mecburiyetindedir. Etrafımızda, İsrail, muhtemelen İran, ABD, İngiltere, Rusya, Fransa, Çin ve Kuzey Kore nükleer silahlara sahiptir. Ve bu ülkelerin her birinin tarihinde yüzleşmek istemedikleri, kara sayfalar teşkil eden "silah" kullanımları vardır.

Biz Türkler bu ülkelerin her birisinin "enişteleri" miyiz ki, günün birinde bize karşı nükleer, kimyasal veya biyolojik silahlarını asla ve kata kullanmayacaklar.

Türkiye'de devletimizin bütün kurumları ciddi şekilde hasar görmüştür. Başörtüsü manipülasyonuyla, Türk milleti ile ordusunun arası açılmak istenmektedir. Son kertede Türk ordusu hedeftir.

Ülkemizde dini cemaat ve tarikatların çoğu azınlık ırkçısı, etnisiye gazları taşıyan unsurların eline geçmiştir. Bu sonuçta Atatürk'ten sonra ülkemizi idare eden özellikle sivillerin ve askerlerin büyük vebali vardır.

Türkiye'de bir şeriat tehlikesinden ziyade yüce dinimiz İslam'ın arkasına saklanan azınlık ırkçıları vardır. Hedefleri de, önce cumhuriyet Türkiye'sini ve Türklüğü parçalamak, sonrada tasmalarının bağlı olduğu merkezlere daha iyi hizmet gayesi.

İsrail'in organizasyonu ile Türkiye'ye karşı Yahudi, Kürt, Ermeni ve Rum şer ittifakı kurulmuştur.

1 Bunu anlamak için büyük analist olmaya gerek yoktur. Nasıl mı? ABD'de yayın yapan Yahudilerin kontrolündeki radyo ve televizyon istasyonları.

2 ABD'deki yazılı basının yayınları ki, çoğu yedi Yahudi âilenin kontrolü altındadır.

3 MOSSAD kontrolündeki internet sitelerine bakarsanız yeterince "karine" mevcut.

Bir misal, sık sık Türkiye aleyhtarı yazı ve haberleriyle gündeme gelen Washington Post Gazetesi'nin sahibi Yahudi olmasına karşılık bünyesinde çok sayıda Rum asıllı Amerikalı yönetici ve gazeteciyi barındırmaktadır.

ABD medyası konusunda daha fazla bilgiye sahibi olmak için şu internet sayfasına bakabilirsiniz. http: //rense.com/general44/sevenjewishamericans.htm

Türkiye, Kanada ve Amerika'da çok sayıda Yahudi dostlarım var. Onların ve benim temennimiz, Şaron ile ABD ve Kanada'daki diasporanın aklıselime dönmesi.

Yukarıda saydığımız "realiteler", Prof. İlber Ortaylı'nın ifade ettiği gibiTürkiye'de bir anti-Amerikancılıktan ziyade anti -

Yahudicilik meydana getirmektedir. Bu durum bir kısım "Batılı" servisler ile Türkiye'deki "ümmetçi" kesim tarafından kullanılacaktır.

Türkiye hem kendisi, hem de bulunduğu bölge için güvenlik oyun kurucusu olmak mecburiyetindedir.

Bunun için de "büyük devlet yapılanmasına" ve orduya ihtiyaç vardır. Türk ordusu tarif etmeye çalıştığım yapılanmaya hazır bir kurumdur. Yeter ki devletin diğer kurumlarında "Yeni Dünya Düzeni" şartlarına uygun millî refleksler çalışır hâle getirilsin.

Atatürk ve arkadaşlarının önderliğinde, Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran, millî kurtuluş savaşının temelinde yer alan üç belge Türkiye'nin millî güvenliği için vazgeçilmez hukukî metinlerdir.

1 Osmanlı-Türk Devleti'nin son meclisinden çıkan, Misak-ı Millî kararının çizmiş olduğu millî sınırlar. (Kerkük-Kıbrıs içerisindedir)

2 Atatürk'ün liderliğinde, Türk milletinin Erzurum ve Sivas Kongreleri'nde almış olduğu kararlar ve Ankara'daki TBMM'nin kabul ettiği ilk anayasa. Misak-ı Millî İstanbul tarafından deklare, Ankara tarafından teyid edilmiştir.

3 Lozan Antlaşması.

Yukarıdaki üç temel hukukî temele aykırı durumlar söz konusu ise ki, bugün öyledir, Türk devleti büyük tehdit altında demektir.

Türkiye bu üç temel metni dikkate alarak yeni bir "millî güvenlik konsepti" geliştirmek mecburiyetindedir.

Günümüzde hangi güçler küresel hegemonya kurmak istiyorlarsa, onlar aynı zamanda her türlü terör hareketlerinin de gerçek hamisidirler.

Küreselleşme saldırganlığına karşılık, ülkeler bölgesel ittifaklara gitmektedirler. Türk birliği bu mânâda mutlaka üzerinde çalışılması gereken bir hedef olmalıdır. Türk birliği Rusya

için bir tehdit değildir. Rusya'nın başında, ufalanmış bir Türkiye'nin en çok kendisi için tehdit olduğunu bilecek kadar akıllı bir devlet adamı, Putin var.

Elbette Putin tam bir Rus milliyetçisi. Ancak mevcut konjonktürde hem Rusya hem de Türkiye için şanstır. Türk-Rus, Türk-Çin, Türk-İslâm ülkeleri ilişkileri daha da geliştirilmelidir. Hatta Türk-Doğu Avrupa ülkeleri ilişkilerine ayrı bir önem verilmelidir.

Bu minvalde ABD, Kanada ve Meksika'yı da yanına alarak NAFTA adlı Kuzey Amerika Birliğini kurmuş olup, Brezilya'da Latin Amerika Birliği kurma çalışmalarına başlamıştır.

BOP' ta kullanılacak en büyük iki manivela, etnik ve dini meselelerdir. Ulus devletler parçalanarak önce kozmopolit ve yumuşak federasyonlar kurulacak, bilahare bu federasyonlar iç çatışma zeminine itilerek "amip"leştirilecektir.

Türkiye mutlaka NATO ittifakını sorgulamalıdır. Ne verdi, ne aldı?

Yeni Dünya Düzeni'nin arkasındaki esas güç olan "finans kulübü" terör ve savaş yoluyla, tek merkezli bir dünya devletini adeta Anka Kuşu gibi kendi küllerinden yaratmak istiyor.

Bundan jeopolitik konumu sebebiyle, en çok etkilenecek olan devlet Türkiye'dir. Türkiye, Osmanlı-Türk İmparatorluğu'nun mirasçısı olmaktan dolayı da, coğrafyanın kendisine biçtiği role, tarihten gelen rolünü de eklemek mecburiyetini duyacaktır.

Türkiye'yi yönetenlerin önünde iki dahiyâne politik uygulama vardır. Cumhuriyet Türkiye'sinden Gâzi Mustafa Kemal Atatürk ve Osmanlı Türkiye'sinden Abdülhamid dönemi uygulamaları.

Birde hatırlanması gereken "At benimdi, evlat benimdi ama şu çorak toprak Türk milletinindir" diyen Mete Han.

ABD, 11 Eylül 2001 saldırılarından beri bütün insan haklarını sınırlandırırken, iç güvenlik bakanlığı kurarken ve Ebu Garip

rezâletleri yaşanırken, Türkiye'ye karşı, Batılı ülkelerce insan hakları ve demokrasi gibi yüce idealler kullanılarak, ülkemizin millî güvenliği zaafa uğratılmak isteniyor.

Türkiye, İsrail'in yaptığı kadar kendi millî bekasına yönelik tedbirler almak zorunluluğundadır. ABD, İngiltere, Fransa ve Almanya'nın yaptıkları kadarına ise, elbette her zaman hakkı vardır.

Şu anda ABD ve İsrail için bir kış hazırlanıyor. Dünya daki barışçı ve demokrat Amerikalı imajı yerini işgalci, acımasız ve güvenilmez SAM Amca imajına bırakıyor. İsrail ise Holokost'un mağdur çocukları Yahudiler imajını, Temmuz sıcağının altındaki buz kalıbı gibi eritiyor. Çaresiz masum milyonların karşılaştığı kötü muameleler önce korku ve dehşet, sonra sessizce savunma içgüdüsü yaratıyor.

Türkiye'yi büyütemez isek küçülteceklerdir.

Artık bu kitabı okudunuz, eyleme geçme zamanıdır. Her zaman olduğu gibi kanun dışılığa sapmadan. Hürriyetimize, vatanımıza, Türk-İslâm değerlerine yönelik ileriki saldırılara karşı kendimizi korumalıyız. Bu aynı zamanda insanlığın topyekûn yok olmasını önlemenin de yoludur. Yapacağımız ilk iş, bir soru ile yola koyulmak. "KİM YAPACAK?" sorusunu asla sormadan "BEN NE YAPABİLİRM?"... Gerisi kendiliğinden gelecektir.

SONSÖZ

Satırlarda buluşup, bilişip; sefâ ve cefâyı aynı tonlarda soluyarak yüreklerinde aynı duyguları yeşerten bütün dostlara

Merhaba.

Değerli yazarın emek mahsulü çalışmasını siz bilgi maksadıyla okudunuz ben de tashih maksadıyla okurken bilgilendim. Bu kıymetli çalışmada insanı okuduğuna pişman edecek bilgilerin yoğunluğu ve gerçekleşen olaylar örtüşünce okuyucu kapkatı kesiliyor. Ortaya dökülen şaşırtıcı bilgilerle ilk defa yüz yüze gelmenin sıkıntısını yaşayan birisi olarak benden sonra okuyacak dostları aynı sıkıntıya terk edemezdim. Onları bu ümitsizlik ve yön tayini yapılması zor, ufukları karanlık dünyada kendi başlarına delilsiz bırakamazdım. Son söz benden olsun dedim sevgili kardeşim kabul buyurdular ben de sizlere gönlümü açmak istedim ve diyorum ki:(*)

"Yaratan Rabbinin adıyla oku."[1] fermanı Kur'an-ı Kerîm'in insanlığa ilk emridir.

Her şeyi oku! Allah'ın âyetlerini oku! Oku ama okurken Allah'ın adı ile oku! Okurken de Allah'ın âyetlerini derinlemesine düşünerek oku! Hidâyeti yakalamak için oku! Hikmeti bulmak için oku! Sapıklıklardan uzaklaşmak için oku! İnsana bilmediğini öğreten Allah'ın himâyesinde, O'nun yol göstericiliği ışığında oku!

İşte Kur'an'ın bütün insanlığa hitabı budur. İnsanlığın büyük felâketlere sürüklendiği asrımızda önümüze konulan Rabbani emir "oku!" Kur'anı oku!, Kur'an'la oku! Mutlaka.

Yani bu fâni âlemde bütün varlığınla duyarak Allah'ın âyetlerini oku! Her şeyi ve bütün kâinatı Allah için oku! Oku ki hayatına istikâmetle yön vermiş olasın. Oku ki insanlığı tehdit eden felâketlerden nefsini ve neslini korumuş olasın.

Aksi takdirde her iki âlemde de kaybedenler zümresinden oluruz. Peygamberimiz şöyle buyurmuşlardır: "Sizin en hayırlınız Kur'an'ı okuyan ve okutandır."

Yine buyurdu ki: "Kim önce yaşamış insanların ve sonrakilerin ilmini öğrenmek isterse Kur'an'ı okusun."

Bu Kur'an, âlemlerin Rabbi Allah tarafından Peygamberimiz Hazret-i Muhammed Mustafa(a.s.)'ya indirilen son ilâhî kitaptır. O, doğru yolu gösteren hidâyet kaynağıdır.

"Onun söyledikleri, ancak Allah'tan gelmiş bir öğüt ve apaçık bir Kur'an'dır."(2)

Kur'an, insan sözü değil, Allah kelâmıdır. İndirildiği gibi korunmuş, bir harfi bile değişmemiş ve değişmeyecektir. Kur'an, insanlığı şirk ve küfür batağından alarak, tevhid inancına yükseltmeyi hedeflemiştir.

Değerli dostlar !

Kur'an, zulmün yerine adâleti, fitne ve fesadın yerine huzur ve barışı yerleştirecek ilkeler koymuş, insanlar arasında Allah'a yakınlıktan başka bir üstünlüğü kabul etmeyen eşitlik anlayışını ve müminlerin kardeş oldukları esasını getirmiştir

Kadına insan muamelesi yapmayan, hatta ona hayat hakkı tanımayan bir dünyada, ona lâyık olduğu değeri veren Kur'an olmuştur.

Fakirin, yoksulun ve yetimin haklarını koruyup, varlıklı insanlara bu konuda sorumluluk yükleyen Kur'an'dır.

Açık ve gizli bütün yaptıklarımızın hepsinin amel defterine kaydedildiğini,

Sevabımızla, günahımızla kıyâmet günü önümüze konacağını, hiçbir şeyin saklı ve gizli kalmayacağını, verilen nimetlerin bir gün hesabının sorulacağını, bildiren Kur'an'dır.

Zulüm ve haksızlık yapanlara, İslâm'a, Kur'an'a ve İslâm Peygamberine dil uzatan, insanlara ve diğer canlılara haksızlık edenlere, Allah'ın azabının çetin olacağını haber veren yine Kur'an'dır.

Müminlere müjdeler verip, cenneti anlatan, ona teşvik eden ve cennete giden yolları gösteren; cehennemi tanıtıp, sakınalım diye cehenneme götüren yolları ve davranışları da haber veren Kur'an'dır.

Allah'ın bir tek ilâh olduğunu; O'nun şanına yaraşmayan sıfat ve nitelemelerden uzak bulunduğunu, babalık ve oğulluk gibi beşere ait sıfatların ise Allah'a isnat edilemeyeceğini, bu düşünce ve inancın Allah'a ortak koşmak olduğunu bize bildiren Kur'an'dır. Nitekim biz insanlara şöyle seslenmektedir: "Yahudiler, 'Üzeyir Allah'ın oğludur' dediler. Bu onların ağzıyla söyledikleri *(gerçeği yansıtmayan)* sözleridir. Onların bu sözleri daha önce inkâr etmiş kimselerin söylediklerine benziyor. Allah onların hakkından gelsin. Nasıl da haktan çevriliyorlar! "[3]

"(*Yahudiler*) Allah'ı bırakıp hahamlarını; (*Hıristiyanlar ise*) rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih'i rab edindiler. Oysa bunlar da ancak, tek olan Allah'a ibadet etmekle emrolunmuşlardır. Ondan başka hiçbir ilâh yoktur. O, onların ortak koştukları her şeyden uzaktır."[4]

"O zalimler, "Allah kendisine çocuk edindi." dediler. Hâşâ, O Sübhân'dır. Doğrusu göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Hepsi O'na boyun eğmiştir."[5]

"Yahudiler dediler ki, Hristiyanlığın bir temeli yoktur." Hristiyanlar da "Yahudiliğin bir temeli yoktur." Dediler. Oysa onlar kitaplarını da okuyorlar. Bilgisizler de tıpkı onların söylediklerini söylemiştir. Allah, Kıyâmet günü, anlaşmazlığa düştükleri şeylerde onların arasında hüküm verecektir."[6]

"Yahudî veya Hristiyan olmayan kimse cennete giremez." dediler. Bu onların kuruntularıdır. Sen de onlara de ki: "Sözünüz doğru ise delillerinizi getirin."(7)

"Bizim âyetlerimizi yalanladıkça yalanlamışlardı."(8)

Peygamberlerin vahiy alan insanlar olduklarını, ancak ilâh olmadıklarını; ibadetin sadece Allah'a yapılacağını, peygamberliğin de Hazret-i Muhammed (s.a.v.) ile son bulduğunu, ondan sonra peygamber gelmeyeceğini bize yine Kur'an haber vermektedir.

Ancak bizler dünyayı kendilerine göre uzun ve kısa vâdelerde yönetmekte olanların asıl niyetlerini de bu kitapta olduğu gibi bilmek zorundayız. Her türlü hile ve desiselere karşı uyanık olmalıyız.

"İdealler yıldızlara benzerler; onlara hiçbir zaman ulaşamayacağız, fakat denizciler gibi yolumuzu onlara göre tâyin ederiz." Carl Schurz

Biri daha var ki asla es geçemeyiz...

Hiçbir zaman dilimiyle mukayese edilemeyecek kadar kendisine özgü ve zor günlere ve ulvî değerlere harcanmış bir mübarek ömrün sahibi Aziz Mustafa Kemal..

"Silgi kullanmadan resim çizme san'atına hayat denilmektedir" diyor John Cristian.

Cumhuriyet ve Demokrasi onun eseri ve emaneti. Bizim ise şeref ve haysiyetimiz.

Bir dehâ mahsulü olan şu satırlar onun kaleminden çıkmış:

"Türk çocukları ecdâdını tanıdıkça, ona sahip çıktıkça yine çok büyük işler yapacaktır. Medeniyet ufkunda yeni bir güneş gibi parlayacak ve tarih sayfalarına yine Türk adı ile yazacaktır."

Bu satırların sahibi de tarih kültürünün yaygın ve önemli kaynaklarındandır. Bu yönüyle tarih bilincimizi oluşturan unsurlar arasında yer almaktadır.

" Efendiler! Bir şeyin zarârıyla, bir şeyin imhâsıyla yükselen şeyler, bittabi' o şeyden zarâra uğrayanı alçaltır.

Hakîkaten Avrupa'nın bütün ilerlemesine, yükselmesine ve medenîleşmesine karşılık,

Türkiye tam tersine gerilemiş Ve düşüş vâdîsine yuvarlana durmuştur. Artık vazîyeti düzeltmek için mutlaka, Avrupa'dan nasîhat almak, bütün işleri Avrupa'nın emellerine göre yapmak, bütün dersleri Avrupa'dan almak gibi, bir takım zihniyetler belirdi.

Halbuki: hangi istiklâl vardır ki; ecnebîlerin nasîhatleriyle, ecnebîlerin plânlarıyla yükselebilsin?

Târih, böyle bir hâdiseyi kaydetmemiştir! "

Gâzi Mustafa Kemâl Atatürk 6 Mart 1922, T.B.M.M.'de

"Mutluluk su kovası değil ki İple çekesin zamanın kuyusundan"

Başta da belirttiğimiz gibi kararan ufuklarımız, kırılan ümitlerimizin tamiri Kur'an okumaktan geçmektedir. Özellikle gençlerimize kutsal kitabımız yani dinimiz öğretilmelidir. Orada sarsılmaz bir direnç göreceklerdir. Çünkü bizzat Kur'an yılgınlık, ümitsizlik yani bedbinlik kabul etmez. Bilâkis çalışıp, çabalamak kayıt ve şartı ile nikbindir, iyimserdir, ümid vardır. Bu da Allah'a bel bağlayan müminin, inanan insanın vasfıdır. Âyet gayet açık:

"De ki: "Ey kendilerine karşı (günahda) aşırı giden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümid kesmeyin! Çünkü Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok bağışlayan, çok esirgeyendir."[9]

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla
1. De ki: Sabahın Rabbine sığınırım,
2. yarattığı şeylerin şerrinden,
3. karanlığı çöküp basdığı zaman gecenin şerrinden,
4. düğümlere üfüren *(büyü yapan üfürükçü)* lerin şerrinden.
5. Ve kıskandığı vakit kıskanç kişinin şerrinden."[10]

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla.
1. De ki: Sığınırım insanların Rabbine,
2. İnsanların *(yegâne)* Melikine,
3. İnsanların İlâhına,
4. o sinsi şeytanın şerrinden,
5. ki o, insanların göğüslerine dâimâ vesvese verendir.
6. *(O şeytan)* gerek cinden, gerek insandan *(olsun)*.[11]

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla.
1. De ki:"Ey kafirler!
2. "Ben sizin taptıklarınıza tapmam.
3. "Benin taptığıma da sizler tapmazsınız.
4. "Ben de sizin taptığınıza tapacak değilim.
5. "Benim taptığıma da sizler tapınıyorsunuz.
6. "Sizin dininiz size, benim dinim banadır." [12]

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla
3. "Rabbine hamd ederek O'nu tesbih et ve O'ndan mağfiret dile. Çünkü O, tevbeleri çok çabuk kabul edendir."[13]

Ey dost,

Allah en büyük sığınaktır, O'na güvenen asla aldanmaz. Onu dost bilen dostsuz kalmaz. O'nu seven sevgiden, O'nu öven övgüden mahrum olmaz. O'nun yücelttiğini kimse küçültemez, O'nun terk ettiğini kimse sahiplenemez. Hile ve tuzaklarına güvenenler şu ilâhi sese kulak versinler:

"Hatırla ki, kafirler seni tutup bağlamaları veya öldürmeleri yahut seni yurdundan çıkarmaları için sana tuzak kuruyorlardı. Onlar (sana) tuzak kurarlarken Allah da (onlara) tuzak kuruyordu. Allah tuzak kuranların en iyisidir."(14)

Dr. Emin SEZER

FAYDALANILAN KAYNAKLAR

KİTAPLAR

1 Kur'an-ı Kerîm

2 Eski Ahid

3 İncil

4 Henrietta C. Mears, Kutsal Kitap Ne Anlatıyor, Avrasya Medya Ltd. Şti. İstanbul, 1. Basım 2004.

5 Ana Britannica

6 Sarkis Paşaoğlu ve Haramlambos Bostancıoğlu, Mesih'in Dönüşü ve Dünyanın Sonu, GDK Yayın, Nu: 24, 1. baskı, İstanbul.

7 Ziya Paşa, Endülüs Tarihi, Selis Kitaplar, 1.Baskı Ekim 2004 İstanbul.

8 Prof. Dr. Recep Kılıç, Dini Anlamak Üzerine, Ötüken Neşriyat A.Ş, Yayın Nu: 585, İstanbul 2004.

9 Neil Postman, Yeni Dünya Düzeni Teknopoli-Amerika Düştü Yeni Hedef Tüm Dünya, Gelenek Yayıncılık 106, Birinci Baskı Eylül 2004, Orijinal isim Technopoly New York 1993 Çev: Mustafa Emre Yılmaz.

10 Mustafa İslamoğlu, Üç Muhammed İki Tasavvur Bir gerçek, Denge Yayınları 135, Önüçüncü Baskı, Mayıs 2004, İstanbul.

11 Michael Baigent, Richard Leigh, Henry Lincoln, Savaşçı Keşişler Tarikatı-Tapınak Şövalyeleri, Nokta Yayınları-18, 1. Baskı, Ocak 2004, Çev. Mehmet Topdaş, İstanbul.

12 Dan Brown, Melekler ve Şeytanlar, Altın Kitaplar, 5. Basım, Mayıs 2004-İstanbul, Çev. Petek Demir.

13 Dan Brown, Da Vinci Şifresi, Altın Kitaplar, 2. Basım, Ekim 2003, İstanbul, Çev. Petek Demir.

14 Rita Monaldi ve Francesco Sorti, Imprimatur, Literatür Yayıncılık, İkinci Basım, Nisan 2004, İstanbul, Çev. Kemal Atakay.

15 Gershom Scholem, Sabatay Sevi-Mesih mi, Sahte Peygamber mi?, Burak yayınları 86, İstanbul, Çev. Selahattin Ayaz.

Kitapla ilgili şöyle bir not mevcut. Bu kitap Princeton Üniversitesi tarafından 1973 yılında basılmıştır. Kitabın Türkiye basımı konusunda üniversite ile yapılan yazışmalar sonucu, İsrail'de bir adres alınmış, fakat haber ulaştırılamamıştır.

1 Samuel P. Huntington, Biz Kimiz- Amerika'nın Ulusal Kimlik Arayışı, CSA Global Yayın Ajansı, Birinci Baskı, Ekim 2004, İstanbul.

2 David L. Robb, Hollywood Operasyonları, Güncel Yayıncılık 215, Birinci Basım 2005, İstanbul, Çev. Sinan Okan.

3 Veysel Atayman, Postmodern Kurtarıcılar, Trend Yayın Basım, İstanbul.

4 Tim Lahaye ve Greg Dinallo, Babil'in Dirilişi, Neden Kitap, Birinci Baskı, Ocak 2005, İstanbul, çev. Enver Günsel.

5 Antony C. Sutton, Amerikan Gizli Hükümeti, Kurukafa ve Kemikler, Koridor Yayıncılık, Birinci Baskı, 2005, İstanbul, Çev. Selim Yeniçeri.

6 David Ovason, Dolar Banknotundaki Gizli Semboller, Klan Yayınları, 2005, İstanbul.

7 Simon Cox, Melekler ve Şeytanları Aydınlatmak, Kurgunun Altındaki Gerçekler, Klan Yayınları, 2005, İstanbul.

8 Arif Arslan, Dünya Kültüründe Kıyâmet,-Sona Doğru Geri Sayım, Merkür Yayınları 30 Birinci Baskı, Aralık 2003, İstanbul.

9 Dominique Lapierre ve Tarry Collins, Kudüs, Ey Kudüs, E Yayınları 2002, İstanbul, Çev. Aydın Emeç.

10 Grace Hallsell, Tanrıyı Kıyâmete Zorlamak, Armagedon Hıristiyan Kıyâmetçiliği ve İsrail, Kim Yayınları, 2. Basım Nisan 2003, Ankara, Çev. Mustafa Acar-Hüsnü Özmen.

11 Michael Drosnin, Tevrat'ın Şifresi, Varlık Yayınları 755, 7. Basım 2004, İstanbul.

12 Michael Drosnin, Tevrat'ın Şifresi 11-Geri Sayım; Cep Kitapları A.Ş, 161, Birinci Basım 2003, İstanbul, Çev. Filiz Deniztekin.

13 Eric H. Celine, The Battles of Armagedon: Megiddo and the Jezreel Valley from the Bronze Age to the Nuclear Age- Ann Arbor: University of Michigan Press, 2000.

14 Bob Woodward, Bush at War, Simon and Schuster, 2002.

15 Benjamin R. Barber, Fear's Empire-War, Terrorism and Democracy, W.W. Norton and Company, Inc. 2004, New York.

16 Paul Kengor, Ph.D.; God and George W. Bush, 10 Reagan Boks, 2004 First Edition, New York.

17 Gilles Kepel, The War for Muslim Minds-İslâm and The West, The Belknap Press of Harvard University Press, 2004.

18 Peter Lorie, Mesih ve Armagedon Kehânetleri, Din Âlimlerinin Göremediği Şifreler, Dünyanın Sonu, 2009, Truva Yayınları, İstanbul.

19 Muhammed Esed, Kur'an Mesajı-Meal Tefsir, İşaret yayınları, Eylül 2002, Çev. Cahit Koytak, Ahmet Ertürk.

20 Jacques G. Ruelland, Kutsal Savaşlar Tarihi, İletişim Yayınları 1. Baskı, 2004, İstanbul.

21 Rabi Benjamin, Geçmişten Günümüze Yahudi Tarihi ve Kültürü, Gözlem Gazetecilik Basın ve Yayın A.Ş, Eylül 2004, İstanbul, Çev. Estraya Seval Vali.

22 Burak Güral, Burak'ın Kamerasından Hollywood, Plato Film Yayınları, Ağustos 2003, İstanbul.

23 Arzu Cengil, Kabbalah-Yahudi Gizemi, Ayna Yayınevi, Ekim 2002, İstanbul.

24 İsmail Mutlu, Kıyâmet Alâmetleri, Mutlu Yayıncılık 3. Baskı 1996, İstanbul.

25 Abdülbaki Gölpınarlı, Tarih Boyunca İslâm Mezhepleri ve Şiilik, İstanbul 1979.

26 Süleyman İbrahim, Hz. Muhammed Aleyhissalatü vesselam Ali Aba on İki İmam-Mehdi Resul- Meveddet Pınarları, Ş. Yeşil Yayınevi, 2. Basım 2003, İstanbul, Çev. Adnan M. Selman.

27 Yaşar Nuri Öztürk, Kur'an-ı Keîm Meali, Yeni Boyut 1993, İstanbul.

28 Jeffrey Burton Russel, İblis-Erken Dönem Hıristiyan Geleneği, Kabalcı Yayınevi 157, Birinci Baskı, Nisan 2000, İstanbul.

29 Jeffrey Burton Russel, Şeytan- Antikiteden İlkel Hıristiyanlığa Kötülük, Kabalcı Yayınevi 131, Birinci Baskı 1999, İstanbul.

30 Muhsin Akbaş, Yahudi Düşüncesinde Holocaust ve Tanrı, Ayraç Yayınevi, Birinci Baskı, Ekim 2002, Ankara.

31 Arthur Koestler, On Üçüncü Kabile-Hazar İmparatorluğu ve Mirası, Say Yayınları, İstanbul.

32 Prof. Dr. Mahir kaynak ve Doç Dr. Emin Gürses, Büyük Ortadoğu Projesi, Röportaj; Faruk Bilgin, İlk Yayınları, Birinci Baskı, Nisan 2004.

33 Prof. Dr. Orhan Türkdoğan, Türk Toplumunda Aydın Sınıfın Anatomisi, Timaş Yayınları, 2. Baskı, Ekim 2004, İstanbul.

34 İsrael Shahak, Açık Sırlar-İsrail'in Dış Politikası ve Nükleer Sırlar, Med-Cezir Yayınları, 3 Ocak 2003, İstanbul.

35 E. Candan, Kıyâmet Alâmetleri,

36 Peretz Kidron, Yesh Gvul-Herşeyin Bir Sınırı Vardır, Aykırı Yayınevi 2005, Çev. Neşe Olcaytu.

37 Cihangir Gener, Ezoterik-Batıni Doktrinler Tarihi, Odak Ofset Matbaacılık 6. Baskı, Ekim 2000, İstanbul.

38 M. William Cooper, Apokalips'in Atlıları-Gizli Örgütler ve Yeni Dünya Düzeni, Selis Kitapları, Birinci Baskı, Mart 2003, İstanbul, Çev. Zeki Enes Akkan.

39 Texe Marrs, Dark Majesty- Uluslararası Güç Odakları, Timaş yayınları 1. Baskı, Eylül 2003, İstanbul, Çev. Ali Çimen.

40 Enver Behnan Şapolyo, Mezhepler ve Tarikatlar tarihi, Elif Kitabevi, İkinci Basım 2004, İstanbul.

41 Thierry Zarcone, İslâm'da Sır ve Gizli Cemiyetler, Alkım Yayınevi, Birinci Baskı, Ocak 2005, İstanbul, Çev. Ali Berktay.

42 Prof Yalçın Küçük, Putları Yıkıyorum- Önsözler I, İthaki Yayınları-296, 2004, İstanbul.

43 Thomas Barnett, Pentagon'un Yeni Haritası- 21. Yüzyılda Savaş ve Barış, 1001 Kitap Yayınları, Birinci Baskı, Ocak 2005, İstanbul, Çev. Cem Küçük.

44 İsmail Vural, Evanjelizm-Beyaz Saray'ın Gizli Dini, Karakutu Yayınları 35, Birinci Baskı, Mayıs 2003, İstanbul.

45 Joan Qates, Babil, Arkadaş Yayınevi, 2004, Ankara, Çev. Fatma Çizmeli.

46 Yehuda Berg, Kabala'nın Gücü-Ruh İçin Teknoloji, GOA Basım Yayın, İstanbul 2005.

47 Gershom G. Scholem, İhtişamın Kitabı Zohar- Kabala'dan Temel Öğretiler, Dharma Yayınları, 2. Basım, Ocak 2005, İstanbul, Çev. Ebru Yetiş.

48 Prof Dr. Zekeriya Beyaz, İslâm Müjdesi, Sancak Yayınları, Ocak 2005, İstanbul.

49 Adem Yakup, Risale-i Nur Külliyatında Hz. İsa ve Hz. Mehdi Gerçeği, Güneş Yayıncılık, Birinci Baskı, Şubat 2005, İstanbul.

50 Prof. Dr. Orhan Türkdoğan, Ulus Devlet Düşünürü Ziya Gökalp, IQ Kültür Sanat Yayıncılık, Mart 2005, İstanbul.

51 Selda Tan Özdemir, Kara Filmler, Altıkırkbeş Yayın, 1. Baskı Şubat 2003, İstanbul.

52 Werner Sombart, Kapitalizm ve Yahudiler, İleri Yayınları, Şubat 2005, İstanbul.

53 Geza Vermes, Ölüdeniz Parşümenleri, Karman Yazıtları, Nokta Kitap, 1. Baskı, Mart 2005, İstanbul.

54 Tim Lahaye- Bob Phillips, The Secret on Ararat-Ağrı Dağı'nın Gizemi, Neden Kitap, 1. Baskı, Haziran 2005, İstanbul.

GAZETE, DERGİ VE FİLMLER

1 Akşam Gazetesi, 7Aralık 2004.

2 Nancy Spannaus, Hıristiyan Siyonizmi, EIR'den çeviren Mustafa Ceylan, Türkiye'de ve Dünya da Yarın Dergisi, Ağustos 2002.

3 Tempo Dergisi, 19-25 Ağustos 2004.

4 Tempo Dergisi, 22 Aralık 2004.

5 Arlington Road /Arlington Yolu, DVD Film.

6 The Siege / Kuşatma, DVD film.

7 Swordfish / Kılıçbalığı, DVD film.

8 The Matrix, Matrix Reloaded, Matrix Revolutions, DVD film serisi.

9 Haftalık Dergisi, 2004/59 sayı.

10 Akşam Gazetesi, 12 Şubat 2005.

11 İlmi Mercek Dergisi, Şubat 2005.

12 Akşam Gazetesi, 18 Nisan 2004.

13 The Wall Street Journal Gazetesi, 3 Şubat 2004.

14 Cumhuriyet Gazetesi, 18 Nisan 2004.

15 Akşam Gazetesi, 13 Ocak 2005.

16 Akşam Gazetesi, 14 Ocak 2005.

17 İnternational Security Dergisi, Kış 2001/02.

18 2023 Dergisi, Eylül 2003, Sayı 29.

19 The Skulls / Saklı Seçilmişler, DVD film.

20 Milliyet Gazetesi, 19 Eylül 2004.

21 Haftalık Dergisi, 2005/99-2 Mart 2005.

22 Dünden Bugüne Tercüman, 29 Aralık 2003.

23 Türkiye ve Dünya da Yarın, 20 Ocak 2004.

24 Time Magazine Archive Article-Apocalypse Now, Jul. 01. 2002, by Nancy Gıbbs.

25 Washington Report- On Middle East Affairs, December 1988, İsraeli Extremists and Christian Fundamentalist-The Alliance, by Grace Halsel.

26 Time Magazine Archive Article, Is it Good for the Jews? Jul.1.2002.

27 The Washington Times, 26.11. 2003, Evangelist Strike a Chord with İsraelis, by Jashua Brilliant, United Pres İnternational.

28 The Guardian Review 11.12.2004.

29 The Guardian, 27 Ağustos 2002.

30 Sabah Gazetesi, 8 Nisan 2005.

İNTERNET ADRESLERİ

1 www.templemountfaitful.org

2 www.lighworker.com

3 www.o-w-o.net

4 www.turkad.org

5 www.ilmimercek.org

6 www.ahirzaman.net

7 http://rense.com/general144/sevenjewishamericans.htm

8 www.commondreams.org

9 www.vho.org

10 www.counterpunch.org-ArmagedonAnxiety, Evil on the way byProf. William Cook (cookb@ULU.EDU)

11 www.hcef.org, Christian Zionism, Evangelicals and İsrael, by Gary M. Burge, Ph.D

HCEF : The Holy Land Christian Ecumenical Foundation